ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பரமகாருணிகரான

திருவரங்கச்செல்வனுரென்கிற

பாகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்.

இது

ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பேட்டு திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபக சபையாரால்

பிங்களநாம ஸம்வத்ஸரம்

ஸ்ரீ நிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டு பிரசுரம்செய்யப்பட்டது.

1918

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை

(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

		ரூ.அ.ப.
1.	ராமசரமஸ்லோகம்	0-1-6
2.	பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	0-2-6
3.	பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம்(தாத்பர்யஸஹிதம்)	0-7-0
4.	ஷண்மததர்ஸிநி	0-1-6
5.	துஷ்கரஸ்லோக டிப்பணி	0-2-6
6.	யதிதர்மஸமுச்சயம்	0-9-0
7.	முதல் திருவந்தாதி (அரும்பத ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-9-0
8.	இரண்டாம் திருவந்தாதி	0-6-0
9.	மூன்றாம் திருவந்தாதி	0-6-0
10.	நான்முகன் திருவந்தாதி	0-7-0
11.	திருவிருத்தம் (அரும்பத ப்ரதிபததாத்பர்யம்)	1-14-0
12.	திருவாசிரியம்	0-3-0
13.	பெரியதிருவந்தாதி (ப்ரதிபதஸஹிதம்)	0-6-0
14.	திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	0-3-0
15.	சிறியதிருமடல்	0-4-6
16.	பெரிய திருமடல்	0-5-0
17.	இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0-8-0
18.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	0-2-6
19.	திருநெடுந்தாண்டகம்	1-0-0
20.	திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
21.	பெரியதிருமொழி 1 முதல் 3 பத்துக்கள்	2-9-0
22.	„ 4 to 7	2-13-0
23.	„ 8 to 11	2-10-0
24.	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்கர்ஷம்	2-5-0
25.	பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸவ்யாக்யாநம் 1 & 2	2-0-0
26.	„ 3 to 5	3-5-0
27.	திருச்சந்த விருத்தம்-ஸவ்யாக்யாநம்	1-6-0
28.	திருமாலை-ஸவ்யாக்யாநம்	0-14-0
29.	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
30.	அமலனாதிபிரான்	0-7-6
31.	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
32.	உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
33.	ஞானஸாரம்-ப்ரமேய ஸாரம் ஸவ்யாக்யாநம்	0-8-0
34.	ரஹஸ்யார்த்தப்ரதீபிகை யென்கிற பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்	1-3-6

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயிண்டு சார்ஜு பிரத்தியேகம்.

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதர்சி தனாதிகாரி,

நெ. ௯௧, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:.

பரகாலார்யரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

பரகால நல்லான்.

అస్మద్గురుంనమస్కృత్య వక్ష్యేసౌమ్యవరేశ్వరమ్ ।
రహస్యత్రయసారార్థం యథామతియథాశ్రుతమ్ ॥

அஸ்மத்குரும்நமஸ்க்ருத்ய வக்ஷ்யேஸௌம்யவரேஶ்வரம் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தம் யதாமதியதாஶ்ருதம் ॥

அவதாரிகை.

(க) "స్వత్వమాత్మనిసఞ్జాతం స్వామిత్వంబ్రహ్మణిస్థితమ్—ஸ்வத்வமாத்ம நிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்" (உ) "జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషోహిపరమాత్మనః—ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹிபரமாத்மந:" (ங) "దాసభూతా స్స్వతస్సర్వే—தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ் ஸர்வே" (ச) "దాసోహం వాసుదేవస్య—தாஸோஹம் வாஸுதேவஸ்ய" (ரு) "యస్యాస్మి—யஸ்யாஸ்மி" (சு) "పరవానస్మి—பரவாநஸ்மி" என்றும், (எ) "குலதொலடியேன்" (அ) "தொல்லடிமைவழிவரும் தொண்டர்" (கூ) "அடியேன்நான்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற படியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாக பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதராய் நித்ய நிர்மல ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராய் நிரதிஶயாநந்தாநுபவ யோக்யராயிருக்கிற வாத்மாக்கள்,

---

(க)
(உ)
(ங) ஹாரீதஸ்ம்ருதி
(ச)
(ரு) யஜு-உ-அ-ங-எ
(சு) ரா-ஆ-கரு-எ
(எ) தி-வாய்-சு-க0-க
(அ) தி-வாய்-கூ-உ
(கூ) தி-மொ-கக-அ-அ

(க) "అనాది మాయయా సుప్తః—அநாதிமாயயாஸுப்த:" என்றும், (உ) "மூதாவியில் தடுமாறுமுயிர்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அநாத்யசித் ஸம்பந்தத்தாலே அபி (ধি) பூதராய், அத்தாலே திரோஹிதஸ்வப்ரகாஶராய், ஸ்வஸ்வரூபமென்ன, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான பரஸ்வரூபமென்ன, ததநுரூபமான பலஸ்வரூபமென்ன, உபயாநுரூபமான உபாயஸ்வரூபமென்ன இவற்றிலொரு ஜ்ஞாநமின்றிக்கே, இந்த ஜ்ஞாநாநுகுணமான ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதிகளான ஆத்மகுணங்களாலும் விஹீநராய், ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வத்வபாரதந்த்ர்யங்களை அழியமாறி, ஈஶ்வரனுடையதான ஸ்வாமித்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை ஆரோபித்துக்கொண்டு, அஹம் புத்திவிஷயமாய் ஜ்ஞாநாநந்தமயமான ஸ்வரூபத்துக்கு அத்யந்த தூரஸ்த்தமாய், இதம் புத்திவிஷயமாய் மாம்ஸாஸ்ருகாதிமயமான தேஹத்தைத் தானாகநினைத்து, அந்த தேஹமடியாக உத்பந்நரான புத்ரமித்ராதி விஷயாஸக்தமநாக்களாய், தத்தத்க்லேஶவிஷயமான நிரர்த்தக சிந்தநத்தாலே பரிதப்தஹ்ருதயராய், ஸ்வஹித விசாரவிமுகராய், அப்ரதிக்ரியமான ஆதி (ধি) வ்யாதிகளாலும், இஷ்டாநிஷ்டவியோக ஸம்யோகங்களாலும், ஸ்வேஷ்டவிகா (ঘা) தங்களாலும் நிர்விண்ணஹ்ருதயராய், அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகது:க்கமிஶ்ரமாய் அநர்த்தோதர்க்கமாய், அப்ராப்தமாய், அபவர்க்க விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரஸுகத்திலே ஸங்கத்தைப்பண்ணி அதினுடைய அலாபத்திலும் அநாதிவாஸநாதார்ட்ட்யத்தாலே விடுகைக்கு அஶக்தராய், இப்படி அநந்தது:க்கபாஜநமாய் அநாதிபாபவாஸநாமஹார்ணவகார்யமான ஸம்ஸாரார்ணவத்திலே மக்நராய், அநாத்யவித்யாஸஞ்சிதமாய் அவிட்க வரிதான கர்மபாஶத்தாலே ப்ரக்ர (ক্ষি) திதராய், அநாகதாநந்தகாலம் கூடினாலும் அத்ருஷ்டஸந்தாரோபாயராய் அதோபூதராய்க்கொண்டு ப்ரமியா நிற்பர்கள்.

அநந்தரம், (ங) "యతో వా ఇమాని భూతాని జాయన్తే—யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே" (ச) "యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్—யோப்ராஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்றும், (ரு) "సర్వకారణకారణే—ஸர்வகார

(க)

(உ) திருவிரு-கரு

(ங) தை-ப்ருகு-க

(ச) ஶ்வே-கூ-கஅ

(ரு) வி-பு-கூ

ணகாரணே" என்றும், (௧) "நான்முகனை மூழ்த்த நீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், (௨) "முதல் தனிவித்தேயோ?" (௩) "வேர்முதலாய்வித்தாய்" (௪) "உலகம்படைத்தவன்" (௫) "உலகுக்கோர் தனியப்பன்" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனாய்,

(௬) "యేనజాతానిజీవన్తి—யேநஜாதாநிஜீவந்தி" (௭) "యోవై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై—யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்றும், (௮) "నహిపాలనసామర్థ్యమృతేసర్వేశ్వరంహరిమ్ — நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதேஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" (௯) "నసమ్పదాంసమాహారేవిపదాంవినివర్తనే । సమర్థోదృశ్యతేకశ్చిత్తం వినాపురుషోత్తమమ్ — நஸம்பதாம்ஸமாஹாரே விபதாம்விநிவர்த்தநே । ஸமர்த்தோத்ருஶ்யதேகஶ்சித்தம்விநா புருஷோத்தமம்" என்றும் (௧௦) "மூவுலகை யொருங்காகவளிப்பாய்" என்றும், (௧௧) "வென்றி மூவுலகளித்துழல்வான்" (௧௨) "எங்குமளிக்கின்ற வாயன்மாயோன்" என்றுமித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வரக்ஷகனாய்,

(௧௩) "పతింవిశ్వస్యాత్మేశ్వరమ్—பதிம்விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" (௧௪) "ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిర్గుణేశః— ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:" (௧௫) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిణే- அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிணே" (௧௬) "అఖిలజగత్స్వామిన్, అస్మత్స్వామిన్, శ్రీమన్నారాయణ— அகிலஜகத்ஸ்வாமிந், அஸ்மத்ஸ்வாமிந், ஶ்ரீமந்நாராயண" என்றும். (௧௭) "దాసోహం కమలానాథ-தாஸோஹம்கமலாநாத" என்றும் (௧௮) "திருவுடையடிகள்" (௧௯) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய்,

(௧) தி-வாய்-௩-௧-௭
(௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௯
(௩) தி-வாய்-௨-௮-௧௦
(௪)
(௫) தி-வாய்-௮-௧-௧௧
(௬) தை-ப்ருகு
(௭) ஶ்வே-௬-௧௮
(௮) வி-பு-௧-௨௨-௨௧
(௯)
(௧௦) தி-வாய்-௩-௧-௫
(௧௧) தி-வாய்-௧௦-௧-௩
(௧௨) தி-வாய்-௯-௯-௨
(௧௩) தை-நா
(௧௪) ஶ்வே-௬-௧௬
(௧௫) வேதார்த்தஸங்
(௧௬) கத்யத்ரயம்
(௧௭)
(௧௮) தி-வாய்-௧-௩-௮
(௧௯) தி-வாய்-௧-௩-௧

(௧) "తంహి దేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే — தம் ஹிதேவமாத்ம புத்திப்ராஸாதம் முமுக்ஷுர்வைஶரண மஹம்ப்ரபத்யே" (௨) "న్యాసఇతిబ్రహ్మ - ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம" (௨) "న్యాసఇత్యాహుర్మనీషిణోబ్రహ్మాణమ్ - ந்யாஸஇத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்" (௩) "శరణ్యంశరణంయాతః - ஶரண்யம்ஶரணம்யாதா:" (௪) "సర్వలోకశరణ్యాయ - ஸர்வலோகஶரண்யாய" என்றும், (௫) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (௬) "சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்," (௭) "கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்" (௮) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" என்று மித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அகில ஜகதுபாய பூதனாய்,

(௯) "యస్మిన్విశ్వాభువనానితస్థుః - யஸ்மிந்விஶ்வாபுவநாநிதஸ்து:" (௧௦) "యస్యాయుతాయుతాంశాంశే విశ్వశక్తిరియంస్థితా - யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶேவிஶ்வஶக்திரியம்ஸ்திதா" (௧௧) "అఖిలాధారః పరమాత్మా - அகிலாதார:பரமாத்மா" (௧௨) "నిఖిలజగదాధార - நிகிலஜகதாதார" (௧௩) "మయిసర్వమిదంప్రోతమ్ - மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம்" இத்யாதிப்படியே அகிலஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனாய், (௧௫) "తత్సర్వంవ్యాప్యనారాయణస్స్థితః - தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:" (௧௪) "ఆత్మాహివిష్ణుస్సకలస్యజన్తోః - ஆத்மாஹிவிஷ்ணுஸ்ஸகலஸ்யஜந்தோ:" (௬) "తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వమ్ - தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (௧௬) "సర్వంనారాయణాత్మకమ్ - ஸர்வம்நாராயணாத்மகம்" (௧௭) "ஓருயிரேயோ உலகங்கட்கெல்லாம்" (௧௮) "எல்லாப்பொருள்கட்குமருவாகிய"

---

(௧) ஶ்வே-௬-௧௮
(௨) தை-நா
(௩) ரா-யு-௯௪-௧௭
(௪) ரா-யு-௧௭
(௫) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧
(௬) தி-வாய்-௯-௧௦-௫
(௭) தி-வாய்-௯-௧-௧௦
(௮) தி-வாய்-௫-௮-௧௧
(௯) தை-நா
(௧௦) வி-பு-௧-௯-௫௩
(௧௧)
(௧௨) கத்யத்ரய
(௧௩) கீதை-௭-௭
(௧௪) தை-நா-௧௧
(௧௫)
(௧௬)
(௧௭) தி-வாய்-௮-௧-௫
(௧௮) தி-வாய்-௯-௪-௮

என்று மித்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அகிலஜகதந்தராத்மாவாய், (௧) "[illegible]-மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" (௨) "தாயாய் தந்தையாய்" (௩) "செலேய்கண்ணியரும்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிற வீஶ்வரன்,

"[illegible]-ஶோபநஶம்வீஸுஹ்ருத்" என்கிறஸுஹ்ருத்வம் தோன்ற (௪) "[illegible]-ஶ்ரேயோத்யாயதிகேஶவ:" என்கிறபடியே இவர்களுக்கு நன்மையே தேடியிருப்பானொருவனுகையாலே அவர்ஜநீயமுமாய் நிருபாதிகமுமாய் ஸ்வகதமாய் அநேகவிதமான இந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக, (௫) "[illegible]-நரமேத" (௬) "[illegible]- ப்ருஶம்பவதிது:கித:" என்கிறபடியே திருவுள்ளம் நோவுபட்டு (௭) "[illegible] - ஜீவேது:காகுலேவிஷ்ணோ: க்ருபாகாப்யுபஜாயதே" (௮) "[illegible]-கேவலம்ஸ்வேச்சயைவாஹம்ப்ரேக்ஷேகஞ்சித்கதாசந" (௯) "என்னையாளும்பிரானார் வெறிதேயருள்செய்வர்" (௧௦) "என்னுவிவை நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதன்" (௧௧) "எண்டானுமின்றியேவந்தியலுமாறு" (௧௨) "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே "ஆஶ்ரயஸத்பாவந்தான் இந்த க்ருபாவிஷயத்வாநந்தரம்" என்னும்படிபரது:க்காஸஹிஷ்ணுத்வ லக்ஷணையான க்ருபையை இப்படி ஸம்ஸரிக்கிற ஆத்மாக்கள் விஷயத்திலே அவ்யாஜமாகப் பண்ணிநிற்கும்.

அநந்தரம் இந்த நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே ஸாம்ஸாரிக ஸகல துரித து:க்கங்களிலும் ஜுகுப்ஸைபிறந்து, வேதாவஷ்டம்ப மாத்ரமன்றியிலே ஆகம ப்ரமாணக ஸமதிகம்யமான ஶைவாதிதர்ஶநங்களென்ன, தத்ஸமமான ஸாங்க்யாதி தர்ஶநங்களென்ன, இவற்

---

(௧) ஸுபாலோப
(௨) தி-வாய்-௭-௮-௧
(௩) தி-வாய்-௫-௧-௮
(௪)
(௫) மஹோபநிஷத்
(௬) ரா-௮-௨-௪௧
(௭) அஹிஸம்-௧௪-௨௮
(௮)
(௯) தி-வாய்-௮-௭-௮
(௧௦) தி-வாய்-௧-௭-௫
(௧௧) தி-வாய்-௧-௧௦-௫
(௧௨) தி-வாய்-௧-௧-௧

நிருபேக்ஷகனாய், நித்யநிர்தோஷ நிகமப்ராமாண்ய புத்திபிறந்து அந்த ப்ராமாண்யத்தினுடைய தாத்பர்ய ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஆபாதப்ரதீதி தர்ஶநம்பண்ணியிருக்கிற அல்பஜ்ஞசேதநரையு மங்கீகரிக்க வேண்டும்படியான வாத்ஸல்யாதி ஶயத்தாலே அவர்களுடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக அதில் விதிக்கக்கடவதான ஶ்யேநவிதி தொடக்கமாக ஸ்வர்க்காநுபவம் நடுவாக ஆத்மாநுபவம் முடிவாக வுண்டான புருஷார்த்தங்களில் அல்பத்வ துஃக்கமிஶ்ரத்வ அபாயபஹுளத்வ அசிரகாலவர்த்தித்வ அப்ராப்தத்வ ஸங்குசிதத்வாதிகளை யறிந்து, அந்தாலே (க) “[illegible]-ஏதேவைநிரயா:” என்னும்படி அவற்றிலே குத்ஸை பிறக்கையாலே தத்தத் ஸாதநங்களிலும் விமுகனாய், ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸ்வரூபங்களினுடைய யதாவத்ஶ்ரவணத்திலே உத்ஸாஹகனாய், ததர்த்தமாக ஏவம்பூதஜ்ஞாநவைஶத்யத்தையுடையனாய், இந்த ஜ்ஞாந விஷயமான பகவத்விஷயத்திலேபக்தனாய், விமத்ஸரனாய், இந்த ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான மந்த்ரத்திலே ஜ்ஞாநபக்திகளை யுடையனாய், ஏதத் ஜ்ஞாநோபதேஷ்டாவான ஆசார்யவிஷயத்திலே அதிஸ்நிக்தனாய், ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநைகோத்ஸாஹகனாய், அவற்றில் ஸ்வகர்த்த்ருத்வாதி ப்ரதிபத்திரஹிதனாயிருப்பானொரு ஸதாசார்யனை ஆஶ்ரயித்தவதிகாரிக்கு அவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யமாய், ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ரதிமந்த்ரம் ப்ரகாஶகமாய், ப்ராமாண்ய பேதத்தாலே அர்த்ததார்ட்ட்ய ஹேதுபூதமான ரஹஸ்யத்ரயமும் ஜ்ஞாதவ்யமாகக்கடவது.

அந்த ப்ராமாண்ய பேதங்கள் எவை யென்னில்; ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்யப்ரதிபாதகமாகையும், ஶ்ருதிஸித்தமாகையும், ஶிஷ்டாசாரமாகையும், புருஷகார ப்ரதாநமாகையும், ஶரண்யாபிமதமாகையும், உபப்ரும்ஹண ஸித்தமாகையும், உபாயயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமாகையுமாகிற இவைகள். இப்படி ப்ராமாண்யபேத முண்டாகையாலே மூன்று மநுஸந்தேயங்கள்.

அதுக்குமேலே அகாரவாச்யனுடைய ஶேஷித்வஸித்திஹேதுவான அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்தியைப்பண்ணு நின்றுகொண்டு உகா

(க) பார

ரம் மகாரவிவரண மாகிறுப்போலேயும், இதில் விபக்தியில் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயவிஶேஷ ப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு மகாரம் சதுர்த்தீ விவரணமாகிறுப்போலேயும், உகாரோக்தாந்யார்ஹத்வ ஸ்வத்வநிவ்ருத்திமுகேந நமஶ்ஶப்தம் உகாரவிவரணமாகிறுப்போலேயும், ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவான கிஞ்சித்காரத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே ஸவிபக்திக நாராயணபதம் ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு விவரணமாகிறுப்போலேயும்,

நமஶ்ஶப்தத்தில் ஆர்த்தமாகவும் ஶாப்தமாகவும் சொல்லுகிற உபாய விஶேஷஸ்வரூபத்தையும் அதினுடைய நித்யயோகத்தையும் அதுவுமிகையாம்படியான ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய குணயோகத்தையும் ஶுபாஶ்ரய விக்ரஹவத்தையையும் உபாய விஷயசேதநாத்யவஸாயத்தையும் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வ வாக்யம் நமஶ்ஶப்த விவரணமாயும், கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணாய வென்கிற பதத்துக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவான ஶ்ரீமத்தையும் தத்ஸ்வரூப ப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும், தத்விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகிற த்வயத்தி லுத்தரவாக்யம் விவரணமாயும்,

உபாயஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிற த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்துக்கு ததங்கமான ஸாதநாந்தர த்யாகத்தையும் ஸ்வீகாராநபேக்ஷத்வத்தையும் விதிக்கிற சரமஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தம் விவரணமாயும், ப்ராப்ய ப்ரார்த்தனை பண்ணுகிற உத்தரவாக்யத்துக்கு தத்ஸித்திஹேதுவான விரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற உத்தரார்த்தம் விவரணமாயும், ஆக, இப்படி அந்யோந்ய ஸங்க்ரஹ விவரணமாய்ப் போருகையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமு மநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

அவற்றில் வைத்துகொண்டு த்யாஜ்யோபாதேயநிர்ணயக ஹேது ஸ்வரூபமாகையாலே அந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் ப்ரதமபாவியாக வேணுமிறே. தத்ப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூப நிஷேத விதிகளை உகாரநமஸ்ஸுக்களாலே சொல்லுகையாலும் ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்த்ரம் ப்ரதமாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இப்படி ப்ரதமாநுஸந்தேயமான திருமந்த்ரம் (க) "[illegible]

(க) ஶ்ருத்தஹாரீத-ரு-௬௭

ஜ்ஞ-ஐஹிலௌகிகைஶ்வர்யம்'' இத்யாதிப்படியே ஸகலபுருஷார்த்தைகஸாதநமாய், விஷ்ணுகாயத்ரியிலே நாராயணாயவென்று ப்ரதமோபாத்தமாய் ஈஶ்வரனுடைய ஸகல குணங்களுக்கும் ப்ரதிபாதகமாயிருக்கையாலே அல்லாத பகவன்மந்த்ரங்களிலே அதிகமாயிருக்கும். அதுக்குமேலே வ்யாப்யபதார்த்தம், வ்யாபகஸ்வரூபம், வ்யாபகப்ரகாரம், வ்யாபகனுடைய குணம், வ்யாப்திபலம், இவற்றைப்பூர்ணமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வ்யாபகாந்தரங்களிலும் அதிகமாயிருக்கும்.

இவ் வாதிக்யமில்லையேயாகிலும், ஆழ்வார்களாலும் ஆசார்யர்களாலும் வேதாந்தங்களாலும் வைதிகபுருஷர்களாலும், ஆதரிக்கப்படுகையாலும், கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுக்கும் ஸஹகரித்துப் போருகையாலும் ஸகல ஶப்தகாரணமாகையாலும், ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துப்ரதிபாதக மாகையாலும் ஆதரிக்க வேண்டும்படியான ஆதிக்யமுண்டு.

கர்மாத்யுபாயங்களுக்கு ஜபஹோம தர்ப்பணாதிகளாலே ஸஹகரித்துப் போராநிற்கச் செய்தேயும் இம்மந்த்ரம் பகவதே கோபாயர்க்கு அவ்வுபாயம் இதினுடைய ஶப்தாவ்ருத்தியை ஸஹியாமையாலும், வேதங்களும் வேததாத்பர்ய ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணியிருக்கிற ஆழ்வார்களும் இம் மந்த்ராநுஸந்தாந காலத்திலே (க) "ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்திதஃ-ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித:'' (உ) "எண்பெருக்கந் நலத்தொண்பொருளீறிலவண்புகழ் நாரணன்'' (ங)"நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்'' (ச) "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்'' இத்யாதிகளாலே அர்த்தாநுஸந்தாநதத்பரராய் அநுஸந்தித்துப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டாகையாலும், ததுபாயநிஷ்டரான நம்மாசார்யர்களும் அர்த்தாநுஸந்தாந தத்பரராய், அர்த்தத்துக்கு நிராஶ்ரயமாக நிலையில்லாமையாலே ஶப்தத்தையுமாதரித்துக்கொண்டு போருவர்கள். (ரு) "அன்று நான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்'' என்று இவ்வர்த்தஜ்ஞாந ஜநநமே ஜந்மமென்னுமிடத்தையும், இவ்வநுஸந்தாநமே காலக்ஷேபமென்னுமிடத்தையும் திருமழிசைப்பிரானு மருளிச்செய்தார்.

(க) தை-நா-கக
(உ) தி-வாய்-க-உ-கo
(ங) தி-வாய்-கo-ரு-உ
(ச) தி-வாய்-உ-எ-உ
(ரு) தி-ச-வி-கு-ச

இவ்வர்த்தத்தை "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகஶரணனுவாய்" என்று அனந்தாழ்வானருளிச் செய்தார். விலக்ஷணரான நம்மாசார்யர்களெல்லார்க்கும் இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாய்ப் போருகையாலே அவர்கள் ப்ரஸாதத்தாலே லப்த (லப்த) ஜ்ஞாநரான நமக்கும் அதிலர்த்தாநுஸந்தாநமே யாத்ரையாகக் கடவது.

இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான இம்மந்த்ரந்தான் (க) "ఓమిత్యేకాక్షరమ్ - నమ ఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి, ఇత్యష్టాక்షరం ఛన్దసా గాయత్రీ చేతి-ஓமித்யேகாக்ஷரம், நமஇதித்வே அக்ஷரே, நாராயணுயேதி பஞ்சாக்ஷராணி-இத்யஷ்டாக்ஷரம் சந்தஸா காயத்ரீ சேதி" (க) "ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమ ఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్-ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத், நமஇதிபஸ்சாத், நாராயணுயேத்யுபரிஷ்டாத்" (உ) "ప్రణవాద్యం నమోమధ్యం నారాయణపదాన్తిమమ్- ப்ரணவாத்யம்நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரணவஸஹிதமாகவே அஷ்டாக்ஷரமாய், ப்ரணவம் முதலாக நமஸ்ஸு நடுவாக நாராயணபதம் முடிவாக உச்சரிக்கக் கடவனென்கிற பதக்ரமநியதியை யுமுடைத்தாயிருக்கும்.

ஸ்ருதியிலே (ங) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (ச) "కో హ్యేవాన్యాత్ కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்கஃப்ராண்யாத்" (ச) "ఏష హ్యేవానన్దయాతి-ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" என்றோதுகிற அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்யபோக்யத்வங்களை அவ்வேத தாத்பர்யமான இம்மந்த்ரத்தில் பதங்கள் மூன்றும் அடைவே ப்ரதிபாதிக்கையாலே இது ஸாராநுஸந்தேயமாயிருக்கும்.

இம்மந்த்ரம் ஆத்மபரமாத்மாக்களுடைய ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. இதுக்கு விஷயாபேக்ஷையும் ப்ரதிஸம்பந்த்யபேக்ஷையுமுண்டாகையாலும், அந்த ஶேஷத்வஸித்திதான் ஸ்வவிரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலும், (ரு) "అకిఞ్చిత్కరస్య శేషత్వానుపపత్తిః-அகிஞ்சித்கர

(க) நாராயணேபநிஷத் (உ) பாஞ்சராத்ரம் (ங) யஜு-அஷ்ட-உ-ங.
(ச) தை-ஆநந்த (ரு) ஸ்ரீபாஷ்யகாரமுக்தகம

ஸ்யஶேஷத்வாநுபபத்தி:" என்கிறபடியே கிஞ்சித்காரமில்லாத போது ஶேஷத்வ மநுபபந்நமாகையாலும், அந்த ஸம்பந்தத்துக்கு ஶேஷதயா அவ்வர்த்தங்களும் இதிலே ப்ரதிபாதிதமாகிறன.

அதில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத்வஞ்சொல்லி, நமஶ்ஶப்தத்தாலே தத்விரோதியான ஸ்வாதந்த்ரயத்தினுடைய நிவ்ருத்திசொல்லி, நாராயணபதத்தாலே அந்த ஶேஷத்வத்தை ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தமுகேந த்ருடீ(ஸ்ருடீ)கரிக்கிறது. ஆகையாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய பரமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதம் அந்யஶேஷத்வநிவ்ருத்திபூர்வகமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. மத்யமபதம் ஸ்வரக்ஷகத்வ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. அநந்தரபதம் உபேயாபா(ஞா)ஸ நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதேகோபேயத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஸ்வரூபோபாயோபேய யாதாத்ம்யங்களைச் சொல்லுகிறது. இவ்வாகாரத்ரயமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இத்தனையும் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னக் குறையில்லை. இதுதான் இதுக்கு முன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே ப்ராப்தவ்யமாகையாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறதென்று மருளிச்செய்வர்கள். ஆகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தமான ஸ்வரூபப்ரதிபாதநபரத்வமும்ப்ராப்யப்ரதிபாதநபரத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இது தனக்குத் தாத்பர்யம் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ பரமபோக்யத்வங்களை ப்ரதிபாதிக்கை. ப்ரணவத்தாலே சொல்லுகிற பகவச்சேஷித்வத்தையும் தத்விஷயமான ஸ்வஶேஷத்வத்தையும் அநுஸந்திக்க, தேவதாந்தர பரத்வபுத்தியும் அந்யஶேஷத்வபுத்தியும் நிவ்ருத்தையாம். நமஸ்ஸாலே சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யத்தையும் பகவதுபாயத்வத்தையு மநுஸந்திக்க ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய புத்தியும், ஸாத்யஸாதந ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். நாராயணபதத்தாலே சொல்லுகிற பகவத்போக்யதாதிஶயத்தையும் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநையையு மநுஸந்திக்கவே அப்ராப்தவிஷய கிஞ்சித்காரபுத்தியும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தமும் நிவ்ருத்தமாம். ஆக, இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரகாரார்த்தமும் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் அநுஸந்தாநார்த்தமும் அநுஸந்தாந ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அங்ஙனன்றிக்கே, இதுக்கு ப்ரதாநார்த்தம் ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகையென்றும், தாத்பர்யார்த்தம் ஸகல ஶாஸ்த்ரஸாரமாயிருக்கையென்றும், வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யஸ்வரூப நிரூபணமென்றும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸம்பந்தமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

இதுதான் ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வசரணத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஶ்ரிய:பதித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், அவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஏதத் ப்ரதிஸம்பந்தி உபாயத்வம், ஸர்வாதா(தா)ரத்வம், ஸர்வாந்தர்யாமித்வம், ஸர்வஶரீரித்வம், ஸர்வவிதபந்துத்வம், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

சேதநனுடைய ப்ரகாரத்வம், ரக்ஷ்யத்வம், ஶேஷத்வம், இவற்றினுடைய அநந்யார்ஹதை, ஶேஷபூத வஸ்துவினுடைய ஜ்ஞாநாநந்த(ஸ)த்வம், ஜ்ஞாநகுணகத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி, தத்விதமான பாரதந்த்ர்யம், தத்ப(ப)லததீயஶேஷத்வம், ஆதே(தே)யத்வம், வ்யாப்யத்வம், ஶரீரத்வம், கைங்கர்யாஶ்ரயத்வம் தொடக்கமான அர்த்தவிசேஷங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாயிருக்கும்.

இதில் ப்ரதமபதமான ப்ரணவம், (க) “అకారఉకారమకారఇతి, తానేకధాసమభరత్తదేతదోమితి- அகாரஉகாரமகாரஇதி, தாநேகதாஸமபரத்ததேததோமிதி” என்று மூன்றக்ஷரமாய், (க) “ఓమిత్యేకాక్షరమ్- ஓமித்யேகாக்ஷரம்” (உ) “மூலமாகிய வொற்றையெழுத்தை” என்றும் ஏகாக்ஷரமாய் ஶேஷிஶேஷ ததநந்யார்ஹத்வங்களாகிற வர்த்தங்களுக்கு அக்ஷரத்ரயமும் வாசகமாகையாலே மூன்றுபதமாய், ஏவம்பூதமான ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஒருவாக்யமாயிருக்கும்.

(ஙு) “నామరూపఞ్చభూతానాం కృత్యానాఞ్చప్రపఞ్చనమ్। వేదశబ్దేభ్యఏవాదౌదేవాదీనాఞ్చకారసః- நாமரூபஞ்சபூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்சப்ரபஞ்சநம்। வேதஶப்தேப்யஏவாதௌதேவாதீநாஞ்சகாரஸ:” என்று லௌகிகஶப்தங்களுக்கு வேதம் காரணமாயிருக்கும். (ச) “ఋచోయజూంషిసామానితథైవాథర్వణానిచ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థమ్- ருசோயஜூம்ஷிஸாமா

(க) நாராயணோபநிஷத் (உ) பெரி- திரு-ச-ரு-ச (ஙு) வி-பு-க-ரு-கூரு
(ச) வ்ருத்தஹாரீ-ரு

ஷிதஜைவா தர்வ ஹூ ஷிச! ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்தம்'' என்று வேதந் தனக்குத் திருமந்த்ரம் காரணமாயிருக்கும். இதில்மேலில்பதத்வயத் தக்கும் இப்ப்ரணவம் ஸங்க்ரஹமாகையாலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரணவம் காரணமாயிருக்கும். (௪)''ప్రణవస్యచప్రకృతిరకారః-ப்ரணவஸ்யச ப்ரக்ருதிரகாரஃ'' (௨)''తస్యప్రకృతిలీనస్యయఃపరస్సమహేశ్వరః-தஸ்யப்ரக்ருதிலீநஸ்யயஃபரஸ்ஸமஹேஶ்வரஃ'' என்று ப்ரணவந் தனக்கு அகாரம் காரணமாயிருக்கும்; இப்படி ஸர்வரூபதகாரணமான அகாரம் (௩) ''సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్యస్వభావతః। సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మణో௪பிஸ்வభావతః। వాచ్యవాచకసమ్బన్ధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే-ஸமஸ்தரூபதமூலத்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவதஃ। ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோபி ஸ்வபாவதஃ । வாச்யவாசகஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத்ப்ரதீயதே'' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸகலார்த்த காரணபூதவஸ்துவுக்கு வாசகமாகையாலும், (௪) ''యతోవా ఇమానిభూతానిజాయన్తే। యేనజాతానిజీవన్తి-யதோவா இமாநிபூதாநிஜாயந்தே । யேநஜாதாநிஜீவந்தி'' என்றும், (ரு) ''மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன்'' என்றும் காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிரண்டும் ஏகாஶ்ரயமாகச் சொல்லுகையாலும், (௬)''అకారోవిష్ణువాచకః-அகாரோவிஷ்ணுவாசகஃ'' என்று ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வரக்ஷகனான எம்பெருமானுடைய ஸமஸ்தசிதசித்காரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

இக்காரணத்வந்தான் ஸ்வரூபகாரணத்வமென்றும், ஸ்வபாவ காரணத்வமென்றும் த்விதம்.

அதில் ஸ்வரூபகாரணத்வமாவது - சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூப ஸத்பாவம் பகவத்ஸ்வரூபாதீநமாயிருக்கை. அதாவது—(௭) ''యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி'' (அ)''భగవతఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி'' (௯) ''నతదస్తివినాయత్స్యాన్మయాభూతంచరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்'' (௧௦)''యస్యచేతనస్యయద్ద్రవ్యం యావత్సత్తం శేషత్వాపాదనార్హం తచ్ఛేషతైకస్వరూపమ్ - யஸ்யசேதநஸ்யபத்த்ரவ்யம் யாவத்ஸத்தம் சேஷத்வாபாதநார்ஹம், தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்'' (௧௧) ''தன்னுள் கலவாத தெப்பொருளும் தானில்லை'' இத்யாதிகளில்

---

(௧) வேதார்த்தஸங்க் (௨) தை-நா-௧௦-உரு (௩) வாமநபுரா
(௪) தை-ப்ருகு-௧-௧ (ரு) தி-வாய்-உ-அ-ரு (௬) மோக்ஷஸம்
(௭) யஜுா-அஷ்ட-உ- (அ) ரஹஸ்யாம்நாயப்ராம் (௯) கீ-௧௦-௩௯
(௧௦) (௧௧) தி-வாய்-உ-ரு-௩

சிதசித்துக்களுடைய ஸ்வரூபம் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷணதயா சேஷமாய்க்கொண்டு உண்டாய், அல்லாதபோது இல்லையாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே, இந்த ஸ்வரூப ஸத்பாவஹேதுவான விசேஷணரூபசேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயா சேஷியான பகவத்ஸ்வரூபம், (௧) "முன்னையமரர் முழுமுதலானே" (௨) "அமரர்முழுமுதல்" (௩) "யாதும் யவர்க்கும்முன்னோன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே காரணமாயிருக்கை.

ஆனால், (௪) "ప్రకృతిం పురుషం చైవ విద్ధ్యనాదీ ఉభావపి-ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீஉபாவபி" என்று சொல்லுகிற விவற்றினுடைய அநாதித்வத்துக்கு பங்கம்வாராதோ வென்னில்; விசேஷணத்வேந ஸ்திதமான வஸ்துக்களுக்கு விசேஷ்ய ஹேதுகோத்பத்தியாக வேண்டுகையாலே விசேஷ்யஹேதுக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறதித்தனையொழிய ஒருகாலத்திலுண்டு, காலாந்தரத்திலில்லையென்று ஸத்பாவா உஸத்பாவங்கள் சொல்லுதல், ஏவம் பூதோதயத்துக்கு ஒரு காலவிசேஷ கல்பனைபண்ணுதல் செய்யாமையாலே அநாதித்வபங்கம் வாராது; ஆனால் விசிஷ்டமாய்க்கொண்டே நித்யமாயிருக்குமாகில் இக்காரணத்வ மநுபபந்நமாமே யென்னில், அந்ய நிரபேக்ஷமாக ஸித்தமான பகவத்ஸ்வரூபத்தினின்றும் ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டே சிதசித்துக்களினுடைய உதயமாகையாலே உபபந்நம். (௫) "ప్రధానపుంసోరజయోః కారణం కార్యభూతయోః- ப்ரதாநபும்ஸோரஜயோ꞉காரணம்கார்யபூதயோ꞉" என்று சிதசித்துக்களினுடைய கார்யத்வ நித்யத்வங்கள் ஸ்ரீபராசரபகவானாலும் சொல்லப்பட்டது.

அநந்தரம், ஸ்வபாவகாரணத்வமாவது-சிதசித்துக்களை ஸ்வேச்சாதீநமாகத் தன்னுடைய லீலாபோக (ஸ்ரீX) விசேஷங்களுக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று ததுபகாரணமான தேஹதேசப்ரதாநம் பண்ணுகைக்கும், ததநுரூப சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளுக்கும் ஹேதுபூதனாகை.

இவை கர்மஹேதுகமென்னாநிற்க ஈச்வரன் ஹேதுவென்கிறபடி யென்னென்னில், (௬) "ఏష ఏవ సాధు కర్మ కారయతి - ஏஷஏவஸாது

(௧) தி-வாய்-௧-௭-௮ (௨) தி-வாய்-௧-௭-௧ (௩) தி-வாய்-௮-௮-௪
(௪) கீ-௧௩-௧௯ (௫) வி-பு-௧- (௬) கௌஷீதகீ-௩-௮

கர்மகாரயதி” என்று கர்மத்துக்கு உத்பத்தியே பிடித்து ஈஶ்வரன் ப்ரேரகனாக வேண்டுகையாலும், அசேதநக்ரியை யாகையாலே தான் இவற்றுக்கு உத்பாதக மாகமாட்டாமையாலும், ஒரு க்ரியை தானே காலகர்த்த்ருபேதங்களாலே புண்யபாபங்க ளிரண்டுக்கும் ஹேதுவாயிருக்கையாலும், இவற்றுக்கு ஈஶ்வரேச்சை-ஹேதுவா யித்தனையொழிய கர்மம் ஹேதுவன்று.

ஈஶ்வரேச்சைதான் கர்மஹேதுகமானாலோ வென்னில், அவ னுக்கு கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதத்வமில்லை. ஸ்வேச்சாதீந கர்ம ஹேதுக வ்யவஸ்திதித்வமும் ஸ்வேஷ்டமான ஜ்ஞாநப்ரதாநாதிக ளோடே விரோதிக்கையாலும், போக (భోగ) ரஸ வைவித்ய மில்லா மையாலும் (௧) “సకృత్కృతో ఞ్జలిః। తదైవముష్ణాత్యశుభాన్యశేషతశ్శుభానిపుష్ణాతి- ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி:। ததைவமுஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷதஶ்ஶு பாதிபுஷ்ணாதி” என்றும், (௨) “ఊమ్యస్యహోతదధిసన్ధివిరామమాత్రాత్- க்ஷாம்யஸ்யஹோதததிஸந்திவிராமமாத்ராத்” என்றும், (௩) “தீயி னில்தூசாகும்” (௪) “காணேவொருங்கிற்றும் கண்டிலமால்” என் றும் சொல்லுகிறபடியே ஓராஞ்ஜலிமாத்ரத்தாலே ஸகலபாபங்களை யும் போக்குமென்கையாலே ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் கர்மபாரதந்த்ர்ய வ்யவஸ்திதி குலைகையாலும், ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுக் கையாலும் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனுக்குக் கூடாது. இனி இங்குள் ளது ஸ்வேஷ்டகார்யோபயோகியான கர்மஸம்பந்தத்தையும் தத் கார்யங்களையும் ஸ்வேச்சையாலே நிர்வஹித்துப் போருகிறானித் தனை, ஆகையாலே கேவலேஶ்வரேச்சையே ஹேதுவாகக்கடவது.

இவ்வர்த்தத்தை (௫) “நீதந்தவாக்கை” (௬) “நீவைத்தமாய வல்லைம்புலன்கள்” (௭) “நடுவேவந்துய்யக் கொள்கின்றநாதன்” (௮) “துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்” (௯) “கருமமும்கரும பலனுமாகியகாரணன்” (௧௦) “துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாய்” (௧௧) “உற்றவிருவினையாய்” இத்யாதிகளிலே ஆழ்வாரருளிச்செய் தார்.

---

(௧) ஸ்தோ-ர (௨) வை-ஸ்த (௩) திருப்பாவை-௫
(௪) பெரியதிருவ-௫௪ (௫) தி-வாய்-௩-௨-௧ (௬) தி-வாய்-௫-௭-௮
(௭) தி-வாய்-௧-௭-௫ (௮) தி-வாய்-௩-௧௦-௭ (௯) தி-வாய்-௩-௫-௧௦
(௧௦) தி-வாய்-௩-௬-௮ (௧௧) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௮

வைதிகபுத்ர வ்ருத்தாந்தத்திலும், அயோத்யாவாஸிகளுடைய மோக்ஷலாபத்திலும், ஶிஶுபால மோக்ஷாதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் காணலாம். ஆக, இவ்வக்ஷர ஸ்வபாவத்தாலே பகவானுடைய ஸர்வகாரணத்வமும் ஸர்வப்ரகாரகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இவ்வகாரம், "అవరక్షణే-அவரக்ஷணே" என்கிற தா(து)துவிலே ஸித்தமாய், வகாரலோபம்பண்ணி, "அ" என்றுபதமாய், ரக்ஷணதர்மத்தைக்காட்டி (க) "నహిపాలనసామర్థ్య మృతేసర్వేశ్వరంహరిం-நஹிபாலநஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம்ஹரிம்" (உ) "విష్ణుస్త్రైలోక్యపాలకః-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலக:" (ங) "పాలనేవిష్ణురుచ్యతే-பாலநேவிஷ்ணுருச்யதே" என்றும், (ச) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இத் தர்மத்துக்கு ஆஶ்ரயபூதனுமாய், (ரு) "அఇతి-బ్రహ్మ-அ இதிப்ரஹ்ம" (சு) "అకారోవై విష్ణుః-அகாரோவைவிஷ்ணு:" (எ) "అకారోవిష్ణువాచకః-அகாரோவிஷ்ணுவாசக:" (அ) "అక్షరాణామకారోస్మి-அக்ஷராணமகாரோஸ்மி" (கூ) "అఇతిభగవతోనారాయణస్య ప్రథమాభిధానమ్-அ இதிபகவதோநாராயணஸ்ய ப்ரதமாபிதாநம்" என்று இவ்வக்ஷரத்துக்கு முக்யவ்ருத்த்யா வாச்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது.

இவ்வகாரந்தான் (கO) "అకారోవై సర్వావాక్-அகாரோவைஸர்வாவாக்" என்று எல்லாவக்ஷரங்களுக்கு முயிராய்க்கொண்டு, அவ்வக்ஷரஸ்வரூபங்களை ஸ்திதிப்பித்துக்கொண்டு நிற்குமென்கையாலே, அவ்வோஶப்தங்களுக்கு வாச்யமான ஸகலபதார்த்தங்களினுடைய வும்ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தி(ஸ்தி)தனான வெம்பெருமானுக்கு வாசகமாகக் கடவதிறே.

ஆக, இத்தால்-அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகனென்றதாயிற்று. இந்த ரக்ஷணதர்மத்துக்கு விஷயாபேக்ஷையுண்டாகையாலும் விஷயவிஶேஷநியமம் பண்ணாமையாலும், பத்த(பத்த)முக்த நித்யாத்மகமான உபயவிபூதியும் ரக்ஷ்யமாகக்கடவது. இத்தால் ஸர்வரக்ஷகனென்கிறது.

(க) வி-பு-க-உஉ-உக (உ) (ங) (ச) தி-வாய்-க-ச-ரு
(ரு) ருக்வேத-ஐதரேய-ஆரண்ய-உ-உ-க (சு) (எ) ஶ்ருஷஸம்ஹி
(அ) கீ-கO- (கூ) மஹாபாஷ்யவ்யா (கO) ஐதரேய-ஆரண்ய

இந்தபத்த (பத்த) வர்க்கந்தான், முமுக்ஷுக்களென்றும் அஜ்ஞரென்றும் உபயகோடியாயிருக்கும். இதில் அஜ்ஞகோடியை ஸ்வலீலைக்கும், ஸ்வாதீநமான பூர்வபாக (பூர்வ) ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், அவர்களுடைய கர்மத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது- புண்யபாபரூபமான கர்மங்களை அவர்கள் பண்ணப்புக்கால் அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணியும், அவை அவர்களுடைய பூர்வ பூர்வ கர்ம கார்யமென்று நினைக்கும்படி உதாஸீநனாயிருந்து, அவை தத்தத் காலங்களிலே ஸ்வஸ்வாநுபவங்களைப் பண்ணும்படி செய்வித்தும், அவர்கள் விமுகரானவன்று அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், அவர்களுக்கு விரோதியான ஶத்ருபீடைவ்யாதிபீடைபித்யாதிகளை நிவ்ருத்தமாக்கி, அபேக்ஷிதமான அந்நபாநாதிகளைக்கொடுத்தும் ரக்ஷிக்கை.

முமுக்ஷுக்களை ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்கும்; அதாவது- ஸ்வரூபவிரோதியான அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸ்வஸ்வகீய ஶேஷத்வத்தைப் பிறப்பித்தும், ஸ்வரூபாநுரூப புருஷார்த்தத்திலே ருசியைப் பிறப்பித்து, தததநுரூபமான ஸாதநவிஶேஷத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்தும், அந்த ஸாதநத்திலே அத்யவஸாயத்தை ப்ராப்திபர்யந்தமாக்கியும், விபவார்ச்சாவதாரரூபேண நின்று அவர்களுக்கு தா (தா) ரகனும் அநாதியான ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தையறுத்து அநந்தமான ஸ்வாநுபவத்தை அவிரோதமாகப் பண்ணிக்கொடுத்தும், ஸ்வபோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தமான உத்தரபாக (உத்தர) ஶாஸ்த்ரத்துக்கு மநுகுணமாக ரக்ஷிக்கை.

நித்யரையும் முக்தரையும் போகா(போகா)நுகுணமாக ரக்ஷிக்கும். அதாவது—(க) "ஆனந்தமய:-ஆநந்தமய:" என்கிறபடியே தான் நிரதிஶயாநந்த யுக்தனாயிருக்கையாலே (உ) "ந ஶாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:-நஶாஸ்த்ரம்நைவசக்ரம:" என்கிறபடியே க்ரமவிவக்ஷைபண்ணவறியாதே அல்பாநந்த ஸத்திலே மக்நராய், ஸத்தையழிந்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாகாத வளவிலே, (ங) "மருந்தே நங்கள் போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸ்வாநந்தத்தை ஸாத்மிப்பித்து ஸ்வாநுபவத்துக்காளாக்கி ஸ்வாநுபவத்தைப் பண்ணிக்கொடுத்தும், தஜ்ஜநித

(க) தை-ஆநந்த (உ) காஶ்யபஸ்ம்ருதி-க (ங) தி-வாய்-க-ங-அ

ப்ரீதிகாரிதமான கைங்கர்யத்தைக் கொண்டும், அந்தக் கைங்கர்யத்துக்காளாக்கி இவர்களுடைய சைதந்யநிபந்த(பந்)நமான ஸ்வாஸ்ய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணி,(க) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூ(பூ)தபகவந்முகோல்லாஸவிஷயத்வமே ப்ரயோஜநமென்றும், தத்விஷய ஜ்ஞாநமே சைதந்ய கார்யமென்றும் ப்ரதிபத்தியுண்டாம்படி பண்ணியும் ரக்ஷிக்கை.

ஆக, ஸகலசப்தகாரணமான அகாரத்திலே தத்தச்சப்த வாச்யங்களாய் ரக்ஷ்யபூதங்களான த்ரிவித சேதநாஉசேதநங்களையும், ரக்ஷகனை ஸர்வேச்வரனையும், ரக்ஷணப்ரகாரவிசேஷங்களையும், ரக்ஷணத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும், இத்தனையும் ரக்ஷகனை தன்னுடைய ப்ரயோஜந விசேஷங்களென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(உ) "స్వాధీన త్రివిధచేతనాఉచేతన స్వరూపస్థితిప్రవృత్తిభేదమ్- ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்தார். (ங) "ఇచ్ఛాత ఏవ తవ విశ్వపదార్థసత్తా-இச்சாதஏவதவவிச்வபதார்த்தஸத்தா" என்கிற ச்லோகத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

ஆனால் இந்த ரக்ஷகனுடைய †விதா (ஶ) பேதத்தாலும், லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய துக்காநுபவத்தாலும், நித்யவிபூதியிலுள்ளாருடைய ஸுகாநுபவத்தாலும், இவற்றுக்கு ஹேதுபூதனை ஈச்வரனுடைய, (ச) "సమోఽహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రియః— ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு நமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரிய:" (ரு) "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" (சா) "எள்கலிராகமிலாதான்" என்கிற ஸர்வஸமத்வத்துக்கும், (எ) "నివాసశ్శరణం సుహృత్-நிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்" (அ) "సుహృదం సర్వభూతానామ్-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்" என்கிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்வத்துக்கும், (க) "సదాకారుణికోఽపి సన్-ஸதாகாருணிகோபிஸந்" என்கிற பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதாரூபையான க்ருபைக்கும் ஹாநிவாராதோ வென்னில்;

(க) தி-வாய்-உ-கூ-ச (உ) கத்யத்ரயம் (ங) வைகுண்டஸ்தவம்
(ச) கீதை-கூ-உக (ரு) தி-வாய்-க-சா-ங (சா) தி-வாய்-க-சா-ரு
(எ) ஸுபால (அ) கீ-ரு-உக (க) லக்ஷ்மீதந்த்ர-கஎ
†(பா) த்விவிதபேத

இது ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபங்களினுடைய யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதார் சொல்லும் வார்த்தை; எங்ஙனே யென்னில்; (க) "𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-ஆநந்தோப்ரஹ்ம" (க) "𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மண:" (உ) "முழுநலம்" (ங) "எல்லையிலநலம்" (ச) "நலமுடையவன்" (ரு) "𑌅𑌪𑌾𑌰𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇-அபாரஸச்சித்ஸுகஸாகரே" என்கிறபடியே ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களிரண்டாலும் அபரிச்சேத்யமான வாநந்தத்தை யுடையனாயிருக்கையாலும், (சு) "𑌅𑌶𑍇𑌷𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑍇𑌷𑌿𑌭𑍂𑌤-அசேஷசிதசித்வஸ்து சேஷிபூத" (எ) "𑌅𑌶𑍇𑌷𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑍇𑌷𑌿𑌣𑍇-அசேஷசிதசித்வஸ்துசேஷிணே" என்று ஸர்வசேஷியாகையாலும், (அ) "𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌤𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍- யஸ்யசேதநஸ்யத்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநாஸ்வார்த்தே நியந்தும்தாரயிதுஞ்சசக்யம் தச்சேஷதைகஸ்வரூபம்" என்றும், (கூ) "𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் சேஷசப்தேநகத்யதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வார்த்த நியாம்யத்வ தார்யத்வாதிகளாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹமான சேஷவஸ்துக்களைத் தனக்கதிசயவித்த்யர்த்தமாகத் தன்னிச்சையாலே தனக்கிஷ்டமான ப்ரகாரத்திலே விநியோகம் கொள்ளுகையும், அப்படியே விநியோகப்படுகையும் (கO) "அம்மாவடியேன்" என்கிற உபயஸ்வரூபத்துக்கும் ப்ராப்தமாய், அதுதானே புருஷார்த்தமுமாயிருக்கையாலே. ஏவம்பூத விநியோக விஷயத்வ ஜ்ஞாநமிறே சைதந்யகார்யம்.

ஆனால் லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கு இதில் துக்கம் நடப்பானென்னென்னில்; ஏவம்பூதஸ்வரூப யாதாத்மய ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே. ஆனால் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவதிகாரிகள், (கக) "மங்கவொட்டு" (கஉ) "இருள்தருமா ஞாலத்துளினிப்பிறவியான் வேண்டேன்" (கங) "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னும் குறுகாதோ" (கச) "நின்மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதென்றுகொலோ" (கரு) "அடைய

(க) தை-ஆநந்த (உ) தி-வாய்-க-க-உ (ங) தி-வாய்-க-உ-சு
(ச) தி-வாய்-க-க-க (ரு) (சு) கத்யத்ரயம்
(எ) வேதார்த்தஸ (அ) ஸ்ரீபாஷ்ய (கூ)
(கO) தி-வாய்-க-கூ-க (கக) தி-வாய்-கO-எ-கO (கஉ) தி-வாய்-கO-சு-க
(கங) தி-வாய்-சு-கூ-கூ (கச) தி-வாய்-ங-உ-ங (கரு) தி-மொ-கக-அ-சு

வருளாய்'' இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்தை யாசைப்படுவானென்னென்னில் ;

ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு ஶேஷத்வ பாரகாஷ்டாதர்ஶநம் பண்ணினவாறே இந்த லீலாவிஷயம் ப்ராப்தமாயிருந்ததேயாகிலும், (க) "స్థిత్యుత్పత్తిప్రవృత్తిగ్రసననియమనవ్యాపనైరాత్మనస్తే శేషాశేషప్రపఞ్చవపుః-ஸ்தித்யுத்பத்திப்ரவ்ருத்திக்ரஸநநியமநவ்யாபநைராத்மநஸ்தே ஶேஷாஶேஷப்ரபஞ்சோவபு:'' என்கிறபடியே ரக்ஷகத்வ காரணத்வ ப்ரவர்த்தகத்வ ஸம்ஹர்த்த்ருத்வ நியந்த்ருத்வ வ்யாபகத்வாதி ஸகல ப்ரகாரங்களாலும் இந்த ஸ்தித்யாதி விஷயமான ஸகல ப்ரபஞ்சத்துக்கும் ஶேஷியான ஈஶ்வரன், இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶேஷமாகையாலே ஸ்வாயத்தஸ்வரூபரூபமாய் ஸ்வாதா(தா)ரக்ரியாகருமாய் ஸ்வபோக்யபூதருமான சேதநரை, (உ) "శబ్దాదీన్విషయాన్ప్రదర్శ్య విభవం విస్మార్య దాస్యాత్మకం వైష్ణవ్యాగుణమాయయాత్మనివహాన్విస్మాప్య పూర్వః పుమాన్। పుంసా పణ్యవధూవిడమ్బివపుషా ధూర్తానివాయాసయన్ శ్రీరఙ్గేశ్వరికల్పతే తవపరీహాసాత్మనే కేళయే-ஶப்தாதீந்விஷயாந்ப்ரதர்ஶ்ய விபவம் விஸ்மார்ய தாஸ்யாத்மகம் வைஷ்ணவ்யா குணமாயயாத்மநிவஹாந்விப்லாவ்ய பூர்வ:புமாந் | பும்ஸா பண்யவதூவிடம்பிவபுஷா தூர்த்தாநிவாயாஸயந் ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிகல்பதே தவபரீஹாஸாத்மநே கேளயே'' (ங) "அன்புருகிநிற்கு மதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய்'' (ச) "உன்னடிப்போது நானணுகாவகைசெய்து போதிகண்டாய்'' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஅவர்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான தாஸ்யைஶ்வர்யத்தை விஸ்மரிப்பித்து அத்தை க்ருஶீகரிப்பிக்கும் ஶப்தாதி விஷயங்களிலே ஸங்கத்தைப் பண்ணுவித்து, ஸ்வவிஶேஷணபூதஸ்வாதீநையான மாயையாலே கலங்கும்படி பண்ணி, பண்யவதூ(தூ)விடம்பிவபுஸ்ஸான புருஷனாலே தூர்த்தரை ஆயாஸிப்பித்து ரஸிக்கும் செருக்கரைப்போலே ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரன் தனக்கு அபிமதையான ஶ்ரீரங்கேஶ்வரிக்குப் பரிஹாஸஹேதுவான லீலைக்கு விஷயமாக்கி, (ரு) "క్రీడతే భగవాన్భూతై ర్బాలః క్రీడనకై రివ-க்ரீடதே பகவாந்பூதைர்பால: க்ரீடநகைரிவ'' என்றும், (சா) "இன்புறுமிவ்விளை

(க) ர-ஸ்த-உ-உச   (உ) ஶ்ரீகுணரத்ந   (ங) தி-வாய்-எ-க-கo
(ச) தி-வாய்-எ-க-சு   (ரு) பாரத-ஆரண்ய   (சா) தி-வாய்-ங-கo-எ

யாட்டுடையான்'' என்றும், (க) ''நளிர்மாமலருந்திவீட்டைப் பண்ணிவிளையாடும்விமலன்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவனை இசைவித்து இவனநுமதிப்படியே மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணி, ஸ்வ போக (ஞ்க)த்துக்கு விஷயமாக நினைத்தவன்று அந்த மோக்ஷரூப போக(ஞ்க)த்திலே ருசிபிறக்கும் போதைக்கு தத்ப்ரதிப(க்ஷ)மான ஸம்ஸாரத்திலே (உ) ''நரகத்தைநகு'' என்கிற அருசிபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும், அந்த அருசிதனக்கு தத்விஷயமான ஹேயத்வ துஃக்கரூபத்வாதிப்ரதிபத்தி அபேக்ஷிதமாகையாலும், ஸ்வ போகார்த்தமாக அதில் ஹேயத்வாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து அதடியாக அருசியை விளைப்பித்து, அதடியாக உபேக்ஷாதிகளை யுண்டாக்குகிறானகையாலே தந் நிவ்ருத்திபூர்வகமாக போக (ஞ்க) ரூபமான மோக்ஷத்தை(ந) ''மங்கவொட்டு''(ச)''கூவிக்கொள்ளாய்'' (ரு) ''இனியுண்டொழியாய்'' என்று ப்ரார்த்திக்கிறார்களித்தனை யல்லது, (சு) ''எனக்கேகண்ணனையான் கொள்சிறப்பு-தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே'' என்றிருக்கிறவர்கள் பகவத்விநியோக விஶேஷவிஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுப்ராப்தலதயாலே தந்நிவ் ருத்தியை அபேக்ஷித்தார்களன்று;

ஆகையாலே (எ) ''ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு-ஸமோஹம்ஸர்வபூதேஷு'' என்கிறவிடத்தில் வ்யாபகத்வ தா(த்)ரகத்வ ஆஶ்ரயணீயத்வ ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களில் ஸாம்யத்தைச் சொல்லுகிற தித்தனை யல்லது, ஸர்வவிநியோகஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று. விநியோக ஸாம்யம் சொல்லுமாகில் விநியோகபேத(ஷ்ட) நிபந்தநமான ரஸ வைவித்யமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகாராநந்த(ஸ்த) விஶிஷ்டமான ஶேஷிஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. இஷ்டவிநியோகார்ஹதையே வேஷமான ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கும் சேராது. நித்யவிபூதியில் குணாநுபவம் விக்ரஹாநுபவம் கைங்கர்யபரதை யென்கிற விஶேஷங்களுக்கும் சேராது. ஆகையாலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் அநுகுணமான வைஷம்யம் தோஷமன்று; ப்ராப்தமான ஸாம்யத்துக்கு ஹாநிசொல்லாமையாலே ஸமத்வஹாநியில்லை. ஏவம் ஸ்வரூப

(க) நாய்ச்சி-தி-மொ-கச- (உ) தி-வாய்-க௦-சு-ௐ (ந) தி-வாய்-க௦-எ-க௦ (ச) தி-வாய்-க௦-க௦-ந (ரு) தி-வாய்-க௦-க௦-சு (சு) தி-வாய்-உ-கூ-ச (எ) கீ-கூ-உகூ.

ஜ்ஞாநமின்றியிலே ஸம்ஸாரத்திலே து:க்கப்ரதிபத்திபண்ணி யிருக்குமவர்களுக்கு இந்த ப்ரதிபத்திதான் இந்த ஜ்ஞாநவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை பிறக்கைக்குறுப்பாகையாலே அந்த ப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பண்ணுதொழிந்தும் ஸௌஹ்ருத்வகார்யமான ஹிதபரதையாலே யாகையாலே ஸௌஹ்ருத்வத்துக்கு ஹாநியில்லை.

ஸம்ஸாரத்தில் வாஸமும் அஜ்ஞாவஸ்தை குலைந்து ஜ்ஞாநம் பிறந்தபோது ததீயத்வாகாரேணவே தோற்றுகையாலே (௧) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்று அதுதானே புருஷார்த்தமாயிருக்கையாலும், ததநுகுணமான ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை (௨) "ददामि बुद्धियोगं तम् - ததாமிபுத்தியோகம்தம்" என்றும், (௩) "मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनञ्च-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்றும், (௪) "என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாய்" (௫) "மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிர்ஹேதுகமாகத் தானே பிறப்பிக்கையாலும் க்ருபாஹாநிவாராது. ஆகையாலே ஶேஷபூத ஸகலவஸ்துக்களுடையவும் ஸர்வவ்யாபாரங்களும் பகவத் ப்ரேரிதங்களுமாய் பகவத்ப்ரயோஜந ஹேதுக்களுமாயிருக்குமென்றதாயிற்று.

ஆனல், விதிநிஷேதரூபமான ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், ஶாஸ்த்ரமாவது-(௬) "श्रुतिस्स्मृतिर्ममैवाज्ञा-ஶ்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வ ரக்ஷகத்வாதி விஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுக்கு அதிஶயரூப ஸகல வ்யாபாராதிகளுக்கு முண்டான ருசிப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ப்ரதர்ஶகமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, (௭) "त्रैगुण्यविषया वेदाः-த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே அவனுக்கு லீலாவிஷயபூதருமாய்க்கொண்டு ஸ்வம்மாயிருக்கிற ஸகல சேதநரையும் விஷயமாகவுடைத்தாயிருக்கும்.

---

(௧) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௨) கீ-௰-௰ (௩) கீ-௧௫-௧௫
(௪) தி-வாய்-௨-௭-௮ (௫) தி-வாய்-௨-௭-௭ (௬) பாஞ்சராத்ரம்
(௭) கீ-௨-௪௫

ஆசையாலே இப்படியிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய பஹுவிதை(டு)யான லீலைக்கு உபயோகிகளாய்க்கொண்டு லீலாவிஷயபூத சேதநா(ா)தங்களான கர்மவிஶேஷங்களும் பஹுவிதங்களாயிருக்கையாலே அவற்றில் சில கர்மவிஶேஷங்களாலே பாஹ்ம்ஸாபரராய் நாஸ்திகராயிருப்பாரைக் குறித்த(க) "[illegible]ஃ-ஶடசித்தஶாஸ்த்ரவஶேதாபாயோபிசாரஶ்ருதிஃ" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்குறுப்பாக அவர்களுடைய ருச்யநுஸாரம்பண்ணி அபி(ஃ)சாரக்ரியையைவிதித்தும், ஶாஸ்த்ரோக்த ததநுஷ்டாநாநந்தர தத்பலலாபத்தாலே ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து அத்தாலே நாஸ்திக்யஹேதுவான பாபக்ஷயமாய் அந்த க்ரியையில் பாஹிம்ஸாதி நிபந்த(ந)நமான பயம்பிறந்தவநந்தரம் பாரலௌகிக தத்ஸாதநங்களைவிதித்தும், அநந்தரம் அத்தை நிரூபித்து, ஸுக்ருதத்துக்குஹேது ஸுக்ருதாந்தரமாகவேணும்; அதுக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸுக்ருதம்வேணும்; அப்போது அநவஸ்தை வருமாகையாலும் ஸ்வாதீநப்ரவ்ருத்தி யில்லாதவனுக்கு ஸுக்ருதயோக்யதையில்லாமையாலும் ஸுக்ருதஹேதுத்வம் சொல்லவொண்ணாதென்று ஸம்ஶயித்தவனுக்கு ஸுக்ருதஹேது பகவத்க்ருபை யென்னுமிடத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தும், க்ருபாகார்யமான ஸுக்ருதத்தாலே * நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைக லக்ஷணமான மோக்ஷத்திலே ருசிபிறந்தவனுக்கு மோக்ஷதத்ஸாதநங்களை விதித்தும், அந்த ஸாதநங்களுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளாலே அதிலே குத்ஸைபிறந்தவனுக்கு ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தை விதித்தும், உபாயபூதனானவனுடைய ஸ்வதோஷ தர்ஶநத்வ அகார்யகரத்வ உத்துங்கத்வ துர்லபத்வாதிகளாலே இளைத்தவனுக்கு அவனுடையவாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தும் இப்படி ஆஶ்ரயணீயனானவனுடைய கார்யகரத்வ ஹேதுவான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வாதிகளை விதித்தும், அவற்றினுடைய அபராதஜ்ஞாந தத்த(ண்)ண்டதரத்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலே வெருவினவனுக்கு அவற்றைரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற பரமகாருணிகத்வத்தை ப்ரகாஶிப்

(க) ரங்க-ஸ்த-உ.

பித்தும்,*భగవదాత్మనోస్స్వస్వామి భావసమ్బన్ధజ్ఞాననిబన్ధన భగవదుపాయవరణత్వ ప్రాప్యభావత్వ తదిష్టవినియోగత్వేన తద న్తర్భూతే - பகவதாத்மநோஃஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநநிபந்தந பகவதுபாயவரணத்வ ப்ராப்ய பாவத்வாத்ததிஷ்டவிநியோகத்வேந ததந்தர்ப்பூதரானவர்களுக்கு தத்தத் ஜ்ஞாநஹேதுக க்ருபாவிதா(ஶா)நம்பண்ணியும், ஆக விவ்வளவும்வருந்தனையும் அவர்களுக்குப்பிறந்த பர்வக்ரமாநுஸாரம் பண்ணி கார்யக்ரத்வஹேதுவான பகவத்க்ருபையை விதித்துத் தலைக்கட்டுவிதொன்றுகைபாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநம்.

இவற்றில் பந்தகங்களான பலங்களிலே நின்றவர்கள் விஷயத்திலே ஈஶ்வரனுக்கு லீலாரஸம்நடந்துபோருகையாலும், அல்லாதவிடங்களிலே அநுக்ரஹரஸமும் க்ருபாரஸமும் நடந்துபோருகையாலும், பகவல்லீலாஹேதுத்வமும் பகவத்க்ருபா விஶ்வாஸஹேதுத்வமுமா யிருக்கும். இவ்வாகாரத்வயத்திலும் இருவர்க்கும் ப்ரயோஜநமுண்டாகையாலே ஶாஸ்த்ரத்தாலே இருவருடைய ப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக இவ்வக்ஷரத்திற் சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்தினுடைய நிர்ஹேதுகத்வம் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

இப்படி ஸர்வகாரணபூதமாய் ஸர்வரக்ஷகமாய் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு நிருபகமாயிருக்கையாலும், இதிற்சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வத்துக்கு புருஷகாரத்வாரா இவள்ஸந்நிதி அபேக்ஷிதமாகையாலும், இவ்வக்ஷரத்திலேறின விபக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமாகவேண்டுகையாலும் இவ்வக்ஷரத்திலேலக்ஷ்மீஸம்பந்தமும் ஆர்த்தமாகச்சொல்லுகிறது.

"శ్రయతఇతిశ్రీః-ஶ்ராயத இதி ஶ்ரீஃ" (க) "అనన్యారాఘవేణాహమ్-அநந்யாராகவேணாஹம்" (உ) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீஃ" (ங) "తాంశ్రీరితిత్వ దుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః-தாம்ஶ்ரீரிதித்வதுபஸம்ஶ்ரயணாந்நிராஹுஃ" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபா(ஶா)வானை யாஶ்ரயித்திருக்கும் ப்ரபையைப்போலே பிரியில் ஸ்திதியில்லாதபடி பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டு தன்னுடைய ஸ்திதியாயிறே யிருப்பது.

(க) ரா-ஸு-உ-க-கக (உ) வி-பு-க-அ-கஎ. (ங)

ஸ்வரூபநிரூபகத்வமாவது - ஸாதாரண தர்மங்களைக்கொண்டு வஸ்துவேதென்று ஸங்கையுண்டானால் இன்னவஸ்துவென்று விஶேஷித்துக்கொடுக்குமது. அதாவது - ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ ஜகத்பதித்வாதிகளாலே வஸ்துவை நிரூபிக்கும்போதைக்கு அவை ஔபாதிகோத்பாதகருமாய், ஔபாதி(க)க ரக்ஷகருமாய் ஔபாதிக ஶேஷிகளுமான ப்ரஹ்மாதிசேதநர்பக்கலிலேகௌணரூபேண வர்த்திக்கையாலே அவை ஸாதாரணமாகையாலும், ஶேஷித்வமும் ஸ்வநியோகத்தாலே ஸ்வாங்கீக்ருத சேதநப்ரப்ருதி லக்ஷ்மீபர்யந்தமானார் பக்கலிலே அநுவ்ருத்தமாகையாலும், அதுவும் ஸாதாரணமாகையாலும், விபுத்வமும் ப்ரக்ருத்யாதிகளிலே ஔபசாரிகமாக விபுத்வவ்யவஹாரம் நடக்கையாலே ஸாதாரணமாகையாலும் இவை நிரூபகமாகமாட்டாது.

இனி ஓராகாரத்தாலும் வ்யக்த்யந்தர ஸம்பந்தமின்றியிலே அகாரார்த்தபூதனுக்கே அஸாதாரணமாயிருப்பது ஶ்ரிய꞉பதித்வமாகையாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் பகவத்ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருக்கக்கடவதென்கை.

ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் அஸாதாரணமன்றோ வென்னில் (க) "శ్రియఃపతిర్నిఖిలహేయప్రత్యనీక కల్యాణైకతానః - ஶ்ரிய꞉பதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாந꞉" என்று நிகிலஹேயப்ரத்யநீகமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஶ்ரிய꞉பதித்வத்தை ப்ரதாநநிரூபகமாக பாஷ்யகாரரருளிச்செய்கையாலும், (உ) "திருமாலின்சீர்" என்று ஶ்ரிய꞉பதியினுடைய குணங்களென்று விஶேஷிக்கையாலும் லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாய், ஹேயப்ரத்யநீகத்வாதிகள் தத்விஶேஷணமாகக்கடவது. (௩) "ఆత్మాసస్సర్వభూతానామహంభూతోహరిస్స్మృతః । అహన్తాబ్రహ్మణస్తస్యసాహమస్మిసనాతనీ। అహన్తయావినాహంహినిరుపాఖ్యోనసిద్ధ్యతి। అహమర్థంవినాఽహన్తా నిరాధారానసిద్ధ్యతి - ஆத்மாஸஸர்வபூதாநா மஹம்பூதோஹரிஸ்ஸ்ம்ருத꞉। அஹந்தாப்ரஹ்மணஸ்தஸ்யஸாஹமஸ்மிஸநாதநீ। அஹந்தயாவிநாஹம்ஹிநிருபாக்யோநஸித்த்யதி। அஹமர்த்தம்விநாஹந்தா நிராதாராநஸித்த்யதி" என்கிறபடியே ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மதயாவ்யாப்தமாய் அஹமர்த்தபூதமான பகவத்ஸ்வரூ

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) தி-வாய்-௪-௯-௯ (௩) லக்ஷ்மீ தந்-௨.

பத்திலே அஹங்காரரூபேணவ்யபதேஶ்யையுமாய், அஹங்தாரூபே ணா நிரூபகபூதையுமாயிருக்கு மென்கையாலும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமாயிருக்கக் கடவது.

அதுக்குமேலே "శ్రయత ఇతి శ్రీః-ஶ்ரயத இதி ஶ்ரீ:" என்று பகவத் ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்துத் தன்ஸத்தையாம்படி நித்யனுமாய் நிகி லஜகஜ்ஜநகனுமாய் இவளோடே நிரபாயபூதனுமாயிருக்கிற ஈஶ்வரன் ஸகல ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வாபீ(ஷ்)ஷ்ட விக்ரஹங்களிலே வ்யாப் தனானபோது நித்யத்வ நிகிலஜகஜ்ஜநநீத்வாதிவிஶிஷ்டையா யிருக் கிற இவளும் தந்நிரபாயத்வ ரக்ஷணார்த்தமாகத் ததநுரூப விக்ரஹங் களிலே, (க) "ఉభయోర్వ్యాప్తి రాకాశాదిత్యయోరివ-உபயோர்வ்யாப்தி ராகாஶாதித்யயோரிவ" (உ) "తత్స్వరూపానురూప-தத்ஸ்வரூபாநுரூப" என்றும், (ங) "గుణాద్వాలోకవత్ - குணாத்வாலோகவத்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே குணத்வாரா அநுப்ரவேஶித்து ஸந்நிஹிதை யாயிருக்குமென்கையாலே பகவத்ஸ்வரூபமுள்ளவிடமெங்கும் வ் யாபிக்கக்கடவளுமாய், (ச) "శ్రియఃపతిః-ஶ்ரிய:பதி:" (ரு) "నిత్యశ్రీః-நித்யஶ்ரீ:" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தினுடைய இதரவ்யாவ்ருத்தி ஹேதுபூதையுமாய், (சு) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (எ) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்கையாலே பகவத்விஶேஷண (த்வா) பூதையு மாயிருக்கும்.

ஆகையாலே வ்யக்திலக்ஷணவிஶிஷ்டமான பகவத்ஸ்வரூபத் துக்கு ஜாதிலக்ஷணவிஶிஷ்டமான லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் நிரூபகமென்னு மிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்

இப்படி ஸ்வரூபநிரூபகபூதையாமளவின்றியிலே (அ) "తతస్స్ఫురత్కాంతిమతీ వికాసికమలేస్థితా । శ్రీర్దేవీ పయసస్తస్మాదుత్థితా ధృతపఙ్కజా-ததஸ் ஸ்புரத்காந்திமதீ விகாஸிகமலேஸ்திதா । ஶ்ரீர்தேவீ பயஸஸ்தஸ்மா துத்திதாத்ருதபங்கஜா," "దివ్యమాల్యాంబరధరా స్నాతా భూషణభూషితా। పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌ వక్షస్థలం హరేః-திவ்யமால்யாம்பரதரா ஸ்நா தா பூஷணபூஷிதா । பஶ்யதாம்ஸர்வதேவாநாம் யயௌவக்ஷஸ்தலம் ஹரே:" (அ) "కాంచాన్యా త్వామృతే దేవి సర్వయజ్ఞమయం వపుః । అధ్యాస్తే దేవ

(க) (உ) (ங) ப்ரஹ்மஸூத்ரம் (ச) கீதாபாஷ்ய
(ரு) ரா-யு-ககச-கரு (சு) ஶ்ரீஸூக்தம் (எ) வி-பு-க-அ-கஎ
(அ) வி-பு-க-கூ-௧0ரு

దేవస్య యోగిచిన్త్యంగదాభృతః-காசாங்யாத்வாம்ருதேதேவி ஸர்வயஜ்ஞமயம்வபு: । அத்யாஸ்தேதேவதேவஸ்ய யோகிசிந்த்யம்கதாப்ருத:'' (க) ''శ్రీవత్సవక్షాః-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:'' (உ) ''அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா'' இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாபாவிகமாகவும் ஔபாதிகமாகவும் பகவத்ஸாரூப்யம்பெற்றிருக்கிற நித்யமுக்தவிக்ரஹங்களில் வ்யாவ்ருத்தி தோன்றும்படி திவ்யமங்களவிக்ரஹ நிரூபகபூதையாகையாலும், (உ) ''அகலகில்லேனிறையும்'' என்று பகவத்போக்யதையிலே ஆழங்காற்பட்டு க்ஷணகாலமும் விஶ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு போக்யத்வகுணத்தை யவகாஹித்து அநுபவிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (ங) ''భోగోపోద్ఘాతకేళీచులకిత భగవద్వైశ్వరూప్యాను భావా-போகோபோத்காதகேளீசுளகித பகவத்வைஶ்வரூப்யாநுபாவா'' என்று வைஶ்வரூப்யத்தைச் சிறுங்கிற்றநுபவிக்குமென்கையாலும்,

(ச) ''ప్రభాకనబలజ్యోతిర్జ్ఞానైశ్వర్యవిజయప్రదాః ప్రణతవరణప్రేమక్షేమఙ్కరత్వపురస్సరాః । అపిపరిమళః కాన్తిర్లావణ్యమర్చిరితీన్దిరే తవభగవతశ్చైతే సాధారణాగుణరాశయః ॥ అన్యేపియౌవనముఖాయువయోస్సమానా శ్రీరఙ్గమఙ్గళవిజృమ్భణవైజయన్తి । తస్మింస్తవత్వయిచతస్యపరస్పరేణ సంస్తీర్యదర్పణఇవప్రచురంస్వదన్తే-ப்ரபாகநபலஜ்யோதிர்ஜ்ஞாநைஶ்வரீ விஜயப்ரதா: ப்ரணதபாணப்ரேமக்ஷேமங்கரத்வபுரஸ்ஸரா:। அபிபரிமள: காந்திர்லாவண்யமர்ச்சிரிதீந்திரே தவபகவதஶ்சைதேஸாதாரணகுணராஶய:। அந்யேபியௌவநமுகாயுவயோஸ்ஸமாநா ஶ்ஶ்ரீரங்கமங்களவிஜ்ரும்பணவைஜயந்தி । தஸ்மிம்ஸ்தவத்வயிசதஸ்யபரஸ்பரேண ஸம்ஸ்தீர்யதர்ப்பண இவப்ரசுரம்ஸ்வதந்தே'' இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்ஸுக்களும் ஆஶ்ரிதாங்கீகாரதத்ப்ரீத்யாதிகளும் முதலான ஸ்வரூபகுணங்களும், ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்யாதி யௌவநமுகங்களான விக்ரஹகுணங்களும் லக்ஷ்மீதத்பதிகளிருவர்க்கும் ஸ்வாதீநமாகவும் பராதீநமாகவு முண்டாயிருந்ததே யாகிலும் ஶ்ரீரங்கமங்கள வைஜயந்தியாயிருக்கிற லக்ஷ்மீபக்கலிலே லக்ஷ்மீபதியினுடைய குணங்களும் லக்ஷ்மீபதியானவன்பக்கலிலே லக்ஷ்மீகுணங்

(க) ரா-யு-ககச-கரு (உ) தி-வாய்-சு-கO-கO (ங) ஶ்ரீகுணரத்ந-ச
(ச) ஶ்ரீகுண-ஙஉ

களும் கண்ணாடிப்புறத்திற்போலே அந்யோந்யம் ப்ரதிபலியாநின்றுகொண்டு பரம்பி மிகவுமினியவாகாநிற்குமென்று பகவத்குணங்களுக்கு இவளோடுண்டான அந்வயத்தையும் அத்தாலேயுண்டான அதிஶயத்தையும் சொல்லுகையாலும் பகவத்குணத்துக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும்,

(க) "శ్రియాసార్ధంజగత్పతిరాస్తే-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" (உ) "వ్యూహేషుచైవసర్వేషు విభవేషుచసర్వశః। తథావ్యూహీభవత్యేషామమచైవానపాయినీ-வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வஶ: । ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமசைவாநபாயிநீ" (ங) "దేవత్వేదేవదేహేయం మనుష్యత్వేచమానుషీ। విష్ణోర్దేహానురూపాంవైకరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్-தேவத்வேதேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" என்று உபயவிபூதியிலும் இவளுடைய நித்தியஸந்நிதியுண்டாகையாலே பகவத்விபூதிக்கு நிரூபகபூதையாகையாலும், பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு நிரூபகபூ(பூ)தை யென்றதாயிற்று.

(ச) "యద్భ్రూభఙ్గాఃప్రమాణంస్థిరచరరచనాతారతమ్యేమురారేః-யத்ப்ரூபங்கா:ப்ரமாணம்ஸ்திரசரரசநாதாரதம்யேமுராரே:" என்றும், (ரு) "కటాక్షలాభాయకరోతిలోకాః పరాక్రమంతేపరిరబ్ధజాయ। ముదేవముక్తింమురభిద్రమే తత్కథంఫలాభావకథాస్యకర్తుః- கடாக்ஷலாபாயகரோதிலோகாந் பராக்ரமம்தேபரிரம்பஜாய। முதேவமுக்திம்முரபித்ரமேதத் கதம் பலாபாவகதாஸ்யகர்த்து:" என்றும் ஜகத்காரணத்வ ஜகத்ரக்ஷகத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகள் இவளுடைய ப்ரூ(பூ)பங்காநந்தரம் பண்ணுமென்றும், இவளுடைய கடாக்ஷலாபாதிகளுக்குறுப்பாகச் செய்யுமென்றும் சொல்லுகையாலும்,

(சு) "సహపత్న్యావిశాలాక్ష్యానారాయణముపాగమత్ - ஸஹபத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாகமத்" என்று ஜகத்ரக்ஷணத்துக்கு இவளோடேகூட பூர்வாங்காநுஷ்டாநம் பண்ணினானென்றும் சொல்லுகையாலும், அநந்தரம் ஆஶ்ரிதாபராதங்களைப்பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று இவளபேக்ஷிக்க அவர்களை ரக்ஷிக்கு

(க) வாயுபுரா (உ) (ங) வி-பு-க-கூ
(ச) ஶ்ரீகுணரத்ந-ச (ரு) (சு) ரா-அ-சு-க

மென்கையாலும், காகாதிகள் இவள்ஸந்நிதியாலே உஜ்ஜீவித்தார்களென்று நஞ்ஜீயரருளிச்செய்கையாலும். அஸ்ரிதாங்கீகாரத்துக்கு இவளைப் புரஸ்கரிப்பிக்குமென்னுமிடம் ஸ்ரீகுஹஸுக்ரீவ விபீஷணாதிகளளவிலே காண்கையாலும் ரக்ஷணத்துக்கு இவள்ஸந்நிதியே அபேக்ஷிதமென்றதாயிற்று.

(க) "दासोऽहं कमलानाथ-தாஸோஹம்கமலாநாத" (உ) "மலர்மகள்விரும்பும் நமரும்பெறலடிகள்" (ஙு) "திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்" (ச) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" இத்யாதிகளாலே இவ்விபக்தியிற் சொல்லுகிற ஶேஷத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி மிதுநமென்றதாயிற்று.

ஆகையாலே இப்பதத்தில் ஶப்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்திக்கதில்லை யாகிலும், (ரு) "यस्यैषस्मृतः-யஸ்யைஷஸ்ம்ருத:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற குணஸித்திந்யாயத்தாலே ஆர்த்தமாக லக்ஷ்மீஸம்பந்தம் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது.

இவ்வகாரத்திலே சதுர்த்தீவிபக்தியாய் (சு) "सुपांसुलुक्-ஸுபாம்ஸுலுக்" என்று விபக்திலோபமாய் "प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणम्-ப்ரத்யயலோபேப்ரத்யயலக்ஷணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரத்யயம் லுப்தமானாலும் ப்ரத்யயார்த்தம் கிடக்குமென்கையாலே, ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனான வெம்பெருமான்பொருட்டென்கிறது. அதாவது—இந்த சதுர்த்தி தாதர்த்த்யசதுர்த்தியாய், இவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஶேஷமாயிருக்குமென்கை.

ஶேஷத்வம் து:க்கரூபமாகவன்றோ நாட்டில்கண்டு போருகிறதென்னில்; அகாரவாச்யவஸ்து ப்ரதிஸம்பந்தியாகையாலே ஸ்வரூபஸித்திஹேதுவாகையாலும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகையாலும், ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் இதுதானே புருஷார்த்தமாகையாலும் அபிமதவிஷய ஶேஷத்வத்தைப் போலே ஸுகரூபமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால் அகாரவாச்யனுடைய ஶேஷித்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில் விபக்திவ்யக்தமின்றியிலே யிருக்கச்செய்தே சதுர்த்தி விபக்தியென்று மிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்? ப்ரதமாவிபக்தி யானு

(க) (உ) தி-வாய்-க-ஙு-க (ஙு) திருப்பல்லா-கக
(ச) தி-வாய்-க-சு-சு (ரு) த்ரமிடபாஷ்ய (சு) பாணிநிஸூத்ரம்

லோவென்னில்; அப்போது ஆத்மவாசகமான மகாரமும் ப்ரதமாந்தமாய், பகவத்வாசகமான அகாரமும் ப்ரதமாந்தமானால் இருவருடையவும் ஐக்யபரமாதல், ஸமத்வபரமாதலாமத்தனை. அப்போது ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களுக்கும் சேராது. எங்ஙனேயென்னில்; (க) “पतिं विश्वस्य-பதிம்விஶ்வஸ்ய” (உ) “पतिं पतीनाम्-பதிம்பதீநாம்” (ங) “प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः - ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ:” (ச) “करणाधिपाधिपः-கரணாதிபாதிப:” (ரு) “ईशते देव एकः-ஈஶதேதேவஏக:” (சு) “परवानस्मि-பரவாநஸ்மி” (எ) “भगवत एवाहमस्मि-பகவதஏவாஹமஸ்மி” (அ) “दासोऽहम्-தாஸோஹம்” இத்யாதிகளாலே பகவச்சேஷித்வத்தையும் ஆத்மஶேஷத்வத்தையும் சொல்லுகிற ஸகலஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் வையர்த்த்யம்வரும். இந்த ஶேஷித்வ ஶேஷத்வங்கள்தன்னிலே உபயஸ்வரூபத்துக்கும் சேராதென்னுமிடம் சொல்லிற்று. இவ்வக்ஷரத்திற்சொன்ன கார்யத்வ ரக்ஷ்யத்வங்களோடும் விரோதிக்கும். ஆத்மா நித்யனே யாகிலும் இவனுடைய நித்ய ப்ரஹ்மவிஶேஷணத்வத்தாலே விஶேஷணத்வாரா கார்யத்வம் சொல்லக்குறையில்லை.

(எ) “अहमपि न मम, भगवत एवाहमस्मि-அஹமபிநமம, பகவதஏவாஹமஸ்மி” என்று ஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேக பாரதந்த்ர்யத்தைச் சொல்லுகிற நமஶ்ஶப்தத்துக்கும் நைரர்த்த்யம் வரும். ஶரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகிற நாராயணபதத்துக்கும் பங்கம்வரும். அதில் சதுர்த்தியிற் சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கும் உதயமில்லை. ஆக ஶாஸ்த்ரத்தோடு ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யத்தோடு ப்ரதிபாதிக்கவஸ்துவோடு ஶாஸ்த்ரவித்யநுஷ்டானத்தோடு வாசிபற ஸகலத்தோடும் விரோதிக்கையாலே இவ்வகாரம் ப்ரதமாந்தமாகமாட்டாது. சதுர்த்த்யந்தமாகக்கடவது.

(கூ) “ब्राह्मणे त्वा महस ओमित्यात्मानं युञ्जीत- ப்ராஹ்மணேத்வாமஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத” என்று இந்த ஶேஷத்வத்தை ஸமர்ப்

(க) தை-நா-கக (உ) ஶ்வே-சு-எ (ங) ஶ்வே-சு-கசு
(ச) ஶ்வே-சு கூ (ரு) ஶ்வே-க-கo (சு) ரா-ஆ-கடு-எ
(எ) யஜு (அ) (கூ) தை-நா

பணமுகேநச்செசால்லுகிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் "ப்ரஹ்மணே" என்கிற சதுர்த்த்யந்தத்வமும், இதின்விவரணமாய் விஶேஷ்யமான நாராயணபதத்தில் சதுர்த்த்யந்தமே இதுக்கு ப்ரமாணமாகக்கடவது.

ஆக இவ்வகாரம் சதுர்த்த்யந்தமாய் அகாரவாச்யனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி ஶேஷமாயிருக்குமென்றதாயிற்று. ஆக அகாரத்தினுடைய ஶப்தஶக்தியாலே காரணத்வமும், தா(஧ா)துவாலே ரக்ஷகத்வமும், அர்த்தபலத்தாலே ஶ்ரிய꞉பதித்வமும்,சதுர்த்த்யந்த பதஶக்தியாலே ஶேஷித்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திற் சொல்லுகிற காரணத்வ ரக்ஷகத்வ ஶ்ரிய꞉பதித்வ ஶேஷித்வங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீஸ்வரூபவிஶிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே இதிற்சொல்லுகிறஶ்ரிய꞉பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் லக்ஷ்மீஸ்வரூபத்துக்கு அந்தர்ப்பாவமுண்டானவோபாதி காரணத்வ ரக்ஷகத்வங்களிலும் அந்தர்ப்பாவமுண்டாகக் குறையில்லையேயென்னில்; காரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு அஸாதாரண தர்மதயாலக்ஷணத்வேந நிர்த்தேஶிக்கப்படுகையாலே வ்யக்த்யந்தரத்தில் கிடவாததாகையாலே ப்ராதாந்யேந இவளுக்குக் காரணத்வமில்லை.

இனி காரணத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லும்போது நிமித்தரூபேணவாதல்; உபாதாநரூபேணவாதல்; ஸஹகாரிரூபேணவாதல் சொல்லவேணும். (க) "సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్, ఏకమేవాద్వితీయమ్-ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம்" (உ) "సృష్టౌస్సృజతిచాత్మానమ్-ஸ்ருஷ்டௌஸ்ருஜதிசாத்மாநம்" (ங) "కార్యేన నేస్వతనుముఖత స్త్వాముపాదానమాహుః — கார்யேணந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு꞉" இத்யாதிகளாலே நிமித்தோபாதாநங்களிரண்டும் அவனென்று சொல்லுகையாலே அந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது.

இனி ஸஹகாரி யென்னவேணும். அப்போதைக்கு ஸஹகாரிகள்தான் நிமித்தோபாதாநோபகரணரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும். அதில் நிமித்தரூபஸஹகாரிகளாவன—படநிர்மாண நிமித்தனான குவிந்தனுக்கு ஸஹகாரிகளான குவிந்தாந்தரங்கள். உபாதாநரூப ஸஹகாரிகளாவன—படோபாதாந பூததந்துவுக்கு ரக்தக்ருஷ்ணாதி

(க) சாந்தோ-௬-௨-௧ (உ) வி-பு-௧-௨-௬௭ (ங) ஶ்ரீ-ஸ்த-௨-௩௧

ரூபேண ஸஹகரிக்கிற த்ரவ்யாந்தரங்கள். உபகரணரூப ஸஹகாரிக ளாவன—ரதநிர்மாண க்ரியாஹேதுபூதங்களான வாஶ்யாதிகள்.

அவற்றில், (க) "మనసైవజగత్సృష్టిం సంహారఞ్చ కరోతియః- மநஸைவஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸம்ஹாரஞ்சகரோதியஃ" என்றும், (உ) "ஞானமலர்தேகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும் செய்யெல்லையில்மாயன்" என்றும், நிமித்தபூதனை வீஶ்வரனுக்குத் தன் ஸங்கல்பஜ்ஞாநமொழிய வேறொன்று அபேக்ஷிதமல்லவென்று சொல்லுகையாலும் "அத்விதீயம்" என்று நிமித்தாந்தர நிஷேதம் பண்ணுகையாலும், (ரு) "సదేవ-ஸதேவ" (ரு) "ఏకమేవ-ஏகமேவ" (ச) "అహమేవ-அஹமேவ" (ரு) "బహుస్యామ్-பஹுஸ்யாம்" (ரு) "స్వయమకురుత-ஸ்வயமகுருத" இத்யாதிகளாலே ஸச்சப்தவாச்யமான பரவஸ்துவொழிய உபாதாநாந்தரமில்லையென்று சொல்லுகையாலும், (சு) "సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । స సంజ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవజనార్దనః- ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம்ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்। ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதி பகவாநேகஏவஜநார்தநஃ" என்று ப்ரஹ்மருத்ராதிரூபேண நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறான் ஜநார்த்தநனொருவனுமே; வேறு ஸஹகாரிகளில்லையென்றும், (எ) "அவனே அகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்" என்றும், ஸஹகார்யந்தர நிஷேதம்பண்ணுகையாலும், இவனை நிமித்தோபாதாந ஸஹகாரிரூபேண ஸஹகாரியென்னவொண்ணாது.

சிதசித்துகளிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்து நின்று ஸ்ருஷ்டிக்கிறவோபாதி இவள்பக்கலிலே இவன் அநுப்ரவேஶித்தாலும் உபாதாநாந்தர நிஷேதத்துக்கு விரோதம் பிறவாதேயென்னில்; அப்படிச் சொல்லவொண்ணாது. அபரிணாமியாய் பரிஶுத்தமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அவற்றினுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் உபாதாநஹேதுகமான பரிணாமித்வமும், அஜ்ஞத்வதுஃக்கித்வரூபமான அஶுத்தியும் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே பரிணாமியான வசித்தையும் †அசிதாஶ்ரயமான வாத்மாவையும் அநுப்ரவேஶிக்க வேண்டுகை

(க) வி-பு-ரு-உஉ-கரு　　(உ) தி-வாய்-ரு-க0-அ　　(ரு) சாந்தோ-சு ௨-௧
(ச) சாந்தோ-எ-உரு-௧　　(ரு) தை-ஆந-　　(சு) வி-பு-க-உ-
(எ) தி-வாய்-கு-ரு-உ-　　† அவித்யாஶ்ரய

யாலும் இவளுடைய அநுப்ரவேஶாபாவத்தில் இப்படி வருவதொரு விரோதமில்லாமையாலும்,

அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை க்ரஹிக்கிற ப்ரமாணந்தான், (க) "[illegible]-யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" இத்யாதிகளாலே காரணத்வாதி விஶிஷ்டமாக க்ரஹிக்கையாலும், (௨) "[illegible]-பஹுஸ்யாம்" என்கிற ப்ரஹ்மஸங்கல்பாநந்தரம் ஜகத்து உண்டாகையாலும். ஸங்கல்பாத்பூர்வம் ஜகத்து இல்லாமையாலும், (௩) "[illegible] - அஜாமேகாம்லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ப்ரஜாம்ஜநயந்திம்ஸரூபாம்" என்று குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதி ப்ரஜைகளை உத்பாதிக்குமிடத்தில் தான் அசேதநமாகையாலே, அசேதநமானம்ருத்து புருஷப்ரயத்ந ஸாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு ச(ஈ)டாதிகளை உத்பாதிக்குமாபோலே (௪) "[illegible]-மயாத்யக்ஷேணப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதேஸசராசரம்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாதி(தி)ஷ்டிதமாய்க்கொண்டே ஜகத்தை யுத்பாதிக்குமென்று சொல்லுகையாலும், (௫) "[illegible]-விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவசஸ்திதம்" என்றும், (௬) "[illegible]-ஸர்வகாரணகாரணே" என்றும், விஷ்ணு ஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே ஜகத்காரணபூதனென்றும்சொல்லுகையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை காரணத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், இவள் ஸங்கல்பத்தை யொழியவும் ஜகத்து உண்டாகையாலும், இவள் கூடாதபோது ஜகத்து உத்பந்நமாகாதென்கைக்கு ஒரு அநுபபத்தியில்லாமையாலும், இவள் காரணபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுக்கு காரணத்வாந்தர்ப்பாவ ஶங்கையே பிடித்தில்லை.

காரணபூத ப்ரஹ்மஸ்வரூப நிரூபகத்வேந இவளுக்கு அவர்ஜநீயஸந்நிதி யுண்டேயாகிலும் அநுபயுக்த விஶேஷணங்களோபாதி தத்க்ரியாந்வயமின்றியிலே தத்விஷயப்ரீத்யாதிகளிலே அந்வயமாகக்கடவது. அப்படியே ரக்ஷகத்வமும் (க) "[illegible]-யேந

(க) தை-ப்ருகுவல்லி (௨) தை-ஆநந்தவ-௬ (௩) தை-நா-௬௨-௫
(௪) கீதை-௯-௧௦ (௫) வி-பு-௧-௧-௩௧ (௬) வி-பு-௬-௫-௭௨

ஜாதாநிஜீவந்தி'' இத்யாதிகளிலே ப்ரஹ்மலக்ஷணமாகச் சொல்லப் படுகையாலும்,(௧) ''ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం-ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்'' (௨) ''విష్ణుస్త్రైలోక్యపాలకః-விஷ்ணுஸ்த்ரைலோக்யபாலகः'' (௩) ''పాలనే విష్ణురుచ్యతే-பாலநேவிஷ்ணுருச்யதே'' (௪) ''సర్వపాతి-ஸர்வபாதி'' (௫) ''విష్ణుః పాల్యఞ్చ పాతి చ-விஷ்ணுःபால்யஞ்சபாதிச'' இத்யாதிகளாலே விஷ்ணுஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனை ரக்ஷகனாகச் சொல்லுகையாலும், இவனுக்கு ரக்ஷகத்வாந்தர்ப்பாவம் சொல்லவொண்ணாது. இந்த ரக்ஷகத்வவிஶிஷ்டமாய் அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ்டப்ராப்திப்ரத(ஸ)த்வலக்ஷணமாயிருக்கிறவுபாயத்வம் யாதொன்று, அதிலும் இவனுக்கு அந்தர்ப்பாவமில்லை.

எங்ஙனேயென்னில்; (௬) 'మామేకం శరణం వ్రజ-மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ'' (௭) ''తమేవశరణం గచ్ఛ-தமேவஶரணம்கச்ச'' (௮) ''మామేవయే ప్రపద్యన్తే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே'' (௯) ''తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే - தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே'' (௧௦) ''యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వం యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై । తం హి దేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம் யோவைவேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதிதஸ்மை । தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே'' (௧௧) ''நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்'' (௧௨) ''கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட'' (௧௩) 'கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரண்'' (௧௪) ''களைகண்மற்றிலேன்'' (௧௫) ''மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகும்காவலோன்'' இத்யாதிகளிலே வ்யக்த்யந்தரநிஷேதபூர்வகமாக ஸர்வகாரணவஸ்துவுக்கே உபாயத்வத்தை விதிக்கையாலே.

ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸ்வர்க்கஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் ப்ரயாஜாதிகளான கர்மவிஶேஷங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸஹாயமாகிறப்போலேயும், பக்தி பகவத்ப்ராப்திஸாதநமாகாநிற்கச்செய்தேயும் கர்மஜ்ஞாநங்கள் ஸஹகாரித்வேந ஸாதநமாகிறப்போலேயும், இவ

(௧) கீதை-௧௮-௬௧ (௨) (௩)
(௪) வி-பு-௧-௨-௬௭ (௫) வி-பு (௬) கீ-௧௮-௬௬
(௭) கீதை-௧௮-௬௨ (௮) கீ-௭-௧௪ (௯) கீ-௧௫-௪
(௧௦) ஶ்வே-௬-௧௮ (௧௧) தி-வாய்-௫-௧௦-௧௧ (௧௨) தி-வாய்-௫-௮-௧௧
(௧௩) தி-வாய்-௯-௧-௧௦ (௧௪) தி-வாய்-௫-௮-௮ (௧௫) தி-வாய்-௨-௮-௫

ளுக்கும் ஸஹகாரித்வேந உபாயத்வாந்தர்ப்பாவமுண்டானாலோ வென்னில்; ஏதேனுமொன்றுக்கு ஸஹகாரித்வ முண்டாவது-ஸ்வரூ போத்பத்திமுகேநவாதல், உத்பந்நஸ்வரூப வர்த்த (ர்) கமுகேநவா தல், வர்த்தி(த்) தஸ்வரூப பலப்ரதாநமுகேந வாதலாயிற்று;

உபாயபூதனான வீஶ்வரன்(க) "उपायोपेयत्वे तदिह तव तत्त्वम्-உபாயோபேயத்வேததிஹதவதத்வம்" என்று வித்தஸ்வரூபனுமாய் ஏகரூபனுமாய் அமோக (ஷ) ஸங்கல்பனுமாயிருக்கையாலே உத்பத் யாதிகளில் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷதை யில்லாமையாலும், (உ) "களை வாய்துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" என்றும், (௩) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" என் றும், ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு ஸஹ காரித்வமில்லை.

ப்ரஹ்மஸ்வரூப க்ராஹகப்ரமாணம் (௪) "येन जातानि जीवन्ति-யேந ஜாதாநிஜீவந்தி" (௫) "यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै-யோவைவேதாம் ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" இத்யாதிகளாலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிக்கையாலும் (௬) "सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि-ஸர் வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உக்த்யநந்தரம் ஶோகநிவ் ருத்தி பிறக்கையாலும், இந்த வுக்திக்கு முன்பு ஶோகநிவ்ருத்தி பிற வாமையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி-நிர் ஹேதுகக்ருபாவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே உபபந்நமா கையாலும், (எ) "सर्वलोकशरण्याय - ஸர்வலோகஶரண்யாய" (அ) "शरण्यं शरणं यातः-ஶரண்யம் ஶரணம்யாதः" (௯) "चरणौ शरणं यातः- சரணௌஶரணம்யாதः" (௫) "मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये-முமுக்ஷுர் வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று ஸர்வஶரண்யனாகச் சொல்லு கையாலும், இவள் ஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்ரஹிப்பதொரு ப்ர மாணமில்லாமையாலும் இவளுடைய உக்தியொழிய கேவலபகவ துக்தியாலே ஶோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும், இவள்ஸஹகாரியாத போதும் உபாயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், இவள் ஜகத்துக்கு உபாயபூதையென்று சொல்லுவதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும் இவளுக்கு உபாயத்வமில்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

(க) ர-ஸ்த-உ-அஎ (உ) தி-வாய்-௫-அ-அ (௩) தி-வாய்-௫-அ-௩
(௪) தை-ப்ருகு- (௫) ஶ்வே-௬-கஅ (௬) கீ-கஅ-௬௬
(எ) ரா-யு-கஎ-௨௫ (அ) ரா-யு-௬௪-கஎ (௯)

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி இவளை யும் ஸஹகாரித்வேந அந்தர்ப்ப(ர்பூ)வித்துக்கொண்டு கார்யகரனாகக் குறையென்னென்னில், குணங்கள் கார்யோபயோகியாகையாலும், குணத்வேந உண்டான அப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந் யாநாதாரத்வத்தாலே கர்த்ருத்வாநுஸங்காவகாஸமில்லாமையாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநி யில்லாமையாலும், இவள் சார்யாநுபயுக்தை யாகையாலும். த்ரவ்யத்வேநவருகிற ப்ருதக்ஸித்தியோக்யத்வத்தாலும், சைதந்யாதா(தா)ரத்வ நிபந்தந கர்த்ருத்வப்ரதிபத்தியோக்யதை யாலே நைரபேக்ஷ்யஹாநியுண்டாகையாலும் அதுவுமொண்ணாது. ஆகையாலே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவளுக்கு உபாயத்வாந்தர்ப் பாவமில்லை யென்றதாயிற்று. ஆகையாலே உபாயதசையில் இவ ளுக்குண்டான ஸ்வரூபாந்தர்ப்பாவம் உபாயபூதனானவனை உபாயத் வேந ஆஸ்ரயிக்கிற சேதநருடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநபயநிவ்ருத்தி ஹேதுபூத புருஷகாரோபயோகியாகக்கடவது.

அப்படியன்றியிலே ஸ்ரியஃபதித்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்த்யபே க்ஷை யுண்டாகையாலும், தர்மிக்ராஹகமான ஸ்ரீஸப்தந்தான் "శ్రయతఇతి-శ్రీః-ஸ்ரயத இதிஸ்ரீஃ" என்று பகவத்ஸ்வரூபத்தை யாஸ்ர யித்திருக்கையாலே ஸ்ரீஸப்தவாச்யை யானவளென்று சொல்லுகை யாலும், "శ్రిఞ్-సేవాయామ్-ஸ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வாஸ்ரயமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஸே வித்திருக்கு மென்கையாலும், (க) "అనన్యారాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభాయథా - அநந்யாராகவேணஹம் பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என் றும், (உ) "నిరాధారానసిద్ధ్యతి-நிராதாராநஸித்த்யதி" என்றும், பகவத் ஸ்வரூபத்தை யாஸ்ரயித்தபோது தன்ஸத்தையாய், ஒழிந்தபோது ஸத்தையில்லையென்று சொல்லுகையாலும், ஸ்ரீயையொழிய அவனுக் குஸ்ரியஃபதித்வம் அநுபபந்நமாகையாலும், (௩) "విష్ణోశ్శ్రీః-விஷ்ணோ ஸ்ஸ்ரீஃ" (௪) "విష్ణుపత్నీ-விஷ்ணுபத்நீ" (௫) "హ్రీశ్చతేలక్ష్మీశ్చపత్న్యౌ - ஹ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ்சபத்ந்யௌ" (௬) "తవశ్రియా-தவஸ்ரியா" (௭) "மலராள்மணவாளன்" (௮) "நாண்மலராள்நாயகன்" (௯) "திருமக

(க) ரா-ஸு-உக-கசு (உ) லக்ஷ்மீதந்-உ (௩) வி-பு-க-௯-அ-கஎ
(௪) ஸ்ரீஸூக்தம் (௫) யஜு- (௬) ஸ்தோ-ர-
(௭) தி-வாய்-க-௧௦-௪ (௮) தி-மொ-௫-௫- (௯) தி-வாய்-க-கு-௯

ளார்தனிக்கேள்வன்'' இத்யாதிகளிலே இவளை அவனுக்குப் பத்நீத்வேந ஶேஷபூதையாகச் சொல்லுகையாலும், ஶ்ரிய:பதித்வத்தில் அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

அப்படியே ''శ్రీయతఇతి శ్రీః - ஶ்ரீயத இதி ஶ்ரீ:'' என்று ஸர்வராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுமென்று சொல்லுகையாலும், ''శ్రిఞ్-సేవాయాం - ஶ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்'' என்கிற தா(து)துவிலே கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே ஸர்வர்க்கும் ஸேவாவிஷயபூதையாகச் சொல்லுமிவள் தன்னுடைய மாத்ருத்வரூபமான ஶேஷித்வத்தாலே ஆஶ்ரிதரை அபராதோபகர்ண பூர்வகமாக ரக்ஷித்துக்கொண்டு போருமென்று சொல்லுகையாலும், ஏவம்பூத ஶேஷித்வத்தாலே இவளுடைய புருஷகாராந்தர நிரபேக்ஷாஶ்ரயணீயத்வம் உபபந்நமாகையாலும், (௧) ''అస్యేశానా జగతో విష్ణుపత్నీ - அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ'' (௨) 'సకలంత్వదధీనమేవమాధవ-ஸகலம்தத்திதவைவமாதவ'' (௩) ''దాసోహంకమలానాథ - தாஸோஹம்கமலாநாத'' (௪) ''திருமாலையல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்'' (௫) ''திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்'' (௬) ''திருமாலைவணங்குவனே'' இத்யாதிகளிலே இவளை ஶேஷித்வத்திலே அந்தர்ப்பவித்துச் சொல்லுகையாலும் இவளுக்கு ஶேஷித்வத்திலே அந்வயமுண்டென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆகையாலே நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற ஸகலகுணங்களும் பகவத்ஸ்வரூபாஶ்ரயமா யிருக்கச்செய்தேயும் வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கார்யகாத்வத்திலே உபயுக்தமாயும், ஸௌந்தர்யாதிகள் அநுபாவ்யமாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், காரணதஶையில் சிதசித்துகள் உபாதாநோபயோகியாயும், ஸங்கல்பம் நிமித்த பர்யவஸாயியாயும், ஜ்ஞாநாதிகள் ஸஹகாரியாயும் போருகிறவிடத்தில் விரோதமில்லாதாப்போலேயும், லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அகாரவாச்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயித்திருந்ததேயாகிலும் காரணத்வ ரக்ஷகத்வாதிகளி லந்வயமின்றியிலே தத்விஷயாநுமோத புருஷகாரத்வ மாத்ரமேயாய் ஶ்ரிய:பதித்வ ஶேஷித்வங்களில் அந்வயமுண்டாமிடத்தில் விரோதமில்லை.

---

(௧) ஶ்ரீஸூக்தம் (௨) ஸ்தோத்ர-ரத்ந (௩)
(௪) க-திருவ-௬௪ (௫) பல்லாண்டு-௧௧ (௬) திருவிரு-௩௫

இந்த சரண்யத்வ ரக்ஷகத்வங்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாபேக்ஷையுண்டாகையாலும், உபயவிபூதி ரக்ஷகனாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ஸர்வஸ்மாத் பரனாகையாலும் (க) "காரணந்து த்யேய:-காரணந்துத்யேய:" (உ) "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்-முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே-யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்- முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்றும் காரணவஸ்துவே உபாஸ்யமாகவும் ஶரண்யமாகவும் சொல்லுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தியைப் பண்ணுகையாலும், உபாஸ்யமாயும் ஶரண்யமாயுமிருக்கிற வஸ்துவே உபாயமாயறுகையாலும், இதுதான் இதுக்குமுன்பு ப்ராப்தமின்றியிலே மேல்ப்ராப்தவ்யமாகையாலும், இந்த உபாஸ்யத்வ ஶரண்யத்வ உபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களுக்கு விலக்ஷணவிக்ரஹாபேக்ஷையுண்டாகையாலும், இவ்வகாரத்தாலே ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வமும் உபயவிபூதிநாதத்வமும் ஶ்ரிய:பதித்வமும் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமும் உபாஸ்யத்வமும் ஶரண்யத்வமும் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், உகாரம் (௩) "தமேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது சந்த்ரமா:-தமேவாக்நிஸ்தத்வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்ததுசந்த்ரமா:" என்று ஏவகாரத்தையும் உகாரத்தையும் பர்யாயமாகச் சொல்லுகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே அவதா(தா)ரணார்த்தமாய்க்கொண்டு இந்த ஶேஷத்வ விரோதியான அந்யார்ஹதையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்று அவத(த)ரிக்கிறது.

ஸர்வாதிகனான அகாரவாச்யனுக்குச் ஶேஷமான வஸ்துக்கு அந்யஶேஷத்வ யோக்யதை யில்லையாயிருக்க இந்த ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதமேதென்னில்; லோகத்திலே, ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்ருஹக்ஷேத்ராதிகள் பிறர்க்கு அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், "ஹிரண்யம் குண்டலாய-ஹிரண்யம் குண்டலாய" என்றிருக்கச் செய்தேயும் கடகமகுடாதிகளுக்கும் அர்ஹமாகக் காண்கையாலும், (ச) "மாத்ருதேவோ பவ, பித்ருதேவோ பவ, ஆசார்யதேவோ பவ, அதிதிதேவோ பவ-மாத்ருதேவோபவ, பித்ருதேவோபவ, ஆசார்யதேவோபவ, அதிதிதேவோபவ" என்று ஒருவனுக்கு அநேகவிஷய ஶேஷத்வத்தை விதிக்கக்காண்கையாலும்,

(க) அதர்வ (உ) ஶ்வே-கூ-கஅ (௩) தை-நா- (ச) தை-ஶீக்ஷாவல்லி

அப்படியே ஈஶ்வரனுக்கு இவ்வாத்மவஸ்து ஶேஷமாமிடத்தில் அந்யர்க்கும் ஶேஷமாய் ஈஶ்வரனுக்கும் ஶேஷமாயிருக்குமோ வென்று ஶங்கைபிறக்க, அந்த ஶங்கையைக்கழித்து அவனுக்கே ஶேஷமென்கிறது.

ஶேஷத்வமாகில் அநந்யார்ஹமா யிருக்குமென்கிற நியமமாகில் க்ஷேத்ராதிவிஷயமாக அந்யார்ஹமாவா னென்னென்னில்; அங்கு ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமான த்ரவ்யமாகையாலே க்ரயவிக்ரயாதிகளாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையுண்டு. இங்கு ப்ருதக்ஸ்தித்யயோக்யத்ரவ்யமாகையாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்யதையில்லை.

எங்ஙனே யென்னில்; க்ஷேத்ரம் க்ரயவிக்ரயார்ஹமாகையாலும், புத்ரன் க்ரயவிக்ரயார்ஹனுமாய் மாதாபிதாக்களுக்கும் அநேக தேவதைகளுக்கும் ஶேஷமாயிருக்கையாலும், பார்யை பாணிக்ரஹண பூர்வகாலத்திலே மாதாபிதாக்களுக்கு ஶேஷமாயும் அநந்தரம் ஸோமகந்தர்வாதிகளுக்கும் ஶேஷமாயும் ஶரீராவதி(?)யாயும் உபேக்ஷாவதியாயுமிருக்கையாலும், தேஹமும், பார்யாஶரீரம் பர்த்தாவுக்கு ஶேஷமாய், பர்த்ருஶரீரம் தேவாதிகளுக்கு ஶேஷமாய், க்ரயவிக்ரய யோக்யமாயிருக்கையாலும், குணமும் நிராஶ்ரயமாகநில்லாதே ஓராஶ்ரயத்தைப்பற்றி நிற்கையாலே ஸ்வாஶ்ரயஶேஷியான வ்யக்திக்குத் தானும் ஶேஷமாகையாலும் க்ஷேத்ரபுத்ரதாரதேஹ குணாதிகளுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

குண்டலாபிமாநியான ஹிரண்யமும் கர்த்தாவினுடைய ருசிவிசேஷத்தாலே கடகாதிகளுக்கும் யோக்யமாகையாலே அதுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை. * மாத்ருமேதமேவாபவேத்யாதிகளும் அநேக விஷயவிதியாகையாலே அந்த விஷயபூதனானவனுக்கும் அநந்யார்ஹத்வமில்லை.

இங்கு அப்படியன்றியிலே (க) "[Grantha] -நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்" (உ) "தன்னுள்கலவாதவெப்பொருளும்தானில்லையே" என்று ப்ருதக்ஸ்திதியோக்யமன்றென்கையாலும், ப்ருதக்ஸ்திதி சொன்னபோது ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வப்ரகாரித்வாதிகள் பக்ந ([Grantha]) மாகையாலும்,

(க) கீதை-௧௦-௩௯ (உ) தி-வாய்-உ-ரு-௩

(௧)"ఐతదాత్మ్యమిదంసర్వమ్-ஆத்மைவேதம்ஸர்வம்" (௨)"బ్రహ్మైవేదంసర్వమ్-ப்ரஹ்மைவேதம்ஸர்வம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தைச் சொல்லி, தத்ஸஹிதமான ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தை "ஆத்மைவ" என்று அவத(ஃ)ரித்துக்கொண்டு அஸாதாரணமாகச் சொல்லுகையாலும், (௩) "స్వత్వమాత్మనిసఞ్జాతమ్-ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம்" (௪)"దాసభూతాః-தாஸபூதா:" (௫)"ఆత్మదాస్యంహరేస్స్వామ్యంస్వభావమ్ - ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம்ஸ்வபாவம்" (௬) "குலதொலடியேன்" (௭) "தொல்லடிமைவழிவரும்தொண்டர்" இத்யாதிகளாலே இந்த ஶேஷத்வத்தை நிருபாதிகமாகவும் அநந்யஸாதாரணமாகவும் ஸ்வாபாவிகமாகவும்சொல்லுகையாலும், இப்படி ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாயிருக்குமென்று மேலே உக்தமாகையாலும், க்ரயவிக்ரயாநர்ஹம், அஸாதாரணம், நிருபாதிகம், நித்யம், ஔபாதிக தேஹவ்யாவ்ருத்தஶரீரம், குணியென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

ஆகையாலே க்ஷேத்ரபுத்ரதார தேஹாதிகளிற்போலே அந்யஶேஷத்வஶங்கா ஹேதுவான க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வ ஸாதாரணத்வ ஔபாதிகத்வ அநித்யத்வங்கள் இவ்விடத்திலில்லாமையாலே இங்கு அந்யஶேஷத்வஶங்கையே பிடித்தில்லை.

பூர்வோக்தமான ப்ருதக்ஸ்தித்யநர்ஹதையாலும், அஸாதாரணதையாலும், *மாத்ருதேவோபவேத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அநேகஶேஷத்வத்துக்கு உதயமில்லை. குண்டலார்ஹமான ஹிரண்யத்தினுடைய ஸ்வாம்யதீ(ஃ)நமான மகுடார்ஹத்வம் இங்கும் ஶேஷ்யதீநமாகவுண்டாக, ஶேஷத்வம் ஶேஷிபூதபகவந்நியோகாதீநமாக வருகிறதாகையாலே பகவச்சேஷத்வமே யித்தனையொழிய அந்யஶேஷத்வமன்று.

இப்படி அந்யஶேஷத்வஶங்கை யில்லாமையாலே தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷை யில்லையென்றிட்டு தத்வாசகமான உகாரத்துக்கு உதயமில்லை யாகாதோவென்னில்; இப்படி ஶேஷபூதனைச் சொல்லுகிற சேதநன் கர்மஹேதுகமாக உத்பந்நமான ஶரீரஸ்தனாயிருக்கையாலே அந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபிதாக்களென்ன, அந்த ஶரீரத்தைப்பற்ற வுண்டான வர்ணாஶ்ரமநிபந்தநமாக வருகிற க்ரியா

---

(௧) சாந்தோ-௭-௨௫-௨ (௨) ப்ருஹ-௬-௫ (௩)
(௪) (௫) (௬) தி-வாய்-௬-௧௦-௧ (௭) தி-வாய்-௯-௨௩

ப்ரதிஸம்பந்திகளான அக்நீந்த்ராதி தேவதைகளென்ன, இவர்களைப் பற்றி வருவதொரு கர்மோபாதிகஶேஷத்வமுண்டாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற உகாரத்துக்கு உதயமில்லையென்ன வொண்ணாது.

ஆனால் கர்மஹேதுக ஶரீரஸ்தனாயிருக்கச் செய்தே தத்கார்யமான அந்யஶேஷத்வத்தை நிவர்த்திப்பிக்கும்படி யென்னென்னில்; ஏவம்பூதனான சேதநன்விஷயமாக ஈஶ்வரன் நிர்ஹேதுகாங்கீகாரத்தைப்பண்ணி ஸ்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையாலே ஸ்வாத்மஶரீரங்களிலுண்டான அத்யந்தபேதஜ்ஞாநம்பிறந்து அந்த ஶரீரத்திற்காட்டில் அந்யனாகத் தன்னையநுஸந்தித்திருக்கையாலும், ஸ்வரூபாநுகுணமாக ரக்ஷிக்குமென்கையாலே ஸ்வரூபவிருத்தக்ரியாஹேதுவான கர்மத்தை நேராக நிவர்த்திப்பித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தையும் பரிக்ரஹிப்பித்துப்போருகையாலும் ஶரீரஹேதுவாயும் க்ரியாஹேதுவாயும் வருகிற அந்யஶேஷத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் குறையில்லை.

(க) “యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే । తావాన్సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః-யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதః” என்று ஆறு பெருகிப் போகாநின்றால் பிபாஸிதனுக்கு ஸ்வத்ருஹஶாந்திமாத்ர ஜலபாநமே அபேக்ஷிதமானாப்போலே, ஸகலவேதங்களும் ஸகலார்த்தங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும் க்ருஹஸ்ததர்மம் வநஸ்தனுக்கு த்யாஜ்யமானாப்போலேயும், அதுதான் பிக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாமாபோலேயும், ஸ்வரூபப்ரதாநனானவனுக்கு ஶரீரப்ரதாநனானவனுடைய க்ரியை த்யாஜ்யமாகையாலும், (உ) “దేవర్షిభూతాత్మనృణాం పితౄణాం న కింకరో నాయమృణీ చ రాజన్ । సర్వాత్మనా యశ్శరణం శరణ్యం నారాయణం లోకగురుం ప్రపన్నః - தேவர்ஷிபூதாத்மந்ருணாம்பித்ருணாம் நகிங்கரோநாயம்ருணீசராஜந் । ஸர்வாத்மநாயஶ்ஶரணம் ஶரண்யம்நாராயணம்லோககுரும்ப்ரபந்நः” என்று பகவச்சேஷத்வோபாயத்வ ஜ்ஞாநமுடையவன் தேவதாந்தரங்களுக்கு கிங்கானுமல்லன், ருணியுமல்லனென்றும், (௩) “బ్రహ్మచర్యేణ ఋషిభ్యః, యజ్ఞేన దేవేభ్యః, ప్రజయా పితృభ్యః-ப்ராஹ்மசர்யேணரிஷிப்யः, யஜ்ஞேநதேவேப்யः, ப்ரஜயாபித்ருப்யः” என்று சொல்லுகிற தேவர்ஷி பித்ரு பூதவிஷயங்க

(௧) கீதை (உ) பாக (௩) யஜு

ளான ரிணிமோசநார்த்த க்ரியாநிபந்தநமாக வருகிற கிங்கரத்வத்தை அந்த க்ரியாஹேதுபூதமான ரிணித்வ நிஷேதபூர்வகமாக நிஷேதிக்கையாலும், (௧) "యో వై స్వాం దేవతామతియజతే, ప్రస్వాయై దేవతాయై చ్యవతే, న పరాం ప్రాప్నోతి, పాపీయాన్భవతి - யோவைஸ்வாம்தேவதாமதியஜதே, ப்ரஸ்வாயை தேவதாயைச்யவதே நபராம்ப்ராப்நோதி, பாபீயாந்பவதி" என்று யாவனொருவன் ஸ்வரூபாநுரூபமான தேவதையையொழிய யஜிக்கிறான்; அவன் அந்த தேவதையின்பக்கல் நின்று ப்ரஷ்டனாம். அவனுக்கு பர(ப)ப்ராப்தியுமில்லை. பாபிஷ்டனுமாமென்கையாலும், (௨) "సంసేవ్య ఏకో హరిరిన్ద్రియాణాం సేవాఽన్యదేవేష్వభిచార ఏవ। అన్యోఽపి సేవ్యో యది దేవసామ్యాత్ హృషీకేశపదాభిధానః - ஸம்ஸேவ்ய ஏகோஹரிரிந்த்ரியாணாம் ஸேவாந்யதேவேஷ்வபிசாரஏவ| அந்யோபி ஸேவ்யோயதி தேவஸாம்யாத் கோவாஹ்ருஷீகேசபதாபிதாந:" என்று ஸகலேந்த்ரியங்களாலும் ஸம்ஸேவ்யமானாயிருப்பான் ஹரிசப்தவாச்யனான ஸர்வேச்வரனென்றும், இந்த்ரியங்களைக்கொண்டு தத்வ்யதிரிக்த தேவதைகளை ஸேவித்தானாகில் பர்த்ருசேஷமான சரீரத்தைத அந்யபுருஷோபயோகமாக்கின ஸ்த்ரீக்கு வ்யபிசாரமே பலித்து பாதிவ்ரத்யஹாநி யுண்டாமாபோலே, ஹ்ருஷீகேசனுடையதான ஹ்ருஷீகங்களை அந்யவிஷயமாக்குகையாலே அந்த ஹ்ருஷீகங்களுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் அவற்றுக்குக்காரணியான தனக்கும் ஸ்வரூபஹாநி யுண்டாமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு இந்த்ரியங்களுடைய அந்யப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகரத்வநிஷேதபூர்வகமாக பகவத் ப்ரதிஸம்பந்தி கர்மகரத்வத்தை விதிக்கையாலும், அந்யதேவதாப்ரதி ஸம்பந்திகமாய் ஸ்வரூபவிருத்த(த்த)மான கர்மத்தினுடைய நிவ்ருத்தி-ஏவம்பூத ஜ்ஞாநவிசிஷ்டனுக்கு ஸ்வத: ப்ராப்தமென்றதாயிற்று.

சிலர், இதினுடைய அப்ராப்தத்வசங்கையைப்பண்ணி தத்பரிஹாரார்த்தமாக இந்த க்ரியைகள் பகவத்பர்யவஸாநபுத்த்யா அநுஷ்டேயங்களென்றும், அந்த தேவதாநாமங்களை பகவந்நாமங்களாக புத்திபண்ணி அநுஷ்டிப்பாரென்று சொல்லுவர்கள். அவற்றினுடையவிதா(தா)நகாலத்தில், "అగ్నయే, ఇన్ద్రాయ - அக்நயே, இந்த்ராய" என்று அக்நீந்த்ராதிதேவதைகளை ப்ரதிஸம்பந்திகளாகச் சில க்ரி

---

(௧) (௨)

யைகளை விதிக்கிறவோபாதி "விஷ்ணவே" என்று ஸர்வவ்யாபகனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகச் சில க்ரியைகளை விதித்தும் போராநின்றது.

அக்நீந்த்ராதி தேவதாப்ரதிஸம்பந்தி க்ரியைதானே பகவத்பர்யவஸாயியுமாய், அந்த தேவதாநாமங்கள்தானே பகவந்நாமங்களுமாமாகில் "விஷ்ணவே" என்று தனித்து விதிக்கக்கூடாது. அதுக்குமேலே அந்த க்ரியைகளுக்கு தத்தத்தேவதாப்ரதிஸம்பந்திகத்வமில்லையாகில் ஸர்வக்ரியைகளிலும் விஷ்ணவேயென்று வ்யாபகத்வேந ஸர்வவிஶேஷ்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரதிஸம்பந்தியாகவிதிக்க அமையும்.

அங்ஙனன்றியிலே அந்த தேவதைகளையும் ஸர்வேஶ்வரனையும் தனித்துவிதிக்கக் காண்கையாலே அந்தவிதிகளுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி அந்த தேவதைகளாகவேணும். ஆகையாலே அந்த தேவதைகள்தான் விஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதராய்க்கொண்டு தங்கள் ஸ்வரூபம் ஸித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும், "நாம்விஶேஷணத்வேந ஶேஷபூதர்; அவன் விஶேஷ்யத்வேந ஶேஷி" என்கிற ஜ்ஞாநமின்றியிலே "தேவோஹம், ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்று அஹங்காரமமகாரக்ர(க்ர)ஸ்தராயிருப்பார் சிலராகையாலே, பர்த்ருஶேஷபூதையான பார்யையானவள் ஆர்த்தவாதி தூஷிதையானவன்று அந்த பர்த்தாவோடு புத்ரர்களோடு வாசியற ஸர்வர்க்கும் ஸ்பர்ஶயோக்யதையில்லாதாப்போலே பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநமுடையார்க்கு தத்தத்தேவதா ப்ரதிஸம்பந்திகமானக்ரியைகள் த்யாஜ்யங்களாகையாலும், விதி விஶேஷ்யபர்யந்தமானபோதும் இந்த ந்யாயத்தாலே விஶேஷணத்துக்கு அஜ்ஞாநநிபந்தநமான அந்யத்வம் வருகையாலும், பூர்வோக்த ந்யாயத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாந நிஷ்டனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமாம்படி நிர்ஹேதுகமாக லப்த(ப)ஜ்ஞாநரான ஆழ்வார், (க) "நீராய்நிலனாய்" என்றுதொடங்கி ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வஶரீரத்வத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அநுஸந்தித்து, தமக்கு அநுபா(ஹ)வ்யத்தை நிர்ணயித்தபேக்ஷிக்கிறவிடத்தில் (க) "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" என்று அஸாதாரண லக்ஷணமாயிருந்துள்ள ஶங்கசக்ரத(த)ரமான விக்ரஹத்தோடே வரவேணுமென்றபேக்ஷிக்கையாலும்,

(க) தி-வாய்-௬-௯-௧

யஜ்ஞத்திலேதீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யகர்மங்கள் த்யாஜ்யமாமாபோலே பகவதுபாய நிஷ்டாவான்களுக்கு இவை த்யாஜ்யமாகையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞானவான்களுக்கு தத்ப்ரகாரானுஷ்டானம் அநுபபந்நமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

கர்மஹேதுகோத்பந்ந ஶரீரமேயாகிலும் இந்த ஜ்ஞாநாநந்தரம் கர்மநிராஸபூர்வக கேவல பகவதிச்சாஹேதுவான ஶரீரஸ்திதியாகையாலே இந்த இச்சாஶ்ரயம் பகவத்விஷயமாகையாலும், பூர்வ ஜந்ம மாதாபித்ருஶேஷத்வம் அநந்தரஜந்மத்தி லில்லாதாப்போலே இந்த ஶரீரோத்பாதகரான மாதாபித்ருவிஷயஶேஷத்வம் இவனுக்கில்லாமை கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுவிசித்தமாகையாலும் தந்நிவ்ருத்தி அத்யந்தம் ப்ராப்தமென்னுமிடம் ஸுநிஶ்சிதம். (க)"ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம"-ஸஹிவித்பாதஸ்தம்ஜநயதிதச்ச்ரேஷ்டம்ஜந்ம"(உ) "அன்றுநான்பிறந்திலேன் பிறந்தபின் மறந்திலேன்" என்றும் இந்த ஜ்ஞாநோத்பத்தியையும் ஜந்மாந்தரமாகச் சொல்லிற்றிறே.

ஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரத்திலே ஶரீரவிமோசநம் பிறக்குமாகில் ஒருவர்க்கும் இந்தஜ்ஞாநம் பிறவாதென்றும், இவனாலே அநேக சேதநரைத் திருத்தலாமென்றும், இவனுடைய சரமஶரீரமாகையாலே தனக்குண்டான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் ஈஶ்வரன் தன்னிச்சையாலே வைக்குமென்று பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்கையாலே பகவதிச்சையே ஹேதுவென்னக் குறையில்லை.

ஆனால் து:க்கஹேதுவான வ்யாத்யாதிகளுண்டாவானென்னென்னில், கர்மபலந்தான் வ்யாத்யாதிரூபேணவும், தேவதாந்தரஶேஷத்வரூபேணவும், தேஶகாலாதிநிபந்தநமான ஶீதோஷ்ணாதிகள், அந்நபாநாதி வாஞ்சையித்யாதி ரூபேணவும் த்ரிவிதமாயிருக்கும்.

அதில் வ்யாத்யாதிகள் தஜ்ஜநிதக்லேஶாதிஶயத்தாலே ததாஶ்ரயமான ஸ்வரூபவிரு(த்)த்த ஶரீரத்திலே உபேக்ஷைபிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே ஹிதபரனான ஈஶ்வரன் தத்தேதுவான கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிப்பன். தேவதாந்தரஶேஷத்வம் ஸ்வரூபவிருத்தமாகையாலே ஸ்வரூபாநுகுணரக்ஷணம் பண்ணுகிற ஈஶ்வரன் தத்தேதுவானகர்மத்தினுடைய நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தி

(க) ஆபஸ்தம்பதர்ம-க- (உ) தி-ச-வி-௬௪-

யைப்பண்ணும். தேஶகாலநிபந்தநமான ஶீதோஷ்ணாதிகள், அந்ந
பாநாதிவாஞ்சை, இவை தேவதாந்தர ஶேஷத்வத்தோபாதி ஸ்வரூ
பத்துக்கு அத்யந்தம் விருத்தமின்றியிலே வ்யாத்யாதிகளோபாதி
ஶரீரோபேக்ஷாதிகள் பிறக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே தத்தேது
வான கர்மத்தை அவன் உபேக்ஷித்திருக்கும். ஆகையாலே இச்சா
ஹேதுவான ஶரீரஸ்திதிக்குங்குறையில்லை. அந்யஶேஷத்வநிவ்
ருத்தியும் அத்யந்தமநுபபந்நம். ஆக உகாரத்தாலே ஶாஸ்த்ரீயமான
அக்நீந்த்ராதி தேவதாநுவர்த்தநத்தையும் மாதாபிதாக்களுடைய
அநுவர்த்தநாதிகளையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது.

அங்ஙனன்றியிலே இவ்வுகாரம் பகவத்வ்யதிரிக்த ஶேஷத்வத்
தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றுமர்த்தம். தத்வ்யதி
ரிக்தஶேஷத்வத்தில் நிருபாதிக ப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிரஸ்தம்.
ஆக ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶே
ஷியான அகாரவாச்யனுக்கே அநந்யார்ஹ ஶேஷமென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், மகாரம் இப்படி ஶேஷபூதனாய் தேஹேந்த்ரியாதி
விலக்ஷணனாய் ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் அஹம்ஶப்தவாச்
யனுமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி குணவிஶிஷ்டனுமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶ
னுமாய் அணுபரிமாணனானவாத்மாவைச் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; (௧) "भूतानि च कवर्गेण - பூதாநிசகவர்க்கே
ண" இத்யாதியாலே தேஹோபாதாநமான பூதபஞ்சகங்களும் இந்
த்ரியங்களும் விஷயங்களும் மனோஹங்காரங்களும் தொடக்கமான
இருபத்துநாலுதத்வங்களையும் ககாராதி (ஃ) பகாராந்தமான இரு
பத்து நாலக்ஷரத்தாலும் சொல்லி, அநந்தரம், (௨) "आत्मा तु समकारेण
पञ्चविंशः प्रकीर्तितः - ஆத்மாதுஸமகாரேண பஞ்சவிம்ஶ:ப்ரகீர்த்தித:"
என்று இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மாவை இருபத்தஞ்சாமக்ஷர
மானமகாரத்தாலே இவற்றிற்காட்டில் வேறுபடச்சொல்லுகையா
லே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனென்னுமிடம்சொல்லிற்று.

ஆத்மாதான் தேஹாதிவிலக்ஷணனானபடி யென்னென்னில்,
தேஹமாகிறது - அவயவ ஸமுதாயமாகையாலே அந்த வவயவங்க
ளுக்கு, என்னுடைய அவயவங்களென்று அந்யனாயிருப்பானொரு

(௧) பாத்மோத்தரே-௨௨௬- (௨)

வனுடைய மமதைக்கு விஷயமாகையொழிய அஹம்வ்யவஹாரமில்லாமையாலும், ஒரு அவயவம் ஆத்மாவென்னும்போதைக்கு தத்தத(ద్భా)பாவத்திலும் அஹம் வ்யவஹாரமுண்டாகையாலும், அவயவங்களெல்லாம் தனித்தனியே ஆத்மாக்களாமிடத்தில் ஆத்மபூதமாயிருக்கிற பாதத்திலுண்டானக்ஷதி அந்யாத்மாவாயிருக்கிற ஜிஹ்வை அறியக்கூடாமையாலும், (க) ‟దేహస్తావదనాత్మా తుదృశ్యత్వాద్ఘటవచ్ఛుభే। ఆత్మా ఉదృశ్యో మతో యస్మాత్ప్రమాణైరేవసర్వదా। ప్రత్యక్షేణోపలభ్యన్తే యథైవాత్రఘటాదయః। తథోపలభ్యతే దేహో హ్యతో నాత్మా భవేద్ధ్రువమ్ - தேஹஸ்தாவதநாத்மாபித்ருஶ்யத்வாத்கடவச்சுபே। ஆத்மாத்ருஶ்யோமதோயஸ்மாத்ப்ரமாணைரேவஸர்வதா। ப்ரத்யக்ஷேணோபலப்யந்தேயதைவாத்ரகடாதய:। ததோபலப்யதேதேஹோப்யதோநாத்மாபவேத்த்ருவம்'' என்று அசக்ஷுர்விஷயனென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகையாலே சக்ஷுர்விஷயமான தேஹம் ஆத்மாவாகக்கூடாதென்று சொல்லுகையாலும், நானும் என்னுடைய வுடம்புமென்றும் அஹமர்த்தபூதனை வாத்மாவைக்காட்டில் இத(ద)மர்த்தபூதமான தேஹத்தைப் பிரியச்சொல்லுகையாலும் தேஹத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

‟యో౽హమద్రాక్షం సో౽హం స్పృశామి - யோஹமத்ராக்ஷம்ஸோஹம் ஸ்ப்ருஶாமி'' என்று தர்ஶநஸ்பர்ஶநங்களிரண்டுக்கும் ஒருவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுகையாலும், ‟ నభవేచ్చక్షురప్యాత్మా కరణత్వాత్ప్రదీపవత్। తథాత్మా నభవత్యన్యానీన్ద్రియాణ్యపి శోభనే - நபவேச்சக்ஷுரப்யாத்மாகரணத்வாத்ப்ரதீபவத்। ததாத்மாநபவத்யந்யாநீந்த்ரியாண்யபி ஶோபநே'' என்று சக்ஷுராதிகளைப்போலே பதார்த்த தர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகச்சொல்லுகையாலே கரணபூதமான இந்த்ரியங்களிற்காட்டில் கர்த்த்ருபூதனை வாத்மா வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

ஆத்மஸந்நிதியுமுண்டாய் இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயஸ்பர்ஶமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் அந்த:கரணாபாவத்தாலே விஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கேயொழிகையாலே அந்த:கரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலும் ‟ఆత్మా మనో౽పి నభవేత్కరణత్వాత్ప్రదీపవత్ - ஆத்மாமநோபிநபவேத்கர

(க) (உ)

ணத்வாத் ப்ரதீபவத்'' என்று ஸ்ம்ருதிகளுக்குக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலும் கர்த்தாவான ஆத்மாவுக்குக்கரணத்வம் கூடாமையாலும், பாஹ்யேந்த்ரியங்களினுடைய அபாவத்திலும் ஸ்ம்ருதியுண்டாகையாலே அவை ஸ்ம்ருதிகளுக்குக்கரணமாக மாட்டாமையாலும், இவையொழிய அந்தஃகரணாபேக்ஷையுண்டாகையாலே அந்தஃகரணரூபமான மநஸ்ஸிற்காட்டில் கர்த்தாவான ஆத்மா வ்யாவ்ருத்தன்.

'' తథైవబుద్ధిశ్చిత్తఞ్చకరణత్వంద్రుశేర్యతః - ததைவபுத்திஶ்சித்தஞ்ச கரணத்வம்த்ருஶோர்யதஃ '' என்று அத்யவஸாயத்துக்கும் தர்ஶநத்துக்கும் புத்திசித்தங்களைக் கரணமாகச் சொல்லுகையாலே இவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான வாத்மா இவற்றிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தன்.

''ప్రాణో†ప్యనాత్మావిజ్ఞేయస్సుషుప్తేశ్చతతోయతః-ப்ராணோப்யநாத்மா விஜ்ஞேயஸ்ஸுஷுப்தேஶ்சததோயதஃ'' என்றுப்ராணனும் ஆத்மாவன்றென்கையாலும் இதுதான் ஒருவர்க்கு ஶேஷமென்கையாலும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமாகமாட்டாமையாலும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயமான ஆத்மா ப்ராணனில் வ்யாவ்ருத்தன்.

ஆகையாலே தேஹேந்த்ரியமநஃப்ராணாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இ(ద)தம் ஶப்தவாச்யமான ஶரீராதிகளை கவர்க்கந்துடங்கி ப(ఞ)காரமளவாகச்சொல்லி, அஹம்ஶப்தவாச்யமான ஆத்மாவை மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே ஆத்மா அஹம்ஶப்தவாச்யனே; அன்றாகில் பராக(ర్థ)ர்த்தத்திற்காட்டில் ஆத்மாவுக்கு பேத(భేద)கமான ப்ரத்யகர்த்தம் ஸித்தியாது. அஹம் புத்தி(ధి)கோசரம் அஹங்காரரூபஜடம்; அது ஆத்மத்யோதக மென்கிறவிது ஶாந்தாங்காரமானது ஆதித்யதர்ஶநத்துக்கு ஹேதுவாகமாட்டாதாற்போலே இந்த ஜடரூபமான அஹங்காரம் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸான ஆத்மாவைத் த்யோதிப்பிக்கமாட்டா தாகையாலும் ஆத்மா அஹம்புத்திகோசரமாகவேணும்.

ஏவம்பூதமான தேஹாதிவைலக்ஷண்யமும் அஹமர்த்தமும் இவ்வக்ஷரஸ்வபாவத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

---

† (பா) సజ్ఞాతేన.

இதுதான் “ஜ்ஞா-அவபோதநே” என்கிற தா(தா)துவிலே வ்யுத்பந்நமாய் வாச்யமான ஆத்மாவினுடைய (க) “அத்ராயம்புருஷஸ்ஸ்வயம்ஜ்யோதிர்ப்பவதி” (உ) “ஜ்யோதிரஹமஸ்மி” (ங) “விஜ்ஞாநகநஏவ” (ச) “விஜ்ஞாநம்யஜ்ஞம்தநுதே” இத்யாதி ப்ரமாணஸித்தமாய், க(கு)டாதிபதார்த்த ஸத்பாவத்திற்போலே‡ஸம்ஶயமின்றியிலேயிருக்கையாலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. இதுதான் அநுகூலமாகப்ரகாஶிக்கையாலே ஆநந்தரூபனுமிருக்குமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். “அஹமிதம்ஜாநாமிநஜாநாமி” என்கிற ஸ்வவ்யதிரிக்த பதார்த்தஜ்ஞாத்ருத்வ ஸம்ஶயம்போலன்றிக்கே “அஹம்” என்கிற ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாந்தரநிரபேக்ஷமாக நிஸ்ஸம்ஶயமாகத் தோன்றுகையாலே ஸ்வஸ்மைஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருக்குமென்கிறது. இத்தால், ஆத்மாவினுடைய அநந்யாதீ(தீ)ந ப்ரகாஶகத்வாஹலாதகத்வ லக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், “மநு-அவபோதநே” என்கிற தா(தா)துவிலே ஸித்தமாய், (ரு) “நஹிவிஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோவித்யதே” (சூ) “விஜ்ஞாதாரமரேகேநவிஜாநீயாத்” (எ) “ஜ்ஞோதஏவ” என்று சொல்லுகிற ஜ்ஞாநகுணகத்வம் சொல்லுகிறது. எனக்கு ஜ்ஞாநம்பிறந்தது, நஶித்ததென்று ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும், ஜ்ஞாநம்தர்மமல்லவாகில் ஸம்ஸ்ருத்யவஸ்தையிற்சொல்லுகிறதிரோதா(தா)நத்துக்கு விஷயம் தர்மியாய், அதினுடைய ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலும், ஜ்ஞாநம்த(த)ர்மமாகவேணும்.

அநந்தரம், “மாங்-மாநே” என்கிற தாதுவிலே பரிமாணாஶ்ரயத்வம் ஸித்தமாய், அந்தப்பரிமாணம் மஹத்பரிமாணமன்று; அணுபரிமாணமென்னுமிடத்தை (அ) “ஏஷோ

(க) ப்ருஹ-௬-௩-௯- (உ) தை-௩- (ங) ப்ருஹ-௪-௪-௧௨
(ச) தை-ஆந (ரு) ப்ரு-௬-௩-௩௦ (சூ) ப்ருஹ-௪-௫-௧௫
(எ) ப்ரஹ்மஸூத் (அ) முண்ட-௩-௧௧

‡ “ஆத்மஸத்பாவத்தில்” என்றதிகபாடம்

ணுராத்மா" (க) "[illegible]-வாலாக்ர ஶதபாகஸ்யஶததாகல்பிதஸ்யச । பாகோஜீவ:" இத்யாதிகளாலே சொல்லுகையாலே அணுபரிமாணத்வம் சொல்லுகிறது. உத்க்ராந் திக(ʼ)த்யாக(ʼ)திகள் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும் அணுபரிமாணனாக வேணும். (உ) "[illegible]- ஸசாநந்த்யாயகல்பதே" என்று பரமமஹத்பரிமாணபூதனாகவும் சொல்லாநின்றதே யென்னில், அப்போது (ங) "[illegible]-ஆத்மாஶாத்தோக்ஷரஶ்ஶாந் த:" என்று சொல்லுகிற ஏகரூபத்வத்துக்கு ஹாநிவருகையாலே மஹத்பரிமாணத்தைச் சொல்லுகிறதன்று. முக்தாவஸ்தையில் திரோதா(ʼ)ந நிவ்ருத்திபிறந்து ப்ரகாஶிதமான குணத்தினுடைய ஆநந்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆனால் ஆபாதசூடம் அநுவர்த் திக்கிற ஸுகது:க்காநுபவம் கூடுமோவென்னில், ஸ்வத(ʼ)ர்மமான ஜ்ஞாநம் வ்யாப்தமாய் ஸர்வத்ர உண்டான ஸுகதுக்காதிகளை ஸ்வாஶ்ரயமான தர்மிக்கு ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலே கூடும். ஆகை யால் அணுபரிமாணனே; ஏவம்பூதமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வஜ்ஞாந குணகத்வ அணுபரிமாணத்வங்கள் தா(ʼ)துர்த்தத்தாலும் சொல் லுகிறது.

இந்த ஜ்ஞாத்ருத்வம் குணாந்தரங்களுக்கு முபலக்ஷணமாய் நித் யத்வம் ஏகரூபத்வம் துடக்கமான குணங்களையும் சொல்லுகிறது. (ச) "[illegible]-அஜோஹ்யேக:" (ரு) "[illegible]-நித்யோநித் யாநாம்" என்று நித்யனாகச் சொல்லுகையாலும், தேஹாந்தரக்ருத கர்மஹேதுகமான ஸுகது:க்காநுபவம் காண்கையாலும், நிஷ்கர்ம னனபோது ஜந்மாதிகள் கூடாமையாலும் நித்யனாகவேணும். (உ) "[illegible]-ஆத்மாஶாத்தோக்ஷர:" என்கையாலே ஏகரூபன். இந்த நித்யத்வ ஏகரூபத்வங்கள் இதினுடைய அர்த்தஸ்வபாவத்தா லே சொல்லிற்று.

ஆக, ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை அக்ஷரஸ்வபா வத்தாலும், தா(ʼ)துக்களாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் சொல் லாநின்றுகொண்டு ஆத்மாவுக்கு வாசகமாயிருக்கிறது மகாரம். இதில் ஏகவசநம்ஜாத்யேகவசநமாய், (ரு) "[illegible]-

(க) ஶ்வே-ரு-அ (உ) ஶ்வே-ரு-அ (ங) வி-பு-உ-௨௩-எ
(ச) கட-நா-௧உ (ரு) ஶ்வே-௬-௧௩

நித்யாநாம்சேதநாநாம்பஹூநாம்'' என்று சொல்லுகிற பத்த(பத்த) முக்த நித்யாத்மகமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லுகிறது. ஸுகதுஃக்காதி வ்யவஸ்த்தாபேதத்தாலும் ஆத்மாக்கள் அநேகராக வேணும். ஆக, மகாரத்தாலே பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் த்ரிகுணத் ரவ்யையான அசித்வர்க்கமும் பகவச்சேஷபூதமாகையாலே, ஶேஷபூதவஸ்துக்களுக்கு கர்மாநுபவோபகரணமாயும் கைங்கர்யோபகரணமாயு மிருக்கையாலும், (௧) ''ஶேஷ ஶேஷிஸம்பந்த-யஸ்யைபதேதஸ்யதத்தநம்'' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶேஷியான பகவானுக்கு ஶேஷமாகையாலும், ஶேஷபூதவஸ்துவாசகமான விப்பதத்திலே அந்த அசித்வர்க்கமும் சொல்லப்படுகிறது.

சிதசித்துக்களிரண்டும் ஶேஷமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வதஸ் ஶேஷத்வவிஸ்ம்ருதியுள்ளது சேதநவஸ்துவுக்காகையாலும், தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநாபேக்ஷையும் அவனுக்காகையாலும், தத்கார்யமான ஶேஷவ்ருத்தி ருசிபூர்வகமானதத்ஸித்த்யுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுவானும் சேதநனாகையாலும், ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வபோக(ஸ்போக) விஷயமாயிருப்பதும் சேதநவஸ்துவாகையாலும், இந்த சேதநனுடைய ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே அசித்தினுடைய ஶேஷத்வமும் ஸித்திக்கையாலும் தத்வாசகமான பதத்தாலே அசித்தை உபலக்ஷிக்கிறது. அங்ஙனன்றியிலே இதில் ஶப்தம் அசித்தாகையாலே ஶப்தாம்ஶத்தாலே அசித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறது. அர்த்தாம்ஶத்தாலே சித்வர்க்கத்தைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம். ஆக, மகாரத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்துக்கு விஷயமான த்ரிவிதாத்மவர்க்கமும் த்ரிவிதாசித்வர்க்கமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஶேஷமானவஸ்துக்களை ப்ரதமம் சொல்லாதே வஸ்துகதமான ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமம் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; வஸ்துதான் ஶேஷத்வேந உத்பந்நமானதாகையாலே ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி, அநந்தரம் உத்பந்நவஸ்துவேஷத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், ஶேஷபூதவஸ்துகத வ்யாபாரா-

(௧)

திகளும் ஶேஷ்யதிநமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவும், ஶேஷபூதபுருஷனுடைய புருஷார்த்தமும் ஶேஷிப்ரியவிஷயத்வமென்று தோற்றுகைக்காகவும், ஏவம்பூத ஜ்ஞாநாபாவத்தால் ஸ்வவிஷயாரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யதாவாநலத்தாலே த(ஃ)ஹ்யமாநமான வஸ்துவை தத்ப்ரதிபடமான ஶேஷத்வஜலத்தாலே ஆற்றவேண்டுகையாலும் ஶேஷத்வத்தை ப்ரதமத்திலே சொல்லி அநந்தரம் தத்விஶிஷ்டமான வஸ்துவைச்சொல்லக் குறையில்லை.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் உபயவிபூதிநாதனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமானது - தேஹேந்த்ரியாதிவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் அஹம் ஶப்தவாச்யமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் அணுபரிமாணமாய் நித்யமாய் ஏகரூபமாய் அநேகவிதமான ஆத்மவஸ்துவும் அவனுக்கு உபகரணபூதமான அசித்வஸ்துவு மென்றதாயிற்று.

இப் ப்ரணவார்த்தத்தை (க) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு அடியேனொருவர்க்குரியேனோ" என்று திருமங்கையாழ்வாரும் அநுஸந்தித்தருளினார். "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்று அகாரார்த்தத்தையும், "ஒருவர்க்குரியேனோ" என்று உகாரார்த்தத்தையும், "அடியேன்" என்று மகாரார்த்தத்தையும். இப்ப்ரணவந்தான் ஶேஷஶேஷிரூபேண ஆத்ம பரமாத்மாக்களிருவருடையவும் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகவத்ஸ்வரூபத்தையும் இரண்டையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; அகாரத்திலேறிக் கழிந்த சதுர்த்தீவிபக்தியாலே ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வத்தைச்சொல்லி, அகாரத்தாலே தத்ப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி, உகாரத்தாலே ததந்யார்ஹதாநிவ்ருத்தியைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே ஶேஷமானவஸ்து தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் நித்யமாய் அணுபரிமாணமாய் ஏகஸ்வரூபமாயிருக்குமென்றுசொல்லி, ஆக இப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தை யதா(வ)வாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

(க) திரு-மொ-அ-௲-௬

ஸவிபக்திகமான அகாரத்தாலே பரமாத்மாவினுடைய ஸர்வ காரணத்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ச்ரிய:பதித்வ ஸர்வசேஷித்வங்களைச் சொல்லி, உகாரத்தாலே சேஷித்வத்தினுடைய அந்யார்ஹதா நிவ்ருத்திசொல்லி, மகாரத்தாலே தத்விஷகமானவிஷயத்தைச்சொல்லி ஆக இப்படி பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யதாவாசப்ரதிபாதிக்கையாலே பரமாத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது.

அகாரத்தாலே ரக்ஷகனைச்சொல்லி மகாரத்தாலே ரக்ஷ்யவஸ்துவைச்சொல்லி † உகாரத்தாலே ரக்ஷ்யரக்ஷகனுடைய அநந்யார்ஹதாரூபமான லக்ஷணம் சொல்லுகையாலே இப்ப்ரணவத்தாலே உபாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அகாரத்தாலே ப்ராப்யமான பகவத்ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, மகாரத்தாலே ப்ராப்தாவான ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லி, சேஷத்வமானதுசேஷவ்ருத்தியொழிய வித்தியாமையாலே தத்வாசகமான சதுர்த்தியாலே கைங்கர்யத்தைச்சொல்லி, அவதா(து)ரணத்தாலே (க) "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிற கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அகாரத்தாலே சேஷியான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி மகாரத்தாலே சேஷமான ஆத்மஸ்வரூபம்சொல்லி அகாரத்தில் தா(து)துவாலே உபாயஸ்வரூபம்சொல்லி அதில் சதுர்த்தியாலே புருஷார்த்தஸ்வரூபம்சொல்லி அதிலே அந்யசேஷத்வசங்காரூபேண விரோதிஸ்வரூபம் சொல்லுகையாலே ப்ரணவத்தாலே அர்த்தபஞ்சகமும் சொல்லுகிறது. ஆக ப்ரணவத்தாலே பகவத்ஸ்வரூபமென்ன, சித்ஸ்வரூபமென்ன, தத்ஸம்பந்தஸ்வரூப விசேஷமென்ன, உபாயஸ்வரூபமென்ன, ப்ராப்யஸ்வரூபமென்ன,இத்யாதிகளான ஸகலார்த்தங்களும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே ஸகல சாஸ்த்ரஸங்க்ரஹ மென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் உகாரவிவரணமான நமச்சப்தம் இப்படி சேஷபூதனான வாத்மாவினுடைய அஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தியையும் தத்விஷ்டமான அந்யசேஷத்வாபாவத்தையும் ஸ்வகதமான ஸ்வாமித்வ

(க) தி-வாய்-உ-௯-ச † (பா) சதுர்த்தியாலே

ஶேஷித்வங்களினுடைய ராஹித்யத்தையும் தத்பலிதமான பாரதந்த்ரயத்தையும் தத்பர்யவஸாந பூமியான ததீயஶேஷத்வத்தையும் பாரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான உபாயத்தையும் சொல்லுகிறது.

ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தை ப்ரதமம் விவரியாதே ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தமாகைக்கடி யென்னென்னில்; இம்மந்த்ரந்தான் ஆத்மஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதந பரமாகையாலே உகாரோக்தமான பகவத்வ்யதிரிக்தாந்ய ஶேஷத்வநிவ்ருத்திமாத்ரத்தாலே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யபூர்த்தி பிறவாமையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபண்ணுகை அநந்தரம் ப்ராப்தமாகையாலே தத்வாசகமான நமஶ்ஶப்தம் முற்படவேண்டுகையாலும், ஸ்வரூபத்தை ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமாக வநுஸந்தித்து, தததநுரூபபுருஷார்த்தஶிக்ஷை பண்ணவேண்டுகையாலே ததீயஶேஷத்வ வாசகமான நமஶ்ஶப்தம் புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு முன்னேயாகவேண்டுகையாலும், இப்பதத்திற் சொல்லுகிற ஸ்வரூபாநுரூபோபாயவரணம் ஸ்வஸ்வதாந்த்ர்ய நிவ்ருத்திபூர்வகமாக வேண்டுகையாலும் ப்ரணவத்திற் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்வ ரக்ஷ்யத்வ ஶேஷத்வ ததநந்யார்ஹத்வ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதிகளுடைய ஸ்வார்த்ததை ஸ்வாதீநதை இவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியையும் மேலே நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தஸ்வரூப கைங்கர்யத்தில்வருகிற ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யாதி நிவ்ருத்தியையும் பண்ணும் போதைக்கு காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே இதுநடுவே கிடக்கவேண்டுகையாலும் ப்ரதமம் உகாரவிவரணமான நமஶ்ஶப்தமாகக்கடவது.

இந்த நமஶ்ஶப்தந்தான் "ந" என்றும், "மஃ" என்றும் இரண்டு பதமாயிருக்கும். இதில் மகாரம்—"மந-ஜ்ஞாநே" என்கிற தா(து)துவிலே ஷஷ்ட்யந்தவசநமாய், (து)தாத்வர்த்தம் ஜ்ஞாத்ருத்வமாகையாலே எனக்கென்கிற வர்த்தத்துக்கு வாசகமாகிறது. இங்கு விஷ்பநியமம் பண்ணுமையாலே (க) "చేతనస్య యదా మమ్యం స్వస్మిన్ స్వీయేచ వస్తుని। మమ ఇత్యక్షరద్వంద్వం తదా మమ్యస్య వాచకమ్-சேதநஸ்யயதாமம்யம் ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி । மமஇத்யக்ஷரத்வந்த்வம்ததாமம்யஸ்ய

(க) அஹி-ஸம்ஹி-ருஉ உ0.

வாசகம்" "అనాదివాసనారూఢమిథ్యాజ్ఞాననిబన్ధనా। ఆత్మాత్మీయపదార్థస్థాయాం స్వాతన్త్ర్యస్వతామతిః-அநாதிவாஸநாரூடமித்யாஜ்ஞாநநிபந்தநா । ஆத்மாத்மீயபதார்த்தஸ்தாயாஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வதாமதிஃ" என்கிறபடியே அநாதிகாலஸஹிதமான விபரீதஜ்ஞாநமடியாக வுண்டாமதாய், "மமாஹம், மமைதம்" என்றுகொண்டு ஸ்வச்தமாகவும் ஸ்வகீயசத மாகவும் கிடக்கிற மமதா முகேந ஸ்வரூபவிருத்த(த்த)மாய் நிவர்த்திய மான அஹங்காரமமகாரங்களைச் சொல்லுகிறது.

நிஷேதவாசியான நகாரம் அத்தைநிஷேதித்து (க) "నాహంమమ స్వతన్త్రోహం నాస్మీత్యస్యార్థ ఉచ్యతే। న మే దేహాదికం వస్తు శేషః పరమాత్మనః। ఇతిబుద్ధ్యానివర్తన్తే తాస్తాస్స్వీయామనీషితాః। అనాదివాసనాజాతైర్బోధైస్తైస్తైర్వికల్పితైః। రూషితంయద్దృఢంచిత్తంస్వాతన్త్ర్యస్వత్వధీమయమ్। తత్తద్వైష్ణవసార్వాత్మ్యప్రతిబోధసముత్థయా। నమ ఇత్యనయావాచానశ్యస్మాదపోహ్యతే- நாஹம் மமஸ்வதந்த்ரோஹம் நாஸ்மீத்யஸ்யார்த்த உச்யதே । நமேதேஹாதி கம்வஸ்து ஶேஷஃபரமாத்மநஃ । இதிபுத்த்யாநிவர்த்தந்தே தாஸ்தா ஸ்ஸ்வீயாமநீஷிதாஃ । அநாதிவாஸநாஜாதைர்போதைஸ்தைஸ்தைர் விகல்பிதைஃ । ரூஷிதம்யத்த்ருடம்சித்தம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வத்வதீம யம் । தத்தத்வைஷ்ணவஸார்வாத்ம்யப்ரதிபோதஸமுத்தயா । நம இத்யநயாவாசாநஸ்யஸ்மாதபோஹ்யதே" என்றும் (உ) "யானே நீயென்னுடைமையும் நீயே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்வ கீய பகவச்சேஷத்வத்தை த்ருடீகரியாநின்றுகொண்டு ஸ்வாஹங் கார மமகாரநிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறது.

இதில் அஹங்காரநிவ்ருத்தியாலே † ஸ்வஶேஷத்வாபாவம் சொல் லிற்று. மமகாரநிவ்ருத்தியாலே ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வங்களினுடை ய ராஹித்யமும் ஸ்வகீய வ்யாபாராதிகளுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத் தியும் பலிக்கையாலே, இத்தாலே ஸ்வார்த்தத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர் யங்களினுடைய நிவ்ருத்திசொல்லிற்று. ஆக நமஶ்ஶப்தத்தாலே (ங) "ద్వ్యక్షరస్తు భవేన్మృత్యుః-த்வ்யக்ஷரஸ்துபவேந்ம்ருத்யுஃ" (ச) "మమేతి ద్వ్యక్షరో మృత్యుః-மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யுஃ" என்றும், (உ) "யானே யென்றனதே யென்றிருந்தேன்" என்றும், ஆத்மாவுக்கு நாஶகமான

† ஶேஷத்வம்.

(க) அஹிர்ஸம்ஹி. (உ) தி-வாய்-உ-க-க (ங) பார-ஶாந்தி-கஅ.

அஹங்கார மமகாரங்களை நிவர்த்திப்பித்து, (௧) "త్ర్యక్షరం బ్రహ్మణః పద మ్-த்ர்யக்ஷரம்ப்ரஹ்மண: பதம்" (௨) "నమమేతి ద్వ్యక్షరం - நமமேதி ச ஶாஶ்வதம்" (௩) "అహమపి నమమ-భగవత ఏవాహమస్మి-அஹமபி நமம-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (௪) "యాః క్రియాః సంప్రయుక్తాః స్యు రేకాన్తగతబుద్ధిభిః । తాస్సర్వాః శిరసా దేవః ప్రతిగృహ్ణాతి వై స్వయమ్-யா: க்ரியா: ஸம்ப்ரயுக்தா: ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: । தாஸ்ஸர்வா: ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம்" என்று ஆத்மோஜ்ஜீவநமாயிருக்கிற ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஆத்மஸ்வரூபம் ஶேஷமாய் ஜ்ஞாதாவாயிருக்கையாலே ப்ரதமம் ஶேஷத்வவாசியானபதம உக்தத்தாப்போலே அஹங்காராதிகள் நிஷேத்யமாயேயிருக்கையாலே இங்கும் நிஷேத்யத்துக்கு முன்னே நிஷேதகம் முற்படுகிறது.

கீழே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் சொன்னபோதே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் நிவ்ருத்தமன்றோ வென்னில்,

பார்யைக்கு பர்த்ரு ஶுஶ்ரூஷணம் ஸ்வரூபமாய், அது அவனுக்கு போக்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் போக(భోగ)ரஸத்திலே தனக்கும் அந்வயமுண்டாய், (௫) "పతిం యా నాతిచరతి మనోవాక్కాయకర్మభిః । సా భర్తృలోకానాప్నోతి సద్భిః సాధ్వీతి చోచ్యతే - பதிம்யா நாதிசரதி மநோவாக்காயகர்மபி: । ஸாபர்த்ருலோகாநாப்நோதி ஸத்பிஸ்ஸாத்வீதி சோச்யதே" என்று அந்த ஶுஶ்ரூஷணந்தான் பர்த்ருலோகப்ராப்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கையாலே ஶேஷபூதையானவளுக்கு ஸ்வாதந்த்ரயம் அநுவ்ருத்தமாயிற்று.

உபாஸகனுக்கு பகவச்சேஷத்வஜ்ஞாநம் பிறந்து கைங்கர்யருசியும் நடந்து போராநிற்கச்செய்தேயும் ப்ராப்ய ப்ராப்திஸாதநம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திரூப கர்மாதிகளாகையாலே பகவச்சேஷமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் அநுவ்ருத்தமாய்ப் போந்தது.

அங்ஙனன்றியே ஸ்வரூப புருஷார்த்தங்கள் ஸ்வ(స్వ)கதமல்லாதவோபாதி ஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரமும் ஸ்வகதமல்லவென்றதாயிற்று. "அது ஸ்வரூபம் பரகதம், விரோதிபரகதம், புருஷார்த்தம் பரகதமென்கிற ப்ரதிபத்திஸ்வகதம், அதுவும் பராதீநம்" என்கிற ஆச்சான்பிள்ளைவார்த்தை இவ்விடத்தில் அநுஸந்தேயம்.

---

(௧) பரா-ஶாந்தி-௧௩ (௨) (௩)
(௪) (௫)

அதவா, ஶேஷமானவஸ்து ஜ்ஞாதாவாயிருக்குமென்று மகாரத்தாலே சொல்லுகையாலே அந்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஹிதாஹிதவிஷயிகாரமுண்டாய், அத்தாலே ஹிதரூபக்ரியை பண்ணிக்கொண்டு நமஶ்ஶப்தம் அதடியாகவருகிற ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிஷேதிக்கிறதென்னவுமாம்.

ஆகையாலே அங்கு பகவச்சேஷத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணிற்று. இங்கு அந்தஶேஷத்வத்தினுடைய ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் ஶேஷிபூத பகவத்ரக்ஷகத்வ விரோதியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியையும் பண்ணுகிறது,

ஶேஷபூதனான சேதநன் ஸ்வரக்ஷணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனானால் ஶேஷியான ஈஶ்வரன் ரக்ஷகனுமாகையாலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயபாவம் ஆர்த்தமாசத்தோற்றுகிறது, ஆக இப்படி சேதநஸ்வரூபம் பகவதேகஶேஷமுமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமுமாயிருக்கையாலே பகவத்கதமான குணங்களோபாதி ப்ராப்யத்வ ப்ரதிபத்தி பண்ணலாயிருக்கிறது. அவன் குணங்களோபாதி அவன் அபிமாநத்திலே கிடக்கையாலே;

இவ்வர்த்தத்தை (க) "அவரைப் பிராயந்துடங்கியென்று மாதரித்தெழுந்தவென் தடமுலைகள் துவரைப்பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத் தொழுதுவைத்தேன்" என்று நாய்ச்சியாரு மருளிச்செய்தார். (உ) "ఇచ్ఛాతఏవతవవిశ్వపదార్థసత్తా నిత్యం ప్రియాః స్తవతు శేషనతేహినిత్యాః। నిత్యంత్వదేకపరతన్త్రనిజస్వరూపా భావత్కమఙ్గళగుణాహినిదర్శనంనః" இச்சாத ஏவதவவிஶ்வபதார்த்தஸத்தா நித்யம் ப்ரியாஸ்தவதுகேசநதேஹிநித்யா:। நித்யம்த்வதேகபாரதந்த்ர நிஜஸ்வரூபா பாவத்கமங்களகுணாஹி நிதர்ஶநம்ந:" என்று பகவத்ப்ரீதிவிஷயபூதராய்க்கொண்டு ததபி(ஙு) மாநாந்தர்ப்பூதரானவர்கள் அவன் குணங்களோபாதி ப்ராப்யபூதரென்னுமர்த்தத்தை ஆழ்வானு மருளிச்செய்தார். குணங்களோபாதி பரதந்த்ரர்களாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹரென்னுமிடம் சொல்லிற்றாயிற்று. இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வமாவது - அவன் கொடுத்தார்க்கு ஸ்வம்மாம்படியிருக்கையிறே. அப்போதிறே பாரதந்த்ர்யஸித்தியும். ஆகையாலே (ங)"அடி

(க) நா-தி-ந-ச (உ) வை-ஸ்த-௩௯ (ங) அமல-க.

யார்க்கென்னை யாட்படுத்தவிமலன்'' என்றும், (க) "யோ ப்ரீதிர்ப்ரஹ்மண ... -யாப் ரீதிர்ப்ரஹ்மணஸ்ஸமப்யயோக்யாநிவாஸிநாம் । மத்ப்ரியார்த்தம்விஶேஷேண பரதேஸாநிவேஶ்யதாம்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶேஷிபூத பகவத்ப்ரேரிதமாய் ஶேஷபூத சேதநபாரதந்த்ர்ய பூர்த்திஹேதுவாயிருக்கிற ததீயஶேஷத்வமும் இப்பதத்திலே சொல்லிற்றாயிற்று.

பகவச்சேஷத்வபூர்த்தி ததீயஶேஷத்வத்தாலேயாகில், அது கீழ்சொன்ன பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்தோடு விருத்தமாகாதோவென்னில்; இந்த ததீயஶேஷத்வம் ஶேஷியான ஈஶ்வரனுடைய நியோகநிபந்தநமாய்க்கொண்டு ஶேஷத்வகார்யமாய் வருகிறதாகையாலே, பதிவ்ரதையானவள் பர்த்த்ருநியோகத்தாலே தத்பந்துஶுஶ்ரூஷணம் பண்ணினால் பர்த்த்ருப்ரியகரமாய்க்கொண்டு பாதிவ்ரத்யாபிவ்ருத்தி ஹேதுவாமாபோலே அநந்யார்ஹஶேஷத்வாபிவ்ருத்திஹேதுவாமதொழிய தத்விருத்தமாகாது. ஆனாலும், (உ) "உத்தமஃபுருஷஸ்த்வந்யஃ-உத்தமஃபுருஷஸ்த்வந்யஃ'' என்கிற ந்யாயத்தாலும், ஈஶ்வரன், (௩) "மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வவையிலன்'' (ச) "இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு'' என்கிறபடியே சேதநாசேதநவிஸஜாதீயனாகையாலும், ததீயரேயாகிலும் அந்யத்வம் வாராதோவென்னில், (ரு) "அநந்யாஶ்சிந்தயந்தஃ-அநந்யாஶ்சிந்தயந்தஃ'' என்கிறபடியே இவர்கள்தான் அவனுக்கு அப்ருதக்ஸித்த விஶேஷண ஜ்ஞாநவான்களாய்க்கொண்டு அநந்யரன்றிக்கே இருக்கையாலும் (சு) "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ-ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ'' என்றும், (எ) "பத்தராவியை'' என்றும், ததீயஶேஷத்வபர்யந்தமான தச்சேஷத்வ ஜ்ஞாநமுடையவர்கள் ஸர்வாத்மபூதனை தனக்கும் ஆத்மபூ(ஞ்ஞ)தராகச் சொல்லுகிற க்ருஷ்ணாபிப்ராயத்தாலே ஆத்மஶரீரங்களுக்கு அந்யத்வம்வாராது.

இந்த ததீயஶேஷத்வம் (அ) "ஸ்வேச்சயைவ பரேஶஸ்ய ... -ஸ்வேச்சயைவபரேஶஸ்யதா

(க) ரா-அயோ- (உ) கீ-கரு-சக (௩) தி-வாய்-க-க-உ
(ச) தி-வாய்-க-உ-கூ (ரு) கீ-கூ-உ௩ (சு) கீ-எ-கஅ
(எ) தி-மொ-கo-க-அ (அ)

ததீக்பபலாத்துரः | பகவத்பக்தஶேஷத்வம் ஸ்வேச்சயாபிக்வசித்ப வேத்” என்கிறபடியே ஶேஷபூதனை தன்னுடைய அதீநமானதல் லாதாப்போலே ஶேஷபூதப்ரதிஸம்பந்தி நியோகாதீநமாக வன்றிக் கே, (க) “ఇతిస్వోక్తినయాదేవస్వభక్తవిషయేప్రభుః । ఆత్మాత్మీయస్యసర్వస్యసఙ్కల్పయతిశేషతామ్ ॥ అన్యోన్యశేషభావోఽపి పరస్వాతన్త్ర్యసమ్భవః । తత్తదాకారభేదేనయుక్తఇత్యుపపాదితమ్-இதிஸ்வோக்திநயாதேவ ஸ்வபக்தவிஷயேப்ர புः | ஆத்மாத்மீயஸ்யஸர்வஸ்யஸங்கல்பயதிஶேஷதாம் | அந்யோந் யஶேஷபாவோபி பரஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பவः | தத்ததாகாரபேதேந யுக்தஇத்யுபபாதிதம்” என்கிறபடியே ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரீதிவிஷயபூதரானவர்களைப்பற்ற தத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வந் ததாகையாலே இஷ்டவிநியோகார்ஹதாலக்ஷணமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ கார்யமித்தனையொழிய அத்தோடு விருத்த(ஸ்)மன்று.

ஸ்வப்ரியவிஷயபூதரைப்பற்ற ஶேஷபூதசேதநரை ஶேஷ மாக்கி அத்தடியாகத்தான் ப்ரியதமனாயிருக்கு மென்கையாலே தத் ப்ரீதியே புருஷார்த்தமாயிருக்கும்; அவர்களுக்கு அந்தப்ரீதி ஔப பாதிகமாகமாட்டாது. அதுதானே ப்ரயோஜநமாமித்தனை யாகை யாலே ததீயஶேஷத்வம் நிருபாதிகமாகக்கடவது.

அங்ஙனன்றியிலே பகவச்சேஷத்வம்போலே ஸ்வதः வருகை யன்றிக்கே பகவத்ப்ரேரிதமாய்க்கொண்டு வருகையாலே ஔபாதி கமென்னவுமாம். ப்ரதிஸம்பந்தி விஷயங்களினுடைய புத்த்யதீநமா க ஏககாலீநமாக ஏகாஶ்ரயஸ்தமாய் வருகிற ஶேஷஶேஷிபாவம் ஆஶ்ரயபேதேந வுண்டாகிறதாகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரய தோ ஷமில்லாமையாலே இந்த ததீயஶேஷத்வம் உபபந்நமென்றதா யிற்று.

ஆக இந்த நமஶ்ஶப்தத்தாலே அஹங்காரமமகார நிவ்ருத்தி யும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீய ஶேஷத்வமும் பாரதந்த்ர்யாநு ரூபமான உபாயமுமாகிற இந்த நாலர்த்தமும் சொல்லிற்று.

ஆனாலும் இது அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும்; எங்ங னேயென்னில்; கீழே ஆர்த்தமாக உபாயபாவம் சொல்லாநிற்கச்

(க)

செய்தேயும் அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே, (க) "యశ్చదేవో మయాదృష్టః పురాపద్మాయతేక్షణః । సఏషపృథుదీర్ఘాక్షస్సమ్బన్ధీతేజనార్దనః । సర్వేషామేవ లోకానాంపితామాతాచమాధవః । గచ్ఛధ్వమేనంశరణం శరణ్యంపురుషర్షభాః - யஶ்சதேவோமயாத்ருஷ்டః புராபத்மாயதேக்ஷணః | ஸஏஷப்ருது தீர்க்காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீதேஜநார்தநः | ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம் பிதாமாதாசமாதவः| கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபாः" என்று ஸர்வலோகங்களுக்கும் ப்ரியஹிதங்களை நடத்திக்கொண்டு போருவானொருவனுகையாலே எல்லாருக்கும் மாதாவுமாய் பிதாவுமாய் (உ) "உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்" என்கிறபடியே அந்த ப்ரியஹிதபரதைகளெல்லாம் தோன்றும்படி பத்மாயதேக்ஷணனுயிருப்பான் யாவனொருவன்; அவனொருதேவன் முன்பென்னுல் காணப்பட்டான்; அந்த ஜநார்த்தநன் ப்ருதுதீர்க்காக்ஷனய்க்கொண்டு உங்களுக்கு ஸம்பந்தியாயிருக்கிறன்; அவனைச் சரணம்புகுருங்கோளென்று உபதேஶிக்க, அநுஷ்டாநவேளையில் (ங) "ఏవముక్తాస్త్రయఃపార్థా యమౌచభరతర్షభ । ద్రౌపద్యాసహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్ - ஏவமுக்தாஸ்த்ரயःபார்த்தாயமௌசபரதர்ஷப ! த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஶ்சக்ருர்ஜநார்த்தநம்" என்றிப்படி சொல்லப்பட்ட பாண்டவர்களைவரும் த்ரௌபதியோடே கூடிக்கொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணிஞர்களென்கிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலும் உபாயவாசகமாகச் சொல்லுகையாலும்,

(ச) "పఞ్చానాఙ్కారణోద్దిష్టో మః ప్రధాన ఉదీర్యతే । విసర్గః పరమేశస్య తత్రార్థోఽయం నిరూప్యతే । అనాదిః పరమేశో యశ్శక్తిమానచ్యుతః ప్రభుః । తత్ప్రాప్త్యై ప్రధానోఽయం పఞ్చాసమననామవాన్ - பஞ்சாநாம் காரணஉத்திஷ்டோமःப்ரதாநஉதீர்யதே | விஸர்க்கःபரமேஶஸ்து தத்ரார்த்தோயம்நிரூப்யதே | அநாதிःபரமேஶோயஶ்ஶக்திமாநச்யுதःப்ரபுः| தத்ப்ராப்தயேப்ரதாநோயம்பஞ்சாங்க மநநாமவாந்" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகளிற்காட்டில் ப்ரதாநோபாயமாக பகவத்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது நமஶ்ஶப்தமென்று நிர்வசி(சி)க்கையாலும், இவ்வுபாயாங்கமான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி த்யாகத்தை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திமுகேந இந்த நமஶ்ஶப்தத்திலே சொல்லுகையாலும் இந்த நமஶ்ஶப்தம் அநந்யஶரணத்வ ப்ரதாநமாகக்கடவது.

(க) பா-ஸபா-ராஜஸூ (உ) தி-மொ-எ-க (ங) பார-ஸபா (ச) அஹிர்ப்பு-ஸம

ஆக நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபவிருத்த(ஃ)மான அஹங்கார மமகாரங்களினுடைய நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், இந்தப் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வமும், பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான உபாயமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக ப்ரணவத்தாலே ஸ்வரூபம்சொல்லி நமஸ்ஸப்தத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் அகாரவிவரணமான நாராயணபதம்-பகவச்சேஷபூதனாய் பகவதேகசரணனாயிருந்துள்ள ஆத்மாவுக்கு தததநுரூப புருஷார்த்தஸ்வரூபமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு, தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் தத்தேதுவான சேஷித்வத்துக்குக் காரணமான ஸர்வாதா(ஃ)ரத்வ ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாந்தர்யாமித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸர்வசரீரித்வாதிகளையுடையவனாய் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனாய் உபாயோபேயபூதனாய் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வ விசிஷ்டனாய் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸர்வவிதபந்துவாய் ஸர்வகாரணனான ஸர்வேஸ்வரனைச் சொல்லுகிறது.

அகாரத்திற்சொன்ன ஸர்வரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயமான ரக்ஷ்யாம்சத்தைச் சொல்லுகையாலும் நாராயணபதத்தில் ஸமாஸத்வயத்தாலும் ரக்ஷணப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகையாலும் அகாரவிவரணமாகிறது நாராயணபதம். "நார" என்றும், "அயந" என்றும் இரண்டுபதமாய் மேல் சதுர்த்திவிபக்தியுமாயிருக்கும். அதில் நாரபதம் "நர" என்றும்; "நார" என்றும் "நாரா:" என்றுமாய் ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் சொல்லுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில், ரேப(ஃ)ம் «ரிங்-க்ஷயே-ஈதி-த்ஸு» என்கிற தா(ஃ)துவிலே ஸித்தமாய் "ர" என்றுபதமாய், க்ஷயிஷ்ணுக்களான வஸ்துக்களைச்சொல்லி, நகாரம் அத்தை நிஷேதித்து "நர" என்று நித்யபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. க்ஷயப்ரஸங்க நிஷேதமுகேந நித்யத்வம் சொல்லுகையாலே ப்ரவாஹரூபேண நித்யங்களான பதார்த்தங்களும் இந்த நரபதத்தாலே சொல்லுகிறது.

"நார" "நாராஃ" என்கிற தத்தி(த்தி)தப்ரத்யயமான *அண்ஜ்ஸ் ப்ரத்யயஸித்தமான பஹுவசநமும் இந்த நித்யவஸ்துஸமூஹத்தையும் ஸமூஹ பாஹுள்யத்தையும் சொல்லுகிறது. அவை யாவன ;—*உணர்முழுநலமான ஜ்ஞாநாநந்தாதி நிரூபகதர்மங்களும், உயர்வறவுயர்நலமான ஜ்ஞாநாதிநிரூபித விஶேஷணங்களும், (க) "ஆசறுசீலன்" என்கிற ஶீலாதிகுணங்களும், அக்குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய், *மணிவுருவில்பூதமைந்தாணநீலச்சுடர்விடுமேனியும், *வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி *மலர்புரையும் திருவுருவும், (உ) "ஸர்வகந்தஃ-ஸர்வகந்தஃ" (௩) "பரஞ்ஜ்யோதிஃ-பரஞ்ஜ்யோதிஃ" என்று சொல்லுகிற விக்ரஹகுணமான ஸௌகந்த்ய (கந்த) ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யாதிகளும், (௪) "முடிச்சோதியாயுனது முகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ" என்கிறபடியே திருமுகத்தினொளியானது விகஸிதமாய்க்கொண்டு மேலே பரம்பினாப்போலே யிருக்கிற *சென்னிநீண்முடியாதியாய பலகலன்களும், (௫) "அந்தாமவாண்முடிசங்காழி நூலாரமுள" என்று ஆபரணங்களோடே ஸமபரிகணிதமான திவ்யாயுதங்களும், (௬) "பார்மகள்பூமங்கையோடு சுடராழிசங்கிருபால்" என்னும்படி ஆழ்வார்களோடொக்க அநுபவிக்கிற லக்ஷ்ம்யாதி திவ்யமஹிஷிகளும், (௭) "திருமகள்பூமிஏவ மற்றமரராட்செய்வார்" என்கிறபடியே லக்ஷ்மீபூமிவிஶிஷ்டனான ஈஶ்வரனுக்கு உசிதகிஞ்சித்காரரான நித்யரும், (௮) "அடியரோடிருந்தமை" என்று அவர்களோடு ஸாமீப்யம்பெற்று லப்த(ப்த)கைங்கர்யரான முக்தரும், அந்த கைங்கர்யத்துக்கு உபகரணபூதங்களான சத்ரசாமராதி பரிச்சதங்களும், இந்த்ரியங்களும், தந்மாத்ரைகளும், அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவாதி சதுர்விதபூதங்களுமான *எண்மிகுந்தியன்ற வண்டங்களும். பஞ்சோபநிஷண்மயமாகையாலே பரமபதமும் ஸமூஹமாயிருக்கும். குணத்ரயாத்மிகையாகையாலே மூலப்ரக்ருதியும் ஸமூஹாத்மிகையாயிருக்கும். திவாராத்ராதி விபாக(க)ங்களநேகங்களாகையாலே காலமும் ஸமூஹாத்மகமாயிருக்கும்.

ஆக நாரஶப்தத்தாலே ஜ்ஞாநாநந்தாதிகள் தொடக்கமாக ப்ரக்ருதி

(க) தி-வாய்-௫-௩-௧ (உ) சாந்தோ-௩-௧௪-௪ (௩) சாந்தோ-அ-௧௨-௨
(௪) தி-வாய்-௩-௧-௪ (௫) தி-வாய்-உ-௫-௧ (௬) தி-மொ-௨-௧0-௯
(௭) தி-வாய்-௮-௧-௧ (௮) தி-வாய்-௧0-௯-௧௧

புருஷகாலங்கள் முடிவாக ஸ்வரூபேண நித்யமான பதார்த்தங்களும், மஹதாதியாக சதுர்வித பூதபர்யந்தமாக ப்ரவாஹரூபேண நித்யமான பதார்த்தங்களும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்வரூபேண நித்யத்வமாவது—உத்பத்தி விநாஶாத்யந்தாபாவம்; ப்ரவாஹரூபேண நித்யத்வமாவது—உத்பத்திவிநாஶயோகி(ஃ)யாகாநிற்கச் செய்தேயும் (க) "సూర్యాచన్ద్రమసౌధాతాయథాపూర్వమకల్పయత్-ஸூர்யசந்த்ரமஸௌதாதாயதாபூர்வமகல்பயத்" (உ) "యథర్తుష్వృతులిఙ్గాని నామరూపాణిపర్యయే । దృశ్యన్తే తాని తాన్యేవ తథాభావా యుగాదిషు- யதர்த்துஷ்வ்ருதுலிங்காநி நாமரூபாணிபர்யயே । த்ருஶ்யந்தே தாநிதாந்யேவ ததாபாவாயுகாதிஷு" என்கிறபடியே அவ்வோப்ரவாஹரூபேணவும், ருதுக்கள் தோறுமுண்டாம் புஷ்பாதி பதார்த்தங்கள் பூர்வவிநஷ்டநாமரூப லிங்காதிபா(ஸா)க்குக்களாய்க்கொண்டு தோன்றுமாபோலே மஹதாதிகளும் ஸ்ருஷ்டமாம்போது பூர்வஸம்ஸ்தாந விஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு தோற்றுகை.

ஶேஷபூத ஸகலவஸ்துக்களும் ஶேஷ்யதீநோத்பத்திகங்களாக வேண்டுகையாலும், ஶேஷிபூத ஸர்வேஶ்வர நித்யேச்சாதீநஸத்தாகமாகையாலும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி மங்களகுணங்களோபாதி நித்யபாதந்த்ரமாகையாலும், ஸ்வரூபேண நித்யங்களான பதார்த்தங்களும் பகவததீ(ஃ)நமாயேயிருக்கும்.

ஆக ஸ்வரூபேணவும் ப்ரவாஹரூபேணவும் நித்யங்களாய் வ்யாப்யங்களான ஸகலபதார்த்தங்களும் நாரஶப்தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

அயநஶப்தம்-ஆவாஸத்தைச் சொல்லுகிறதாய், "நாராணுமயநம்யஃ" என்று ஷஷ்டீ ததபுருஷனாய், ஸ்வேதர ஸகலபதார்த்தங்களையும், (௩) "మేరోరివాణుః-மேரோரிவாணுஃ" (௪) "యస్యాయుతాయుతాంశాంశే విశ్వశక్తిరియం స్థితా-யஸ்யாயுதாயுதாம்ஶாம்ஶே விஶ்வஶக்திரியம்ஸ்திதா" (௫) "యస్యాయుతాయుతైకాంశే కలాంశకాంశే విశ్వం విచిత్రచిదచిత్ప్రవిభాగవృత్తమ్ - யஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶகாம்ஶே விஶ்வம்விசித்ரசிதசித்ப்ரவிபாகவ்ருத்தம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தத்ஸ்வரூபைகதேஶத்தாலே த(ஃ)ரிக்குமென்னுமிடத்தையும், "நாராஃ அயநம்

(க) தை-நாரா (உ) வி-பு-க-ரு ௬௬ (௩)
(௪) வி-பு-க-௬ ௫-௩ (௫) ஸதோ-ரா ௩௯

யஸ்யஸ:-நாராயண:" என்று பஹுஶ்ருதியாய், ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலும் அந்த:ப்ரவிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஆகாஶாதிகளைப் போலே ஸ்வரூபைக தேஶத்தாலே வ்யாபிக்கையன்றிக்கே ப்ரதிபதார்த்தம் யாவத்ஸ்வரூபம் பரிஸமாப்ய ஆத்மதயா வ்யாபித்து நின்று நியமிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இத்தாலே, (க) "𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃-யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருஶ்யதே ஶ்ரூயதேபிவா। அந்தர்ப்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்ஸ்தித:" என்று ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஸித்தமான ஸகலவஸ்துக்களிலும் உள்ளும்புறமும் வ்யாபித்து நிற்குமென்று ஶ்ருதிஸித்தமான அந்தர்வ்யாப்தியும், பஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இந்த வ்யாப்தித்வயமும் (உ) "𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍-அணோரணீயாந்மஹதோமஹீயாந்" என்கிற ஶ்ருதியிலும் சொல்லப்பட்டது.

ஸ்வவ்யதிரிக்தாதா(தா)ரத்வரூபமான பஹிர்வ்யாப்தியில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள் ஸ்வரூபாஶ்ரயமாய்க் கொண்டிருக்கையாலே தத்வ்யாப்தியிலே அந்வயிக்கக்கடவன. அந்தர்வ்யாப்தியலம், (ங) "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾-அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (ச) "𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃-ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்யஜகத:" என்கிறபடியே நியந்த்ருத்வமாகையாலே, அது குணத்வாராவாகையாலே குணயுக்தனையே வ்யாபிக்க வேண்டுகையாலும், வஸ்துதான் நிர்க்குணமாயிராமையாலும், தத்குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போதைக்கு குணங்களுக்கு வ்யாப்யவ்யாபகத்வங்களிரண்டுமுண்டாகையாலே ஆத்மாஶ்ரயதோஷம் வருகையாலும், குணங்களிலே குணி வ்யாபிக்கும்போதைக்கு அந்தகுணந்தன்னிலும் குணிவ்யாபிக்கவேணும், அவைகளிலும் குணிவ்யாபிக்கவேணுமாகையாலே அநவஸ்த்தைவரும். ஆகையாலே அந்தர்வ்யாப்தியிலே குணங்களுக்கு அந்வயமில்லை.

இந்த நாரஶப்தத்திலே லக்ஷ்மீஸ்வரூபம் அந்தர்ப்பவித்திருக்கையால் அயநஶப்தவாச்யமாய் வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமாயிருக்குமென்கிறவர்த்தம் ஸ்வரூபநிரூபகத்வேநவும்

(க) தை-நா-௧௧ (உ) தை-நா (ங) யஜு-அஷ்-ப்ர ங
(ச) வி-பு-௧-௧௭-௨௦

டான அவர் ஜநீயஸந்நிதியாலேயாதல். (௪) "[illegible] தேவத்வே தேவதேஹோயம் மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" (௨) "[illegible] த்வயாசவிஷ்ணுநாசாம்பஜகத்வ்யாப்தம்சராசரம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற விபூதிபேதத்தாலே யாதலாமத்தனையல்லது பரமமஹத்பரிமாணலக்ஷணமான விபுத்வத்தாலன்று.

அப்படியேயாமாகில், ஈஶ்வரத்வித்வாதி தோஷம்வரும். "[illegible]-விஷ்ணுபத்நீ" என்கிற விவளுடைய பத்நீத்வ ஶ்ருதியோடும், ஈஶ்வரனுடைய, (௩) "[illegible]-ஈஶதேதேவஏகஃ"(௪)"[illegible]-ஶாஸ்தாசராசரஸ்யைகஃ" என்கிற ஏகத்வஶ்ருதியோடும் விரோதிக்கும். ஆகையாலே ஶ்ரியஃபதித்வமும் சொல்லிற்று. அகாரத்திற்சொல்லுகிற ஶ்ரியஃபதித்வத்துக்கு ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தித்வமும், இதிற்சொல்லுகிற ஶ்ரியஃபதித்வத்துக்கு கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வமுமாகிற அர்த்தபேத முண்டாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை. ஆகையாலே வ்யாபகமான பகவத்ஸ்வரூபம் லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டமாயேயிருக்கும்.

இதிற்சொல்லுகிற அந்தர்வ்யாப்தி, ஆத்மாவினுடைய நிரவயவத்வ நிபந்தநமான அந்தரவகாஶாபாவத்தாலே கூடாதென்னில்;- வ்யாப்ய வ்யாபகங்களான உபயஸ்வரூபமும் த்ரவ்யமாய்க்கொண்டு தேஜோத்ரவ்யங்களோபாதி ஸ்வச்சங்களாயிருக்கையாலே தலைவற ஒருநீராகக் கலக்கைக்கு யோக்யதையுண்டு. ஆகையாலே நியந்தாவான வ்யாபகஸ்வரூபம் நியாம்யமான ஆத்மாவுக்குள்ளே வ்யாபித்து நியமிக்கக் குறையில்லை.

இதில் பஹிர்வ்யாப்தியாலே ஸர்வாதா(தா)ரத்வமும், அந்தர்வ்யாப்தியாலே வ்யாபகத்வமும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வமும் சொல்லுகிறது. இத்தாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வாத்மாவினுடைய ஆதேயத்வ விதேயத்வ வ்யாப்யத்வங்கள் பலிக்கையாலே தல்லக்ஷணமான ஆத்மாவினுடைய ஶரீரத்வம் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே அவற்றுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியா ஆதாரத்வ வ்யாபகத்வாதி விஶிஷ்டனாய் அயஃஶப்தவாச்யனானவனுடைய ஶரீரத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று.

(௧) வி-பு-க-க (௨) வி-பு-க-க (௩) ஶ்வேதா-
(௪)

(க) "నతదస్తి వినాయత్స్యాన్మయా భూతం చరాచరమ్-நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந்மயாபூதம்சராசரம்" என்று வ்யாப்யபதார்த்த ஸத்பாவம் வ்யாபகவஸ்த்வதீநமென்று சொல்லுகையாலே இந்த வ்யாப்தித்வயத்தாலும் ஸத்தாதா(ர)ரகத்வ நிபந்தநமான ரக்ஷகத்வம் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற ஶரீரஶரீரிபாவத்தாலே ஶரீரியைப்பற்ற ஶரீரம் ஶேஷமாயிருக்குமென்று இந்த ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வத்தை த்ருடீகரிப்பிக்கையாலே ஶரீரியான வீஶ்வரனுடைய ஸர்வஶேஷித்வம் சொல்லுகிறது. இதிலே ஜ்ஞாநாதி குணவிஶிஷ்டனாகவும் சொல்லுகையாலே அநுபாவ்ய குணபூர்த்தியும் சொல்லிற்றாகிறது.

அயநபதம், "ఇణ్-గతౌ-இண்-கதௌ" என்கிற தா(து)துவிலே ஸித்தமாய்க்கொண்டு க(ஃ)திவாசியாகையாலே, (உ) "గతిరాలమ్బనం తస్య-கதிராலம்பநம்தஸ்ய" என்றும், (ங) "విష్ణుపోతం వినా నాన్యత్కించిదస్తి పరాయణమ్-விஷ்ணுபோதம்விநாநாந்ய்த்கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்" என்றுசொல்லுகிற உபாயத்வமும் உபேயத்வமும், "கம்யதே அநேந" என்கிறகரணேவ்யுத்பத்தியாலும், "கம்யதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ஸித்திக்கையாலே இத்தால் ப்ராபகத்வமும் ப்ராப்யத்வமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஹேயநிவர்த்தகத்வரூபமான உபாயத்வம் ஹேயப்ரதிப(ட்)ட வஸ்துவுக்காகையாலும், உபேயத்துக்கு அநுபாவ்யகுணபூர்த்தியுண்டாக வேண்டுகையாலும், இதில் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வரூபமான உபயலிங்கவிஶிஷ்டத்வமும் சொல்லுகிறது.

உபாயபூதனுடைய ரக்ஷகத்வமும் இந்த ப்ராப்யத்வமும் ஸர்வப்ரகாரவிஶிஷ்டமாகையாலும் பந்துலாபமும் ப்ராப்யமாகையாலும் (ச) "మాతా పితా భ్రాతా నివాసః శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః-மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயண:" என்றும், (ரு) "எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்றமெனக்கரசென்னுடைவாணாள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியேப்ராப்யபூதரான ஸகலவிதபந்துக்களும் நாராயண ஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனென்கிறது.

(க) வி-௧௦-௩௯ (உ) பாதமோத்தரே- (ங) விஷ்ணு-தர்-க-௫௧
(ச) ஸுபாலோப (ரு) தி-மொ-க-க-௬

அங்ஙனன்றியிலே இந்நாராயணபதம் ஸமஸ்தகல்யாண கு ணாத்மகமான வஸ்துவைச் சொல்லுகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யங்களாலே மாத்ருத்வ பித்ருத்வ நிவாஸத்வங்களையும், ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ அ வாப்தஸமஸ்தகாமத்வ பரமகாருணிகத்வாதிகளாலே உபாயத்வத் தையும், ஸௌந்தர்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லுகை யாலே இந்நாராயணசப்தம் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தைச் சொல்லு கிறதென்னவுமாம்.

(ச) “నరాజ్జాతానితత్త్వాని నారాణీతి తతో విదుః। తాన్యేవచాయనం తస్య తేన నారాయణస్స్మృతః-நராஜ்ஜாதாநிதத்வாநி நாராணீதிததோவிது꞉। தா ந்யேவசாயநம்தஸ்ய தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத꞉” என்று நித்யத்வேந நரசப்தவாச்யனான ஸர்வேச்வரன் பக்கல்நின்று முத்பந்நமானவை நாரங்கள்; அவற்றை யிருப்பிடமாக வுடையவன் நாராயணனென்று சொல்லுகையாலே இந்த நாராயணபதத்தாலே ஸர்வகாரணத்வம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான நாராயணன் ஜகத்காரணனென்று சொல்லுகையாலே, (உ) “నారాయణేనసృజ్యన్తే బ్రహ్మరుద్రాదయోమరాః। సంహార్యాశ్చతథైవేమేసర్వేనారాయణాత్మకాః- நாராயணேநஸ்ருஜ்யாஸ்தே ப்ரஹ்மருத்ராதயோமரா꞉। ஸம்ஹார்யாஶ்சததைவேமேஸர்வேநாரா யணாத்மகா꞉” என்று அவனாலே ஸ்ருஜ்யருமாய் ஸம்ஹார்யருமான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு காரணத்வசங்கைப்பிடித்தில்லை யென்னு மிடம், காரணவாக்யங்களில் ஸத்ப்ரஹ்மாதிசப்தங்கள், (௩) “గతిసామాన్యాత్-கதிஸாமாந்யாத்” என்கிறபடியே ஸாமாந்யவிசேஷத்தா லே வ்யக்திவிசேஷமான நாராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸித்தவோ பாதி ப்ரஹ்மசிவாதி சப்தங்களும் சாச்வதசிவ பரப்ரஹ்மபூத னான நாராயணன்பக்கலிலே பர்யவஸிக்குமென்னுமிடம் சொல் லிற்றாயிற்று.

இப்பதத்திலே சேதநாசேதந சரீரியாகச் சொல்லுகையாலே, (௪) “కార్యాణాం కారణంపూర్వం వచసాం వాచ్యముత్తమమ్- கார்யேநந்தேஸ்வதநு முகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹு꞉” என்கிறபடியே உபாதா(தா)நத்வ

(க) வராஹபுராணம்-கூச-(உ) (௩) ப்ரஹ்மஸூ௦ (௪) ர-ஸ்த-

மும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதி விஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலே நிமித்தத் வஸஹகாரித்வங்களும். இதுதன்னாலே தகைத்ரயமும், வ்யாப்தியாலே கார்யபூதஸமஸ்த வஸ்த்வாத்மகத்வமும், ஹேயப்ரதிபட்யத்தாலே தத்கதமோஷ ஸ்பர்ஶராஹித்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ஸங்க்ரஹவிவரணச(ரூ)தங்களான காரணத்வங்களுக்கு ஶேஷித்வவ்யாபகத்வங்களுக்கு ஹேதுவாகையாகிற ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தபேதங்களுண்டாகையாலே புநருக்திவாராது.

ஆக, நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான வீஶ்வரனுடைய ஆதா(தா)ரத்வ அந்தராத்மத்வ ரக்ஷகத்வ வ்யாபகத்வ ஶரீரித்வ ஶேஷித்வங்களைச் சொல்லுகையாலே தத்விஷயமான சேதநனுடைய கைங்கர்யத்தில் ப்ரார்த்தநாஹேதுவான ஶேஷத்வத்துக்குக் காரணமான ஆதேயத்வாதிகளும் கைங்கர்யத்துக்கடியான ப்ரீதிக்கு ஹேதுவானவநுபவத்துக்கு விஷயமான பகவத்ஸ்வரூபகுணாதிகளும், அநுபவவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அநுபவப்ரதாநம்பண்ணும உபாயத்வமும், தத்ஹேதுவான உபயலிங்க வைஶிஷ்டியும் இத்தனையும் ஸ்வபாவமாகச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவான ஸர்வவிதபந்துத்வமும் கைங்கர்யத்துக்குக்கர்த்தாவான சேதநர்க்கும் ததுபகரணங்களான பதார்த்தங்களுக்கும ஹேதுபூதனாகையாலே வந்தகாரணத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியைச்சொல்லி தத்ப்ரதிஸம்பந்திகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

மகாரவிவரணமான ப்ரார்த்தநாயாம் சதுர்த்தியாலே பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷவஸ்துவுக்கு ததநுபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைப் பண்ணுகிறதாகையாலே ஶேஷபூத வஸ்துவாசகமான மகாரத்துக்கு கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமான சதுர்த்தீ விவரணமாகக்கடவது.

இச்சதுர்த்தீ கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமானபடி யெங்ஙனே யென்னில்; சதுர்த்தியாவது, "𑌤𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾-தாதர்த்த்யே சதுர்த்திவக்தவ்யா" என்கையாலே தாதர்த்த்யவாசியாயிருக்கும். அதில் ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தீ ஸ்வரூபதாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லுகையாலும், நமஶ்ஶப்தம் அந்தஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வரக்ஷணஹேதுவான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகையாலும்,

தாதர்த்த்யஹேதுவான ஶரீராத்மபாவத்திநுடைய நித்யத்வத்தாலே தாதர்த்த்யம் நித்யமாகையாலே ஸ்வரூபதாதர்த்த்யம் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவேண்டாதொழிகையாலும், இச்சதுர்த்தியாலே ததர்த்தபூதமான ஸ்வரூபத்திநுடைய ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யமுகேந கைங்கர்யத்தைச் சொல்லவேண்டுகையாலும், இது தனக்கு ப்ரார்த்தனையும் அர்த்தமாகலாயிருக்கையாலே தாதர்த்த்ய ப்ரார்த்தனைகளிரண்டையும் சொல்லாநின்றுகொண்டு ப்ரவ்ருத்திதாதர்த்த்யரூபகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமாயிருக்கையாலே கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசகமென்னக் குறையில்லை.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய உத்துங்கத்வத்தாலும், அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வத்தாலும், இவனுடைய ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும், நமஶ்ஶப்தத்தில் உபாயநிஷ்டனான இவன் லப்த(ப்)கைங்கர்யனல்லாமையாலும், (௧) "नित्यकिङ्करो भवानि-நித்யகிங்கரோபவாநி" (௨) "நின்தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சியான்சேரும்வகையருளாய்" (௩) "வானுயரின்பமன்னி வீற்றிருந்தாயருளு நின் தாள்களையெனக்கே" (௪) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" இத்யாதிகளாலே ப்ரார்த்தநாவிஶிஷ்டமாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரார்த்தித்தே பெறவேணும்.

(௪) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்கிறபடியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திவாசகமான நாராயணபதத்தாலே கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமான அநுபவத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு போக்யபூதனான ஸர்வேஶ்வரனையும் போக்தாவாய் ஶரீரதயா ஶேஷமான வாத்மாவையும், நித்யராகச்சொல்லுகையாலே கைங்கர்யஹேதுவான போ(ஸ்ரீ)கம் நித்யமாகையாலும், (௫) "न च पुनरावर्तते-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "अनावृत्तिश्शब्दात्-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" இத்யாதிகளிற்படியே யாவதாத்மபாவி அநுபாவ்

(௧) கத்யத்ரயம் (௨) தி-வாய்-௩ ௨-௪ (௩) தி-வாய்-௮-௧ ௩

(௪) தி-வாய்-௩-௩-௧ (௫) சாந்தோ-௮ (௬) ப்ரஹ்மஸூ-௪-௪ ௪

யமாகையாலும் தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸார்வகாலீநமாக ப்ரார்த்திக்கக் குறையில்லை.

இப்பதத்தில் போக்தாவான வாத்மாவை சேஷத்வப்ரகாஶித மான ஸ்வரூபாதிகளையுடையனாகச் சொல்லுகையாலே, அநுபவோ பகரணமான ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஸங்கோசமில்லை யென்கையாலும், போக்யமான வீஶ்வரனை அபரிச்சிந்நரூபனாகச்சொல்லுகையாலும், போக(भोग)ம் ஸர்வதேஶவிஷயமாகையாலும், (௧) "तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति - தஸ்யஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோபவதி" (௨) "इमान् लोकान् कामान्नी कामरूप्यनुसञ्चरन् - இமாந்லோகாந்காமாந் நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸர்வதேஶ விஷயமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

அப்ருதக்ஸித்தனாய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்திதனாகையாலே, நித்யாக்நிஹோத்ர மென்னுநிற்கச்செய்தேயும் ஸாயம்ப்ராதஃகாலங் களொழிய மத்யகாலவிச்சித்தியை யுடைய வக்நிஹோத்ரம் போலன்றிக்கே அந்தரங்கபஹிரங்கரூபமான ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நடக்கு மென்கையாலே இந்த ப்ரார்த்தனை ஸர்வாவஸ்தாவிஶிஷ்டமா யிருக்கும்.

இவனுடைய சேஷத்வத்தை ஸர்வப்ரகாரமாக விதில்சொல் லுகையாலும் (௩) "निवासशय्यासनपादुकांशुकोपधानवर्षातपवारणादिभिः - நிவாஸஶய்யாஸநபாதுகாம்ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபிஃ" (௪) "சென்றால்குடையாமிருந்தாற் சிங்காசனமாம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதமாகச் சொல்லுகையாலும், ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படிப் பண்ணுமிடத்தில், (௫) "अहं सर्वं करिष्यामि - அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (௬) "क्रियतामिति मां वद - க்ரியதாமிதிமாம்வத" (௭) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (௮) "உனக்கேநாமாட்செய் வோம்" (௯) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" இத்யாதிகளில்

---

(௧) சாந்தோ-எ-௨௫-௨ (௨) தை-ப்ருகு- (௩) ஸ்தோ--ர
(௪) க-திருவ-௫௨ (௫) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௬) ரா-ஆர-௧௫-௭
(௭) தி-மொ-௬-௭-௧ (௮) திருப்பா-௨௯ (௯) தி-வாய்-அ-௫-௭

ஶேஷபூதனான விவனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்திநியதியொழிய ப்ரகாரநிய தியில்லாமையாலே ஶேஷ்யதிஶயகைங்கர்யமே ஸ்வரூபப்ராப்தமாகச் சொல்லுகையாலே உசிதநிஞ்சித்காரமாக ப்ரார்த்திக்கிறது.

இப்படி நியதப்ரதிஸம்பந்திக கைங்கர்யகர்த்தாவான வாத்மா வை ஜ்ஞாதாவாகச் சொல்லுகையாலும் (க) "అహమన్నాదః-அஹமந் நாதஃ" (உ) "సో௨శ్నుతే సర్వాన్ కామాన్ - ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" (ங) "అత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే-அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" இத்யாதிகளிலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போக்த்ருத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், இதிலே ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிகள் நடக்கக்கூடுகையாலே தந்நிவ்ருத்தியும் இச்சதுர்த்தியாலே ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த நிவ்ருத்திப்ரார்த்தனை கூடும்படியென்னென்னில், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவிக்கைக் கு உபகரணமான ஜ்ஞாநம் ஆத்மகதமாயிருந்ததே யாகிலும் பகவ ததீந ஸத்தாக(ா)மாகையாலே ததநுமதியையொழிய அது அநுபாவ்யவிஷய விஷயீகாரக்ஷமமல்லாமையாலும், இந்த ஜ்ஞாநா ஶ்ரயமான வஸ்துதான் பகவத்ஸ்வரூபக(ா)தமுமாய்,பகவததீநஸ்வ பாவமுமாயிருக்கையாலே தத்ப்ரேரிதமான வநுபவமொழிய ஸ்வா தீநமான வநுபவமில்லாமையாலும், விஷயப்ரகாஶத்வமும் தத்கார் யங்களும், (ச) "భక్తానాం త్వం ప్రకాశసే- பக்தாநாம்த்வம்ப்ரகாஶஸே" என்றும், "సౌన్దర్య సౌశీల్యాదిగుణావిష్కారేణ అక్రూరమాలాకారాదీన్ పరమ భాగవతాన్ కృత్వా- ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேண அக் ரூரமாலாகாராதீந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்றும் சொல்லுகி றபடியே ஏதததீநமாக வேண்டுகையாலும், தத்ப்ரீதிகாரித கைங்கர் யமும் அவனுடைய நியோகாதீநமாக தத்ப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பண்ணவேண்டுகையாலும், ஶேஷைகஸ்வரூபமான வஸ்துவுக்கு ஶேஷி ப்ரயோஜநத்துக்குறுப்பான ஶேஷியினுடைய நியமந(ா) காரணொழிய விஷயத்வமொழிய ஸ்வப்ரயோஜநாதிகளில்லாமையாலே ஶேஷபூதவஸ்துகதமாய் ஶேஷத்வஜ்ஞாநநிபந்தநமான வநுபவ மென்ன, தத்ஹேதுகமான கைங்கர்யமென்ன, தத்விஷயரஸமென்ன, என்றித்தனையும் ஸ்வாதீநமல்லாமையாலும், (ரு) "ప్రహ్వ యుష్మ-

(க) தை-ப்ருகு (உ) தை-ஆந-க (ங)

(ச) ஜிதா-க (ரு) ஸ்தோ-ரத்ந

ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௧) "அஹமஸ்மி அபராதாநாமாலய:-அஹமஸ்ம்யபராதசக்ரவர்த்தீ" (௨) "ஸோঽஹம் த்வத்பாதமூலம் ப்ரபத்யே" (௩) "உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" இத்யாதிகளிலே ஶேஷிப்ரயோஜநமே தங்களுக்கு ப்ரயோஜநமாகக் கொள்ளுகையாலும், (௪) "அஸ்து தே-அஸ்து தே" (௫) "லப்த்வா-லப்த்வாநந்தி பவதி" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற வாநந்தித்வம் பகவததீநஸ்வரூபஸ்வபாவனுன வினுடைய பகவத்ப்ரீதிவிஷய ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறதாகவேண்டுகையாலும், இவ்வாகாரந்தான் ஶேஷியான வீஶ்வரனுலே லப்த(ம)மாகவேண்டுகையாலும், இந்த ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியை மத்யமபதமான நமஶ்ஶப்தம் காட்டுகையாலும், ஏவம்பூதஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனுன விவனுக்கு ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யாதிநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனை அத்யந்தமுபபந்நம்.

ஆக ஸவிபக்திகமான நாராயணபதத்தாலே ஸர்வஶேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவித கைங்கர்யங்களை ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வஸ்வாரஸ்ய நி(ர்)மயமான விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தலைக்கட்டுகிறது.

ஆக பதத்ரயத்தாலும் ஈஶ்வரஸ்வரூபமும் த்யாஜ்யமான விரோதிஸ்வரூபமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஈஶ்வரன் ஸர்வஶேஷியாயிருக்கும். சேதநன் அநந்யார்ஹஶேஷமாயிருக்கும். அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய தேஹாத்மாபி(மா)மாநாதிகள் விரோதியாகக்கடவதென்றும், உகாரமகாரங்களாலே தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றும் சொல்லிற்று.

ப்ரணவத்திலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யஶரணத்வமும், உபாயாந்தர ஸம்பந்தமும் ஸ்வரக்ஷணார்த்த ப்ரவ்ருத்தியும் ஸ்வரூபஹாநி யென்னுமிடமும், தந்நிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. நமஶ்ஶப்தத்திலே ஈஶ்வரனுடைய ப்ராப்யத்வமும், சேதநனுடைய அநந்யபோக(்ய)த்வமும் ப்ராப்யாந்தர ஸம்பந்தம் அப்ராப்தமென்னுமிடத்தையும் ப்ராப்யவிஷயமான ஸ்வகீயத்வ

(௧) தை-ப்ருகு- (௨) ரா-அயோ-௪௪-௧ (௩) தி-வாய்-௪௦-௬௬
(௪) தை-ஆ௪௧ (௫) தை-ஆ

ஸ்வாராஸ்யாதி நிவ்ருத்தியும் சொல்லிற்று. நாராயணபதத்திலே இந்த சேஷித்வோபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஈஸ்வரஸ்வரூபமும், அநந்யார்ஹ சேஷத்வ அநந்யசரணத்வ அநந்யபோ(க்ய)த்வங்கள் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று.

இம்மந்த்ரம் அநந்யார்ஹ சேஷத்வாத்யாகாரத்ரய வாசகமாகையாலே வாக்யத்ரயாத்மகமாயிருந்ததே யாகிலும் (க) "அகாரார்த்தாய-அகாரார்த்தாய" என்கிற ச்லோகத்தாலே, "அகாரார்த்தாயைவஸ்வமஹம்-அகாரார்த்தாயைவஸ்வமஹம்" என்று அகாரவாச்யனுக்கே சேஷம் நானென்று ப்ரணவார்த்தத்தைச்சொல்லி, "அத மமஸ்வம்-அத மஹ்யம்ந" என்று வாக்யபேதத்தைக்காட்டி நமஸ்ஸப்தார்த்தமான ஸ்வாதீநதாநிவ்ருத்தியையும் தத்கார்யமான ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமான தச்சேஷத்வத்தையும் சொல்லி, "நிகிலநராணாம் நித்யநாமயநமிதி நாராயணபதம் யமாஹ-நிகிலநராணாம்நித்யாநாமயநமிதி நாராயணபதம் | யமாஹ" என்று நாரசப்த வாச்யமாகையாலே நித்யபதார்த்தங்களான சேதநாசேதந ஸமூஹங்களுக்கு அயநமாயிருக்குமென்று நாராயணபதம் யாவனொருவனைச் சொல்லுகிறதென்று நாராயணபதார்த்தத்தைச்சொல்லி, "அஸ்மை காலம் ஸகலமபி ஸர்வத்ர ஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யுர்மம ஸஹஜகைங்கர்யவிதய: - அஸ்மைகாலம்ஸகலமபிஸர்வத்ரஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்யுர்மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதமான கைங்கர்யவிதிகள் ஆவிர்ப்பவிக்க வேணுமென்று சதுர்த்த்யர்த்தமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகையாலே ஏகவாக்யமாயிருக்கும்.

ஆக அகாரவாச்யனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கே சேஷம்நான்; எனக்குரியேனல்லேன்; சேதநாசேதநங்களுக்கு அயநமான ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே என்றும் எங்குமெப்போதும் எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறவேணுக வேணுமென்கிறது.

ஆக, திருமந்த்ரத்தாலே சேதநனுடைய சேஷத்வமும், சேஷத்வப்ரதிஸம்பந்தியும், இதினுடைய அநந்யார்ஹத்வமும், அநந்யார்ஹ சேஷபூதனுடைய ப்ரக்ருதே:பரத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாதி

(க) அஷ்டச்லோகி-க

களும், அவனுடைய அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியும், நிவ்ருத்த மான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமும், பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையான ததீயசேஷத்வமும், பாரதந்த்ர்யானுரூபமான உபாயமும், ட(ஃ)லமான கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியையும் கைங் கர்யப்ரார்த்தனையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

(க) [దేహాసక్తాత్మబుద్ధిర్యదిభవతిపదం సాధువిద్యాత్తృతీయం స్వాతన్త్ర్యాన్ధో యదిస్యాత్ప్రథమమితర శేషత్వధీశ్చేద్ద్వితీయమ్ । ఆత్మత్రాణోన్ముఖశ్చేన్నమ ఇతిచ పదంబాన్ధవాభాసలోలశ్శబ్దం నారాయణాఖ్యం విషయచపలధీశ్చేచ్చతుర్థం ప్రపన్నః-
தேஹாஸக்தாத்மபுத்திர்யதிபவதிபதம் ஸாதுவித்யாத்த்ருதீயம்ஸ்வா தந்த்ர்யாந்தோ யதிஸ்யாத்ப்ரதமமிதர சேஷத்வதீஸ்சேத்த்விதீயம் | ஆத்மத்ராணோன்முகஸ்சேந் நம இதிசபதம் பாந்தவாபாஸலோலஸ் ஸப்தம் நாராயணாக்யம் விஷயசபலதீஸ்சேச்சதுர்த்தீப்ரபந்நஃ.]

ரக்ஷகாந்தர ப்ரதிபத்தியுண்டானபோது அகாரார்த்தத்தையநு ஸந்தித்து மீளுவான்; ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியுண்டானபோ து சதுர்த்த்யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். சேஷ்யந்தர ப்ரதிபத்தி யுண்டானபோது உகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளு வான். தேஹாத்மாபி(ஞ்)மாநாதிகளுண்டானபோதுமகாரார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான். ஸாத்யஸாதநருசியும், பாகவத ஸஜாதீய புத்தியுமுண்டானபோது நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீ ளுவான். ஈஸ்வரவிபூதிபூதரோடே ராகத்வேஷமும் ஸ்வபந்துத்வ ப்ரதிபத்தியு முண்டானபோது நாராயணஸப்தார்த்தத்தை யநுஸந் தித்து மீளுவான். ப்ரயோஜநாந்தரருசி யுண்டானபோது சதுர்த்த் யர்த்தத்தை யநுஸந்தித்து மீளுவான்.

திருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) அஷ்டஶ்லோகி-ச.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రియః పురుషకారాగ్ర్యం సచ్చిత్తామోదకారణమ్ ।
పరకాలార్యదాసేన ద్వయతాత్పర్యముచ్యతే ॥

ஶ்ரிய:புருஷகாராக்ர்யம் ஸச்சித்தாமோதகாரணம் ।
பரகாலார்யதாஸேந த்வயதாத்பர்யமுச்யதே ॥

(க) "యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி" (உ) "భగవత ఏవాహమస్మి-பகவத ஏவாஹமஸ்மி" (௩) "కో హ్యేవాన్యాత్కః ప్రాణ్యాత్-கோஹ்யேவாந்யாத்க: ப்ராண்யாத்" (௪) "యాః కాశ్చన కృతయో మమ భవన్తి, తాసు మమతా నాస్తి, భగవత ఏవ తాః - யா:காஶ்சநக்ருதயோமமபவந்தி, தாஸுமமதாநாஸ்தி, பகவதஏவதா:" இதி, (௩) "ஏஷஹ்யேவாநந்தயாதி" (௫) "ప్రహర్షయిష్యామి-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய், ஶ்ரிய:பதியாய், ஸர்வஶேஷியாய், அகாரவாச்யனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷபூதமாய், ஆநந்தரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபஸ்வபாவமாய், அத்யந்தபராதீநமாய், ததேகபோக(భోగ)மாயிருக்கிற ஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தை யதா(థా)வாக ப்ரதிபாதிக்கிற திருமந்த்ரமுகத்தாலே இவ்வாகாரங்களை விஶதமாக ஶிக்ஷித்து, அதில் ப்ரதமத்திலே ஶிக்ஷிதமான ஶேஷத்வத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தம் ஶேஷிபூ(భూ)த பகவதநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யகரண தந்முகோல்லாஸ ரஸிகத்வமென்றும், அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையாலே இந்தப் புருஷார்த்தலாபத்துக்கு உபாயம் நிருபாதிகரக்ஷகனாய் நிரவதிக ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளே யென்று மறுதியிட்டு, இவ்வதிகாரிக்கு அநுரூபமாகவும் அபி(భి)மதமாகவும் ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரதயாஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாபி(భి)யுக்தோக்திரூபஸகலப்ரமாணங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களாயிருக்கிற உபாயோபேயங்களினுடைய ப்ரதிபத்திப்ரார்த்தனைகளை விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வயம்; இதில்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்கள் ஸகலப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களானபடி யெங்ஙனேயென்னில் ;—

(க) யஜு-உ-அஷ்-க-௩ (உ) (௩) தை-ஆந

(௪) (௫) ஸ்தோத்ரரத்நம்

நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகனாய், அஜ்ஞாந துஃக்கபரிணாம பராதீந பாரார்த்ப்யாதிரூப ஹேயங்களுக்கு ப்ரதிப(ட)னாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணனாய், விபுத்வநித்யத்வங்களாலே தேசகாலவஸ்துபு(ரி)பரிச்சேதஹ்யனாய், ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வ ஸுகரூபத்வ ஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநசக்த்யாதிஷட்குணங்களாலும் ததநுபந்தமான ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி குணங்களாலும் பரிபூர்ணனாய், ஸ்வாதீநத்ரிவித சேதநாசேதநஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகனாய், (க) "ఈశ్వర: సర్వం యథేష్టం వినియుజ్య తే-ஈச்வரேணஜகத்ஸர்வம் யதேஷ்டம் விநியுஜ்யதே" என்கிறபடியே ஸகலவஸ்துக்களையும் ஸ்வார்த்தமாக ஸ்வயமேவநியமித்து வ்யாபரித்து ஆநந்தித்துக்கொண்டு போரக் கடவனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய ஆஜ்ஞாரூபமாய்க்கொண்டு அவனுடைய ஸங்கல்பப்ரகாரத்துக்கு ப்ரகாசகமாயிருக்கிற சாஸ்த்ரம், (உ) "త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః-த்ரைகுண்யவிஷயாவேதாஃ" என்கிறபடியே அந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு நிர்வாஹ்யமான விபூத்யேகதேசஸ்த்தராய்க்கொண்டு ததபி(பி)மத லீலாவிஷயபூதராய் தததீ(த)நராய் ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டராய் ஸத்வரஜஸ்தமோரூப குணத்ரயோபேதராயிருக்கிற பத்த(பத்த)சேதநர்க்கு தத்ததபி(பி)மதபுருஷார்த்தஸாதநங்களுக்கு ப்ரதர்சகமாயிருக்கும்.

அதில் தமஃப்ரசுரசேதநர் பரஹிம்ஸையை ஸாதநமாகவும் சத்ருநிரஸந த(த)நப்ராப்திகளைப் புருஷார்த்தமாகவும் நினைத்திருப்பார்கள். ச்ருதியும் அவர்களுடைய ருசிக்கிடாக அபி(பி)சாரக்ரியையை விதிக்கும்.

ரஜஃப்ரசுரசேதநர் அஹிம்ஸாத்மக க்ரியாவிசேஷத்தாலே ஐஹிகமான புத்ரபச்வாதிகளையும் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபோகங்களையும்பெற நினைத்திருப்பார்கள். ததநுரூபமாக ச்ருதியும் (ரு) "వాయవ్యం శ్వేతమాలభేత భూతికామః-வாயவ்யம்ச்வேதமாலபேதபூதிகாமஃ" (ச) "చిత్రయా పశుకామో యజేత-சித்ரயாபசுகாமோயஜேத" (ரு) "కారీర్యా వృష్టికామో యజేత-காரீர்யாவ்ருஷ்டிகாமோயஜேத" (சா) "జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత- ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோய

(க) (உ) கீ-உ-சரு (ரு) யஜு
(ச) (ரு) (சா)

ஜேத" இத்யாதிகளாலே, (௧) "ऐहामुत्रार्थं काम्यं प्रवृत्तं कर्म कीर्त्यते । कामतस्तु कृतं कर्म प्रवृत्तमुपदिश्यते-இஹாமுத்ரவாகாம்யம் ப்ரவ்ருத்தம்கர்மகீர்த்த்யதே ! காமதஸ்துக்ருதம்கர்ம ப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே" என்கிற லக்ஷணத்தின்படியே பலஶ்ரத்தை(த)யோடே யநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரவ்ருத்தகர்மவிஶேஷங்களை அந்த ஐஶ்வர்யாதி புருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும்.

ஸத்வப்ரசுரரானவர்கள் ஸ்வவர்ண ஸ்வாஶ்ரமோசித கர்மகலாபத்தாலே மோக்ஷபுருஷார்த்தத்தை லபி(ஃ)க்க நினைத்திருப்பார்கள். அதுக்கீடாக ஶ்ருதியும், (௨) "धर्मेण पापमपनुदति-தர்மேணபாபமபநுததி" (௩) "यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति-யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேந ப்ராஹ்மணாவிவிதிஷந்தி" (௪) "जन्मान्तरसहस्रेषु तपोज्ञानसमाधिभिः। नराणां क्षीणपापानां कृष्णे भक्तिः प्रजायते-ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:। நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம்க்ருஷ்ணேபக்தி:ப்ரஜாயதே" (௫) "ஒன்றி நின்று நற்றவம் செய்தூழியூழி தோறெலாம் நின்று நின்றவன்குணங்களுள்ளியுள்ளம் தூயராய்" என்று ஜ்ஞாநோத்பத்திஹேதுவாகச் சொல்லுகிற விஹிதகர்மத்தை, (௬) "निष्कामं ज्ञानपूर्वं तु निवृत्तमुपदिश्यते-நிஷ்காமம்ஜ்ஞாநபூர்வந்து நிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே" என்று ஆத்மஜ்ஞாநபூர்வகமாக ப(ஃ)லாபி(ஃ)ஸந்திரஹிதமாக வநுஷ்டிக்கை நிவ்ருத்தகர்மமென்கிற லக்ஷணத்தின்படியே, (௭) "आहारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिः-ஆஹாரஶுத்தௌஸத்வஶுத்தி:" என்று ஸத்வஶுத்திக்கடியான அந்நஶுத்தி, (௮) "[illegible]-ஶாந்தஉபாஸீத" என்கிற காமாநபி(ஃ)ஷ்வங்கம், (௯) "सदा तद्भावभावितः-ஸதாதத்பாவபாவித:" என்கிற அபேக்ஷிதார்த்தபரிஶீலநம், (௧௦) "क्रियावानेष ब्रह्मविदां वरिष्ठः-க்ரியாவாநேஷப்ரஹ்மவிதாம் வரிஷ்ட:" என்கிற பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநம், (௧௧) "सत्येन लभ्यः-ஸத்யேநலப்ய:" என்கிற ஆர்ஜவம் தயை தாநம் அஹிம்ஸை அநபி(ஃ)த்யையென்கிறகல்யாணம், (௧௨) "नायमात्मा प्रवचने

---

(௧) (௨) தை-நா-௭௯ (௩) ப்ருஹ-௬-௪-௨௨
(௪) லக்வத்ரிஸ்ம்ருதி (௫) தி-ச-வி-௭௫ (௬)
(௭) சாந்தோ-௭-௨௬ (௮) சாந்தோ-௩-௧௪-௧ (௯) கீ-௮-௬
(௧௦) மு-௩-௪ (௧௧) முண்ட-௩-௧-௫ (௧௨) கட-௧-௨-௨௩

ஸலஜ்ஜ:-நாயமாத்மாப்ரவசநேநலப்ய:'' என்கிற ஶோகஹர்ஷஹேதுபநிபாதங்களில் அவிகாராகாரதையென்று சொல்லப்படுகிற விவேகாதிஸப்தகங்களோடேகூட (க) ‹‹யத்ர [illegible] யத்தபஸ்விநோ [illegible] - யத்கரோஷியதஶ்நாஸியஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத் | யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேயதத்குருஷ்வமதர்ப்பணம்'' என்கிறபடியே பகவத்ஸமாராதந புத்த்யாவநுஷ்டித்து, (உ) ‹‹ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா: | நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே [illegible] - ஸததங்கீர்த்தயந்தோமாம்யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா:|நமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யாநித்யயுக்தாஉபாஸதே'' என்றும், (ந)"வாசித்தும்கேட்டும் வணங்கிவழிபட்டும் பூசித்தும்போக்கினேன்போது'' என்றும் சொல்லுகிற பகவத்பாநார்ச்சந ப்ரணாம ஸங்கீர்த்தநங்களையும்பண்ண, அத்காலே உத்பந்நப்ரீதி விஶிஷ்டபகவத்ப்ராஸாதத்தாலே (ச) ‹‹ [illegible] - கஷாயேகர்மபி:பக்வேததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே'' என்கிறபடியே மனனகமலமான ஜ்ஞாநோத்பத்திவிரோதிபாபக்ஷயம்பிறந்து, அத்தாலே உள்ளியுள்ளம்தூயராய்க்கொண்டு உத்பந்நஜ்ஞாநராய், இந்த ஜ்ஞாநத்தினுடைய நைரந்தர்யரூபையான அநவரத பா(ஞ)வனையுண்டாய், (ரு) ‹‹ ஞானநற்சுடர்கொளீ — என்பிலெள்கிநெஞ்சுருகி யுள்ளம்கனிந்தெழுந்ததோர்'' என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுகது:க்கராம்படி அவிச்சி(ஞ)ந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்ததியான பக்திபிறந்து ஸாக்ஷாத்கார ஸமாநமாய் அந்திமஸ்ம்ருதியுமுண்டாய்நடக்க, அத்தாலே (சு) ‹‹ பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஶயா: | க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணிதஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே - பித்யதேஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தேஸர்வஸம்ஶயா: | க்ஷீயந்தேசாஸ்யகர்மாணிதஸ்மிந்த்ருஷ்டேபராவரே'' என்று ப்ராப்திப்ரதிபந்தகவிஶ்லேஷ நிவ்ருத்திபிறந்து பகவல்லாபமாயிருக்குமென்று பலாதித்யாகபூர்வகமாக வநுஷ்டேயமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை மோக்ஷஸாதநமாக விதிக்கும்.

ஶாஸ்த்ரவஶ்ய குணோபேதரான சேதநர், நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்தா(ஞ)நுரூபபராதீநஜ்ஞாநவத்தையாலே ஸ்வாக்ஷணஉப்

(க) கீ- | (உ) கீ-கூ-கச (ந) ச-திருவ-கூரு
(ச) (ரு) தி-ச-வி-எகு (சு) முண்-உ-உ-அ

ராப்தராய் அதவவபகவதேகபோக(போக்ய)ராயிருக்கிற நமக்கு ஸித்த ஸ்வரூபனாய் நிருபாதிகரக்ஷகனாய் அமோக(க)ஸங்கல்பனாய் வாத்ஸல்யாதி குணபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளே கர்மஜ்ஞாநாத்யுபாயாபாஸநிவ்ருத்திபூர்வகமாய் அந்திமஸ்ம்ருதிநிரபேக்ஷமாய் விளம்பரஹிதமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமான வுபாயமென்று அத்யவஸித்து, ஆரப்த(ப்)ஶரீராவஸாநத்திலே (க) "యత్రపూర్వేసాధ్యాస్సన్తి దేవాః-யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவா:" (௨) "விண்ணாட்டவர் மூதுவர்" என்று சொல்லப்படுகிற பெரியதிருவடி திருவனந்தாழ்வான் ஸேனைமுதலியார் தொடக்கமானாருடைய கைங்கர்யத்தை லபிக்க நினைத்திருப்பர்கள். அதுக்கு அநுரூபமாக வேதங்களும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் (௩) "న్యాస ఇతిబ్రహ్మ-ந்யாஸஇதிப்ராஹ்ம" என்று ந்யாஸஶப்தவாச்யனான பகவானேயென்று அறுதியிட்டார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்;—அதில் ப்ரதமோபாத்தமான வேதம், (௪) "సత్యంతపోదమశ్శమోదానం ధర్మఃప్రజననమగ్నయోఽగ్నిహోత్రంయజ్ఞోమానసమ్-ஸத்யம்தபோதம்ஶமோதாநம்தர்ம:ப்ரஜநநமக்நயோக்நிஹோத்ரம்யஜ்ஞோமாநஸம்" என்றுகொண்டு பூதஹிதமான ஸத்யம், ஸ்வதர்மநிரதனாய்க்கொண்டு காயஶோஷணம் பண்ணுகையாகிற தபஸ்ஸு, மநோநியமநமாகிற த(த)மம், சித்தோபரதியாகிற ஶமம், ஸத்துக்கள் விஷயமாகக்கொடுக்கிற தாநம், விஹிதகரண நிஷித்தாஉகரணங்களாகிற தர்மம், ரிணாபகரண நிரயநிஸ்தாரணஹேதுவான ப்ரஜோத்பத்தி, நித்யாக்நிஹோத்ரம், பலாபி(பி)ஸந்திரஹிதமானயாகம், ஆத்மஜ்ஞாநமென்றாப்போலே சொல்லுகிற ஸாதநஸமூஹங்களைச் சொல்லி, இந்த ஸத்யாதிவிஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு (௫) "ఆనృశంస్యందయాసత్యమహింసాక్షాన్తిరార్జవమ్। దానంప్రసాదోమాధుర్యంమార్దవఞ్చయమాదశ-ஆந்ருஶம்ஸ்யம்தயாஸத்யமஹிம்ஸாக்ஷாந்திரார்ஜவம் | தாநம்ப்ரஸாதோமாதுர்யம் மார்தவஞ்சயமா:தஶ" "శౌచమిజ్యాతపస్సత్యంస్వాధ్యాయోపస్థనిగ్రహమ్। వ్రతోపవాసోమౌనఞ్చస్నానఞ్చనియమాదశ-ஶௌசமிஜ்யாதபஸ்ஸத்யம்ஸ்வாத்யாயோபஸ்தநிக்ரஹ: | வ்ரதோபவாஸோமௌன

(க) ஸாம-உத்தா (௨) திருவிரு-௨ (௩) தை-நா
(௪) தை-நா-௭அ (௫)

நஞ்ச ஸ்நாநஞ்சநியமாதய:" என்கிற யமநியமங்களையுடையனாய் சக்ராதிகளானவாஸநங்களிலேயொன்றிலேயிருந்து இடாபிங்களாதி நாடிகளை ஶோதிப்பித்து ப்ராணாதிகளான தஶவாயுக்களையும் வெல்லுகைக்காக ரேச(ப)கபூரகாதிகளாகிற ப்ராணாயாமங்களைப்பண்ணி, (க) "తతశ్చవాయవో దేహే యత్ర యత్రపసన్తిష్ఠై। తత్ర తత్ర మనస్థేయమ్-ததஶ்சவாயவோ தேஹே யத்ர யத்ரவஸந்தி வை| தத்ர தத்ர மநஸ்ஸ்த்தேயம்" என்கிறபடியே வாயுஸ்தாநத்திலே மநஸ்ஸைநிறுத்தி, (உ) "స్వభావేనేన్ద్రియార్థేషు ప్రవృత్తంమానసంబుధైః। తద్దోషదర్శనాత్తేభ్య స్సమాహృత్యబలేనతు। నివేశనంభగవతిప్రత్యాహారఇతిస్మృతః-ஸ்வபாவேநேந்த்ரியார்த்தேஷு ப்ரவ்ருத்தம்மாநஸம்புதை:। தத்தோஷதர்ஶநாத்தேப்யஸ் ஸமாஹ்ருத்யபலேநது। நிவேஶநம்பகவதிப்ரத்யாஹார இதிஸ்ம்ருத:" என்று விஷயங்களிலே ஸ்வபாவப்ரவணமான மநஸ்ஸை அவற்றின் தோஷங்களைக்காட்டி மீட்டு பகவத்விஷயத்திலே நிவேஶிப்பித்து (ங) "విషయేషుచవైరాగ్యదభ్యాసాద్గుణదర్శనాత్। పరమాత్మనిసంరోధో మనసోధారణాస్మృతా- விஷயேஷுசவைராக்யாதப்யாஸாத்குணதர்ஶநாத்। பரமாத்மநிஸம்ரோதோமநஸோதாரணாஸ்ம்ருதா" என்கிறபடியே விஷயதோஷதர்ஶநநிபந்தந வைராக்யத்தாலும், பரமாத்மபரிசயத்தாலும் அவன்பக்கலுண்டான வைலக்ஷண்யத்தாலும் பரமாத்மாவின்பக்கலிலே பொருந்திநிறுத்தி அவ்வஸ்துவை நிரந்தரமாக த்யாநம்பண்ணி, (ச) "తదేకస్మృతిసన్తానజనితోత్కర్షక్రమాత్। అర్థమాత్రావభాసస్తు సమాధింయోగినోవిదుః - ததேகஸ்ம்ருதிஸந்தாநஜநிதோத்கர்ஷணக்ரமாத்। அர்த்தமாத்ராவபாஸந்து ஸமாதிம்யோகிநோவிது:" என்று அந்தத்யாநாப்யாஸவஶத்தாலே த்யேயவஸ்து ஒன்றுமே தோற்றும்படியான சித்தவைஶத்யத்தை யுடையனாயென்றும் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே உபாஸித்து தர்ஶநஸமாநாகாரமான விந்த ஸமாதியாலே வருந்திப்புகுந்தாலும், யோகோபஸர்க்கமான சித்தவிக்ஷேபம் பிறக்குமென்று, (ரு) "ఉపసర్గాపహతశ్చేత్వరంశరణముపగచ్ఛేత్-உபஸர்க்கோபஹதஶ்சேத்வரம்ஶரணமுபகச்சேத்" என்று இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே விதிக்கையாலும், ஆதிபரதாதிகள்ப்ர(ப்ரா)ஷ்டராகக்காண்கையாலும், இதுதான் துஷ்கரமுமாய் த்ரைவர்ணிகாதிகாரமுமாய்,

---

(க) (உ) (ங) (ச) (ரு)

ஸாத்யமுமாய் ப்ரமாதபஹுளமுமாய் துர்லபமுமாய் விளம்பபலப்ரதமுமாய் அங்கிமஸ்ம்ருதிஸாபேக்ஷமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமல்லாமலுமாயிருக்கையாலும், இதரநிரபேக்ஷமாக பலப்ரதாந ஶக்தியில்லாமையாலும், "తానివాఏతాన్యవరాణితపాంసి- தாநிவாஏதாந்யவராணிதபாம்ஸி" என்று இந்தஸத்யாதிகள் அவரங்களென்றுசொல்லி "న్యాసఏవాత్యరేచయత్, తస్మాన్న్యాసమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః- ந்யாஸஏவாத்யரேசயத், தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று ந்யாஸஶப்தவாச்யமான உபாயமே தனக்கவ்வருகு ஒருபாயமில்லாதபடியானவுபாயமென்றுசொல்லி, அதுதானே இச்சேதநனுடைய ஸர்வப(ரு)ரங்களையும் ந்யஸிக்கைக்குப்ராப்தமாயிருக்கிறபகவத்விஷயமென்னுமிடத்தை "న్యాసఇతిబ్రహ్మా, బ్రహ్మాహిపరః, పరోహిబ్రహ్మా-ந்யாஸஇதிப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மாஹிபர:, பரோஹிப்ரஹ்ம" என்றுசொல்லி, ஆகவிப்படி நிருபாதிகரக்ஷகமான பகவத்விஷயமே ஸர்வாதிரிக்தமான வுபாயம்; வ்யதிரிக்தங்களுடைய அபக்ருஷ்டங்களென்று சொல்லிற்று.

ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்திலே (க) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వంయోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై । తంహిదేవమాత్మబుద్ధిప్రసాదంముముక్షుర్వై శరణమహంప్రపద్యే- யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை। தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷோபாயமான ப்ரபத்தியையும், ப்ரபத்தவ்யவிஷய விஶேஷத்தையும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரியையும் சொல்லிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்;—"யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்" என்று சதுர்த்தஶபுவந ஸ்ரஷ்டாவாகவும் தேவாதிகளுக்கோராபத்து வந்தபோது சென்றறிவிக்கும்படி ப்ரதாநனாகையாலே ஶரண்யனாகவும் சொல்லப்படுகிற சதுர்முகனை யாவனொருவன் முன்புண்டாக்கினான்; "யோவைவேதாம்ஶ்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை" என்று ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் அறிகைக்கும், அத்யயநத்தாலே அர்த்தஜ்ஞாநமுண்டாய் உபாஸ்யோபாஸகபேதஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காகவும் யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதங்களைக்காட்டிக்கொடுத்தான். "தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம்" என்று ஶேஷியானதானே

(க) ஶ்வே-௬-௮

உபாயமென்று ஏவமாதிகளான வர்த்தங்களில் வ்யவஸாயரூபமான புத்திப்ரஸாதத்தைப்பண்ணித்தந்த அந்ததேவனை. "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று மோக்ஷார்த்தியான நான் ஶரணம் புகுகிறேனென்று, ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ருஜ்யராகவும் கர்மவஶ்யராகவும் சொல்லுகையாலும், அவர்களுக்கு வேதப்ரதாநமுகேந ருசிஜநகனாய் வேதசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து அந்தராத்மதயாநின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவித்தானென்கையாலும், இவர்கள் ஸம்ஹார்யராகையாலும் இவர்களுக்கு ஶரண்யத்வமில்லை. ஆகையாலே அகிலஜகத்காரணபூதனாய் அபேக்ஷிதபலப்ரதனாய் அஸ்ப்ருஷ்டதோஷ (गन्ध) கந்தனாய் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனாய் அத்யாத்மஜ்ஞாநஜநகனாய் ஶ்ரியஃபதியாய் புருஷோத்தமனாய் ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணனே ஶரண்யனென்னுமிடமும், மோக்ஷார்த்தியான நானென்கையாலே முமுக்ஷுத்வமே அதிகாரமென்னுமிடமும், "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான பரமபுருஷார்த்தஸித்திக்கு உபாயமென்னுமிடமும் சொல்லிற்று.

ப்ரபத்தியாவது-ப(ந்)ரஸமர்ப்பண மென்னுமிடம் தோற்ற (௧) "पतिं विश्वस्य-பதிம்விஶ்வஸ்ய" (௨) "ब्रह्मणे त्वा महस ओमित्यात्मानं युञ्जीत-ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்றுவிஶ்வபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்வாமியாய் ப்ருஹத்வப்ரும்ஹணத்வ குணயுக்தமான மஹஸ்ஸாயிருக்குமென்கையாலே, (௩) "ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति-ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி" (௪) "निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति-நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௫) "ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௬) "तद्भावभावमापन्नः-தத்பாவபாவமாபந்நஃ" (௭) "मम साधर्म्यमागताः-மமஸாதர்ம்யமாகதாஃ" (அ) "தம்மையேயொக்கவருள்செய்வர்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதர்க்குப் பரமஸாம்யாபத்தியாகிற பலத்தைக்கொடுக்குமதாயிருக்கிற ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு "ஓமித்யாத்மாநம்" என்று ஶேஷபூதவஸ்துவுக்கு ஶேஷத்வவாசகமான மந்த்ரமாசையாலே ஆத்மஸமர்ப்பதசேதந ஶப்

(௧) தை-நா-௧௧ (௨) தை-நா-எ௩ (௩) முண்ட-௩-௨-௯
(௪) முண்ட-௩-௧-௩ (௫) தை-நா-அ௦ (௬) வி-பு-௬-எ-௯௫
(௭) கீதை-௧௪-௨ (அ) தி-மொ-௧௧-௩

தங்களிப்பாட்டில் அந்தரங்கவாசகமான ப்ரணவத்தைச்சொல்லி, "யஜ்ஞம்-புருஷ்க" என்று ஸேஷமான தனக்கு ஸேஷத்வாநுரூபமான போக(ஜ்ஞா)மாகிற பலப்ரதாநமும் ஸேஷியாய் ரக்ஷகனானவனுடைய க்ருத்யமென்று அநுஸந்திப்பானென்று சொல்லிற்று.

இப்ப்ரபத்திதனக்கு புரஶ்சரணயோக்யதாபாதகத்வாதிஸாபேக்ஷதையில்லை. வதார்ஹனுக்கும் நின்றநிலையிலே அதிகாரமுண்டு. ஶரண்யன் சேதநனுகில் தோஷங்கண்டு கைவிடானென்று இஶ்ஶரணாகதியினுடைய வாதிக்யம் ஶ்ருதிப்ரஸித்தம்.

எங்ஙனேயென்னில் : (க) "దేవా వై యజ్ఞాద్రుద్రమన్తరాయన్, స ఆదిత్యానన్వాక్రమత, తే ద్వైదైవత్యాన్ ప్రాపద్యన్త, తాన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவையஜ்ஞாத்ருத்ரமந்தராயந், ஸ ஆதித்யாநந்வாக்ரமத, தேத்விதைவத்யாந்ப்ராபத்யந்த, தாந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி" என்றும், (உ) "దేవా వై త్వష్టారమజిఘాంసన్, స పత్నీః ప్రాపద్యత, తన్న ప్రతిప్రాయచ్ఛన్, తస్మాదపి వధ్యం ప్రపన్నం న ప్రతిప్రయచ్ఛన్తి-தேவாவைத்வஷ்டாரமஜிகாம்ஸந், ஸபத்நீ:ப்ராபத்யத, தந்நப்ரதிப்ராயச்சந், தஸ்மாதபிவத்யம்ப்ரபந்நம்நப்ரதிப்ரயச்சந்தி" என்றும், தேவயாகத்திலே ஹவிர்ப்பாகத்துக்கு வந்தருத்ரன் அவர்கள் கொடோமென்றவாறே, அவன், நீங்கள் வத்யரென்று அவர்களைக் கொல்லத்தொடங்க, அவர்கள் அஶ்விநிதேவதைகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் எங்கள் பக்கலிலே ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் வத்ய(த்ரு)ரேயாகிலும் நாங்கள் அவர்களை விடோமென்றுருத்ரனோடே மலைந்து ரக்ஷிக்கையாலும், தேவயாகத்திலே த்வஷ்டா தனக்கு ஹவிர்ப்பாகம் தரவேணுமென்றுவர, தேவர்களெல்லாருங்கூடி "இவன் அப்ராப்தம்சொன்னான். இவன்வத்யன்" என்று இவனை ஹிம்ஸிக்கத்தேட, அவன் தேவபத்நிகளைச் சரணம்புக, அவர்களும் "எங்கள்பக்கலிலே ப்ரபத்திபண்ணினவன் வத்யனேயாகிலும் நாங்கள் காட்டித்தாரோம்" என்று தேவர்களோடே மலைந்து நோக்குகையாலும், "வத்ய(த்ரு)னேயாகிலும் ப்ரபந்நனை அவனை விடுவானல்லன்" என்றிவ்வர்த்தம் ஶ்ருதிஸித்தமாகையாலே, இப்படி ஶ்ருதிஸித்தமான ப்ரபத(ந)நத்தை ஶ்ருத்யுபப்ரும்ஹணமா

(க) யஜு. (உ) யஜு

பண்ணின ரிஷிகளும் ஸ்ரீராமாயண பஞ்சமவேதாதிகளிலே வ்யக்தமாக வநுஸந்தித்தார்கள்.

எங்ஙனேயென்னில்; (க) "కోన్వస్మిన్ సామ్ప్రతం లోకే గుణవాన్ కశ్చ వీర్యవాన్ । ధర్మజ్ఞశ్చ-கோந்வஸ்மிந்ஸாம்ப்ரதம்லோகே குணவாந்கஸ்ச வீர்யவாந்! தர்மஜ்ஞஸ்ச" என்று "இந்தலோகத்திலே இப்போது ஸீலவானுமாய்வீர்யவானுமாய் தர்மஜ்ஞனுமாயிருப்பாரார்" என்று ப்ரஸ்நம்பண்ண, இவற்றைமேலே விஸ்த்ருதமாகக் காட்டினதாயிற்று ஸ்ரீராமாயணம். அதில் ஸீலவத்தையாவது-சிறியாரோடே பெரியன்தானேசெறிகை. வீர்யவத்தையாவது-அநாயாஸேந விரோதிநிரஸநஸீலனாகை. தர்மஜ்ஞதையாவது-அகதிகளாய் துர்ந்தஸாபந்நராயிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு நம்மையொழியப் புகலில்லை; இனி நம்மாலே நம்மைப்பெறுமித்தனையென்று ஸரணாகதிதர்மமே பரமதர்மமென்றிருக்கை. இந்த ஸீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், தந்தாமுடைய தண்மையைப்பார்த்து ஆஸ்ரயிக்கக் கூசினவர்களுக்குக்கூசாமல் ஆஸ்ரயிக்கைக்கும், அவர்களிருந்த விடத்தேசென்று முகங்காட்டி ஆஸ்ரயிப்பிக்கைக்கும், ஆஸ்ரயித்தால் அவர்களுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்கு முறுப்பாகையாலே, இவை மேற்சொல்லப்புகுகிற தர்மஜ்ஞதையாகிற ஸரண்யதைக்கு உடலாயிருக்கும்.

இப்படிக்கு மேல் உபபாதிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்;—ப்ரதமத்திலே யஜ்ஞவிக்நத்தைப் பரிஹரித்துத் தரவேணுமென்று வந்த விஸ்வாமித்ரன் பின்னை தன் ஸீலாதிஸயத்தாலே (உ) "కిఙ్కరౌ సముపస్థితౌ-கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்று தானும் தன்னுடைமையும் சேர அவனுக்குக் காலாளாய்ப்போய் யஜ்ஞவிக்நகரரான மாரீசஸுபாஹுக்களை அழியச்செய்து யஜ்ஞரக்ஷணம் பண்ணி ரிஷியினுடைய வபிஷ்டத்தை ஸ(ஃ)பலமாக்குகையாலும்,

அநந்தரம் அபிஷேகம் உபக்ரமித்து நடக்க, கைகேயிவரவ்யாஜத்தாலே அதுக்கு விரோதம்வர, (ந) "వనవాసో మహోదయః-வநவாஸோமஹோதய:" என்று "ரக்ஷகத்வமே ஸ்வரூபமும் ஜீவநமுமாயிருக்கிற நமக்கு ஆர்த்தரிருந்தவிடத்திலே நாமேசென்று விநவிரக்ஷிக்கும்படிப்பெறுவதே" என்று மஹைஸ்வர்யம் பெற்றுப்போ

(க) ரா-பா-க-உ (உ) ரா-பா-கூ௪-கூ (ந) ரா-அ-உஉ-உக

லே முகமலர்ந்து வநவாஸஸௌமுகசிரன்றும் பேர்பெற்று ஸகலகைங்கர்யத்திலேதான் ஸாம்ராஜ்யதீக்ஷிதனை திருவநந்தாழ்வான் தம்பியாய் அடிமைசெய்யப் போந்தவிடத்திலே ததுபகரண(மு)மித்ர பிடகைகளும் வில்லுங்கொண்டு பின்சென்றாப்போலே ஸர்வரக்ஷணதீக்ஷிதனை தானும் ததுபகரணமான பாகவதபுருஷகாரங்களையும் பின்னிட்டுக்கொண்டு காடேறப்போய் ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்றவவன்றன் தன்னிலையை யறியாதிருக்க, தன்க்ருபையாலேதானே அவனுக்கு (௧) "గుహేనసహితో రామో లక్ష్మణేనచ సీతయా-குஹேநஸஹிதோராமோ லக்ஷ்மணேநசஸீதயா" என்றும், (௨) "மாழைமான்மடநோக்கியுன்தோழியும்பிஎம்பியெம்பிரானிந்தி, உகந்ததோழன்நீயெனக்கு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பாகவதாங்கீகாரத்தையும் புருஷகாரகடாக்ஷத்தையும் புரஸ்கரிப்பித்து ரக்ஷ்யத்வேந அங்கீகரித்து, "இங்கொழி" என்று சரமாவஸ்த்தமான கைங்கர்யத்திலே அந்வயிப்பித்தும்,

அநந்தரம் தண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகள்பக்கலிலே சென்று (௩) "ఆవాసం త్వహమిచ్ఛామి-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று அவர்கள்பக்கலிலே தனக்கிருப்பிடத்தை யபேக்ஷித்துத்தாழநின்று அவர்களபேக்ஷிதம் ஸங்களைக்கேட்டு (௪) "ఏహిపశ్యశరీరాణి-ஏஹிபஶ்யஶரீராணி" என்று அவர்கள் தங்களுக்கு ராக்ஷஸராலுண்டான வார்த்தியைக்காட்ட ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு, (௫) "ప్రతిజ్ఞాతశ్చ రామేణ వధస్సంయతి రక్షసాం- ப்ரதிஜ்ஞாதஞ்சராமேணவதஸ்ஸம்யதிரக்ஷஸாம்" என்று "உங்களுக்குப் பீடாகரரான ராக்ஷஸரைக்குட்டிக்குலையாய் அறுத்துப் பொகடக்கடவோம்" என்று ஸங்கல்பித்து அதுக்கு அங்குரார்ப்பணமாக கரதூஷணாதிகளை நிரஸித்தும்,

அநந்தரம் ஸர்வலோகஜநநியான பிராட்டிவிஷயத்திலே க்ரூரமானவபராதத்தைப் பண்ணின காகவிஷயமாகத்தம் கெஞ்சாலும் அகப்பட வத்யனென்று ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைவிட, (௬) "సపిత్రాచపరిత్యక్తస్సురైశ్చసమహర్షిభిః । త్రీన్‌లోకాన్సంపరిక్రమ్య తమేవశరణంగతః । సతంనిపతితంభూమౌశరణ్యశ్శరణాగతమ్ । వధార్హమపికాకుత్స్థః కృపయాపర్యపాలయత్-

(௧) ரா-பா-௧-௨௧ (௨) தி-மொ-௫ அ-௧ (௩) ரா-ஆ-௫-௩௩.
(௪) ரா-ஆ-௬-௧௯ (௫) ரா-பா-௧ (௬) ரா-ஸு-௩௮-௩௩.

ஸபித்ரா ச பரித்யக்தஸ் ஸுரைஸ்ச ஸமஹர்ஷிபி: । த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணங்கத: ॥ ஸதம்நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்யஶ் ஶரணாகதம் । வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த: க்ருபயா பர்யபாலயத்" என்று பிதாவான இந்த்ரன் முதலாக ஸகலதேவதைகளும் ரிஷிகளும் லோகத்ரயத்திலுமுண்டான ஸகலப்ராணிகளும் இவன்வத்ய(த்ய)னென்று தள்ளிவிட, மதிஶூந்யதையாலே பூமியிலேவந்துவிழ, அதுதன்னை ஶரண்யரானதாம் (க) "ப்ரணிபாதப்ரஸந்நோ-ப்ரணத இதி தயாளு:" என்கிறபடியே தன்க்ருபையாலே ஶரணாகதியாக்கி ரக்ஷித்தும்,

அநந்தரம் ப்ராதாவான வாலியாலே ராஜ்யதா(ரா)ங்களை இழந்து, இருந்தவிடத்திலும் இருக்கப்பெறாதே பர்வதாக்ரங்கள் தோறும் திரிந்தமஹாராஜருக்கு அவ்விடத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகராம்படி பண்ணி, தன்னுடைய ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று (உ) "சகார ஸக்யம் ராமேண ப்ரீத: சைவாக்நிஸாக்ஷிகம் - சகாரஸக்யம்ராமேண ப்ரீதஶ்சைவாக்நிஸாக்ஷிகம்" என்று அவரோடே ப்ரீதிபூர்வகமாகத் தோழமைகொண்டு அவர் "நம்முடையவிரோதிநிரஸநத்துக்கு இவர் ஶக்திரானன்றோ" என்று ஶங்கிக்க, (ங) "பாதாங்குஷ்டேந சிக்ஷேப-பாதாங்குஷ்டேநசிக்ஷேப" (ச) "பிபேத ச புந: ஸாலாந்-பிபேதசபுநஸ்ஸாலாந்" என்று ஸாலஸப்தகபேத(தந)நம் முதலான வ்யாபாரங்களாலே விஶ்வஸிப்பித்து விரோதியான வாலியைநிரஸித்து இழந்தராஜ்யதாரங்களையும் மீட்டுக்கொடுத்தும்,

அதுக்குமேலே ஸ்வகுடும்பத்வாரா பிராட்டிக்கு ஆஶ்வாஸகரனாய், ராமதாஸபூதனான திருவடியை நலியப்புகுந்த ராவணனைமீட்கையாலே பாகவதாங்கீகாரமுடையனாய், (ரு) "ப்ரத்யதாம் தாஸதாய மைதிலீ-ப்ரதீயதாம்தாஸரதாயமைதிலீ" என்று "பெருமாளும் அவருடைமையும் சேரவிருக்கவிசையாய்" என்று ராவணனுக்கு ஹிதம் சொன்ன ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (௬) "த்வாம் து திக் குலபாம்ஸநம்-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்று பரிபவித்துப் புறப்படவிட, (எ) "பரித்யக்தா மயா லங்கா-பரித்யக்தாமயாலங்கா" என்று நெருப்புப்பட்டவகத்

(க) ஸ்தோ-ர (உ) ரா-பா-க-கூக (ங) ரா-பா-க-கூரு

(ச) ரா-பா-க-கூகூ (ரு) ரா-யு-கஅ-ச (௬) ரா-யு-கசு-கரு (எ) ரா-யு-ககூ-ரு

தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே புறப்பட்டு (க) "[illegible]- ராவணோநாமதுர்வ்ருத்தோராக்ஷஸோராக்ஷஸாதிப:। தஸ்யாஹமநுஜோப்ராதாவிபீஷண இதிஸ்ருத:। சதுர்ப்பிஸ்ஸஹரக்ஷோபிர்ப்பவந்தம்ஸரணங்கத:" என்றுசரணமடைய, ராவணனுக்கு அநுஜனான ப்ராதா இவன்; விபீஷணனென்று ப்ரஸித்தன். விரகறிந்து தப்பவல்லார் நாலுபேரோடே ஸரணமென்று வந்தான். ஆசையால் இவன் நினைவிருந்தபடியாலும், வந்தகாலமிருந்தபடியாலும், ஸரணாகதருடைய வார்த்தை ஜீவிக்கும் கோஷ்டியென்று ஆனிலே கலந்து நலியலாமென்றுவந்து ஸரணம் புகுந்தானித்தனை. ஆபத்துவந்தவளவிலே ப்ராதாவைவிடவும் கூடாது. இவன் நம்முயிர்நிலையிலே நலியவந்தான்" என்று நிஸ்சயித்து (உ) "[illegible]- வத்யதாம்வத்யதாம்" என்று ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் இவனைக் கைக்கொள்ளவொட்டோமென்று நிற்க, (ங) "[illegible]- மித்ரபாவேநஸம்ப்ராப்தம்நத்யஜேயம்கதஞ்சந। தோஷோயத்யபிதஸ்யஸ்யாத்ஸதாமேததகர்ஹிதம்" என்று "இவனுக்கு நீர் சொன்னதோஷமெல்லாமுண்டாகிலும் அது நம்முடைய லாபங்காணும். நமக்கு குணாதிக்யமுண்டாக்கினுமித்தனை. இது நமக்குக்கிடையாது காணும். எங்ஙனேயாகிலும் இவன்பண்ணின ஸரணவரணோக்தி ஆந்தரமான பா(ப)வத்தோடேயன்றிக்கே பாஹ்யமான பாவமேயாகிலும் வருந்தியும் கைவிடேனென்றருளிச்செய்து; "வருந்தியும்" என்றது- ஆஸ்ரிதர்க்கு அநபிமதராயிருப்பாரை "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்றிருக்கிற நாம், யேநகேநாபிப்ரகாரேண அவர்களுக்கு அவர்கள் அபி(ப)மதராம்படி பண்ணியும் கைக்கொள்ளுமத்தனையொழியக் கைவிடேனென்கை. இன்னமும் இவனைக் கைவிட்டால் ஸரணாகதரக்ஷணம் ஸ்வரூபமாயிருக்கிற நமக்கு ஸத்பாவமில்லைகாணும். அதுக்குமேலே கபோதாதிகளைப்போலே உத்தாநுஷ்டாநம்பண்ணிப் போருவர் நாலுஸத்நுக்களிருந்தவிடத்தேசென்றால் நம்மைக்கண்டு புடைவையொதுக்குவர்களென்றும், (ச) "[illegible]- ஆர்த்தோவாயதிவாத்ரு

(க) ரா-யு-கஎ-௪௦. (உ) ரா-யு-கஎ உக. (ங) ரா-யு-கஅ ந (ச) ரா-யு-க[illegible]

ப்தஃபரோக்ஷாம்ஶரணாகதஃ। அரிஃப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்யஃக்ருதாத்மநா" என்று ஶரணாகதனாய் வருமவன் ஆர்த்தனாய்வரவுமாம். செருக்கனாய்வருவுமாம், அவன்தான் அநேகாபகாரங்களைப் பண்ணினவனாகவுமாம், ஶரணமென்ற வுக்திமாத்ரத்தாலே அவன் ஶரண்யனான சேதநனாலே ப்ராணனைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படும்; ஶரணாகத ரக்ஷணத்துக்கு ப்ராணபரித்யாகம்பண்ணுகை பெரியவாதிக்யமன்று காணுமென்றும், (௧) "సకృదేవ ప్రపన్నాయ తవాస్మీతి చ యాచతే। అభయం సర్వభూతేభ్యో దదామ్యేతద్వ్రతం మమ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாயதவாஸ்மீதிசயாசதே। அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம" என்று நம்பக்கலிலே ஸ்வகீய(த்)பர ஸமர்ப்பணபூர்வகமாக ஒருகால் ப்ரபந்நனானவனுச்கு ஸர்வபூதவிஷயமாகவும் அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவோமென்று காணும் நம்முடைய வ்ரதமென்று ப்ராக்ருத்யநுரூபமான ப்ரதிஜ்ஞையைப்பண்ணியும், (௨) "బద్ధాఞ్జలిపుటం దీనం యాచన్తం శరణాగతమ్-பத்தாஞ்சலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஶரணாகதம்" என்று சொல்லப்படுகிற காயிகமாநஸவாசிகரூபமான ப்ரபத்தி, (௩) "తే వయం భవతా రక్ష్యా భవద్విషయవాసినః-தேவயம்பவதாரக்ஷ்யாபவத்விஷயவாஸிநஃ" என்கிற மந்த(த்வி)பிமாநமுண்டான தேஶவாஸம், இவற்றிலே அந்யதமமாத்ரமேயுண்டாகிலும் விடேனென்றருளிச்செய்து, ஏததர்த்தமாக கபோதோபாக்யாநம், கண்டுவசநம் தொடக்கமான இதிஹாஸவசநங்களையருளிச்செய்த விடத்திலும் பெருமாள்பக்கலில் பரிவின்கனத்தாலேகலங்கி யொன்றையுமறியாதேயிருந்தமஹாராஜரைப்பார்த்து இவர் ப்ரக்ருதியிருந்தபடியால் இப்படித்தெளியுமவரல்லர். இவர் முன்பு வாலிநிமித்தமான பயத்தாலே வ்யாகுலரானவளவிலும் நம்முடைய ஶக்திகண்டு தெளிந்தாரத்தனை: இப்பபோது அப்படியுமன்றிக்கே நம்பக்கலிலே பரிவாலே கலங்கினவர்க்கு நம்முடைய ஶக்தியைக்கண்டாலொழிய தெளிகைக்கு உபாயமில்லை. அத்தை ப்ரகாஶிப்பிப்போமென்று பார்த்து (௪) "పిశాచాన్ దానవాన్ యక్షాన్ పృథివ్యాం చైవ రాక్షసాన్। అఙ్గుల్యగ్రేణ తాన్ హన్యామిచ్ఛన్ హరిగణేశ్వర-பிஶாசாந்தாநவாந்யக்ஷாந்ப்ருதிவ்யாஞ்சைவராக்ஷஸாந்। அங்குல்யக்ரேண தாந்ஹந்யாமிச்சந்ஹரிகணேஶ்வர" என்றுநமக்கெதிரிகளானாருடைய வொருகலத்தேயுண்டு ஒருமுகம்செய்து நம்மை நலியத்துணிந்து

(௧) ரா-யு-க௮-௩௩. (௨) ரா-யு-க௮-௨௭. (௩) ரா-ஆ-க-௨. (௪) ரா-யு-க௮.

வந்தாலும் நம்சிறுவிரலிலேகதேஸத்துக்கு இரைபோரார்கள் காணும்; நாம் நினையாமல் கிடக்கிறதித்தனை காணுமென்று தம்முடைய ப(ல)லத்தை யருளிச்செய்ய, அநந்தரம் பெருமாளுடைய பாக்யத்தாலே மஹாராஜர் தெளிந்து "அந்தவிபீஷணன் நம்மிலும் பரிவனாய்வந்தான்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, (க) "ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம்மயா - ஆநயைநம்ஹரிஶ்ரேஷ்டதத்தமஸ்யாபயம்மயா" என்று "நாம் அவன்வந்தபோதே கைக்கொண்டோம்; 'தத்யமேஜயம்' என்று விட்டோமென்றபோதே யறிந்திலீரோ கைக்கொண்டமை; உம்முடைய வநுமதியைப்பார்த்திருந்தோமித்தனைகாணும்; கடுகக்கொடுபுகுரீர். அவன் நிற்கிற நிலைகண்டும் விளம்பிக்கை குரக்கரசானவுமக்குக் கூடுமித்தனையொழிய நமக்குக்கூடாது காணும்" என்ன, அவரும் கொடுவந்து காட்டிக்கொடுக்க, (உ) "செல்வவிபீடணற்குவேறாகநல்லானை" என்று மஹாராஜரும் பரிகரமும் இளையபெருமாள் முதலானாரும் பஹிரங்கம். ராமபரிகரத்தில் அவனை யந்தரங்கனென்னும்படிக்கைக்கொண்டு (ந) "அபிஷிச்ய ச லங்காயாம் - அபிஷிச்யசலங்காயாம்" இத்யாதிகளிற்படியே அபி(ஷி)ஷிக்தனாக்கித் திருவுள்ளத்திலுண்டான ஸகல தாபங்களும்போய் செய்ததுவாயிற்றுச் செல்வனாய், பிரிவின்பலம் முடிபெற்றுப் பிரிந்த வவனுடைய ப்ராப்தியிலுங்காட்டில் இதிலே திருவுள்ளமுகந்து ரக்ஷித்தருளினாரென்றும்,

இப்படித் தன் ஶீலவத்தையாலே தானேசென்று ஆஶ்ரயணீயனுமாய், வீர்யவத்தையாலே அவர்களுடைய விரோதிகளையுமழியச்செய்து ஶரணாகதிதர்மத்தினுடைய ப்ரபாவத்தை ஶரண்யன் தானே யநுஷ்டித்துக் காட்டுகையாலே "குணவாந்" "வீர்யவாந்" என்று சொல்லப்பட்ட ஶீலவத்தையும் வீர்யவத்தையும், "தர்மஜ்ஞः" என்று சொல்லப்பட்ட தன்னுடைய பரமோபாயத்துக்கு உறுப்பென்னுமிடமும்.ஏவங்குண விஶிஷ்டனாய் ஶரண்யனான தன்னுடைய ப்ரபாவமும் ஶரணாகதனுடைய வாதிக்யமும், ஶரணாகதியினுடைய வாதிக்யமும் ப்ரகடமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது.

இப்ப்ரகாரணத்தால் ஶரணாகதனான வதிகாரிக்கு ஆஸுரப்ரக்ருதிகளோடு ஸஹவாஸம்பண்ணலாகாதென்னுமிடமும், ஸத்ஸஹ

(க) ரா-யு-க அ-கூ. (உ) தி-மொ-க-அ-ரு. (ந) ரா-பா-க

ஸாஸம்பண்ணவேணுமென்னுமிடமும், அஸத்துக்களுக்கு ஹிதம் சொல்லலாகாதென்னுமிடமும், பகவத்ஸந்நிதியுள்ளதேஸம் ப்ராப்ய மென்னுமிடமும், பகவதநுபவ விரோதியானதேஸம் த்யாஜ்யமென் னுமிடமும், ஸரணவரணத்துக்குப் புரஸ்சரணாத்யபேக்ஷயில்லையெ ன்னுமிடமும், பகவத்விஷயத்தில் பரிவரானர்படியும், பகவத்ஸமாஸ்ரயணமும் அங்கீகாரமும் ததீய புருஷகாரா நுமதிகளாலேயென்னு மிடமும், வ்யதிரிக்தரான ஸகலரும் த்யாஜ்யரென்னுமிடமும், அவர் களும் இவனை விடவேணுமென்னுமிடமும், ஸரணாகதனுக்கு விஸ் வாஸமாந்த்யம் பிறந்தால் விஸ்வாஸஹேதுபகவச்சக்தி தத்ப்ரகாஸக னும் அவனேயென்னுமிடமும், ஸரணவரணம் ஸ்வநிகர்ஷபுரஸ்கார பூர்வகமென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படியே மேலும் ரக்ஷ்யபூதனுடைய இதரஸாதநாநந்வய மும், ரக்ஷகனுடைய குணவத்தையே விஸ்வாஸஹேதுவென்னுமிட மும் (க) "ஜ்ஞாதிஸ்ஸபூலம்ஸ்ரைஸ்-ஸரைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வா" என் கிற ஸ்லோகத்தாலும், (உ) "ஜா்ஸம்ஸ்யம்-ஆஸம்ஸேயம்" என்கிற ஸ்லோகத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

எங்ஙனேயென்னில்; பரபலார்த்த(ர்)நனாயிருக்கிற ரக்ஷகன் தானே எனக்கு விரோதியாயிருக்கிற லங்கையைத் தன்கையிலம்பு களாலே செருப்பும் தேவாரமும் ஒக்கக்கட்டி ஒருவர்கூறை எழுவ ருடுக்கும்படிபண்ணி அநந்யோபாயஸ்வரூபையான என்னை யெடுத் துக்கொண்டுபோனாகில், தம்பிறவிக்கும் தமக்கும் ஸத்ருஸமா யிருக்குமென்று ஸ்வஸக்தி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக ததே(கீ)கரக்ஷ்யத் வப்ரதிபத்தியாலே, தன்னுடைய அந்தராத்மாவானது ஸாந்தம். அவர்பக்கலிலே அநேகம் குணங்களுண்டு. ஆகையாலே சடக்கெ னப் பெருமாள் என்னைக்கிட்டுவரென்று அருளிச்செய்கையாலே அதிகாரியினுடைய இதரஸாதநாநந்வயமும், ஸரண்யன்பக்கல் குணவத்தையே ரக்ஷகமென்னுமிடமும் சொல்லிற்று.

ஏவம்பூதப்ரபத்தி வைபவத்தையறிந்தவனாகையாலே ஸரண் யன் தானும் தனக்கோராபத்து வந்தபோது (ங) "ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி-ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி" (ச) "ஸுக்ரீவம்ஸரணம்கத:-ஸுக்ரீவம்ஸரணங்கத:"

(க) ரா-ஸு-ருக-ரு0 (உ) ரா-ஸு-ருஎ-சஉ (ங) ரா-கி-ச-கஅ
(ச) ரா-கி-ச-கக

என்று ப்ரபத்தியைப் பண்ணுமத்தனை. (க) "[illegible]-ஸமுத்ரம்ராகவோராஜாஶரணம்கந்துமர்ஹதி" என்று ஶரணாகதன் ஶரண்யனுக்கு உபதேஶிப்பதும் ப்ரபத்தியை. இவர்தாம் (உ) "[illegible]-ப்ரக்ருத்யாதர்மஶீலஸ்து" என்று தர்மஶீலராகையாலும், † ராவணனைப்போலே நைஸர்க்கி(கீ)கமான பாரதந்த்ர்யத்தைவிட்டு ஆரோபிதமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகையன்றிக்கே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் ஐஶ்வரமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே முசித்துப் பாரதந்த்ர்யமிட்டு (ங) "[illegible]-பிதரம்ரோசயாமாஸ" என்றுவந்து மாதாபிதாக்களுக்கும் வஸிஷ்ட்டாதிகளுக்கும் பரதந்த்ரனாய்த் திரியாநிற்க, விஶ்வாமித்ரன் ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான ரக்ஷணதர்மத்தை அர்த்தி(தீ)க்க, எவ்வவஸ்த்தையிலும் ரக்ஷகத்வம் விடாதஸ்வரூபமாகையாலே அதுதன்னை, பிதாவினுடைய ஏவலாகையாலே பாரதந்த்ர்ய கார்யமாகக் கற்பித்து அவன்பின்னேபோய், (ச) "[illegible]-கிங்கரௌஸமுபஸ்திதௌ" என்று அவனுக்குப் பரதந்த்ரனாக, அவனிவனுடைய ஶக்தியைக் கண்டிசையாதேயிருந்து ஈஶ்வரத்வஸூசகமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தையுமுண்டாக்க, நம்முடைய பாரதந்த்ர்யம் ஜீவித்தத ஶாதக்ருஹமேயமையும் நமக்கென்று மீண்டும் அங்கேவர, அவ்வளவிலே ரக்ஷணோபயோகியான புருஷகாரபூர்த்தி யுண்டாயிற்று.

இனி ஸர்வரையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அபி(பீ)ஷிக்தனாகத் தேட, ரக்ஷணத்தில் பராதீநனாகையாலே ஆர்த்தரான ரக்ஷ்யவிஷயமிருந்தவிடத்தேற பித்ருவசந பரிபாலநவ்யாஜத்தாலேபோந்து (ரு) "[illegible]-ஆவாஸந்த்வஹமிச்சாமி" என்று ரிஷிகளுக்குப்பரதந்த்ரனாகத்தேட, அவர்கள், (சு) "[illegible]-ந்யாயவ்ருத்தாயதாந்யாயம் தர்ப்பயாமாஸுரீஶ்வரம்" என்று ஈஶ்வரோசிதவ்யஸம்பந்தாநுரூபமாக ஆராதிக்க, அத்தை விட்டு, திர்யக்யோநியாகையாலே அறிவில்லாதவனாய் வாயுபுத்ரனாகையாலே உள்ளவறிவும் துர்மாநஶேஷமாயிருக்கும் குரங்கின் காலைப்பிடிக்கக்கடவோமென்று பார்க்க, அவன், (எ) "[illegible]

---

† அவனைப்போலே.

(க) ரா-யு-ககூ-ருக (உ) ரா-யு-ககூ-ருசு (ங) ரா-பா-சரு ருO
(ச) ரா-பா-ருக-சு (ரு) ரா-ஆ-ரு-ருரு (சு) ரா-ஆ- (எ) ரா-ஸு-சஉ-ருசு

[illegible]-தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்று எதிரே காலைப்பிடிக்க, அத்தாலே அந்தநினைவு ப்ரதிஹதமாய், (௧) "[illegible]-ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத:" என்று "இவன் குரக்காட்டத்துக்கு மூர்த்தா(பி)ஷிக்தனாயிருக்கும்; நம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாம்" என்று மஹாராஜரைக் காலைப்பிடிக்க. அவனும் ஶரண்யராய் அபிமதவிரோதி நிவ்ருத்திபூர்வகமாக அபிமதலாபம் பண்ணித் தரக்கடவோமென்று காலகல்பனை பண்ணி ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுத்து மத்தனாய் இவர்களை மறந்து விஷயபரவஶனாயிருந்துவிட, ஒரு குணஸித்திக்காக குணியழிய வொண்ணாதென்று பார்த்து, (௨) "[illegible]-த்வாந்துஸத்யாதிக்ராந்தம் ஹநிஷ்யாமி ஸபாந்தவம்" (௩) "[illegible]-மா வாலிபதமந்வகா:" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபத்தைப் பண்ணுகையாலே பாரதந்த்ர்யம் ஸித்தியாதேயிருக்க, அத்தாலே அதிவிஷண்ணராய், இப்படிப் பாரதந்த்ர்யத்திலே யதிப்ரஸங்கம் பண்ணியிருப்பாரொருவரானகையாலும், (௪) "[illegible]-ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" என்று விபீஷணப்பெருமாள் உபதேஶித்தவளவிலே அதிப்ரீதராய் "நமக்கு ஸ்வரூபஸித்தியும் குணஸித்தியும் அபிமதஸித்தியும் இவராலேயிருந்தது. இவரோபாதி நமக்கு ஆப்ததமரில்லை. இவர்சொன்ன ப்ரகாரத்திலே செய்யக்கடவோம். இனிக் கடல்தான் ஒருதேவதையாகையாலும் ஜடப்ரக்ருதியாகையாலும் நம்மைக்கும்பிடுகொள்ளும்" என்று திருவுள்ளத்திலே கொண்டு (௫) "[illegible]-ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ:। அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்று பாரதந்த்ர்யாபி(நி)நிவேஶத்தாலே அபேக்ஷிதாநபேக்ஷிதநிரூபணம் பண்ணாதே ஸபுரஶ்சரணமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண, அவன் ரத்நாகரனாகையாலே ஶத்ருக்களுக்கெல்லாம் ஆவாஸமாகையாலும் (௬) "[illegible]-தத்தஸ்ய ஶத்ருஸம்பவேத்" என்றவனுக்குப் பிறந்தகமாகையாலும், ஶரண்யனுக்கை முறையன்றென்றிருக்குமவனாகையாலே, "வந்து முகங்காட்டில் நாம் ஶரண்யராவு

---

(௧) ரா-கி-௪-௪௯ (௨) ரா-கி-௩௦-௮௨ (௩) ரா-கி-௩௦-௮௧
(௪) ரா-யு-௪௯-௩௭ (௫) ரா-யு-௨௧-௧ (௬) ரா-ஸு-௩௯-௩௦

தோம்; அப்போது ஸ்வரூபநாஶம் பிறக்கும். வாராதபோது தொடுத்தவம்புக் கிலக்காய் ரூபநாஶமேயிறே யுள்ளது” என்றுவந்து முகங்காட்டாதேயிருக்க, அப்போது (௧) “చాపమానయ సౌమిత్రే-சாபமாநயஸௌமித்ரே” என்று ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமான கோபமே ஶேஷித்துவிட்டது. இப்படி அத்யந்தமபி(ம்)மதமான பாரதந்த்ர்யம் விச்சிக்கும்படி ப்ரதிஸம்பந்தியாய்வந்து ஶரண்யனுமிற்றிலனென்று அதிகுபிதனைத் தொடுத்தவம்பும் தானுமாய்நிற்கிற ஸமயத்திலே ஶரண்யனை வருணன் ஶரணாகதனாய்வந்து தோன்ற, அபிமதவிரோதம் பண்ணினனேயாகிலும் நாமிருந்தவிடத்திலே பயப்பட்டு வந்தவனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று அவனுக்குத் தொடுத்தவம்புதன்னைவிட்டே அவன் விரோதிகளை யழியச்செய்து அவனைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயமாகக் கிஞ்சித்கரிப்பித்து விட்டானென்று ரிஷி எழுதினானிறே. ஆகையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தால் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று ப்ரபத்திவைபவமென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

மஹாபாரதத்தாலும் (௨) “సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః। గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః-ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவ:। கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா:” என்று ஆபந்நரானார்க்கு வஸிஷ்டாதிகளுபதேஶிப்பதும் ப்ரபத்தியை. த்ரௌபதியும், துஶ்ஶாஸநன் பரிப(ர்)விக்க, பர்த்தாக்களும் பந்துக்களும் கைவிட்டுப் புறம்பு புகலற்றிருக்கிறஸமயத்தில் (௩) “శంఖచక్రగదాపాణే-ஶங்கசக்ரகதாபாணே” இத்யாதியாலே, ரக்ஷகனைப் ப்ராப்தனை க்ருஷ்ணன் விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணினாளத்தனையிறே.

[శంఖచక్రగదాపాణే-ஶங்கசக்ரகதாபாணே] (௪) “அதிர்முகமுடையவலம்புரிகுமிழ்த்தழலுமிழாழிகொண்டெறிந்தங்கெதிர்முகவசுரர்தலைகளையிடறு மெம்புருடோத்தமன்” என்றும், (௫) “கைகழலாநேமியான்நம்மேல்வினைகடிவான்” என்றும் ஆயுதமெடுத்தது ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்காகவன்றோ? [ద్వారకానిలయ-த்வாரகாநிலய] (௬) “పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ

(௧) ரா-யு-௨௧-௨௨ (௨) பா-ஆரண்ய- (௩) பா-ஸபா-௯௯-௪௧
(௪) பெரி-தி-௪-௭-௩ (௫) பெரியதிருவ-௮௭ (௬) கீ-௪-௮-

సజ్జనానాం మయనే- பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் । தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே" என்றும் அவதாரபலம் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாஶங்களுக்காகவன்றோ ஸங்கல்பித்தது. [అచ్యుత-அச்யுத] ஆஶ்ரிதராளவில் (௧) "నత్యజేయమ్-நத்யஜேயம்" என்கிற வார்த்தை மதே(தீ)கவர்ஜ்யமோ. [గోవిన్ద-கோவிந்த] பசுக்களையும் தத்ப்ராயரையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணிற்று. [పుణ్డరీకాక్ష-புண்டரீகாக్ష] (௨) "పాహిమాం పుణ్డరీకాక్ష-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ" (௩) "தாயாயளிக்கின்றதண்டாமரைக்கண்ணன்" என்று நீகண்படைத்தது ஆர்த்தரக்ஷணம் பண்ணவன்றோ? எனக்கு நேரவேண்டுவது ஒருபார்வையன்றோ? [రక్షమాం శరణాగతామ్ - ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்] த்வதேகரக்ஷ்யையாயிருக்கிற வென்னளவிலே நீபேசாததென்? என்னை ரக்ஷிக்கைக்கீடான பரிகரம் உனக்கில்லாமையோ? தூரஸ்தனோ? ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்தில் மோக(ஞ)ஸங்கல்பனோ? ரக்ஷணதர்மம் நீபிறந்து படைத்ததன்றோ? இதுதன்னிலருமையுண்டோ? இதுதனக்கு ப்ரதிபந்தகமுண்டோ? இத்தனையுமன்றியிலே உனக்கு ஸ்வரூபாநுரூப குணங்களுடையவித்தியும் இத்தாலேயாயிருக்க, நான் பரிபவப்படுகை ப்ராப்தமோவென்று ஶரண்ய ஶரணாகதருடைய ஸ்வரூபத்தை யதா(தா)வாக வநுஸந்தித்து ப்ரபத்திபண்ண, (௪) "గోవిన్దేతియదాక్రన్ద త్కృష్ణా మాందూరవాసినమ్। ఋణంప్రవృద్ధమివమేహృదయాన్నాపసర్పతి-கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணாமாம்தூரவாஸிநம் । ருணம்ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்பதி" என்றபோதே அபிமதஸித்தி பிறந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸந்நிஹிதனாய் நின்று கார்யம்செய்யப்பெறாமையாலே தனிசாளனாய் நெஞ்சாறல்பட்டுப் போனானென்றும்.

(௫) "అథపాతకభీతస్త్వం సర్వభావేనభారత। విముక్తాన్యసమారమ్భో నారాయణపరోభవ-அதபாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேநபாரத ! விமுக்தாந்யஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைப் பார்த்து ஸர்வஶரீரகனாய் ஸர்வகர்மப்ரேரகனாய் ஸர்வாவாஸனாய் ஸர்வாதா(தா)ரனாய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாயிருக்கிற

(௧) ரா-யு-௧அ-௩ (௨) ஜிதந்தே-௧. (௩) தி-மொ-எ-௧-௬
(௪) பா-உத்தியோ-௫அ (௫) விஷ்ணுதர்ம-௯௯

நாராயணன் பக்கலிலே ஸகலக்ரியாநிவ்ருத்திபூர்வக ப(ந்)ரந்யாஸத்தைப்பண்ணியிருவென்று உபதேஶித்தான்.

(௧) “తస్మాత్సర్వస్యభర్తారంవిష్ణుంజిష్ణుంశ్రియఃపతిమ్ । గోవిన్దంగోపతిందేవం సతతంశరణంవ్రజ - தஸ்மாத்ஸர்வஸ்யபர்த்தாரம்விஷ்ணும்ஜிஷ்ணும்ஶ்ரியஃபதிம் | கோவிந்தம்கோபதிம்தேவம் ஸததம்ஶரணம்வ்ரஜ” என்று ஸர்வலோகங்களையும் வ்யாபக ப(ந்)ரணஸ்வாம்யாதிகளாலே அதிஶயித்திருப்பானாய் ஶ்ரியஃபதியாய் ஸர்வஶீலபனாய் ஜ்ஞாஉஜ்ஞவிபாச(ஞாக)மற எல்லாருக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கிறவனை ஶரணம்புகுவென்று உபதேஶிக்கையாலும்,

(௨) “సోహం త్వద్దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹம்தேதேவதேவேஶ நார்ச்சநாதௌஸ்துதௌச | ஸாமர்த்த்யவாந்க்ருபாமாத்ர மநோவ்ருத்திஃப்ரஸீதமே” என்று கர்மஜ்ஞாநாதி நிவ்ருத்திபூர்வக கேவலக்ருபாதீந பகவத்ப்ரஸாதமே உபாயமென்று சொல்லுகையாலும்,

(௩) “బిభ్యతాంమృత్యుసంసారాదీశ్వరస్యాపవర్గదాత్ । నాన్యత్త్వత్పదామ్భోజాత్పశ్యామిశరణంనృణామ్ - பிப்யதாம்ம்ருத்யுஸம்ஸாராதீஶ்வரஸ்யாபவர்க்கதாத்| நாந்யம்தவபதாம்போஜாத்பஶ்யாமிஶரணம்ந்ருணாம்” என்று ஸ்வரூபநாஶகமாயிருந்துள்ள ஸம்ஸாரநிமித்தமாக பயப்படாநின்றுள்ள சேதநர்க்கு தந்நிவ்ருத்திபூர்வக மோக்ஷலாபத்துக்கு ஸர்வநியந்தாவாயுள்ள தேவர் திருவடிகளையொழிய உபாயமில்லையென்று சொல்லுகையாலும், (௪) “స్మృతే సకలకల్యాణభాజనంయత్రజాయతే । పురుషంతమజంనిత్యంవ్రజామిశరణంహరిమ్ - ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாணபாஜநம்யத்ரஜாயதே | புருஷம்தமஜம்நித்யமவ்ரஜாமிஶரணம்ஹரிம்” என்று இந்த்ரன் ஶரணம்புகுருகையாலும்,

ஶாண்டில்யனும் ஸம்ஸாரிகளுடைய துர்க்கதியையும் பகவல்லாபத்தினுடைய சீர்மையையுமநுஸந்தித்து (௫) “వృథైవభవతోయాతాభూయసీజన్మసన్తతిః । తస్యామన్యతమంజన్మసఞ్చిన్త్యశరణంవ్రజ - வ்ருதைவபவதோயாதாபூயஸீஜந்மஸந்ததிஃ | தஸ்யாமந்யதமம்ஜந்மஸஞ்சிந்த்யஶரணம்வ்ரஜ” என்று ஸம்ஸாரபாந்த(ந்)னாய்த் திரிகிற நீவ்யர்த்தமேபோகிற ஜந்மத்திலே ஒருஜந்மத்தைப் பூவுக்கிட்டாப்போல

---

(௧) (௨) வி-பு-௫-௭-௭௦ (௩)
(௪) வி-பு-௫ (௫)

வென்று நினைத்து ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் பிழைக்கவல்லையேயென்று உபதேஶிக்கையாலும்,

(௧) "తావదార్తిః-தாவதார்த்தி:" இத்யாதிஶ்லோகங்களாலே சதுர்விதாதிகாரிகளுக்கும் ப்ரபத்தியை உபாயமாகச் சொல்லுகையாலும்; பாரதஸாரமான ஶ்ரீகீதையும், (௨) "మామేవయేప్రపద్యన్తే మాయామేతాంతరన్తి-மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று நான் கர்மாநுகுணமாகப் பிணைத்தஸம்ஸாரதுரிதம் என்னையே உபாயமாகப் பற்றினார்க்கு நானே போக்குவேனென்றும், (௩) "భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢానిమాయయా। తమేవశరణంగచ్ఛ సర్వభావేనభారత। తత్ప్రసాదాత్పరాంశాన్తింస్థానంప్రాప్స్యసిశాశ్వతమ్-ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா। தமேவஶரணம்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம்ஶாந்திம் ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வபூதங்களையும் யந்த்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பித்துக்கொண்டு ஹ்ருதிஸ்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைச் சரணம்புகு; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ஶாஶ்வதமான பதத்தைப்ராபிப்புதி என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரபத்தவ்யன்தானே விதித்துப் போருகையாலும், மஹாபாரதத்துக்கும் இதுவே தாத்பர்யம்.

ஜிதந்தையிலும், ஶ்வேதத்வீபவாஸிகள் க்ஷீராப்திநாதனுடைய கண்ணழகுக்குத் தோற்று, (௪) "జితన్తేపుణ్డరీకాక్షనమస్తేవిశ్వభావన-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷநமஸ்தேவிஶ்வபாவந" என்பது; (௫) "సర్వదాచరణద్వన్ద్వంవ్రజామిశరణంతవ-ஸர்வதாசரணத்வந்த்வம்வ்ரஜாமிஶரணம்தவ" என்பது; ஸம்ஸாரபயபீதராய்க்கொண்டு (௬) "త్వామేవశరణంప్రాప్య-த்வாமேவஶரணம்ப்ராப்ய" (௭) "పాహిమాంపుణ్డరీకాక్షనజానేశరణంపరమ్-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷநஜாநேஶரணம்பரம்" என்றும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகித்தார்கள். இதுதான், (௮) "ఇదంశరణమజ్ఞానామ్-இதம்ஶரணமஜ்ஞாநாம்" (௯) "అజ్ఞసర్వజ్ఞభక్తానామ్-அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞபக்தாநாம்" (௧௦) "అవిద్యాతః-அவித்யாத:" (௧௧) "அறி

(௧) வி-பு ௧-௩-௭௩ (௨) கீ-௭-௧௪ (௩) கீ-௧௮-௬௧
(௪) ஜிதந்-௧-௧ (௫) ஜி-௧-௨ (௬) ஜி-௧-௪
(௭) மநு-௩-௮௪ (௮) (௯)
(௧௦) திருவாய்-௯-௧-௮

விலேனுக்கருளாய்" (க) "அடியேனறிந்து" (உ) "அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அஜ்ஞரோடு ஸர்வஜ்ஞரோடுவாசியற ஸர்வர்க்கும் உபாயமாயிருக்கும்.

இதில், அஜ்ஞராகிறார்-(௩) "జ్ఞానక్రియాభజనసంపదకించనోహమిచ్ఛాధికారశకనానుశయానభిజ్ఞః-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சாதிகாரஸகநாநுஸயாநபிஜ்ஞ:" (௪ "உபாயாந்தரவிஜ்ஞாநாஸக்தோஜ்ஞஸ்யபுஜ்யதே-ఉపాయాన్తరవిజ్ఞానాశక్తోజ్ఞస్యయుజ్యతే" என்கிறபடியே பகவல்லாபத்துக்குத் தன்பக்கல் ஜ்ஞாநஸக்திகளில்லாதவர்கள்.

ஸர்வஜ்ஞராகிறார்-(௫) "దివ్యజ్ఞానోపపన్నాస్తేనశిల్పస్తత్రచోద్యతే-திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நாஸ்தேநஸில்பஸ்தத்ரசோத்யதே" (௬) "అహంతేస్యానుభావజ్ఞా-அஹம்தஸ்யாநுபாவஜ்ஞா" (௭) "నత్వాంకుర్మిదశగ్రీవ-நத்வாம் குர்மிதஸக்ரீவ" என்று ரிஷிகளையும் * நாரீணாமுத்தமையையும் போலே ஸ்வரக்ஷணஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வரூபஹாநியென்னுமிடத்தையும், உத்பத்திபலதஸைகளிலே கர்மேஸ்வராபேக்ஷமான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தோஷத்தையும், (௮) "సద్యోపాయదుర్గం సాధ్యగపతోవిదన్సర్వజ్ఞంశరణంయాంతియోగమార్గపరాఙ్ముఖః-ஸத்ருஸோபாயவைதுர்யம்ஸாக்ஷாத்பகவதோவிதந் । ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸரணம்யாதியோகமார்க்கபராங்முக:" என்று அகிலபுவந ஜந்மாதிகளையும் (௯) "నాహాయ్యకృత్యంకింతస్య - ஸாஹாய்யக்ருத்யம்கிந்தஸ்ய" என்னும்படி தானேசெய்கிற ஷாட்குண்யபூர்ணனுடைய தேஸவஸ்துக்களாலே அபரிச்சேத்யமான ஸ்வபாவத்தை யறிகையாலே அநந்யஸாத்யமென்னுமிடத்தையு மறிந்திருக்குமவர்கள்.

பக்திபரவஸராகிறார்—மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றபக்தியாலே (௧௦) "స్వరనేత్రాంగవిక్రియా-ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா" என்னும்படி மொய்த்துக்கண்பனிசோர உடலம் நீராயலைந்து கரைய, சித்தமும் செவ்வைநில்லாதே பரகுணாவிஷ்டமாய் (௧௧) "అధమృదితకషాయాః కేచిదాజ్ఞానదాస్యాత్స్వరసశిథిలచిత్తాః- அதம்ருதிதகஷாயா: கேசிதாஜ்ஞாநதாஸ்ய

(௧) (உ) தி-வாய்-௫-எ-உ (௩) ஸ்ரீகுணரத்-௯௯
(௪) (௫) (௬)
(௭) ரா-ஸு-ந ௨௨-௨௦ (௮) (௯)
(௧௦) (௧௧)

த்வரிதஶி நிலசித்தா:'' (க) ''సార్వకాలం ప్రేమవశాద్భజంతో భక్తోపసన్నధీః ఉపాయం వాప్యపాయం వా మోక్షస్యానవలమ్బితుమ్ - ஸார்வகாலம்ப்ரேமவ ஶாத்பஜந்பக்தோபஸந்நதீ: | உபாயம்வாப்யபாயம்வாமோக்ஷஸ்யாந வலம்பிதும்'' என்னும்படி ஶிதிலனாகையாலே அடைவுபட அநுஷ்டிக்கமாட்டாதே (உ) ''ஆறுவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாய்'' என்று ப்ரார்த்திக்குமவர்கள்.

இவ்வதிகாரித்ரயத்துக்கும் இப்ப்ரபத்தியே உபாயமென்று, (௩) ''అవిద్యాతః - அவித்யாத:'' என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஶௌநகமுநி வ்யாக்யாநம் பண்ணினானென்று பட்டருளிச்செய்தார். ஆகை யால் ஜிதந்தையிலும் தாத்பர்யமான வர்த்தமிதுவே.

(௪) ''అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే - அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டே'' (௫) ''అహమస్మ్యపరాధానామ్ - அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்'' என்கிற இரண்டு ஶ்லோகங்களாலும் ப்ரபத்தியினுடைய லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்; [அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டே] உபாயாந்தரங் களினுடைய துஷ்கரத்வ ஸாபாயத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிகளா லும், ஸித்தோபாயத்தினுடைய ஸஹாயாஸஹத்வப்ராப்திகளாலும் சேதநனுடைய பராதீநத்வத்தாலும ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த் தம வேறொன்றால் ஸாதிக்கப்படாதென்கிற ஜ்ஞாநம் பிறந்தவள வில் அவனுடைய வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ பரமகாருணிகத்வாதி குணாநுஸந்தாநஹேதுக மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாக புருஷார்த்த பூதனானவவன்றன்னையே உபாயமாக யாசிக்கை ப்ரபத்தியென்றும், ''అహమస్మ్యపరాధానామాలయః - அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:'' என்று அபராதாநாமாலயனாய் அகிஞ்சநனாய் அகதியாயிருக்கிறவெனக்கு வாத்ஸல்யயுக்தராய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஶக்தித்வாதிகுணபரிபூர்ண ராய் ப்ராப்தராயிருக்கிற தேவரே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்ட ப்ராப்திக்கும் உபாயமாக வேணுமென்கிற ப்ரார்த்தநாரூபாநுஸந் தாநம் ப்ரபத்தியென்றும், இதினுடைய லக்ஷணம் சொல்லிற்று.

இப்படி ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களை லக்ஷணமாகச் சொல் லுகையாலே ஆநுகூல்யாதிகளானவாறும் உபாபவ்ரணம்பண்ணின

(க) (உ) தி-வாய்-கூ-க0-உ (௩)
(௪) விஷ்வக்ஸேநம் (௫) அஹி-ஸம்-௩கூ-௩அ

வதிகாரிக்கு உபாயபூதனான ஈஸ்வரனுலேயுண்டாம் ஸ்வபாவ விசேஷங்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை.

(க) "శ్రుత్వాధర్మాన్యశేషేణ పావనానిచసర్వశః-పునరేవాభ్యభాషత। కోధర్మ స్సర్వధర్మాణాం భవతఃపరమోమతః-ச்ருத்வா தர்மாண்யசேஷேண பாவநாநிசஸர்வச꞉।புநரேவாப்யபாஷத। கோதர்மஸ்ஸர்வதர்மாணாம்பவத꞉ பரமோமத꞉" என்று ஸ்ரீபீஷ்மரோடே ஸகலதர்மங்களையும் கேட்ட தர்மபுத்ரன் அவற்றிலே தனக்கபி(ம)மதமாயிருப்பதொரு தர்மத்திலே தத்பரனாய் விடுகையன்றிக்கே எல்லாதர்மங்களிலும் உமக்கு அபி(ம)மதமான தர்மமேதென்று கேட்க, (உ)"ఏషమేసర్వధర్మాణాంధర్మోధికతమోమతః।యద్భక్త్యాపుండరీకాక్షం స్తవైరర్చేన్నరస్సదా-ஏஷமேஸர்வதர்மாணாம் தர்மோதிகதமோமத꞉। யத்பக்த்யாபுண்டரீகாக்ஷம்ஸ்தவைரர்ச்சேந்நரஸ்ஸதா" என்று அச(ஃ)லையான பக்தியாலே ஸர்வேஸ்வரனை யாஸ்ரயிக்குமதே எனக்குப் பரமமான தர்மமென்று சொல்லுகையாலும், (௩) "ధర్మజ్ఞసమయఃప్రమాణంవేదాశ్చ-தர்மஜ்ஞஸமய꞉ப்ரமாணம்வேதாஸ்ச" (௪) "విధయశ్చవైదికాస్త్వదీయగంభీరమనోనుసారిణః-விதயஸ்சவைதிகாஸ்த்வதீயகம்பீரமநோநுஸாரிண꞉" என்று ஆப்த பரிக்ரஹமே ப்ரபலப்ரமாணம்; வேதம் இவர்கள் பரிக்ரஹத்துக்கு அநுமதிபண்ணிப்போமித்தனை யென்று சொல்லுகையாலும், ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலம்.

அப்படிக்கு ஸ்வயோக(ஷ)மஹிம ஸாக்ஷாத்க்ருத தத்வஜ்ஞாநராயிருக்கையின்றியிலே நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதலப்த(ப) ஜ்ஞாநராய் நமக்குப் பரமாசார்யரான வாழ்வார்களும் ஸம்ஸாரபயமநுவர்த்தித்தபோதும், ப்ராப்யத்வரை வடிம்பிட்டபோதும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருவதொரு நிர்ப்பந்தமுண்டு;

எங்ஙனேயென்னில், (௫) "நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானை" (௬) "மாலடியேகைதொழுவானந்தரமொன்றில்லையடை" என்றும், (௭) "தன்விலங்கைவைத்தான்சரண்" என்றும்-பொய்கையாழ்வார், (௮) "பனிமலராளங்கம்வலம்கொண்டானடி" (௮) "பைங்கமலமேந்

(க) பார-ஆநு-   (உ) பார-ஆநு-   (௩) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந-   (௫) க-திருவ-௪-   (௬) க-திருவ-௫௮-
(௭) க-திருவ-௫௩-   (௮) உ-திருவ-௪

திப்பணிந்தேன்" என்றும், (க) "அவரிவரென்றில்லையரவணையான் பாதம் எவர்வணங்கி" என்றும், (உ) "அன்றிடர்கெடுத்தவாழியான் பாதம்பணிந்து" என்றும் - பூதத்தார், (ந) "அரணாம்நமக்கென்றுமாழிவலவன்" என்றும், (ச) "சக்கரத்தான்தாள்முதலேநங்கட்குச் சார்வு" என்றும்-பேயாழ்வார், (ரு) "அழகியான்றானேயரியுருவன்றானே பழகியான்தாளேபணிமின்" என்றும், (சு) "அடைக்கலம் புகுந்தவென்னை யஞ்சலென்னவேண்டுமே" என்றும் - திருமழிசைப்பிரான், (எ) "திருப்பொலிந்தசேவடி யென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்றும், (அ) "நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்" என்றும் - பெரியாழ்வார், (கூ) "நாராயணனேநமக்கேபறைதருவான்" (கo) "புண்ணியம்யாமுடையோம்" (கக) "செங்கண்மால்சேவடிக்கீழடிவீழ்ச்சிவிண்ணப்பம்" என்றும்-நாய்ச்சியார், (கஉ) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்று-திருப்பாணாழ்வார், (கந) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமினீரே" (கச) "சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனேதேவனாவான்" (கரு) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பர்" என்றும்-ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், (கசு) "உன்சரணல்லால் சரணில்லை" (கஎ) "உன்பற்றல்லால்பற்றிலேன்" (கஅ) "உன்னிணையடியேயடையலல்லால்எங்குப்போயுய்கேன்" (கக) "மற்றொருபற்றிலேனென்றவனைத்தாள்நயந்த" என்று பெருமாள், (உo) "நலம்புரிந்திறைஞ்சும்திருவடியடைந்தேன்" (உக) "அற்றேன்வந்தடைந்தேன்" (உஉ) "உலகமளந்தபொன்னடியேயடைந்தேன்" (உந) "ஆழிவண்ண நின்னடியிணையடைந்தேன்" (உச) "கண்ணனேகளைகணீயே" (உரு) "அடியிணைபணிவன்வருமிடரகலமாற்றோவினையே" என்று திரு

(க) உ-திருவ-கஉ- (உ) உ-திருவ-கரு (ந) ந-திருவ-எஅ
(ச) ரு-திருவ-கூக (ரு) ச-திருவ-உஉ (சு) தி-ச-வி-கூஉ
(எ) பெரி-தி-ரு-ச-எ (அ) பெரி-தி-ரு-ச-க (கூ) திருப்பாவை-க
(கo) திருப்பாவை-உஅ (கக) நா-தி-அ-எ (கஉ) அமல-க-
(கந) திருமாலை-கூ (கச) திருமா-எ- (கரு) திருமா-நஅ-
(கசு) பெரு-தி-ரு-க (கஎ) பெரு-தி-ரு-ந (கஅ) பெரு-தி-ரு-ரு
(கக) பெரு-தி-ரு-கo (உo) தி-மொ-க-சு-உ (உக) தி-மொ-க-கூ-கூ
(உஉ) தி-மொ-ரு-அ-கூ (உந) தி-மொ-ரு-அ-க (உச) தி-மொ-ச-கூ-க
(உரு) திருவெழுகூ

மங்கையாழ்வார், (க) "வண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்சேர்" (உ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா - உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (ங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்" (ச) "முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவன்" (ரு) 'கழல்களவையேசரணாகக் கொண்ட" (சா) 'ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (எ) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றும்குறைவேண்டேன்" (அ) "களைகண்மற்றிலேன்" (கூ) "உம்மையான்கற்பியாவைத்தமாற்றம் சொல்லிச்சென்மின்கள்" (க0) "ஆத்தன்தாமரையடியன்றிமற்றிலமரண்" (கக) "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்றும் நம்மாழ்வார், (கஉ) "மேவினேனவன்பொன்னடிமெய்ம்மையே" (கங) "அன்பன்றன்னையடைந்தவர்களுக்கெல்லாமன்பன்" என்று ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார், இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஏககண்ட(ஸ்ரீ)கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ணிப் போருகையாலும்,

இவர்களைப் பின்சென்றவாளவந்தார் பாஷ்யகார் முதலானாரும், (க) "నధర్మనిష్ఠోస్మి-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி-త్వత్పాదమూలంశరణంప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (கச) "అశరణ్యశరణ్యామనన్యశరణశ్శరణమహంప్రపద్యే-அஶரண்யஶரண்யாமநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (கரு) "సర్వధర్మాంశ్చసన్త్యజ్యసర్వకామాంశ్చసాక్షరాన్ । లోకవిక్రాన్తచరణౌశరణంతేవ్రజంవిభో-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய ஸர்வகாமாம்ஶ்ச ஸாக்ஷராந் லோகவிக்ராந்தசரணௌஶரணந்தேவ்ரஜம்விபோ" என்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமாகவும், புருஷகார புரஸ்ஸரமாகவும் ப்ரபத்தியை ப்ரயோகிக்கையாலும், ஶ்ருதியும் ததுபப்ரும்ஹணம் பண்ணினரிஷிகளும் இத்தை ஆதரித்தவளவேயன்றியே ஆப்த பரிக்ரஹமும் அதிஶயித்திருக்கையாலே ப்ரபத்தியே ஸர்வாதிகாரமானவுபாயம்.

(க) தி-வாய்-க-உ-க0 (உ) தி-வாய்-சா-க0-க0 (ங) தி-வாய்-ரு-க0-கக
(ச) தி-வாய்-எ-உ-கக (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-கக (சா) தி-வாய்-ரு-எ-க0
(எ) தி-வாய்-ரு-அ-ங (அ) தி-வாய்-ரு-அ-அ (கூ) தி-வாய்-சா-அ-எ
(க0) தி-வாய்-க0-க- (கக) தி-வாய்-க0-க0-ங (கஉ) கண்ணி-உ
(கங) கண்ணி-கக (கச) ஸ்தோ-ரத்ந (கரு) ஶரணாகதிகத்யம்

அப்படியே, ஶாஸ்த்ரங்களில் புத்ரபஶ்வந்நாதிகளைப் புருஷார்த்தங்களாகச்சொல்லாநிற்கச் செய்தேயும், அவை அல்பமாய் அஸ்திரமாய் அநேகதோஷதுஷ்டமாய் துஃக்கபஹுளமாயிருக்கையாலும், ஸ்வர்க்காதிபோக(భోగ)ங்களைப் பார்த்தால், (க) "స్వర్గేఽపి పాతభీతస్య క్షయిష్ణోర్నాస్తి నిర్వృతిః। అసన్తోషశ్చ భవతి దృష్ట్వా దీప్తాం పరశ్రియమ్। సుఖవ్యాప్తమనస్కానాం సహసా పతనం తథా। శుభస్య కర్మణః కృత్స్నం ఫలం తత్రోపభుజ్యతే। న చాన్యత్క్రియతే భూయస్సోఽత్ర దోషో మహానభూత్। అధశ్శిరోభిర్దృశ్యన్తే నారకైర్దివి దేవతాః। దేవాశ్చాధోముఖాన్ సర్వానధః పశ్యన్తి నారకాన్ - ஸ்வர்க்கேபிபாத பீதஸ்யக்ஷயிஷ்ணோர்நாஸ்திநிர்வ்ருதி:। அஸந்தோஷஶ்சபவதித்ருஷ்ட்வாதீப்தாம்பரஶ்ரியம்। ஸுகவ்யாப்தமநஸ்காநாம் ஸஹஸாபதநம் ததா। ஶுபஸ்யகர்மண: க்ருத்ஸ்நம்பலம்தத்ரோபபுஜ்யதே । நசாந்யத்க்ரியதேபூயஸ்ஸோத்ரதோஷோமஹாநபூத்। அதஶ்ஶிரோபிர்த்ருஶ்யந்தேநாரகைர்திவிதேவதா:। தேவாஶ்சாதோமுகாந்ஸர்வாநத: பஶ்யந்திநாரகாந்" (உ) "దేవాస్స్వర్గం పరిత్యజ్య తత్రావిసాన్మునిసత్తమ। విచేరురవనౌ సర్వే బిభ్రాణా మానుషీం తనుమ్ - தேவாஸ்ஸ்வர்க்கம்பரித்யஜ்ய தத்ராஸாந்முநிஸத்தம। விசேருரவநௌஸர்வேபிப்ராணாமாநுஷீம்தநும்" (ங) "ఆబ్రహ్మభవనాదేతే దోషాస్సన్తి మహామునే - ஆப்ரஹ்மபவநாதேதே தோஷாஸ்ஸந்திமஹாமுநே" (ச) "ఆబ్రహ్మస్తమ్బపర్యన్తం జగదన్తర్వ్యవస్థితాః। ప్రాణినః కర్మజనితసంసారవశవర్తినః - ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்த ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா:। ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவஶவர்த்திந:" (ரு) "బ్రహ్మాద్యాస్సకలా దేవా మనుష్యాః పశవస్తథా। విష్ణుమాయామహావర్తమోహాన్ధతమసావృతాః - ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸகலாதேவா மநுஷ்யா:பஶவஸ்ததா। விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தமோஹாந்ததமஸாவ்ருதா:" (சா) "ఏతే వై నిరయాస్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః - ஏதேவைநிரயாஸ்தாதஸ்தாநஸ்யபரமாத்மந:" இத்யாதிகளாயிலே கூடவிருந்து ஸுகாநுபவம் பண்ணுகிறவொருவன் புண்யக்ஷயத்திலே யடித்துக்கொண்டு விழக்கண்டு தனக்கும் பதநபயம் நடக்குமென்றும், அதிபிதஸுகாநுபவம் பண்ணுவாரைக் காணத் தன்னுடைய ஸுகாநுபவம் துஃக்காநுபவஸமமாய்த்தோற்றுமென்றும், பூர்வார்ஜித புண்யபலமநுபவிக்குமதொழிய புண்யாந்

(க) வி-பு-௬-ரு-௫௦ (உ) வி-பு-க-அ- (ங)
(ச) விஷ்ணுதர்ம-௧௦௪- (ரு) வி-பு-ரு- (சா) பாத்ம-

தரம் ஆர்ஜிக்கப்போகாமையாலே புண்யக்ஷயநிபந்தநமான ஸுக க்ஷயபயம் நடக்குமென்றும், நாரகிகளுடைய துஸ்ஸஹதுःக்காநுபவ தர்ஶநத்தாலே பரிதப்தராவார்களென்றும்,ஹிரண்யராவணாதிகளுக்கு பயப்பட்டு தேவஶரீரத்தைப்பொகட்டு மநுஷ்யஶரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்து பூமியிலே திரிவார்களென்றும், அத்தேவதைதான் துஶ்ஶீலதேவதை யாகையாலே ஸ்வத(ந)த்தபலாநுபவம் ஸஹியாமையாலே, யயாதியை "ధ్వంస-த்வம்ஸ" என்று தள்ளினாப்போலே தள்ளுமென்று சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மாதி பிபீலிகாந்தமாக ஸகலசேதநரும் கர்மஜநித ஸம்ஸாரவஶவர்த்திகளாகக்கொண்டு பகவந்மாயாரூபமான ஸம்ஸாரத்திலே மக்நராய்க்கொண்டு நிரந்தரதுःக்காநுபவம் பண்ணுவர்களென்றும், ப்ரஹ்மபதா(ஸ)நுபவம் பண்ணுகிறவனொருவன் க்ஷுத்பீடாதிஶயத்தாலே இஹலோகத்திலேவந்து ஸ்வமாம்ஸத்தைபக்ஷித்துப் பின்னையும்போயிருக்குமென்றுமெழுதுகையாலும்,' இப்படி இவை நரகஸ்தாநீயங்களென்றும் சொல்லுகையாலும். ஸ்வர்க்காதிபோக(భోగ)ங்களும் அல்பமாய் அஸ்திரமாய் துःக்கோதர்க்கமாய் துःக்கமிஶ்ரமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கையாலே அபுருஷார்த்தங்களென்றுசொல்லி, அதுக்குமேலே ஆத்மாநுபவரூபமான மோக்ஷஸுகத்தைப் பார்த்தால் (௧) "அளவில்லாச் சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே ஸ்வர்க்காதிபோகத்தை யதிஶயித்திருந்ததேயாகிலும் ஆத்மகதமான ஶேஷத்வாநுரூபமன்றியிலே (௨) "ஞானத்துள்நின்று" என்கிறபடியே தத்வித்(ధు)ர ஜ்ஞாநமாத்ராநுரூபரஸமாகையாலே ஶவாலங்காரத்தோபாதி அப்ராப்தமுமாய், (௩) "ఆత్మవిద్యాసుఖాశ్రమః। విధవాయా ఇవాకల్పస్త్వయ్యభక్తస్య నిష్ఫలః-ஆத்மவித்யாஸுகாஶ்ரம:। விதவாயா இவாகல்பஸ்த்வய்யபக்தஸ்ய நிஷ்பல:" என்று விதவாலங்காரத்தோபாதி நிஷ்பலமுமாய் அவத்யமுமாயிருக்குமென்றுசொல்லி,

ஆக இப்படி புத்ரலாப(భా)த்யாத்மப்ராப்திபர்யந்தமானவை அபுருஷார்த்தங்களாகையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வகமான பகவதநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடம், (௪) "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్। త్వామేవశరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి

---

(௧) திருவாய்-௪-௯-௧௦   (௨) திருவாய்-   (௩)   (௪) ஸ்ரீ ச-௧-

மநீஷிண:- ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேசபாஜநம் | த்வாமேவ சரணம்ப்ராப்ய நிஸ்தரந்திமநீஷிண:" (௧) "సోఽధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్- ஸோத்வந:பாரமாப்நோதிதத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" (௨) "నిరస్తాతిశయాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా । భేషజం భగవత్ప్రాప్తిః-நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா | பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்தி:" (௩) "యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి తేన తేన సహ గచ్ఛతి - யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி" (௪) "రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానన్దీ భవతి - ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" (௫) "కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్ -காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (௬) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜந:பரமம்ஸாம்யமுபைதி" (௭) "బ్రహ్మణో మహిమానమాప్నోతి-ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதி" (௮) "మమ సాధర్మ్యమాగతాః-மமஸாதர்ம்யமாகதா:" (௯) "ఇమం మానవమావర్తం నావర్తన్తే-இமம்மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே" (௧0) "ఏతత్సామ గాయన్నాస్తే-ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" (௧௧) "అహం సర్వం కరిష్యామి-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" (௧௨) "క్రియతామితి మాం వద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (௧௩) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி-துயரறுசுடரடிதொழுதெழு" (௧௪) "ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" (௧௫) "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" (௧௬) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" (௧௭) "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட" (௧௮) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" (௧௯) "மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்" (௨0) "உற்றேனுகந்துபணிசெய்து" (௨௧) "அடியரோடிருந்தமை" (௨௨) "வீடுபெற்ற" (௨௩) "ఐకాన్తికనిత్యకైఙ్కర్యైః ప్రహర్షయిష్యామి-ஐகாந்திகநித்யகிங்கர:ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (௨௪) "కైఙ్కర్యప్రాప్త్య

---

(௧) (௨) வி-பு-௬-௫-௫௯ (௩) பாமஸம்ஹி-
(௪) தை-ஆ௩- (௫) தை-ப்ருகு (௬) முண்ட-௩-௧௩
(௭) தை-நா- (௮) கீ-௧௪-௨ (௯)
(௧0) தை-ப்ருகு- (௧௧) ரா-அ-௩௧-௨௫ (௧௨) ரா-ஆ-௧௫-௭
(௧௩) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௧௪) தி-வாய்-௨-௩-௧0 (௧௫) தி-வாய்-௩-௩-௧
(௧௬) தி-வாய்-௨-௯-௪ (௧௭) தி-வாய்-௪-௮-௨ (௧௮) தி-வாய்-௮-௫-௭
(௧௯) தி-வாய்-௯-௩-௭ (௨0) தி-வாய்-௧0-௮-௧0 (௨௧) தி-வாய்-௧0-௯-௧௧
(௨௨) தி-வாய்-௧0-௧0-௧௧ (௨௩) ஸ்தோ-ரத்ந (௨௪) கத்யத்ரயம்

த்ஸ்யோ-கைங்கர்யப்ராப்த்யபேக்ஷயா" (க) "நித்யகிங்கர-நித்ய கிங்கரோபவ" (க) "நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி" (ர) "......... தேஹி-ததநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸ் தாம் தேஹி" இத்யாதி பரஸ்ஸதவாக்யங்களாலே பஹுமுகமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஆகையாலே ரக்ஷகத்வாதி குணோபேதனாய் அகாரவாச்யனான ஸர்வேஸ்வரனுக்குச்சேஷபூதனாய் தததி (ர்) நஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவனான வாத்மாவுக்கு, ஸர்வஸேஷியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸ்ரியஃபதியாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாய் ஸௌந்தர்யாதிகுணவிஸிஷ்டனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை யநுபவித்து அத்தாலேயுண்டான ப்ரீதியாலே பண்ணப்படுவதான நித்யகைங்கர்யமே புருஷார்த்தம்; அதற்கு உபாயம் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி குணவிஸிஷ்டனானவவன் திருவடிகளேயென்றுசொல்லி, அதிரிக்தமாயிருப்பதோருபாயவிஸேஷத்தையும் சொல்லாமையாலே, இவையே ஸகலஸாஸ்த்ர ஸாரதயாப்ரமாண ப்ரதிபாத்யங்களென்றதாயிற்று.

ஆனால் ஏதத்வ்யதிரிக்தஸாதநஸாத்யங்களை பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமுண்டென்றறியாதே பரஹிம்ஸாபரராய் நாஸ்திகராய்த்திரிகிற பாமரசேதநர்க்கு தத்ஜ்ஞாபகமான ஸாஸ்த்ரங்களிலே விஸ்வாஸம் பிறக்கைக்காக அவர்களுடைய ருசியைப் பின்சென்று ஸாஸ்த்ரோக்த பரஹிம்ஸாரூபையாயிருக்கிற அபி(கு)சாரக்ரியையை விதித்தும், அதிலுக்தமான ப(லு) ஸதர்ஸநத்தாலே ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம் பிறந்து, அநந்தரம் தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக ஸரீரவியுக்தாத்மபோக(ரூ) மாயிருக்கிறபாரலௌகிக ஸுகத்தையும், தத்ஸாதந ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளையும், பூர்வோக்த பரஹிம்ஸாநிஷேதபூர்வகமாக ப்ரகாஸிப்பித்தும், தேஹாதிரிக்தமாத்மாவென்றறிந்தவளவிலே தத்கதமான பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்காக பாரதந்த்ர்ய கைங்கர்யரூப மோக்ஷஸுகத்தையும், தத்ஸாதநமான பக்தியையும் பூர்வோக்தபல

(க) ஸரணாகதிகத்யம்

ஸாதநநிஷேதபூர்வகமாக விதித்தும், அந்தப் பாரதந்த்ர்யத்தினுடைய யதா(ஃ)வத்தர்ஶநார்த்தமாக பூர்வோக்த பலஸாதநநிஷேத பூர்வகமாக பகவதப்ரீதிவிஷயகரஸதவ ததத்யந்தாதீ(ந)த்வ ப்ரதிபத்திரூபமான வுபேயோபாயங்களை விதித்தும், இப்படி ஶாஸ்த்ர விஶ்வாஸமும் தேஹாதிரிக்தாத்ம யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் பிறக்கைக்காக இதர ஸாதநஸாத்யங்களை விதிக்கிறதாகையாலே இந்த ப்ரமாணங்கள் ஸப்ரயோஜநங்கள்.

த்ரிவித சேதநாக்ஷகனுன விஶ்வரன் இந்த க்ரமத்தைச் சிலர் விஷயத்திலே நிர்வஹித்தும், இந்த க்ரமமொழிய இந்த ஶாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச் சிலர்க்கு கேவலக்ருபையாலே பிறப்பித்தும் போருகையாலே இந்தநியதி ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரேச்சாதீந(ஃ)ந்தந மொழிய அபேக்ஷிதமன்று.

அபேக்ஷிதமாகில் பரஹிம்ஸாபரரான ச(ஃ)ண்டாகர்ணாதிகளுடைய மோக்ஷம் அநுபபந்நமாம். ஸர்வர்க்கும்பரஹிம்ஸாதிகம் அநுஷ்டேயமுமாம்; (க) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" (உ) "அவனென்னுளிருள்தானறவீற்றிருந்தான்"(ங)"நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (ச) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன், அதுவுமவனதின்னருளே" (ரு) "வைத்தேன்மதியால்" இத்யாதிகளாலே ஸ்வரூப புருஷார்த்த ஸாதநங்களுக்கு ப்ராப்ஸகன் அவனென்கிறத்தோடு விரோதிக்கும். ஆனால் இந்த க்ரமம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்னில், உபயமும் ஈஶ்வரபுத்த்யா நியதவிஷயங்களாகையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாது. ஆனால் ஈஶ்வரனுக்கு வைஷம்யம் வாராதோவென்னில், ஸ்வயமேவநியதாகாரமாயிருப்பதொரு வஸ்துவை அத்தைதக்குலைந்துத் தன்னுடைய புத்த்யதீநமாக நிர்வஹிக்கபோதிறே வைஷம்யம்வருவது. அங்ஙனன்றியிலே ஸகலமும் ஸ்வாதீநரூபமாகையாலே வைஷம்யம்வாராது. இந்தப்ரகாரந்தான் அவனுக்கு ஸ்வாபி(ஃ)மத ப்ரயோஜநமாயிருக்கையாலே ஸாபேக்ஷமன்று.

ஆகையாலே த்வயத்திற்சொல்லுகிற உபாயோபேயங்களையொழிந்த ஸகல ஸாதநஸாத்யங்களும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான

(க) தி-வாய்-க-க-க (உ) தி-வாய்-அ-எ-ரு (ங) தி-வாய்-ரு-எ-கo
(ச) தி-வாய்-அ-அ-ரு (ரு) தி-வாய்-அ-எ-கo (சு)

விந்தவுபாயோபேயங்களிலே ஆரோபிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்திக்கிற தாகையாலே இவற்றை ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரமென்னக் குறையில்லை.

இப்படி ஶ்ருதிகளும் ரிஷிகளும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களும், விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக நிரதிஶய ஸுகரூபமான புருஷார்த்தத்தைப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கைக்குபாயம், (௧) "లోకానాంపరమోధర్మః-லோகாநாம்பரமோதர்ம:" (௨) "రామోవిగ్రహవాన్ధర్మః-ராமோ விக்ரஹவாந்தர்ம:" (௩) "కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్-க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" (௪) "நல்லறமாவனவும் நால்வேதமாத்தவமும் நாரணனேயாவது" என்று சொல்லப்படுகிற ஸித்தோபாயமென்று அறுதியிடுகையாலே நமக்கும் இவ்வுபாயவிஶேஷமே ஆதரணீயமாகக்கடவது.

ஆக, இப்படி ஸகல ப்ரமாணப்ரதிபாத்யங்களாய், மந்த்ரவித்மான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபதமமாய் அபி(பி)மததமமாயிருந்துள்ள உபாயோபேயங்களை இரண்டுவாக்யத்தாலும் விஶதமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே வாக்யத்வயாத்மகமாய்க்கொண்டு த்வயமென்று திருநாமமாய், திருமந்த்ரத்தினுடைய விஶதாநுஸந்தாநமாய், (௪) "మన్తారంత్రాయతఇతిమన్త్రః-மந்தாரம்த்ராயத இதிமந்த்ர:" என்று அநுஸந்தாதாவை ரக்ஷிக்கையாலே மந்த்ரமாகவும், (௫) "ద్వయేనమన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந" என்று மந்த்ரஶ்ரேஷ்டமாகவும் சொல்லப்படுகிற த்வயம் கடவல்லி முதலான வுபநிஷத்துக்களிலே அதீ(தி)தமாய்ப் போருகையாலும், பகவச்சாஸ்த்ரத்திலே, (௫) "ప్రథమంశృణుమన్త్రాణాంమన్త్రరాజమనుత్తమమ్। సర్వమన్త్రఫలావ్యస్య విజ్ఞానేనభవన్తివై। ఏతన్మన్త్రమవిజ్ఞాయ యోనరోమామభీప్సతి-బాహుభ్యాంసాగరంతర్తుమలభ్యాప్లవమిచ్ఛతి। తస్మాద్యోమామభీప్సేతయోవాసుఖతుమిచ్ఛతి। మన్త్రరాజమిమంవిద్యాద్గురోర్వచనపూర్వకమ్- ப்ரதமம்ஶ்ருணுமந்த்ராணாம் மந்த்ரராஜமநுத்தமம்। ஸர்வமந்த்ரபலாநஸ்யவிஜ்ஞாநேநபவந்திவை। ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதி। பாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி। தஸ்மாத்யோமாமபீப்ஸேதயோவாஸுகிதுமிச்சதி। மந்த்ரராஜமிமம்வித்யாத்குரோர்வசநபூர்வகம்" என்றும், (௫) "మాంమేకఞ్చ శ్రియాయుక్తంభక్తియుక్తోనరోత్తమః। ద్వయేనమన్త్రరత్నేన మత్ప్రియోఽణభజేత్స

(௧) (௨) ரா-ஆர-௩௭-௧௩ (௩) பார-ஆ-அ௯

(௪) ௯-திருவ-௭௨ (௫) பகவச்சாஸ்த்ரம்.

దా। అచిరాన్మత్ప్రసాదేన మల్లోకఞ్చ సగచ్ఛతి" "మద్భక్తో వా సుభక్తో వా మూర్ఖః పణ్డితఏవవా । లక్ష్మీఞ్చ మాంసురేశఞ్చ ద్వయేన శరణంగతః। మల్లోకమచిరాల్లబ్ధ్వా మత్సాయుజ్యం సగచ్ఛతి-மாமேகஞ்சஶ்ரியாயுக்தம் பக்தியுக்தோநரோத்த மः। த்வயேநமந்த்ரரத்நேந மத்ப்ரியேணபஜேத்ஸதா। அசிராந்மத்ப்ர ஸாதேந மல்லோகஞ்சஸகச்சதி" "தூர்வ்ருத்தோவாஸுவ்ருத்தோ வாமூர்க்கः பண்டிதஏவவா। லக்ஷ்மீஞ்சமாம்ஸுரேஶஞ்சத்வயேநஶர ணம்கதः। மல்லோகமசிரால்லப்த்வா மத்ஸாயுஜ்யம்ஸகச்சதி"என்று பலவிடங்களிலும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், (க)"ద్వయవక్తా త్వమ్-த்வயவக் தாத்வம்" (க)"ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహ సదైవం వక్తా-த்வயமர்த்தாநுஸந் தாநேநஸஹஸதைவம்வக்தா"என்று பாஷ்யகாரருக்கும் ஶரண்யன் தானே யருளிச்செய்கையாலும்,

ஶ்ருதிஸித்தமுமாய் ஶரண்யாபி(ரீ)மதமுமாயிருந்ததேயாகி லும்ஆசார்யபாரம்பர்யைக்கு எல்லைநிலமாயிருந்துள்ள நித்யாநபாயி நியான பிராட்டி, (௨) "వేదామృతమహాంభోధేర్ణాద్వయముద్ధృతంమద్వ యంశృణుమవక్ష్యామి సద్యోముక్తిప్రదంశుభమ్-வேதாம்ருதமஹாம்போதேர்ஹ ரிணாத்வயமுத்த்ருதம்। தத்த்வயம்ஶ்ருணுவக்ஷ்யாமி ஸத்யோமுக்தி ப்ரதம்ஶுபம்" என்றுதுடங்கி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆதரித்து உப தேஶிக்கையாலும்,

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தபராங்குஶாக்ய பரமாசார்யரும், (௩) "ம யர்வறமதிநலமருளினன்" என்று தாமுமநுஸந்தித்து, (௪) "திரு வுடையடிகள்தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௫) "வண்புகழ்நாரணன்திண் கழல்சேரே" என்று ஸங்க்ரஹேண பிறர்க்கு உபதேஶித்து, இம் மந்த்ரோக்தமான புருஷகாரபூத லக்ஷ்மீஸம்பந்தப்ராப்தி கைங்கர் யவிரோதிநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாபர்யந்தமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ஸக்ரமமாக, (௬) "மலர்மகள்விரும்பும் நமருப்பெறலடிகள்" (௭) "மானேநோக்கிமடவாளைமார்பில்கொண்டாய்மாதவா" (௮) "மல ராள்மைந்தன்" (௯) "திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" (க0) "திருவின் மணாளன்" (கக) "பூமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்று புருஷகார

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௩) தி-வாய்-க-க-க
(௪) தி-வாய்-க-௩-௮ (௫) தி-வாய்-க-௨-க0 (௬) தி-வாய்-க-௩-க
(௭) தி-வாய்-க-௫-௫ (௮) தி-வாய்-க-௫-௯ (௯) தி-வாய்-௩-௯-௯
(க0) தி-வாய்-க-௯-க (கக) தி-வாய்-க-௯-௩

மானப்ரீஸப்பக்கத்தையும், (க) "என்பெருக்கநலத்தொண்பொருளிறிலவண்புகழ்நாரணன்" என்று ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வத்தையும், (உ) "எம்பிரானெம்மான்நாராயணனாலே" (ங) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழில்லேழும்வினையேற்கே" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், (ச) "ஞானமூர்த்திநாராயணை" என்று ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும், (ரு) "திண்ணமம்நாரணம்" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தையும், (சா) "நல்லருள்நம்பெருமான்நாராயணன்" என்று க்ருபாவத்தைதயையுஞ்சொல்லி, ஆகவிப்படி ஆஶ்ரயணோபயோகியாயுங்கார்யோபயோகியாயுமுள்ள குணவைஶிஷ்டியையும், (எ) "ஆறெனக்கு நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (அ) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (கூ) "நம்பெருமானடிமேல்சேமங்கொள்" (க0) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (கக) "அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" (கஉ) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்" (கங) "நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண் நமக்கென்றுநாடொறுமேகசிந்தையனாய்" என்று ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹயோகத்தையும், தது பாயஸ்வீகாரத்தையும், (கச) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம்பயக்க" (கரு) "திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" (கசா) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" (கஎ) "அடிமைசெய்வார் திருமாலுக்கே" என்று கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், (கஅ) "கொடியேன்பருகின்னமுதே" (ககூ) "திருமாலின்சீர்இறப்பெதிர்காலப்பருகிலுமார்வனே" (உ0) "அடியனேன்பெரியவம்மானே" (உக) "விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோன்" (உஉ) "நிறைழுலகுக்கும்நாயகன்" என்று கைங்கர்யாஶ்ரயவஸ்துவையும்,

(உங) "நின்கோயில்சீய்த்து" (உச) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்

(க) தி-வாய்-க-உ-க0 (உ) தி-வாய்-க-எ-க (ங) தி-வாய்-க-ச-ரு
(ச) தி-வாய்-ச எ-க (ரு) தி-வாய்-க0-ரு-க (சா) தி-வாய்-ரு-கூ-க0
(எ) தி-வாய்-ரு-எ-க0 (அ) தி-வாய்-ரு-அ-கக (கூ) தி-வாய்-ரு-கூ-கக
(க0) தி-வாய்-ங-க0-க0 (கக) தி-வாய்-சா க0-க0 (கஉ) தி-வாய்-ரு-அ-ங
(கங) தி-வாய்-ரு-க0-க0 (கச) தி-வாய்-எ-க0-க (கரு) தி-வாய்-சா-ரு-அ
(கசா) தி-வாய்-சா-கூ-ங (கஎ) தி-வாய்-சா-ரு-கக (கஅ) தி-வாய்-எ-க-எ
(ககூ) தி-வாய்-எ-கூ-கூ (உ0) தி-வாய்-அ-க-ங (உக) தி-வாய்-அ-கூ-உ
(உஉ) தி-வாய்-அ-கூ-கக (உங) தி-வாய்-கூ-உ-க (உச) தி-வாய்-அ-ரு-எ

ளாய்" (௧) "கொடுவினையேனும்பிடிக்க நீயொருநாள்கூவுதல் வருதல்செய்யாய்" (௨) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள்வியக்கவின்புறுதும்" என்று கைங்கர்யத்தையும், (௩) "விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாம்" (௪) "அமராவினைகளே" (௫) "நில்லாவல்லல்" என்று கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லி, ஆகவிப்படி அநேகவாக்யங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்,

பெரியமுதலியாரும், (௬) "ந த⁴ர்மநிஷ்டோ²ஸ்மி-அகிஞ்சநோநந்யக³தி:-த்வத்பாத³மூலம்ʼஶரணம்ʼப்ரபத்³யே-நதர்மநிஷ்டோஸ்மி, அகிஞ்சநோநந்யகதி:-த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே" (௭) "க்ருʼபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், பாஷ்யகாரரும், (அ) "அநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ʼ ப்ரபத்³யே-அநந்யஶரணஶ்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (அ) "அநந்யஶரண ஸ்த்வத்பாதா³ரவிந்த³யுக³ளம்ʼ ஶரணமஹம்ʼ ப்ரபத்³யே-அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௯) "ஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்த³யுக³ளம்ʼ ஶரணமஹம்ʼ ப்ரபத்³யே-ஶ்ரீமந்நாராயணதவசரணாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧0) "நித்யகிங்கரோ ப⁴வாநி-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று இம்மந்த்ரார்த்தத்தை யநுஸந்திக்கையாலும், ஶரண்யாந்தர்க்கத ஜ்ஞாநிபரிக்ரஹம் இதுக்கதிஶயித்திருக்கும்.

அதுக்குமேலே இதுதான் (௧௧) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும் மனமுடையீர்" என்கையாலே ஸர்வாதிகாரமுமாய், (௧௨) "ஸக்ருʼது³ச்சரிதம்ʼ யேந ஹரிரித்யக்ஷரத்³வயம்ʼ। பாபராஶிம்ʼ த³ஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:-ஸக்ருதுச்சரிதம் யேந ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம்। பாபராஶிம்தஹத்யாஶு தூலராஶிமிவாநல:" (௧௩) "ஸக்ருʼது³ச்சாரிதேநைவ க்ருʼதக்ருʼத்யோ ப⁴விஷ்யதி-ஸக்ருதுச்சாரிதேநைவ க்ருதக்ருத்யோபவிஷ்யதி" (௧௪) "ஸக்ருʼதே³வ ப்ரபந்நாய-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" என்கையாலே ஸக்ருதநுஷ்டேயமுமாய், (௧௫) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்

(௧) தி-வாய்-௯-௨-௧0 (௨) தி-வாய்-௧0-௩-௯ (௩) தி-வாய்-௧0-௪-௯
(௪) தி-வாய்-௧0-௫-௯ (௫) தி-வாய்-௧0-அ-௧௧ (௬) ஸ்தோ-ர-௨௨
(௭) ஸ்தோத்ர-௪-அ (அ) ஶரணாகதிகத்யம் (௯) ஶ்ரீரங்ககத்யம்
(௧0) வைகுண்டகத்யம் (௧௧) தி-வாய்-௧0-௫-௧ (௧௨) பார.
(௧௩) பஞ்சராத்ரம் (௧௪) ரா-யு-௧அ-௩௩ (௧௫) தி-வாய்-௧0-௫-௭

நிர்தோன்றுமடையாவேதம்சாரா" என்கையாலே புத்திபூர்வாநிஷ்ட பரிஹாரகமுமாயிருக்கும்.

(க) "[illegible]-ஸாத்யபக்திஸ்து ஸாஹந்த்ரீப்ராரப்தஸ்யாபிப்ரபலீ" என்றும், (உ) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்" என்றும் சொல்லுகையாலும் ஆத்மபரமாத்மாக்களுடைய அத்யந்தபாரதந்த்ர்ய நிரங்குஸ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களாலும், இருவர்க்கும் கர்மபாரதந்த்ர்யமும் கர்த்தவ்யாம்ஸமுமில்லாமையாலும், ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலும், கர்மாவஸாநத்திலன்றிக்கே ஸரீராவஸாநத்திலே பலமாகக்கடவது. (ங) "[illegible], [illegible]-தஸ்யதாவதேவசிரம், யாவந்நவிமோக்ஷ்யே, அதஸம்பத்ஸ்யே" என்கிற ஸாதாரணவசநம் ஸாதநத்வயகதவித்தஸாத்யங்களாலே ஸரீரமோக்ஷமும் கர்மமோக்ஷமுமாகக்கடவது.

ஸரீரமோக்ஷபர்யந்தமான விளம்பமும் தத்காலீந து:க்காநுபவமும் ப்ரபத்தவ்யனான ஸர்வேஸ்வரன் இவன்பக்கலிலே சபலனுமாய் ஹிதகாமனுமாயிருக்கையாலே இவனுக்கு தீவ்ரவேகப்ரதாநம் பண்ணுமையாலும் ததநுரூப கர்மஸம்பந்தாநுமதி பண்ணியிருக்கையாலுமாகக்கடவது.

இவ்வாதிக்யங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்டில், (ச) "[illegible]-தர்மஜ்ஞஸமய:ப்ரமாணம்" (ரு) "[illegible]-[illegible] - யதாதேதேஷுவர்த்தேரந், ததாதேஷுவர்த்தேதா:" இத்யாதிகளாலே ப்ராமாணிகபரிக்ரஹமே ப்ரபலமென்கையாலே தத்ஜ்ஞாபநார்த்தமாகவும் ஸாதநஸாத்யங்களில் ருசிவிஸ்வாஸங்களுக்காகவும் பூர்வாசார்யவசநங்கள் அநுஸந்தேயங்கள்.

அவையெவையென்னில், பட்டர்பாதிரிக்குடியிலே எழுந்தருளினபோது, மறவன், "முயற்குட்டியைப்பிடித்தேன், அதின்தாய் முன்னேவந்து தண்டனிட்டவாறே விட்டுப்போந்தேன்" என்ன, முயலுக்கு ஸரணாகதியே ரக்ஷகமென்று உபதேஸிந்தாரில்லை. (சு) "[illegible]-அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்யரக்ஷிதவ்ய:" என்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (உ) திரு-வாய்-க-க0-ரு (ங) சாந்தோ-ரு-உ-சு-க
(ச) ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம் (ரு) தை-ஸீக்ஷா (சு) ரா-யுக அ-உக.

கிறஜ்ஞாநம் வேடனுக்கில்லை. இப்படியிருக்க, ப்ரபத்திவைபவமிருந்தபடி யென்னென்று பட்டர் விஸ்மிதரானாரென்கிற வார்த்தையும்,

இவனகத்திலே யொதுங்கினேனென்றிறே நம்மை இவனுபசரித்தது. பரமசேதநன், தான் அபி(௪)மாநித்த திவ்யதேஸங்களிலே வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களளவிலே என் நினைத்திருக்கிறனோ வென்று வித்(௪)ரானாரென்கிற வார்த்தையும்,

பட்டர் ஜீயர்மடியிலே கண்வளர, இராமுடியத் துடைமாறத் தேடுதல் தூங்குதல்செய்யாதே ஸாவதா(௪)நராயிருக்க, ஜீயரைப் பார்த்து பட்டர், இப்படி நீர் எனக்குப் பரிவராயிருக்கைக்கடி நான் சொன்ன த்வயத்தை விஸ்வஸித்தகனமிறே யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பட்டர் எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே ரஹஸ்யம் கேட்டிருக்கச்செய்தேயும் இவர் பதஸ்தராகிறபோது பாஷ்யகாரர் இவர்கையிலே புஸ்தகத்தைக்கொடுத்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்து பெருமாள் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தாரென்கிற வார்த்தையும்,

சிறியாத்தான், எம்பார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு எனக்குப்ரியமாகவும் ஹிதமாகவும் திருவுள்ளத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதமே, த்வயத்திலறுதியிட்டிருக்கு மர்த்தத்துக்கு மேற்பட ஸ்ரேஷ்டமாயிருப்பதொன்றில்லை; இத்தை விஸ்வஸித்திருமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், அநாதிகாலம் எம்பெருமானோடே ஸம்பந்தத்தை யில்லைசெய்துதிரிகிற சேதநரை அவன் திருவடிகளிலே பிணைக்கைக்குப் பற்றாசு பிராட்டியுளளென்று நிர்ப்ப(௪)ரனாயிருவென்று சிறியாத்தானுக் கருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெற்றி ஸ்ரீபாதத்திலே த்வயஸ்ரவணம்பண்ணின கொற்றியம்மைப்பிராட்டி, திருமந்த்ரத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்ன, அதுவும் த்வயத்துக்குள்ளே உண்டுகாண்; அதுகொண்டு கொள்ளுங்கார்யத்தையும் த்வயத்தைக்கொண்டுகொள்ளா யென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

வீராணத்தருளாளப்பெருமாளுக்கு த்வயமருளிச்செய்கிற போது பிள்ளையைப்பார்த்து என்னையொழியப் புறம்பேபோமாகில், செய்தென்? நான் சொல்லும்போது நான் விஶ்வஸித்திருக்குமதை யே சொல்லவேணுமென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

பெரியகோயில் நாராயணன்மகன் ஏகாயநரோடே யிருக்கக் கண்டு பாஷ்யகாரர் அவனையழைத்துப் பெருமாள்திருமுன்னே கொண்டுபுக்கு, த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லை; அத்தை விஶ்வஸித் திருவென்று சடகோபனையெடுத்துச் சூழ்த்துக்கொடுத்த வார்த்தையும், பாஷ்யகாரரைப்பிரிந்து திருமேனி வெளுத்துத் திருநாராயணபுரத்திலேயெழுந்தருளின அம்மங்கியம்மாளுக்கு, என்னைப்பிரிந்து க்லேஶித்துவந்தவுனக்கு முன்புசொன்ன த்வயமொழியக்கண்டிலே னென்று ஒருத்வயத்தையும், ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புறவீடுவிட்டிருக்கிற தஶையிலே ஆழ்வானுக்குக் கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலிட்டாற்போலிருக்கும் காணுங்கோளென்று அவர்க்கு த்வயத்தை யருளிச்செய்தாரென்கிற வார்த்தையும், எம்பெருமானார் அந்திமதஶையிலே ஸேவித்திருந்த முதலிகளுக்கு த்வயமொழியத் தஞ்சமில்லையென்றிருங்கோளென்றருளிச்செய்த வார்த்தையும்,

அனந்தாழ்வான் நஞ்ஜீயரைப்பார்த்து, திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலேவளர்ந்து த்வயைகஶரணராவாயென்று வாழ்த்தினாரென்கிற வார்த்தையும், இவை முதலான இவ்வாசார்யவசநங்களுடைய ருசிவிஶ்வாஸங்களுக்காக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள்.

இப்படி ஆசார்யருசிபரிக்ருஹீதமான த்வயம் அநந்யஸாதநராய் அநந்யப்ரயோஜநரான முமுக்ஷுவுக்கு அநுஸந்தேயமான வர்த்தவிஶேஷங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதோக்தமான ஆத்மபாரதந்த்ர்யத்தாலும், சரமஶ்லோகத்தில் அஹம்பதோக்தமான ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் தோன்றின உபாயவிஶேஷத்தையும், அவற்றில் சதுர்த்தியாலும் உத்தமனாலும் தோன்றின வுபேயவிஶேஷத்தையும், இதில் ப்ரதமபதோக்தமான ஶ்ரீஸம்பந்தத்தால்வந்த ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை முன்

னிட்டுக்கொண்டு ஸ்வீகரித்து ப்ரார்த்திக்கையாலே அவற்றிற் காட்டில் இது அதிகமாயிருக்கும்.

ஆகையிறே. (க) "సంసారార్ణవమగ్నానాం సద్యస్సంసారతారణమ్। ద్వయమేతన్నిబధ్నాతి నాస్త్యస్య సదృశం భువి-ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் ஸத்யஸ் ஸம்ஸாரதாரணம் । த்வயமேதந்நிப்3ந்த்ரநாஸ்த்யஸ்யஸத்ருஸம் புவி" என்றதும், 'ద్వయేన మన్త్రరత్నేన-த்வயேநமந்த்ரரத்நேந' (க) "మన్త్రరత్నం ద్వయం బ్రహ్మన్ శృణుష్వామి సువ్రత - மந்த்ரரத்நத்வயம்ப்ராஹ்மந் ஸ்ருணுவக்ஷ்யாமிஸுவ்ரத" என்றதும்.

இத்த்வயத்துக்கதிகாரி, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமபதத்தில் தா(஧ா)து ப்ரத்யயங்களால் தோன்றின ரக்ஷகத்வ ஶேஷித்வங்களை, அதில் சரமபதத்தில் தா(஧ா) த்வர்த்தத்தாலே தோற்றின ஜ்ஞாநத்தாலே தெளிந்துதேறி, தத்பதோக்தாநந்த ராகாரமான வாநந்தத்தில் நிலைநின்றவனுகையாலே, இப்படிப்பட்ட சேதநன் துர்லபனுகையாலே நம் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை ரஹஸ்யமாக உபதேசித்துப் போருவார்கள்.

ஆகையாலே தா(஧ா)த்வர்த்தவிஶதீகாரமான நமஶ்ஶப்தார்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபாயவரணத்தையும், ப்ரத்யயார்த்த ப்ரதிஸம்பந்திபூத மகாரார்த்த விஶதீகாரமான சதுர்த்த்யர்த்த ஜ்ஞாநகார்யமான உபேயப்ரார்த்தநையும் வாக்யத்வயத்தாலும் சொல்லுகிறதாகையாலே இம்மந்த்ரம் ஸர்வாதிகமாயிருக்குமாபோலே தந்நிஷ்டனை இவ்வதிகாரியும் ஸாத்யாந்தரத்திலும் ஸாதநாந்தரத்திலும் நிஷ்டரானவர்களில் அத்யந்தம் அதிகனுயிருக்கும்.

"మూర్ఖోవాపణ్డితోవాపి శూద్రోవాప్యశుచిస్సదా। తస్మిన్ ద్వయే యది శ్రద్ధా స పూజ్యో భవతి ధ్రువమ్। శ్రోత్రియో వాన్వకులీనో వా తపస్వీ వా పరాత్పరః ద్వయాధికారీ నో చేత్తం దూరతః పరివర్జయేత్-மூர்க்கோவாபண்டிதோவாபி ஶூத்ரோவாப்யஶுசிஸ்ஸதா । தஸ்மிந்த்வயேயதிஶ்ரத்தாஸபூஜ்யோபவதித்ருவம் । ஶ்ருதவாந்வாகுலீநோவா தபஸ்வீவாபராபரா । த்வாயதிகாரீநோசேத்தம் தூரதஃபரிவர்ஜயேத்" என்று அந்யநிஷேதபூர்வகமாக த்வயாதிகாரியானவன் பூஜ்யதமனென்று சொல்லாநின்றதிறே.

(க) பஞ்சராத்ரம்

(௧) "శరణమిత్యపివాచముచ్చరయన్-ஶரணமித்யபிவாசமுதைரயம்" (௨) "కురుపరంతవరంగధురంధర-குருபரம்தவரங்கதுரந்தர" (௨) "மாதவனென்றதேகொண்டு-தீதவங்கெடுக்கும்" (௩) "மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்" என்று சொல்லுகையாலும், (௪) "సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణు మే-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமே" என்றும் (௫) "గుహ్యానాం గుహ్యం-குஹ்யாநாம்குஹ்யம்" என்றும் சொல்லுகையாலும் நம்பூர்வாசார்யர்கள் மற்ற ரஹஸ்யத்வயத்திலும் அர்த்தமாத்ரத்தைமறைத்துப்போருவர்கள்; இதில் ஶப்தார்த்தங்களிரண்டையும் மறைத்துப்போருவார்கள்.

(௬) "இங்கிப்பரிசுரைப்பார் - திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்" என்கிறபடியே நம்மைப்பாராதே முன்பு சொன்னவர்களைப் பார்த்து இரங்கும்படிபண்ணும். இஶ்ஶப்த விஶேஷத்தாலே இவ்வர்த்தத்தை யநுஸந்தித்தாலிறே கார்யகரமாவது. இம் மந்த்ரநிஷ்டையொழிய ஈஶ்வரனை லபி(ஃ)க்கத்தேடுகை மூர்க்கக்ருத்யம்; ஸ்வநாஶத்தோடேபோம். ப்லாலாபமாத்ரமாய் விடுமென்னுமிடம், (௭) "ఏతన్మంత్రమవిజ్ఞాయ యో నరో మామభీప్సతి। బాహుభ్యాం సాగరం తర్తుమలప్లవమిచ్ఛతి - ஏதந்மந்த்ரமவிஜ்ஞாயயோநரோமாமபீப்ஸதி । பாஹுப்யாம்ஸாகரம்தர்த்துமலப்த்வாப்லவமிச்சதி" என்கிற க்ரந்தத்தாலே சொல்லிற்று.

(௮) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்விதிவாய்க்கின்று" (௯) "தேனேயின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூற்றுச்சொல்ல, தானேலெம்பெருமானவனென்னாகியொழிந்தான்" (௧௦) "மாயம்சொல்லி வள்ளல்மணிவண்ணனே, என்றென்றே-உன்னைக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே உபாயபூதன்பக்கல் க்ருபையும் ப்ராப்தியும் ஔதார்யமும், தன்பக்கல் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களும் ஆர்த்த்யபி(ஃ)நிவேஶங்களுமேயிறே இவ்வுபாயத்துக்கு அபேக்ஷிதம்; அல்லது ஆபி(ஃ)ஜாத்யாநுகூல்யாதிகளன்றே.

---

(௧) ர-ஸ்த-௨-௧0௨　(௨) தி-வாய்-௨-எ-௩　(௩) தி-வாய்-௧0-௫-எ
(௪) கீதை-௧௮-　(௫) கீதை-　(௬) திருப்பா-௩0
(எ) பாஞ்சராத்ரம்　(௮) தி-வாய்-௫ ௧-௧　(௯) தி-வாய்-௫-௧-௨
(௧0) தி-வாய்-௫-௧-௩

(க) “అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాంగతోఽపి వా। ద్వయస్మరణమాత్రేణ స బాహ్యాభ్యన్తరశ్శుచిః। మూర్ఖో వా పణ్డితో వాపి నిన్దితో వాప్యనిన్దితః। ద్వయోచ్చారణమాత్రేణ నరః పూజ్యో న సంశయః- அபவித்ரஃபவித்ரோவாஸர்வாவஸ்தாங்கதோபி வா। த்வயஸ்மரணமாத்ரேண ஸபாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசிஃ। மூர்க்கோவாபண்டிதோவாபி நிந்திதோவாப்யநிந்திதஃ। த்வயோச்சாரண மாத்ரேண நரஃபூஜ்யோநஸம்ஶயஃ” என்னக்கடவதிறே.

(௨) “ஏழையேதலன்” இத்யாதியாலே அபி(த்)ஜநவித்யாவ்ருத்தங்களால் தண்ணியரான ஶ்ரீகுஹப்பெருமாள் விஷயமாக அவை யொன்றையும்பாராதே ஶரண்யரான பெருமாள்தாம் “உன்தோழி” என்று புருஷகாரஸம்பந்தத்தையும், “உம்பி” என்று பாகவதாங்கீ காரத்தையு முண்டாக்கி, “தோழன் நீஎனக்கு” என்று தாமுமங்கீ கரித்து, “இங்கொழி” என்று தாமுகந்த கைங்கர்யத்தையும் கொண் டாரென்கையாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் அப்ரயோஜகம், பகவத்க்ரு பையே ப்ரயோஜகமென்னுமிடம் வ்யக்தம்.

இம்மந்த்ரந்தான் வாக்யத்வயத்தாலும் வித்தோபாயவிஷய மான ப்ரதிபத்தியையும், தத்பலமான உபேயப்ரார்த்தநையும் முக் யமாக ப்ரதிபாதிக்கிறது.

அதில் பூர்வவாக்யத்திற் சொல்லுகிற உபாயப்ரதிபத்தி அநா திகாலார்ஜிதமான அக்ருத்யகரணாதிகளாலே தூஷிதாந்தஃகரண னான இவனுக்குக் கூடாமையாலே அந்த தோஷதர்ஶநபய நிவ்ருத் திஹேதுபூதமான புருஷகாரத்தைச் சொல்லுகிறது ஶ்ரீமத்பதம். அந்தப் புருஷகாரத்தாலே உத்பூ(த்பு)தங்களாய், ததுபாயப்ரதிபத்த் யாஶ்ரயபூத சேதநனுடைய ஸதோஷத்வ அப்ராப்தத்வ நிகர்ஷாதி களுக்கு நிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும், ப்ரபத்த் யந்தர்க்கதமானவிஶ்வாஸத்துக்கு ஹேதுபூதமானஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணயோகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயணபதம். ப்ரபத்திக்கு விஷயமான வுபாயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தி ஸுலபனாகவேண்டுகை யாலே அந்தஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறது “சரணௌ” என்று. ப்ரபத்திவிஷயபூதனான வவனுடைய உபாயத்வத்தைச்சொல்லுகி றது “ஶரணம்” என்று. ஆக பூர்வவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம் (௨) தி-மொ-நி-அ-க

லப்பட்ட உபாயத்வப்ரதிபத்திக்கு உபயுக்தங்களாய்க் கிடக்கிறன- இதில்சொல்லுகிற புருஷகாராதிகள்;

உத்தரவாக்யத்திற்சொல்லுகிற ப்ரார்த்தனைக்கு விஷயமான கைங்கர்யம் - மிதுநசேஷபூதனான இவனுக்கு மிதுநம் விஷயமானாலல்லது பூர்ணமாகாமையாலே, தத்பூர்ணஹேதுவான ஸ்ரீயஃபதித்வத்தைச் சொல்லுகிறது "ஸ்ரீமதே" என்று. அந்தக்கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாகவேண்டுகையாலே தத்தேதுவான ஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். அதில் ஸ்வப்ரயோஜநநிவ்ருத்தி பிறந்தாலல்லது சேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகாமையாலே தந்நிவ்ருத்தியைப்பண்ணுகிறன நமஶ்ஶப்தம். ஆக உத்தரவாக்யத்துக்கு முக்யமாகச்சொல்லுகிற கைங்கர்யப்ரார்த்தனைக்கு உபயுக்தங்களாய்க்கிடக்கிறது இதிற்சொல்லுகிற ஸ்ரீஸம்பந்தாதிகள்.

ஆகவிப்படி வாக்யத்வயத்தாலும் ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகையாலே இதுக்கு வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபநிரூபணமாகக்கடவது. இதுதான் பூர்வாசார்யருசிபரிக்ருஹீதமாகையாலே ஸகலஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமந்த்ரஸித்தமான உபாயோபேயங்கள் ஶிஷ்டாசாரஸித்தமென்கை - இதுக்குத்தாத்பர்யார்த்தமாகக் கடவது.

இதில் வாக்யத்வயத்திலும் சொன்ன உபாயோபேயப்ரதிபத்திப்ரார்த்தனைகள் - பூர்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹேதுபூத புருஷகாரவ்யதிரேகேணவும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுபூத லக்ஷ்மீஸம்பந்த வ்யதிரேகேணவும் உதி(த)யாமையாலே இவ்வாக்யத்வயத்துக்கும் ப்ரதாநார்த்தம் புருஷகாரப்ராதாந்யமும் மிதுநகைங்கர்யப்ராதாந்யமுமாகக்கடவது.

இப்ப்ரதிபத்தி அபராதநாமாலயத்வாதிதோஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுபவாலாபத்துக்கும் அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யாலாபத்துக்கும் ஹேது- (க) "మమైవదుష్కృతం కిఞ్చిత్"-மமைவதுஷ்க்ருதம் கிஞ்சித்" (உ) "మత్పాపమేవాత్రనిమిత్తమాసీత్ மத்பாபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத்" (ங) "என்பிழைபெநினைந்தருளி"

(க) ரா-ஸு-கூஅ-சுஎ   (உ)   (ங) தி-வாய்-க-ச-எ

இத்யாதிகளாலே ஸ்வதோஷமாகச் சொல்லுகையாலே இந்த ப்ரார்த்தநையும் ஸ்வதோஷாநுஸந்தாந பூர்வகமாயிருக்கையாலும், அநுஸந்தாநார்த்தம் ஸ்வதோஷமாகக்கடவது.

அதில் பூர்வவாக்யம் புருஷகாரப்ரதாநமாகையாலே இதிற் சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வாபராதநிபந்தந (ஃ)பீதி நிவ்ருத்தியாம்; உத்தரவாக்யம்-மிதுநகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநா ப்ரதாநமாகையாலே இதிற்சொல்லுகிற வர்த்தவிஶேஷங்களை யநுஸந்திக்க ஸ்வரூபாநுரூப பலாலாப(ஃ)நிபந்தந பீ(ஃ)திநிவ்ருத்தியாம். "பூர்வ்வாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்க்ருபாவிஷயத்வஸித்திঃ. உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநத்தாலே பகவத்ப்ரீதிவிஷயத்வஸித்திঃ" என்றுச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

பூர்வவாக்யோக்த ததேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியில்லாதபோது அசித்வ்யாவ்ருத்தியில்லை. தத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநையில்லாதபோது ஈஶ்வரவ்யாவ்ருத்தியில்லை. "நாணடியேன்" "அடியேன்நான்" என்கிற உபயவ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்திக்கும்போதைக்கு உபயவாக்யாநுஸந்தாநமும் வேணும். ஆகவிதின் வாக்யார்த்தமும் தாத்பர்யார்த்தமும் ப்ரதாநார்த்தமும் அநுஸந்தாநப்ரயோஜநமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக விப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்களுக்கு ப்ரதிபாதகமாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸக்ருதநுஷ்டேயமாய் பரமரஹஸ்யமாய், மந்த்ரநிஷ்டருடைய வநுஷ்டாநமாகையாலே மந்த்ரார்த்தத்துக்கு ஶிஷ்டாசாரத்வாரா ப்ரமாணமாய், ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமாய் வாக்யத்வயாத்மகமாயிருந்துள்ள த்வயம், பஞ்சவிம்ஶத்யக்ஷரமாய் ஷட்பதமாய் புருஷகாரம், நித்யயோகம், ததுத்பூதங்களாய் ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள், உபாயோபயோகியான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்கள், ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹம், ததுபாயத்வம், தத்விஷய ப்ரதிபத்தி, உபாயபலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தி, ப்ரதிஸம்பந்திகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநை, தத்விரோதிநிவ்ருத்தியாகிற பத்தர்த்தத்தையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்.

அதில் பூர்வவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க) "ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா

(க) ரா-அயோ-கூக-க

ஃ௦ நிஷ்கிஞ்சநஸ்ஸந: - ஸப்ராதுப்சரணௌகாடம் நிபீட்யரகுநந்தந:" என்கிற உபாயவரணத்தையும், தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான திருவடிகளை யும், தத்ஏகாந்தமான குணவிசேஷங்களையும், தநுத்பா(ஞ்ஞ)வக புரு ஷகாரத்தையும் சொல்லுகிறது; உத்தரவாக்யம் பதத்ரயாத்மகமாய், (க) "ஃவாந்துஸஹவைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷுரம்ஸ்யதே । அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி-பவாம்ஸ்துஸஹவைதேஹ்யாகிரிஸாநுஷுரம்ஸ்யதே । அஹம்ஸர்வம்கரிஷ் யாமி" என்று புருஷகாரமும் உபாயமுமான இருவருடையவும் சேர்த்தியிலே ஸஹஜஸார்வகாலீந கைங்கர்யரூபமான உபேயத்தை யபேக்ஷிக்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வாநுஷ்டாநமாகையாலே பலஹேது பூதாநுஷ்டாநவாக்யம் முற்பட்டது. ப்ராப்திவேளையிலே பிறேபலம் முற்படவேண்டுவது. அநுஷ்டாநதசையில் ஸாதநமிறேமுற்படு வது. அதில் ப்ரதமபதம் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு ஏகாந்தமான குணவிக்ரஹ விசிஷ்டவஸ்துவினுடைய புருஷகாரஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் ப்ரதமாபேக்ஷிதமான புருஷகாரத்தையும் தந்நித்யயோகத்தையும் சொல்லுகிறது "ஶ்ரீமந்" என்று.

அதில் ஶ்ரீசப்தம் புருஷகாரோபயோகி ஸ்வபாவவிசேஷாபேக்ஷையாயிருந்துள்ள ஶ்ரீக்குத்திருநாமமாய்க்கொண்டு "ஶ்ரிஞ்-ஸேவா யாம்-ஶ்ரிஞ்-ஸேவாயாம்" என்கிறதாதுவிலே முடிகையாலே ஆஶ் ரயத்வ விஷயத்வங்களைக் காட்டுகிறது. ஏகாஶ்ரயத்திலே உபயமும் கூடுமோவென்னில்; கர்த்த்ருபேதமும் விஷயபேதமுமுண்டாகை யாலே கூடும். அந்த பேதங்களைச்சொல்லுகிறது - "ஶ்ரீயதஇதிஶ்ரீ:- ஶ்ரீயதஇதிஶ்ரீ:" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியும், "ஶ்ரயதஇதிஶ்ரீ:- ஶ்ரயதஇதிஶ்ரீ:" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியும்.

எங்ஙனேயென்னில், "ஶ்ரீயதே" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத் தியாலே ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடை ய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்காக ஆஶ்ரயணீயையாய்க்கொண்டு, (உ) "நங்கள்திரு" என்னும்படி இவர்களுடைய உபாயோபே யாத்யவஸாயங்களாகிறஸம்பந்தங்களுக்கு (ங) "அஸ்துதே,ததைவஸர்வம்ஸம் பத்ஸ்யதே-அஸ்துதே,ததைவஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்கிறபடியே

(க) ரா-அயோ-௯க-உள (உ) உ-திருவ-சுசு (ங) கத்யத்ரயம்

அபி(௲)வ்ருத்தியைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு ஆஶ்ரயணீயையாயும், "ஶ்ரயதே" என்கிற கர்த்தரிவ்யுத்பத்தியாலே (க) "தன்னாகத்திரு மங்கைதங்கிய" என்கிறபடியே தன்ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திரூப ஸத்தாஸித்திக்காக ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்து (உ) "உன்திரு" (ங) "விஷ்ணோ:ஶ்ரீ:-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீ:" என்னும்படி அவனுக்கு ஸம்பத் தாயைப்பாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரிதையாயும், இவளுக்கு வஸ்துத்வநாம பா(௲)க்த்வங்களும் ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளும் அவனதீ(௲)நமென்கை யாலே இவள் புருஷகாரநிரபேக்ஷமாக ஆஶ்ரயணீயையுமாய் ஆஶ்ரி தையுமா யிருக்குமென்று உபயாநுபந்தி(௲)யான ஸ்வத்வஸ்வாமி நீத்வங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, ஈஶ்வரன் பரமப்ரணயியாகையாலே அந்த ப்ரணயித் வமடியாக ஸ்வஸ்வரூபாதிகளாலே ஸர்வகாலமும் அநுபவி யாநின்றாலும் அபூர்வவத்விஸ்மயஜநகமான வைலக்ஷண்யத்தை யுடையளாயிருக்கிற இவளை க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹனுய்க்கொண் டு ஸேவித்திருக்கையாலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தராலும் ஸ்வரூப தோகுணதஶ்ச ஸேவ்யமானையாயிருக்கு மென்னவுமாம்.

கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வத்வஸ்வாமித்வங்களாகிற விரண்டு ஸம் பந்தமுமில்லாதபோது ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநருடைய அபேக்ஷாஸித் திஹேதுவாயிருந்துள்ள புருஷகாரத்வம்(௲)கடியாது. ஆகையாலே ஆக(௲)ந்துகமின்றியிலே இவள் ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகமாயிருந் துள்ள உபயஸம்பந்தத்தையும் தர்மிக்ராஹகமான ஶ்ரீஶப்தத்தில் வ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இந்த ஸம்பந்தத்வயத்தையும், (ச) "ఈశ్వరీంసర్వభూతానాం-ஈஶ் வரீம்ஸர்வபூதாநாம்" (ரு) "అస్యేశానాజగతోవిష్ణుపత్నీ-அஸ்யேஶாநாஜக தோவிஷ்ணுபத்நீ" (சா) "హ్రీశ్చతేలక్ష్మీశ్చపత్న్యౌ-ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ் சபத்ந்யௌ" இத்யாதிகளாலே ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்று.

(எ) "యస్యాః కటాక్షణమనుక్షణమీశ్వరాణామైశ్వర్యహేతురితిసార్వజనీనమే తత్। తాం శ్రీరితిత్వదుపసంశ్రయణాన్నిరాహుః త్వాం హి శ్రియశ్శ్రియముదాహురుదా

(க) நா-தி-அ-ச (உ) தி-வாய்-௪0-௪0 உ (ங) வி-பு-௧-அ-௪௭
(ச) ஶ்ரீஸூக்தம் (ரு) யஜு- (சா) யஜு-ங-அஷ்ட
(எ) வைகுண்டஸ்த-உ௭

ஜனா: - யஸ்யா:கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீஸ்வராணாமைஸ்வர்யஹேது
ரிதி ஸர்வஜநீநமேதத் । தாம்ஸரீரிதி த்வதுபஸம்ஸ்ரயணாந்நிராஹு: த்வாம்ஹிஸ்ரியஸ்ஸ்ரியமுதாஹுருதாரவாச:" (க)"யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகந்தத் பராதீநோ விதத்தே கிலம் - யஸ்யாவீக்ஷ்யமுகம்ததிங்கிதபராதீநோவிதத்தேகிலம்" இத்யாதிகளாலே ஸர்வப்ராணிகளுக்குமுண்டான ஸ்புரத்தையெல்லாம் இவளுடைய கடாக்ஷாதீ(தீ)நமென்றும், இப்படிக்கொத்த இவளுடையஸத்தை பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்தாலே யாயிருக்குமென்றும் வ்யுத்பத்திஸித்தமான உபயஸம்பந்தத்தையும் அபி(ி)யுக்தரருளிச்செய்தார்கள்.

(உ) "த்வம்மாதா ஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோ ஹரி:பிதா - த்வம்மாதாஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோஹரி:பிதா" (ங)"தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம்-தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம்" (ங)"அகிலஜகந்மாதரம்-அகிலஜகந்மாதரம்"என்னக்கடவதிறே.

இஸ்ஸம்பந்தத்வயத்துக்குண்டான ப்ரயோஜநவிஸேஷத்தைச் சொல்லுகிறது-ஸ்ருணோதி, ஸ்ராவயதி யென்கிற நிருக்தம்.

அதாவது-ஆசார்யோபதேஸத்தாலே ஸ்வஸ்வரூப பரஸ்வரூபங்களையும், தததநுரூபமாய் நிரதிஸயாநந்தமாயிருந்துள்ள புருஷார்த்தத்தையும் யதாவாகவறிந்து, தத்ப்ரதிப(ீ)மான ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஹேயத்வ துக்கரூபத்வ ஜ்ஞாநத்தையுமுடையவன், ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தாலும் பகவத்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் விரோதிபாஹுள்யத்தாலும் ஸாதநாந்தரங்களுக்கு ஆளாகாதே ப்ராப்யருசயதிஸயத்தாலும் ஸம்ஸாரபீ(ீ)தியாலும் ஆஸ்ரயணவிமுகனாகமாட்டாதே கிங்கர்த்தவ்யதாகுலனாய்நிற்க,

நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்தாய் நிரவதிகக்ருபாவானாயிருந்துள்ள ஈஸ்வரன், (ச) "அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா-அந்த:ப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (ரு) "ஒருயிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்னும்படி ஸத்தாதா(தா)ரகனாய், (சு) "எவையுமெவரும் தன்னுள்ளேயாகியுமாக்கியும்-அவையுள்தனிமுதலெம்மான்" என்று

(க) ஸ்ரீஸ்தவ-க- (உ) வி-பு-க-கூ-கஉஎ (ங) ஸ்ரீஸூக்தபிகதயம்
(ச) யஜு-ஆரண்ய (ரு) தி-வாய்-அ-க-ரு (சு) தி-வாய்-க-கூ-க

(க) "కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనాః-கரணகளேபரைர்க்கடயிதும் தயமாநமநா:" (உ) "విచిత్రా దేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్-விசித்ராதேஹ ஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும்" என்றும் இவை புருஷார்த்தஜ்ஞாந முண்டாய் த(ர)ிக்கைக்காக கரணங்களைக்கொடுத்து, (ங) "తత్సృష్ట్వా, తదేవానుప్రావిశత్, తదనుప్రవిశ్య సచ్చత్యచ్చాభవత్-தத்ஸ்ருஷ்ட்வா, ததேவாநுப்ராவிஶத், ததநுப்ரவிஶ்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்று அவற்றுக்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஶக்தி யுண்டாகைக்காக அநுப்ரவேஶித்தும், அவை ஸ்வதேஹபோஷணாதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்குறுப்பாகப் புக்கவாறே அவற்றை யுபஸம்ஹரித்தும், அவ்வளவிலும் நிராஶனாய்விடாதே திரியவும் ஸ்ருஷ்டித்தும், இவற்றைப் பிரியமாட்டாமலும், இவைபடுகிற வ்யஸநத்தாலும் மிகவும் துக்கிதனாயும் இப்படி, (ச) "ఉపాదత్తే సత్తాస్థితినియమనాద్యైశ్చిదచితౌ స్వముద్దిశ్య శ్రీమానితి వదతి వాగౌపనిషదీ - உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ" என்றும், (ரு) "அடியாணிவனென் றெனக்காரருள்செய்யும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸ்வஸ்வாமிஸம்பந்தமே ஹேதுவாக இவற்றினுடைய ஸத்தாப்ரதா(தா)நாதியான ரக்ஷணங்களைப்பண்ணி இவ்வர்த்தத்திலே ஸர்வரும் விஶ்வஸிக்கும்படி உபநிஷத்தின்படியெடுப்பான் வேதமயனை கொடியைக்கட்டி எல்லைநடந்துகாட்டி ஆஶ்ரிதோஜ்ஜீவநோத்ஸுகனாயிருக்க,

இப்படி ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தான ஈஶ்வரனுடைய திருவுள்ளம் புண்படும்படி சேதநர் (சா) "అతిక్రామన్మమాజ్ఞామ్-அதிக்ராமந்மமாஜ்ஞாம்" என்றும், (எ) "బుద్ధ్వాచనోచ-புத்வாசநோச" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாதிகாலம் புத்திபூர்வகமாகவும் அபுத்திபூர்வகமாகவும் த்ரிவிதகாரணங்களாலும் அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாராதிகளைப் பண்ண, (அ) "యద్బ్రహ్మకల్పనియుతానుభవేప్యనాశ్యమ్-யத்ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாஶ்யம்" என்று அநேகமாயிரம் ப்ராஹ்மகல்பம் அநுபவியாநின்றாலும் அள

(க) ர-ஸ்த-உ-சக (உ) விஷ்ணுதத்வே (ங) தை-ஆநந்தவல்லி
(ச) ர-ஸ்த-அஎ (ரு) தி-வாய்-கூ-ச (சா) ர-ஸ்த-உ-கக
(எ) வரத-ஸ்த-எகூ (அ) வைகுண்ட-ஸ்த-கூ0

வுபட்டுக்கொற்றுதபடிச் செய்கிறவராதபரம்பரைகளையுணர்ந்து (க) "க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு-க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவயோநிஷு" (உ) "நக்ஷமாமி கதாசந-நக்ஷமாமிகதாசந" (ங) "எரிபொங்கிக்காட்டும்" "அழல்விழித்தானையவுணர்க்கு" என்றும், (ச) "சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்" என்னும்படி நிக்ரஹ விஷயபூதரான சேதநரை, ராஜாக்கள் முனிந்தவர்களைப் பாணர் புலையர்க்குக் கொடுக்குமாபோலே (ரு) "ப்ரணமந்தி தேவதா:-ப்ரணமந்தி தேவதா:" என்று கும்பிட்டுக்கடக்கநிற்கிற யமாதிகள் கையிலே காட்டிக் கொடுத்து ரௌரவாதிநரகங்களிலே தள்ளி யறுத்துத் தீற்றிப்போராநிற்க,

அவ்வளவில், நிவாரகரில்லாதபடி நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயிக்கவென்பதொன்றில்லை; இனிப் பழையநரகமொழிய கதியில்லையென்று தெகுடாடாநிற்கிற விச்சேதநர் பக்கல் அவன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வழற்றியையாற்றி இவர்களை யவன் திருவடிகளிலே பொகடுகைக்கு இவர்களோடும் அவனோடும் மாத்ருத்வ மஹிஷீத்வ ஸம்பந்தத்தையுடையளாய், (சா) "ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா - ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி மைதிலீஜநகாத்மஜா" என்று ப்ரணிபாதமாத்ரத்திலே ப்ரஸந்நையாமென்று ப்ரஸித்தையாய்,

(எ) "செய்தகளினுக்கெல்லைகைம்மாறு" என்று தலைசீய்ப்பது, (அ) "ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத:-ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோஹநூமத:" என்று ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணுவதாம்படி (கூ) "த்ருஷ்டா ஸீதா-த்ருஷ்டாஸீதா" என்று பெருமாளையுமுண்டாக்கி, (கO) "க்ருஹீத்வா ப்ரேக்ஷமாணா ஸா பர்த்து: கரவிபூஷணம் । பர்த்தாரமிவ ஸம்ப்ராப்தா ஜாநகீ முதிதாபவத்-க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணாஸாபர்த்து:கரவிபூஷணம்| பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தா ஜாநகிமுதிதாபவத்" என்று அக்கரையுமிக்கரையுமான விருப்புத்தோற்றுதபடி பெருமாளோடு ஒரு படுக்கையிலேயிருந்தாப்போலே ப்ரீதையாம்படி கைக்கண்டவடையாளம் கொடுத்து ராமகுணங்களாலேதேற்றி, அது "பர்த்தாரமிவ-பர்த்தாரமிவ"

(க) கீ-கசு-கக (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) ச-திருவ-உக
(ச) திருநெ-கூ- (ரு) மாங்கள்யஸ்தவம் (சா) ரா-ஸு-உஎ-ருஎ
(எ) தி-மொ-ரு-அ-உ (அ) ரா-யு-க-சக (கூ) ரா-பா-க (கO) ரா-ஸு-ஙகூ-ச

என்று த்ருஷ்டாந்தமாய்ப் போகாமல் இரண்டிதிலுக்கும் உபகாரக ஞன திருவடிக்கு எத்தைச்செய்வுதோமென்று தடுமாறுகிறவளா ஸிலே,

அவன், "தேவரீளவிலே தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணிப் போந்த விந்தராக்ஷஸிகள் பாபைகள்; வத்யர்; இவர்களை எனக்கொரு க்ஷணகாலம் லீலைக்கு விஷயமாக்கவேணும்" என்ன, (௧) "పాపా నాంవా శుభానాంవా వధార్హాణాంప్లవంగమ । కార్యం కరుణమార్యేణ నకశ్చిన్నాపరా ధ్యతి-பாபாநாம்வா ஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம்ப்லவங்கம | கார்யம் கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்று அவர்கள் தர்ஜநப (த்)ர்த்ஸநாதிகளைப் பண்ணுகையாலே பாபைகளாகிலுமாம், (௨) "రాజ సంశ్రయవశ్యానాం కుర్వంతీనాం † పరాజ్ఞయా-ராஜஸம்ஶ்ரயவஶ்யாநாம்குர் வந்தீநாம்பராஜ்ஞயா" என்று சோறிட்டவன்சொன்னது செய்கை யாலே ஸாபராகிலுமாம், உன்பக்ஷத்தாலே வதார்ஹரேயாகிலுமாம், நல்லமணிச்சரால் ஸர்வவிஷயமாக க்ருபைபண்ணுகைசரண் ப்ராப் தம்; நிரூபித்தால் பெருமாள் விஜயத்தைச்சொல்லி மீண்டுபோகா மல் (௩) "దాసీనాంరావణస్యాహంమర్షయామీహదుర్బలా-தாஸீநாம்ராவண ஸ்யாஹம்மர்ஷயாமீஹ துர்பலா" என்றுபா(ஷா)தகரேயாகிலும் பிறர் கண்குழிவு காண்கைக்கு ஶக்தையல்லாத வென்முன்பே பெருமா ளுடைய நியோக(ம்)முமின்றியிலேயிருக்க, இவர்களை நலியவிசா ரித்த நீயன்றோ அபராதம் பண்ணினவனென்று பவநாத்மஜனோடே மறுதலித்து அவர்களை ரக்ஷிக்குமவளாய்,

அவர்கள் தங்களுக்கும் (௪) "భవేయంశరణంహివః-பவேயம்ஶர ணம்ஹிவ:" என்று அபயப்ரதாநம்பண்ணி, (௫) "అలమేషాపరిత్రాతుం రాక్షస్యోమహతోభయాత్-அலமேஷாபரித்ராதும்ராக்ஷஸ்யோமஹதோ பயாத்" என்று இப்பய நிமித்தமாக நம்மைரக்ஷிக்கைக்கு நம்மாலே பர்த்ஸிதைபான இவள்தானே அமையுமென்று விஶ்வஸிக்கும்படி யிருக்குமவளாய்,

ஜந்மவ்ருத்த ஜ்ஞாநங்களால் குறையநின்ற காகவிபீஷண குஹ

---

† పరాజ్ఞయా

(௧) ரா-யு-௧௧௫-௪௪ (௨) ரா-யு-௧௧௫-௩௮ (௩) ரா-யு-௧௧௫-௪௬

(௪) ரா-ஸு-௫௮-௯௩ (௫) ரா-ஸு-௨௭-௪௫

ஸுக்ரீவாதிகளும் இவளை முன்னிட்டு ஆஸ்ரயிக்கையாலே தங்களுடைய அபீஷ்டம்பெற்று க்ருதார்த்தராம்படி சாருண்யவர்ஷத்தைச் சொரிகிற மழைக்கண்மடந்தையான விவளையொழியவில்லையென்றறுதியிட்டு (௧) "సర్వలోకశరణ్యాయ-ஸர்வலோகஸரண்யாய" (௨) "ఏతద్వ్రతంమమ-ஏதத்வ்ரதம்மம" என்று விருதுபிடித்து வ்ரதங்கொண்டு திரிகிறவர் அஸரண்யரானவன்றும், (௩) "అశరణ్యశరణ్యాం-அஸரண்யஸரண்யாம்" என்று ஸரண்யையானவிவளை யொழியப்புகலில்லையென்று புகுந்து, பூர்வாபராதத்தாலே பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்துக் கஞ்சி ஸம்ஸாரதோஷத்தாலே இங்குப்பொருந்தமற்று ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தாலே ச(X)க்யந்தராஹிதனாயிருக்கிறவென்னை அவன் திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷிப்பிக்கை தேவர்க்கேப(†)ரமென்று இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளைக்கேட்டு மாதாவான தன்னிழலிலேயிட்டு வைத்துக்கொண்டு,

அநந்தரம் (௪) "స్వవైశ్వరూప్యేణసదానుభూతయాప్యపూర్వవద్విస్మయమాదధానయా-ஸ்வவைஸ்வரூப்யேணஸதாநுபூதயாப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாததாநயா" என்றும், (௫) "భోగోదగ్రకేళీచులుకితభగవద్వైశ్వరూప్యానుభావా-போகோதக்ரகேளீசுளகிதபகவத்வைஸ்வரூப்யாநுபாவா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வஸக்தியுக்தனுமாயிருக்கிற விஸ்வான் தன்னுடைய பரவ்யூஹாதி ஸகலவிக்ரஹங்களாலும் (௬) "வல்வினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடையாய்" (௭) "என்னைப்புன்செய்கைநலிக்கும்" (௮) "பண்டிவரைக்கண்டறிவதெவ்வூரில்" (௯) "அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று அதில் அபி(†)யுக்தரானவர்கள் பேசும்படியான குணசேஷ்டிதங்களாலும் போக்யதையாலும் ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் அபூர்வமானவாஸ்சர்யங்களையுடைத்தாய், விபுவான தன் ஸ்வரூபத்திலேகதேஸத்துக்குள்ளே அணுவானவிவள்ஸ்வரூப மிருக்குமாபோலே இவளுடைய ஸீலரூபவிலாஸவ்யாபாரங்களாலுண்டான போக்யதைக்குள்ளே மக்ந(X)னாய்,

---

(௧) ரா-யு-௧௮-௧௮ (௨) ரா-யு-௧௮ ௩௩ (௩) ஸரணாகதிகத்யம்
(௪) ஸ்தோ-ரத்ந (௫) ஸ்ரீகுணரத்ந (௬) தி-வாய்-௮-௧-௮
(௭) தி-வாய்-௫-௧௦-௨ (௮) தி-மொ-௮ ௧-௮ (௯) தி-வாய்-௨-௫-௪

(௧) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" என்றிடைவிடாமல் ஆலிங்கநத்துக்குமேற்பட தர்மியில்லை யென்னும்படி பண்ணக்கடவதான போக்யதாதிஶயத்தாலும், (௨) "மலராள்தனத்துள்ளான்" (௩)"அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "மலர்மங்கைமணநோக்கமுண்டான்" என்று ஸ்வரூபஸத்தாபோக(ங)ங்களெல்லாம் அவளிட்ட வழக்காய் (௫) "ஆலிங்கநாலாபவிலோகநாத்யைர்விலாஸபேதைர்விவிதைர்விலோப்ய। ஆஹ்லாதயந்திப்ரிய மாஶ்ரிதாநாமம்போருஹேரோஷமபாகரோஷி- ఆలిఙ్గనాలాపవిలోకనాద్యైర్విలాసభేదైర్వివిధైర్విలోభ్య । ఆహ్లాదయన్తీప్రియమాశ్రితానామమ్బోరుహే రోషమపాకరోషి" என்கிறபடியே, (௬) "మధురామధురాలాపా-மதுராமதுராலாபா" என்றும் (௭) "பண்ணை வென்றவின்சொல்மங்கை" (௮) "பண்ணுலாவுமென்மொழிப்படைத்தடங்கண்ணாள்" (௯)"பாண்மொழியாய்" என்னும்படி இனியபேச்சுக்களாலும் * வடிக்கோலவாணெடுங்கண்களாலும் துவக்கிக்கொண்டு (௧௦) "திருமகட்கே தீர்ந்தவாறு" என்னும்படி திருவுள்ளமீடுபட்டு ஓடமேற்றிக்கூலி கொள்ளும்போதானவளவிலே,

"தன்னுடைய பூர்வாபராதத்தாலே நேர்கொடுநேரே உம்முடைய திருமுன்பேவர அஞ்சி, உம்மை யாஶ்ரயிக்கைக்கு என்னைக் கால்கட்டுகிறானொருசேதநன்; கைக்கொண்டருளீர்" என்று தனக்கு இவன் விண்ணப்பம்செய்யும் வார்த்தைகளையும் அவனைக்கேட்பித்து, அவன் இவளுக்கு ந்யாயநிஷ்டூரமாகக் கண்ணழிவுசொல்லும் பூர்வாபராதரூபகர்மங்களுக்கும், நீர் உம்முடைய ஆஶ்ரயணத்தில் அபி(மு)முகரானவர்கள் விஷயத்திலே குற்றம்பார்த்தல், சிறுமை பார்த்து உபேக்ஷித்தல், காட்டித்தருகிற வென்னைப் பாராதொழிதல் செய்தீராகில், உம்முடைய வாத்ஸல்யஶீலாதிகள் உமக்கில்லையாய் ப்ராணயித்வத்துக்கு அசலாய் உமக்கு தா(ஸ)த்வர்த்தஶித்தியுமின்றிக்கே எனக்கு ப்ரக்ருத்யர்த்தஶித்தியுமின்றியிலே அவர்களுக்கு ப்ரத்யபார்த்தஶித்தியுமின்றியிலே தா(ஸ)துக்ஷயத்தாலே

(௧) தி-வாய்-௩-௧௦-௮ (௨) ௩-திருவ-௩ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௮
(௪) தி-மொ-௮-௧௦-௧ (௫) (௬) ரா-ஸ-௯௯-௧௫
(௭) தி-௪-வி-௧௦௫ (௮) தி-௪-வி-௯௧ (௯)
(௧௦) ௧-திருவ-௪௨

போக(ஜ)க்ஷயம்பிறந்து ரக்ஷித்தும் ரக்ஷிப்பித்தும் ரக்ஷ்யமாயும் விக்நிக்கக்கடவதான ஸ்வரூபஸித்தியுமின்றிக்கே உமக்குமவர்களுக்குமுண்டான ஒழிக்க வொழியாதவுறவுக்கும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகப் பண்ணின ஸ்ருஷ்ட்யவதாராதிகளுக்கும் ப்ரயோஜநமின்றிக்கே உம்முடைய ஜ்ஞாநஸக்திபூர்த்தி ப்ராப்திகளை ரக்ஷணைபயுக்தமாக்குகிற க்ருபையுமின்றியிலே அவை குற்றமறிகைக்கும் தண்டிக்கைக்கும் இவனிடம் பச்சைசர்வாங்கானமக்கும் நிவாரகரில்லாமைக்குமுறுப்பாய்சா(ஸ)து கராய்விநிவிர் சாணும்: கடலுக்குக்கொடுத்த தவம்பைக் காட்டிலேவிட்டாற்போலே நீர்சொன்ன உம்முடைய கர்மபாரதந்த்ர்யத்தால்வந்த சாலுஷ்பத்தை, உம்முடையபக்கல் விமுகராய் ஸம்ஸாரப(ஞ)ந்தராய் அந்யபராய்த் திரிகிறவர்கள் பக்கலிலே நடத்திக்கொள்ளீர். அவித்யையாலும் ஜந்மமரணங்களாலும் காமக்ரோதாதிகளாலு மபிபூ(பூ)தராய்க்கிடக்கிறவிந்த தருமாஞாலத்துக்குள்ளேகுற்றம்காண்கை மூர்க்கக்ருத்யங்காணும். இவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக்கைக்கொண்டருளென்று ஸாரணுகதியில் அவிரதிருபாத்யஸாயத்தை அபேக்ஷித்தவர்க்கு, (க) "[Grantha script quotation]-தயாஸாரணுகத்பாஸர்வம்ஸம்பத்ஸ்யதே" என்று ஸாரணுகதி தன்னாலே உமக்கெல்லாமுண்டாகக்கடவதென்று, (க) "[Grantha]-அஸ்துதே" என்றாப்போலே அவன் குணவத்தைதன்னாலே அவன் இவனைக்கைக்கொள்ளும்படி, தோஷதர்ஸநத்தாலே அழுங்கிக்கிடக்கிற வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை ப்ரகாஸிப்பித்து, (உ) "[Grantha]-ஹிரண்யவர்ணாம் ஹரிணீம்" என்று பொற்பாவையானதான்விளக்குப்பொன்போலே இவனை அவனங்கீகரிக்கும்படிபண்ணி, (ங) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பே" (ச)"நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனை" (ரு)"நெடும்பணைத்தோள்மகிழ்பீடுடைமுன்னையமரர்முழுமுதல்-என்னுடைய நன்னெஞ்சந்தன்னையகல்விக்கத்தானும்கில்லான்" என்னும்படி ஏகாஸனைக்கு ஸர்வஸக்தியாலும் இவள் தன்னாலும் விடுவிக்க வொண்ணாதபடியானவவ்வளவிலே, அவன்நிழலிலே

(க) ஸாரணுகதிகத்யம் (உ) ஸ்ரீஸூக்தம் (ங) தி-வாய்-கO-௪O-எ

(ச) தி-வாய்-ச-ச-அ (ரு) தி-வாய்-௯-எ-அ † பார்த்துத்தவிராமை

ஒதுக்கிநின்று (௧) "நின்னபாதபங்கயம் நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்கவேண்டும்" (௨) "அடியேன்செய்யும்விண்ணப்பம் - மெய்ந் நின்றுகேட்டருளாய்" (௩) "போற்றும்பொருள்கேளாய் - மற்றை நம்காமங்கள்மாற்று" என்று இவன் பண்ணுகிற ஶரணாகதியைக்கு முதலாக கைங்கர்யப்ரார்த்தநாபர்யந்தமாக இவன் விண்ணப்பம் செய்யுமிவ்வார்த்தைகளைக் கேட்பியாநிற்கும்.

இப்படியல்லது அநாதிகாலம் இவன்பண்ணின அக்ருத்யகரணாதிகளை, (௪) "வில்லாளன்நெஞ்சத்துளன்" (௫) "உடனிருந்தறிந்து" என்றும் சொல்லும்படி ஹ்ருதயகுஹாகதனைக் கொண்டிருந்து தண்டதரனை விப்லவரன்ஸந்நிதியிலே நின்று "க்ஷமஸ்வ-க்ஷமஸ்வ" என்பது, "ஶரணம்ப்ரபத்யே-ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்பதானால் அது தான் அபராதமாய்ப் பரிணமிக்குமிறே.

ஆகையிறே பாஷ்யகாரர் "தேவதேவதிவ்யமஹிஷீம்-தேவதேவதிவ்ய மஹிஷீம்" என்று பிராட்டியைச் சரணம்புக்கு "பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே- பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று பின்னை பகவத்விஷயத்திலே ஶரணம்புக்கு "மநோவாக்காயை:-மநோவாக்காயை:" என்றுதுடங்கி "வர்த்தமாநம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ-வர்த்தமாநம்வர்த்திஷ்யமாணஞ்சஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்று காணத்ரயத்தாலும் காலத்ரயத்திலும் பண்ணுமபராதங்களைப் பொறுக்கவேணுமென்றதும்.

ஆக, ப்ரீஶப்தத்காலே ஸ்த்ரீத்வ ப்ரயுக்தமான மென்மையாலும் மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும் அநாதி காலார்ஜிதமான வக்ருத்பகரணத்தாலே யஞ்சின சேதநரை யங்கீகரித்து, மஹிஷீத்வ நிபந்தநமான வால்லப்யாதிஶயத்தாலும் நிரதிஶய போர்யனைப் அபரிச்சிந்நனை ஸர்வேஶ்வரனைத் தன்பக்கலிலே அகப்படுத்தும்படியான போக்யதாதிஶயத்தாலும் அவன் இவர்களைக் கைக்கொள்ளும்படி பண்ணக்கடவதான ஸ்வபாவவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

---

(௧) தி-ச-வி-௧0௧ (௨) திருவிரு-௧- (௩) திருப்பாவை-உ௯
(௪) ௭-திருவ-அ௫ (௫) திரு௧லை-௩௯ (௬) ஶரணாகதிகத்யம்

(௧) "పితేవ త్వత్ప్రేయాన్ జననః పరిపూర్ణాగసి జనే హితస్రోతోవృత్త్యా భవతిచక
దాచిత్కలుషధీః । కిమేతన్నిర్దోషః క ఇహ జగతీతి త్వముచితై రుపాయైర్విస్మార్య స్వజన
యసిమాతా తదసి నః-பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந் ஜநநீ பரிபூர்ணாகஸி ஜநே ஹிதஸ்ரோதோவ்ருத்த்யா பவதி ச கதாசித்கலுஷதீ: | கிமேதந்நிர்த்தோஷ: க இஹ ஜகதீதி த்வமுசிதைருபாயைர் விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா ததஸி ந:" என்று ஸாபராதசேதநர்விஷயத்திலே பித்ருத்வப்ரயுக்தமான ஹிதபரதையாலே சீறியருளின ஸ்வாமி (ஷ) மதகாந்தனை விபூதிதோஷ ப்ரதர்ஸநாதியானவுபாயங்களாலே அவன் இவர்களபராதத்தைமறந்து அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணுகையாலே மாதாவாகாநின்றீரென்று இவ்வர்த்தத்தை ப(ஷ)ட்டரருளிச்செய்தார்.

ஆக விந்தவ்யுத்பத்தித்வயத்தாலும், த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தாலும் தந்தாமுடைய ஸ்வரூபாதிகளுடைய லித்த்யர்த்தமாக வாஸ்ரயணீயையாயிருக்குமென்றும், தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாக விஸ்வானை யாஸ்ரயித்திருக்குமென்றும் சொல்லுகையாலே அவனைக்குறித்துப் பாதந்த்ரையாயிருக்குமென்னுமிடமும் த்ரிவிதாத்ம வர்க்கத்துக்கும் பூஜ்யையாயிருக்குமென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இப்படி ஸர்வப்ரகாரஸேஷபூதையாயிருக்கையாலே இவனினும் இவளுக்காதிக்யப்போல் தோற்றின ப்ரமாணமுண்டாகில் (௨) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று இவள்பக்கலிலே அவன் துவக்குண்டு (௩) "நின்னன்பின்வழிநின்று சிலைபிடித்தெம்பிரானேக" (௪) "கிளர்பொறியமறிதிரியவதனின்பின்னேபடர்ந்தான்" என்றும்படி மேல்வருமதறியாதே க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமறக்கார்யம்செய்யும்படியாய் தேஸகாலவஸ்துக்களால் அபரிச்சேத்யமானவன்ஸ்வரூபத்தை யளவிடுமளவிடவொண்ணாதபடியான போக்யதாதிஸயத்தாலே அவனுக்குண்டான ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்யமாமித்தனை.

ஆனால் பரதந்த்ரவஸ்துவக்கு ஸமப்ரதாநக்ருத்யமான புருஷகாரத்வம் விருத்த (ஷ) மன்றோவென்னில்; ஸ்வதந்த்ரனை விஸ

(௧) ஸ்ரீகுணரத்ந (௨) திருவி-௪-௮ (௩) பெரி-தி-௩-௧௦-௭
(௪) தி-மொ-௨-தி-௩

வரன் தன்னுடைய நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்தாலே அத்வேஷாதி ஸமஸ்தாத்மகுணங்களையும் ஆசார்யஸமாஶ்ரயணத்தையு முண்டாக்கி, தத்த்வாரா ப்ராப்யவைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தையும் பிறப்பித்து ஸம்ஸாரதோஷத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து புருஷகாரபூர்வகமாக வாஶ்ரயிக்க வேணுமென்கிற ஸங்கல்பாநுரூபமாக வாஶ்ரயிப்பிக்கிறளாகையாலே, அவனுடைய ஹ்ருதயாநு(கு)வநம்பண்ணிப் புருஷீகரிப்பித்து ஶேஷியான வீஶ்வரனுக்கு ஶேஷப்ரதாநம்பண்ணி, அவன் இவர்களையும் ரக்ஷித்துத் தானுமுளனும்படி அவன் ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளுக்கு அதிஶயமுண்டாக்குகிறளாகையாலே ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களுடையகார்யமித்தனை யல்லது அவற்றுக்கு விருத்த(த்)மன்று.

ஆனாலும் அந்யாதீ (தீ)நாதிஶயம் ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவுக்கு அநுரூபமன்றேயென்னில்; ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையாய்க்கொண்டே இவளுக்கு வஸ்துத்வமாகையாலே அந்யத்வமில்லாமையாலே ஸ்வாதீநவிபவமேயாகக்கடவது; ஆகையாலே அநுரூபமாயிருக்கும். (க) “స్వతశ్శ్రీస్త్వం విష్ణోస్స్వమసి తత ఏవైష భగవాం స్త్వదాయత్తర్ధిత్వేప్యథ భవదపరాధీన విభవః। స్వయా దీప్త్యా రత్నం భవదపి మహార్ఘం న విగుణం న కుణ్ఠస్వాతన్త్ర్యం భవతి చ న చాన్యాహితగుణమ్-ஸ்வதஶ்ஶ்ரீஸ்த்வம்விஷ்ணோஸ்ஸ்வமஸி தத ஏவைஷ பகவாந்த்வதாயத்தர்த்தித்வேப்யபவதபராதீநவிபவ꞉। ஸ்வயாதீப்த்யாரத்நம் பவதபிமஹார்க்கம் நவிகுணம் நகுண்டஸ்வாதந்த்ர்யம் பவதிசநசாந்யாஹிதகுணம்” (உ) “ప్రసూనం పుష్యన్తీమపి పరిమళర్ద్ధిం జిగదిషన్ న చైవన్యాదేవం స్వదత ఇతి కశ్చిత్కలయతే- ப்ரஸூநம்புஷ்யந்தீமபிபரிமளர்த்திம் ஜிகதிஷந்நசைவந்த்வாதேவம் ஸ்வதத இதிகஶ்சித்கலயதே” என்று ஸ்வகதையான தீப்தியாலே மஹார்க்கமான ரத்நங்களுக்கும் ஸ்வகதபரிமளத்தாலே ஆதரணீயமான புஷ்பத்துக்கும் பராதீநாதிஶயத்வ நிபந்தநமான வைகுண்யமில்லாதாப்போலே பகவத்ஸ்வமாய்க்கொண்டே ஶ்ரீயாயிருப்பதியாகையாலே ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு உன்னால்வருகிற வதிஶயம் பராதீநமன்றென்று இவ்வர்த்தவிஶேஷங்களை பட்டரருளிச்செய்தார்.

ரக்ஷணோந்முகனான வீஶ்வரனுடைய ஹ்ருதயாநுதா (கு) வநமாத்ரமாகில் இவளுக்குள்ளது, அது புருஷகாரமாமோவென்னில்;

(க) ஶ்ரீகுணரத்ந (உ) ஶ்ரீகுணரத்ந

ரக்ஷ்யபூதனான சேதநனுடைய ஸ்வாபராதநிபந்தநமானபயம் நிவ்ருத்தமாம்போது இவளை யாஶ்ரயிக்கவேண்டுகையாலும், இவள் அபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச்சேரவிட நாம்கைக்கொள்ளக்கடவோமென்கிற விஶ்வரஸங்கல்பத்தாலும் புருஷகாரமாகக் குறையில்லை.

அநந்தரம் ப்ரத்யயரூபமான மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பென்கையாலே "ஶ்ரயதே" என்கிற வர்த்தமாநஸித்தமான நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது, (க) "𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌹𑍇𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌃-ஶ்ரிய:பதிர்நிகிலஹேயப்ரத்யநீக:" என்கிறபடியே அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநமாய் உணர்முழுநலமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை "ஶ்ரிய:பதி:" என்று விஶேஷிக்கையாலும்,

(உ) "𑌨𑌚𑌸𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾-நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்று இவள் ப்ரக்ருதியறிந்தவர்கள் உம்மைப்பிரிந்தால் இவள் க்ஷணகாலமும் ஸத்தையோடிராளென்று சொல்லும்படி விஶ்லேஷிக்க ஶக்தையன்றிக்கே யிருக்கையாலும், (ங) "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑌾𑌹𑌂𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌯𑌥𑌾 அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (ச) "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌮𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌯𑌥𑌾 - அநந்யாஹிமயாஸீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா" என்று ஸத்தையும் ஸஞ்சாரமும் ப்ரகாஶாப்ரகாஶங்களும் ஆஶ்ரயமானவாதித்யனையொழியவின்றிக்கே யிருக்கக்கடவதான ஆதபம்போலே, எனக்கும் அவ்வோ ஆகாரங்கள் ஆஶ்ரயமான பெருமானையொழியவில்லையென்று தாமும்சொல்லி ஆஶ்ரயமானவர்தாமும் சொல்லுகையாலே நித்யாநபாயிநியாய்க்கொண்டு பிரியில் ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கையாலும்,

ஸ்வரூபத்துக்கு நிரூபகபூதையாய் (ரு) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (சு) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்" (எ) "𑌯𑌯𑍌𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂𑌹𑌰𑍇𑌃-யயௌவக்ஷஸ்ஸ்தலம்ஹரே:" (அ) "திருமார்பிற்றிருமங்கை தன்னோடும்திகழ்கின்றதிருமாலார்" (கூ) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்கிறபடியே லப்த(ப)ஸாரூப்யரான நித்யமுக்த

(க) கீதாபாஷ்யாவதாரிகை (உ) ரா-அயோ-ருங-ஙக (ங) ரா-ஸு-உக-கரு
(ச) ரா-யு-சஉக-கக (ரு) ரா-யு-ககச-கரு (சு)
(எ) வி-பு-க-கூ- (அ) தி-வாய்-கo-சு-க (கூ) தி-வாய்-சு-கo-கo

விக்ரஹங்களிற்காட்டில் பகவத்விக்ரஹத்துக்குவ்யாவர்த்தகவிசேஷ ணமாய்க்கொண்டு அவன் மார்புவிடாதவளாய், (க)"వైకుణ్ఠేతుపరేలోకేశ్రియాసార్ధంజగత్పతిః । ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ- வைகுண்டேதுபரேலோகேஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிஃ। ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ",(உ) "వ్యూహేషుచైవసర్వేషువిభవేషుచసర్వశః । తథావ్యూహీభవత్యేషామమచైవానపాయినీ- வ்யூஹேஷுசைவஸர்வேஷுவிபவேஷுசஸர்வஶஃ। ததாவ்யூஹீபவத்யேஷாமமசைவாநபாயிநீ" (ங)"దేవత్వేదేవదేహేయంమనుష్యత్వేచమానుషీ । విష్ణోర్దేహానురూపాంవైకరోత్యేషాత్మనస్తనూమ్ - தேவத்வேதேவதேஹேயம்மநுஷ்யத்வேசமாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம்வைகரோத்யேஷாத்மநஸ்தநூம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே பரவ்யூஹாதிவிக்ரஹங்கள் தோறும் அநுரூபவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி, (ச) 'வடிக்கோலவாள் நெடுங்கண்மாமலராள் செவ்விப்படிக்கோலம்கண்டகலாள்பன்னாள்" என்கிறபடியே அநுகுவிட்டகலாதவளாய், இப்படி ஸர்வகாலமும் அவன் ஸ்வரூபாதிகளோடு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாயிருக்கை.

ஆக விப்படிப் புருஷகாரபூதையானவிவள் (ரு)"திருமார்பத்து மாலைநங்கைவாசஞ்செய்பூங்குழலாள்" என்றும், (சு)"சேர்ந்ததிருமால்கடல்குடந்தை வேங்கடம்நேர்ந்தவென்சிந்தைநிறைவிசும்பு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபரூபாதிகளோடு பரவ்யூஹாதிகளோடு வாசியற அவனைவிடாதேயநுபவித்துக்கொண்டிருக்கையாலே (எ)"చఞ్చలంహిమనఃకృష్ణప్రమాథిబలవద్దృఢమ్ । తస్యాహంనిగ్రహంమన్యేవాయోరివసుదుష్కరమ్ - சஞ்சலம்ஹிமநஃக்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம்। தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரியஸுதுஷ்கரம்" என்கிறபடியே த்ரு(த்ரு)தகதியான வாயுவைமீட்கிலும் மீட்கவொண்ணாதபடி கண்விடமெங்கும் பட்டிபுக்குத்திரிகிற நின்றவாநில்லாநெஞ்சிற் பிறந்தருசிகுலைவதற்குமுன்னே (அ) "திருமாலைவிரைந்தடிசேர்மினோ" என்கிறபடியே ஆஶ்ரயிக்கலாமென்கிறது. இந்த நித்யவாஸம்

(க) வாயவ்யே (உ) பகவச்சாஸ்த்ரம் (ங) வி-பு-க-கூ-கசரு
(ச) உ-திருவ--அஉ (ரு) தி-வாய்-கo-கo-உ (சு) ங-திருவ-ஙo
(எ) கீதை-சு-ஙச (அ) தி-வாய்-ச-க-உ

ஈஸ்வரனுடைய ஸர்வகாலஸமாஸ்ரயணீயத்வத்தைத் த்யோ(ஸ்ரீ)திப்பிக்கிறது.

நநு, அநவதிகாதிஸயாஸங்க்ஷ்யேய கல்யாணகுணாகரமாய் உணர்முழுநலமாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தையும், பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியாயிருக்கிற ரூபத்தையும் ஸம்ஸ்லேஷித்துக்கொண்டு, ஔதார்யஸீலாதிகுணங்களையும் இடைவிடாமல் அஸங்குசிதமாக வநுபவித்துப் போருகிற விவளுக்கு பரதுக்கதர்ஸநமும் தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையும் அநுபபந்நமாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன புருஷகாரம் அக(டி)டிதமன்றோவென்னில்;

. ஸர்வஸேஷியாயிருக்கிற வீஸ்வரன் தனக்கு ஸேஷபூதரானநித்யமுக்தரையும் ஸேஷித்வாநுரூபமாக (க) "ஸோऽஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதா-ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்ஸஹப்ரஹ்மணாவிபஸ்சிதா" (உ) "ரஸꣳ ஹ்யேவாயம் லப்த்வாऽऽநந்தீ பவதி-லப்த்வாநந்தீபவதி" (ங) "ஸதா பஸ்யந்தி ஸூரய:-ஸதாபஸ்யந்திஸூரய:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன் ஸ்வரூபரூபாதிகளை யநுபவிப்பித்து அத்தாலேதான் ஆநந்தித்துக் கொண்டு போருவது, அதுக்குமேலே, (ச) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்று லீலாவிபூதியிலுள்ளாரைக்கொண்டு லீலாரூபேணாவிப்பதாய்ப் போரச்செய்தேயும், ரக்ஷகத்வேந வித்தஸ்வரூபனாகையாலே (ரு) "நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்பொழிலேழும்" என்று ஜகத்ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிறாப்போலே, இவளும்அவனுக்குப் பத்நீத்வேந ஸேஷபூதையுமாய் பரமப்ரணயிநியுமாயிருக்கையாலே இந்தப் பத்நீத்வநிபந்தநமாக வுண்டான ப்ரஜைகள்பக்கல் மாத்ருவத்வரூபப(ஸ)ந்த கார்யமான ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணமும் இவள் திருவுள்ளத்திலே நடந்துபோருகையாலே, அவனுடைய வைஸ்வரூப்யபோக(ஸா)மெல்லாவற்றையும் உபோத்கா(த)த க்ரீடாரஸத்துக்குள்ளே சுருங்கித்துக்கொள்ளும்படியான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யநுபவித்து ஆநந்தித்து உந்மஸ்தகரஸமாய் அந்தரஸாதிஸயத்தால்வந்த ப்ரீத்பதிஸயத்தாலே தன்னைநோக்கி (சா)சாடுவாதங்களைப்பண்ணுவது;இப்படி போக்யபூதையாயிருக்கிறவிவளுக்கு எத்தைச் செய்வோமென்று கண்கலங்குவதாகப்புக்கவாறே,அத்தையை

(க) தை-ஆ-க (உ) தை-ஆ-எ-க (ங) ஸாம-உத்தர

(ச) தி-வாய்-ங-க0-ங (ரு) தி-வாய்-க-ச-ரு

யிலே அவனுடைய நீசபாஷணங்களும், அவனுடைய ரஸங்களும், இவளுக்கு அதிஸயார்த்தமாகத் தோற்றுமோபாதி, அந்த ப்ரத்யுபகார ஸாபேக்ஷதாநிபந்தநமாகக் கண்கலக்கமும் தோற்றுகையாலே, தன்பக்கலிலே ஏதேனுமொருபகாரம் கொள்ளாதபோது அவன் நினைவைப் பின்செல்லுகையாகிற நம்முடைய பாரதந்த்ர்யமுமிழந்து ஆஸ்ரயமுமிழக்கும்படிவருமாகையாலே நமக்கு ஆஸ்ரயமுமற்று போக(்ய)முமிழக்கும்படிவருமென்று பார்த்து, நீர்கொடுத்த அத்வேஷாதிகளாலுண்டான ஆசார்யப்ராப்தியாலே லப்த(ஞ)ஸம்யக்ஜ்ஞாநராகையாலே ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையுடையராய் ஸம்ஸாரத்திலும் பொருத்தமற்று, பூர்வாபராததர்ஸநத்தாலே அதிடியான சீற்றத்தையுடையராயிருக்கிற வும்முடையபக்கல்வர அஞ்சி உம்மைக்கிட்டுகைக்கு என்னையாஸ்ரயித்து நிற்கிற சேதநரை அவர்களுடைய பூர்வாபராதங்களைப் பொறுத்துக் கைக்கொண்டருளீரென்று அவன் ப்ரயோஜநமே தனக்கு ப்ரயோஜநமாகையாலே அவனுடைய ஸ்ருஷ்ட்யவதாரரூபமான க்ருஷியின் பலமான சேதநாங்கீகாரத்தை, அவனுக்கும் தனக்குமுண்டான ப்ரணயிப்ரணயிநீபாவம் தோற்ற நியமியாநிற்கும்.

அவனும், விபூதித்வயமும் ஸ்வாதீநமாம்படி நியந்தாவாய்ப் போருகிற வதிஸயத்திலுங்காட்டில் ப்ரணயித்வ நிபந்தநமான நியாம்யபாவம் தனக்கதிஸயமாக நினைத்திருப்பானொருவனாகையாலே இவளுடைய நியமநத்தை ஸிரஸாவஹித்துக்கொண்டு இவர்களுடைய ரக்ஷணத்தைப பண்ணாநிற்குமாகையாலே இவளுடைய ஸ்வரூபத்துக்கும் அநுரூபமாய்க்கொண்டு அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

ஆக மதுப்பாலே புருஷகாரத்துக்கு உபயுக்தமானவுபயஸம்பந்த்தைபு முடையளாயிருக்கிற விவள் (க) "செவ்விப்படிக்கோலம் கண்டகலாள்" (உ) "திருவிருந்தமார்பில்ஸிரீதரன்" என்கிறபடியே ஆஸ்ரயணீயவஸ்துவோடே நித்யஸம்ஸ்லிஷ்டையாயிருக்கையாலே, அந்த ஸம்ஸ்லேஷத்தால் வர்த்திக்கிறவநுபவம் தஜ்ஜநிதமான ஹர்ஷம் தத்ப்ராகர்ஷ்டையானப்ரத்யுபகாரஸாபேக்ஷதை இவற்றால்

(க) ௯-திருவ-அஉ (உ) ச-திருவ-௬உ.

வருகிற ரக்ஷணமும் நித்யமாகையாலே ஆஸ்ரயணோந்முகரான சேதநர்க்குத் தந்தாமுடைய ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங்களாலுண்டான நிகர்ஷமாதல், அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யநிபந்தநமான பீ(பீ)தியாதலின்றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஆஸ்ரயிக்கலாமென்றிட்டு அவனுடைய ஸர்வகால ஸமாஸ்ரயணீயத்வத்தையும் ஆஸ்ரயணத்தினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வத்தையும் சொல்லுகிறது.

ஆக ஸ்ரீமச்சப்தம் புருஷகாரத்தையும் புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸம்யோகத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் சேதநர்பண்ணின பூர்வாபராத துர்வாநத்தாலே அபிபூ(பூ)தமாய், ஸ்ரீஸப்தவாச்யையாய்க்கொண்டு புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே ப்ரகாசிதமாய், பின்பு அவன் தானொருகுறைசொல்லிலும், (௧) "𑌅𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍇𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂- அப்யஹம்ஜீவிதம்ஜஹ்யாம்த்வாம்வாஸீதேஸலக்ஷ்மணாம்" (௨) "𑌕𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾𑌮𑌮- கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று அவள் தன்னையுமுபேக்ஷித்துக் கைக்கொள்ளும்படியான வாத்ஸல்யாதிகுண விஸேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

இவள் ஜகத்துக்கு மாதாவாகையாலும் ஸ்த்ரீத்வத்தால்வந்த மார்த்தவத்தையுடையவளாகையாலும், ஸாபராதசேதநரை யங்கீகரித்து ரக்ஷிக்கையிலே அதிநிர்ப்பந்தமுடையவளாகையாலும் இவர்களளவிலே அவள் குறைசொல்லுகை பெற்றதாய் நஞ்சிடுகையோபாதி கூடாதிறே. ஆகிலும் இவர் இவர்களுடைய அபராதாதிஸயத்தையும் அவனுடைய தண்டதரத்வாதிகளையும், (௩) "𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌮𑍍- க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" (௪) "𑌕𑍋𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑌶𑌮𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍- கோபஸ்யவஸமேயிவாந்" என்று கோபமிட்ட வழக்காயிருக்கிற சீற்றத்தையும் கண்டவளாகையாலே "நாம் காட்டிக்கொடுத்தபின்பும் இவர்கள்பக்கல் இவனுடைய நினைவுளது? நம்முடைய அபேக்ஷைக்காக வருமதிபண்ணினவளவேயோ? அன்றிக்கே தன்னினைவாலும் ரக்ஷணத்திலதி(தி)க்ருதனோ?" என்று இவனைச் சோதிக்கைக்

(௧) ரா-ஆ-௧௦-௧௯ (௨) ரா-யு-௪௧-௪ (௩) ரா-ஆ-
(௪) ரா-யு-௫௯-௧௩௩

காச, (௧) "தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்" என்கிறபடியே இவள் குறைசொல்லக்கூடும்.

அவ்வளவிலும்; (௧) "என்னடியாரது செய்யார், செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" (௨) "ஜ்ஞாதஸ்ய விஹிதஸ்யாபி-தோஷாயத்பபிதஸ்ய ஸ்யாத்" என்று நீசொல்லுகிறகுற்றம் அவர்கள் செய்யார்கள்; செய்தார்களாகில் நமக்குப் பொல்லாதோ? நாம் ப்ரார்த்தித்தே போமித்தனை. அதுண்டாயிற்றாகில் நமக்கு குணதிக்யமும் ஸ்வரூப ஸித்தியுமுண்டாக்குகிறார்களாமித்தனையென்று இவன் நிஷேதித்தாலும், அதினுடைய த்ருடீகரணார்த்தமாக நானிப்போது கண்டேனென்று ஸாக்ஷிகமாகச் சொன்னாலும், அதுக்கென்? முன்புபோலே நாஸ்திகனாய் நம்மை யில்லைசெய்து செய்கிறார்களன்றே, நம்முடையநிக்ரஹத்துக்கு விஷயவிபா(ஶ)கம்பண்ணித் தருகைக்கு நீயும், அதின்படியே போகைக்கு நானுமுண்டென்றன்றோ செய்கிறது. உன்கார்யமானசேர்த்தியை நீயுண்டாக்குமதொழியப் பிரிக்கை உனக்குப் பணியன்றென்று அவளோடே மறுதலைத்து ஆஶ்ரயிப்பித்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவாய், அவளாலே உத்ப(ஜ்ஞா)விப்பிக்கப்பட்ட வாத்ஸல்யாதி குணங்களைச் சொல்லுகிறது.

இப்படி ஸ்வரூபகதமுமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யாபிபூ(ஃ)தமான விந்தகுணங்களை யுத்பவிப்பிக்கிறவிவளாகையாலே இவை உபாய ஸ்வீகாரரூபாஶ்ரயணத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான வீஶ்வரன்பக்கல் பூர்வமநுத்பூ(ஃ)தங்களாய், தாத்காலிகமாக வுத்பந்நங்களாகிறதாகையாலும், உத்பா(ஃ)வகை இவளாகையாலும், ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அஸாதாரணாகாரமாய் அநாத்யவித்யாபிபூ(ஃ)தமாய்க்கிடக்கிற பக்திபோகத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற கர்மாதிகளுக்கு அங்கத்வமுண்டாகிறாப்போலேயும், அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற வீஶ்வரனுக்கு உபாயத்வமுண்டாக்கிறாப்போலவும் இவளுக்கும் இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ ப(ஃ)ஞ்ஜகங்களான ஸாத்யத்வ ஸாபேக்ஷத்வங்களுக்கு ஹேதுபூதங்களான அங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களாதல், ப்ரதாநோபாயத்வமாதல் உண்டாமேயென்னில்; ஆகாது.

(க) பெரி-தி-ச-கூ-உ (௨) ரா-யு-கஅ-கூ

எங்ஙனேயென்னில்; உபாயத்வமாவது தத்ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுக்கநுரூபமான அநிஷ்டத்திநுடைய நிவ்ருத்தியும், அநுரூபமாயபேக்ஷிதமான இஷ்டப்ராப்தியும் பண்ணுகையாகையாலே தத்ஜ்ஞாநத்துக்கும் தந்நிவ்ருத்திபண்ணுகைக்கும் அதுசெய்யுமிடத்தில் அமோஹதுகமாகச் செய்கைக்கும், அது தன்கார்யமாகச் செய்கைக்கும், அபேக்ஷிதங்களானவை ஜ்ஞாந ஶக்தி பூர்த்தி ப்ராப்திகளாகையாலும், கார்யாந்தரோபயுக்தங்களானவற்றை உபாயோப யுக்தங்களாக்குகைக்கபேக்ஷிதம் க்ருபையாகையாலும், உபாயத்வமுள்ளது தத்விஶிஷ்டனுக்கு; அவைதான் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களில் அதி(த்ரு)க்ருதங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டுபோருகையாலே அவற்றுக்கு உத்பா(த்ரூ)வகாபேக்ஷையில்லையாகையாலே இவளுக்கு இவ்வுபாயத்திநுடைய ஸித்தத்வ நிரபேக்ஷத்வ(ஷ்)பஞ்ஜகங்களான உபாயாங்கத்வ ஸஹகாரித்வங்களுண்டாகாது; உத்பாவகாபேக்ஷையுள்ளது ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு. ஆகையிறே ஶரண்யா(த்)பிமதமான வித்திவாக்யத்தில் த்ருதீயஸப்தமபதங்களிலே வாத்ஸல்யாதிகளையும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் வி(த்)பஜித்து அநுஸந்தித்தது.

ஆனாலும் புருஷகாரபூதையான இவளாலே ப்ரகாஶிதமான குணத்வாரா ஆஶ்ரயித்தாலல்லது உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவொண்ணாமையாலே தத்வாரா அங்கத்வம் வருமேயென்னில்; இவள் புருஷீகரித்தாலும் கார்யகரனான ஈஶ்வரனுடைய க்ருபாபாவத்தில் அதுகார்யகரமாகாமையாலே அங்கத்வம் வருமென்னவொண்ணாது.

ஆனால் புருஷகார நைரர்த்தக்யப்ரஸங்கமுண்டாகாதோவென்னில்; சேதநனுடைய (க) "என்பிழையேநினைந்தருளி" என்கிற ஸ்வாபராதபய நிபந்தநமாகவும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனுக்கு இவளைப்பற்றவுண்டான (உ)"அணிமாமலர்மங்கையொடன்பளவி" என்கிற ப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்ய நிபந்தந நித்யேச்சாதீநமாகவும் வருகிறதாகையாலே நைரர்த்தக்யம் ப்ரஸங்கியாது.

ஆக இந்நாராயணபதத்திலே புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூதங்களான வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌ

(க) தி-வாய்-க-சு-எ (உ) தி-மொ-உ-சு-க

லப்பங்களைச் சொல்லுகிறது. (ச) "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ-ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ" (உ) "எறிலவண்புகழ்நாரணன்" (௩) "தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்திதஃ-தத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்திதஃ" (௩) "விஸ்வம்நாராயணம்-விஸ்வம்நாராயணம்" (௪) "நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" இத்யாதிகளாலே ஸமஸ்தரூப குணவிபூதிகளுக்கும் ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாயிருக்கிற நாராயணபதம் ரூபவிபூதிகளையும் குணாந்தரங்களையுமொழிய வாத்ஸல்யாதி மாத்ரங்களுக்கு வாசகமானபடி யெங்ஙனேயென்னில்;

நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாய், அயநபதம் ததாஸ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு வாசகமாய், ஆக நாராயணபதம் குணவிக்ரஹவிபூதிவிஸிஷ்டவஸ்துவைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், இது ஸ்ரீமத்பதாநந்தரோக்தமாகையாலே * உள்ளுவாருள்ளிற்றெல்லாமுடனிருந்தறிகிற விஸ்வரனை ஸ்வாபராதபயத்தாலே ஆஸ்ரயிக்கக் கூசின சேதநன், தத்பயநிவ்ருத்த்யுபயோகி புருஷகாரஸம்பந்தபூர்வகமாக வாஸ்ரயிக்கிற ப்ரகரணமாகையாலே "ப்ரபத்யே-ப்ரபத்யே" என்று வக்ஷ்யமாணமான வாஸ்ரயணத்துக்கு உபயுக்தமான குணப்ரகாஸநமாத்ரமாகையாலும், குணாந்தரங்கள் ஆஸ்ரயித்த சேதநனுக்கு ரக்ஷணாதிஸங்கை யுண்டானால் தந்நிவ்ருத்திபூர்வக விஸ்வாஸார்த்தமாக அநுஸந்திக்குமவை யாகையாலும், பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரும் (௫) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா" என்று புருஷகாரத்தை முன்னிட்டு, "அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று ஆஸ்ரயிக்கிற தஸையிலே, "நிகரில்புகழாய்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும், "உலகம்மூன்றுடையாய்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும், "என்னையாள்வானே" என்று ஸௌஸீல்யத்தையும், "திருவேங்கடத்தானே" என்று ஸௌலப்யத்தையுமருளிச்செய்கையாலும், இந்நாராயணபதம், "காமாநய, பலீவர்தஞ்ச-காமாநய, பலீவர்தஞ்ச" என்றுபசுக்களைக்கொண்டு வாவென்றவிடத்தில் கோஸப்தத்துக்குள்ளே பலீவர்த்தமுமந்தர்ப்பூதமாயிருக்க, பலீவர்த்தஸப்தத்துக்குப் புநருக்திபுண்டாமென்று ஸங்கித்து, காமாநயவென்கிறவிடத்தில் கோஸப்தம் பலீவர்த்தவ்யதிரிக்த கோ

(க) வி-பு-சு-ரு-அ௩ (உ) தி-வாய்-க-உ-கo (௩) தை-நா-கக
(ச) தி-வாய்-உ-எ-உ (௫) தி-வாய்-சு-கo-கo

மாத்ரத்துக்கே வாசகமென்று கோ(ஶ)ஶப்தத்தை ஸங்கோசித்தாப் போலேயும், “బ్రాహ్మణమానయ-ப்ராஹ்மணமாநய” என்கிற ஸாமாந்ய ஶப்தம், “ஶ்ருதஶீலகுலஸம்பந்நம் ப்ராஹ்மணமாநய” என்கிறவிஶேஷஶப்தஸந்நிதியில் ஸங்குசிதமாமாபோலேயும் ப்ரகரணபலத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கே வாசகமாகக்கடவது.

ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஶ்ரயணீயத்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத்ரயங்களுண்டாகிறாப்போலே ஆஶ்ரயிகளான குணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே. ஆகையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பாய், ஜ்ஞாநாதிகள்ஶரண்யத்வத்துக்குறுப்பாய், ஸௌந்தர்யாதிகள் ப்ராப்யத்வத்துக் குறுப்பாயிருக்கும்.

அதில் வாத்ஸல்யமாவது-“வத்ஸம்லாதீதி” என்கிறவ்யுத்பத்தியின்படியே அத்ய(த்ய)ஜாதமான வத்ஸத்தின்பக்கல் தேநுவுக்குண்டானவாத்ரம்; அதாவது — சுவடுபட்டபுல்லைக்காற்கடைகொள்ளும் தஶையிலும் தன்பக்கல் ஜந்மமே ஹேதுவாக அதினுடைய தோஷத்தை போக்யமாக வங்கீகரித்துத் தன்னுடைய க்ஷீரத்தாலே த(து)ரிப்பித்துத் தன்னை நினைக்கும்படி பண்ணி, முன்னணைக்கன்றையும் புல்லிடவந்தவர்களையும் கொம்பிலும் குளம்பிலுங்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம். ஈஶ்வரனும் தன்னையாஶ்ரயித்த சேதநர்விஷயத்தில் இருள்தருமாஞாலமாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் (௧) “భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీం స్వవిషయాయాశ్చభోగ్యబుద్ధేర్జననీమ్- பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம்ஸ்வவிஷயாயாஶ்சபோக்யபுத்தேர்ஜநநீம்” இத்யாதிகளிற்படியே பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை மறைத்துத் தன்பக்கலிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பிக்கிற ஶரீரத்தோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற சேதநரைக் குற்றங்காண்கையாகிறது நம்முடையதோஷமன்றோ? (௨) “துன்பமுமின்பமுமாகிய” இத்யாதிப்படியே ஸம்ஸாரஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களென்ன, கர்மார்ஜநபூமியென்ன, பலபூமியென்ன, கர்த்தாவான சேதநனென்ன, இத்தனையும் நாமிட்டவழக்காயிருக்க, அத்தை நிவர்த்திப்பியாதே (௩) “நீதந்தவாக்கை” (௪) “சுமடுதந்தாய்” என்னும்படி ஶரீரத்தைக்

(௧) ஶரணாகதிகத்யம் (௨) தி-வாய்-௩-௧௦-௭ (௩) தி-வாய்-௩-௨-௧
(௪) தி-வாய்-௭-௧-௧௦

கொடுத்து (க)"அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய்" (உ)"பலசமயமதிகொடுத்தாய்"(௩)"உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு"என்னும்படி மதிவிப்ர(ஹ்ரீ)மங்களைப் பண்ணுவித்து (௪)"தானுங்காரமாய்ப்புக்கு" (௫) "கருமமும் கருமபலனுமாகியகாரணன்" (௬) "செய்கின்றகிதியெல்லாம் யானேயென்றும், செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்றும்" என்று ஸத்தாகர்த்த்ருத்வபலித்வாதிகள் ஸ்வாதீநமாயிருக்கிற வஸ்து அநாத்யவித்யாஸம்பந்தத்தாலே எளிவரவுபடவிட்டிருக்கிறதெல்லாம் நம்மாலேவந்ததன்றோவென்று (எ) "பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும் இந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமை" (அ)"வன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலத்தழுந்தார்"(௯) "பிறந்தும்செற்றும் நின்றிடரும்பேதமைதீர்ந்தொழிந்தேன்" (க0) "சார்ந்தவிருவல்வினைகளும்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்தீர்ந்து தன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி"என்கிறபடியே தன்பேறாகப்போக்கி (கக)"உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்",(கஉ) "என்னைமுற்றப்பருகினான்" (கஙு) "என்னைமுற்றுமுயிருண்டு" என்கிறபடியே போக்யமாக ஸ்வீகரித்து,(க௪)"பாலேபோல்சீரில்பழுத்தொழுந்தேன்" (க௫)"தொல்சீரைநன்னெஞ்சே யோவாதவூணாகவுண்"(க௬)"திருமாலின்சீரிறப்பெதிர்காலம்பருகிலுமார்வனோ"(கஎ)"சீர்பரவாதுண்ணவாய்தானுறுமோ"என்னும்படி தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களாலே த(ஹ்)ரிப்பித்து(கஅ) "தாய்நாடுகன்றேபோல் தண்டுழாயானடிக்கேபோய்நாடிக்கொள்ளும்" (க௯) "தாயைநினைந்தகன்னையேயொக்கவென்னையும்தன்னையேநினைக்கச்செய்து" (உ0)"கறவாமடநாகுதன்கன்றுள்ளினாற்போல்மறவாதடியேனுன்னையேயழைக்கின்றேன்"(உக) "நின்றுகுமிறும்"என்கிறபடியே விடில்நாக்கொட்டும்படி நிரந்தரம்நினைக்கப்

(க) தி-வாய்-எ-௬-௬ (உ) தி-வாய்-௩-க-௪ (௩) தி-வாய் ௫-க0-௪
(௪) தி-வாய்-க0-அ-கக (௫) தி-வாய்-௩-௫-க0 (௬) தி-வாய்-௫-௬-௪
(எ) திருவிரு-க (அ) திருவி-க00 (௯) தி-வாய்-௪-எ-எ
(க0) தி-வாய்-க-௫-க0 (கக) தி-வாய்-௯-௬-௫ (கஉ) தி-வாய்-௯-௬-க0
(கஙு) தி-வாய்-க0-எ-௩ (க௪) பெரியதிருவ-௫அ (க௫) பெரியதிருவ-எஅ
(க௬) தி-வாய்-எ-௯-௯ (கஎ) பெரியதிருவ-௫உ (கஅ) க-திருவ-௩0
(க௯) தி-மொ-எ-௩-உ (உ0) தி-மொ-எ-௪-க (உக) தி-வாய்-௬-௫-க

பண்ணி.(௧) "दोषो यद्यपि-न त्यजेयम्-தோஷோயத்யபி-நத்யஜேயம்" என்று ஆஶ்ரிதனுக்கொருகாலும் தோஷமில்லை; கண்டாலும் நமக்கு உபாதேயம்; நாம்விடோமென்பது;(௨) "सर्वभूतेभ्यो ऽभयं ददामि-ஸர்வபூதேப்யோஉபயம்ததாமி" என்று, (௩) "त्वां तु धिक् कुलपांसनम्-த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்பாரோடு,ரக்ஷணஶிஶங்கைபண்ணிசித்துரைப்பாரோடு, நம்பக்கல்பரிவாலே (௪) "वध्यताम्-வத்யதாம்" என்பாரோடு,நிருபாதிகஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, "हन्याम्-ஹந்யாம்" "क्षिपामि-க்ஷிபாமி" "न क्षमामि-நக்ஷமாமி" என்பாரோடு வாசியற ஒருவராலும் ஒருபயம்வாராதபடி அபயப்ரதாநம் பண்ணக்கடவேனென்பதாய், (௫) "किं कार्यं सीतया मम-கிங்கார்யம்ஸீதயாமம" என்று நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியை ஒருதலையாகவும்விட்டு (௬) "அனந்தன்பாலும் கருடன்பாலுமைதுநொய்தாகவைத்து என்மனந்தனுள்ளேவந்துவைகிவாழச்செய்தாய்" என்கிறபடியே ஸூரிகள்பக்கலிலும் ஸத்தாமாத்ரஹேதுவான ஸங்கிலேஶமாய், (௭) "வடதடமும்வைகுந்தமும் மதிள்துவராபதியும், இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு" என்று உகந்தருளின திவ்யதேஶங்களையுமுபேக்ஷித்து (௮) "பெண்ணுலாம்சடையினானும்பிரமனுமுன்னைக்காண்பானெண்ணிலாவூழியூழி தவம்செய்தார்வெள்கிநிற்ப-ஆனைக்கன்றருளையீந்த" (௯) 'சிவனும்பிரமனும் காணாதருமாலெய்தியடிபாவவருளையீந்த" என்று உபாஸகரானாரும் லஜ்ஜிக்கும்படி அவர்களை உதாஸீநித்தும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவாய், (௧௦) "विदितस्स हि धर्मज्ञः शरणागतवत्सलः-விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல:" என்று ஸத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாய்,(௧௧) "यदि वा रावणस्स्वयम्-யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்" என்று ராவணன்தான்வரிலும் கைக்கொள்ளக்கடவோமென்னும்படியான ஸ்வபாவவிஶேஷம்.

இந்த தோஷநிவ்ருத்தி, உபாயாநந்தரபா(ஃ)வியான "त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோ

---

(௧) ரா-யு-௧௮-௩ (௨) ரா-யு-௧௮-௩௩ (௩) ரா-யு-௧௯-௧௫
(௪) ரா-யு-௧௭-௨௩ (௫) ரா-யு-௪௧-௪ (௬) பெரி-தி-௫-௪-௮
(௭) பெரி-தி-௫-௪-௧௦ (௮) திருமா-௪௪ (௯) தி-வாய்-௧௦-௮-௯
(௧௦) ரா-ஸு-௨௪-௨௦ (௧௧) ரா-யு-௧௮-௩௫

சந வ்யாபாரத்தோடு விரோதியாதோவென்னில்; இங்குச்சொல்லு கிறது-ஆஶ்ரயணவிரோதிமாத்ரமாகையாலும், பாபவிமோசநஹேதுவான †ஆத்மஸமர்ப்பணாநுஸந்தாநமாகையாலும், தா(ஃ)துஸித்தமான ரக்ஷகத்வம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு உபயுக்தமாயோபாதி, பாபநிவ்ருத்த்யுபயோகியாகையாலே விரோதியாது.

அநந்தரம் ஸ்வாமித்வமாவது-இழவுபேறுதன்னதாம்படி,"பகவத்ப்ராப்தி சேதநனுக்கன்று,சேதநப்ராப்தி பகவத்விஷயத்துக்கு" என்னும்படியாய், (க) "స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్। ఉభయోరేష సమ్బన్ధో నేతరోభిమతో మమ- ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம் । உபயோரேஷஸம்பந்தோநேதரோபிமதோமம" என்று ஈஶ்வரனோடுண்டான பந்த(బన్ధ)விஶேஷங்களெல்லாவற்றிலும் ப்ரதாநமாய், (உ)"యస్యాస్మి-யஸ்யாஸ்மி""భగవత ఏవాహమస్మి-பகவதஏவாஹமஸ்மி" என்கிறபடியே ஸத்தாஸித்தமாய் (௩) "ఆత్మదాస్యం హరేః స్వామ్యం స్వభావమ్ - ஆத்மதாஸ்யம்ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய்,கீழ்ச்சொன்ன வாத்ஸல்யத்துக்கு நிதாநமாயிருப்பதொரு பந்த(బన్ధ)விஶேஷம். இதடியாகவிறே ஸத்தாரக்ஷணம்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக விவனை ஈஶ்வரனங்கீகரித்தது.

கர்ஷகனானவன் தனக்கு போக்யமான வபி(ఫ)மதவிஷயங்களை விட்டுப் பயிர்த்தலையிலே குடில்கட்டிக்கொண்டு கிடக்குமாபோலே த்ரிபாத்விபூதியிலே (௪)"శ్రియా సార్ధమాస్తే-భక్తైర్భాగవతైస్సహ-ஶ்ரியாஸார்த்தமாஸ்தே-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" (௫)"కైఙ్కర్యనిత్యనిరతైర్భవదేకభోగైః-கைங்கர்யநித்யநிரதைர்ப்பவதேகபோகைஃ" (௬) "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயமான போ(భోగ)ம்நடவாநிற்கச்செய்தேயும்,(எ)"సదైకరూపరూపాయ-ஸதைகாகிநாமேத" என்கிற படியே அவ்வநுபவம் உண்டதுருக்காட்டாதே (அ) "கல்லும்கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும்புல்லென்றொழிந்தனகொல்" என்னும்

(க) (உ) யஜுர் உஅஷ்ட-௩ (௩)
(௪) வாயுபுராணம் (௫) (௬) தி-வாய்-க-க-க
(எ) மஹோபநிஷத் (அ) பெரியதிருவ சஅ † ஶரணாநுஸந்தாந

படி அவற்றைபுபேக்ஷித்து விமுகனான தசையிலும் ப்ரஜையின் முதுகைக்கட்டிக்கொண்டுகிடக்கும் தாயைப்போலே "ஸ்வம் மே-த்வம் மே" என்றால், (க) "அஹம் மே-அஹம் மே" என்னும் தசையிலும் இராமடமூட்டுவாரைப்போலே. (உ) "யமாத்மாநவேத-யமாத்மா நவேத" "ஸந்தோபஸந்த:நவிஜாநந்தி- ஸந்தஹவஸந்தம்நவிஜாநந்தி" (ங) "சரந்திகழ் கும்பரந்துளன்" (ச) "ஒழிவறநிறைந்துநின்ற" (ரு) "எங்கணும் நிறைந்தவெந்தாய்" (சு) "அறியாவகையாலருவாகிநிற்கும்" என்கிறபடியே தானறிந்த ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக உள்ளேநின்று ஸத்தையை நோக்கி, "ஸௌஹார்தஸம்ஸ்ருஷ்டி-ஸௌஹார்த ஸம்ஸ்ருஷ்டி" (எ) "ஸ்ரீயோத்யாயதி கேசவ:-ஸ்ரேயோத்யாயதிகேசவ:" (அ) "என்சிந்தித்தாய்" என்கிற தன் ஸௌஹார்தாதிசயத்தாலே, (கூ) "மாதவனென்றதே கொண்டு" (கo) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ன" என்கிற வ்யாவ்ருத்திமாத்ரத்தையும், அந்யார்த்தமாய் புத்திபூர்வமின்றிக்கே யிருப்பதாய், பகவதங்கீகாரஹேதுவாக விஹிதமின்றியிலே யிருக்குமதாய், ரத்நத்துக்குச் சரீஷம்போலே பல்விஸத்ருஸமாயிருக்கிற யாத்ருச்சிகாதிஸுக்ருதவிசேஷங்களை யுண்டாக்கி, (கக) "பொய்யேகைமைசொல்லி-மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்" என்று அவற்றை ஸ்வாங்கீகாரத்துக்கு ஹேதுவாக்கி இதுவேஹேதுவாக (கஉ) "என்னைத்திமனம்கெடுத்தாய்" என்கிற வாபி(த்)முக்யத்தையும் யுண்டாக்கி (கங) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்த" என்கிற ஸ்வப்ராப்திருசியையுண்டாக்கி அந்த ருச்யநுகுணமான புருஷார்த்தத்தை யும் ததநுரூபமான ஸாதநத்தையும் ததாஸ்ரயமான ஸ்வரூபத்தை யதாவத்ஸ்ரவணம் பண்ணுகைக்காக யதாஜ்ஞாநவானான வாசார்ய னுடையஸமாஸ்ரயணத்தையுண்டாக்கி, அவனாலே உபதிஷ்டமாய், (கச) "ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்-ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும், (கரு) "உய்யும்வகை

(க) பட்டர்முக்தகம் (உ) ப்ருஹ-ரு-எ-உஉ (ங) தி-வாய்-க-க-கூ

(ச) தி-வாய்-ங உ-எ (ரு) தி-வாய்-ங-உ-ச (சு) தி-வாய்-ங-கo-கo

(எ) (அ) தி-வாய்-எ-உ-ச (கூ) தி-வாய்-உ-எ-ங

(கo) தி-வாய்-கo-அ-க (கக) தி-வாய்-ரு-க-க (கஉ) தி-வாய்-உ-எ-அ

(கங) திருமாலை-கசு (கச) வ்ருத்தஹாரீத-அ- (கரு) தி-மொ-சு-ங-சு

யுணர்ந்தேன்'' (க) ''நின்றவொன்றையுணர்ந்தேன்'' (உ) ''மெய்ம்மையேமிகவுணர்ந்து'' (ஙு) ''அவனதருளாலுறல்பொருட்டு என்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன்'' (ச) ''அகற்றநீவைத்தமாயவல்லைம் புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன்''என்கிறபடியே யதா(ர்)வாகவறியும்படிபண்ணி, இவ்வர்த்தபஞ்சகஜ்ஞானத்துக்குப்பலம் - உபாயோபேயங்களை யதாவாகவறிந்து துணிந்து த்வரிக்கையாய், மற்றமூன்றர்த்தமும் பலப்ரார்த்தனைக்கும் ஸாதநவ்யவஸாயத்துக்கும்,ஆஸ்ரயமான ஸ்வரூபம் அநந்யார்ஹஸேஷமாய் அநந்யஸரணமாய் அநந்யபோக்யமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இப்ப்ரார்த்தநாவ்யவஸாயங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபம்நிருபாதிகரக்ஷகமுமாய் நிரதிஸயாநந்தயுக்தமாயிருக்குமென்றறிகைக்கும், இவற்றுக்கு விரோதிஸ்வரக்ஷணார்த்தவ்யாபாரமும் ஸ்வஸாரஸ்யமுமென்றறிகைக்காகவுமாகையாலே தத்பலமான ப்ராப்யருசியை, (ரு) ''கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னுங்குறுகாதோ'' (சு)''மாகவைகுந்தம்காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணும்'' என்றும், (எ) ''உனபாதம்சேர்வதடியேனெந்நாளே''(அ)''அடியேனடிசேர்வண்ணமருளாய்'' என்று ப்ரார்த்திக்கும்படிபண்ணின தத்விஷயவிஷயத்த ஸாதநநிஷ்டையை,(கூ)''களைவாய்துன்பங்களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்'' (கO) ''யாவராலுமொன்றும் குறைவேண்டேன்'' என்று துணியும்படிபண்ணி அந்த ஸாதநாந்வயபலம் விஷயாந்தரப்ராவண்ய நிவ்ருத்தியாகையாலே, அத்தை (கக)''இன்னும்கெடுப்பாயோ? காட்டிப்படுப்பாயோ?''(கஉ) ''குலமுதலடும்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரைவலமுதல்கெடுக்கும் வரமேதந்தருள்கண்டாய்'' (கங) ''முன்னைமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்து''என்கிறபடியே கண்டசாட்சியிலே முடியும்படியான விஷயத்திலேமூட்டப்புகுகிறுயோ? இத்தைப்பக்கவேரோடே போக்கவல்லனும்படிபண்ணி யருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்

(க) தி-வாய்-அ-அ-ரு (உ) திருமாலை-ஙஅ (ங) தி-வாய்-அ-அ-ங
(ச) தி-வாய்-ரு-எ-அ (ரு) தி-வாய்-சு-கூ-கூ (சு) தி-வாய்-கூ-ங-எ
(எ) தி-வாய்-சு-கO-ரு (அ) தி-வாய் சு-கO-உ (கூ) தி-வாய்-ரு-அ-அ
(கO) தி-வாய்-ரு-அ-உ (கக) தி-வாய்-சு-கூ-அ (கஉ) தி-வாய்-எ-க-கூ
(கங) தி-வாய்-எ-க-எ

கும்படிபண்ணி, இதரவிஷய ப்ராவண்ய நிவ்ருத்திக்குபலம், (க) "పరమాత్మని యోరక్తో విరక్తో పరమాత్మని-பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோ பரமாத்மநி" (உ) "மாற்பால்மனம்சுழிப்பமங்கையர்தோள்கைவிட்டு" (ங) "பிறந்தார்பிறந்தெய்தும்பேரின்பமெல்லாம்துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்" என்கிறபடியே ஸ்வவிஷய ப்ராவண்யமாகையாலே, (ச) "பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த" (ரு) "கழியமிக்கதோர்காதல்" (சு) "உன்னைவிட்டெங்ஙனேதரிக்கேன்" என்னும்படி தன்பக்கலிலே ப்ராவண்யத்தையுண்டாக்கி அதுவேக்ருவியாக, (எ) "கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றயாதுமில்லை" (அ) "அணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்" என்னும்படி தேஹஸம்பந்திகளோட்டை யுறவையறுத்து, (கூ) "తేషామపినమోనమః-தேஷாமபிநமோநம:" (கO) "அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள்தம்மடியான்" (கக) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தாய்" (கஉ) "அடியார்க்கென்னையாட்படுத்தவிமலன்" என்கிறபடியே ஸ்வஸம்பந்திகளோட்டையுறவையுண்டாக்கி (கங) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்னும்படி ஆத்மப்ராப்திரூப மோக்ஷத்திலே அருசியைப் பிறப்பித்து, (கச) "உன்றன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்கவின்புறுதும்" என்று அநந்யப்ரயோஜநனுக்கு அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநத்தையும் ஆதிவாஹிகஸத்காரத்தையும் (கரு) "శతంమాలా హస్తాః-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற திவ்யாப்ஸரஸ்ஸத்காரத்தையுமுண்டாக்கி (கசு) "పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్యస్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்கிற ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஶத்தைப் பிறப்பித்து (கஎ) "கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்" (கஅ) "கண்ணுள்நின்றகலான்" (ககூ) "நெஞ்சென்றுமுட்கண்ணேல்காணும்" என்கிற பரபக்தியை

(க) பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி (உ) ங-திருவ-கச (ங) உ-திருவ-சஉ
(ச) தி-வாய்-ரு-ங-ச (ரு) தி-வாய்-ரு-ரு-கO (சு) தி-வாய்-எ-உ-க
(எ) தி-வாய்-கூ-க-க (அ) தி-வாய்-கூ-க-உ (கூ)
(கO) தி-மொ-உ-சு-க (கக) திருப்பள்ளி-கO (கஉ) அமல-க
(கங) தி-வாய்-ச-கூ-கO (கச) தி-வாய்-கO-ங-கூ (கரு) கௌஷீதகி
(கசு) சாந்தோ-அ-கஉ (கஎ) தி-வாய்-க-கூ-கூ (கஅ) தி-வாய்-கO-அ
(ககூ) பெரியதிருவ-உஅ

யும், *சூழ்விசும்பணிமுகிலிற்சொல்லுகிற பரஜ்ஞாநத்தையும், (௧) "அதனிற்பெரியவென்னவா"(௨)"முடிந்தவவா" என்கிற பரமபக்தியையுமுண்டாக்கி இவற்றாலேபண்ணும் பகவதநுபவத்தையும், அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தையும் கைக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு ஸ்வபாவவிஶேஷம்.

அநந்தரம், ஸௌஶீல்யமாவது- (௩)"మహతో మన్దైస్సహనీరన్ధ్రేణ సంశ్లేషస్వభావత్వమ్-மஹதோமந்தைஸ்ஸஹநீரந்த்ரேணஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவத்வம்" என்கிறபடியே பெரியன் சிறியனோடேகலவாநின்றால் தன்பெருமை இருவர்நெஞ்சிலும் படாதபடி புரையறக்கலக்கை. அதாவது- (௪) "ఆనన్దో బ్రహ్మ-ஆநந்தோப்ரஹ்ம" (௫) "ఆనన్దం బ్రహ్మణో విద్వాన్-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்" (௬) "உணர்முழுநலம்" (௭) "எல்லையிலந்நலம்" (௮)"உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" (௯)"எப்பாலெவர்க்கும் நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற நிரதிஶயாநந்தமான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களையும், (௧௦)"తేజసాం రాశిమూర్జితమ్-தேஜஸாம்ராஶிமூர்ஜிதம்" (௧௧)"పఞ్చశక్తిమయం వపుః-பஞ்சஶக்திமயம் வபு:" (௧௨)"மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" என்கிறபடியே அப்ராக்ருதபூதபஞ்சகத்தையுமுபாதா(தா)நமாக வுடைத்தாகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமாய் (௧௩)"పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహమ్-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியே ஸ்வரூபகுணமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்கு ப்ரகாஶகமாய், (௧௪)"ఇచ్ఛాగృహీతాభిమతోరుదేహః-இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்று இச்சாக்ருஹீதமாய், அதஏவஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் அபி(பீ)மதமாயிருக்கிறதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுமநுபவித்து, (௧௫)"ప్రశాన్తానన్తాత్మానుభవజమహానన్దమహిమ ప్రసక్తస్తైమిత్యానుకృతవితరఙ్గార్ణవదశమ్- ப்ரஶாந்தாநந்தாத்மாநுபவஜமஹாநந்தமஹிமப்ரஸக்தஸ்தைமித்யாநுக்ருதவிதரங்கார்ணவதஶம்" என்கிறபடியே நிஸ்தரங்கஜலதிபோலே (௧௬)"అవాక్యనాదరః-அவாக்யநாதர:" என்

(௧) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௦ (௨) தி-வாய்-௧௦-௧௦-௧௧ (௩)
(௪) தை-ப்ருகு (௫) தை-ஆ-௯-௧ (௬) தி-வாய்-௧-௧-௨
(௭) தி-வாய்-௧-௨-௪ (௮) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௯) தி-வாய்-௧-௭-௨
(௧௦) (௧௧) பாஞ்சராத்ர (௧௨) திருநெ-௧
(௧௩) (௧௪) வி-பு-௬-௭-௮௪ (௧௫) வ-ர-ஸ்த
(௧௬) சாந்தோ-௩-௧௪

கிற பெரியமேன்மையையுடையனாய்,(க)"வானோர்தனித்தலைவன்" (உ) "விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்" என்கிற நித்யவிபூதியோகத்தாலும், (ங)"இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" (ச)"நளிர்மாமலருந்திவீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்" என்கிற லீலாவிபூதியோகத்தாலுமுண்டான* நிரங்குசைஶ்வர்யத்தையுமுடையனாயிருக்கிற வீஶ்வரனுடைய, (ரு)"న తత్సమశ్చాభ్యధికశ్చ దృశ్యతే-நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சத்ருஶ்யதே" (சு) "యస్మాత్పరం నాపరమస్తి కిఞ్చిత్-யஸ்மாத்பரம்நாபரமஸ்திகிஞ்சித்"(எ)"న త్వత్సమోఽస్త్యభ్యధికః కుతోఽన్యః-நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிகஃகுதோந்யஃ" (அ) "இனனிலன்மிகுனரையிலன்" என்கிற ஸமாப்ய(భ్య)திகாஹிதமான வைபவத்தையுமநுஸந்தித்து, (கூ) "நாகணைமிசைநம்பிரான்" (கO) "செல்வர்பெரியர் சிறுமானிடவர் நாம்" (கக)"அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்றாஶ்ரயணத்துக்கஞ்சவேண்டாதபடி,(கஉ)"வானவர்சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லும் செல்வனை - சொல்லுவன்பாவியேன்" என்றகன்ற வாழ்வாரை ஆஶ்ரிதரையொழியத் தனக்குச் செல்லாதபடியைக் காட்டிச் சேரவிட்டாற்போலேயும், (கங)"அழுக்குடம்பெச்சில்வாயால்தூய்மையில் தொண்டனேனான்சொல்லினேன்தொல்லைநாமம்" என்றஞ்சின விவர்க்கு, "அஞ்சலென்றுகாவிபோல்வண்ணர்வந்து என்கண்ணுள்ளேதோன்றினார்" என்னுமாபோலேயும் எல்லாரோடொக்கமேல்விழுந்து (கச)"హే కృష్ణ హే యాదవ హే సఖేతి-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவஹேஸகேதி" என்னுமாபோலே தன்சிறுமையும் அவன் பெருமையும் நெஞ்சிற்படாதபடி யொருநீராகக்கலக்கையும், இப்படிக் கலவாநின்றால் (கரு) "ఆత్మానం మానుషం మన్యే రామం దశరథాత్మజమ్-ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யேராமம்தஶரதாத்மஜம்" (கசு)"అహం వో బాన్ధవో జాతః-அஹம்வோபாந்தவோஜாதஃ" என்று தானும் ஸஜாதீயனாய்ப் பொருந்துகையும்.

(க) தி-வாய்-க-ரு-க (உ) தி-வாய்-க-கூ-உ (ங) தி-வாய்-ங-கO-எ
(ச) நா-தி-கச-கூ (ரு) ஶ்வே-சு அ (சு) கீதை-நா-
(எ) கீதை-கக (அ) தி-வாய்-க-க-உ (கூ) தி-வாய்-ரு-கO-கக
(கO) நா-தி-கO-கO (கக) தி-வாய் ரு-க-எ (கஉ) தி-வாய்-க-கO-எ
(கங) திருக்குறு-கஉ (கச) கீ-கக-சங (கரு) ரா-யு-கஉO-கக
(கசு) வி-பு-ரு-கங-கங

ஸௌலப்யமாவது- (க) "న సన్దృశే తిష్ఠతి రూపమస్య న చక్షుషా పశ్యతి కశ్చనైనమ్- நஸந்த்ருஶேதிஷ்டதிரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஶ்சநைநம்" (உ) "న మాంసచక్షురభివీక్షతే తమ్- நமாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதேதம்" (ங) "கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றிவர்க்கும்கட்கரியகண்ணனை" (ச) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும் காண்கிலான்கண்ணனடிக்கமலந்தன்னையயன்" (ரு) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணான்காணான்" என்று அதிஶயிதஜ்ஞாநரானவர்களுக்கும் அசக்ஷுர்விஷயமான தன்வடிவை சக்ஷுர்விஷயமாக்குகை. இந்த ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது-அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே.

(சு) "తద్విష్ణోః పరమం పదం సదా పశ్యన్తి సూరయః- தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்கிற பரத்வம் தேஶவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸர்வாநுமாஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (எ) "ఏష నారాయణశ్శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந்க்ஷீரார்ணவநிகேதந:" (அ) "குறைவிற்றடங்கடற்கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணுறைபவன் போலவோர்யோகுபுணர்ந்த வொளிமணிவண்ணன்" (கூ) "பாற்கடல்பாம்பணைமேல்பள்ளிகொண்டருளும்" (க0) "பாற்கடலில்பையத்துயின்றபரமன்" என்கிறவ்யூஹம் ஸநகாதிகளுக்கும், ஆபத்துண்டானபோது ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமாஶ்ரயமாமதொழிய ஸர்வாபாஶ்ரயமாகமாட்டாது. (கக) "అజాయమానో బహుధా విజాయతే-அஜாயமாநோபஹுதாவிஜாயதே" (கஉ) "బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని-பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநி" (கங) "பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமான்" (கச) 'சன்மம்பலபலசெய்து" (கரு) "துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியில்தோன்றிக்கண்காணவந்து" (கசு) "நாட்டிற்பிறந்து" என்கிற விபவம், தத்காலீந புருஷர்களுக்கேயாகையாலே பிற்பாடர்க்கு ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. (கஎ) "అన్తః ప్రవిష్టశ్శాస్తా జనానాం సర్వాత్మా-அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தாஜநாநாம்ஸர்வாத்மா" (கஅ) శాస్తా విష్ణురశేషస్య-

---

(க) தை-நா- (உ) ருக்வே- (ங) தி-வாய்-எ-எ-கக
(ச) க-திருவ-ருசு (ரு) ச-திருவ-எங (சு) ஸாம-உத்தர-
(எ) ஹரிவம்ஶ- (அ) தி-வாய்-ங க0-உ (கூ) திருவி-எகூ-
(க0) திருப்பாவை-உ- (கக) யஜு-ஆர-ங (கஉ) கீ-ச-ரு
(கங) தி-வாய்-உ-கூ-ரு (கச) தி-வாய்-ங-க0-க (கரு) தி-வாய்-ங-க0-சு
(கசு) தி-வாய்-எ-ரு உ (கஎ) யஜு-ஆரண்ய (கஅ) வி-பு-க-சஎ-உ0

ஶாஸ்தாவிஷ்ணுரஶேஷஸ்ய" (ச)"శాస్తా చరాచరస్య సర్వస్య-ஶாஸ்தாசராசரஸ்யைக:" (உ) "ஒருவிரேயோவுலகங்கட்கெல்லாம்" என்கிற அந்தர்யாமித்வம் அசக்ஷுர்விஷயமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது.

தேஶகாலவிப்ரகர்ஷாதிகளால் வருகிற குறைகளொன்றுமின்றிக்கே (௩)"అర్చావతారస్సర్వేషాం బాన్ధవో భక్తవత్సలః-அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்பாந்தவோபக்தவத்ஸல:" (௪) "చిన్తయేచ్చ జగన్నాథం స్వామినం పరమార్థతః-சிந்தயேச்சஜகந்நாதம்ஸ்வாமிநம்பரமார்த்தத:" (௫) "అశక్తమస్వతన్త్రఞ్చ రక్ష్యఞ్చాపి జనార్దనమ్ - அஶக்தமஸ்வதந்த்ரஞ்சரக்ஷ்யஞ்சாபிஜநார்த்தநம்" என்று ஸர்வவிதபந்துத்வத்தாலும் பூர்ணனாய் ஸர்வஶேஷியாய் ஸ்வத:நிருபாதிக ஸ்வாமியாயிருக்கச் செய்தேயும் அஶக்தனுமாய் பரதந்த்ரனுமாய் ரக்ஷ்யபூதனுமாய் (௬) "తదిచ్ఛయా మహాతేజా భుఙ్క్తే వై భక్తవత్సలః। స్నానం పానం తథా యాత్రాం కురుతే వై జగత్పతిః-ததிச்சயாமாஹாதேஜாபுங்க்தேவைபக்தவத்ஸல: - ஸ்நாநம்பாநம் ததாயாத்ராம்குருதேவைஜகத்பதி:" (௭) "అర్చకపరాధీనాఖిలాత్మస్థితిః-அர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி:" என்று ஆஶ்ரிதாதீநமான போஜநஶயநாதிகளையும் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுமுடையனாய் (௮)"பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி திருமூழிக்களத்தானாய்" (௯) "அடியோமுக்கேயெம்பெருமானல்லீரோ நீரிந்தளூரீர்" என்று பிறபாடர்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனாம்படி * இம்மடவுலகர்காணவெழுந்தருளியிருக்கிற அர்ச்சாவதாரத்திலேயிறே ஸௌலப்யபூர்த்தியுள்ளது.

(௧௦)"మాం-மாம்" என்று ஸேநாதூளிதூஸரிதமான திருக்குழலும் கையுமுளவுகோலும் சிறுவாய்க்கயிறும் தேருக்குக்கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸௌலப்யம் பரத்வமென்னும்படி யிருக்கும்-இந்நாராயணபதத்தில் ஸௌலப்யம்.

அதுக்கடி, (௧௧)"మయ్యాసక్తమనాః పార్థ-மய்யாஸக்தமநா:பார்த்த" என்றும், (௧௨) "நாந்தகமேந்தியநம்பிசரண்" என்றும், (௧உ) "தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்பக்கலி

(க) (உ) தி-வாய்-அ-க-௫ (௩) விஷ்வக்-ஸம
(௪) பகவச்சாஸ்- (௫) (௬) பாஞ்சராத்ரம்
(௭) ர-ஸ்-உ-எச (அ) திருநெ- (௯) தி-மொ-௪-௯-௫
(௧௦) கீ-௧அ-௬௬ (௧௧) கீ-எ-க (௧உ) பெரி-க-௧௦-௪

லேநெஞ்சுபற்றித் தன்னை ரக்ஷகனுகப்பற்றின வர்ஜுநனொருவனை யும்பற்ற ஸுலபனுனவளவாகையாலே அது காதா(சா)சித்கமாகை யாலும் இது நாராயணபதத்திற் சொல்லுகிற குடற்றுடக்கடியாக வந்ததாகையாலே ஸர்வவிஷயமாய் அதஏவஸார்வகாலீநமாயிருக் கையாலும் இந்த ஸௌலப்ப்யம் ஸர்வாதிஶாயியாயிருக்கும்.

ஆக ஏவம்ரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்; ஸ்வதோஷதர்ஶநமாதல், அவனுடைய வப்ராப்தி யாதல், உத்துங்கத்வமாதல், துர்லபத்வமாதலுண்டானுல் ஆஶ்ரய ணம் கூடாமையாலே, அவற்றை நிராகரித்து அவனை யாஶ்ரயிக்கை க்கு ஏகாந்தமாய் புருஷகாரபூதையான பிராட்டியாலே உத்பூ(த்பூ) தங்களாய், பின்னை அவள் தன்னுனுமழிக்கவொண்ணுதபடியான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ப்யங்களை இந்நாராய ணபதத்தாலே சொல்லிற்றுயிற்று.

இந்நாராயணபதம் வாத்ஸல்யாதிகள் நாலையும் சொல்லிற்றே யாகிலும் "ప్రపద్యే-ப்ரபத்யே" என்று ஆஶ்ரயண ப்ரகரணமாகையா லே ஆஶ்ரயணத்துக் கத்யந்தோபயோகியான ஸௌலப்ப்யத்திலே ப்ரதாநமாகக்கடவது.

ஏவம்ரூபமான வாஶ்ரயணீயகுணங்கள்பற்றுசாக வாஶ்ரயிக் கிறது நிரதிஶயதுக்கபா(ரா)ஜநஸம்ஸாரதுஃக்கநிவ்ருத்திபூர்வகமாக *நிஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷண மோக்ஷலாபத்துக்கா கையாலே. ததுபயோகியான இஷ்டாநிஷ்டங்களை யறிகைக்கும் தத்ப்ராப்திபரிஹாரங்களைப் பண்ணுகைக்கும், செய்யுமிடத்தில் நிர பேக்ஷமாகச் செய்கைக்கும், அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக் கநுகுணங்க ளான விக்குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணுநுகுணமாக்குகைக்குமநு குணமாய், பாபவிமோசகன்பக்கலிலே பிரித்தநுஸந்தேயமாயிருக் கிற ஜ்ஞாநஶக்தி பூர்த்திப்ராப்திக்ருபைகளும் ரக்ஷணுதிஶங்கை கழிந்து விஶ்வஸிக்கைக்கு உறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்.

ஜ்ஞாநமாவது, (ச) "యో వేత్తి యుగపత్సర్వం ప్రత్యక్షేణ సదా స్వతః । అ జమం స్యాత్ సమ్బోధి నిత్యం సర్వావగాహనమ్ । జ్ఞానం నామ గుణం ప్రాహుః-யோவேத்

(ச) அஹிர்-ஸம்-

தியுகபத்ஸர்வம்ப்ரத்யக்ஷணஸதாஸ்வதஃ|அஜடம்ஸ்வாத்மஸம்போதிநித்யம்ஸர்வாவகாஹநம் | ஜ்ஞாநம்நாமகுணம்ப்ராஹுஃ" என்கிறபடியே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய் தன்னையும் ஆஶ்ரயத்தையும் நன்றாகவறிவிக்குமதாய், ஸ்வவ்யதிரிக்தவிஷயங்களையுகபத்தேவஸாக்ஷாத்கரிக்கை.

இத்தால், இவனுக்கு நிவர்த்த்யமான வநிஷ்டத்தையும், ப்ராப்தவ்யமான விஷ்டத்தையுமறியுமென்கிற தாகையாலே தனக்கு ஹிதாஹிதங்கள் தானறியாமையால் வந்தவிழவை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஶக்தியாவது-(க) "జగత్ప్రకృతిభావోయస్సా శక్తిఃపరికీర్తితాః-ஜகத்ப்ரக்ருதிபாவோயஸ்ஸாஶக்திஃபரிகீர்த்திதா" (உ) "కార్యేనస్తేస్వతనుముఖతస్త్వాముపాదానమాహుః - கார்யேநந்தேஸ்வதநுமுகதஸ்த்வாமுபாதாநமாஹுஃ" என்கிற ஜகதுபாதாநஶக்தியாதல், வடதளஶாயித்வ ஸாந்தீபிநீபுத்ர வைதிகபுத்ராத்யாநயநம் துடக்கமான வக(கு)டிதகடநாஸாமர்த்த்யமாதல், , (ங) "తేనేదంపూర్ణంపురుషేణసర్వమ్-தேநேதம்பூர்ணம்புருஷேணஸர்வம்" (ச) "பரந்தவண்டமிதெனக்கரத்தெங்கும் பரந்துளன்"என்கிற பரிஸமாப்யவர்த்தித்வமாதல், அநாத்யசித்ஸம்பந்தாபிபூ(பூ)தனுய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே வேர்பற்றிப்போந்த விவ்வாத்மாவை "என்னையிசைவித்து" (ரு)"என்னிசைவினை" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கால்வாங்கி யல்லது நிற்கவொண்ணாதபடிபண்ணிநித்யவிபூதியிலே கொண்டுபோய்வைக்கை.

இத்தால், உத்பாத(ட)கத்வ ஆபத்ஸகத்வ அபி(பி)மதப்ரதத்வ ஸமஸ்தவஸ்த்வாதாரத்வத்துக்கும், (சு) "மேம்பொருள்" (எ) "சார்ந்தவிருவல்வினை"என்கிறபடியே எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில் அக்கிபோலவும் விடுவிக்கவொண்ணாதபடிப் பொருந்திக்கிடக்கிற அவித்யாதிகளை நிவர்த்திப்பித்து அப்ராக்ருதமான தேசத்தைக்கொடுக்கைக்கும் ஹேதுவான ஶக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாஶக்திநிபந்தநமாக பலம் இழக்கவேண்டாவென்கிறது.

(க) (உ) ர-ஸ்த-உ-ஙக (ங) தை-நா
(ச) தி-வாய்-க-க-கo (ரு) தி-வாய்-க-எ ச (சு) திருமாலை-ஙஅ-
(எ) தி-வாய்-க-ரு-கo

பூர்த்தியாவது — அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம். அதாவது-அபூர்வமான காம்யங்கள் உண்டாகவேணுமென்று கோலினால் அவை கர்த்ராந்தரஸாத்யமாதல், காலாந்தர ஸாத்யமாதல், யத்நவிஶேஷ ஸாத்யமாதலின்றிக்கே ஸங்கல்பாத்பூர்வமேவ ஸித்தித்திருக்கை.

இத்தால், ஆஶ்ரிதாபி(ம)மத பலப்ராப்தியை ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமாகச் சடக்கெனப்பண்ணிக்கொடுக்கைக்கு ஹேதுவான பூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே தன்னுடையவபூர்த்தியடியாகப் பலமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

ப்ராப்தியாவது - (க) "అశేషచిదచిద్వస్తుశేషిభూతే-அஶேஷசிதசித்வஸ்துஶேஷிபூத" என்று ஸமஸ்தபதார்த்தாநுபந்தி(ப) ஸகலாதிஶயங்களுக்கும் தான் ப(ப)லியாயிருக்கை. இத்தால், ஆஶ்ரிதசேதந மோக்ஷப்ராப்திரூபபலத்திலே ப்ரீதியும் தன்னதென்று சொல்லுகையாலே ஸ்வபலத்வபுத்தியால் பலலாபமில்லையென்றஞ்சவேண்டாவென்கிறது.

கீழ்வாத்ஸல்யாதி ப்ரகரணத்திலே சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கும் இந்த ஶேஷித்வத்துக்கும் வாசியென்னென்னில்; அங்கு வஸ்துஸத்தை முதலாக கைங்கர்யப்ரதாநபர்யந்தமாகத்தானே செய்கைக்குஹேதுவான ஸ்வத்வாபி(தீ)மாநாஶ்ரயரூபஸ்வாமித்வத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு எல்லாதஶைகளிலுமுண்டான ரஸவிஶேஷங்களுக்கும் தான் பலியாகையாலுண்டான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது.

க்ருபையாவது - "కృపాహినామ స్వార్థనిరపేక్షపరదుఃఖాసహిష్ణుతా-க்ருபாஹிநாம-ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதா" (உ) "దయాపరవ్యసనహరా-தயாபரவ்யஸநஹரா" (ந) దయాన్యేషాందుఃఖాప్రసహనమ్-தயாந்யேஷாம்துஃக்காப்ரஸஹநம்" என்கிறபடியே பரதுஃக்கம் ஸஹியாமல் தந்நிராகரணேச்சை பிறக்கை.

அதாவது - (ச) "కృపయాపర్యపాలయత్-க்ருபயாபர்யபாலயத்" (ரு) "ప్రణతఇతిదయాళుః-ப்ரணதஇதிதயாளுஃ" என்கிறபடியே, (சு) "అనన్యాహిమయాసీతా-அநந்யாஹிமயாஸீதா" (எ) "నచసీతాత్వయాహీనా-

---

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) (ந)
(ச) ரா-ஸு-நஅ-நச (ரு) ஸ்தோ-ரத்ந (சு) ரா-யு-கஉக-கக
(எ) ரா-அயோ-ருந-நக

நசவீதாத்வயாஹீநா" என்கையாலே ஸ்வரூபாந்தர்க்கதையுமாய், (௧) "விஷ்ணுபத்நீ-விஷ்ணுபத்நீ" (௨) "விஷ்ணோஃ ஶ்ரீஃ-விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீஃ" என்கையாலே த்ரவ்யாந்தரையுமாய், (௩) "அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்களாகியும்நிற்கும்" (௪) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று அபி(ி)மதவிஷயமுமாயிருக்கிற பிராட்டிவிஷயத்திலபசாரமாகையாலே பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான த்ரிவிதாபசாரமும்பண்ணின காகவிஷயமாக அவ்வபசாரங்களொன்றும் பாராமல் தன் க்ருபாதிஶயத்தாலே அந்தகாகத்தையும்கூட ரக்ஷிக்கும்படியிருப்பதொரு ஆகாரமிறே. இத்தால் அபசாராதிகளும்பாராமல்ரக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவான க்ருபாவைபவத்தைச்சொல்லுகையாலே ஸ்வாபராதமடியாக பலஹாநியில்லை யென்கிறது.

ஆக ஆஶ்ரிதகார்யோபயோகியாய் ஆஶ்ரயித்த சேதநருடைய அஜ்ஞாநஅஶக்தி அபூர்த்தி அப்ராப்தி ஸாபராதத்வநிபந்தந பலஹாநிரூபபயத்துக்கு நிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்தி ப்ராப்தி க்ருபாரூபகுணங்களைச் சொல்லுகிறது. (௫) "త్వద్జ్ఞానశక్తికరుణాసుసతీషు నేహ పాపం పరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్ - த்வத்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸுஸதீஷுநேஹபாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதிமாமகீநம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வானும‌ருளிச்செய்தார்.

இந்த வாத்ஸல்யாதியான குணவிஶேஷங்கள் இந்த நாராயணஶப்தத்துக் கர்த்தமாக (௬) "మాతా పితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః - மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ" இத்யாதிகளால் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில்:- மாத்ருத்வத்தாலே வாத்ஸல்யத்தையும், பித்ருத்வத்தாலே ஸ்வாமித்வத்தையும், ப்ராத்ருத்வத்தாலே ஸௌஶீல்யத்தையும், நிவாஸஶப்தோக்த நித்யஸாந்நித்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தையும், ஶரணஶப்தோக்தமான உபாயத்தாலே ததுபயோகியான ஜ்ஞாநாதிகளையும், ஸுஹ்ருத்த்வேந க்ருபாகார்யஹிதசிந்தாமுகேந காருணிகத்வத்தையும், கதித்வத்தாலே தத்குணவிஶேஷ விஶிஷ்டனுடைய ப்ராப்யத்வத்தையும் சொல்லிற்று.

---

(௧) நீளாஸூக்தம் (௨) வி-பு-௧-அ-௧௭ (௩) தி-வாய்-௩-௧௦-௩
(௪) திருநெ-௧௮ (௫) அதிமாநுஷஸ்த-அ௧-௬ (௬) ஸுபால

ஆக, நாராயணபதத்தாலே, (க) "नारशब्देनजीवानांसमूहःप्रोच्यतेबुधैः-நாரஶப்தேநஜீவாநாம்ஸமூஹஃப்ரோச்யதேபுதைஃ" என்று ப்ராப்தாக்களான ப்ரத்யகாத்மாக்களைச்சொல்லி, அயநஶப்தத்தாலே அவ்வாத்மாக்களுக்கு உபாயபூதனென்னுமர்த்தத்தைச்சொல்லி அவனை உபாயத்வேந ஆஶ்ரயிக்கைக்கும் உபாயகார்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதிகளைப் பண்ணுகைக்கு முறுப்பான குணவிஶேஷங்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், இக்குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமாய், (உ) "न चक्षुषा गृह्यते-நசக்ஷுஷாக்ராஹ்யஃ" (௩) "स्वप्नधीगम्यम्-ஸ்வப்நதீகம்யம்" (௪) "பொறியுணர்வவையிலன்" என்று சக்ஷுர்க்கோசரமல்லாமையாலும், கண்டாலல்லது ஆஶ்ரயிக்க விரகில்லாமையாலும், கண்டு ஆஶ்ரயிக்கைக்காக சக்ஷுர்க்கோசரமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது "चरणौ-சரணௌ" என்கிறபதம்.

ஆஶ்ரயணத்துக்கு விக்ரஹமபேக்ஷிதமாகில் வாத்ஸல்யாதிகள் செய்கிறதென்னென்னில்; குற்றங்கண்டு கைவிடாமைக்கும் அங்கீகாரம் தன்பேறாகைக்கும் அங்கீகாரவிஷயபூதசேதநர்சிறுமைபாராமைக்கும் வாத்ஸல்யாதிகளுண்டானாலும் இவை யாஶ்ரயணோந்முகனைக் குறித்தாகையாலே ஆஶ்ரயணம் சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமான விஷயத்திலல்லது கூடாமையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகளாலே ப்ரகாஶிதமாய், ஸௌலப்ய குணகார்யமாய் (௫) "मूर्तं ब्रह्म-மூர்த்தம்ப்ரஹ்ம" என்னும்படி குணங்களிலுமந்தரங்கமாய் (௬) "अभिमतोरुदेहः-அபிமதோருதேஹஃ" என்கிறபடியே அபிமதமாய் (எ) "पूर्णषाड्गुण्यविग्रहम्-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியே மாணிக்கச்செப்பில் பொன்போலே அகவாயில் ஆத்மகுணங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கிற திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால் விக்ரஹவாசகமான ஶப்தத்தையிட்டுச் சொல்லாதே ஏகாவயவமாத்ரவாசகமான திருவடிகளையிட்டு விக்ரஹத்தைச் சொ

(க)
(உ)
(௩) மநு-கஉ-கஉஉ
(௪) தி-வாய்-க-க-உ
(௫) சதுஶ்லோகி-
(௬) வி-பு-௬-எ-அ௪
(எ) பாஞ்சராத்ரம்

ல்லுவானென்னென்னில்; ஆஶ்ரயணோந்முகனான விச்சேதநன் ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஜ்ஞாநவானாகையாலும் இந்நாராயணபதத்திற்சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வஶேஷித்வங்களுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வத்வஶேஷித்வங்களை யநுஸந்தித்தவனாகை யாலும், ப்ரஜைக்கு மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களிற்காட்டில் தனக்குதா(ர)கமான ஸ்தந்யத்தை உபகரிக்கையாலே ஸ்தநத் திலே விஶேஷப்ராப்தி யுண்டாமாபோலே (க) "அடியேன்-சேவடி யன்றிநபவேன்" என்று ஸ்வரூபத்து அநுரூபமானவம்ருத்தை (உ) "ஐஸ்ஃபதேபரமேமஷ்ஷூத்ஸ:- விஷ்ணோ:பதேபரமேமத்வஉத்ஸ:" (ரு) "உன்கேனேமலரும்திருப்பாதம்" (ச) "அம்ருதஸ்யதாராபஹுதா-அம் ருதஸ்யந்திபாதபங்கஜே" என்கிறபடியே ப்ரவஹிக்கையாலும், ஶேஷபூதனுடைய வ்ருத்தியாகையாலும், கையைப்பிடித்துக் கார்யம் கொள்ளுமதிலும் காலைப்பிடித்துக் கார்யம்கொள்ளுமவன்பக்க லிலே க்ருபை அதிஶயித்திருக்கையாலே கார்யம் கடுகப்பலிக்கைக் குறுப்பாகையாலும், திருவடிக்கு வாசகமான ஶப்தத்தாலே விக்ர ஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக ஆஶ்ரயணப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஸூலமான விக்ரஹத்தை ச(ஞ)ரணஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது; அதவா, மேலே "ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிற வ்யவஸாயத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாக விக்ர ஹத்தைச் சொல்லுகையாலே, ஈஶ்வரன் வாத்ஸல்யமுகேந ஸ்வ தோஷதர்ஶநாதிபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி ருசியைப்பிறப்பித்து ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிமுகேந கார்யகரனாகிறவோபாதி, விக்ரஹத்வாராவு ம் ருசிஜநகனாய் உபாயபூதனாகையாலே அந்த வுபாயத்வப்ராதாந் யத்தைப்பற்ற விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

(ரு) "தெரிவைமாருருவமேமருவி" (சா) "மாதரார்கயற்கணென் றும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை" (எ) "சிலம்படியுருவில்கருநெடுங் கண்ணார்திறத்தனாய்" என்கிறபடியே நாஶகரமான நாரீஜநங்களு டைய நயநங்களிலும் அகப்பட்டு நாரகிகளாய்ப்போருகிற நார ஜநங்களை (சூ) "தன்பாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" (அ) "காதல்

(க) தி-மொ-கக-அ-எ (உ) விஷ்ணுஸூக்தம் (ரு) தி-வாய்-க-ரு-ரு
(ச) ஸ்தோ-ரத்ந- (ரு) தி-மொ-க-க-ரு (சா) திருமாலை-கசா
(எ) தி-மொ-க-சா-உ (அ) தி-வாய்-ரு-ந-ச-

கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனி" (க) "என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானார்" (உ) "என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னைநிறைகொண்டான்" (ங) "தாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்" என்கிறபடியே தன்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி பண்ணி (ச) "జితన్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే-ஜிதந்தேபுண்டரீகாக்ஷநமஸ்தே" என்று தோற்றுத்திருவடிகளிலே விழும்படி பண்ணி (ச) "సర్వదా చరణద్వన్ద్వం వ్రజామి శరణం తవ-ஸர்வதாசரணத்வந்த்வம்வ்ரஜாமிஶரணம்தவ" என்று பின்னைத் தன்னையே உபாயமாகப்பற்றி, (ச) "పాహి మాం పుణ్డరీకాక్ష న జానే శరణం పరమ్ । త్వత్పాదకమలాదన్యన్మే జన్మాన్తరేష్వపి । నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి యేన గచ్ఛామి సద్గతిమ్-பாஹிமாம்புண்டரீகாக்ஷ நஜாநேஶரணம்பரம் । த்வத்பாதகமலாதந்யந்மேஜந்மாந்தரேஷ்வபி । நிமித்தம் குஶலஸ்யாஸ்தியேநகச்சாமிஸத்கதிம்" என்று யாதொருகுஶலத்தாலே ஸத்கதியைப் ப்ராபிப்பன்; அந்த் குஶலத்துக்கு நிமித்தம் தேவரீர் திருவடிகளையொழிய வேறில்லையென்று, ப்ரதமத்திலே தோற்பித்தகண்ணழகும், தோற்று விழும் திருவடிகளையொழிய வுஜ்ஜீவநோபாயமில்லையென்று சொல்லும்படி பண்ணி, (ச) "న కామకలుషం చిత్తం మమ తే పాదయోస్స్థితమ్-நகாமகலுஷம்சித்தம்மமதேபாதயோஸ்ஸ்திதம்" என்று திருவடிகளில் ப்ராவண்யத்தாலே வேறொன்றில் மநஸ்ஸு கலங்காதபடி பண்ணி, ஆகவிப்படி ருசிஜநகனுமாய் ருசிபிறந்தால் உபாயமாய், இதரவிஷயங்களில் ஸங்கத்தைப் போக்கவற்றாய், (ரு) "மாகமாநிலனும் முழுதும் வந்திறைஞ்சுமலரடி" (சா) "மேலைவிண்ணோரும்மண்ணோரும்வந்திறைஞ்சுமென்தளிர்போலடி" என்கையாலே ஸர்வாபாஶ்ரயமாய், (எ) "திருமாநீள்கழல்" (அ) "திருக்கமலபாதம்வந்து" என்கையாலே ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடங்களிலே தானே சென்று அங்கீகரிக்கக்கடவதாய், (கூ) "நின்மன்னுசேவடிக்கேமறவாமைவைத்தாயால்" என்று ஜ்ஞாநவிஷயமாய் (க0) "உன்னிணைத்தாமரைகட்கன்புருகிநிற்குமது" (கக) "தொழுநீரிணையடிக்கேயன்புசூட்டிய" என்று பக்திவிஷயமாய், அந்த பக்தியாலே கலங்கி (கஉ) "ఉపాయం వాప్యుపాయం వా త్వమేవాన్య

(க) தி-வாய்-க-ச-உ (உ) தி-வாய்-ரு-ங-உ (ங) தி-வாய்-எ-ங-ங
(ச) ஜிதந்தே-க- (ரு) தி-மொ-ரு-அ-ரு (சா) தி-மொ-எ-ச-கூ
(எ) தி-வாய்-க-க0-கூ (அ) அமலனா-க (கூ) தி-மொ-ங-ரு-ச
(க0) தி-வாய்-எ-க-க0 (கக) திருவிரு-உ (கஉ) ப்ரபந்நபாரி

[illegible]- உபாயம்வாப்யுபாயம்வாக்ஷமோந்யந்நாவலம்பிதும்" (க) "என்னைன்செய்கேன்" என்கிறபடியே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ண ஶக்தரல்லாதார்க்கு (உ) "நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயமாய், (ந) "கண்ணன்கழலிணைநண்ணும்மனமுடையீர்" (ச) "கற்றினம்மேய்த்தவெந்தைகழலிணைபணிமின்" என்று உபதேஶஸமயத்திலும், (ரு) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (சா) "கண்ணனைத்தாள்பற்றி" (எ) "வேங்கடமாமலைமேய" (அ) "ஆயனடியல்லதுமற்றறியேன்" என்றும் ஸ்வீகாரஸமயத்திலும் வ்யதிரிக்தங்களிற் செல்லாதபடி பண்ணக்கடவதாய், (கூ) "செய்யநின்திருப்பாதத்தையானென்றுகொல்சேர்வது" (க0) "நீநிலைநின்றபிரான்கழல்காண்டுங்கொல்" (கக) "பாதபங்கயமேதலைக்கணியாய்" (கஉ) "త్వచ్చరణామ్బుజద్వయం మదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి-కదాపునః- த்வச்சரணாம்புஜத்வயம்மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி-கதாபுநః" என்றுப்ராப்யமாக ப்ரார்த்திக்கப்படுமதாய், (கந) "தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல்புனைந்தேன்சரணங்கள்" என்கையாலே ப்ராப்யத்வேந லப்த(ஷ)மாய் (கச) "நலங்கழலவனடிநிழற்றடம்" (கரு) "ஆத்தன்தாமரையடி" என்று நிழல்கொடுத்து ஆப்தமாக வழிநடத்தி (கசா) "தாளிணைக்கீழ்ச்சேர்த்து" (கஎ) "பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" (கஅ) "பொன்னடிசேர்த்துவேறேபோகவிடல்" என்று நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்க ப்ரார்த்தனைக்கநுகுணமாயருளி அடிக்கீழிருத்திக்கொண்டு இறப்பவைபெர்த்து (ககூ) "அடிக்கீழ்குற்றேவல்" என்கிற கைங்கர்யத்திலே மூட்டி முடிய நடத்தக்கடவதாயிறே ச(ஃ)ரணோபலக்ஷிதமான விக்ரஹமிருப்பது.

ஆகையிறே ஸ்வரூபகுணங்களிலோரறிவுமின்றிக்கே விக்ரஹாநுபவைக பரையாயிருக்கிறசிந்தயந்தி (உ0) "చిన్తయన్ నిజగత్సూతిం పరబ్ర

(க) தி-வாய்-ரு-அ-ந (உ) தி-வாய்-ரு-எ-க0 (ந) தி-வாய்-க0-ரு-க
(ச) திருமாலை-கூ (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-கக (சா) தி-வாய்-ந-க0-க0
(எ) தி-மொ-க-க0-க (அ) தி-மொ- (கூ) தி-வாய்-எ-சா-உ
(க0) தி-வாய்-ரு-கூ-ந (கக) தி-வாய்-கூ-உ-உ (கஉ) ஸ்தோ-ரத்ந
(கந) தி-வாய்-க0-ச-ச (கச) தி-வாய்-க0-க-உ (கரு) தி-வாய்-க0-க-சா
(கசா) தி-வாய்- (கஎ) தி-வாய்-உ-கூ-க (கஅ) தி-வாய்-உ-கூ-க0
(ககூ) தி-வாய்-க-ச (உ0) வி-பு-ரு-கந-உக

హ్మస్వరూపిణమ్। నిరుచ్ఛ్వాసతయా ముక్తిం గతాన్యా గోపకన్యకా-சிந்தயந்தீ ஜகத்ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம்। நிருச்சவாஸதயா முக்திங்கதாந்யா கோபகந்யகா'' "తచ్చిత్తవిమలాహ్లాదక్షీణపుణ్యచయా మలా। తదప్రాప్తిమహాదుఃఖవిలీనాశేషపాతకా-தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயாமலா। ததப்ராப்திமஹாதுக்கவிலீநாஸேஷபாதகா'' என்று.(க)"తదా విద్వాన్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-ததாவித்வாந்புண்யபாபேவிதூய நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே புண்யபாபவிதூ(நந)நநபூர்வகமாகப்பெற்று அநுபவிக்கக்கடவ நிரதிஸயாநந்தரூபமான பரமஸாம்யாபத்திரூப மோக்ஷத்தை கேவலவிக்ரஹத்யாநத்தாலேபெற்றாளென்றெழுதுகிறதும்,

(உ) "ప్రసాదపరమౌ నాథౌ మమ గేహముపాగతౌ। ధన్యోఽహమర్చయిష్యామీత్యాహ మాల్యోపజీవనః- ப்ரஸாதபரமௌநாதௌமமகேஹமுபாகதௌ। தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹமால்யோபஜீவநஃ'' என்று பூவிலே கண்வைக்கில் ஸங்கம்செல்லுமென்று முகத்தைமாறவைத்துத் தொடுத்துவிற்று வயிறுவளர்க்கும்படி பதார்த்தவைஷம்யமறியாத மாலாகாரருமகப்பட,†ஸ்வரூபாநுகுணங்கள் களைக்கண்டுமறியாதே விக்ரஹதர்ஸநமாத்ரத்தாலே,"நாதத்வம்ஸ்வரூபமாகையாலே அவர் ஜநீயமாய்க்கிடக்கிற தத்தனை; தண்ணளியேவிஞ்சியிருப்பது; இவ்வர்த்தம் ராஜமார்க்கத்தாலேபோய் கம்ஸக்ருஹத்திலே புகாதே(௩) "நம்தெருவின்னடுவேவந்திட்டு" என்னும்படி நானிருந்தமுடுக்குத் தெருத்தேடிக்கொண்டு வந்தபோதே தெரியாதோ? நான் க்ருதார்த்தனானேன்; தரித்ரனானவன் நிதியெடுத்தாப்போலே "வைத்தமாநிதி"(௪)"வைப்பாய்மருந்தாம்"என்கிற ஆயர்கொழுந்தாகிற நிதியைப்பெற்று ‡அழைத்துக்கொடுத்து உஜ்ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன்"என்றுசொல்லும்படி ருசியேதுடங்கி மோக்ஷபர்யந்தமான பேற்றுக்கெல்லாம் விக்ரஹமே ஹேதுவாகவெழுகிற்றும்.

ஆக குணங்களையொழியவே விக்ரஹந்தானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் அபி(३)மதப்ரதாநமும் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது (சரணௌ) என்று.

(க) முண்ட-௩-க-௪ (உ) வி-பு-௫-௧௯-௨௬ (௩) நாதி-௪-௫

(௪) தி-வாய்-க-எ-உ † ஸ்வரூபகுணங்கள் ‡ அழித்துக்கெடுத்துஜ்ஜீவிக்க

ஆனால் திவ்யமங்களவிக்ரஹதர்ஶநம் ஸர்வஸாதாரணமன்றோ? ஸர்வரும் முக்தராகவேண்டாவோவென்னில்; ருசிஜநகத்வஹேது வான ஸௌந்தர்யாதிகள் விக்ரஹத்துக்குண்டேயாகிலும், (க)"ஜ்ஞா [illegible]
ஸௌந்தர்யஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதி காந்பரமபாகவதாந்க்ருத்வா" என்கிறபடியே ரூபந்தான் ஸௌந்தர் யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசியைப்பிறப்பித்து மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணுமையாலே ஸர்வரும் முக்தராகாதொழிகிறது.

ஆனால் "விக்ரஹமே ஸ்வதந்த்ரோபாயம்" என்கிறபடியென் னென்னில்; குணங்களையொழியவே விக்ரஹகதமான ஸௌந்தர்யா திகளை ப்ரகாஶிப்பித்து ருசிஜநகனுமாய் ஸவிக்ரஹனுமாய்க்கொண் டு பலப்ரதாநம் பண்ணுமென்கிற ப்ராதாந்யத்தாலே சொல்லுகிற தல்லது, சைதந்யாநாதாரமான விக்ரஹத்துக்கு பலப்ரதாநஶக்தி யுண்டென்கை *[illegible]-ஏஷவந்த்யாஸுதோயாதி போ லே அஸங்கதம்.

"[illegible]-அவரக்ஷணே" என்று நிருபாதிகரக்ஷகத்வேந தா(த்ப)துவித்தமான ரக்ஷகத்வம் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கொழிய சேதநா சேதநங்களிலேயொன்றுக்கு உபாயத்வம்சொல்லுகையாகிறது— ரக்ஷ்யத்வேநவும் ஶேஷத்வேநவும் ஸித்திக்குமந்த வஸ்துக்களினு டைய ரக்ஷ்யத்வஸூசகமான வத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்துக்கும், ஶேஷ த்வோபபத்தி ஹேதுவாகையாலே தத்ஸூசகமான கைங்கர்யத் துக்குமாஶ்ரயமானவாகாரத்தோடும், அவற்றுக்கு உபகரணமாய்க் கொண்டே ஸ்வரூபஸித்தியாகிற வாகாரத்தோடும் விரோதிக்கும்; அதுக்குமேலே நிருபாதிகரக்ஷகமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தோடும் விரோதிக்கும். ஆகையிறே அகாரோக்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு விஷயபூதனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான மகாரவாச்யனுக்கு அநந் தரபதத்தாலே ரக்ஷகத்வநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷ்யத்வஸ்தாபநம்பண் ணிற்றும்; "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற விரோதியைப்பற்றி வருகிற ஸ்வீகாரத்தில் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தை ஏகபதத்தாலே வ்யாவர்த்தித் ததும்; ஆகையாலே ருசிஜநகத்வோபயோகியாய் அதவெ ஸ்வதந்த் ரோபாயமான விக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது.

(க) கீதாபாஷ்யம்

(௧) "மராமரமெய்தமாயவனென்னுளிரானெனில் பின்னையா ரொட்டுமேவேனோ?" (௨) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூட" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபமும் புருஷார்த்தமும், (௩) "నచాహమపిరాఘవ-நசாஹமபிராகவ" (௪) "సహ వైదేహ్యా గిరిసానుషు రంస్యతే । అహం సర్వం కరిష్యామి-வைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே । அஹம் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்று ஸூரிகளிலே பிரிகதிர்பட்டுத்தொடர்ந்தடிமைசெய்யவந்த இளையபெருமாள்படியாலும், ஸாதநமும், (௫) "స భ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య-ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்நிபீட்ய" என்று அவர் பரிக்ரஹித்த திருவடிகளே யாகக்கடவதிறே.

ஆக, "ஶ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று (௬) "திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல்வணங்கி" (௭) "நாதனேவந்துன்திருவடியடைந்தேன்" (௮) "சீலமெல்லையிலானடி" (௯) "திருக்கமலபாதம்வந்து" (௧௦) "வண்புகழ்நாரணன் திண்கழல்" (௧௧) "நம்பிதன் நல்லமாமலர்ச் சேவடி" (௧௨) "உன்பொற்றாமரையடி" (௧௩) "அருளுடையவன்தாள்" என்று வாத்ஸல்யம்தொடங்கி க்ருபாபர்யந்தமான குணவிஶேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாஶகமான திருவடிகளைச் சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பதத்தில் த்விவசநத்தாலே ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவினுடைய ஏகத்வம் பலிக்கையாலே உபாயத்தினுடைய நைரபேக்ஷ்யமும் சொல்லுகிறது.

அநந்தரம் ஶரணஶப்தம் (௧௪) "ఉపాయే గృహరక్షిత్రోః శబ్దః శరణమిత్యయమ్ । వర్తతే సాంప్రతంచైష ఉపాయార్థైకవాచకః-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதஞ்சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:" என்கிறபடியே உபாயவாசகமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யதிவ்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வஸ்துவை விஷயமாகவுடைத்தாய், சேதநகதமான ப்ரபத்தியின்ப்ரகாரவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது அவனே உபாயமென்று அத்ய(ధ్య)வஸிக்கை.

---

(௧) தி-வாய்-௧-௭ ௯ (௨) தி-வாய்-௯-௯-௩ (௩) ரா-அயோ-௫௩-௩௧
(௪) ரா-அயோ-௩௧-௨௫ (௫) ரா-அயோ-௩௧- (௬) தி-வாய்-௧-௩ ௮
(௭) தி-மொ-௧-௯-௩ (௮) தி-வாய்-௯-௩-௧௧ (௯) அமலனா-௧-
(௧௦) தி-வாய்-௧-௨-௧௦ (௧௧) (௧௨) திருப்பா-௨௯
(௧௩) தி-வாய்-௨-௧௦-௧௦ (௧௪) அஹி-ஸம்ஹி-௩௯-௫௯

இப்ப்ரணமப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷகனை யும் காட்டுமேயாகிலும் இப்போது ப்ரகரணபலத்தாலே உபாயமொ ன்றையுமே சொல்லக்கடவது.

ரக்ஷகத்வமாகிறதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாய், உபாயத்வமாவதும்-இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமாயிருக்கை யாலே இரண்டும் பர்யாயமாயிருக்க, “[Grantha]-உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ:” என்று இரண்டையும் பிரியச்சொல்லுவானென் னென்னில்; ரக்ஷகத்வமாவது - த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்திலுடையவும் ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுண்டாக்கி ரக்ஷிக்கையும் கர்மஜ்ஞாநா திஸாதநவிஶேஷாநுஷ்டாநப்பண்ணின வுபாஸகனுக்கு தத்தத்ஸா தந ஸாத்யபலங்களைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கையும்; உபாயத்வமாவது- அவ்யவதா(நே)நந ஸ்வயமேவபலோத்பாதகமாயும் பலப்ரதாதாவு மானக.

ஏவம்ரூபமான உபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண் டு இப்ப்ரணமப்தம் - கீழ்ச்சொன்ன ஶ்ரீமத்தைக்கும் குணயோ கத்துக்கும் விக்ரஹவத்தைக்கும், (க) “திருமாலேநானுமுனக்குப் பழவடியேன்” (உ) “திருமாலெம்மான்” (ங) “திருவுடையடிகள்” (ச) “நாரணனெம்மான்” (ரு) “எம்பிரானெம்மான்” (சா) “நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்” (எ) “எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த் தி” (அ) “எல்லாவுலகமுடையவொருமூர்த்தி” (கூ) “திருநாரணன் தொண்டர்” (க0) “[Grantha]-ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிந்” என்று ஶேஷித்வத்திலுமந்வயமுண்டாய், (கக) “[Grantha] - ஸீதாஸமக்ஷம்காகுத்ஸ்த்தமிதம்வசநமப்ரவீத்” (கஉ) “நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்” (கங) “திருநாரணன் தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ” (கச) “திருவாளனிணையடியேய டை” (கரு) “திருமாலையிறைஞ்சடிசேர்மினோ” (கசா) “அலர்மேல்மங்

(க) திருப்பல்லா-கக (உ) தி-வாய்-அ-கூ-க (ங) தி-வாய்-க-ங-அ
(ச) தி-வாய்-க0-ரு-உ (ரு) தி-வாய்-உ-எ-க (சா) தி-வாய்-உ-எ-உ
(எ) தி-வாய்-ரு-அ-உ (அ) தி-வாய்-ரு-அ-ச (கூ) தி-வாய்-ங-எ-ச
(க0) கத்யத்ரயம் (கக) ரா-ஆர-கரு-ரு (கஉ) திருப்பாவை-க
(கங) தி-வாய்-ச-ரு-க (கச) தி-மொ-சா-கூ-க (கரு) தி-வாய்-ச-க உ
(கசா) தி-வாய்-சா-க0-க0

கையுறைமார்பா - அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" இத்யாதிகளாலே ப்ராபகத்திலுமந்வயமுண்டாய், (க) "ச்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:-ஆஸ்தே-ச்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி:-ஆஸ்தே" (ங) "தயாஸஹாஸீநம்-தயாஸஹாஸீநம்" (உ) "ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி-ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" (ங)"கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (ச) "திருமாலின்சீர்றப்பெதிர்காலம் பகலுமார்வனே" (ரு) "பிணங்கியமரர்பிதற்றும்குணம்" (சு) "கோலமேனிகாணவாராய்" (எ) "கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்வாராய்" இத்யாதிகளாலே ப்ராப்யத்திலு மந்வயமுண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, அதில் ஶேஷித்வப்ராப்யத்வங்களைக்கழித்து, "ப்ராபகமாகவத்தபவஸித்து" என்கிற வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆக ஶரணஶப்தத்தாலே (அ) "உன்பொற்றாமரையடியேபோற்றும்" (கூ) "தாமரையன்னபொன்னாரடியெம்பிரானை" என்கிற ஸ்வாமித்வப்ராப்யத்வ விஶிஷ்டமான திருவடிகளையே ப்ராபகமென்கையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமுமாய் ப்ராப்யத்துக்கு ஸத்ருஶமாயிருக்குமென்னுமிடத்தையும், உபாயபூதனானவன் ஸ்வகார்யமாகவும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜகமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது.

இத்தால், இவ்வுபாயம் உபாயாந்தரங்களைப்போலே ஸாத்யமுமாய் ஸாபேக்ஷமுமாய் வ்யவஹிதமுமாயிருக்கவுமன்றியிலே ஸித்த(த)மாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் நிரபாயமாய் அவ்யவஹிதமாயிருக்குமென்கிறது. உபாயமாவது - அநிஷ்டநிவர்த்தகமாயும் இஷ்டப்ராப்திக்குறுப்பாயு மிருப்பதொன்றிறே.

அதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியாவது-தேஹாத்மாபிமாநம்துடங்கி கைங்கர்யத்தில் ஸ்வகீயத்வ ஸ்வஸ்வாரஸ்யபர்யந்தமாக வருகிற ஸ்வரூபவிருத்தமான அநிஷ்டங்களை நிவர்த்திப்பிக்கை. அதாவது- (கO) "அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதியாமதி:। அவித்யாதருஸம்பூதிபீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம் - அநாத்மந்யாத்மபுத்திர்யா அஸ்வேஸ்வமிதியாமதி: ।

(க) ஶைவபு- (உ) ஸ்தோ-ரத்ந (ங) தி-வாய்-சு-கூ-ங
(ச) தி-வாய்-எ-கூ-கூ (ரு) தி-வாய்-க-சு-ச (சு) தி-வாய்-ச-எ-க
(எ) தி-வாய்-சு-கூ-க (அ) திருப்பாவை-உகூ (கூ) தி-மொ-எ-கூ-ரு
(கO) வி-பு-சு-எ-கக

அவித்பாதருஸம்பூதி பீஜமேதத்த்விதாஸ்திதம்" (க) "நீர்நுமதென்றிவை" என்கிறபடியே தானல்லாததேஹத்தைத் தாஞகநினைத்தும், (உ) "யஸ்யாஸ்மி-யஸ்பாஸ்மி" என்று பகவதநந்யார்ஹஶேஷமான தன்னை ஸ்வதந்த்ரஞகநினைத்தும், ஈஶ்வரவிபூதிபூதமானவற்றை என்னதென்றபி(ம்)மாநித்தும் போருகிற வஹங்காரமமகாரங்களாகிறவவித்யை, அதடியாகவருவதாய் மோக்ஷவிரோதிபாகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு த்பாஜ்யமாய் ஐஹலௌகிகமாயும் பாரலௌகிகமாயுமுள்ள ஸுகத்துக்கு ஹேதுவான புண்யகர்மம், ஸர்வஸாதாரணமாக த்பாஜ்யமானதுக்கத்தை விளைப்பிக்கிறபாபகர்மம், அதடியாகவருகிற தேவதிர்யகாதி சதுர்விதஶரீரம், அநாதிகாலவாஸிதமாகையாலே வருகிற அவித்யாவாஸநை, கர்மவாஸநை, ப்ரக்ருதிவாஸநை, அவ்வாஸநை யடியாகவருகிற அவித்யாருசி கர்மருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தருசி, ஆக, *பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்கிறவை, இவை யடியாகவருகிறதுர்மாநம், இவை யடியாகவருகிற காமக்ரோதாதிகள், (ங) "நோயேழுப்பிறப்பிறப்புப்பிணி" என்கிற ஜராமரணுதிகள், ஆத்யாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதைவிகமென்கிற தாபத்ரயங்களால் வரும்துஃக்கம்; ஏவம்ரூபமானவற்றை விடுவிக்கை.

இஷ்டப்ராப்தியாவது - (ச) "స్థూలసూక్ష్మరూపాంవిసృజ్య-ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம்விஸ்ருஜ்ய" என்கிற ஶரீரஸம்பந்தநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டாக்குகை. அதாவது-பகவதநுபவவிரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அநாயாஸேந விடுவித்து, அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே (ரு) "నయామిపరమాంగతిం-நயாமிபரமாங்கதிம்" என்கிறபடியே ஆதிவாஹிகர்கையிலே காட்டிக்கொடாமல் தானேகொடுபோய், வருணேந்த்ரப்ரஜாபதி லோகங்களிலே அவர்கள் ஸத்கரிக்க வழிநடத்தி ஆவரணஸப்தகங்களையும் அதிக்ரமிப்பித்து, த்ரிகுணத்மிகையான மூலப்ரக்ருதியையும் அதிலங்கிப்பித்து விரஜாஜலஸ்பர்ஶத்தாலே ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தை விடுவித்து (சு) "అమానవంసమాసాద్య-அமாநவம்ஸமாஸாத்ய" என்று அமாநவகரஸ்பர்ஶத்தைபுண்டாக்கி அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையும்த

(க) தி-வாய்-க-உ-ரு (உ) யஜு-உ-அஷ்-ரு (ங) தி-வாய்-ச-கூ-அ
(ச) ஶரணுகதிகத்யம் (ரு) வராஹசரமம் (சு)

தாம்ரயமான ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, (க) "ஶதம் மாலாஹஸ்தா:-ஶதம்மாலாஹஸ்தா:" என்கிற மானேப்நோக்கியரான மதிமுகமடந்தையரைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே அலங்கரிப்பித்து (உ) "கொடியணிநெடுமதிள்கோபுரங்குறுகினர்" என்கிற திவ்யகோபுரப்ராப்தியையுமுண்டாக்கி ராஜமார்க்கத்தாலேபோய், திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டி, (க) "தமித்தம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி-தமித்தம்வித்பாதேநாத்யாரோஹதி" என்கிறபடியே பாதபீடத்திலே காலையிட்டுப் படுக்கையைத்துகைத்துமடியிலே சென்றேறி, ஆலிங்கநாலாப விலோகநாத்யநுபவமும் ஸ்வரூபரூபாத்யநுபவமும்பண்ணுவித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தையும்கொடுக்கை.

ஶேஷமானஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமானவிஷ்டம் - ததுபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யமாயிருக்க, ஶரீரவிமோசநமும்ப்ராப்திபுமநுபவமும் முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது - ஶரீரஸம்பந்தம் கைங்கர்யவிரோதி யாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஶம் கைங்கர்யாஶ்ரயமாகையாலேயும், தேஶப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்த(ர்த்)கமாகையாலேயும், அநுபவம் கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்கு நிதாநமாகையாலேயும், ஆக ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமாய், அல்லாதவை அவற்றுக்கு உபயுக்தங்களாயிருக்கும்.

ஶரணஶப்தம், ஏவம்ரூபமான வநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளுக்கு அவ்யவஹிதமான வுபாயம் - ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் நித்யமங்கள விக்ரஹோபேதனாயிருக்கிறவனுடைய திருவடிகளென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "ப்ரபத்யே" என்று-இப்படிப் புருஷகாரமும் உபாயமும் வித்தமானாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டலாபத்துக்கும் அபேக்ஷையுடையனாய், அதுதான் ஶரண்யனான வீஶ்வரனையே கொண்டு கொள்ளக்கடவனென்றிருப்பானொரு அதிகாரியில்லாமையாலேயிறே இவ்வுபாயம் இதுக்குமுன்பு கார்யகரமாகாதொழிந்தது. ஆகையாலே இதுக்கு விஷயபூதனான வதிகாரியைச் சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு அவ்வதிகாரிக்கு விஶேஷணமாய், கீழ்ச்சொ

(க) கௌஷீதகீ (உ) தி-வாய்-க0-கூ-எ

ன்ன திருவடிகளை விஷயமாகவுடைத்தாய் அதுவே தான் உபாயமு மின்றிக்கே "சரணௌஶரணம்" என்கையாலே கர்மஜ்ஞாநாதி வ்யாவ்ருத்தமாய் த்விவசநத்தாலே ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமாய், "ஶர ணம்ப்ரபத்யே" என்கையாலே தான் உபாயஶரீரத்திலும் உபேய ஶரீரத்திலும் புகாதே உபாயஸ்வீகாராத்மகமாய், (௧)"అహమస్మ్యప రాధానామాలయోఽకించనోఽగతిః-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோ கதிஃ" (௨) "త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః। శరణాగతిరిత్యుక్తా సా దేవేఽస్మిన్ ప్రయుజ్యతామ్-த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாம திஃ। ஶரணாகதிரித்யுக்தாஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்" என்கிற ப்ர பத்திலக்ஷணவாக்யத்தின்படியே, "அஹமர்த்தத்துக்கு ஶேஷத்வ மன்று நிரூபகம்; ஜ்ஞாநாநந்தங்களுமன்று. அபராதாநாமாலயத்வ மென்னும்படி ஸாபராதனான நான் தந்நிவ்ருத்த்யுபாயரஹிதனாகை யாலே அகிஞ்சநன். நிவர்த்தகாந்தரமில்லாமையாலே அகதி; இப் படியிருக்கிற வெனக்கு ரக்ஷகரானதேவரே உபாயமாகவேணுமென் று ப்ரார்த்திக்கிற ப்ரார்த்தநாரூப வ்யவஸாயம் ஶரணாகதியென்கை யாலும்,

(௨)"అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్। తదేకోపాయతా యాచ్ఞా ప్రపత్తిః-அநந்யஸாத்யேஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம்। ததே கோபாயதாயாச்ஞாப்ரபத்திஃ" என்று ஸ்வாபீஷ்டமானப்ராப்யம் ப்ராப்யபூதனானவன் றன்னையொழிய வேறொருவரால் ஸாதிக்க வொண்ணாதே, அவன் றன்னையேகொண்டு ஸாதிக்கவேண்டும்படி அவன் ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பூர்ணனாய், இவன் ஜ்ஞாநஶக்திகளாலபூர் ணனாயிருக்கையாலே ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வான், தன்னை ஸ்பர்ஶிக்கமா ட்டாத நாகபாஶத்தாலே பத்த(బద్ధ)ரானதஶையிலும் பெருமாளை யே ரக்ஷகரென்றுவிஶ்வஸித்திருந்தாப்போலே மஹாவிஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸாதநாந்தர த்யாகபூர்வகமாகவும் ஸ்வீகாரா ங்கரஹிதமாகவும்அவனையேஉபாயமாகயாசிக்கை-ப்ரபத்தியென்கை யாலும், ப்ரார்த்தநாகர்ப்ப(గర్భ)மாய் (௩)"வைத்தேன்மதியால்" (௪) "உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" என்று ரக்ஷ்யத்வாநுமதிரூபமாய்,

---

(௧) அஹி-ஸம்-௫௬-௫௮ (௨) விஷ்வக்ஸேநஸம் (௩) தி-வாய்-௮-௭-௧௦
(௪) தி-வாய்-௮-௮-௩

ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபலமாய்க்கொண்டு ததநந்தரபா(வா)வியாகையாலே அசித்வ்யாவ்ருத்திஸூசகமாய் (க)“త్వదఙ్ఘ్రి ముద్దిశ్య-த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்ய”என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ப்ராப்தமாய் ஸுலபமான திருவடிகளை விஷயமாக்கிக் கொடுக்கிறது.

“ப்ரபத்யே” என்கிற ஶப்தம் ப்ரபத்தியைக்காட்டுமோவென்னில்; “పద్-గతౌ-பத்லு-கதௌ” என்கிற தாதுவினாலே கதிவாசியாய், அந்தகதிதான் “గత్యర్థాః-బుద్ధ్యర్థాః-கத்யர்த்தா:-புத்த்யர்த்தா:” என்று மாநஸகதியைக்காட்டுகையாலே ப்ரபத்திக்கு வாசகமாகிறது. இப்ப்ரபத்திதான்-மாநஸமோ, வாசிகமோ, காயிகமோவென்னில், இது அதிகாரிவிஶேஷணமாய் பலஸித்திக்குஉறுப்பின்றிக்கே யிருக்கையாலே இதில் நியமமில்லை.

த்ரிவிதகரணங்களினாலு முண்டாயிற்றதாகில் பெற்றல்லது நிற்கவொண்ணாத த்வராதிஶயத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவது. ஆகையாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (உ) “சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே தந்தைதாயென்றடைந்த” என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் சரணம்புக்கது. ஏககரணத்தாலுண்டாயிற்றதாகில் இவ்வுபாயத்திலே அதிகரித்தவளவைக் காட்டக்கடவது. (ங) “துணிவினால்வாழ” (ச)“கடைத்தலையிருந்துவாழும்” என்று இத்துணிவுதானே வாழ்ச்சியாயிறே யிருப்பது.

மாநஸகதிபாவது-(ரு) “உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்” (௬) “స్మర్తా-ஸ்மர்த்தா” (எ) “ద్వయవక్తా-த்வயவக்தா” (அ)“స్మరణమాత్రేణ-ஸ்மரணமாத்ரேண” என்கிறபடியே உபாயத்வேந அத்யவஸிக்கை. வாசிககதிபாவது (கூ) ‘அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்”(க0)“நாராயணனேமணிவண்ணா நாகணையாய்வாராயென்னாரிடரைநீக்காய்” என்று வாசிகமாக ப்ரார்த்திக்கை. காயிககதியாவது-அஞ்ஜலிப்ரயோகம்பண்ணுதல்; ரக்ஷகவஸ்து இருந்தவிடத்தேவருதல் செய்கை.(கக) “బద్ధాఞ్జలిపుటం దీనం యాచన్తం శరణాగతమ్-பத்தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம்யாசந்தம்ஶரணாகதம்” என்று த்ரிவிதமான ப்ரபத்தியையும் சொல்லிற்று.

(க) ஸ்தோத்ரம் (உ) தி-வாய்-௬-ரு-கக (ங) திருமாலை-உக
(ச) திருமாலை-ஙஅ (ரு) தி-வாய்-அ-அ-ங (௬) வராஹசரமம்
(எ) கத்யத்ரயம் (அ) ஸஹஸ்ரநாமம் (கூ) தி-வாய்-ச௬-க0-க0
(க0) சிறியதிருமடல் (கக) ரா-யு-கஅ-உஎ

"·திநய்" என்று மாநஸத்தையும், "யாசந்தம்" என்று வாசிகத்தை யும், "பத்தாஞ்ஜலிபுடம்-ஶரணாகதம்" என்று காயிகத்தையும்.

உபாயமும் புருஷகாரமும் குணமும் விக்ரஹமும் கூடின பசுங் கூட்டாகக்கொண்டு பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயும் அவை உபாய ப்ரகாஶகமாய் பலப்ரதாநம் க்ருபையாலே யாகிறப்போலே, இங் கும் உபாயஸ்வீகாரம் கரணத்ரயத்தாலுண்டாயிற்றே யாகிலும், பலம் அவனாலேயாகையாலே பலத்வராஶ்ரயபூதனை வதிகாரியினு டைய பூர்த்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதல்லது, ஒன்றிலும் ஸாதந பா(ஆ)வமில்லை.

ஏவம்ரூபமான ப்ரபத்திக்கு ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிகளாலொரு வனை விஶேஷித்து இவன் அதிகாரியென்னாமையாலும், (௧) "యో నరః-யோநர:" என்கையாலும், (௨) "ఏవముక్తాస్త్రయః పార్థా యమౌ చ భరతర్షభ । ద్రౌపద్యా సహితాస్సర్వే నమశ్చక్రుర్జనార్దనమ్- ஏவமுக்தாஸ்த்ரய:பார்த் தாயமௌசபரதர்ஷப । த்ரௌபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வேநமஶ்சக்நர் ஜநார்த்தநம்" என்றும், (௩) "రక్ష మాం శరణాగతమ్-ரக்ஷமாம்ஶரணாகதம்" என்றும், (௪) "సోహం తే దేవదేవేశ నార్చనాదౌ స్తుతౌ న చ । సామర్థ్యవాన్ కృపామాత్రమనోవృత్తిః ప్రసీద మే - ஸோஹந்தேதேவதேவேஶநார்ச்சநா தௌஸ்துதௌநச । ஸாமர்த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி:ப்ர ஸீதமே" என்றும், (௫) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేన స్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్-தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ் ருதஶோணிதம் । விலோக்யஶரணம்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூத நம்" என்றும், (௬) "త్రీఁల్లోకాన్ సమ్పరిక్రమ్య తమేవ శరణం గతః-த்ரீந்லோ காந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஶரணம்கத:" (௭) "త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ రాఘవం శరణం గతః- த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணங்க த:" என்றும், (௮) "పరమాపదమాపన్నో మనసాచిన్తయద్ధరిమ్-பரமாபதமா பந்நோமநஸாசிந்தயத்தரிம்" (௯) "மற்றதுநின்சரணீநிளைப்ப" என் றும், (௧௦) "రాక్షసైర్వధ్యమానానాం వానరాణాం మహాచమూః । శరణ్యం శరణం

(௧) வராஹசரமம் (௨) பார. (௩) பார-ஸபா-௬௬-௪௧.
(௪) வி-பு-௫-௭-௭௦ (௫) வி-பு-௫ (௬) ரா-ஸு-௬௮-௬௬
(௭) ரா-யு-௧௭-௪௬ (௮) வி-தர்ம-௬௬-௪௭ (௯) தி-மொ-௫ அ-௬
(௧௦) ரா-யு-௬௪-௧௭

యా—శ్రీ రామందశరథాత్మజమ్ - ராக்ஷஸஸர்வத்யமாநாநாம்வாநராணாம்மஹாசமூ: | ஶரண்யம்ஶரணம்யாதாராமம்தஶரதாத்மஜம்" என்றும். (௧) "సుగ్రీవంశరణంగతః-ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கத:" (௨) "అఞ్జలింప్రాఙ్ముఖః కృత్వాప్రతిశిశ్యేమహోదధేః-அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்றும், (௩) "సభ్రాతుశ్చరణౌగాఢంనిపీడ్య-ஸப்ராதுஶ்சரணௌகாடம்நிபீட்ய" என்று, (௪) "ஏழையேதலன்" (௫) "நஞ்சுசோர்வதோர்-சரணாய்" என்றும், (௬) "வெங்கூற்றந்தன்னையஞ்சிநின் சரணனச்சரணாய்" என்று மித்யாதிகளாலே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலுத்க்ருஷ்டரோடு அபக்ருஷ்டரோடுவாசியறப்பலரும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்திபண்ணக் காண்கையாலும், இந்த ப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதம் பகவதேகரக்ஷ்யத்வரூப யாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும் ததநுரூபப்ராப்ய ருசியுமாகையாலே இந்த ருசிகளுக்கபேக்ஷிதம் சைதந்யமாத்ரமாகையாலே அது ஸர்வஸாதாரணமாகையாலும், (௭) "దేవానాందానవానాఞ్చసామాన్యమధిదైవతమ్- தேவாநாம்தாநவாநாஞ்சஸாமாந்யமதிதைவதம்" (௮) "ஈடுமெடுப்புமிலீசன்" (௯) "கொள்கைகொளாமையிலாதான்" என்று ஸம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே ஶரண்யனுக்கு உத்கர்ஷாபகர்ஷநிபந்தநமான உபேக்ஷாபேக்ஷைகளில்லாமையாலும், ஸர்வாதிகாரமாயிருக்கும்.

(௧௦) "న్యాసఇతిబ్రహ్మ-ந்யாஸ இதிப்ரஹ்ம" (௧௦) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః-தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (௧௧) "ముముక్షుర్వైశరణమహంప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" இத்யாதிகளாலே வேதாந்தஸித்தமாய் ஸகலஸாதநங்களிலுமதிகமாயிருந்ததேயாகிலும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளைப்போலே அக்ஷிவித்யாஸாபேக்ஷையில்லாமையாலும் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டாயிருக்கிற பாகயஜ்ஞாதிகளோபாதி ஸர்வாதிகாரமாகக்கடவது.

(௧௨) "తతస్సాగరవేలాయాందర్భానాస్తీర్యరాఘవః-அஞ்ஜலிம்ప్రాఙ్ముఖఃకృత్వా

---

(௧) ரா-கி-௪-௧௯ (௨) ரா-யு-௨௧-௧ (௩) ரா-அயோ-௩௧-
(௪) தி-மொ-௫-அ-௧ (௫) தி-மொ-௫-அ-௪ (௬) தி-மொ-௫-அ-௬
(௭) ஜிதந்தை-௧- (௮) தி-வாய்-௧-௬-௩ (௯) தி.வாய்.௧-௬.௫
(௧௦) தை.நா. (௧௪) ஶ்வே.௬.௧௮ (௧௨) ரா.யு.௨௧.௧

ప్రతిశిశ్యే మహోదధేః- ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்ப்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ: | அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்று பெருமாள் கடலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் முழுகி மூக்கைப்புதைத்து முத்துவிளக்கிக் கிழ்மேலாகப்புல்படுத்துக்கிடந்து நியமங்களோடே சரணம்புக்காரென்கையாலே புரஶ்சரணாதிஸாபேக்ஷமென்னலுமாய், (௧) "త్వాం తు ధిక్ కులపాంసనమ్- த்வாந்துதிக்குலபாம்ஸநம்" என்று ராவணனாலே உபேக்ஷிதனான ஶ்ரீவிபீஷணாழ்வான், (௨) "ఆజగామ ముహూర్తేన యత్ర రామస్సలక్ష్మణః- ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண:" என்று அந்தக்ஷணந்தன்னிலேவந்து பெருமாளைச் சரணம்புகுகிற விடத்தில் ஸ்நாநாசமநாதிகளும் பண்ணாதே ஶரணம்புக்காரென்கையாலே புரஶ்சரணாதி நிரபேக்ஷமென்னலுமாயிருந்தது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; இந்த ஸ்வீகாரமாகிறது ரக்ஷகனான ஈஶ்வரன்பக்கலிலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நியமவிஶேஷஸாபேக்ஷமன்றியிலே விஷயமாத்ரஸாபேக்ஷமாயிருக்கிற வுபாயத்வத்தைபற்றுகிற வள்வாகையாலே, அதுக்கபேக்ஷிதம் ரக்ஷகத்வஜ்ஞாநமாத்ரமேயாய், அவனாலே அதிஷ்டிதமான ஶரீராதிகளையும் தத்கதோபகரணங்களையும்கொண்டு கொள்வதொரு கார்யமில்லாமையாலே புரஶ்சரணாதிநிரபேக்ஷமாயேயிருக்கும். ஆனால்ப்ரதிபத்தாவான சேதநனுடைய ஸ்வபாவவிஶேஷங்கள் - உச(ஜ)காஹரணக்ரியோபயோகியான க(ஃ)டத்தினுடைய வர்ணாதிகள் ததுபயோகமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் அவர்ஜநீயமாய்க்கொண்டு கிடக்குமாபோலே அவர்ஜநீயதயா அந்விதமாய்க் கிடக்கக்கடவது. இத்தாலே, தந்நிபந்தநமாக த்யாஜ்யாம்ஶமுமில்லை. அநுஷ்டேயாம்ஶமுமில்லை. இருந்தபடியே அதிகாரமென்றதாயிற்று.

ஆனால், உபாயாந்தரத்பாகம் விதே(தீ)யமாகிறபடியென்னென்னில்; இந்தப்ரபத்திக்கு விஷயமானவுபாயம் உபாயாந்தர ஸந்நிதாநத்திலுதி(ரி)பாதபடி ஸ்வதந்த்ரமுமாய் நிரபேக்ஷமுமாயிருக்கையாலே அதுக்கு விஷயபூதனானவன் அவ்வாகாரங்களை யதாவத்ப்ரதிபத்திபண்ணவேண்டுகையாலும் இந்த ப்ரதிபத்திக்கு ஆஶ்ரயமான

(௧) ரா.யு கசு.௩௫   (௨) ரா-யு-கஎ-க

ஸ்வரூபம் அத்யந்தபரதந்த்ரமாயிருக்கையாலே க்ரியமாணமானக்ரியையாலே நிஷ்பந்நமானவை உபாயமாகமாட்டாமையாலும். உபாயாந்தரங்களை விடச்சொல்லிற்றித்தனையொழிய உபாயஸ்வரூபஸம்பாதநார்த்தமாகவும் உபாயக்ருத்யோத்புக்தனுகைக்காகவும் உபாயாந்தரத்யாகம் விதித்ததன்று. ஆகையாலே ஸர்வாதிகாரமாய் நியமவிது(து)ரமான ப்ரபத்தியைப் பண்ணுகிறேனென்கிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று இதில் வர்த்தமாநம் உபாயவிஷயாபி முக்யஸூசகமான ப்ரதிபத்திக்கும், "ஸ்ம்ருதா-ஸ்மர்த்தா" என்றவநந்தரம் "ததஃ" என்று நைரந்தர்யத்தைக் கழிக்கையாலே ஸக்ருத்கரணம் அமையுமேயாகிலும் ஶ்ரியஃபதித்வாதிவிஶிஷ்ட விஷயமாகையாலே (க) "ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்-ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம்" என்று ஸாதநதஶையிலும், (உ) "நாள்கடலைக்கழிமின்" என்று ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம் ப்ராப்தியளவும்காலக்ஷேபமரிதாகையாலே அந்தக் காலக்ஷேபார்த்தமாகவும், ஸம்ஸாரதோஷமும் பகவத்வைலக்ஷண்யமும் தத்ப்ராப்த்யபி(பி)நிவேஶமும் நெஞ்சிலே நடந்தபோது பூர்வபரிக்ருஹீதமான வுபாயத்தை த்ருடாத்யவஸாயம் பண்ணுமத்தனையாகையாலும், அநந்யஶரணத்வம் இவனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலும், (ங) "నమఇత్యేవవాదినః-நமஇத்யேவவாதிநஃ" என்று போக(போ)தஶையிலும் நடக்கையாலும், (ச) "ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహసదైవంవక్తాయావచ్ఛరీరపాతమత్రైవశ్రీరఙ్గేసుఖమాస్స్వ- த்வயமர்த்தாநுஸந்தாநேநஸஹஸதைவம்வக்தாயாவச்சரீர பாதமத்ரைவஶ்ரீரங்கேஸுகமாஸ்வ" என்று ஶரண்யன்தானே யருளிச்செய்கையாலும், (ரு) "வாழ்நாள்சென்றொளிந்நாளந்நாளுனதாள்பிடித்தேசெலக்காண்" என்கிறபடியே (சு) "స్థితేమనసిసుస్వస్థేశరీరేసతియోనరః-ஸ்திதேமநஸிஸுஸ்வஸ்தேஶரீரேஸதியோநரஃ" என்று, சரீரமும் பாங்காய், ஸத்வோத்ரேகம் பிறந்தபோது அவனே யுபாயமென்கிற நினைவுமாறாமல் செல்லக்கடவதென்னுமர்த்தத்தைக் காட்டுகிறது.

ஆனால், (எ) "నిదిధ్యాసితవ్యః-நிதித்யாஸிதவ்யஃ" என்று அஸக்ருதாவ்ருத்திரூபமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் இதுக்கு

(க) கீ-சு-உ (உ) தி-வாய்-க-சு-எ (ங) பார-ஶாந்தி-ஙஙஎ சச
(ச) ஶரணாகதிகத்யம் (ரு) தி-வாய்-ரு-அ-ங (சு) வராஹசரமம்
(எ) ப்ருஹ-ச ச-ரு

வாகியேதென்னில்; அங்கு அநுஸந்தாநவிச்சேதத்தில் பலவிச்சேதம் பிறக்கையாலே விதி(ஓ)பரமாயிருக்கும்: இங்கு அப்படி வருவதொரு ஸங்கடமில்லாமையாலும் ஸ்மர்த்தவ்யவிஷய ஸாரஸ்யத்தாலும் ராக(ப)ப்ராப்தமாயிருக்கும்.

இப்பதந்தான், "ப்ரபத்யே" என்று அடைகிறேனென்கிறபடியாகையாலே, "ஜுஹோமி-ததாமி-ஜுஹோமி-ததாமி" என்னுமாபோலே தத்காலாநுஷ்டாநமாத்ரத்தைக் காட்டுகிறது. காலத்ரயவர்த்தித்வத்தைச் †சொல்லுகிறதன்றென்று ஸதாசார்யஸித்தமான ஸம்ப்ரதாயம்.

அங்ஙனன்றியிலே (க)"அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்"என்கிற விஷயத்தை யாவத்காலமநுபவிக்கையாகிற பேற்றைப் பார்த்தால் யாவச்சரீரபாதம் இவ்வத்யவஸாயம் நடந்தாலும் ஸக்ருத்தென்கைக்கும் போராதபடியாய்க் காணிருப்பதென்று எம்பாரருளிச்செய்வர் ;

"ஸக்ருதேவ-ஸக்ருதேவ" என்கிறது "ஸஹஸா" என்றபடியாய்,(உ) "ஸம்ஸாரவஹ்நிஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி: - ஸம்ஸாரவஹ்நிஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதிः" என்கிறபடியே, நெருப்பிலிருப்பு நன்றென்னும்படியான ஸம்ஸாரத்தில் பயமும், (ங) "ஆநந்தீ பவதி-ஆநந்தீபவதி" என்கிற நிரதிஶயாநந்தாநுபவமுமாகிற பகவத்ப்ராப்திருசியும் வடிம்பிடுகையாலே (ச) "வெந்நாள்நோய்வீயவினைகளைவேரறப்பாய்ந்து எந்நாள்யானுன்னையினிவந்துகூடுவன்" என்கிற வார்த்திக்கு ஸூசகமான த்வராதிஶயத்தோடே சடக்கென வாஶ்ரயிக்கச்சொல்லுகிறதென்று ஆழ்வான் நிர்வஹிக்கும்.

ஆக திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்திலும் சொல்லுகிற அநந்யார்ஹஶேஷத்வாநந்யஶரணத்வாநந்யபோகத்வங்களாகிற வாகாரங்களையுடைய வதிகாரிஸ்வரூபத்தை யாஶ்ரயமாகவுடைத்தாய், ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதனாயிருக்கிற வீஶ்வரனைவிஷயமாகவுடைத்தாய், ஸ்வாபராதபூயஸ்த்வ நிபந்தநமாகவும் நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கு அஸ்ப்ருஷ்ட

(க) தி-வாய்-உ-டு-க (உ) (ங) தை-ஆநந்த
(ச) தி-வாய்-ங-உ-க † சொல்லுகிறதென்று

ஸம்ஸாரகந்த(ந்த)ரநுபவிக்கும்விஷயம் விச்சிக்குமோவென்கிற உத்தேஶ்யதுர்லபத்வநிபந்தநமாகவும் ஸகலஸாம்ஸாரிகதுரிதவித்(த்)நபூர்வகமாக அநுபாவ்யமானநிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம்ஸாதிக்கவற்றோவென்கிற உபாயபல்கு(ல்கு)த்வநிபந்தநமாகவும் வருகிற பயங்களைப் புருஷகாரோத்பூதமான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் நாராயணபதோக்தமான நிருபாதிக ஸ்வாமித்வாத்யநுஸந்தாநத்தாலும், தத்பதோக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் மறுவலிடாதபடி போக்குகையாலே மஹாவிஶ்வாஸாத்மகமாய், ப்ரமாணப்ரமேயங்களாலும் குரிதபரம்பரைகளாலும் குலைக்கவொண்ணாதபடியான வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக பூர்வவாக்யம் அசித்வ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமாய்க்கொண்டு சேதநகதமான வ்யவஸாயத்தையும், தத்ப்ரகாரமான வுபாயத்தையும் அந்தவுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபவிசித்தத்வஸூசகமான விக்ரஹவத்தையும், உபாயகார்யோபயோகிஜ்ஞாநாதிவைஶிஷ்டியையும், ததாஶ்ரயணீகாந்தமர்னவாத்ஸல்யாதிகுணயோகத்தையும் ததுத்பா(த்பா)வக புருஷகாரத்தினுடைய நித்யஸம்ஶ்லேஷத்தையும் புருஷகாராபேக்ஷிதமான உபயஸம்பந்தத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் இப்படி ஶ்ரிய:பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே ஸர்வகாலாதிகளிலும் ஸர்வதேஶாதிகளிலும் அநுஷ்டேயமான கைங்கர்யத்தை தத்விரோதிநிவ்ருத்த்யபேக்ஷாஸஹிதமாக ப்ரார்த்திக்கிறது உத்தரவாக்யம்.

கீழ்ஸ்வீக்ருதமான ஸித்தஸாதநம், (க) "తావదార్తి స్తథావాఞ్ఛా తావన్మోహ స్తథాసుఖమ్ । యావన్నయాతిశరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్-தாவதார்த்திஸ்ததாவாஞ்சாதாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம்| யாவந்நயாதிஶரணம்த்வாமஶேஷாகநாஶநம்" என்று ரக்ஷகனாய் ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் விரோதியான பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்குமவனாயிருக்கிற வுன்னை உபாயமாகவரிக்குமளவாயிற்று, ப்ரஷ்டைஶ்வர்யனைகயால் வருகிறவார்த்தி, அபூர்வைஶ்வர்யத்தில் வாஞ்சை, ப்ர

(க) வி-பு-க-கூ-எங

க்ருத்யாத்மவிவேகம் பிறவாமையால் வருகிறமோஹம், நிரந்தரபகவதநுபவாலாபத்தாலேவந்த வஸூகமாகிறவிவை யுண்டாவகென்கையாலே, ஆர்த்தன் முதலான நாலதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும்ஆசையாலே ஶரணபதத்திற்சொன்ன இஷ்டப்ராப்திரூபபலத்தைவிவரியா நின்றுகொண்டு இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணினவன் பகவதநுபவாபி(ஃ)லாஷை யுடையவனென்று விஶேஷித்துக்கொடுக்கிறது உத்தரவாக்யம். ஆக பூர்வவாக்யத்தாலே உபாயபரிக்ரஹம் சொல்லி உத்தரவாக்யத்தாலே உபாயலாபமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

"జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత- ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்க்ககாமோயஜேத" என்று ஸ்வர்க்ககாமனை ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே இழியுமாபோலே உபாயஸ்வீகார பூர்வபாவியான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் ப்ரதமரஹஸ்யத்தில் நாராயணபதத்தில் கைங்கர்யப்ரார்த்தனை பண்ணின வதிகாரியினுடைய வரணமாகையாலும், (க) "ధర్మార్థకామైః కిమల్పకాస్థే-தர்மார்த்தகாமைரலமல்பகாஸ்தே" (உ) "கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவிகண்டவின்பம் தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்-ஒழிந்தேன்" என்கிற வைஶ்வர்யாதிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி விததமாயிருக்க, இதுகொண்டு உத்தரவாக்யத்தாலே விஶேஷிக்கவேணுமோ; இதுகொண்டு விஶேஷிக்கிறது உபாயபூதனானவீஶ்வரனுக்கு, இவனுக்கபேக்ஷிதமான பலஜ்ஞாநமில்லாமையாலேயோ? பலப்ரார்த்தநாநந்தரமல்லது பலப்ரதாநம் பண்ணானென்றோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் உபாயத்வேந வ்ருதனாகையாலும் அது சொல்லவொண்ணாது. உபாயவரணமாவது இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணித் தரவேணுமென்றபேக்ஷைபிறே. ஆனாலெதுக்காகவென்னில்;—

(ங)"ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే-முமுக்ஷுர்வைஶரணம்ஹம்ப்ரபத்யே" என்கிற விவ்வதிகாரியினுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலே புருஷார்த்தாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷேச்சையைக்காட்டிற்றேயாகிலும் உபாயவரணமாத்ரத்தாலே உபேயலாபமும் தன்னடையேவருமேயாகிலும் (ச)"அத்யாத்மயோகாதிகமேநதேவம்மத்வாதீ

(க) (உ) திருவாய்-ச-கூ-க0 (ங) ஶ்வே-ஸு-கஅ

(ச) கட-வ-க-உ-கஉ

ரோஹர்ஷஸோகௌஜஹாதி-అధ్యాత్మయోగాధిగమేన దేవం మత్వా ధీరో హర్ష శోకౌ జహాతి" (௧) "తరతి శోకమాత్మవిత్-தரதிஸோகமாத்மவித்" என்றும், (௨) "తత్సుకృతదుష్కృతే విధూనతే-தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநதே" (௩) "పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய" என்றும், (௪) "సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్లేశభాజనమ్ । త్వామేవ శరణం ప్రాప్య నిస్తరన్తి-ஸம்ஸாரஸாகரம்கோரமநந்தக்லேஸபாஜநம்। த்வாமேவஸரணம்ப்ராப்யநிஸ்தரந்தி" என்றும், (௫) "సోఽధ్వనః పారమాప్నోతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్-ஸோத்வநஃ பாரமாப்நோதிதத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்" என்றும், (௬) "పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేన రూపేణాభినిష్పద్యతే-பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே" என்றும், (௭) "నిరఞ్జనః పరమం సామ్యముపైతి-நிரஞ்ஜநஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி" என்றும், (௮) "ఏతమానన్దమయమాత్మానముపసఙ్క్రామతి-ஏதமாநந்தமயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி" என்றும் (௮) "అశ్నుతే కామాన్-அஶ்நுதேகாமாந்" (௮) "లబ్ధ్వానన్దీ భవతి-லப்த்வாநந்தீபவதி" என்றும், (௯) "యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి తేన తేన సహ గచ్ఛతి-யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி" இத்யாதியாலே ஸோகநிவ்ருத்தி, புண்யபாபரூப கர்மவிமோசநம், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம், தேஸப்ராப்தி, ஸ்வஸ்வரூபப்ரகாஸம், பரமஸாம்யாபத்தி, ஸாமீப்யம், குணாநுபவம், தஜ்ஜநிதாநந்தம், தத்காரிதகைங்கர்யமென்கிற அநேகபுருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகையாலே இவை பகவச்சேஷபூதனான இவனுக்கு ஸ்வயம்புருஷார்த்தமன்று. அந்தஸேஷத்வைபபத்திஹேதுவான கைங்கர்யமே ஸ்வயம்புருஷார்த்தம். ஸோகநிவ்ருத்தி-கைங்கர்யாதிகாரியினுடைய ஸ்வஸேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்திபூத பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞாந வைஸத்யத்தாலே பிறந்ததெளிவைக் காட்டுகையாலேயும், புண்யபாபவிமோசநம்- கைங்கர்யருசிப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், ஸம்ஸாரநிஸ்தரணம் - கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலேயும், தேஸப்ராப்தி-கைங்கர்யவர்த்தகமாகையாலேயும், ஸ்வரூபப்ரகாஸம் - கைங்கர்யத்திநுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தைக் காட்டுகையாலேயும், குணாநுபவம்-கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிக்

(௧) சாந்தோ-எ-க-௩ (௨) சௌநகீத-க-௪ (௩) முண்டக-௩-க-௩
(௪) ஜிதந்தே (௫) கட-வ-௩-௯ (௬) சாந்தோ-அ-௧௨-௨
(௭) முண்ட-௩-க-௩ (௮) தை-ஆந (௯) பரமஸம்ஹி

குறப்பாகையாலேயும், ஆநந்தித்வம்-ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யார்த்தமாகையாலேயும், பகவதநுவ்ருத்தி-ஸர்வதேஶவிஶிஷ்டகைங்கர்யப்ராப்திக்காகையாலேயும், இவை அங்கதயாஉபாதேயங்கள். ப்ரதாநபலம் கைங்கர்யமென்கைக்காக உத்தரவாக்யத்தாலே விஶேஷிக்கிறது.

ஏவம்ரூபமான பலத்துக்கு ஸாதநமாகக் கர்மயோகாதிகளை விதிக்கையாலே தந்நிவ்ருத்திபூர்வக ஸித்தோபாயவரணத்துக்கு அதிகாரியாகத்தோற்றுகைக்காக பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். இதினுடைய பலமான ஐஶ்வர்யாத்யதிகாரிகளிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாதநாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்குப் பூர்வவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். ஸாத்யாந்தரநிஷ்டரில் வ்யாவ்ருத்திக்கு உத்தரவாக்யாநுஸந்தாநம் வேணும். (க) "அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந் - அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமாந்" (உ) "ஸதுநாகவரஶ்ஶ்ரீமாந் - ஸதுநாகவரஶ்ஶ்ரீமாந்" (௩) "கடைத்தலையிருந்துவாழும்" (௪) "நல்லார்கள்வாழும்நளிரரங்கம்" (௫) "வேங்கடத்தைப்பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியே உபாயோபேயாத்யவஸாயங்களைபிறே (௬) "லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நः - லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நஃ" என்கிற ஸ்வரூபஜ்ஞாநமாகிற ஸம்பத்துடையவதிகாரிக்கு ஐஶ்வர்யமாவது

ஏவம்ரூபோபாயபலமாய் ப்ராப்யமான கைங்கர்யப்ரார்த்தனையையும் தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

இதில் ஶேஷத்வஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனான இவ்வதிகாரி அந்தஶேஷத்வாநுகுணமான கைங்கர்யவ்ருத்தியைப் புருஷார்த்தமாக ஸ்வஜ்ஞாநத்தாலே நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்திக்கும்போது அந்தவ்ருத்தி- (௭) "ஸர்வம் பரவஶம் து:கம் - ஸர்வம்பரவஶம்துக்கம்" (௮) "ஸேவா ஶ்வவ்ருத்தி: - ஸேவாஶ்வவ்ருத்திஃ" என்கிறபடியே இவனுக்கு துக்கஹேதுவுமின்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமுமின்றிக்கே யிருக்கும்போதைக்கு ப்ரதி

(க) ரா-யு-௧௯-௧௭ (உ) விஷ்ணுதர்மம் (௩) திருமாலை-௩௮
(௪) நா-தி-௧௧-௫ (௫) நா-தி-அ ௯ (௬) ரா-பால-௧அ-உ௯
(௭) மநு-௪-௧௬0 (௮) மநு-௪-௬

ஸம்பந்திபூதனானவன் அநுபாவ்யகுணஸம்பந்நனுமாய் ஸ்வாமியு மாக வேண்டுகையாலே அவற்றை ப்ரதிபாதிக்கிறது நாராயண பதம்.

அந்தக் கைங்கர்யந்தான் சேஷவஸ்துவுக்கிறே. அந்த சேஷத்வம் சேஷியை விஷயீகரித்திறே யிருப்பது. சேஷிதான் ஸ்ரிய:பதியாயிருக்கையாலே கைங்கர்யமும் அவ்வஸ்துவுக்காக வேணுமே. ஆகையிறே மபர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர் (௧) "அடிமை செய்வார்திருமாலுக்கே" என்றது. ஆக (௨) "திருமாலெம்மான்" (௩) "திருமாலேநானுமுனக்குப்பழவடியேன்" (௪) "ஶ்ரிய:பத்யுஶ்ஶேஷோऽஹம்-ஸ்ரிய:பத்யுஶ்ஶேஷோஹம்" (௫) "தாஸோऽஹம் கமலாநாத-தாஸோஹம்கமலாநாத" என்று சேஷியானவன் ஸ்ரிய:பதியாயல்லதிராமையாலே சேஷித்வபூர்த்தியுள்ளது தத்வைஶிஷ்டியிலே யானாப்போலே, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்தியும் தத்வைஶிஷ்டியிலே யாயிருக்கையாலே தத்பூர்த்திஹேதுவான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறது 'ஸ்ரீமதே" என்று. இத்தால் சேஷியான வீஶ்வரன் ப்ராப்யனானவோபாதி சேஷித்ஸ்வரூபாந்தர்ப்பூதையான விவளும் ப்ராப்யபூதையென்றதாயிற்று.

இஶ்ஶப்தம் இவளுடைய ப்ராப்யத்வத்தைக் காட்டுமோவென்னில்; "நாராயணாய" என்கிறவிடத்தில் நாராயணன்பொருட்டென்கிற தாதர்த்த்யம் ஸ்வரூபமாகையாலேயிறே ததர்த்தபூதனான சேதநனுக்கு தத்ஜ்ஞாநமும் ததநுரூபபலமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸ்வரூபமும் ப்ராப்யமாகிறது. அந்நாராயணபதத்துக்கு "ஸ்ரீமதே" என்கிறபதம் விசேஷணமாய்க்கொண்டு ஸ்ரிய:பதியான நாராயணன்பொருட்டென்று விசேஷிக்கையாலே தத்விஶிஷ்டமான ஸ்வரூபமே ப்ராப்யமென்று காட்டக்கடவது.

ஆனால் ப்ராப்யம் இரண்டாகிறதோவென்னில் ;-சேஷித்வேந ஸ்வத:ப்ராப்யபூதன் ஈஶ்வரன். அவனுக்கு மஹிஷியாய்க்கொண்டு நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டையாகையாலே ப்ராப்யபூதை இவளென்றதாயிற்று. விஷ்ணுபத்நியாகையாலே ஜகத்துக்கு ஈஶாநையானவளென்று ஶ்ருதிதானே சொல்லிற்றிறே.

---

(௧) தி-வாய்-௯-௫-௧௧ (௨) தி-வாய்-அ-௯-௧ (௩) திருப்பல்லா-௧௧
(௪) (௫)

(ச) "యత్ర స్థపురుషో త్తమః-யத்ர தஸ்தே புருஷோத்தமః-சாந்தஸ்தே, ததఃபணிபதிஶய்யா" என்றாரிறே ஆளவந்தாரும்; (உ) "దేవదేవదివ్యమహిషీమఖిలజగన్మాతరమ్-தேவதேவ திவ்யமஹிஷீமகிலஜகந்மாதரம்" என்று மஹிஷீத்வநிபந்தமாக மாத்ருத்வத்தையருளிச்செய்தாரிறே பாஷ்யகாரரும்; (ரு) "கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே" (ச) "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" (ரு) "நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு நின்கோயில்சீத்து" (கூ) "எழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகையின்பம் பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்து" (எ) 'திருமாமகளிருந்தாமலிந்திருந்துவாழ்" என்று மிதுநத்தையிறே ப்ராப்யமாகவருளிச்செய்தது நம்மாழ்வாரும்; (அ) "శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః-ஶ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதிః" என்று ஒருதேஶவிஶேஷத்திலே ஸதாபஶ்யந்திக்கு விஷயமாயிருப்பதும் ஒருமிதுநமிறே. ஆகையிறே தொடர்ந்தடிமைசெய்யவந்தவரும் (கூ) "సహ వైదేహ్యా-ஸஹ வைதேஹ்யா-ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்ததும்; ஆக இஶ்ஶ்ரீஶப்தம், "ஶ்ரீயதே", "ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படியே ஸ்வபோக(ஸௌ)ஸௌக்ய்யத்தாலே அவனை ஸேவித்துக்கொண்டு (௧௦) "శ్రద్ధయా దేవో దేవత్వమశ్నుతే-ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமஶ்நுதே" (கக) "అప్రమేయం హి తత్తేజో యస్య సా జనకాత్మజా-அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா" (கஉ) "திருமங்கைதன்னொடும் திகழ்கின்ற" இத்யாதிகளிற்படியே பரிமளம் பூவை ஶ்லாக்ய்யமாக்குமாபோலேயும், ப்ரபைமாணிக்கத்தை ஶ்லாக்ய்யமாக்குமாபோலேயும் அவனுக்கு அதிஶயாவஹையாயிருக்குமென்று ஶேஷபூதரான சேதநர்க்கு கைங்கர்யஹேதுவான ப்ரீதிப்ரயுக்தமான வநுபவத்துக்கு விஷயமான குணாதிகளை ப்ரகாஶிப்பித்தும் கைங்கர்யத்தை ஒன்றுபத்தாகவளர்த்துக்கொடுத்தும் இவர்களுக்கு நித்யாஶ்ரிதையாயிருக்குமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இதில் மதுப்பு நித்யயோகமதுப்பாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் அபரிச்சிந்நாநந்தமான பகவத்விஷயத்தைத் தலைநீர்ப்பாட்டி

(க) சதுஶ்லோகீ-க (உ) கத்யத்ரயம் (ரு) தி-வாய்-கூ-கூ-ரு
(ச) தி-வாய்-ச-கூ-க௦ (ரு) தி-வாய்-கூ-உ-க (கூ) தி-வாய்-எ-க௦-க
(எ) தி-வாய்-கூ-ரு-அ (அ) வாயுபுரா- (கூ) ரா-அயோ-ருக-உ௦
(க௦) யஜுரு-காட-க-ரு (கக) ரா-ஆர-ருஎ-கஅ (கஉ) தி-வாய்-க௦-கூ-கூ

லே யநுபவித்து, அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயத்தாலே (௬)"அகலகில்லேனிறையும்" என்று க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹையாய்க்கொண்டு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரமென்கிறவெல்லாவவஸ்தைகளிலும் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெங்கும் விடாமல் நித்யஸந்நிஹிதையாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பண்ணும் கைங்கர்யத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யவர்த்த(ர்)கையாயிருக்குமென்கிறது.

ஆகையாலே மிதுநஶேஷபூதனானவனுக்கு (௨) "அல்லிமாமலராள் தன்னொடுமடியேன்கண்டுகொண்டல்லல்தீர்ந்தேன்" (௩)"வாரணிமுலையாள்மலர்மகளோடுமண்மகளுமுடனிறபச்சீரணிமாடநாங்கை நனனடுவுள்செம்பொன்செய்கோயிலினுள்ளே காரணிமேகம் நின்றதொப்பானைக் கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேனே" என்கிறபடியே ஒருமிதுநமே ப்ராப்யமாயறுவது.

இவ்விஶிஷ்டத்திலே ஒன்றைப்பிரித்து ப்ராப்யமாக நினைக்குமன்றும் ப(ப்)லாபாவமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வநாஶத்தையும் பலிப்பிக்குமாகையாலே (௪) "தன்னைநயந்தாளை" என்று விஶேஷண வ்யதிரேககண விஶேஷ்யமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ஶூர்ப்பணகைக்கு முக்க்யாங்காஹாநி பிறந்ததும், (௫) "பொல்லாவரக்கன்" என்னும்படி விஶேஷணமாத்ரத்தை ப்ராப்யமாகநினைத்த ராவணனுக்கு அங்கஹாநியளவிற்போகாமல் அங்கியான தேஹத்தைநஶிப்பித்ததும். (௬) "अनन्या राघवेणाहं- அநந்யாராகவேணாஹம்" (௭) "नचसीताद्वयाहीना-நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்கிற வுடலையுமுயிரையும் பிரித்தவனைத் தாம் உடலையுமுயிரையும் பிரித்துவிட்டார்.

(அ) "திருவிருந்தமார்பன்சிரீதரனுக்காளாய்" (௯) "திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேல்" (௰)"தாமரையாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" (௧௧) "திருமார்பாவுனக்காகித்தொண்டுபட்டநல்

(௧) தி-வாய்-௬-௰-௰ (௨) தி-மொ-௪-௩-௬ (௩) தி-மொ-௪-௩-௧
(௪) பெரியதிருமடல் (௫) திருப்பாவை-௧௧ (௬) ரா-ஸு-௨௧-௧௬
(௭) ரா-அயோ-௫௩-௩௧ (அ) ௪-திருவ-௬௨ (௯) ௪-திருவ-௫௩
(௰) ௧-திருவ-௬௭ (௧௧) தி-மொ-௬-௩-௯

லேஷீ" (க) "திருமார்பாசிறந்தேனின்னடிக்கே" (உ) "புல்குமணை யாந்திருமாற்கரவு" என்று ஶேஷித்வந்துடங்கி கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வ பர்யந்தமாக மிதுநப்ரதிஸம்பந்திகமாகவிறே யநுஸந்தித்துக்கொண்டு போந்தது.

ஆக நிரதிஶயாநந்தயுக்தமான பகவத்ஸ்வரூபாதிகளை யநுபவித்து அவள் உந்மத்தையாவது, அவ்வநுபவமடங்கலும் உபோ(த்)க்காதாஸத்திலே சுருங்கித்துக்கொள்ளும்படியான வவளுடைய போக்யதாதிஶயத்தை யநுபவித்து அவன் உந்மத்தனுவதாய்க்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் துணையின்றிக்கே தாம் தாமழிந்ததஶையிலே உசிதோபாயங்களாலே இவர்களை யுண்டாக்கி ஶிஶிரோபசாராதிகள் பண்ணிக்கொண்டு போருகையிறே இம்மிதுநவிஷயத்துக்கு இவன்பண்ணும் கைங்கர்யமாவது.

ஆக ஶ்ரீமத்பதத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியோடும் கைங்கர்யாஶ்ரயத்தோடுமுண்டான நித்யஸம்பந்தத்தை யுடையவளாகையாலே மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருக்க ஶிஶ்ருஷிக்கும்புத்ரனைப்போலே இருவருமான சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்யக்கடவனென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயணபதம் ப்ராப்யமானகைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமானலல்லது புருஷார்த்தமாகாமையாலே அதினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ஸ்வாமித்வத்தையும், ததுத்பா(த்)வகப்ரீதி நிதாநாநுபவத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திவிஶேஷாதீநத்வமுண்டாகையாலே ப்ரதிஸம்பந்திபூதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபவலக்ஷண்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

(ங) "[illegible]-இமாந்லோகாந் காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" (ச) "[illegible]-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ" (ரு) "பிணங்கியமரர்பிதற்றுங்குணம்" (சு) "கோதிலவண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்பேதங்கள்சொல்லிப்பிதற்றும்பிரான்" என்றும் சொல்லுகிறகுணங்களை யநுபவித்தும் (எ) "[illegible] - சதுர்ப்புஜஶ்ஶ்யாமளாங்கஃ

(க) தி-மொ-கூ-உ-உ (உ) க-திருவ-ருக (ங) தை-ப்ருகுவல்லி
(ச) தை-ஆநந்த (ரு) தி-வாய்-க-கூ-சு (சு) தி-வாய்-ச-உ-சு
(எ)

பரமேவ்யோம்நிஷ்டிதஃ" (க) "తమసః పర మో ధాతా శంఖ చక్ర గదాధరః-தமஸஃபரமோதாதாஶங்கசக்ரகதாதரஃ" (உ) "மணியுருவில்பூதமைந்தாய்" (ங)"துயரில்சுடரொளித்தன்னுடைச்சோதி" (ச)"ஆதியஞ்சோதியுரு" என்றும் சொல்லுகிறவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண்ணி யநுபவித்து, (ரு) "రసం హ్యేవాయం లబ్ధ్వానన్దీ భవతి-ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி" என்கிறபடியே நிரதிஶயாநந்தியாய், அந்தவாநந்தம்ஹேதுவாக விளையுமதிறே அடிமையாவது. அதில் நாரபதம் ரூபகுணவிபூதிகளுக்கு வாசகமாகிறது. அயநபதம் அவற்றுக் காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதில் ஸ்வரூபம் (சு)"సత్యం జ్ఞానమనన్తం బ్రహ్మ-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம" (எ) "மனனுணர்வளவிலன்பொறியுணர்வவையிலன் உணர்முழுநலம்" (அ)"இல்லதுமுள்ளதுமல்லதவனுரு, எல்லையிலந்நலம்" என்கிறபடியே ஸச்சப்தவாச்யமாகையாலே அஸச்சப்தவாச்யமானவசித்திலும், ஜ்ஞாநமென்கையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநரான பத்த(బద్ధ)ரிலும், அநந்தமென்று தேஶகாலவஸ்த்வ பரிச்சேதரஹிதமாகச் சொல்லுகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபரான நித்யரிலுமதிகமாய், நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூப ஸ்வபாவமாய்க்கொண்டு ஸர்வஸ்மாத்பரமாயிருக்கும்.

ரூபமும் (கூ) "న భూత సఙ్ఘ సంస్థానో దేహో౽స్య పరమాత్మనః-நபூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோதேஹோஸ்யபரமாத்மநஃ"(கo)"న తస్య ప్రాకృతా మూర్తిః-நதஸ்யப்ராக்ருதாமூர்த்திஃ"என்கையாலே ப்ரக்ருதிவிகாரமாய், அநேகஹேயமாய்,குணத்ரயாத்மகமாகையாலே திரோதா(ధా)யகமாயிருக்கும் ப்ராக்ருதஶரீரம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருதமாய், (கக) "ఇచ్ఛా గృహీతాభిమతోరుదేహః-இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹஃ"(கஉ) "வேண்டுவேண்டுருவம்" என்கையாலே அபிமதமாய், (கங) "పఞ్చ శక్తి మయం వపుః-பஞ்சஶக்திமயம்வபுஃ" என்கையாலே பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், (கச) "నీల తోయద మధ్యస్థా విద్యుల్లేఖేవ భాస్వరా-நீலதோயதம

(க) ரா-யு-ககச-சரு (உ) திருநெ-க (ங) தி-வாய்-ங-கo-கூ
(ச) தி-வாய்-ங-ரு-ரு (ரு) தை-ஆநந்த (சு) தை-ஆந-க
(எ) தி-வாய்-க-க-உ (அ) தி-வாய்-க-உ-ச (கூ) பாரத
(கo) வாயுபு-ஙச-சo (கக) வி-பு-கூ-எ-அச (கஉ) தி-வாய்-அ-க-க
(கங) (கச) தை-நா-கக

த்த்யஸ்த்தாவித்புல்லேகேவபாஸ்வரா'' (க) "நீலமுண்டமின்னன்ன மேனி''என்றும்மின்விழுங்கினமேகம்போலே உள்வாயிலேபுகர்த்து (உ)"மைப்படிமேனி" என்கிறபடியே கண்டார்கண்கள் வவ்வலிடும் படிகுளிர்ந்து(ங)"పూర్ణషాడ్గుణ్యవిగ్రహమ్-பூர்ணஷாட்குண்யவிக்ரஹம்" என்கிறபடியேஸ்வரூபாதிப்ரகாஶகமாய்க்கொண்டு ஸர்வாதிகமாயிருக்கும்.

குணமும், (ச) "జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాంస్యశేషతః । భగవచ్ఛబ్దవాచ్యానివినాహేయైర్గుణాదిభిః - ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்ய ஶேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநிவிநாஹேயைர்க்குணாதிபி:'' (ரு) "అపహతపాప్మావిజరోవిమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసస్సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః- அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகித்ஸோ உபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:'' (சு) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్-யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்'' இத்யாதிகளாலே ஹேயப்ரதிபடமாய் கல்யாணைகதாநமாயிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, ஹேயமாய் பராதீநமாயிருக்கிற குணங்களிலதிகமாய், (எ) "உயர்வறவுயர்நல முடையவன்''என்கையாலே ஸ்வவ்பதிரிக்தங்களை ச(ஷ)த்யோதகல்பமாக்கவற்றாய், (அ)"యతోవాచోనివర్తన్తే-అప్రాప్యమనసాసహ-யதோவா சோநிவர்த்தந்தே, அப்ராப்யமநஸாஸஹ''என்கையாலே வாங்மநஸ் ஸுக்கு அவிஷயமாய் அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்;

விபூதியும், (கூ)"పాదోస్యవిశ్వాభూతాని-త్రిపాదస్యామృతందివి-பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி'' (எ) "அயர்வறுமமர்களதிபதி''(கo)"நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்'' என்று உபயவிபூதியும் ஈஶ்வரனுக்கு விபூதியாகச் சொல்லுகையாலே அபரிச்சிந்நமாயிருக்கும்.

ஆகவிப்படி ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளெல்லாவற்றாலும் அபரிச்சிந்நனாய் அநுபாவ்யகுண ஸம்பந்நனாயிருக்கிறவன் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாக விந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலே

(க) திருவிரு-உகூ (உ) திருவி-கூச (ங)
(ச) வி-பு-சு-ரு-எகூ (ரு) சாந்தோ-அ-எ-க (சு) முண்ட-உ-உ-எ
(எ) தி-வாய்-க-க-க (அ) தை-ஆநந்த (கூ) புருஷஸூக்தம்
(கo) தி-வாய்-க-க-ங

இதில் ப்ரார்த்திக்கிற கைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் அநுபவஜ நிதப்ரீதிகாரிதமாயிருக்குமென்கிறது.

இத்தால், (க)"सर्वं परवशं दुःखम्-ஸர்வப் பரவஶம் துக்கம்" (உ) "सेवाश्ववृत्तिः-ஸேவாஶ்வவ்ருத்திঃ" (ங) "अपरप्रेष्यभावात्-அபரப் ரேஷ்யபாவாத்" என்கிற ஸேவாநிஷேதம் பகவத்வ்யதிரிக்தவிஷய மென்றதாயிற்று.

திருமந்த்ரத்தில் நாராயணபதத்திற்சொன்ன குணங்களடங்க லும்ஆஶ்ரயணத்துக்கும் உபாயக்ருத்யத்துக்கு முடலானாப்போலே இந்நாராயணபதோக்தமான குணங்கள் ப்ராப்யமாயிருக்கும். ஸ்வ ரூபத்துக்கு ஶேஷித்வஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற வாகாரத் ரய முண்டாகிறாப்போலே ஸ்வரூபாநுபந்திகளான குணங்களுக் கும் ஆகாரத்ரயமுண்டாகக்கடவதிறே.

பத்தசேதநருடைய ஶரீரவிமோசநாநந்தரம் அஸ்ப்ருஷ்டஸம் ஸாரகந்த(गन्ध)ருடைய அநுபவகைங்கர்யங்களைக் கொடுக்கையாலே வாத்ஸல்யம்ப்ராப்யம். ஶேஷத்வோபபத்தி ஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைக் கொடுக்கையாலே ஸ்வாமி த்வம் ப்ராப்யம். (बद्ध)பத்தனானவிவன்தண்மையும் தன்மேன்மை யும் பாராதே அயர்வறுமமரர்களான ஸூரிகளுடைய அநுபவத் தைக் கொடுக்கையாலே ஶீலகுணம் ப்ராப்யம். அநாதிகாலம் மாம் ஸாஸ்ருகாதிமயமான துர்விஷயங்களைக்கண்டு களித்துப்போந்த கண்களைக்கொண்டு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தை *ஸதாபஶ்யந்தி பண் ணும்படி பண்ணுகையாலே ஸௌலப்யம் ப்ராப்யம். ச(?)ந்தாநுவ ர்த்தநம்பண்ணிக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிற விவனுக்கு அநுகுணமான வநுபவகைங்கர்யங்களை யறிகைக்குறுப் பாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வம் ப்ராப்யம். நிரதிஶயாநந்தமான பக வத்ஸ்வரூபாதிகளை அஸங்குசிதமாக வநுபவித்து அநுபவஜநிதா நந்த ஸாகராந்தர்நிமக்நராய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயமழியும்படியான த ஶைகளிலே (ச)"மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே ஸாம்யபோக(भोग)ப்ரதனாய்,(ரு)"ममसाधर्म्य-ம ஆத்மதாபலதா"

(க) மநு-௪-கசு௦ (உ) மநு-௪-சு (ங)
(ச) தி-வாய்-கூ-ங-௪ (ரு)

என்கிறபடியே போ(ஜ)க்த்ருத்வஶக்தியைக்கொடுத்து புஜிப்பிக்கையாலே ஸர்வஶக்தித்வம் ப்ராப்யம்.

இந்தவ்ருத்திதான் அவனுக்கு உபகரிக்கிறனுகையன்றிக்கே தன்ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாகச் செய்கிறேமென்றநுஸந்திக்கும் போதைக்கு அவன் பூர்ணனுகவேண்டுகையாலே அவாப்தஸமஸ்த காமத்வம் ப்ராப்யம். அதில் ஸ்வஸாரஸ்யதாநிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகரஸ்யதையே ப்ரயோஜநமாகச் செய்கைக்குறுப்பாகையாலே ஶேஷித்வம்ப்ராப்யம். ஶேஷபூதமானஸ்வரூபம் கிஞ்சித்காரமில்லாதபோது *அஸந்நேவவாகையாலே அந்த ஸ்வரூபத்தினுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமான வ்ருத்திகொள்ளுகைக்கு உறுப்பாகையாலே க்ருபாகுணம் ப்ராப்யம். ப்ரீதிஹேதுவான வநுபவத்துக்கு விஷயமாகையாலே ஸௌந்தர்யஸௌகந்த்யா(ந்யா)திகளான விக்ரஹகுணங்களும் ப்ராப்யங்கள்.

ஆகவிப்படி ப்ராப்யபூதங்களான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களோடு நித்யமங்களவிக்ரஹத்தோடு நித்யமுக்தாநுபாவ்யனுய்க் கொண்டிருக்கிற ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம். ஆனுலும் கீழில் நாராயணபதம் ஆஶ்ரயணப்ரகரணமாகையாலே ஸௌலப்யப்ரதாநமானவோபாதி இதுவும் கைங்கர்யப்ரகரணமாகையாலே ஸ்வாமித்வ ப்ரதாநமாயிருக்கும். ஏவம்ரூபமான ஸ்வரூபரூபகுணுதிகளை யநுபவித்து அநுபவஜநிதப்ரீதியாலே, (௧) "హా౩వు హా౩వు హా౩వు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్-ஹாவுஹாவுஹாவு, அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயபோக்யமான ஸ்வரூபத்தையநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டனுய், அந்தஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே (௨) "ఏకధా భవతి, ద్విధా భవతి, త్రిధా భవతి, శతధా భవతి, సహస్రధా భవతి, అపరిమితసహస్రధా భవతి-ஏகதாபவதி, த்விதாபவதி, த்ரிதாபவதி, ஶததாபவதி, ஸஹஸ்ரதாபவதி, அபரிமிதஸஹஸ்ரதாபவதி" என்கிறபடியே கைங்கர்யாநுகுணமாக அநேகவிக்ரஹங்களைப் பரிக்ரஹிப்பித்து, அதுதான் ஒருதேஶவிஶேஷத்திற்பண்ணுமடிமையால் ஆராமையாலே, (௩) "యేన యేన ధాతా గచ్ఛతి, తేన తేన సహ గచ్ఛతి-யேநயேநதாதாகச்சதி, தேநதேநஸஹகச்சதி" எ

---

(௧) தை-ப்ருகுவல்லி (௨) சாந்-௭-௨௬-௨ (௩) பரமஸம்ஹிதா

ன்கிறபடியே ஸர்வதேஶங்களிலும் பகவதநுவ்ருத்திபண்ணி த்ரிவிதகரணங்களாலும் செய்யுமடிமையை ப்ரார்த்திக்கிறது, இப்பதத்தில் சதுர்த்தியாலே.

இவ்வடிமைதான் வித்திப்பது-இதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதி ஸகலவிரோதிகளும் நிவ்ருத்தமானாலாகையாலே;இதுக்குவிரோதியானஜ்ஞாநாநுதயம் அந்யதாஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநமென்கிற அவித்யை, அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூபமான அஸத்கர்மங்கள், இவையடியாக வரக்கடவதாயும் இவற்றுக்குக் காரணமாயும் பீஜாங்குரந்யாயம்போலே வருகிற தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவராத்மகமான சதுர்விதஶரீரங்களும் இவற்றைப்பற்றிவருகிற ருசிவாஸநைகள், இவையடியாக அவர்ஜநீயமாய்வரும் ஆத்யாத்மிகாதி தைவிகாதிபௌதிகமென்கிற தாபத்ரயங்கள், புத்ரபஶ்வந்நாதிரூபேணவும் ஸ்வர்க்காதிரூபேணவும் வருகிற ஐஹிகாமுஷ்மிக க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தவாஞ்சை, (க) "இறப்பதற்கேயெண்ணாது" (உ) 'இறுகலிறப்பு"என்கிற கைவல்யபுருஷார்த்தவாஞ்சை, ஸ்வகர்த்த்ருத்வாதிகள், இவற்றினுடைய நிவ்ருத்திபூர்வகமாய்(ங) "ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:-ஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்னும்படி ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கிற கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது.

விரோதிநிவ்ருத்தியும் கைங்கர்யமும் அபேக்ஷிதமாகில் இரண்டையும் ப்ரார்த்தியாதே கைங்கர்யமாத்ரம் ப்ரார்த்த்யமாவானென்னென்னில், நிவ்ருத்தவிரோதிகனுக்கல்லது கைங்கர்யம் உதியாமையாலே ப்ரார்த்தநைதானே விரோதிநிவ்ருத்தியையும் காட்டுமென்கிற ப்ராதாந்யம்தோற்றக் கைங்கர்யமாத்ரத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது. விரோதிநிவ்ருத்தியே ஸ்வயமுத்தேஶ்யமாகில்,அது-ப்ராப்யத்தில்ருசியின்றிக்கே ஸம்ஸாரபீதிமாத்ரமுள்ள கேவலனுக்கிறே. ஆகையிறே, (ச) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே-ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே"என்றும், (ரு) "மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம்" என்றும் சொல்லுகிறது.

(க) திருநெ-க- (உ) தி-வாய்-ச-க-கo (ங)அஷ்டஶ்லோகி
(ச) கீதை-எ-உச (ரு) தி-வாய்-அ-ங-உ

ஆக விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது, தாதர்த்த்யவாசியான விச்சதுர்த்தியாலே.

இச்சதுர்த்தி கைங்கர்யப்ரார்த்தநையைக் காட்டுகிறபடியென்னென்னில்; (க) "తాదర్థ్యే చతుర్థీ వక్తవ్యా-தாதர்த்த்யே சதுர்த்தீ வக்தவ்யா" என்று தாதர்த்த்யத்தைச் சொல்லிற்றேயாகிலும், அந்த தாதர்த்த்யாஶ்ரயம் ஸஹஜகைங்கர்யத்தை ஸ்வதஸ்ஸித்தஸ்வபாவமாகவுடைத்தானவஸ்துவாகையாலே கைங்கர்யவிஶிஷ்டவேஷத்திலே ததர்த்தமாயிருக்குமென்று காட்டவற்றாகையாலும், இந்நாராயணபதம்-தா(த்₄)ரகனாய் நியந்தாவாய் வ்யாபகனாய் அதஏவஶரீரியாய் ஶேஷியானவஸ்துவையும் தா(த்₄)ர்யமாய் நியாம்யமாய் வ்யாப்யமாய்ஶரீரமாய் ஶேஷமானவஸ்துக்களையும் காட்டுகையாலே ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுடைய தாததீந்யம் பலிக்கையாலே, தத்பூர்த்தியுள்ளது-வ்ருத்தி தததீநமாகவநுஸந்தித்து அவன்பக்கலிலே அந்தக் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷித்தாலாகையாலும், கீழுபாயவரணம் பண்ணினவதிகாரி அநந்யார்ஹஶேஷமாகிற ஸ்வரூபதாததீந்யஜ்ஞாநவானாகையாலும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளுக்கு நிரபேக்ஷஸாதநம் அவன்திருவடிகளேயாக ப்ரதிபத்திபண்ணுகையாலே அநந்யஶரணத்வமாகிற ஸ்திதிதாததீந்யம் ஸித்திக்கையாலும், உபாயபலமாய்க்கொண்டு ப்ராப்தவ்யமான வநந்யபோக(₃)த்வமாகிற வ்ருத்திதாததீந்யம் இதஃபூர்வம் லப்(₃)தமல்லாமையாலே அது ப்ரார்த்த்யமாயறுகையாலும், பரிமளம்பூவை ஶ்லாக்க்யமாக்குமாபோலேயும் ப்ரபைமாணிக்யத்தை ஶ்லாக்க்யமாக்குமாபோலேயும் ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு அதிஶயாவஹமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபப்ராப்திரூபமானகைங்கர்யப்ரார்த்தனையைக் காட்டக்குறையில்லை.

ஆக இச்சதுர்த்தியாலே ஶேஷத்வஜ்ஞாநாநந்தரபாவியாய் அந்த ஶேஷத்வோபபத்திஹேதுவாய், உபாயபலமாய், (உ) "త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే-த்வத்பாதமூலம் ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஸ்வீகரித்த வுபாயத்தின்பலமாக, (உ) "కదాహమైకాన్తికనిత్యకింకరః ప్రహర్షయిష్యామి-கதாஹமைகாந்திகநித்யகிங்கரஃப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி" என்று பெரியமுதலியாராலும், (௩) "అనన్యశరణస్త్వత్పాదారవిన్దయుగళం శరణమహం

(க) வ்யாகரணவ்ருத்தி (உ) ஸ்தோத்ரரத்நம் (௩) கத்யத்ரயம்

ப்ரபத்யே - அநந்யஶரணஸ்த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம்ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (௧) "-நித்யகிங்கரோபவாநி" என்று பாஷ்யகாரராலும், (௨) "அடிமைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று பரமாசார்யரான நம்மாழ்வாராலும் ப்ரார்த்திக்கப்படுவதாய் ஸ்வரூபவிகாஸஸூசகமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்ததாயிற்று.

ஏவம்ரூப கைங்கர்யாஶ்ரயமாய் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷமான வாத்மஸ்வரூபமும் தத்ப்ரதிஸம்பந்தியாய் ஶேஷியான பகவத்ஸ்வரூபமும் (௩) "-நித்யோநித்யாநாம்" என்கிறபடியே நித்யமாகையாலும், அந்தநித்யத்வத்தையும், போக்தாவான விவனுலுண்டாக்கவொண்ணாதான போக்யதாப்ரகர்ஷத்தை யுடைத்தான ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி வைலக்ஷண்யத்தையும் இந்நாராயணபதத்திலே சொல்லுகையாலும், போக(போக)விரோதியான ஸகலப்ரதிபந்தகங்களும் ஸ்வீக்ருதமான வுபாயத்தாலே நிவ்ருத்தமாகையாலும், போகம் நித்யமாய் அத்தாலேவந்த ஹர்ஷமும் நித்யமாய் ஹர்ஷப்ரேரிதமான கைங்கர்யமும் நித்யமாகையாலும், போக(போக)ஸ்தாநமானவிபூதியும்—(௪)"-காலம்ஸபசதே தத்ரநகாலஸ்தத்ரவைப்ரபுঃ" என்கிறபடியே காலாதீநமாக நாஶாதிகளையுடைத்தன்றிக்கே யிருக்கையாலும், (௫)"-நசபுநராவர்த்ததே" (௬) "-அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" (௭) "-ஸர்க்கேபிநோபஜாயந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச" (௮) "புணைக்கொடுக்கிலும்போகவொட்டார்" என்றும், (௯) "மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவே" என்றும், (௧௦) "ஏற்றிவைத்தேணிவாங்கி" இத்யாதிகளாலே யாவதாத்மபாவிபுநராவ்ருத்தியில்லாத போகத்தைச்சொல்லுகையாலே (௧௧) "நானும்மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்" என்கிறபடியே தத்கார்யமான கைங்கர்யத்தை ஸர்வகாலமும் ப்ரார்த்திக்கிறது.

இத்தால்.(௧௨)"-க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம்விஶந்தி"(௧௩)"-கதாகதம்காமகா

---

(௧) கத்யத்ரயம் (௨) தி-வாய்-௩-௩-௧ (௩) ஶ்வே-௬-௧௩
(௪) பார-மோக்ஷ (௫) சாந்-அ- (௬) ப்ரஹ்மஸூ
(௭) கீதை- (௮) பெரி-தி-௪-௫-௨ (௯) தி-வாய்-௪-௧௦-௧௧
(௧௦) பெரி-தி ௪-௯-௩ (௧௧) தி-வாய்-௯-௮-௪ (௧௨) கீ- (௧௩) கீதை-

மாலபங்க்தே" (க) "తద్యథేహకర్మచితో లోకః క్షీయతే, ఏవమేవాముత్రపుణ్యచితో లోకః క్షీయతే-தத்யதேஹ கர்மசிதோ லோகஃ க்ஷீயதே, ஏவமேவாமுத்ரபுண்யசிதோ லோகஃ க்ஷீயதே" (உ) "గత్వాగత్వానివర్తన్తే చన్ద్రసూర్యాదయో గ్రహాః - சத்வா கத்வா நிவர்த்தந்தே சந்த்ரஸூர்யாதயோ க்ரஹா:" (ரு) "ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోర్జున-ஆப்ரஹ்மபுவநால்லோகா: புநராவர்த்திநோர்ஜுந" (ச) "குடிமின்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியும்மீள்வர்கள்" என்கிறபடியே புண்யக்ஷயத்தில்மீண்டு பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே கர்மபரவஶனாய்க்கொண்டு பிறக்கையாலே போக்குவரத்துக்கேகாலம்போருமதொழிய அநுபவிப்பதொரு அம்ஶமில்லை. ஆகையாலே புண்யத்தாலே ஜபித்தவனுடைய லோகங்கள் க்ஷீணமாமென்கிற ஸ்வர்க்காதிபோகங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதநிவ்ருத்திபூர்வகமாக மோக்ஷத்மேவ ப்ரகாஶிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவராகையாலே அநுபவோபகரணமான ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸங்கோசமின்றிக்கே, (ரு) "సర్వతః పాణిపాదన్తత్సర్వతోక్షిశిరోముఖమ్ । సర్వతశ్శ్రుతిమల్లోకే సర్వమావృత్యతిష్ఠతి-ஸர்வத: பாணிபாதந்தத்ஸர்வதோக்ஷிஶிரோமுகம் । ஸர்வதஶ்ஶ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி" (சு) "இழிந்தகன்றுயர்ந்து" (எ) "உள்ளவுலகளவுயானுமுளனவன்" என்கிற முக்தஸ்வரூபம் விபூதித்வபத்தையும் வ்யாபிக்குமாகையாலும் போக்யமானவஸ்துதான் அபரிச்சிந்நாநந்தத்தை யுடையனாய்க்கொண்டு நித்யவிபூதிநிலயனாயிருக்கச் செய்தேயும் ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக (அ) "అజాయమానో బహుధా విజాయతే-அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" (கூ) "பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமான்" இத்யாதிப்படியே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண வவதரிக்கையாலும், (கo) "సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి-ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரீ பவதி" (கக) "ఇమాఁల్లోకాన్కామాన్నీ కామరూప్యనుసఞ్చరన్-இமாங் லோகாந்காமாந்நீகாமரூப்யநுஸஞ்சரந்" என்கிறபடியே திவ்யதேஶம் திருமாமணிமண்டபம் முதலான பரமபதத்திலே போக(భోగ)

(க) சாந்தோ-அ-கசு (உ) வி-பு-க-கூ-சo (ரு) கீ-அ-கசு
(ச) தி-வாய்-ச-க-க (ரு) கீதை-கரு-கச (சு) தி-வாய்-க-ரு-சு
(எ) பெரியதிருவ-எசு (அ) யஜு-ஆரண்-ரு-ப்ர(கூ) தி-வாய்-உ-கூ-ரு
(கo) சாந்தோ-எ-உரு-உ (கக) தை-ப்ருகு

ஸ்தாநத்தோடு ஆமோதம்முதலான வ்யூஹஸ்தாநங்களோடு திருவயோத்யை ஸ்ரீமதுரைதொடக்கமான விபவஸ்தாநங்களோடு கோயில்முதலான உகந்தருளின நிலங்களோடு வாசியற "அந்தமிலடிமை" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமான வடிமை செய்யவேணுமென்கிறது.

இத்தாலே (௧) "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்" என்கிறபடியே, கர்மஜ்நித ஸம்ஸாரவஸவர்த்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கே அநுபாவ்யமாய் அஸ்திரமான வைஸ்வர்யாதிகளைப்பற்ற நித்யத்வத்தாலே சிறிது அதிகமாய்,(௨)"ఏషో౽ణురాత్మా-ஏஷோணுராத்மா"(௩) "స్వరూపమణుమాత్రంస్యాద్జ్ఞానానన్దైకలక్షణమ్ - ஸ்வரூபமணுமாத்ரம்ஸ்யாத்ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்" என்கிற ஆத்மாநுபவமாத்ரமாகையாலே ஸங்குசிதமாய் அத்பல்பமாய் தேஸபரிச்சிந்நமான வாத்மாநுபவஸுகத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இவ்வாத்மா, அப்ருதக்ஸித்தவிஸேஷணமாய்க்கொண்டு ஸர்வாவஸ்த்தைகளிலு மங்கிதனுயிருக்கையாலே (௪) "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రంజుహుయాత్-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்"என்றுநித்யாக்நிஹோத்ரமாக விதியாநிற்கச்செய்தேயும் ஸாயங்காலமும் ப்ராதஃகாலமுமொழிந்த காலங்களில் விச்சிந்நமான அக்நிஹோத்ரம்போலன்றிக்கே போகோ(भोग)பரதியை யுடைத்தாயிருப்பதொருகாலமுமின்றிக்கே ஓலக்கத்தோடு நாய்ச்சிமாரும் தாமுமான ஏகாந்ததஸையோடுவாசியற எல்லாவவஸ்தைகளிலும் சத்ரசாமரபாணிகளாயும் படிக்கம் ஒட்டுவட்டில்களெடுத்தும் அடிமைசெய்வேணுகவேணுமென்கிறது.

இத்தால், (௫) "ఆత్మానంవాసుదేవాఖ్యంచిన్తయన్-ஆத்மாநம்வாஸுதேவாக்க்யம்சிந்தயந்" என்கிறபடியே, மநுஷ்யாநந்தம்தொடங்கி ப்ரஹ்மாநந்தபர்யந்தமாக ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாம்படி *தேயேஸதக்ரமத்தாலே பெருக்கிக்கொடுசேர்ந்த ப்ரஹ்மாநந்தத்தை மநுஷ்யாநந்தத்தளவிலே நிறுத்தி பகவதாநந்தத்துக்கு வகைபிட்டுப்பேசத்தேடினும் (௬) "ఏకైకగుణావధిత్స్యయాసదాస్థితాః-ஏகைககுணவதித்ஸ

(௧) தி-வாய்-௪-௯-௧0 (௨) முண்டக-௩-௧-௯ (௩) அஹிர்-ஸம்-௬-௨௭
(௪) ஆபஸ்த-ஸ்ரௌத-௩ (௫) வி-பு-௬-௪-௬ (௬) ஸ்தோ-ரத்ந

யாஸதாஸ்திதா:" என்று நித்யநிர்த்தோஷமான வேதங்களாலும் எல்லைகாணவொண்ணாதபடி (க) "கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை யொடியாவின்பப்பெருமையோன்" (உ) "எப்பால்யவர்க்கும்நலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்து அப்பாலவன்" என்கிற ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளையநுபவித்தும்,(ங) "స్వవైశ్వరూప్యేణసదానుభూతయా ప్యపూర్వవద్విస్మయమాదధానయా- ஸ்வவைஶ்வரூப்யேணஸதாநுபூதயாப்யபூர்வவத்விஸ்மயமாததாநயா" என்று ஏவம்ரூபஸ்வரூபாதிகளைக் கொண்டு ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் (ச) "பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு" என்று அடைவுகெடும்படி அபூர்வாஶ்சர்யத்தைப் பண்ணக்கடவளான பெரியபிராட்டியாரோடுண்டான ஸம்ஶ்லேஷத்தாலும் (ரு) "అహమన్నమ్-அஹமந்நம்" (சா) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" (எ) "என்னைமுற்றப்பருகினான்," என்கிறபடியே நிரதிஶயபோக்யபூதரான நித்யமுக்தரையநுபவித்தும் பரமாநந்தியாகாநிற்கச் செய்தேயும், ஸூரிகளோபாதி நிரந்தராநுபவம் பண்ணுகைக்கு யோக்யரான வாத்மாக்கள் அநாத்யசித்ஸம்பந்தராய்க் கொண்டு தன்னையநுபவிக்கப்பெறாதே ஶப்தாதிவிஷயைகபோக(భోగ)ராய் நிரந்தரதுஃக்மாநுபவம் பண்ணுகிறபடியைக்கண்டு (அ) "సదానందరమేత-ஸதாநந்தரமேத" (கூ) "భృశంభవతిదుఃఖితః-ப்ருஶம்பவதி துஃக்கிதஃ" என்று திருவுள்ளம்நொந்தும் அவர்கள்பண்ணுகிற அக்ருத்யகரணாதிகளைக்கண்டு (கo) "క్రోధమాహారయత్తీవ్రమ్-க்ரோதமாஹாரயத்தீவ்ரம்" (கக) "కోపస్యవశమేయివాన్-கோபஸ்யவஶமேயிவாந்" என்கிறபடியே க்ரோதமிட்டவழக்காய், (கஉ) "క్షిపామి-க்ஷிபாமி" (கங) "నక్షమామి-நக்ஷமாமி" (கச) "హన్యామ్-ஹந்யாம்" என்கிறபடியே தள்ளிக்குட்டிக்குலையாக அறுத்துத்தீர்த்துவேனென்னும்படிக்கோபபரவஶனாயும், இப்படி லீலாவிபூதியோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே துஃக்கைகமிஶ்ராஸுகமானபகவத்போக(భోగ)த்திற்காட்டில்(கரு) "భోగమాత్రసామ్యలింగాత్-போகமாத்ரஸாம்யலிங்காத்" (கசா) "జగద్వ్యాపారవర్జం

(க) தி-வாய்-அ-அ-உ (உ) தி-வாய்-க-எ-உ (ங) ஸ்தோ-ரத்ந
(ச) திருநெ-கஅ (ரு) தை-ப்ருகு (சா) தி-வாய்-கூ-சா-ரு
(எ) தி-வாய்-கூ-சா-கo (அ) மஹோபநிஷத்-க (கூ) ரா-அ-உ-சக
(கo) ரா-ஆ-உச (கக) ரா-யு-ருகூ-கஙசா (கஉ) கீ-கசா-கக
(கங) வராஹபு (கச) (கரு) ப்ரஹ்மஸூ (கசா)

ஸத்ருஶ: பரமாத்மந:-ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜ்யேண ஸத்ருஶ: பரமாத்மந:'' என்று லீலாவிபூதிநிர்வாஹகத்வமின்றிக்கே (க) "நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரம்-நோபஜநம்ஸ்மரந்நிதம்ஶரீரம்'' என்கிறபடியே பூர்வாநுபவது:க்கஸ்ம்ருதிக்கும் அவகாஶமில்லாதபடி நிரந்தரம் பகவதநுபவம்பண்ணுகிற முக்தபோகத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இந்த சேதநர்விஷயமாக(உ)"மோததே பகவாந் பூதைர்பால: க்ரீடநகைரிவ-மோததேபகவாந்பூதைர்ப்பால:க்ரீடநகைரிவ''(ரு)"ஹரேர்விஹரதஶ்க்ரீடா கந்துகைரிவ ஜந்துபி:-ஹரேர்விஹரஶ்க்ரீடாகந்துகைரிவஜந்துபி:'' (ச)"களிர்மாமலருந்திவீட்டைப்பண்ணிவிளையாடும்விமலன்'' (ரு) "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்'' என்கிற லீலாரூபரஸாநுபந்தியானவாநந்தம் நடக்கையாலே இந்தவாநந்தோபயோகியுமாய், ஶேஷயிதிஶயரூபமாகையாலே ஶேஷபூதஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமுமாயிருக்கையாலே இது ஆநந்தாவஹமாயேயிருக்க, இத்தைப்பற்ற வீஶ்வரனுக்கு து:க்கித்வமும் க்ரோதபாரவஶ்யதாநிபந்தநமான அநிஷ்டாவஹத்வமும் சொல்லுகிறது - நிருபாதிகஸம்பந்த நிபந்தநமாகவும் தந்நிவ்ருத்திச்சாரூபதயாநிபந்தநமாகவும் அக்ருத்யகரணத்யாஶ்ரயபூதரான சேதநர்க்குநேரே தண்டதரனாய்க்கொண்டு ஶிக்ஷித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவும் ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமடியாகவுமாகையாலே ஆநந்தித்வத்தோடு விரோதியாது.

இந்தக் கைங்கர்யகரணாஶ்ரயபூத ஸ்வரூபகதமான ஶேஷத்வம் ஸர்வப்ரகாரமென்று, "ஶேஷத்வமாகிறது(சு)"யதேஷ்ட விநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேந கத்யதே-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம்ஶேஷஶப்தேநகத்யதே'' என்கிறபடியே இஷ்டமான ப்ரகாரங்களெல்லாம்விநியோகப்படுகைக்குயோக்யம்'' இத்யாதியாற்சொல்லுகையாலே(எ)"நிவாஸஶய்யாஸந-நிவாஸஶய்யாஸந'' (அ) "சென்றால்குடையாம்'' (கூ) "தாஸஸ்ஸகா-தாஸஸ்ஸகா'' (கO) "ஊரும்புள்'' இத்யாதிகளிற்படியே சத்ரசாமரபாணிகளாவது, அவைதானாவது, (கக) "ஸ ஏகதா பவதி-ஏகதாபவதி-ஸஹஸ்ரதாபவதி-அபரிமிததாபவதி'' என்கிறபடியே அநேகவிக்ர

(க) சாந்தோ-அ-கஉ-ரு (உ) பாரத-ஆரண் (ரு)
(ச) நா-தி-கசு-ச (ரு) தி-வாய்-ரு-கO-கூ (சு)
(எ) ஸ்தோ-ர-சO (அ) க-திருவ-ருரு (கூ) ஸ்தோ-ர-சக
(கO) தி-வாய்-கO-உ-ரு (கக) சாந்தோ-எ-உசு-உ

ஹபரிக்ரஹம் பண்ணுவதாய்க்கொண்டு அடிமைசெய்கிற பெரிய திருவடி திருவநந்தாழ்வான் முதலானவரைப்போலேயும், அத்திருவனந்தாழ்வான் தொடர்ந்தடிமை செய்யவந்தவிடத்திலே ஸர்வப்ரகாரசேஷவ்ருத்தி ப்ரதிஸம்பந்தியான ஸர்வவிதபந்துத்வத்தை (க) "ப்ராதா பர்த்தா ச பந்துஶ்ச பிதா ச மம ராகவ:-ப்ராதாபர்த்தாசபந்துஶ்சபிதாச மமராகவ:" என்று சொல்லி (உ) "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி-அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்துசத்ரசாமரபாணிகராவது, கநித்ர பிடகாத(ர)ராவது, வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்லுவது, பலமூலாஹாரணாதிகள் பண்ணுவது, குஸுமபோபநாதிகள்பண்ணுவது, ஶாலாஸந்நிவேஶாதிகள்பண்ணுவதாய்க்கொண்டு ஸர்வவித சேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயித்தாப்போலவும் எல்லாவடிமைகளும் செய்யப்பெறவேணுகவேணுமென்கிறது.

இத்தால் ஸம்ஶ்லேஷமொன்றாலுமேயுகப்பிக்கும் நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியுடைய போக(போக்ய)த்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் மிதுநசேஷமாய், போக(போக்ய)மும் இருவருடைய சேர்த்தியிலேயாய், கைங்கர்யமும் மிதுநவிஷயத்திலே யாயிருக்கையாலே, பகவதேகசேஷமாய் பகவதேகபோக(போக்ய)மாய் பகவதேகப்ரீதி ஹேதுபூதவ்ருத்திகமுமான லக்ஷ்மீபோகத்திற்காட்டில் முக்தபோக(போக்ய)ம் வ்யாவ்ருத்தமாயிறே யிருப்பது.

ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களும் பண்ணுமிடத்தில் தான் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானாயிருக்கையாலே தனக்குள்ளது "கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பமாத்ரமேயாய் ப்ரேரகத்வம் அவன்கையிலே யாகையாலே, (ங) "குருஷ்வ மாமநுசரம்-குருஷ்வமாமநுசரம்" (ச) "க்ரியதாமிதி மாம் வத-க்ரியதாமிதிமாம்வத" (ரு) "முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய்" (சு) "ஆளும்பணியுமடியேனைக்கொண்டான்" (எ) "பணிமானம்பிழையாமேயடியேனைப்பணிகொண்ட" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியேஸ்வேச்சாநிவ்ருத்திகமாய், (அ)"தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் தாளிணைமேலும் புனைந்ததண்ணந்துழா

(க) ரா-அயோ-ருஅ-நக　(உ) ரா-அயோ-நக-உரு　(ங) ரா-அ-நக-உஉ
(ச) ரா-ஆ-கரு-எ　(ரு) தி-வாய்-அ-ரு-எ　(சு) தி-மொ-சு-எ-க
(எ) தி-வாய்-ச-அ-உ　(அ) தி-வாய்-க-கூ-எ

யுடையம்மான்'' என்கிறபடியே தோளிலும் மார்பிலும் திருமுடியிலும் திருவடிகளிலும் அவனணிய அவ்விடங்களிலேகிடந்து ஸ்வரூபஸத்தையும் போகமுமாய்க்கிடக்கிற திருத்துழாயோபாதியும் பரேச்சாதீநபரப்ரேரிதவ்யாபாராஸ்ரயமாயிருக்கவேண்டுகையாலே உசிதகிஞ்சித்காரமாக வேணுமென்கிறது.

"கிங்குர்மஃ இதி-கைங்கர்யம்" என்று யாதொன்றே திருமுகமலர்த்திக்குறுப்பு, அதிறே கைங்கர்யமாவது. ஆகையிறே கூடப்போன இளையபெருமாளோடு படைவீட்டிலிருந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானோடு இங்கொழியென்ற சொற்படியே வழியடிகெடாமலிருந்த ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளோடுவாசியற ஸ்வரூபம் குலையாதொழிந்ததும்.

"எங்கள் திருத்தமப்பனாரிறைக்கத்திருநந்தவனத்துக்கு மடைமாறிவிட்டு அடிமைசெய்யவுமாம்; திருமாலைகட்டி யடிமைசெய்யவுமாம், தமிழ்மாலைசெய்து அடிமைசெய்யவுமாம்; கட்டினமாலையைச்சூடித்தந்தடிமை செய்யவுமாம். இதில் ப்ரகாரநியதியில்லை. ப்ராதிஸம்பந்திநியதியேயுள்ளது'' என்று ஆண்டாள்வார்த்தையாக ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்ததும்.

இத்தாலே ஸ்வேச்சாதீநமான கைங்கர்யம் ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமன்றென்கிறது. இவவடிமைக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியான வீஸ்வரன் (௧) "அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்" என்னும்படி உத்துங்கதத்வமாகையாலும், (௨) "நம்பீகடல்வண்ணா" (௩) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ" என்னும்படி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் பூர்ணனாயிருக்கையாலும், பரார்த்தபராதீநவ்ருத்திஹேதுபூதமான ஸ்வகதஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களாலும் புருஷார்த்தமாக வேண்டுகையாலும், (௪) "తవానుభూతిసమ్భూతప్రీతికారితదాసతామ్। దేహి మే కృపయా నాథ న జానే గతిమన్యథా-தவாநுபூதிஸம்பூதப்ரீதிகாரிததாஸதாம்। தேஹிமேக்ருபயாநாதநஜாநேகதிமந்யதா'' என்று அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தைக்கொண்டருளவேணுமென்றும், (௪) "సర్వావస్థోచితాశేషశేషతైకరతిస్తవ భవేయం పుణ్డరీకాక్ష త్వమేవైవం కురుష్వ మామ్-ஸர்வாவஸ்தோசிதாஶேஷஶேஷதைகரதிஸ்தவ। பவேயம்புண்டரீகாக்ஷத்வமேவைவம்குருஷ்வமாம்" என்று ஸர்வாவஸ்

---

(௧) து-வாய்-டு-க-எ (௨) (௩) சாந்தோ-அ-க-டு
(௪) கத்யத்ரயம்

தையிலும் உசிதாஶேஷவ்ருத்தியேகரஸனும்படி பண்ணியருளவே ணுமென்றும், "ஜ௱௪-பவாநி"என்றும் பாஷ்யகாரர் ப்ரார்த்திக்கை யாலும், (க) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடி மைசெய்யவேண்டுநாம்" என்று ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ் தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணப்பெறுவேனாக வேணுமென்று இவ்வர்த்தநிஷ்டரான நம்மாழ்வார் ப்ரார்த்திக்கை யாலும், ஶேஷபூதனாகையாலே தததிஶயவ்ருத்தி அபேக்ஷிதமாகி றாப்போலேயும், பரதந்த்ரனாகையாலே தத்ப்ரேரிதமாக வேண்டுகிற வோபாதியும் ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவானாகத் தன்னையறிகைக் கீடான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையுடையனாகையாலே தத்ஜ்ஞாநஹேதுக ப்ரார்த்தனை அபேக்ஷிதமாகையாலே அந்த ப்ரார்த்தநாரூபார்த்தத் துக்கு வாசகமான இந்தச் சதுர்த்திவிபக்தியாலே ஏவம்ரூபகைங் கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

ஆக விப்பதத்தாலே பகவதநர்ஹ ஶேஷபூத ஸ்வதஸ்ஸித் தஸ்வரூபனாயிருக்கச்செய்தேயும்ஸ்வரூபாநுரூபபோக(ஜ௱)விரோ தியான ஸம்ஸாரவ்யாதியாலே யாக்ராந்தனானவாத்மா, (உ)"ஜ௱ ஜ௱-நிர்வாணம்பேஷஜம்பிஷக்" (ங)"மருத்துவனாய்நின்ற மாமணிவண்ணன்" (ச) "நோய்களறுக்கும்மருந்து" என்ற வித் தௌஷதத்தைப்பெற்று அந்தவ்யாதியில் நின்றும் முக்தனாய் அர் ச்சிராதிகதியாலே அகாலகால்யமான தேஶத்திலேபுக்கு (ரு)"அடி யார்கள்குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த் தித்தபடியே (சு)"அடியரோடிருந்தமை" என்னும்படி (எ) "துளக் கமில்லாவானவர்"என்கிறபடியே நிரந்தரபகவதநுபவைகயாத்ரரான வானவர்க்கு நற்கோவையாய், அஸங்குசிதமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிற பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தாலே அயர்வறுமமர்களதிபதியான ஶ்ரீவை குண்டநாதனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை (அ)"உண்டுகளித்தே ற்கும்பரென்குறை" (கூ) "வானவர்போகமுண்பாரே" என்கிறபடி யே (கo) "அதனிற்பெரியவென்னவா" என்னும்படி பெருகினவபி

(க) தி-வாய் ஙு-ங-க (உ) ஸஹஸ்ரநாம (ங) பெரி-தி-ரு-ங-கூ
(ச) தி-வாய்-கூ-ங-ங (ரு) தி-வாய்-உ-ங-கக (சு) தி-வாய்-கo-கூ-கக
(எ) தி-வாய்-அ-ங-கo (அ) தி-வாய்-கo-அ-எ (கூ) தி-வய்-சு-சு-கக
(கo) தி-வாய்-கo-கo-கo

(ஓ)ஷிவேஶத்தோடே யநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே (௬) "హావుహావుహావు, అహమన్నమహమన్నమహమన్నమ్, అహంశ్లోకకృత్,అహంశ్లోకకృత్-ஹாவுஹாவுஹாவு; அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம், அஹம்ஶ்லோககருத், அஹம்ஶ்லோககருத்" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே அக்ரமமாக ஸ்தோத்ரம்பண்ணி அது கிஞ்சித்காரத்திலே முட்ட, அத்தாலே தேஶகாலாவஸ்தாக்ரியாபரிச்சேதங்கள் ஒன்றையும் ஸஹியாதபடி ஸர்வதேஶத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வவிதமான ஶேஷவ்ருத்திகளை உபயஸ்வரூபத்துக்கு மநுகுணமாம்படி பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துத்தலைக்கட்டுகிறது.

(௨) "సోஶ్నుతే సర్వాన్ కామాన్-ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" என்றுமாநஸமாகவும், (௩) "అహమన్నమ్-அஹமந்நம்" (௪) "నమ ఇత్యేవవాదినః-நம இத்யேவவாதிந:" என்று வாசிகமாகவும், (௫) "ఛాయా వా సత్వమనుగచ్ఛేత్-சாயா வா ஸத்வமநுகச்சேத்" (௩) "అనుసఞ్చరన్-அநுஸஞ்சரந்" (௪) "బద్ధాఞ్జలిపుటాః-பத்தாஞ்ஜலிபுடா:" என்று காயிகமாகவும் இப்படி த்ரிவிதகரணங்களாலு மடிமைசெய்யுமிடத்தில் (௬) "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே ஸ்ருக்சந்தநாதிகளோபாதி மிக்கதுநறுக்கிப்பொகடலாம்படியுமாய், அவை விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்கே யுறுப்பாமதொழியத்தனக்கென்ன வொருவம்ஶமின்றியிலே யிருக்குமாபோலே "படியாய்" என்று அசித்ஸமமாய், (௭) "கண்ணியெனதுயிர்" என்று மாலையோபாதிஅத்தலைக்கதிஶயகரமாகவே ஶிக்ஷிதமான ஸ்வரூபத்துக்குத்தனக்கென்னவொன்றுமின்றிக்கே ஶேஷிபுகந்தவடிமையிலே அந்வயமாய், (௮) "பவளவாய்காண்பேனே" (௬) "எனைக்கொள்ளுமீதே" என்று சைதந்யவிநியோகம் அத்தலைக்காகக்கொள்ளவேணுமென்றபேக்ஷையும் தந்முகோல்லாஸம்கண்டு உகக்கையுமாயிறே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தாலிருப்பது. அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வயம்போக்யமென்றும் ஸ்வகீயமென்றும் வருகிற ப்ரதிபத்திகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதுநமஶ்ஶப்தம்.

---

(௧) தை-ப்ருகு (௨) தை-ஆ-௯ (௩) தை-ப்ருகு
(௪) பார-ஶாந்தி-௩௩-௭ (௫) பரமஸம்ஹி (௬) தி-வாய்-௨-௯-௪
(௭) தி-வாய்-௪-௩-௫ (௮) பெ-ருதி-௪ ௯

நனு, கீழே (க)"அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதம்" என்று நித்யாபூர்வமாய் நிரதிஶயபோக்யமான விஷயத்தினுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாத்யநுபவம்ரஸித்து ப்ரீதனானால், அந்த ப்ரீதிப்ரேரிதமாய்வருமது கைங்கர்யமென்று சொல்லுகையாலும், கர்த்தாவானவிவனை ஜ்ஞாதாவாகச்சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநாநுகுணமான போ(க்)க்த்ருத்வமும் ஸித்தமாகையாலும், (உ)"సోఽశ్నుతే సర్వాన్ కామాన్-ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந்காமாந்" (ங)"సదా పశ్యన్తి-ஸதாபஶ்யந்தி" (ச)"అత్ర బ్రహ్మ సమశ్నుతే-அத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே" என்று குணவிக்ரஹங்களுக்கு போக்தாவாகச்சொல்லுகையாலும், (உ)"లబ్ధ్వానన్దీభవతి-லப்த்வாநந்தீபவதி" என்று ஆநந்தித்வத்தைச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வரூபாநுபந்தியாய் வருகிற கர்த்த்ருத்வபோக்த்ருத்வங்களை நிவர்த்திப்பிக்கக் கூடுமோவென்னில்;

போக்தாவான விவனுக்கு போகோ(ப்)பகரணமான ஜ்ஞாநமென்ன, இந்த போக்த்ருத்வரூபமான ஜ்ஞாநமென்ன, இவை பகவததீநஸத்பாவமாய் பகவததீநவ்யாபாரமுமாய் பகவதர்த்தமுமாயல்லதிராமையாலே, தத்ப்ரேரிதமாயல்லது அவை அநுபாவ்யவிஷயத்தை விஷயீகரிக்கவும் ப்ரதிபத்திபண்ணவுமல்லாமையாலும் லோகத்தில் பதார்த்தங்களுக்கு வர்ணரஸாதிகள் ப்ரதிவஸ்து(ப்)பிந்நமாய்க்கொண்டு ஒன்றினுடையரஸமும் வர்ணமும் ஆக்ருதியும் மற்றையதுக்கின்றிக்கே அதுக்கே நியதமாயிருக்குமாபோலேயும் அநேகவிதமான ரத்நங்களில் ப்ரபைகள்தோறும் தத்தத்ரத்நகதங்களான ரக்தக்ருஷ்ணாதிவர்ணங்கள் தத்ததந்தர்க்கதமாய்க்கொண்டு தோற்றுமாபோலேயும் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துஸத்பாவஹேதுவாய் ஶேஷியாயே ஸித்தமான ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளே ஸமஸ்தவஸ்துகத வ்யாபாரங்களாலும் வருகிறரஸிகத்வம் தன்னதென்கிற பஶித்வம் தோன்றுகிறாப்போலே, (ரு)"యావత్సత్తం శేషత్వాపాదనార్హం స్వార్థేనియన్తుం ధారయితుఞ్చాశక్యమ్ - யாவத்ஸத்தம்ஶேஷத்வாபாதநார்ஹம், ஸ்வார்த்தே நியந்தும்தாரயிதுஞ்சஶக்யம்" (சா) "జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషోహి పరమాత్మనః- ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹிபரமாத்ம

(க) திருவாய்-உ-ரு-ச (உ) தைத்-ஆநந்த (ங) ஸாம-உத்தர
(ச) (ரு) (சா)

ந:'' என்று ஶேஷத்வாபாவத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கும்படி ஸத்தா ஸித்தஶேஷமாய் தா(த்ரு)ர்யமாய் நியாம்யமாயும் போருகிறவெல்லா வவஸ்தைகளிலும் தா(த்ரு)ரகனாய் நியந்தாவான வவனுடைய ப்ர யோஜநார்த்தமாகவே தார்யமாயும் நியாம்யமாயும்போரக்கடவதாய் தத்ப்ரயோஜநவ்யதிரேகேண ஸ்வபரப்ரயோஜநவிஷயமென்னுமன்று ஸத்தையில்லையாய் "ஶேஷோஹி" என்று வடிவான வாநந்தரூப ஜ்ஞாநத்துக்குள்ளீடு ஶேஷத்வமென்றுப்ரஸித்தமாய் அபி(ஃபி)மாநிபர் யந்தாஹமர்த்தமாயிருக்கிற விவ்வஸ்துவுக்கு பராதிஶயவிஷயத்வ மொழிய ஸ்வாதிஶயமில்லாமைபாலும் அநுபாவ்யமான ஸ்வவைல க்ஷண்யாதிகளை ப்ரகாஶிப்பிப்பாலும் அவனேயாகையாலும் ப்ரீதி காரித கைங்கர்யமும் தத்ப்ரேரிதமாய் வருவதாகையாலும் அத்யந் தபாரதந்த்ர்ய ப்ரதிபத்தியாலே ஸ்வகர்த்த்ருத்வ ப்ரதிபத்திரஹிதமா கவும் ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே ஸ்வபலித்வப்ரதிபத்திரஹிதமாகவும் ப்ரார்த்திக்கக்குறையில்லை.

ஸத்தாஸித்தமின்றிக்கே ஔபாதிகமாய் அநித்யமுமான பர் த்த்ருபார்யாஸம்பந்தத்திலகப்பட இருவர்க்குண்டான ஸம்ஶ்லே ஷஜநிதஸாரஸ்யத்தில் பர்த்த்ருமுகவிகாஸமே ப்ரயோஜநமாய் அது க்குறுப்பாக ஸம்ஶ்லேஷம்நடவாதே ஸ்வஸாரஸ்யார்த்தமென்று நினைத்தல், தேஹதா(த்ரு)ரணமென்று நினைத்தல் செய்தவன்று பாதி வ்ரத்யஹாநியாகாநின்றால் ஸத்தாஸித்தஶேஷவஸ்துவுக்குச் சொல் லவேண்டாவிறே.

தன்னை ஶேஷமாகவுணர்ந்தவன்று, (௧)"அதவாகிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே-அதவாகிந்நுஸமர்ப்பயாமிதே" என்றும், (௨) "எனதாவியாரியா னார்'' (௩) "அதுவுமற்றங்கவன் தன்னது" என்றும், ஸமர்ப்பணம் அநுஶயத்துக்கு விஷயமாமாபோலே தன்னை போக்யமாகவுணர்ந் தவன்று, (௪)"ஆசமுற்றுமகத்தடக்கியாவியல்லல்மாய்த்ததே" என் கிறபடியே கர்த்த்ருத்வபலித்வங்களிரண்டும் அவன்பக்கலிலேயாயி ருக்கையாலே (௫) "யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்" என்கிற

(௧) ஸ்தோ-ரத்ந (௨) தி-வாய்-௨-௩-௪ (௩) தி-வாய்-௭-௯-௧௦
(௪) தி-வாய்-௪-௩-௩ (௫) தி-வாய்-௨-௯-௯

ஸ்வாதந்த்ர்யத்வபலித்வ ப்ரதிபத்திகளுக்கு அநுரூபிக்கவேண்டியி றேயிருப்பது.

ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில் அநுரூபமான ரக்ஷ்யத்வம்-ஸௌகுமார்யாநுஸந்தாநதசையில் அநநுரூபமாயிருக்குமாபோலே,வ்ருத்திதசையில் ஸௌந்தர்யத்தில் கண்வைக்கையும் ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமும் அப்ராப்தமாயிறே வஸ்துவேஷத்துக்கிருப்பது; (க) "யத்ருஷ்டியம் ... -யத்த்வத்ப்ரியம்ததிஹபுண்யமபுண்யமந்யத்" என்கிறபடியே அவனுக்கு ப்ரியவிஷயமாயிருக்கையிறே அஹமர்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபம். ஆகையிறே, (உ)"அஹமந்நம்-அஹமந்நம்" என்று, (ங) "ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்ட" (ச) "உருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான்" என்று இவ்வாத்மவஸ்துவை போக்யமாகவநுஸந்திக்கிறது.

ஆக விக்ரமஶப்தத்தாலே போஜநத்துக்குத்துராலும் மயிரும் புழுவும்போலே போக்தாவான விஶ்வரனுடைய போகத்துக்கு விரோதியான, "நான்கர்த்தா"என்றும், "எனக்குமனக்கும்பலித்தது" என்றும் வருகிறவஹங்காரமமகாரரூபமான விரோதியைக்கழிக்கிறது.

"நம:" என்கிறவிது-இவ்வர்த்தத்தைக் காட்டுகிறபடியெங்ஙனேயென்னில்; "ம:"என்று ஜ்ஞாநவாசியான வக்ஷரத்திலே ஷஷ்ட்யந்தமாய், எனக்கென்றும் என்னுடையதென்றும் சொல்லுகிற வர்த்தத்தைக்காட்டுகையாலே (ரு) "சேதநஸ்ய யதா ... -சேதநஸ்யயதாமம்யம்ஸ்வஸ்மிந்ஸ்வீயேசவஸ்துநி। மமஇத்யக்ஷரத்வந்த்வம்ததாமம்யஸ்யவாசகம்" என்கிறபடியே அஹமர்த்தத்திலே யந்விதமான "ம:" என்கிற விம்மகாரம் நானெனக்கென்கிற வஹங்காரத்தையும்,அஹமர்த்நாநுபந்தியான ஸ்வபாவாதிகளிலே யந்விதமான "ம:" என்கிறமமகாரம் இது-எனக்கு, என்னுடையதென்கிற மமகாரத்தையும் காட்டவற்றாகையாலும், "ந" என்று அத்தைநிஷேதித்து நிற்கையாலும்,(சா) "மமேதி ... -மமேதித்வ்யக்ஷரோம்ருத்யு:"என்று நாஶாத

(க) அதிமாநுஷஸ்த (உ) தை-ப்ருகுவ (ங) தி-வாய்-க-கூ-எ.
(ச) தி-வாய்-கூ-கூ ரு (ரு) அஹி-ஸம்ஹி-ரு௨-௨௦ (சா) பாரத

மான் அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதாகையாலேபோக(ஸ்ய) விரோதியான வஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறதென்னக்குறை யில்லை.

இந்தவிரோதிதான் - ஸ்வரூபாநுஸந்தாநதசையில், எனக்கு நான் ஸ்வாமியென்றும், எனக்கு நான்சேஷியென்றும் காட்டும். உபாயாநுஷ்டாநம் என்னுடைய பலத்துக்கு உபாயமென்று காட்டும். பலதசையில் பலரூபவ்ருத்திகளுக்குக் கர்த்தாநான்; இது என்னுடைய பலமென்றுகாட்டும். இப்படி மூன்றுவகைப்பட்ட வஹங்காரமமகாரங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்கிறது இந்நமஸ்ஸப்தம்.

ப்ரணவத்திலே பகவதநந்யார்ஹசேஷமான வாத்மவஸ்துவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொன்னவநந்தரம் அதில் அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது திருமந்த்ரத்தில் நமஸ்ஸப்தம். இதரோபாயப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபூர்வகமானபகவதேகோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியை, (௧) "ஸர்வ்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய-மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய-மாம்வ்ரஜ" என்று விதித்தவநந்தரம் அதில் அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது ஏக பதம். பகவத்கைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாவாசகமான நாராயணபதத்துக்கு அநந்தரமானவிந்நமஸ்ஸப்தம் அதில் அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது.

ஆசார்யஸேவாபலம் - அவதாரணத்ரயத்திலு மர்த்தஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கைகாணென்று ஆச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்யும் வார்த்தை. ஆக கைங்கர்யவிரோதிநிவ்ருத்திபண்ணுகிற விந்நமஸ்ஸப்தத்தாலே போக(ஸ்ய)த்திலே ஹேயாஸித்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆக, ஸ்ரீமதே யென்கிற பதத்தாலும் நாராயணயவென்கிற பதத்தாலும் ஸ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தமாயிருக்கிற விஷயம் போக(ஸ்ய)ப்ரதிஸம்பந்தியென்கையாலே போக்யவஸ்துவினுடைய வைலக்ஷண்யம்சொல்லிற்று. "நம:" என்கிற பதத்தாலே நிரதிஶயபோக்யமான வவனை விஷயமாக வுடைத்தாய் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கைங்கர்யரூபபோகத்தில் வைலக்ஷண்யம்சொல்லுகிறது.

---

(௧) கீதை-௧அ-௬௬

ஆக உத்தரவாக்யத்தாலே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவான ஸ்ரீமத்த்தையையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் கைங்கர்யப்ரார்த்தநையையும், தத்விரோதிநிவ்ருத்தியையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக வாக்யத்வயத்தாலும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநபலமான உபாயவரணத்தையும் தத்பலமானவுபேயாபேக்ஷையையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஆக உபாயவரணாத்மகமான வாஶ்ரயணத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான விரோதிபூபஸ்த்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி நிபந்தநபபத்துக்கு நிவர்த்தகமான புருஷகாரத்தையும், தத்பயநிவ்ருத்திஹேதுபூத தநுத்பாவிதவாத்ஸல்யாதி குணவைஶிஷ்டியையும், ததாஶ்ரயண ஸௌலப்ய ஹேதுபூத ஸௌலப்யப்ரகாஶக விக்ரஹயோகத்தையும், ததுபாயத்வத்தையும் தத்ப்ரதிபத்தியையும், தத்பலகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி பூர்த்தியையும் பலப்ரார்த்தநையையும் பலவிரோதிநிவ்ருத்தியையும்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

"ப்ரபத்யே" என்று அத்யவஸாயத்தையும், "ஶரணம்"என்று அதுக்கு உபேயவ்யாவ்ருத்திரூபமான உபாயத்வத்தையும், "நாராயணசரணௌ" என்று அதுக்கு ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தியையும், "ஸ்ரீமந்" என்று அதிலிழிகைக் கநுரூபமானதுறையும் சொல்லுகிறது பூர்வவாக்யம். "நம:" என்று விரோதிநிவ்ருத்தியையும், "ஆய" என்று ப்ராப்யப்ரார்த்தநையையும், நாராயணவென்று ப்ராப்யப்ரதிஸம்பந்தியையும், ஸ்ரீமதேயென்று ப்ராப்யம் ஒருமிதுனமென்னுமிடத்தையும் சொல்லுகிறது உத்தரவாக்யம்.

அங்கவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யஸாதநவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யவ்யாவ்ருத்தியும் அஶித்வ்யாவ்ருத்தியும் பலித்வவ்யாவ்ருத்தியும் பலாந்தரவ்யாவ்ருத்தியும் ப்ராப்திவ்யாவ்ருத்தியும் அபூர்த்திவ்யாவ்ருத்தியும் பண்ணிற்றாயிற்று.

ஆக வாக்யத்வயத்தாலும், (க) "[Telugu-script Sanskrit verse, illegible]

(க) அஷ்டஶ்லோகீ-௬

పాయతయా శ్రియాచ సహితాయాత్మేశ్వరాయార్థయే కర్తుం దాస్యమశేషమప్రతి హతంనిత్యన్త్వహంనిర్మమః-ஈஶாநாம்ஜகதாமதீஶதயிதாம்நித்யாநபாயாம்ஶ்ரியம்ஸம்ஶ்ரித்யாஶ்ரயணோசிதாகிலகுணஸ்யாங்க்ரீஹரேராஶ்ரயே। இஷ்டோபாயதயாஶ்ரியாசஸஹிதாயாத்மேஶ்வராயார்த்தயே கர்த்தும் தாஸ்யமஶேஷமப்ரதிஹதம்நித்யந்த்வஹம்நிர்மம:" என்கிறபடியே ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வல்லபையாய் ஸமஸ்தசேதநாசேதநங்களுக்கு மீஶ்வரியாய் அவனோடே நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனான வெம்பெருமான் திருவடிகளையே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கு மிஷ்டப்ராப்திக்கு முபாயமாக வத்யவஸிக்கிறேன் ; நித்யாநபாயிநியான வவளோடே நித்யஸம்யுக்தனாய் ஸர்வஸ்வாமியானவனுக்கு எல்லாதேஶத்திலும் எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் எல்லாவடிமைகளிலும் அவனேவினபடிகளிலே செய்யப்பெறுவேனாகவேணும். அவ்வடிமைக்கு விரோதியான அஹங்காரமமகாரங்களைப்போக்கித் தந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்ததாயிற்று.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

శ్రీరఙ్గశ్రీమదాఖ్యేన పరకాలానుజీవినా ।
రచితేయం సతాం ప్రీత్యై ద్వయతాత్పర్యదీపికా ॥

ஶ்ரீரங்கஶ்ரீமதாக்யேந பரகாலாநுஜீவிநா ।
ரசிதேயம்ஸதாம்ப்ரீத்யை த்வயதாத்பர்யதீபிகா ॥

ஸ்ரீபரகாலார்யரருளிச்செய்த ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில்
த்வயப்ரகரணம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

పరకాలార్యదాసేన శ్రీరఙ్గశ్రీమతాధునా ।

శరణ్యాభిమతశ్లోక తాత్పర్యమనుసన్ధధే ॥

பரகாலார்யதாஸேந ஶ்ரீரங்கஶ்ரீமதாதுநா ।

ஶரண்யாபிமதஶ்லோக தாத்பர்யமநுஸந்ததே ॥

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்.

ப்ரணவோக்த பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷத்வஜ்ஞாநவானாய், அதில் அகாரத்தில் தா(஧ா)த்வர்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிற பகவந்நிருபாதிக ரக்ஷகத்வத்தையும் தத்விஷயமாய் ததேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்தையும், அதில் விபக்தியாலே ப்ரதிபாதிக்கிற ததிஷ்டவிநியோகார்ஹஶேஷத்வத்தையும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாக நமஶ்ஶப்தோக்தமான வத்பந்தபாரதந்த்ர்யத்தையும் ஸவிபக்திக நாராயணபதோக்தமான பகவதநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜநவி(஧ு)துர பகவத்ப்ரயோஜநைகரஸிகஸ்வரூபமான ததேகபோக(஧ோ)த்வத்தையும் யதாவாகவநுஸந்தித்தவனுக்கு நமஶ்ஶப்தோக்தமானவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது த்வயத்தில் பூர்வவாக்யத்தாலே.

அதில் நமஸ்ஸில்ப்ரதிபாதிக்கிற பாரதந்த்ர்யாநுரூபமாக ப்ரதிபாதிக்கிற ஸித்தோபாயத்தை உபாயவரணம்பண்ணுகிற தன்னுடைய அநாதிகாலார்ஜிதமான மநோவாக்காயகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹ்யாபசாரரூப நாநாவிதாபசாரத்தையும், தந்நிபந்தநமாக "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" "ஹந்யாம்". என்கிறபடியே ஆஸுரியான யோநிகளிலே தள்ளியறுத்துத்தீற்றுவேனென்றிருக்கிற ஈஶ்வரஹ்ருதயத்திலமுற்றியையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஹேதுவானவவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையும் நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிகிலஜகந்நிருபாதிக நிர்வாஹகத்வத்தாலே, (க) "అభీతః పావకోపమమ్-அபீத:பாவகோபமம்" என்கிற

(க) ரா-அ-கக-உக

படியே அநுகவரியனாயிருக்கிறபடியையுமறிந்து அச்சீற்றத்தை யாற்றி அவன் திருவடிகளிலே தன்னைச் சேரவிடுகைக்குத் தன்னோடும் அவனோடும் ஸத்தாநிபந்தநமான ஸம்பந்தமுடையளாய், தன்ஸ்வரூபரூபகுண சேஷ்டிதங்களாலும் ஆலிங்கநாலாபவிலோகநாதி விலாஸபேதங்களாலும் நிரங்குசஸ்வதந்த்ரனானவனை யடக்கியாளவல்லளாய் அவன் தன் ஸைஶ்வரூப்பமெல்லாவற்றோடுங்கூட ஸர்வகாலமுமநுபவியாநின்றாலும் அபூர்வவத்விஸ்மயங்களைப்பண்ணுகிற தன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனானவனையும் மதிமயங்கப்பண்ணவல்லவளாய் நித்யாநபாயிநியான பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாக, அபராதஜ்ஞாநாதிகளாலே அபிபூ(பீ4பூ4)தமாய் புருஷகாரபூதையான வவளாலே உத்பூதங்களான வாத்ஸல்யாதிகளைமுன்னிட்டு ஸ்வரூபகுணங்களிலுங்காட்டில்தானேஉபாயமாகவற்றாய் ஶுபாஶ்ரயமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைத்தனக்கு அநுரூபமான ப்ரகாரத்தாலே புரஸ்கரித்துப்பற்றியிருக்குமவனுக்கு நாராயணபதோக்தமான வர்த்தத்தைவிவரிக்கிற உத்தரவாக்யத்தாலே ததேகபோக(ஞ்X)த்வரூபமான கைங்கர்யத்தை தத்ப்ரதிஸம்பந்திபூர்த்திஹேதுவானஶ்ரீமத்தையையும் தத்ஸ்வரூபப்ராப்ததாஹேதுவான ஸ்வாமித்வத்தையும் தத்ப்ரேரித்ருத்வஹேதுவான ஶரீரித்வத்தையும் தத்ப்ரயோஜநஹேதுவான ஶேஷித்வத்தையும், கைங்கர்யத்தினுடைய ப்ரீதிகாரிதத்வஹேதுவான வநுபவத்துக்கு விஷயமான ஸ்வரூபகுணாதிவைலக்ஷண்யத்தையுமநுஸந்தித்து அதில் ஸ்வகர்த்ருத்வ ஸ்வஸாரஸ்யாதிநிவ்ருத்திபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கிறவதிகாரிக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷமான வந்தவுபாயவரணம் ததிதரஸகலோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாயல்லதிராமையாலும், உபேயப்ரார்த்தனையும் நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனுக்கல்லது கூடாமையாலும் உபாயவரணத்தைத்ததங்கமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாக விதித்து, த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதோபாயனானவனுக்கு தத்பலாநுபவ ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும் நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறேனென்று நிவ்ருத்தவிரோதிகனுடைய நிர்ப்ப(ர்4)ரத்வாநுஸந்தாநத்தையும் சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறது சரமஶ்லோகம்.

இந்தவித்³யோபாயவரணம் ததிதரஸகலஸாதநாந்தரத்யாகபூர்வகமாகில் அந்தஸாதநாந்தரங்களைவிதிக்கிற ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணாதி ஸகலஶாஸ்த்ரங்களோடும், ததநுஷ்டாநத்தாலே முக்தரானாருண்டாகையாலே அநுஷ்டாநத்தோடும் இவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிறவிஶ்ஶ்லோகத்துக்குக் கீழுடங்களும் இவற்றைப் பரக்க வுபதேஶிக்கையாலே ப்ரகரணத்தோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இந்தத்யாகவிதி அநுபபந்நமென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்,

எங்ஙனேயென்னில் ;—" వస న్తే వస న్తే జ్యోతిషా యజేత - வஸந்தே வஸந்தே ஜ்யோதிஷா யஜேத," " జ్యోతిష్టోమేన స్వర్గకామో యజేత-ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத " என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் ஜ்யோதிஷ்டோமயாகத்தாலே யஜிப்பான் ; வஸந்தந்தோறும் யஜிப்பானென்றும், "యావజ్జీవమగ్నిహోత్రం జుహుయాత్ స్వర్గకామః-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாம:" என்று ஸ்வர்க்கார்த்தியானவன் யாவச்சரீரபாதம் அக்நிஹோத்ரம் பண்ணுவானென்றும், (௧) "ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மேண பாபமபநுததி" என்று தர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பாபத்தைப்போக்குவானென்றும், (௨) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேந தாநேந தபஸாநாஶகேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி" என்று நாஶகரமான பலாபி(ஸ)ஸந்தியை யொழிந்திருக்கிற யஜ்ஞதாநங்களாலும் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பெறுவர்களென்றும், (௩) "అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయాఽమృతమశ్నుతే— அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்வாவித்யயாऽம்ருதமஶ்நுதே" என்று அவித்யாஶப்தவாச்யமானகர்மத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் வித்யாஶப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநத்தாலே இஷ்டமான மோக்ஷத்தையும் பெறுவர்களென்றும், (௪) "సర్వాపేక్షా చ యజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వవత్-ஸர்வாபேக்ஷா சயஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத்" (௪) "సహకారిత్వేన చ-ஸஹகாரித்வேந ச" என்று வேத(ந)நவிஶேஷமான பக்தியோகம் கர்மாத்யங்கங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும் ; "யஜ்ஞேநதாநேந" என்கிற ஶ்ருதியுண்டாகையாலே; கமநஸாதநமானவஶ்வம் அநேகோப

(௧) தை-நா-௭௯ (௨) ப்ரு-௪-௪-௨௨ (௩) ஈஶா-௧௧
(௪) ப்ரஹ்மஸூ

கரணாபேக்ஷயாயிருக்குமாபோலே யென்றும், வித்யைக்கு ஸஹகாரியாகையாலே யென்றும் (க) "ఫలసమ్బన్ధస్యాకర్తృధియాత్మానంప్రీణన్తి, సప్రీతో లంఫలాయ-பலஸம்பிதிஸ்யா கர்மபிராத்மாநம்பிப்ரீஷந்தி,ஸப்ரீதோலம்பலாய" என்று பலஸம்பந்தத்திலிச்சையாலே †அநுஷ்ட்டேயமான கர்மங்களாலே பராமாத்மாவை ப்ரியப்படுத்தக்கடவன்; ப்ரீதனானவன் பலப்ரதாநத்தில் ஸமர்த்தனென்றும், (உ) "ఇయాజసోపిసుబహూన్యజ్ఞాన్ జ్ఞానవ్యపాశ్రయః। బ్రహ్మవిద్యామధిష్ఠాయతర్తుంమృత్యుమవిద్యయా-இயாஜஸோபிஸுபஹூந்யஜ்ஞாந்ஜ்ஞாநவ்யபாஶ்ரய:|ப்ரஹ்மவித்யாமதிஷ்டாய தர்த்தும் ம்ருத்யுமவித்யயா" என்று அவித்யாஶப்தவாச்யமான கர்மத்தினுடைய வநுஷ்டாநத்தாலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தைப்பற்ற அத்தாலே நாஶகரமான ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கைக்காக ஆத்மஜ்ஞாநவானாய்க்கொண்டு அநேகயஜ்ஞங்களை யஜித்தானென்றும்,

(ங)"వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణపరః పుమాన్। విష్ణురారాధ్యతే పన్థా నాన్యస్తత్తోషకారకః-வர்ணாஶ்ரமாசாரவதா புருஷேண பர:புமாந் | விஷ்ணுராராத்யதே பந்தா நாந்யஸ்தத்தோஷகாரக:" என்று ஸ்வவர்ணாஸ்ஶ்ரமோசித கர்மாநுஷ்டாநவானான புருஷனாலே ஸர்வவ்யாபகனாய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரன் ஆராதிக்கப்படும்; அதில்லாதவன் அவனை ப்ரியப்படுத்தமாட்டானென்று மித்யாதிகளாலே வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகவுடைத்தாய் ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மத்தினுடைய அவஶ்யாநுஷ்ட்டேயத்வம் சொல்லுகையாலும்,

அதுக்குமேலே, (ச) బ్రహ్మవిదాప్నోతిపరమ్-ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" என்று ப்ரஹ்மத்தையதாவாகவறிந்தவன் அந்தப் பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்றும்,(ச) "సత్యంజ్ఞానమనన్తంబ్రహ్మ యోవేదనిహితంగుహాయాంపరమేవ్యోమన్, సోశ్నుతేసర్వాన్కామాన్సహబ్రహ్మణావిపశ్చితా-ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம,யோவேதநிஹிதம்குஹாயாம்பரமேவ்யோமந், ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்காமாந்ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதா" என்று ஸத்யஶப்தவாச்யனாகையாலே அஸத்யஶப்தவாச்யமானவசித்திற

† 'ஶ்ரத்தையாலே" என்று அதிகபாடம்

(க) த்ரமிடபாஷ்யம் (உ) வி-பு-ரு-க-கஉ (ங) வி-பு-ங-அ-க
(ச) தை-ஆ-க

காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், ஜ்ஞானமென்று-அஸங்குசித ஜ்ஞானவானாகச் சொல்லுகையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞானனான பத்தா(பத்தா)த்மாவிலும் ஸங்கோசம்தீர்ந்து விகஸிதஜ்ஞானவானான முக்தாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தனாய், அநந்தமென்று விபுத்வநித்யத்வ ப்ரகாரித்வங்களாலே தேசகாலவஸ்துபிரபரிச்சிந்நமென்கையாலே அணுவாகையாலே பரிச்சிந்நஸ்வரூபனான நித்யாத்மாவிலும் வ்யாவ்ருத்தமாய் ஹ்ருதயகுஹையிலும் பரமவ்யோமத்திலுமிருக்கிற ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையாவனொருவனறிகிறான், அவன் ஜ்ஞானஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தோடேகூட அவன்குணங்களை யநுபவியாநிற்குமென்றும்,

(க) "తమేవంవిద్వానమృతఇహభవతినాన్యః పన్థాఅయనాయవిద్యతే-தமேவம்வித்வாநம்ருதஇஹபவதிநாந்யஃபந்தா அயநாயவித்யதே" என்று - கீழ், "సహస్రశీర్షాపురుషః-ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷஃ" என்று துடங்கி, "ఆదిత్యవర్ణంతమసస్తుపారే-ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்துபாரே" என்கிறவிடமறுதியாகச் சொல்லப்பட்ட ஸர்வஶக்தியுக்தனாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் புருஷஶப்தவாச்யனாய் காலத்ரயவர்த்தி ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் காலத்ரயத்துக்கும் ப்ரகாரியாய் மோக்ஷப்ரதனாய் விபூதித்வயத்துக்கும் நிர்வாஹகனாய் ஸர்வகாரணபூதனாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனாயிருக்கிற மஹாபுருஷனை ஏவம்பூதனாகவறிந்தவன் அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்தை ப்ராபிக்கும். இந்த மோக்ஷப்ராப்திக்கு ஏவம்ரூபஜ்ஞானமொழிய வேறு வழியில்லையென்றும்,

(உ) "బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి-ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி" என்று ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை யறிந்தவன் தத்ஸாரூப்யத்தைப் பெறுமென்றும், (௩) "తదావిద్వాన్ పుణ్యపాపేవిధూయనిరఞ్జనఃపరమంసామ్యముపైతి-ததாவித்வாந்புண்யபாபே விதூயநிரஞ்ஜநஃ பரமம்ஸாம்யமுபைதி" ப்ரஹ்மத்தை யதாவாக் வறிந்தவன் ப்ரஹ்மப்ராப்திக்கு விரோதியாய் ஸுகதுஃக்கங்களுக்கு ஹேதுவான புண்யபாபரூபகர்மங்களை நேராகவிட்டு அகல்மஷனாய் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸாம்யாபத்தியாகிற மோக்ஷத்தைப் பெறுமென்றும்,

---

(க) புருஷஸூக்தம். (உ). முண்ட-௩ உ-௯ (௩). முண்ட-௩-க-௩.

(க) " అసన్నేవ స భవతి, అసద్బ్రహ్మేతి వేద చేత్, అస్తి బ్రహ్మేతి చేద్వేద సన్తమేనం తతో విదుః - அஸந்நேவஸபவதி, அஸத்ப்ரஹ்மேதிவேதசேத், அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேதஸந்தமேநம் ததோவிது:" என்று ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமில்லாதவன் அஸத்கல்பன், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவானாகில் உஜ்ஜீவிக்குமென்றும், (உ) "ప్రశాసితారం సర్వేషామణీయాంసమణీయసామ్। రుక్మాభం స్వప్నధీగమ్యం విద్యాత్తు పురుషం పరమ్ - ப்ரஶாஸிதாரம்ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் । ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத்து புருஷம்பரம்" என்று ஸர்வநியந்தாவாய் அணுபூத பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் அணுபூதமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமாய் அசக்ஷுர்விஷயமாயிருக்கிற பரஸ்வரூபத்தை யறிவானென்றும், (ங) "యస్మిన్ ద్యౌః పృథివీ చాన్తరిక్షమోతం మనస్సహ ప్రాణైశ్చ సర్వైః, తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ, అమృతస్యైష సేతుః - யஸ்மிந்த்யௌ:ப்ருதிவீசாந்தரிக்ஷமோதம்மநஸ்ஸஹப்ராணைஶ்சஸர்வை:, தமேவைகம்ஜாநத ஆத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத, அம்ருதஸ்யைஷஸேது:" என்று யாவனொருவன் பக்கலிலே பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளும் மந:ப்ராணாதிகளும் கோப்புண்டுகிடக்கின்றன - அவனொருவனையு மறியுங்கோள்; அல்லாத வார்த்தைகளை விடுங்கோள்; அவ்வறிவு மோக்ஷத்துக்கு வழியென்றும்,

(ச) "క్షేత్రజ్ఞః కరణీజ్ఞానం కరణం తస్య తేన తత్ । నిష్పాద్య ముక్తికార్యం వై కృతకృత్యో నివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞ: கரணீஜ்ஞாநம்கரணம் தஸ்யதேநதத் ॥ நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்த்ததே" என்று கரணியான க்ஷேத்ரஜ்ஞன் கரணமானஜ்ஞாநத்தாலே முக்திகார்யத்தை நிஷ்பந்நமாக்கி க்ருதக்ருத்யனாய் மீளாநிற்குமென்றும், (ரு) "విజ్ఞానం ప్రాపకం ప్రాప్యే పరే బ్రహ్మణి పార్థివ । ప్రాపణీయస్తథైవాత్మా ప్రక్షీణాశేషభావనః - விஜ்ஞாநம்ப்ராபகம்ப்ராப்யேபரேப்ரஹ்மணிபார்த்திவ । ப்ராபணீயஸ்ததைவாத்மாப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவந:" என்று ப்ராப்யமான பரப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் ப்ராபகம் ஜ்ஞாநம்; ப்ராபிப்பான் ப்ரக்ஷீணாஶேஷபாவநனான வாத்மாவென்று மித்யாதிகளாலே கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநத்தை பகவத்ப்ராப்தி ஸாதநமாக விதிக்கையாலும்,

---

(க) தை-ஆநந்த (உ) மநு-கஉ-கஉரு (ங) முண்ட-உ உ-ரு
(ச) வி-பு-சு-எ-கச (ரு) வி-பு-சு-எ-கரு

அந்த ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தாக்குமேலே, (க) "యమేవైష వృణుతే తేన లభ్య స్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్ - யமேவைஷவ்ருணுதே தேநலப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மாவிவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம்" என்று யாவனொருவனை ஆத்மபூதனான ஈஶ்வரன் வரிக்கிறான், அவனாலே பெறப்படும்; வரிக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்னுடைய விக்ரஹத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குமென்றும், (உ) "భక్త్యా చ ధృత్యా చ సమాహితాత్మా జ్ఞానస్వరూపం పరిపశ్యతీహ - பக்த்யாசத்ருத்யாசஸமாஹிதாத்மாஜ்ஞாநஸ்வரூபம்பரி பஶ்யதீஹ" என்று தைர்யத்தாலே ஸமாஹிதமான நெஞ்சையுடையவன் பக்தியாலே ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான பரமாத்மாவை இங்கே காணுமென்றும், (௩) "హృదా మనీషా మనసాభిక్లృప్తో య ఏతద్విదురమృతాస్తే భవన్తి - ஹ்ருதாமநீஷாமநஸாபிக்லுப்தோயஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்தி" என்று ஹ்ருச்சப்தவாச்யையான பக்தியை வடிவாகவுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே மநஸ்ஸாகிற கரணத்தாலே யறுதியிட்டு ஸந்திக்கிறார் யாவர் சிலர், அவர்கள் அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷத்தைப் பெறுவர்களென்றும்,

(௪) "నాథ యోనిసహస్రేషు యేషు యేషు వ్రజామ్యహమ్ । తేషు తేష్వచ్యుతా భక్తిరచ్యుతాస్తు సదా త్వయి - நாதயோநிஸஹஸ்ரேஷு யேஷுயேஷு வ்ரஜாம்யஹம் । தேஷுதேஷ்வச்யுதாபக்தி ரச்யுதாஸ்து ஸதாத்வயி" என்று-நாதனே! கர்மாநுகுணமாக வெத்தனையோநிகளிலே நான் பிறப்பன்; அவ்வோயோநிகளெல்லாவற்றிலும் ஆஶ்ரிதஸ்ரநழுவவிடாத வுன்பக்கிலே அச்யுதையான பக்தி யுண்டாகவேணும்; (௫) "సమస్తజగతాం మూలే యస్య భక్తిః స్థిరా త్వయి । ధర్మార్థకామైః కిం తస్య ముక్తిస్తస్య కరే స్థితా - ஸமஸ்தஜகதாம்மூலே யஸ்யபக்திஸ்ஸ்திராத்வயி । தர்மார்த்தகாமைஃகிந்தஸ்ய முக்திஸ்தஸ்யகரேஸ்திதா" என்று-அகில ஜகத்துக்கும் காரணபூதனான வுன் பக்கலிலே யாவனொருவனுக்கு அசலையான பக்தி யுண்டாகிறது; அவனுக்கு தர்மார்த்தகாமங்களால் ப்ரயோஜநமென்? மோக்ஷம் அவன் கையதன்றோவென்றும், இத்யாதிகளாலே கர்மஜ்ஞாநஸாத்யையான பக்தியை ப்ராப்திஸாதநமாக விதிக்கையாலும் கர்மஜ்ஞாந பக்திகளுடைய பரித்யாகம் ஶாஸ்த்ரவிருத்தம்,

---

(க) கட-வ-க-உ-உ௩ (உ) (௩) ஶ்வே-நா

(௪) வி-பு-க-உ௦-க௮ (௫) வி-பு-க-உ௦-உ௭

அவ்வளவன்றிக்கே, "[illegible]-ஶுகோமுக்தः, வாமதேவோமுக்தः" என்று முக்தரான ஶுகவாமதேவாதிகள், (௧) "[illegible]-உபமாநமஶேஷாணாம்ஸாதூநாம்" என்று ஸகல ஸாதுக்களுக்கும் உபமாநமான ப்ரஹ்லாத பரத ஸௌபரி முதலான வல்லாத முமுக்ஷுக்கள் இவர்களெல்லாரும் கர்மஜ்ஞாநாதிகளை யநுஷ்டித்தார்களென்கையாலே விலக்ஷணரானவர்களாலநுஷ்டிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுடைய த்யாகத்துக்கு அநுஷ்டாந விரோதமுண்டு;

அதுக்குமேலே, (௨) "[illegible]-நியதம்குரு கர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மணः । ஶரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்த்யேத் கர்மணः" என்று-நீ, உனக்கு நியதமான கர்மத்தைப் பண்ணு; ஜ்ஞாந நிஷ்டையிற் காட்டில் கர்மநிஷ்டை ஶ்ரேஷ்டை. உன்னுடைய ஶரீரயாத்ரையும் கர்மத்தை யொழிந்தபோது ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டாநமில்லாமையாலே ஸித்தியாதென்றும், (௨) "[illegible]-கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதயः" என்று-ஜநகாதிகளான யோகிகள் கர்மயோகத்தாலே ஆத்மப்ராப்திரூபையான ஸித்தியையடைந்தார்களென்றும், (௩) "[illegible]-ஸ்வகர்மநிரதஸ்ஸித்திம் யதாவிந்ததி தச்ச்ருணு! யதःப்ரவ்ருத்திர்ப்பூதாநாம்யேநஸர்வமிதம்ததம்। ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ச்யஸித்திம்விந்ததிமாநவः" என்று-ஸ்வகர்மத்திலே நிரதனானவன் யாதொருபடி ஸித்தியைப்பெற்றான்; அத்தைக்கேள்; ஸர்வபூதங்களினுடையவும்ப்ரவ்ருத்தி யாவனொருவன்பக்கல்நின்றுமாயிருக்கிறது. யாவனொருவனாலே இதெல்லாம் வ்யாப்தமாயிருக்கிறது. அவனை ஸ்வகர்மத்தாலே யர்ச்சித்து ஸித்தியைப்பெறக்கடவன் மநுஷ்யனானவனென்றும்,

(௪) "[illegible]-நியதஸ்யதுஸந்யாஸः கர்மணோநோபபத்யதே" என்று கர்மத்தில் நியதனானவனுக்கு

(௧) வி-பு-௧-௨௰-௨௰௬ (௨) கீ-௩-௨௰ (௩) கீ-
(௪) கீ-

அதினுடைய த்யாகமநுபபந்நமென்றும், (௧) "ఆరురుక్షోర్మునేర్యోగం కర్మ కారణముచ్యతే-ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம்கர்மகாரணமுச்யதே" என்று ஜ்ஞாநயோகத்திலே செல்ல வாசைப்பட்டவனுக்கு கர்மயோகத்தைக் காரணமாகச் சொல்லப்படாநின்றதென்றும், (௨) "యజ్ఞదానతపఃకర్మ నత్యాజ్యం కార్యమేవతత్ । యజ్ఞోదానంతపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్-யஜ்ஞதாநதப꞉கர்மநத்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஶ்சைவபாவநாநிமநீஷிணாம்" என்று யஜ்ஞதாநதபோரூபமானகர்மம் த்யாஜ்யமன்று; கர்த்தவ்யமே; யஜ்ஞதாநதபஸ்ஸுக்களே ஜ்ஞாநவான்களுக்குப் பாவநமாயிருக்குமென்றும்,

(௩) "శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాజ్జ్ఞానయజ్ఞః పరన్తప సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஜ்ஞாத் ஜ்ஞாநயஜ்ஞ꞉பரந்தப । ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தஜ்ஞாநேபரிஸமாப்யதே" என்று த்ரவ்யமயமான யஜ்ஞத்திற்காட்டில் ஜ்ஞாநயஜ்ஞம் மிகவும்ஶ்ரேஷ்டம்; அநுஷ்டிதமான கர்மங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநத்திலேகொடுவந்துமூட்டுமென்றும், (௪) "యథైధాంసి సమిద్ధోఽగ్నిర్భస్మసాత్కురుతేఽర్జున। జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా- யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்ப்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந । ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (௫) "నహిజ్ఞానేనసదృశంపవిత్రమిహవిద్యతే। తత్స్వయంయోగసంసిద్ధఃకాలేనాత్మని విన్దతి-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே। தத்ஸ்வயம்யோகஸம்ஸித்த꞉காலேநாத்மநிவிந்ததி" என்று எரிகிறவக்நியானது விறகுகளை யாதொருபடி பஸ்மஸாத்தாக்கும்; அப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வக்நி ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மஸாத்தாக்கும், ஜ்ஞாநத்தோடொக்கப் பரிசுத்தமாக்க வல்லது இந்த லோகத்திலில்லை. அந்த ஜ்ஞாநத்தைக் கர்மயோகத்திலே ஸித்தனானவன் காலக்ரமத்தாலே பெறாநிற்குமென்றும்,

(௬) "భోక్తారంయజ్ఞతపసాంసర్వలోకమహేశ్వరమ్ । సుహృదంసర్వభూతానాంజ్ఞాత్వామాంశాన్తిమృచ్ఛతి-போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் । ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஜ்ஞாத்வாமாம் ஶாந்திம்

---

(௧) கீ-௬-௩ (௨) கீ-௧௮-௫ (௩) கீ-௪-௩௩
(௪) கீ-௪-௩௭ (௫) கீ-௪-௩௮ (௬) கீ-௫-௨௯

ருசிசக்தி" என்று யஜ்ஞதபஸ்ஸுக்களாலே வருகிற பலங்களுக்கு போக்தாவாய் ஸர்வலோக மஹேச்வரனாய் ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தாக வென்னை யறிந்து ஆத்மாநுபவமுடையான் ஶாந்தியை யடையாநிற்குமென்றும், (க) "భక్త్యామామభిజానాతియావాన్యశ్చాస్మి తత్త్వతః। తతో మాంతత్త్వతోజ్ఞాత్వావిశతేతదనన్తరమ్-பக்த்யாமா மபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மிதத்வத:। ததோமாம்தத்வதோஜ்ஞாத்வாவிஶதேததநந்தரம்" என்று பக்தியோகத்தாலே என்னை உள்ளபடி யறியாநிற்கும்; அநந்தரம்பதாவாக வென்னை ப்ராபியாநிற்குமென்றும்,

(உ) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్యఅహమేవంవిధోఽర్జున। జ్ఞాతుంద్రష్టుంచతత్త్వేన ప్రవేష్టుంచపరన్తప- பக்த்யாத்வநந்யாஶக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந। ஜ்ஞாதும்த்ரஷ்டுஞ்சதத்வேநப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப" என்று அநந்யையான பக்தியாலே ஏவம்விதனை நானறிகைக்கும் ப்ராபிக்கைக்கும் ஶக்யனென்றும், (ங) "మద్భక్తింలభతేపరామ్-மத்பக்திம்லபதேபராம்" என்று என்பக்கலிலே பரையான பக்தியைப் பெறுமென்றும், (ச) "మన్మనాభవమద్భక్తోమద్యాజీమాంనమస్కురు। మామేవైష్యసిసత్యం తేప్రతిజానే ప్రియోఽసిమే - மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸிஸத்யம்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று என்பக்கலிலே நெஞ்சை வை, உனக்கு நல்லனான வென்னைக்குறித்து யஜி; என்னை நமஸ்கரி; இப்படிச்செய்தால் என்னையே அடையக்கடவை; உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறேன்; நீ எனக்கு ப்ரியனாகாநின்றாயாகையாலேயென்று மித்யாதிகளாலே பதினெட்டோத்தாலும் ஆதரத்தோடே பரக்க வுபதேஶிக்கப்பட்ட கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாதிகளுடைய த்யாகம் ப்ரகரண விருத்தம்;

ஆகவிப்படி ஶாஸ்த்ரவிரோதமும் அநுஷ்டாந விரோதமும் ப்ரகரணவிரோதமும் பிறக்கையாலே இதிற் சொல்லுகிற த்யாகம் அர்த்தமாகமாட்டாதென்று சிலர் சொல்லுவார்கள்;

அவை யில்லாமையாலே அது அர்த்தமாகமாட்டாது; எங்ஙனேயென்னில்; (ரு) "యోబ్రహ్మాణంవిదధాతిపూర్వంయోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతితస్మై - తంహిదేవమాత్మ బుద్ధిప్రసాదం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే -

(க) கீ-கஅ-டுடு (உ) கீ-கக-டுச (ங) கீ- (ச) கீ-கஅ-சுடு
(ரு) ஶ்வே-சு-கஅ

யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்யோவைவேதாம்ஸ்சப்ரஹிணோதி தஸ்மை। தம்ஹிதேவமாத்மபுத்திப்ரஸாதம் முமுக்ஷுர்வைஸரணமஹம்ப்ரபத்யே" என்று சதுர்த்தஸபுவநஸ்ரஷ்டாவாய் ப்ரதாநனை ப்ரஹ்மாவையாவனொருவன் முன்பு ஸ்ருஷ்டித்தான்; யாவனொருவன் அவனுக்கு வேதப்ரதாநம் பண்ணினன்; ஸர்வேஸ்வரனாய் ஆத்மாத்மஜ்ஞாநஜநகனாயிருக்கிறவவனை முமுக்ஷுவான நான் ஸரணம் புகுகிறேனென்றும்,

(க) "బ్రహ్మణేత్వా మహస ఓమిత్యాత్మానం యుఞ్జీత-ப்ரஹ்மணேத்வா மஹஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று நிரவதிகதேஜோரூபமான ப்ரஹ்மத்தின்பொருட்டு ஆத்மாவை ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிப்பானென்றும், (உ) "న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానశుః- நகர்மணாநப்ரஜயாதநேநத்யாகேனைகே அம்ருதத்வமாநஸு:" என்று கர்மயோகாதிகளாலன்றிக்கே அவற்றினுடைய த்யாகமாகச்சொல்லுகிற ப்ரபத்தியாலே அம்ருதத்வரூபமான மோக்ஷம்பெற்றார்களென்றும், (ங) "సన్న్యాసస్త్యాగ ఇత్యుక్తశ్శరణాగతిరిత్యపి- ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்தஸ்ஸரணாகதிரித்யபி" என்று ந்யாஸத்தையும் த்யாகத்தையும் ஸரணாகதியையும் பர்யாயமாகச்சொல்லுகிறதிறே.

(ச) "సత్యం తపో దమశ్శమో దానం ధర్మః ప్రజనమగ్నయోఽగ్నిహోత్రం యజ్ఞః- ஸத்யம்தபோதமஸ்ஸமோதாநம்தர்ம:ப்ரஜநமக்நயோக்நிஹோத்ரம் யஜ்ஞ:" என்று சொன்ன கர்மயோகத்திலும், "మానసమ్-மாநஸம்" என்று சொன்ன ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களிலும் அதிகம் ந்யாஸஸப்தவாச்யமான ப்ரபத்தியென்றும், அந்தந்யாஸமாகிறது, (ச) "న్యాస ఇతి బ్రహ్మ-ந்யாஸ இதி ப்ரஹ்ம" (ச) "ந்யாஸ இத்யாஹுர்மநீஷிணோப்ரஹ்மாணம்" என்கிற ப்ரபத்தவ்யமான பகவத்விஷயமென்றும், அதுதான், (ச) "తస్మాన్న్యాసమేషాం తపసామతిరిక్తమాహుః- தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" (ரு) "తేషాన్తు తపసాం న్యాసమతిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్ - தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தந்தபஸ்ஸ்ருதம்" என்கிறபடியே ஸர்வாதிகமான வுபாயமென்றும்,

---

(க) தை-நா-எகூ (உ) தை-நா (ங) பாஞ்சராத்ரம்
(ச) தை-நா-கூ-ஙு0 (ரு)

(க)"సర్వోపాధివినిర్ముక్తం క్షేత్రజ్ఞం బ్రహ్మణి న్యసేత్ । ఏతజ్జ్ఞానఞ్చ జ్ఞేయఞ్చ శేషోऽన్యో గ్రన్థవిస్తరః- ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ப்ரஹ்மணி ந்யஸேத்। ஏதத்ஜ்ஞாநஞ்சஜ்ஞேயஞ்சஶேஷோந்யோக்ரந்தவிஸ்தர:" என்று ப்ரக்ருத்யாதிவிலக்ஷணனாகவாத்மாவையறிந்து அவனைப்ரஹ்மத்தின்பக்கலிலே ந்யஸிப்பான்; இதுவேஅறிவும், அறியப்படுவதும்; இதொழியவையெல்லாம் க்ரந்தப்ரபஞ்சமே; நிரர்த்தகமென்றும்.(உ)"సర్వేషామేవ లోకానాం పితా మాతా చ మాధవః । గచ్ఛధ్వమేనం శరణం శరణ్యం పురుషర్షభాః- ஸர்வேஷாமேவலோகாநாம்பிதாமாதாசமாதவ:। கச்சத்வமேநம்ஶரணம்ஶரண்யம்புருஷர்ஷபா:" என்று ஸர்வலோகத்துக்கும் ஹிதபரனான பிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன்; புருஷஶ்ரேஷ்டரே! ஶரண்யனானவனைச் சரணம் புகுருங்கோளென்றும்,(௩)"దుర్యోధన హృషీకేశం ప్రపద్యస్వ జనార్దనమ్- துர்யோதநஹ்ருஷீகேஶம்ப்ரபத்யஸ்வஜநார்த்தநம்" என்று துர்யோதனனே! ஹ்ருஷீகேஶனான ஜநார்த்தனனை ப்ரபத்திபண்ணென்றும்,

(௪) "తం ప్రభిన్నశిరోగ్రీవమాస్యేన సుస్రుతశోణితమ్ । విలోక్య శరణం జగ్ముస్తత్పత్న్యో మధుసూదనమ్- தம்ப்ரபிந்நஶிரோக்ரீவமாஸ்யேநஸ்ருதஶோணிதம்। விலோக்யஶரணம்ஜக்முஸ்தத்பத்ந்யோமதுஸூதநம்" என்று திருவடிகளாலே மிதிபுண்டுநொந்த காளியனைக்கண்டு அவனுடைய பத்நிகள் மதுஸூதனனை க்ருஷ்ணன்திருவடிகளிலே ஶரணம்புக்கார்களென்றும், (௫) "ఆర్తో వా యది వా దృప్తః పరేషాం శరణాగతః । అరిః ప్రాణాన్ పరిత్యజ్య రక్షితవ్యః కృతాత్మనా- ஆர்த்தோவாயதிவாத்ருப்த:பரேஷாம்ஶரணாகத:। அரி:ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:க்ருதாத்மநா" என்று ஆர்த்தனாகவுமாம், த்ரு(த்ரு)ப்தனாகவுமாம், ஶரணாகதனானவன் ஶத்ருவானாலும் ப்ராணன்களைவிட்டு ரக்ஷிக்கப்படுமென்றும், (௬) "తమనన్తమజం విష్ణుమచ్యుతం పురుషోత్తమమ్ । భక్తప్రియం సురశ్రేష్ఠం భక్త్యా త్వం శరణం వ్రజ- தமநந்தமஜம்விஷ்ணுமச்யுதம்புருஷோத்தமம்। பக்தப்ரியம் ஸுரஶ்ரேஷ்டம் பக்த்யாத்வம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று அபரிச்சிந்நஸ்வரூபனாய் நித்யனாய் ஸர்வவ்யாபகனாய் ஆஶ்ரிதரைநழுவவிடாத

(க) (உ) பாரத-ஆரண்ய (௩) பாரத-
(௪) வி-பு-ரு- (௫) ரா-யு-௧அ-உஅ (௬)

கனாய் பக்தப்ரியனாய் ஸர்வதேவதைகளிலுமதிகனான புருஷோத்தமனை பக்தியோடே ஶரணம்புகுவென்றும்,

(க) "దురాచారోఽపి సర్వాశీ కృతఘ్నో నాస్తికః పురా । సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయా శరణం యది । నిర్దోషం విద్ధి తం జన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః- துராசாரோபிஸர்வாஶீக்ருதக்நோநாஸ்திக:புரா | ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம்ஶ்ரத்தயாஶரணம்யதி | நிர்தோஷம்வித்திதம்ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:" என்று துராசாரனாய் ஸர்வாஶியாய் ஒருவன்பண்ணின உபகாரத்தை யில்லைசெய்யுமவனாய் நாஸ்திகனாய் இவற்றிலே நெடுங்காலமடியிட்டுப்போந்தவனேயாகிலும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரத்தையோடே ஶரணமாக வாஶ்ரயிக்குமாகில் ஶரண்யனான பரமாத்மாவினுடைய ப்ரபாவத்தாலே அவனை நிர்தோஷனாக புத்திபண்ணென்றும், (உ) "తావదార్తిస్తథావాఞ్ఛా తావన్మోహస్తథాసుఖమ్। యావన్నయాతి శరణం త్వామశేషాఘనాశనమ్- தாவதார்த்திஸ்ததாவாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம் | யாவந்நயாதிஶரணம்த்வாமஶேஷாகநாஶநம்" என்று ஸர்வபாபநாஶகனான வுன்னைச் சரணம்புகான்யாதோரளவில், அவ்வளவுமிறே ஐஶ்வர்யப்ரம்ஶமடியாக வருகிற வார்த்தியும் அபூர்வைஶ்வர்யவாஞ்சையும் ஆத்மஜ்ஞாநாபாவமாகிற மோஹமும் பகவதநுபவாலாபநிபந்தநமானவஸுகமுமென்றும், (ங) "శరణ్యం శరణం యాతో గోవిన్దం నావసీదతి ஶரண்யம்ஶரணம்யாதோகோவிந்தம்நாவஸீததி" என்று ஶரண்யனான கோவிந்தனைச் சரணம் புக்கவர்களுக்கு ஒருகாலும் அவஸாதமில்லை யென்றும்,

(ச) "వృథైవ భవతో యాతా భూయసీ జన్మసన్తతిః। తస్యామన్యతమం జన్మ సఞ్చిన్త్య శరణం వ్రజ- வ்ருதைவபவதோயாதா பூயஸீஜந்மஸந்ததி: | தஸ்யாமந்யதமம்ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்யஶரணம்வ்ரஜ" என்று போக(భో×)மோக்ஷாதியோக்யமன்றியிலே வ்யர்த்தமே போனஜந்மங்களிலே யொருஜந்மமாக நினைத்து இஜ்ஜந்மத்திலே ஶரணம்புகுவென்றும், இத்யாதிகளாலே ஸர்வதர்மபரித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபத்தியை மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும் பின்னையும் ஸ்வாமி

(க) ஸாத்வ-சகூ-உக (உ) வி-பு-க-கூ-எங (ங)
(ச) வி-பு-

மதபுருஷார்த்தங்களுக்கு ஸாதநமாகவும் சொல்லுகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதமுமில்லை.

கண்டு முசுகுந்தாதிகள் ப்ரபத்தியாலே மோக்ஷம்பெற்றார்களென்கையாலே அநுஷ்டாநவிரோதமில்லை; இப்ப்ரகாரந்தன்னிலே, (க) "దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా। మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే - தைவீஹ்யேஷா குணமயீ மமமாயா துரத்யயா। மாமேவ யேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று எனக்கு லீலோபகரணமாய் ஸத்வாதிகுணமயியான வென்னுடையமாயை ஒருவரால் அவிழ்க்கப்போகாது; என்னையே ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்யாவர் சிலர் அவர்கள் என்மாயையைக் கடப்பார்களென்றும், (உ) "యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్ - யேயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்" என்று யாவர் சிலர் யாதொருபடி என்னை ப்ரபத்திபண்ணுகிறார்; அவர்களை அப்படியே பஜியாநிற்பனென்றும்,

(௩) "తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే యతః ప్రవృత్తిః ప్రసృతా పురాణీ - தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே யதஃப்ரவ்ருத்திஃப்ரஸ்ருதாபுராணீ" என்று யாவனொருவன்பக்கல்நின்றும் ப்ரவ்ருத்திபுண்டாகிறது; காரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், (௪) "ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి। భ్రామయన్సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా। తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత। తత్ప్రసాదాత్పరాం శాన్తిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్ - ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுந திஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா। தமேவஶரணம்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத। தத்ப்ரஸாதாத்பராம்ஶாந்திம் ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வப்ராணிகளையும்யந்த்ராரூடங்களாக்கிமாயையாலே ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு ஹ்ருதயப்ரதேஶத்திலே நில்லாநிற்கும்; அவனையே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் உபாயமாகவடை; அவனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பரையான ஶாந்தியையும் ஶாஶ்வதமான ஸ்தாநத்தையும் ப்ராபிப்புதியென்று மித்யாதிகளாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் உபாயமாக ப்ரபத்தியைப் பலபடியாக விதிக்

(க) கீ-எ-கசு (உ) கீ- (௩) கீ-கரு-ச

(௪) கீ-கஅ-சுக

கையாலே ப்ரகரணவிரோதமில்லாமையாலே இப்ப்ரலோகத்திற் சொல்லுகிற கர்மாதித்யாகவிதியும் தத்யாகபூர்வகமான வித்யோபாயவரணவிதியும் அத்யந்தமுபபந்நம்;

ஆனால் இது கர்மஜ்ஞாநாதிகளை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்தோடே விரோதிக்கையாலே துர்ப்பலமாய் இதிற்சொல்லுகிறவர்த்தம் அநுபபந்நமாகாதோவென்னில்; ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரந்தன்னோடே விரோதிக்கையாலே கர்மாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ரந்தான் துர்ப்பலமாய் அவ்வர்த்தம் அநுபபந்நமாகவுமாயிருக்கையாலே அது சொல்லவொண்ணாது.

இப்படி விரோதம்சொல்லும்போது நாஸ்திக்யாதிஶயத்தாலே பரஹிம்ஸாபரரான சேதநரைக் குறித்து அவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக விதிக்கிற ஶ்யேநவிதிக்கும் ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸம்பிறந்து ஐஹிகமாயும்ஆமுஷ்மிகமாயுமுள்ள புருஷார்த்தங்களைக் காமிக்கிறவர்களைக் குறித்து விதிக்கிற ஜ்யோதிஷ்டோமாதி விதிக்கும் ஸம்ஸாரபீ(ரு)தனானவனைக் குறித்து விதிக்கிற மோக்ஷ விதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும்,

ப்ராஹ்மணதர்மமாக விதிக்கிற யஜந யாஜநாத்யயநாத்யாபநதாநப்ரதிக்ரஹங்களுக்கும் க்ஷத்ரியதர்மமானயஜநாத்யயநதாநங்களுக்கும், வைஶ்யதர்மமாக விதிக்கிற க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகளுக்கும் ஶூத்ரதர்மமாக விதிக்கிற ஶுஶ்ரூஷைக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும்,

ப்ரஹ்மசாரி தர்மமாகவிதிக்கிற ஸமிதாதா(ஹ)நாதிகளுக்கும், க்ருஹஸ்ததர்மமான பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளுக்கும் வாநப்ரஸ்ததர்மமாக விதிக்கிற வநவாஸாதிகளுக்கும் பிக்ஷுதர்மமாகவிதிக்கிற காஷாயதண்டதாரணாதிகளுக்கும் அந்யோந்யவிரோதம் பிறக்கையாலும், (க) "न हिंस्यात् सर्वा भूतानि-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி" என்கிற பூதஹிம்ஸாநிஷேத விதிக்கும், (உ) "अग्नीषोमीयं पशुमालभेत अக்நீஷோமீயம்பஶுமாலபேத" என்கிற பஶ்வாலம்பவிதிக்கும் பரஸ்பரவிரோதம் வருகையாலும், (ங) "यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयात்

(க)   (உ)   (ங) ஆபஸ்த-ஶ்ரௌ-க

యాత్-யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்'' என்கிற நித்யாக்நி ஹோத்ரவிதிக்கும், (௩) "సర్వ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య-ஸந்ந்யஸேத்ஸர்வகர்மாணி'' என்கிற த்யாகவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

(௪) "జ్ఞానామృతేన తృప్తస్య కృతకృత్యస్య యోగినః । నైవాస్తి కించిత్కర్తవ్యమస్తి చేన్న స తత్త్వవిత్-ஜ்ஞாநாம்ருதேநத்ருப்தஸ்யக்ருதக்ருத்யஸ்யயோகிநः । நைவாஸ்திகிஞ்சித்கர்த்தவ்யமஸ்திசேந்நஸதத்வவித்'' என்கிற கர்மத்யாகத்துக்கும், (௫) "యజ్ఞేన దానేన తపసానాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి-யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி'' என்கிற ஜ்ஞாநஸாதநகர்மாநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

கர்மஸாத்யமான ஜ்ஞாநம் மோக்ஷஸாதநமென்கிற ஜ்ஞாநயோகத்தினுடைய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும், (௬) "విద్యాంచావిద్యాంచ యస్తద్వేదోభయం సహ । అవిద్యయా మృత్యుం తీర్త్వా విద్యయామృతమశ్నుతే-வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்சயஸ்தத்வேதோபயம்ஸஹ । அவித்யயாம்ருத்யும்தீர்த்வாவித்யயாம்ருதமஶ்நுதே'' என்று ஜ்ஞாநயோகத்தையும் கர்மயோகத்தையும் யாவனொருவன் கூடவறிகிறான்; அவன் கர்மயோகத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ஜ்ஞாநயோகத்தாலே இஷ்டப்ராப்தியையும் பெறுமென்றும், (௭) "ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం యథా ఖే పక్షిణాం గతిః । తథైవ జ్ఞానకర్మభ్యాం ప్రాప్యతే పురుషోత్తమః-உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாம்யதாகேபக்ஷிணாங்கதிः । ததைவஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ப்ராப்யதேபுருஷோத்தமः'' என்று பக்ஷி தன்பக்ஷத்வயத்தாலும் ஆகாஶத்திலே பறக்குமாபோலே ஜ்ஞாநகர்மங்களிரண்டாலும் பரமாகாஶநிலயனான ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராபிக்கப்படுமென்றும், (௮) "యథాన్నం మధుసంయుక్తం మధు చాన్నేన సంయుతమ్ । ఏవం తపశ్చ విద్యా చ సంయుక్తం భేషజం మహత్-யதாந்நம்மதுஸம்யுக்தம்மதுசாந்நேநஸம்யுதம் । ஏவம்தபஶ்சவித்யா சஸம்யுக்தம்பேஷஜம்மஹத்'' என்று மதுஸம்யுக்தமான அந்நமும் அந்நஸம்யுக்தமானமதுவும் க்ஷுத்துக்கு பே(ஷ)ஷஜமாமாபோலே, கர்மஸாத்யமாய் தத்நுரூபாநுஷ்டாநஸஹிதமான ஜ்ஞாநமும், ஜ்ஞாநஸாதநமான கர்மமுமாகிற கர்மஜ்ஞாநஸமுச்சய மோக்ஷஸாதநவிதிக்கும் விரோதம்வருகையாலும்,

---

(௩) உ) (௫) ப்ருஹ-௬ ௪-௨௨
(௪) ஈஶா-௧௧ (௭). (௮)

இந்த ஸமுச்சயவிதிக்கும், (௧) "నాయమాత్మా ప్రవచనేన లభ్యో న మేధయా న బహునా శ్రుతేన। యమేవైష వృణుతే తేన లభ్యస్తస్యైష ఆత్మా వివృణుతే తనూం స్వామ్- நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ஶ்ருதேந। யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய ஸ்தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்" என்று கர்மஜ்ஞாநங்களால் புருஷார்த்தம் லப்யமன்று; தத்பாகபூர்வகமான பக்தியோகத்தாலே லப்யமென்கிற பக்தியோகவிதிக்கும் விரோதம் வருகையாலும்,

(௨) "సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్ -ஸதேவ ஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீத்" என்கிற ஸச்சிதாநந்தரூபமாத்ரோபாஸநமாகிற ஸத்வித்யையோடே — (௩) "అథయ ఇహాత్మానమనువిద్య వ్రజన్త్యేతాంశ్చ సత్యాన్ కామాన్, తేషాం సర్వేషు లోకేషు కామచారో భవతి- அதய இஹாத்மாநமநுவித்ய வ்ரஜந்த்யேதாம்ஶ்ச ஸத்யாந்காமாந், தேஷாம் ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி" என்று-அநந்தரம் யாவர் சிலர் பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஸத்யகாமாதிகுணவிஶேஷங்களையும் கூட அறிந்து உபாஸிக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு ஸர்வலோகங்களிலும் காமசாரித்வமுண்டாமென்கிற ஸகுணோபாஸநபரையான த(ద)ஹரவித்யையும் விரோதிக்கையாலும்,

உபாஸ்யவஸ்துவை, (௪) "యస్సర్వజ్ఞస్సర్వవిత్ -யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்" (௫) "పరాస్య శక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే । స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియా చ- பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ ஶ்ரூயதே। ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்று யாவனொருவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறான்; அவனுடைய ஶக்தி அநேகப்ரகாரையாயிருக்கும்; ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநபலாதிகளையுடையனாயிருக்குமென்கிற ஸகுணவாக்யத்தோடே "நிர்க்குணம், நிரஞ்ஜநம் - నిర్గుణం, నిరఞ్జనమ్" என்கிற நிர்க்குணவாக்யத்துக்கு விரோதம் வருகையாலும்,

(௬) "య ఏషోऽన్తరాదిత్యే హిరణ్మయః పురుషో దృశ్యతే హిరణ్యశ్మశ్రుర్హిరణ్యకేశ ఆప్రణఖాత్సర్వ ఏవ సువర్ణః, తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ, సుహారజతం వాసః- ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யதே। ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:, தஸ்ய

(௧) கட-௧-௨-௨௩ (௨) சாந்தோ-௬-௨-௧ (௩) சாந்தோ-௮-௧-௬
(௪) முண்ட-௧-௧-௯ (௫) ஶ்வே-௬-௮ (௬) சாந்தோ-௧-௬-௬

யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ ! மஹாரஜதம்வாஸ:" என்று ஆதித்யமண்டலத்தின்நடுவே ஹிரண்மயனான புருஷன் காணப்படாநின்றான்; ஆபாதசூடம் ஹிரண்யவர்ணனாயிருக்கிற வவனுக்கு அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்கள் திருப்பரியட்டம் பொன்னொக்க வுடையாயிருக்குமென்றும், (௧) "ధ్యేయస్సదాసవితృమణ్డలమధ్యవర్తీ నారాయణస్సరసిజాసనసన్నివిష్టః। కేయూరవాన్మకరకుణ్డలవాన్కిరీటీహారీహిరణ్మయవపుర్ధృతశఙ్ఖచక్రః- த்யேயஸ்ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தி நாராயணஸ்ஸரஸிஜாஸநஸந்நிவிஷ்ட: ! கேயூரவாந்மகரகுண்டலவாந்கிரீடீஹாரீ ஹிரண்மயவபுர்த்ருதஶங்க சக்ர:" என்று ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியாய் செவ்வித்தாமரைப் பூவை யாஸநமாகவுடையனாய் தோள்வளையும் குழையும் திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையும் திகழும் பொன்மேனியுமாய் நிற்பானாய், ஶங்கசக்ரகதாதரனான நாராயணன் த்யேயனென்கிற விக்ரஹத்தோடே, (௨) "యత్తదద్రేశ్యమగ్రాహ్యమగోత్రమవర్ణమచక్షుశ్శ్రోత్రం తదపాణిపాదంనిత్యంవిభుంసర్వగతంసుసూక్ష్మం యద్భూతయోనింపరిపశ్యన్తిధీరాః-யத்ததத்ரேஶ்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரம் ததபாணிபாதம்நித்யம்விபும்ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம்யத்பூதயோநிம்பரிபஶ்யந்திதீரா:" என்று சக்ஷுரிந்த்ரியக்ராஹ்யமின்றிக்கே மாநஸஜ்ஞாநவேத்யமுமின்றிக்கே நாமவர்ணாதிரஹிதமுமாய் சக்ஷுஶ்ஶ்ரோத்ரபாணி பாதாதிரஹிதமாய் நித்யமாய் அநவச்சிந்நபரிமாணமாய் ஸர்வத்ரவ்யாப்தமாய் அதிஸூக்ஷ்மமாய் ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும்வஸ்துவை தி(தீ)ரானார் உள்ளபடி காண்பர்களென்றும்,*ரூபவர்ணாதி நிர்த்தேஶவிஶேஷண விவர்ஜிதமாயிருக்குமென்றும் சொல்லுகிற ரூபாதிநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும்,

(௩) "పాదోఽస్యవిశ్వాభూతాని త్రిపాదస్యామృతందివి- பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதந்திவி" என்று லீலாவிபூதி ஒருகாலும் திவ்யவிபூதி முக்காலுமாயிருக்குமென்கிற விபூதித்வயத்தோடே (௪) "నేహనానాస్తికిఞ్చన-நேஹநாநாஸ்திகிஞ்சந" என்கிற நாநாத்வநிஷேதம் விரோதிக்கையாலும் இப்படி ஆபாதசூடம் பரஸ்பரவிருத்தமாய்த்தோற்றுகிற ஶாஸ்த்ரங்களும்விடவேண்டிவரும்.

---

(௧) (௨) முண்டக-௧-௧-௬

அப்போது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையும் ஆஸ்திக்யமுமின்றியிலே யொழியுமாகையாலே இப்படிவருகிற விரோதத்தை குணவர்ணாஶ்ரமபாக ருச்யாதிபேதங்களாலே வேறுபட்டுவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாக்கிப் பரிஹரிக்கக்கடவது.

எங்ஙனேயென்னில்; தமோகுண ப்ராசுர்யநிபந்தநமான பரஹிம்ஸாபரதையாலும் ரஜஃப்ராசுர்யநிபந்தநமான க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தார்த்தித்வத்தாலும் ஸத்வப்ராசுர்யநிபந்தநமான முமுக்ஷுத்வத்தாலும் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே ஶ்யேநவிதிக்கும் மோக்ஷவிதிக்கும் வருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம்; ஹிம்ஸாநிஷேதம் ஸாமாந்யமாகையாலும் பஶுவிஶஸநவிதி கர்மநிபந்தநமாகையாலும் அவற்றுக்குண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம். நித்யாக்நிஹோத்ரவிதி தத்யாகவிதிகள்கர்மயோகநிஷ்டையும் ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டையுமாகிறவதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே அவற்றுக்குவருகிற விரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸமுச்சயவிதியும் கர்மயோகத்தில் விஶ்வாஸமாந்த்யத்தாலே உபயஸாபேக்ஷனைக் குறித்தாகையாலே பரிஹ்ருதம். பக்திவிதியும், கர்மஜ்ஞாநஸஹக்ருதையானபக்தியே கார்யகரமாவதென்கிற பாகம் பிறந்த வதிகாரிக்காகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களோடு அதுக்குண்டானவிரோதம் பரிஹ்ருதம். ஸத்வித்யைதஹரவித்யைகளுக்குவருகிற விகல்பமும் ஸ்வரூபமாத்ரத்திலும் குணவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்திலுமுண்டான ருசிவிசேஷத்தால்வந்த வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

ஸகுணவாக்யத்துக்கும் நிர்க்குணவாக்யத்துக்குமுண்டான விரோதம், (௧)“అపహతపాప్మా విజరో విమృత్యుర్విశోకో విజిఘత్సోఽపిపాసః సత్యకామః సత్యసంకల్పః- அபஹதபாப்மாவிஜரோவிம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோஉபிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பஃ” என்று ஹேயப்ரதிபடனாகையாலே அபஹதபாப்மாவாயிருக்கும். நித்யயௌவநஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு ஏகரூபனாயிருக்கையாலே ஜராரஹிதனாயிருக்கும், நித்யனாகையாலே நாஶரஹிதனாயிருக்கும்; நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபனாகையாலே விஶோகனாயிருக்கும். அகர்மவஶ்யனா

(௧) சாந்தோ-அ-எ-௧

கையாலே க்ஷுத்பிபாஸாதிராஹிதனாயிருக்குமென்கிற ஹேயகுண ராஹித்யத்தையும், ஸத்யமான காமங்களையுடையனாயிருக்கும், ஸத்யமான ஸங்கல்பங்களையுடையனாயிருக்குமென்கிற கல்யாணகுண ஸாஹித்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்.

நிர்விக்ரஹஸவிக்ரஹங்களுக்குண்டான விரோதமும்,(க) "இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:- இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ:" என்கிற இச்சாக்ருஹீதமான விக்ரஹத்தையும், கர்மாதீநமானஶரீரபரிக்ரஹ மில்லாமையும் சொல்லுகிறதாகையாலே பரிஹ்ருதம்; (உ) "நேஹ நாநாஸ்தி-நேஹநாநாஸ்தி" என்கிறவாக்யம் த்ரவ்யபேதத்தாலே பி(ந்)ந்நமான விபூதித்வயத்தினுடையவும் விஶிஷ்டைக்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலே விபூதியோகம்சொல்லுகிற வாக்யத்துக்கு† முண்டான விரோதம் பரிஹ்ருதம்.

ஆகவிப்படி பரஸ்பரவிருத்தமான வர்த்தவிஶேஷங்கள் குணவர்ணாதிபே(த)தபிந்நமாய் வருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமானவோபாதி இதுவும்அதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்.

அதாவது(ங) "உணர்ந்துணர்ந்து" என்கிறபடியே ப்ரக்ருதே: பரமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் பகவச்சேஷமாய் ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வாதிவிஶிஷ்டமாயிருக்குமாத்ம ஸ்வரூபமென்றறிந்து,ததநுகுணமான புருஷார்த்தம்ஸ்வயத்நஸாத்யமென்கிறவளவிலேநிற்கிறவனைக்குறித்து கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை விதிக்கிறது; (ச) "உணர்வுமுயிருமுடம்பும் மற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம், உணர்வைப்பெறவூர்ந்து" என்றும்,(ரு) "மெய்ம்மையைமிகவுணர்ந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநாதிகளெல்லாம் புறவிதழாம்படி சரமமானபகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகபோக(ய)மாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபமென்றறிந்து, அந்தபகவதேகபோகத்வமாகிற புருஷார்த்தம் பரதந்த்ரமாய் பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நத்தால்ஸித்தியாது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவனாலே லப்யமென்றறிந்து, (சு) "என்னன்

(க) வி-பு-சு-எ-அச (உ) ப்ருஹ-சு-ச-கக (ங) தி-வாய்-க-ங-சு
(ச) தி-வாய்-அ-அ-ங (ரு) திருமாலை-ஙஅ (சு) தி-வாய்-ரு-அ-ங
† இங்கே சிலபதம் காணவில்லை

செய்கேன்” என்கிறபடியே ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வரக்ஷண ஜ்ஞாநாபாவத்தாலும், புருஷார்த்தம் அநந்யஸாத்யமென்கிற ஜ்ஞாநவத்தையாலும் பக்திபாரவஶ்யத்தாலும் அநந்யகதிகளாய், பலத்தில் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநமாகிற விளம்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவர்களுமாயிருக்கிறவர்களைக் குறித்து ப்ரபத்தியோகத்தை விதிக்கிறதென்கை.

இப்படி ஜ்ஞாநவிபாக(ஜா) நிபந்தநமான ருசியைப்பற்றிவருகிற வதிகாரந்தோறும் வ்யவஸ்திதவிஷயமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநாதிவிதாயக ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் ப்ரபத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரத்துக்கும் விரோதப்ரஸங்கமே பிடித்தில்லை. ஶாஸ்த்ரசோ(ஜோ)திதமான ஸகலதர்மங்களும் ஸர்வர்க்கு முபாதேயமல்லாமையாலும் (க) “యావానర్థ ఉదపానే సర్వతస్సంప్లుతోదకే। తావాన్ సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః॥ யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே । தாவாந்ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதஃ” என்று குணத்ரயவஶ்யராய் பகவல்லீலாவிஷயபூதரான சேதநரைக்குறித்து அவ்வோருடைய குணருசிகளுக்கு அநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரசோதிதமான வர்த்தங்களில், ஸர்வத்ர பரந்துகிடக்கிற ஜலத்தில் த்ருஷார்த்தனுக்கு ஸ்வதாஹஶாந்திக்களவானதே அபேக்ஷிதமாமாபோலே அறிவுடையனவனுக்கு ஸ்வாதிகாராநுகுணமானதே அபேக்ஷிதமாய் தத்வ்யதிரிக்தங்களானவை த்யாஜ்யமென்கையாலும், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களில் ஸ்வவர்ணஸ்வாஶ்ரமாதிகளுக்கு விஹிதமான தர்மங்களை உபாதேயமாகவிதித்து தத்வ்யதிரிக்த வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை த்யாஜ்யத்வேந விதிக்கையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூப தர்மாநுஷ்டாநத்தாலும் வ்யதிரிக்த தர்மத்யாகத்தாலுமல்லது ஶாஸ்த்ரவஶ்யதைதான் கூடாமையாலும், ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானாய் பகவதேகரக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்திபாகிற ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்திலே யிழியுமவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகார்யமாய் அஹங்காரகர்ப்பமான கர்மயோகாதிகளினுடைய த்யாகவிதி அத்யந்தமுபபந்நமென்றதாயிற்று.

(உ) “సన్న్యస్య సర్వకర్మాణి... ఉపాయో యం చతుర్థస్తే ప్రోక్తశ్శృణు యత్ఫలప్రదః। అస్మిన్ హి వర్తమానానాం విధా విప్రనిషేవితే। పూర్వే త్రయ ఉపాయాస్తే నైవేయురనుపాసనాః- ஸந்யாஸஸ்த்யாகஇத்யுக்தஶ்ஶரணாகதிரித்

(க) கீ-உ-சக (உ) அஹிர்ப்பு-ஸம்

யபி । உபாயோயம்சதுர்த்தஸ்தேப்ரோக்தஶ்ஶீக்ரபலப்ரதஃ । அஸ்மிந்ஹிவர்த்தமாநாநாம்விதௌவிப்ரநிஷேவிதே। பூர்வேத்ரயஉபாயாஸ்தேபவேயுரமநோஹராஃ" என்று ஸங்யாஸஶப்தத்தாலும் த்யாகஶப்தத்தாலும் ஶரணாகதிஶப்தத்தாலும் சொல்லப்பட்ட சதுர்த்தோபாயமான ப்ரபத்தி ஆரப்த(ப்த)ஶரீராவஸாநத்திலே பலப்ரதமாகையாலே ஶீக்ரபலப்ரதமாயிருக்கும்; ப்ராஹ்மணோத்தமராலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கிறவிந்தவிதியிலே நடக்குமவர்களுக்கு முன்பு சொன்னகர்மஜ்ஞாநபக்தி யென்கிற மூன்றுஉபாயங்களும் மநோஹரங்களன்று. ஆகையாலே அநுரூபங்களன்றென்று ப்ரபத்தியினுடையஉத்கர்ஷமும் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய வபகர்ஷமும் பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும் சொல்லிற்று.

(க) "సాధనంభగవత్ప్రాప్తౌసఏవేతిస్థిరామతిః । సాధ్యభక్తిస్స్మృతాసైవప్రపత్తిరితిగీయతే । ఉపాయోభక్తిరేవేతితత్ప్రాప్త్యాయాతుసామతిః । ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవగరీయసీ । ఉపాయభక్తిఃప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తిస్తుసాహంత్రీ ప్రారబ్ధస్యాపిభూయసీ- ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தௌஸஏவேதிஸ்திராமதிஃ । ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவ ப்ரபத்திரிதிகீயதே । உபாயபக்திரேதஸ்யாஃ பூர்வோக்தைவகரீயஸீ। உபாயபக்திஃப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ । ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ" என்று பகவத்ப்ராப்திக்கு பகவானே உபாயமென்கிற வ்யவஸாயாத்மகஜ்ஞாநம் ஸாத்யபக்தியாக வநுஸந்திக்கப்படும்; அதுவே ப்ரபத்தியென்றுசொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்திக்கு பக்தியே உபாயமென்கிற நினைவுக்கு உபாயபக்தியென்றுபேர். இத்தைப் பற்ற முன்புசொன்னப்ரபத்தி ஶ்ரேஷ்டை; அதுக்கு ஹேது- உபாயபக்தியென்கிறபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தமான பூர்வாகோத்தரா(கு)க ரூபமானபாபத்தைப்போக்குமத்தனை; ஸாத்யபக்தியென்கிற ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்தத்தையும் நஶிப்பிக்குமாகையாலே யென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வோபாயாதிக்யம் ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

இப்படி அதிகாரிபேதத்தாலே அவிருத்த(த்த)மாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆபாதப்ரதீதியில் ஆபாஸமாகத்தோற்றுகிற விரோதத்தைப்

(க) லக்ஷ்மீதந்த்

பரிஹரிக்கைக்காகச் சிலர் வேதோக்தமான தர்மங்களுக்கதிகாரமில்லாத ஸ்த்ரீஶூத்ர திர்யாகாதிகள் பாலமூகாந்தபதி(బధి)ராதிகள் இவர்களுக்கு ப்ரபத்தியோகம் விதிக்கிறது; அல்லாத த்ரைவர்ணிகருக்கு கர்மஜ்ஞாநாதிகள் விதிக்கிறதென்று விஷயவிபாச(భాగ)ம் பண்ணினார்கள்; (க) "మాంహిపార్థవ్యపాశ్రిత్యయేఽపిస్యుః పాపయోనయః। స్త్రియోవైశ్యాస్తథాశూద్రాస్తేఽపియాన్తిపరాంగతిమ్। కింపునర్బ్రాహ్మణాఃపుణ్యాభక్తారాజర్షయస్తథా-மாம்ஹிபார்த்தவ்யபாஶ்ரித்யயேபிஸ்யுஃ பாபயோநயஃ। ஸ்த்ரியோவைஶ்யாஸ்ததாஶூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்கதிம்। கிம்புநர்ப்ராஹ்மணாஃபுண்யாபக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா" என்று, பார்த்தனே! பாபயோநிகளான ஸ்த்ரீஶூத்ரவைஶ்யாதிகள்யாவர் சிலர்; அவர்களும் என்னையாஶ்ரயித்து பரையானகதியை ப்ராபிப்பர்கள்; புண்யயோநிகளான ப்ராஹ்மணர், ராஜர்ஷிகள் பக்தராயிருக்கிறவர்கள், என்னைபஜித்துப் பரகதியைப்ராபிப்பர்களென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ, வென்கையாலே ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கும் பஜநாதிகாரமுண்டாகையாலும், கர்மஜ்ஞாநாதிகளைவிட்டு ப்ரபத்தியைப்பண்ணென்றுவிதிப்பது தர்மாதிகாரமுள்ள விடத்தேயாகிலும், இந்த பக்த்யநதிகாரஹேதுவான ஜாத்யாதிவைகல்யமில்லாத க்ஷத்ரியனான அர்ஜுநனைக்குறித்து தர்மங்களைவிட்டு என்னைப்பற்றென்று விதிக்கையாலும், அந்தவிஷயவிபாச(భాగ)ம் அயுக்தம்.

தர்மஶப்தத்தாலே பலாதிகளைச்சொல்லுகிறதாய் பலஸங்ககர்த்த்ருத்வங்களைப்பரித்யஜித்து தர்மஸ்வரூபமாத்ரத்தை யநுஷ்டியாநின்றுகொண்டு ததங்கமாக ப்ரபத்தியைப்பண்ண மோக்ஷஸித்தியுண்டாமென்கிற தென்பர்கள் சிலர்;

இவ்விடத்தில் பலத்யாகபூர்வகமாக தர்மத்தை யநுஷ்டியென்று சொல்லாமையாலும், பலத்யாகத்தைச்சொல்லி ஸ்வரூபநிஷேதம் பண்ணுமையாலே தர்மஸ்வரூபாநுஷ்டாநம் ப்ரஸ்துதமானலும், (உ) "కర్మణ్యేవాధికారస్తేమాఫలేషుకదాచన। మాకర్మఫలహేతుర్భూర్మాతేసఙ్గోఽస్త్వకర్మణి-கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷுகதாசநமா கர்மபலஹேதுர்ப்பூர்மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி" என்று கர்மத்திலே உனக்கதிகாரம்; பலத்திலதிகாரமில்லை; கர்மபலஹேதுவாகாதே

(க) கீ-௯-௩௨ (உ) கீ-உ-௪௭

கொள்; உனக்குக்கர்மாநுஷ்டாநத்தில் அஸங்கமுண்டாவதென்கை யாலே பலாதித்யாகம் சொல்லவொண்ணாமையாலும், லக்ஷ்யாபல த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன வேண்டிவது, தர்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னுமிடத்தில் விரோதமுண்டானபோதாகையாலும். (க) "నిశ్చయం శృణు మే తత్ర త్యాగే భరతసత్తమ । త్యాగో హి పురుషవ్యాఘ్ర త్రివిధస్సంప్రకీర్తితః । యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యం కార్యమేవ తత్ । యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్ । ఏతాన్యపి తు కర్మాణి సఙ్గం త్యక్త్వా ఫలాని చ । కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్- நிஸ்சயம்ஸ்ருணுமேதத்ர த்யாகேபரதஸத்தம । த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதஃ । யஜ்ஞதாநதபஃகர்ம ந த்யாஜ்யம்கார்யமேவதத் । யஜ்ஞோதாநம்தபஸ்சைவ பாவநாநிம நீஷிணாம் । ஏதாந்யபிதுகர்மாணி ஸங்கம்த்யக்த்வாபலாநிச । கர்த்தவ்யாநீதிமேபார்த்தநிஸ்சிதம்மதமுத்தமம்" இத்யாதிகளாலே கீழ்ச் சொன்ன பலத்யாகத்தை நிகமிக்கிறதென்றும்போதும் நிகமநத்தில் பலமில்லாமையாலும், (௨) "ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యాద్గుహ్యతరం మయా । విమృశ్యైతదశేషేణ యథేచ్ఛసి తథా కురు- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்குஹ்யாத் குஹ்யதரம்மயா । விம்ருஸ்யைததஸேஷேண யதேச்சஸிததாகுரு" என்றிப்படி குஹ்யாத்குஹ்யதரமான ஜ்ஞாநம் உனக்கென்னாலே சொல்லப்பட்டது; நீ இவற்றையடங்கவிசாரித்து யாதொருபடி இச்சித்தாய்; அப்படியேசெய்யென்று முன்பேநிகமித்துவிட்டு, (௩) "సర్వగుహ్యతమం భూయశ్శృణు మే - ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஸ்ஸ்ருணுமே" என்று முன்புசொன்னகுஹ்யதரமான தர்மாதிகளிற்காட்டில் குஹ்யதமமாகையாலே விலக்ஷணமான வித்ததர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்; கேளென்று இதினுடைய வைலக்ஷண்யம் முன்பே ப்ரஸ்துதமாகையாலும் இதின் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸோகநிவ்ருத்தி ஸ்வரஸமாகப் பிறக்கையாலும், இங்கு நிகமிக்கிறதென்கை புநருக்தியாகையாலும் பலத்யாகம் சொல்லுகிறதென்கிறபக்ஷம் துஷ்டம்.

சிலர் அநாதிகாலார்ஜிதமான பாபங்களினுடைய நிராஸபூர்வக நிரதிஸயமாக பகவத்ப்ரேமரூபேண நடக்கப்பட்ட பக்தியோகாரம்ப விரோதியான நாநாவிதபாபங்களுக்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக விதிக்கிற க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயண கூஸ்மாண்டாதிகளான ப்ராயஸ்சித்த

(க) கீ-௧௮-௪ (௨) கீ-௧௮-௬௩ (௩) கீ-௧௮-௬௪

தர்மங்கள் சிரகாலேந அநுஷ்டிக்குமவையாகையாலும் துஷ்கரங்களாகையாலும் அவற்றைவிட்டு தத்ஸ்தாநே யென்னைப்பற்றென்றுசொல்லுகிற தென்பர்கள்; பக்தியோகாரம்பவிரோதி துஷ்க்ருதத்தையுடையனல்லாமையாலும், ஜிதேந்த்ரியனானமையாலும் பக்த்யாரம்பவிரோதி பாபநிபந்தநஶோகமும் ப்ராயஶ்சித்தமும் கீழ்ப்ரஸ்துதமல்லாமையாலும் மோக்ஷஸாதந பூதகர்மாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை ப்ராயஶ்சித்ததர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்கைக்கும் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸர்வஶப்தத்துக்குப்பொருளில்லாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

சிலர் கர்மயோகாதிகளிலே ப்ரம்ஶமுண்டாகில் தத்ப்ராயஶ்சித்தமாக ப்ரபத்தியைவிதிக்கிற தென்பர்கள்; (க) "ఏషా తేఽభిహితా సాంఖ్యే బుద్ధిర్యోగే త్విమాం శృణు- ஏஷாதேபிஹிதாஸாங்க்யேபுத்திர்யோகேத்விமாம்ஶ்ருணு" என்று ஆத்மயோகத்தில் இந்தபுத்தி உனக்குச் சொல்லப்பட்டது; கர்யோகத்திலிந்தபுத்தி உனக்குச்சொல்லப்படுகிறது; காமயோகத்தி லிந்தபுத்தியைக்கேளென்று கர்மயோகத்தைச்சொல்ல வாரம்பித்தவளவிலே, (உ) "నేహాభిక్రమనాశోఽస్తి ప్రత్యవాయో న విద్యతే-நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்திப்ரத்யவாயோநவித்யதே" என்று இந்தக் கர்மயோகத்தில் ஆரப்த(ఢ)மானவம்ஶத்துக்கு நாஶமில்லை; நடுவுவிச்சிந்நமானால் ப்ரத்யவாயமுமில்லையென்று ப்ராயஶ்சித்த நிரபேக்ஷமாகவும் சொல்லுகையாலே அதுவுமர்த்தமன்று.

(௩) "తమేవం విదిత్వాఽతిమృత్యుమేతి నాన్యః పన్థా విద్యతేఽయనాయ-தமேவம் விதித்வாதிம்ருத்யுமேதிநாந்யஃபந்தாவித்யதேயநாய" என்று ஜ்ஞாநயோகத்தாலே ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்கலாமதொழிய ப்ராப்திக்கு உபாயம்வேறில்லை யென்றும், (௪) "తమేవైకం జానథ ఆత్మానమన్యా వాచో విముఞ్చథ-தமேவைகம்ஜாநதாத்மாநமந்யாவாசோவிமுஞ்சத" "అమృతస్యైష సేతుః-அம்ருதஸ்யைஷஸேதுஃ" என்று பரமாத்மாவான ஸர்வேஶ்வரனொருவனையுமே யறியுங்கள்; அவ்வறிவே அம்ருதஸ்வரூபமான மோக்ஷத்துக்குவழி; அல்லாதவார்த்தைகளை விடுங்களென்று, ஜ்ஞாநயோகத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், தந்நிஷ்டனுக்குக் கர்த்தவ்யமொன்றுமில்லையென்று, கர்மத்யாகம்-"జ్ఞా

(க) கீ-உ-௩௯ (உ) கீ-உ-௪௰ (௩) ஶ்வே-௩-௮ (௪) முண்ட-உ-உ-௫

க்ஷ்யேதத்ப்ரஸ்ய-ஜ்ஞாநாம்ருதேநத்ருப்தஸ்ய'' என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லுகையாலும், ஜ்ஞாநயோகலாபத்துக்கு தத்ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸ்தாநே என்னைப்பற்றென்று சொல்லுகிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள் ;

(க) "కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః- கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதயஃ'' என்று கர்மந்தன்னை மோக்ஷஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், (உ) "యజ్ఞేన దానేన తపసా నాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి- யஜ்ஞேநதாநேநதபஸாநாஶகேநப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி'' என்று கர்மத்தை ஜ்ஞாநஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலும், த்யாகாநந்தரம் ஜ்ஞாநயோகவாசகமாயிருப்பதொரு ஶப்தமில்லாமையாலும் "ஶரணம்வ்ரஜ'' என்கிறவாக்யம் ஆத்மஜ்ஞாநவாசகமல்லாமையாலும், ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்துக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவிதிக்கையாலும், (ங) "యథా పుష్కరపలాశ ఆపో న శ్లిష్యన్తే, ఏవమేవంవిది పాపం కర్మ న శ్లిష్యతే-யதாபுஷ்கரபர்ண ஆபோ நஶ்லிஷ்யந்தே, ஏவமேவம்விதி பாபம் கர்மநஶ்லிஷ்யதே'' என்று யாதொருபடி தாமரையிலையில்நீர்தங்காது; அப்படியே ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டன்பக்கல் பாபம்ஸம்ஶ்லேஷியாதென்றும், "జ్ఞానాగ్నిః-ஜ்ஞாநாக்நிஃ'' இத்யாதிப்படியே ஜ்ஞாநமாகிற வஹ்நிதானே ஸர்வகர்மங்களையும் பஸ்மமாக்குமென்னும், (௪) "యథైషీకాతూలమగ్నౌ ప్రోతం ప్రదూయేత, ఏవం హాస్య సర్వే పాప్మానః ప్రదూయన్తే - யதைஷிகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத, ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாநஃப்ரதூயந்தே'' என்று நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோலே ஸகலபாபங்களும் நஶிக்குமென்றும், இத்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநயோகந் தன்னாலே ஸகலபாபங்களும் போமென்கையாலே இங்குச்சொல்லுகிற "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்கிற ஸ்வயம்பாபவிமோசநோக்தி சேராமையாலும், (ரு) "చోదనాలక్షణోఽర్థో ధర్మః-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோ தர்மஃ'' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாதநபூதகர்மஜ்ஞாநாதிவாசகமான தர்மஶப்தத்தை கர்மயோகமாத்ரத்திலே ஸங்கோசிப்பிக்கவொண்ணாமையாலும், விஹிதஜ்ஞாநத்துக்கு அங்கமாக விஹிதமானகர்மத்தைவிட்டால் விஹிதகர்மத்யாகமாகிற தூஷணம்வருகையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று ;

(க) கீ-ங-உ௦ (உ) ப்ரு-ரு-௪-உஉ (ங) சாந்தோ-௪-கச-ங
(௪) சாந்தோ-ரு-உச-ங (ரு) பூர்வமீமாம்ஸா

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டே என்னை ஶரணவரணம் பண்ணுவா னென்று ஶரணாகதிப்ரஶம்ஸையிலே இதுக்குத் தாத்பர்யம்; தர்ம த்யாகத்திலன்றென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்;ப்ரஶம்ஸையைக் காட் டுகிற அபிஶப்தமில்லாமையாலும், தர்மங்களினுடைய த்யாகம் விருத்த(ஃ)மாகையாலே, ஸருந்திக்கல்பித்தாலும் ப்ரஶம்ஸையால் "மாஶுச:" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தி கூடாமையாலும் அதுவுமர் த்தமாகமாட்டாது;

பஶுவிதியில் பஶுதந்த்ரத்தைப்பண்ணுதல், பூர்ணாஹுதி யைப்பண்ணுதல் செய்வானென்று பஶுதந்த்ரத்யாகத்தில் தாத்பர் யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாநமாத்ரத்திலே தாத்பர்யமா னாற்போலே இங்கும் தர்மத்யாகத்திலே தாத்பர்யமில்லை; ப்ரபத்த் யநுஷ்டாநத்திலே தாத்பர்யமென்கிற பக்ஷமும், ஸாதநாந்தரபரித் யாகமில்லாதபோது அநுஷ்டிக்கவொண்ணாத ப்ரபத்திக்கு பஶு தந்த்ரத்யாகத்தில் தாத்பர்யமின்றிக்கே பூர்ணாஹுத்யநுஷ்டாந மாத்ரத்திலே தாத்பர்யமாகவிதிக்கிற பூர்ணாஹுதிந்யாயம் த்ருஷ் டாந்தமல்லாமையாலே அர்த்தமன்று;

தர்மஶப்தத்தாலே பகவத்வ்யதிரிக்த தேவதாந்தராராதநரூப மாக வேதவேதாந்தங்களிற் சொல்லுகிற தர்மத்தைச்சொல்லுகிற தாய், அந்த தர்மங்களைவிட்டு மோக்ஷோபாயமாக பகவத்ஸமாஶ்ரய ணத்தைப் பண்ணுவானென்று, இதரதேவதாப்ரதிஸம்பந்திக கர்ம நிவ்ருத்திபூர்வகமாக பகவதேகப்ரதிஸம்பந்திகமானகர்மத்தைவிதிக் கிறதாய், அத்தாலே பகவத்விஷயத்தோடே ஐகாந்த்யம் விதிக்கிற தென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்; தேவதாந்தரங்கள் இங்கு ப்ரஸ்துத மல்லாமையாலும், ப்ரஸ்துதமானாலும், (௧) "యేప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాన్వితాః । తేపి మామేవ కౌన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్-யேப்யந்யதேவ தாபக்தா யஜந்தேஶ்ரத்தயாந்விதா: । தேபிமாமேவ கௌந்தேய யஜ ந்த்யவிதிபூர்வகம்" என்று யாவர் சிலர் அந்யதேவதாபக்தராய்க் கொண்டு ஶ்ரத்தையோடே யஜிக்கிறார்கள் ; அவர்களும்நம்மையே யஜிக்கிறார்களென்கையாலே தேவதாந்தராராதநத்திலும் பகவதை காந்த்யத்துக்கு விரோதமில்லை யென்கையாலும், ஶரணவரணமா கிறது-ஸமாஶ்ரயணமாத்ரமின்றிக்கே உபாயப்ரார்த்தநாரூபமாகை

(௧) கீ-௯-௨௩

யாலேதர்மஸப்தம் தத்ப்ரதிகோடியாய்க்கொண்டு த்பாஜ்யமான ஸாதநதர்மத்தைக் காட்டுமதொழிய கேவலம் ஆராதநரூபமான தர்மத்தைக் காட்டாமையாலும் அதுவுமர்த்தமன்று;

சிலர், ஶரணாகதிவிரோதிகளான தர்மங்களைவிட்டு ஶரணாகதியைப் பண்ணுவாயென்று சொல்லுகிறதென்பர்கள்; விரோதித்தவற்றைவிடுகைக்கு விதிவேண்டாவாகையாலும், தர்மஶப்தம் விருத்த(ஜ)கர்மத்தைவ(ஷ)சியாமையாலும், ஸர்வதர்மங்களையுமென்கை கூடாமையாலும், அதுவுமர்த்தமன்று.

ஸர்வதர்மங்களைவிட்டு நின்றவனுக்கு விஹிததர்மபரித்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக "ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ப்ரபத்தியைவிதிக்கிறதென்பர்சிலர்; அதுவுங்கூடாது; அவற்றுக்கு நியதப்ராயஶ்சித்தமாகவிதிக்கிற தர்மங்களோடே விரோதிக்கையாலும், விதிவிஷயபூதரானவர்ஜுநனுக்கு விஹிததர்மத்யாகப்ரஸங்கமில்லாமையாலும், விதிக்கப்படுகிற விந்தப்ராயஶ்சித்ததர்மந்தான் பலஸாதநதர்மத்யாகத்தைப்பற்றவோ? பலவிது(ர)ரதர்மத்யாகத்தைப் பற்றவோ வென்று விசாரித்தால், பலஸாதநதர்மமநுஷ்டியாதபோது பலாபாவமாத்ரமொழிய தோஷமில்லாமையாலே ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷையில்லை.

இஞ்சபலஸாதநதர்மப்ராயஶ்சித்தமாகில், நான் மோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்கிற வுக்திகூடாது. பலவிதுரமானநித்யநைமித்திகதர்மங்களில் நைமித்திகதர்மத்யாகத்தில் பேதேந ப்ராயஶ்சித்தமின்றிக்கே நிமித்தம்வந்தபோது ததநுபந்தியான நைமித்திகத்தை யநுஷ்டிக்கவே அதினுடையதோஷம் பரிஹ்ருதம். அதுக்கு அதிகாரமுண்டாகத்தனையொழிய ப்ராயஶ்சித்த தர்மத்துக்கு அதிகாரமில்லை. நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னப்பார்க்கில், தத்த்யாகத்தைப்பற்றவிதிக்கிற ப்ராயஶ்சித்தகர்மத்தோடே விரோதிக்கும்.

அந்த ப்ராயஶ்சித்த தர்மங்களாதல், ஶரணவரணமாதலென்று ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், அந்தப்ராயஶ்சித்ததர்மங்கள் ஸாமாந்யமான ஶரணவரணத்தைப்பற்ற ப்ரபலமாகையாலே ஸமவிகல்பமாகச் சொல்லவொண்ணாது.

அந்ததர்மங்களும் ஶரணவரணமுங்கூட நித்யகர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாமென்று ஸமுச்சயமாகச் சொல்லப்பார்க்கில், ஏகஶப்தத்தில் சொல்லுகிற வவதா(ர)ணத்துக்குவிரோதம்வரும்; அவைதான் இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸந்நிஹிதங்களுமல்ல; ஆகையாலே ஸமுச்சயம் கூடாது.

அஸந்நிஹிதங்களான வந்தப்ராயஶ்சித்தங்கள்தான் ஸ்வதந்த்ராதிகாரங்களுமாயிருக்கும்; ஆகையாலே விஹிததர்மத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமாக ஶரணவரணம் விதிக்கிறதென்னுமர்த்தமநுபபந்நம்.

பக்தியோகத்துக்கு அங்கமான கர்மாதிகளிலே வைகல்யம் பிறந்தால் தத்ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரபதநமென்பர் சிலர்; தர்மஶப்தம் அங்கஸஹிதமாய் வேதோக்தமான ப்ரதாநோபாயத்தை யல்லது அங்கதர்மமாத்ரத்தை வசியாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ர வாசகமென்கைக்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், அங்கதர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லும்போது தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருகையாலும் அதுசொல்லவொண்ணாது.

அங்கதர்மவைகல்யப்ராயஶ்சித்தமாம்போது, ஶக்யாம்ஶத்யாகப்ராயஶ்சித்தமோ? அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமோவென்று விகல்பித்தால், அதிகாராநுகுணமான வநுஷ்டாநஸமயத்தில் ஸாமாந்யேந ஸர்வவர்ணாஶ்ரமதர்மங்களும் ஒருவனாலநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டப்போகாமையாலும், ஒருவனைக்குறித்து விதியில்லாமையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபமான விஹிதங்களானவற்றில் ஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமொழிய அஶக்யாம்ஶத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னவொண்ணாது. ஶக்யாம்ஶயத்யாக ப்ராயஶ்சித்தமென்னில் அவற்றைக்குறித்து விதிக்கிற அந்த ப்ராயஶ்சித்தங்களோடே விரோதிக்கும். ஆகையாலே அங்கவைகல்ய ப்ராயஶ்சித்தமென்கிற பக்ஷம் துஷ்டம்.

சிலர் கீழ்விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதி ஸாதநவிஶேஷங்களை நிகமித்துத் தலைக்கட்டுகிறதித்தனை யல்லது தத்த்யாகத்தை விதிக்கிறதன்றென்பர்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (க) "ఏవముక్త్వా హృషీకేశం గుడాకేశః పరన్తప - நயோத்ஸ்யாமீதிகோவிந்தமுக்த்வா தூஷ்ணீம்பபூவஹ" (உ)"ఛిన్నసంశయః - ரமோபஸ்தஉபாவிஶத்" என்று நான்

(க) கீ-உ-கூ (உ) கீ-க-சஎ

யுத்தம்பண்ணக்கடவேனல்லேனென்று தேர்த்தட்டிலே விழுந்த வர்ஜுநனை யுத்தத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்கைக்காக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமாகையாலும், (க) "నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః । శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధ్యేదకర్మణః-நியதம்குருகர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: । ஶரீரயாத்ராபிசதேநப்ரஸித்த்யேதகர்மண:" (௨) "ధర్మ్యాద్ధి యుద్ధాచ్ఛ్రేయోఽన్యత్ క్షత్రియస్య న విద్యతే । లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్ కర్తుమర్హసి-தர்ம்யாத்தியுத்தாத்ஶ்ரேயோந்யத்க்ஷத்ரியஸ்யநவித்யதே । லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று கர்மத்தை நியதமாகப்பண்ணு; கர்மாநுஷ்டாநமே ஶ்ரேஷ்டம்; கர்மவிதுரனானவனுக்கு ஶரீரயாத்ரையும் ஸித்தியாது. க்ஷத்ரியனானவனுக்கு தர்மஸஹிதமான யுத்தத்திற்காட்டில் நல்லதுமில்லை. லோகஸங்க்ரஹத்தைப் பார்த்தாலும் கர்மத்தைச்செய்யென்றமித்யாதிகளாலே கர்மம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமென்கையாலும்,(௩) "అథ చేత్త్వమిమం ధర్మ్యం సంగ్రామం న కరిష్యసి । తతః స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్వా పాపమవాప్స్యసి- அதசேத்த்வமிம்தர்ம்யம்ஸங்க்ராமம்நகரிஷ்யஸி । ததஸ்ஸ்வதர்மம்கீர்த்திஞ்சஹித்வாபாபமவாப்ஸ்யஸி" "తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్స్యసి-ததோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வநைவம்பாபமவாப்ஸ்யஸி" என்று நித்யதர்மமான விஹிதயுத்தத்தைப் பண்ணாயாகில் தர்மத்தையும் கீர்த்தியையுமிழந்து பாபத்தையடைவதி; ஆகையாலே யுத்தத்தின்பொருட்டு யுக்தனாய் இப்படிப் பாபத்தையடையாதேகொள்ளென்று கர்மமநுஷ்டியாதபோது பாபிஷ்டனாமென்கையாலும், (௪) "యే త్వేతదభ్యసూయంతో నానుతిష్ఠంతి మే మతమ్ । సర్వజ్ఞానవిమూఢాంస్తాన్విద్ధి నష్టానచేతసః-யேத்வேததப்யஸூயந்தோநாநுதிஷ்டந்திமேமதம் । ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாம்ஸ்தாந்வித்திநஷ்டாநசேதஸ:" நானாதரித்து உபதேசித்த கர்மத்தை அஸூயைபண்ணுகின்றுகொண்டு யாவர்சிலர் அநுஷ்டியாதிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் ஜ்ஞாநஹீநராய் நஶிக்குமவர்களாக புத்திபண்ணு; கர்மத்தையநுஷ்டியாதாகில் நஷ்டனாமென்றும், (௫) "మోహాత్తస్య పరిత్యాగస్తామసః పరికీర్తితః-மோஹாத்தஸ்யபரித்யாகஸ்தாமஸ: பரிகீர்த்தித:" என்று மோஹத்தாலே கர்மத்தினுடைய பரித்யாகம் தாமஸமென்று கர்மத்யாகத்தை தமஃகார்யமாகச்சொல்லுகை

(க) கீ-௩-௨௦ (௨) கீ-௨-௩௧ (௩) கீ-௨-௩௩
(௪) கீ- (௫) கீ-௧௮-௭

யாலும், (க) "సఙ్గంత్యక్త్వాఫలఞ్చైవసత్యాగస్సాత్త్వికోమతః - ஸங்கம்த்யக்த்வாபலஞ்சைவஸத்யாகஸ்ஸாத்விகோமத:" என்று ஸங்கத்தையும் பலத்தையும் விடுகிறது ஸாத்விகத்யாகமென்கையாலும், (உ) "నహిదేహభృతాశక్యన్త్యక్తుంకర్మాణ్యశేషతః । నియతస్యతుసన్న్యాసఃకర్మణోనోపపద్యతే-நஹிதேஹப்ருதாம்ஶக்யஸ்த்யக்தும்கர்மாண்யஶேஷத:। நியதஸ்யதுஸந்ந்யாஸ: கர்மணோநோபபத்யதே" என்று-ஶரீரியானவனுக்கு கர்மங்கள் நேராகவிடவொண்ணாதென்றும், நித்யமானகர்மத்தினுடைய த்யாகம் கூடாதென்கையாலும், (ங) "కర్తవ్యానీతిమేపార్థనిశ్చితంమతముత్తమమ్ - கர்த்தவ்யாநீதிமேபார்த்தநிஶ்சிதம்மதமுத்தமம்" கர்மங்கள் கர்த்தவ்யமென்றே எனக்கு உத்தமமானமதமென்கையாலும், (ச) "స్థితోఽస్మిగతసన్దేహఃకరిష్యేవచనంతవ-ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹ: கரிஷ்யேவசநந்தவ" என்று நீதிருவுள்ளமானபடியே நான்கர்மாநுஷ்டானம் பண்ணக்கடவேனென்கையாலும், அப்படியே பாரதயுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலும்.

"மாமேவயேப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிகளிலே அங்கமாகவிதித்த ப்ரபத்தியை ப்ரதாநமாகவிதிக்கக்கூடாமையாலும், சிரகாலஸாத்யமாய் துஷ்கரமானகர்மஜ்ஞாநங்களாலே ஸாத்யமானவர்த்தத்தை ஒருப்ரபத்திமாத்ரம் ஸாதிக்கக்கூடாமையாலும், கீழ்ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளாலே ஶோகம்பிறந்ததாகச் சொல்லாமையாலும், (ரு) దుఃఖమిత్యేవయత్కర్మకాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । సకృత్వారాజసంత్యాగంనైవత్యాగఫలంలభేత్ - து:க்கமித்யேவயத்கர்மகாயக்லேஶபயாத்த்யஜேத் । ஸக்ருத்வாராஜஸம்த்யாகம்நைவத்யாகபலம்லபேத்" என்று கர்மத்தை காயக்லேஶபயத்தாலே து:க்கமென்றுவிட்டானாகில் அது ராஜஸத்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலஸித்தியில்லை யென்கையாலும் விஹிதாநுஷ்டாநம் ஸ்வரூபஹாநியாமாகில் விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரவஶ்யரன்றிக்கே யொழியுமாகையாலும், "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதியும் அநுஷ்டிப்பாரில்லாமையாலே அதுக்கும் வையர்த்த்யம் வருகையாலும், விஹிதமான கர்மஜ்ஞாநாதிகளுக்கு அங்கதயாப்ரபத்தி விதாநம் பண்ணுகிறதென்னுமளவில், ப்ரபத்தியினுடைய அந்யநிரபேக்ஷதாநிபந்தந ஸ்வதந்த்ரோபாயத்தைச்சொல்லுகிற அவதாரண

(க) கீ-௧௮-௯ (உ) கீ-௧௮-௧௧ (ங) கீ-௧௮-௬
(ச) கீ-௧௮-௭௩ (ரு) கீ-௧௮-௮

வாசியான ஏகபதத்துக்கு வையர்த்த்யம்வருமென்ன வேண்டாதபடி தேவதாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கலாமாகையாலும் இங்குச்சொல்லுகிற த்யாகம் கர்மஸ்வரூபத்யாகமாகமாட்டாது.

ஆகையாலே கீழ்ச்சொன்ன கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களில்ப(ஃ)லஸங்காதிகளையும் ஸ்வதந்த்ரஸாதநமென்கிற ப்ரதிபத்தியையும் விட்டு தத்ஸாதநஸமாராத்யனானவனையே பலப்ரஸாதகனாகபுத்தி பண்ணு; அவற்றாலே ப்ரீதனான நான் என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியான எல்லாப்பாபங்களில் நின்றும் விடுவிக்கிறேன். ஆனபின்பு எனக்குப்ரஸாதநமான கர்மயோகத்தில் கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யபுத்தியாலே†ஸோகிக்கக்கடவையல்லையென்று உக்தார்த்தத்தை நிகமிக்கிறதென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்; அது அர்த்தமன்று;

கர்மம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமென்றதும், அகரணத்தில் பாபம் வருமென்றதும் ஸாதநமான கர்மத்திலன்றிக்கே ஸ்வவர்ணாஸ்ரமோசிதமான கர்மத்திலே யாகையாலும், கர்மம் ஸ்ரேஷ்டமென்னுமிடம், கர்மயோகத்தை ப்ரஸம்ஸித்தபடி யாகையாலும், (க) “யே த்வேதத³ப்⁴யஸூயந்த:-யேத்வேததப்யஸூயந்த:” என்கிறவிடம் அநுஷ்டிக்கச்சொன்னதிலே அஸூயையைப்பண்ணில்நஷ்டனென்கிறதொழிய அநுஷ்டியாதபோது நஷ்டனென்கிறதன்றாகையாலும், அநுஷ்டியாதவன் நஷ்டனென்னில், கர்மயோகநிரபேக்ஷனாய்விட்ட ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கு நாஸம்வரவேண்டுகையாலும், கர்மஸ்வரூபத்யாகம் தாமஸகார்யமென்றவிடம் “மோஹாத்” என்று விஶேஷிக்கையாலும்; நாஸ்திகத்யாகத்தைச் சொல்லுகிறதாகையாலும், ஸாத்விகத்யாகமாகச்சொன்ன பலாதித்யாகம் நாஸ்திகவ்யாவ்ருத்திபரமாகையாலும், அங்ஙனன்றாகில் கர்மஸ்வரூபத்யாகம் பண்ணின ஜ்ஞாநயோகாதிகாரிக்கும் ஸாத்விகத்வமின்றியிலே யொழிகையாலும், கரணங்கள் குர்வத்ரூபங்களாகையாலே கர்மங்களை விடப் போகாதென்கிறவிடம் பகவத்ப்ரீணநகர்மத்தைவிடுகை பக்ஷமல்லவென்கிறத்தாலே பரிஹ்ருதமாகையாலும் “கர்த்தவ்யாநி” என்கிறவிடம் “த்யாஜ்யம்தோஷவத்” என்று ராகத்வேஷாதிகளோபாதி ஆத்மாவுக்கு கர்மம் பந்தகமாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிறவர்களை

(க) கீ-௩-௩௨ † மோஹிக்க

வ்யாவர்த்திக்கிறதாகையாலும் கர்மத்தை யங்கமாகவுடைத்தான ஜ்ஞாநந்தன்னையே கர்மத்துக்கு அங்கமாகவிதிக்கையாலே அங்கமானப்ரபத்தியை ஸ்வதந்தரமாக விதிக்கக்கூடாதென்கிற விரோதமில்லாமையாலும்,

தபஃகர்மாதிஸாத்யமான பாபநிவ்ருத்தி க்ருஷ்ணநுஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தாலே ஸித்திக்குமென்றெழுதுகையாலே ப்ராபல்யதௌர்ப்பல்யமில்லாமையாலும், த்யாகபலஸித்தியில்லை யென்கிறவிடம் ஸாதநமான கர்மத்தைவிட்டு தத்ஸாத்யமானஜ்ஞாநத்தை ஆசைப்படில் அநுஷ்டியாதென்கிறதாகையாலே அத்தோடு விரோதமில்லயாகையாலும், ஸ்வாதிகாராநுரூபதர்மத்தை யநுஷ்டேயமாகச்சொல்லி தத்வ்யதிரிக்ததர்மத்தை த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகிறதாகையாலே விதிநிஷேத ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம்வருமென்னவொண்ணாதாகையாலும், (௧) "మాశుచస్సమ్పదం దైవీమభిజాతోసి పాణ్డవ-மாஶுசஸ்ஸம்பதந்தைவீமபிஜாதோஸிபாண்டவ" என்கிற ஶோகநிவ்ருத்தியாலே ஶோகம் அநுமேயமானவோபாதி இங்கும், "మాశుచః-மாஶுசஃ" என்கையாலே ஶோகம் அநுமிக்கலாயிருக்கையாலே ஶோகம் ப்ரஸ்துதமன்றென்கிறது தூஷணமாகமாட்டாமையாலும், ப்ரபத்தியை ஸ்வதந்த்ரமாக விதிக்கையாலும்,

(௨) "ఇతితేజ్ఞానమాఖ్యాతమ్- இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம்" என்று அந்த ஜ்ஞாநப்ரகரணந்தன்னிலே நிகமித்துவிடுகையாலே, புநருக்திவருகையாலும், (௩)"అహంహిసర్వయజ్ఞానాంభోక్తాచప్రభురేవచ-அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம்போக்தாசப்ரபுரேவச" என்று ஸர்வயஜ்ஞங்களுக்கும் போக்தாவும்நானே; பலப்ரதாநம் பண்ணுமவனும்நானே, யென்று தானேசொல்லுகையாலே "సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి-ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடம் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களாலே ப்ரீதனான நானென்கிறவிஶேஷணம் இங்குக்கூடாமையாலும், தேவதாந்தரவ்யாவ்ருத்தி "மாம்"என்கிறபதத்தாலே ஸித்திக்கையாலே ஏகபதத்துக்கு வ்யாவர்த்த்யமில்லாமையாலும், (௪) "నానుశోచితుమర్హసి-நாநுஶோசிதுமர்ஹஸி" (௫) "నైవంశోచితుమర్హసి-

(௧) கீ-௧௬-௫ (௨) கீ-௧௮-௬௩ (௩) கீ-௯-௨௪
(௪) கீ-௨-௨௫ (௫) கீ-

நைவம் ஶோசிதுமர்ஹஸி'' என்று நீ ஶோகிக்கக்கடவையல்லையென்றுசொல்ல, அவனும், (க) "యత్త్వయోక్తంవచస్తేన మోహోఽయంవిగతోమమ-யத்த்வயோக்தம்வசஸ்தேநமோஹோயம்விகதோமம'' என்று அத்யாத்மவிஷயமாக நீ திருவுள்ளமான வார்த்தைகளாலே என்னுடைய மோஹம்போயிற்றென்று அவன் ப்ரதிவசநம் பண்ணுகையாலும்,

(உ) "సర్వగుహ్యతమంభూయశ్శృణుమేపరమంవచః-ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஶ்ஶ்ருணுமேபரமம்வச:'' (ஙு) "రాజవిద్యారాజగుహ్యంపవిత్రమిదముత్తమమ్। ప్రత్యక్షావగమంధర్మ్యంసుసుఖంకర్తుమవ్యయమ్-ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம்பவித்ரமிதமுத்தமம்|ப்ரத்யக்ஷாவகமம்தர்ம்யம்ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம்'' என்று ராஜகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகத்தைக்காட்டிலும், (ச) "ఇతిగుహ్యతమంశాస్త్రమిదముక్తంమయానఘ-இதிகுஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக'' என்று குஹ்யதமமாகச் சொல்லப்பட்ட புருஷோத்தமவித்யாதிகளிற்காட்டிலும் அதிகமமாய், ஸர்வகுஹ்யதமமென்றும், (ரு) "ఏతద్వైమహోపనిషదందేవానాంగుహ్యమ్-ஏதத்வை மஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யம்'' என்று ஶ்ருதியிலும், (சு) "ఏతన్మహోపనిషదందేవానాంగుహ్యముత్తమమ్- ஏதந்மஹோபநிஷதம்தேவாநாம்குஹ்யமுத்தமம்'' என்று ஸ்ம்ருதியிலும் தேவகுஹ்யமாகச் சொல்லப்பட்ட ந்யாஸஶப்தவாச்யமான ப்ரபதநத்தை ஸர்வாதிகமாகப் பிரியச்சொல்லுகையாலும், உக்தஸாதநநிகயமென்கிற பக்ஷமர்த்தமன்று;

ஆகையாலே கீழுபதிஷ்டமான கர்மாதிகளிலே (எ) "తత్కింకర్మణిఘోరేమాంనియోజయసికేశవ - தத்கிம்கர்மணிகோரேமாம்நியோஜயஸி கேஶவ'' என்று பின்புகோரமான இக்கர்மத்திலே என்னை யென் செய்யமூட்டுகிறு யென்கையாலே கர்மங்களிலே துஷ்கரத்வாதி பயம் நடக்கைகயாலும், (அ) "కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్టశ్ఛిన్నాభ్రమివనశ్యతి-கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவநஶ்யதி'' என்று யோகப்ரஷ்டனானவன் சி(ஃ)ந்நாப்ரம்போலே நஶிக்குமென்கையாலே கர்மயோக

(க) கீ-
(உ) கீ-கஅ-சுச
(ஙு) கீ-கூ-உ
(ச) கீ-கரு-உ0
(ரு) தை-நா-எக
(சு)
(எ) கீ-ஙு-க
(அ) கீ-சு-ஙுஅ

ம் ஸாபாயமென்கிறபயம் நடக்கையாலும், (க) "चञ्चलं हि मनः कृष्ण प्रमाथि बलवद्दृढम्। तस्याहं निग्रहं मन्ये वायोरिव सुदुष्करम्"-சஞ்சலம்ஹிமநஃக்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம்। தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம்" என்று மநஸ்ஸு விஷயங்கள்தோறும்பட்டி புக்குஒன்றில்நிலைநில்லாதே யிருப்பதொன்று; ப(ப)லவத்தாய்த்ருடமாயிருக்கும்; ஸததகதியான வாயுவினுடைய நிரோத(த)மரிதானாப்போலே, அந்தமநஸ்ஸை விஷயங்களில்நின்றும் மீட்கையரிதென்று புத்திபண்ணாநின்றேனென்கையாலேகர்மயோகாதிகளுடைய†வநுஸந்தாநமுமகப்பட துஷ்கரமென்றுபயப்படுகையாலும்,

(௨) "यततो ह्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः। इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः। तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः"-யததோஹ்யபிகௌந்தேய புருஷஸ்யவிபஸ்சிதஃ। இந்த்ரியாணிப்ரமாதீநிஹரந்திப்ரஸபம்மநஃ। தாநிஸர்வாணிஸம்யம்யயுக்தஆஸீதமத்பரஃ" என்று ஜ்ஞாநவானாய்க்கொண்டு இந்த்ரியஜயம்பண்ணுகையிலே யத்நியாநிற்கிற புருஷனுக்கும் அது அரிது; மநஸ்ஸையும் தன்வழியிலே அபஹரித்துக்கொள்ளுமென்கையாலே இந்த்ரியப்ராபல்ய நிபந்தநமானபயம் நடக்கையாலும், தத்பரிஹாரார்த்தமாக அந்தவிந்த்ரியங்களை நியமித்து என்பக்கலிலே தத்பரனாவனென்கையாலும்,

(௩) "दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया"-தைவீஹ்யேஷா குணமயீமமமாயாதுரத்யயா" என்று எனக்குலீலாபரிகரமாய் குணத்ரயாத்மிகையான என்னுடைய இந்தமாயையை ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் கடக்கவரிதென்கையாலும், (௪) "ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति। भ्रामयन् सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया"-ஈஸ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஸேர்ஜுநதிஷ்டதி। ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா" என்று ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வருடையவும் ஹ்ருதயப்ரதேஸங்களிலே நில்லாநிற்கும்; ஸத்தாயோகி ஸகலபதார்த்தங்களையும் யந்த்ராரூடமாக்கி ப்ரமிப்பியாநின்றுகொண்டு; என்கையாலே, ஈஸ்வராதீநம்ஜகத்து, தன்னால் செய்யலாவதொருக்ருத்யமில்லை யென்றறிகையாலும்,

---

(க) கீ-௬-௩௪ (௨) கீ-௨-௬௦ (௩) கீ-௭-௧௪
(௪) கீ-௧௮-௬௧ † அநுஷ்டாநம்

(க)"మత్తస్స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనఞ్చ-மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச" என்று பூர்வாநுபூதத்தினுடைய ஸ்ம்ருதியும் ஜ்ஞாநாபோஹநாதிகளான விவைவுமென்னாலே யென்கையாலே சேதநவ்யாபாரஸரகஸாத்யமாயிருப்பதொன்றுமில்லையென்றறிகையாலும், "మామేవయేప్రపద్యన్తేమాయామేతాంతరన్తితే - மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்திதே" என்று என்னையே யாவர்சிலர் ப்ரபத்தி பண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் இந்தமாயையைக் கடப்பர்களென்றும், (உ)"తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே"(ந) "తమేవశరణంగచ్ఛసర్వభావేనభారత-தமேவஶரணம்கச்சஸர்வபாவேநபாரத" இத்யாதிகளாலே ஸர்வகாரணபூதனான வந்தப்புருஷனையே ப்ரபத்திபண்ணுவானென்றும், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் அவனையே ஶரணமாகவடையென்றும் பலவிடங்களிலும் ப்ரபத்தியைவிதிக்கச் சேட்கையாலே ப்ரபத்தியல்லது ஸம்ஸாரநிஸ்தரணோபாயமில்லையென்கிற ப்ரபத்திவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநம் பிறக்கையாலும்,

ஸுகரமாய் நிரபாயமாய் நிரபேக்ஷமாய் ஸித்தமாய் பாரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபமாய் அவிளம்ப்யபலப்ரதமான விவ்வுபாயங்கிடக்க துஷ்கரமாய் ஸாபாயமாய் ஸாபேக்ஷமாய் பஹுதரஜந்மஸாத்யமாய் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் விளம்ப்யபலப்ரதமான ஸாத்யோபாயங்களிலே என்னைமூட்டாநின்றாய், அவை துரநுஷ்டேயமாயிராநின்றது; (ச) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்கிறபடியே ஸாதநாந்தரங்களைக்காட்டி அகற்றநினைக்கிறாயோ! விலக்ஷணோபாயமான வுன்னைக்காட்டி உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறாயோ! (ச)"என்செய்வானெண்ணினாய் கண்ணனே" என்று ஶோகாவிஷ்டனானவளவிலே இப்படி ஸாதந விஶேஷஶ்ரவணத்திலே ஶோகம்பிறக்கும்படி பாகம்பிறந்தபின்பு,

இனி நீபூர்வோக்தமானகர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநங்களை ஸாங்கமாகஸவாஸநபரித்யாகப்பண்ணிவாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாய்க் கொண்டுஉன்னுடையதோஷமேபோக்யமாய்,உன்சிறுமைபாராதே உனக்குமுன்னின்று கார்யம்செய்யுமவனாய், அதிலும் என்பேறாகச் செய்வேனாயிருக்கிறவென்னை உன்னுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அவ்யவஹிதமாய் உன்னினைவையும் அபேக்ஷியாதபடி நிரபேக்ஷஸாதநமாகநினை; அநந்தரம் ஜ்ஞாநாதிகுண

(க) கீ-கரு-கரு (உ) கீ-கரு-ச (ந) கீ-கஅ-சுஉ
(ச) பெரியதிருவந்தாதி-கூ

விஶிஷ்டனை நான் என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்த ஸர்வப(ு)ரனை வுன்னை என்னைப்பெறுகைக்கு விரோதியானஎல்லாப்பாபங்களும் நமக்கிடமன்றென்று விட்டுப்போம்படிபண்ணக்கடவேன்; ஆனபின்பு ஸாதநாந்தர துஷ்கரத்வாதிகளைப்பற்ற ஶோகிக்கக்கடவையல்லை யென்கிறவிதுவே சரமஶ்லோகத்துக்குச் சரமமானவர்த்தமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்களென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தார்.

நம்மாழ்வாரும் இவ்வுபாயாநுஸந்தாநதசையிலே (க)"நோற்றநோன்பிலேன்" என்று கர்மயோகத்தை யில்லையென்றும், "நுண்ணறிவிலேன்" என்று ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகங்களை யில்லையென்றும், கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அநந்வயாநுஸந்தாநபூர்வகமாக "அம்மான்" என்று ஸ்வாமித்வத்தையும் "சிரீவரமங்கலநகர்வீற்றிருந்த" என்று ஸௌலப்யத்தையும், "எந்தாய்"என்று ஸௌஶீல்யத்தையும், "உனக்குமிகையல்லேன்" என்று வாத்ஸல்யத்தையும்முன்னிட்டு "தமியேனுக்கருளாய்" "அருளாயுய்யுமாறெனக்கே" என்று பகவத்க்ருபையையநுஸந்தித்து "நின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்று உபாயவிதாநத்தையும், "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" "வகைசிந்தையனாய்" என்று விதி(ு)விஷயமான ப்ரபத்தியையும் அருளிச்செய்தார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் (உ)"பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன்", (௩)"மற்றேலொன்றறியேன்" "நலந்தானொன்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" என்று இதரோபாயஶூந்யதையை யருளிச்செய்து "நாயேன்வந்தடைந்தேன்" என்று தம்முடைய நைச்யத்தைப் புரஸ்கரித்து "ஆற்றேன்வந்தடைந்தேன்" என்று அநந்யஶரணத்வரூபமான அஸாதாரணாதைமுன்னாக உபாயவரணம் பண்ணியருளினார்.

ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் (ச)"குளித்துமூன்றனலையோம்பும் குறிகொளந்தணமைதன்னையொழித்திட்டேன்" என்று கர்மயோகத்திலுடைய ஸவாஸநபரித்யாகத்தைச்சொல்லி "என்கணில்லை" என்று ஜ்ஞாநயோகாநந்வயத்தை யநுஸந்தித்து "நின்க

(க) தி-வாய்-௫-௯-௧ (உ) தி-மொ-௬-௩-௧ (௩) தி-மொ-௬-௩-௬
(ச) திருமாலை-உ௫

யும் "ஶரணாம்ருஜீ-கருணாம்ருதாப்தே" என்று பகவத்க்ருபையே உபாயமென்று உதாஹரணபூர்வகமாக வருளிச்செய்து (க)"ஸ்வைஸ்ஸ்வைஃ-ஸ்வகைர்க்ருணைஸ்ஸ்வைஸ்வர்யசரிதைஃ" என்கிறஶ்லோகத்திலே ஶமதமாதி குணவிஶிஷ்டராய்க்கொண்டு கர்மயோகாதிகளாலே தேவரைபஜிக்குமவர்களுக்கும் அவற்றைக் கார்யகரமாக்குவது தேவர்க்ருபையானபின்பு அந்த க்ருபையை எனக்கு அவலம்பமாக அநுஸந்தித்திருப்பனென்றருளிச்செய்து, (உ)"யதிஷ்வஸ்மீ-யதித்வ பக்தோபி" என்று கர்மஜ்ஞாநபக்திகளாகிற ஸாதநவிஶேஷங்களிலந்வயமில்லையேயாகிலும் தேவருடையக்ஷமாதயாதி மங்களகுணங்களுண்டாகையாலே தேவர்திருவடிகளை நான்வரிக்கக் குறையில்லையென்று இதரோபாயநிவ்ருத்திபூர்வகமாகப்ரபத்தியை பகவத்ப்ராப்த்யுபாயமாகவருளிச்செய்தார்.

ஶ்ரீபராசரபட்டரும்,(௩)"ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹம்" இத்யாதிகளாலே கர்மயோகாதிகளென்ன, இச்சாதிகார ஶக்த்யநுஶயாதிகளென்ன, இவற்றிலொன்றிலுமெனக் கந்வயமில்லையென்று இதரோபாயஹாநியை முன்னிட்டு "ஶரணம்பவ-ஶரணம்பவ" என்று உபாயப்ரார்த்தனைபண்ணியருளினார். அபயப்ரதகுருஸூநுவான ஸுந்தரவாராஜாசார்யரும் இஶ்ஶ்லோகதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறவிடத்தில் (ச) "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய-மத்ப்ராப்த்யர்த்ததயா" இத்யாதியாலே என்னைப்பெறுகைக்கு றுப்பாக என்றுமேலே சொல்லப்பட்ட எல்லாஸாதநங்களையும் ஸவாஸநமாகவிட்டு அநந்தரம் என்னை யொருவனையுமே என்னைப்பெறுகைக்குஸாதநமாக வ்யவஸாயத்தைப்பண்ணு; ஏவம்ரூப வ்யவஸாயயுக்தனான வுன்னை ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி ஸகலகுணங்களாலும் பூர்ணனான் என்னைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தங்களான எல்லாப்பாபங்களாலும் விரஹிதனுக்குகிறேன்; ஶோகியாதே கொள்ளென்று இதரோபாய நிவ்ருத்திபூர்வகமான ஸித்தோபாயவரணத்தை இதுக்குத் தாத்பர்யமாக வருளிச்செய்தார்.

ஆகையாலே ஸகலஸாதநாஸஹமான ஸித்தோபாயத்தை ஸாதநாந்தர கர்மாதித்யாகவிதாநபூர்வகமாக விதிக்கையாலே இஶ்ஶ்லோ

(க) வர-ஸ்த-௬௪ (உ) வர-ஸ்த-௬௫ (௩) ரங்க-ஸ்த-அ௬
(ச) அஷ்டஶ்லோகி

சத்துக்கு ஸ்வாரஸிகமானவர்த்தமிதுவேயென்னுமிடம் ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நமென்றதாயிற்று.

ஏவம்ரூபமான காமாத்யுபாயங்களைக் கீழடையப்பரக்கச்சொல்லி அநந்தரம் இந்தப்ரபத்தியைச்சொல்லி இதுக்கவ்வருகே யோருபாயம் சொல்லாமையாலே இத்தைச் சரமஶ்லோகமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்.

[மாம்ஶரணம்வ்ரஜ-மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ] என்னையே உபாயமாகப்பற்றென்று தானே யாதரித்துவிதிக்கையாலும், "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி-அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுதானே பாபவிமோசநம் பண்ணுவிக்கக்கடவேனென்று ப்ரேமத்தோடே சொல்லுகையாலும் ஶரண்யாபி(பி)மதத்வம் இதுக்குத் தாத்பர்யம்.

"ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தஸாதநத்யாகத்தையும்சொல்லுகிறது. த்வயத்தில் ஈஶ்வரபாரதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொல்லுகிறது. இதில் ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்ய நிபந்தநமாக வுபாயம்சொல்லுகிறது. ஆகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகை இதுக்குப்ரதாநார்த்தம்.

இவ்வுபாயஸ்வீகாரம் ஸ்வீகார்ய ஸ்வரூபகர்ஶநத்திலல்லது கூடாமையாலே அநுஸந்தாநம் ஸௌலப்யமென்று நம்பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள்; ஸ்வதந்த்ரனான வீஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமானவுபாயத்வத்தை ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கிறது. அது இதரோபாயத்யாகத்திலல்லது கூடாமையாலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று ததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகம் சொல்லிற்று.

அவன் உபாயத்வேந ஆஶ்ரயணீயனாம்போது ஆஶ்ரிதகதமான தோஷாதிகள் பாராமல் ஆஶ்ரயணீயனாகவேண்டுகையாலே ததுபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகுணத்தை "மாம்" என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகிறது. அவ்வுபாயகார்யமான விஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு ஓரதிகாரவிஶேஷாபேக்ஷையுண்டாகையாலே அவ்வதிகாரிவிஶேஷணமான வித்தோபாயப்ரதிபத்தியை "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிடத்தாலே சொல்லுகிறது; அவ்வுபாயகார்யமான பாபவிமோசநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணயோகத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. வித்தோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியுக்தனான வதிகாரியைக்காட்டுகிறது "த்வா" என்று; மேலில் பத

த்வயமும் உபாயக்ருத்யமான பாபவிமோசநத்தையும் உபாயஸ்வீகாரபலமான நைர்ப்ப(ర్భ)ர்யத்தையும் சொல்லுகிறது.

இதிற்சொல்லுகிற நிரபேக்ஷோபாயத்வமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதத்வமும் ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே இதுதான் ஈஶ்வரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; இந்த வுபாயவரணமும் தத்கார்யமான நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநமும் பகவதேகரக்ஷ்யமாய் பகவதேகஶேஷமாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லுகிறதென்றலுமாயிருக்கும்.

இதில் பூர்வார்த்தம் அதிகாரிக்ருத்யம் சொல்லுகிறது. உத்தரார்த்தம் உபாயக்ருத்யத்தையும் அதிகாரிக்ருத்யலேபத்தையும் சொல்லுகிறது. அதிகாரிக்குக்ருத்யம் இதரோபாயங்களைவிட்டு அவனையே உபாயமாகப்பற்றி நிர்ப்ப(ర్భ)ரனாயிருக்கை. உபாயத்துக்கு க்ருத்யம்-த்யாகஸ்வீகாரங்களுக்கு ப்ரேரகனைப் விநிவிர்த்தைப் பற்றுவிக்கையும், ஸ்வேநரூபேண நின்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திகளைப்பண்ணுகையும்.

(ஸர்வதர்மாநித்யாதி) இதில் தர்மஶப்தம் இஸ்ஸ்லோகத்தில் ப்ரதாநப்ரதிபாத்யமான வித்தோபாயத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமான த்யாகத்துக்கு விஷயமான ஸகலதர்மங்களையும் உபாதாநம் பண்ணுகிறது.

இதுதான் - "ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்ம:" என்று பலஸாதநதயா ஸ்வஸாத்யமாக ஶாஸ்த்ரசோதி(ద)தமான தர்மங்களைச்சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் கர்மயோகத்தையும், பக்தியோகத்துக்கு ஸாதநமாகவிதிக்கும் ஜ்ஞாநயோகத்தையும் சொல்லுகிறதென்னில் ;-(க)"రామో విగ్రహవాన్ ధర్మః-ராமோவிக்ரஹவாந்தர்ம:" (உ)"కృష్ణం ధర్మం సనాతనమ్-க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்மத்துக்கு தர்மஶப்தவாச்யத்வமின்றியிலேயொழியும்; அப்போது "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு வையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்; மோக்ஷயிஷ்யாமியோடும் விரோதிக்கும்; ஆகையாலே இத்தர்மஶப்தம்-"ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்ம:" என்னும், "చోదనాలక్షణోఽర్థో ధర్మః-சோதநாலக்ஷணோர்த்தோதர்ம:" என்

(க) ரா-ஆர-கூ-சக (உ) பாரத-ஆர-அஅ

றும் சொல்லுகிறபடியே பலஸாதநமோமாஸ்த்ரசோதிதமான தர்மத்தைச் சொல்லக்கடவது.

இந்த தர்மஸப்தந்தான், தர்மமென்றும், பரதர்மமென்றும், பரமதர்மமென்றும் த்ரிவிதமாயிருக்கும். இதில் தர்மஸப்தத்தாலே (க) "శృణుష్వపరమంకర్మద్వివిధంతదిహోచ్యతే । ఏకంప్రవర్తకంప్రోక్తంనివర్తకమథాపరమ్ । కామతస్సుకృతంకర్మప్రవృత్తముపదిశ్యతే । నిష్కామంజ్ఞానపూర్వంస్తునివృత్తముపదిశ్యతే । ప్రవర్తకఞ్చస్వర్గాదిఫలసాధనముచ్యతే । నివర్తకాఖ్యందేవర్షేవిజ్ఞేయంమోక్షసాధనమ్-ஶ்ருணுஷ்வபரமம்கர்மத்விவிதம்ததிஹோச்யதே। ஏகம்ப்ரவர்த்தகம்ப்ரோக்தம்நிவர்த்தகமதாபரம்। காமதஸ்ஸுக்ருதம்கர்மப்ரவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே। நிஷ்காமம்ஜ்ஞாநபூர்வந்துநிவ்ருத்தமுபதிஶ்யதே। ப்ரவர்த்தகஞ்சஸ்வர்க்காதிபலஸாதநமுச்யதே। நிவர்த்தகாக்யம்தேவர்ஷே விஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம்" என்கிறபடியே லோகத்தில் கர்மம் இரண்டுபடியாகச் சொல்லப்படாநின்றது அதைக்கேள்! ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும், நிவர்த்தககர்மமென்றும்; அதில் ப்ரவர்த்தகமாவது-பலாதிவாஞ்சையோடே ஸ்வர்க்கஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள். நிவர்த்தகமாவது-பலாதிவாஞ்சாரஹிதனுப்க்கொண்டு ஸ்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை இதிகர்த்தவ்யதயா அங்கமாகக்கொண்டு மோக்ஷஸாதநமாக வநுஷ்டிக்கும் கர்மயோகாதிகளென்று த்விதமாகச் சொல்லுகிற கர்மங்களில், ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

பரதர்மஸப்தத்தாலே பந்தகமான ஸ்வர்க்காதிபுருஷார்த்தஸாதநங்களிற்காட்டில் மோக்ஷஸாதநமாகையாலே விலக்ஷணமாய் ஸாத்யமான கர்மயோகாதிகளைச் சொல்லுகிறது. பரமதர்மஸப்தத்தாலேக்ஷேத்ரபலஸாதநமுமின்றிக்கே ஸ்வயத்நஸாத்யமுமின்றிக்கே ஸித்தமுமாய் பரமபுருஷார்த்த ஸாதநமுமாய், (உ) "యేచవేదవిదోవిప్రాయేచాధ్యాత్మవిదోజనాః। తేవదన్తిమహాత్మానం కృష్ణంధర్మంసనాతనమ్-யேசவேதவிதோவிப்ரா யேசாத்யாத்மவிதோஜநாঃ। தேவதந்தி மஹாத்மாநம் க்ருஷ்ணம்தர்மம்ஸநாதநம்" என்று வேதவித்துக்களாய் பூர்வபாக(ஜ்ஞ)நிஷ்டராணவரோடு அத்யாத்மவித்துக்களாய் உத்தரபாக(ஜ்ஞ)

(க) (உ) பார-ஆர-அஅ

நிஷ்டராஜுரோடுவாசியறஸாதநதர்மமென்றுசொல்லப்படுவதாய் ஸர்வாதிரிக்தமான ஸித்தஸாதநத்தைச் சொல்லுகிறது.

இத்தர்மஶப்தம் பலஸாதநதர்மவாசகமாகையாலே இவை மூன்றையும் சொல்லுமேயாகிலும் மோக்ஷோபாயம் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலும், முமுக்ஷுவான விவ்வதிகாரிக்கு ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தங்களில் அபேக்ஷையில்லாமையாலும், இங்கு த்யாஜ்ய தயா தர்மஶப்தோக்தமாயிற்று-ஸ்வர்க்காதிஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளுமன்றிக்கே ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கையாலே பரமதர்மமுமன்றிக்கே மோக்ஷஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரசோதிதமாய் ஸாத்யமான பரதர்மமாத்ரமென்னுமிடம் ப்ரகரணபலத்தாலும் விதிபலத்தாலும் ஸித்தம்.

இப்படிப் பரதர்மம் த்யாஜ்யமாகச்சொல்லுகையாலும், ஸ்வதந்த்ரஸாதநமான பரமதர்மம் அங்கமாகமாட்டாமையாலும், பரதர்மாங்கமான பரமதர்மமும் த்யாஜ்யத்வேந உபாதாநம்பண்ணப்படுகிறது. அங்கியானதர்மங்களில் அபேக்ஷையில்லாதபோதே அங்கத்திலும் அபேக்ஷையில்லையிறே.

இதில் பஹுவசநத்தாலே (க) "కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః-கர்மணைவஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதாஜநகாதய:" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநமாகவும், (உ) "సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే-ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்த ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே" (௩) "కషాయే కర్మభిః పక్వే తతో జ్ఞానం ప్రవర్తతే-கஷாயேகர்மபி:பக்வேததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்று அங்கஸாதநமாகவும் சொல்லப்பட்ட கர்மயோகமும், (௪) "నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే। జ్ఞానాగ్నిస్సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతేతథా-நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம்பவித்ரமிஹவித்யதே| ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா" (௫) "జ్ఞానాదేవచ కైవల్యం ప్రాప్యతే యేన ముచ్యతే- ஜ்ஞாநாதேவசகைவல்யம்ப்ராப்யதேயேநமுச்யதே" என்று ஸ்வதந்த்ரஸாதநரூபமாயும், இந்தஜ்ஞாநம் தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமாய், அநவரதபா(ஹா)வநாரூபையான பக்தியாய்ப் பரிணதமாகையாலே பக்த்யங்கமாகவும் சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநயோகமும், (௬) "ఉభాభ్యామేవ పక్షాభ్యాం- உபாப்யாமேவபக்ஷா

(க) கீ-௩ உ0 (உ) கீ-௪-௩௩ (௩)
(௪) கீ-௪-௩௮ (௫) (௬) நாரஸிம்ஹபு ௺

ப்யாம்" இத்யாதியாலே மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லப்பட்ட கர்ம
ஜ்ஞாநஸமுச்சயமும், (௧) "భక్త్యాత్వనన్యయాశక్య:-பக்த்யாத்வநந்யயாஶக்
ய:" (௨) "స్వకర్మజ్ఞానవైరాగ్యసాధ్యభక్త్యేకగోచరః-ஸ்வகர்மஜ்ஞாநவைராக்
யஸாத்யபக்த்யேககோசர:" என்று கர்மஜ்ஞாநாதிஸாத்யமாய் மோ
க்ஷஸாதநமாகச் சொல்லப்பட்ட பக்தியோகமும்,

(௩) "జన్మకర్మచమేదివ్యమేవంయోవేత్తితత్త్వతః। త్యక్త్వాదేహంపునర్జన్మనైతి
మామేతిసోఽర్జున-ஜந்மகர்மசமேதிவ்யமேவம்யோவேத்திதத்வத:। த்யக்
த்வாதேஹம்புநர்ஜந்மநைதிமாமேதிஸோர்ஜுந" என்று என்னுடை
ய திவ்யமான அவதாரத்தையும் அதில் திவ்யவ்யாபாரங்களையும் யாவ
னொருவன் உண்மையாகவறிகிறான்; அவன் ஶரீரத்தைவிட்டுப்போ
னால் மீண்டுபிறவான்; என்னை ப்ராபிக்குமென்கிற (௪) "நிலைவரம்
பிலபலபிறப்பாய்" என்கிற அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமும்,

(௫) "యోమామేవమసంమూఢోజానాతిపురుషోత్తమమ్।ససర్వవిద్భజతిమాం
సర్వభావేనభారత- யோமாமேவமஸம்மூடோஜாநாதிபுருஷோத்தமம்।
ஸஸர்வவித்பஜதிமாம்ஸர்வபாவேநபாரத" என்று யாவனொருவன்
என்னை அஸம்மூடனாய்க்கொண்டு புருஷோத்தமனாகவறிகிறான்;
இந்தப் புருஷோத்தமத்வஜ்ஞாநமாகிறது த்ரிவிதசேதநாசேதநங்க
ளினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யதாவாகவறிந்து அவற்றில்
வ்யாவ்ருத்தனாகவும், (௬) "ఉత్తమఃపురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః।
యోలోకత్రయమావిశ్యబిభర్త్యవ్యయఈశ్వరః - உத்தம:புருஷஸ்த்வந்ய:பர
மாத்மேத்யுதாஹ்ருத:। யோலோகத்ரயமாவிஶ்யபிபர்த்யவ்யயஈஶ்
வர:" என்கிற ந்யாயத்தாலே அவற்றுக்கு வ்யாபகனாகவும் தா(தா)
ரகனாகவும் நியாமகனாகவுமறிகையாலே அவனெல்லாமறிந்தவனா
கையாலே அவன் ஸர்வபாவத்தாலும் என்னையடைந்தவனென்
றும், (௭) "ఇతిగుహ్యతమంశాస్త్రమిదముక్తంమయానఘ। ఏతద్బుద్ధ్వాబుద్ధిమాన్
స్యాత్కృతకృత్యశ్చభారత- இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ரமிதமுக்தம்மயாநக।
ஏதத்புத்த்வாபுத்திமாந்ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத"என்றிப்படி கு
ஹ்யதமமான இந்தஶாஸ்த்ரம் இதுகேட்கைக்கு அதிகாரியாம்படி
நீ அபாபனாகையாலே உனக்குஎன்னாலே சொல்லப்பட்டது; இந்தப்

---

(௧) கீ-௧௮-௫௪ (௨) கீதார்த்தஸங்க்ர (௩) கீ-௪-௯
(௪) தி-வாய்-௧-௩-௨ (௫) கீ-௧௫-௧௯ (௬) கீ-௧௫-௧௭ (௭) கீ-௧௫-௨௦

புருஷோத்தமத்வத்தை புத்திபண்ணினவன் அபிமதபலலாபத்தாலே க்ருதக்ருத்யனுமென்கிற, (க) "ஆமெனுப்பாரிவன்னேரில்லை" என்கிற புருஷோத்தமவித்யையும்,

(உ) "தேஶோயம்ஸர்வகாமதுக்-தேஶோயம்ஸர்மகாமதுக்" (ங) "மதுராநாமநகரீபுண்யாபாபஹரீஶுபா - மதுராநாமநகரீபுண்யாபாபஹரீஶுபா" என்று ஸர்வகாமபலப்ரதமாகவும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரதமாகவும் ஸ்வயம்ப்ராப்யமாகவும் சொல்லுகிற புண்யக்ஷேத்ரவாஸமும்,

(ச) "ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேண நித்யம் பக்திஸமந்விதঃ। ஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மா யாதி ப்ரஹ்ம ஸநாதநம்-ஸ்துவந்நாமஸஹஸ்ரேணநித்யம்பக்திஸமந்விதঃஸர்வபாபவிஶுத்தாத்மாயாதிப்ரஹ்மஸநாதநம்" என்று பக்தியுக்தனுய்க்கொண்டு அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமவன் ஸர்வபாபங்களும்போய் ஶுத்தாத்மாவாய் ஸநாதநமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ராபிக்குமென்கிற (ரு) "பாடிரவன்நாமம்வீடேபெறலாமே" என்று சொல்லுகிற திருநாமஸங்கீர்த்தநமும்.

(சு) "கடைத்தலைசீக்கப்பெற்றால்கடுவினைகளையலாம்" என்றும், *மாகந்தநீர்கொண்டு தூவிவலம்செய்கையும் (எ) "பூவிற்புகையும் விளக்குஞ்சாந்தமும் நீருங்கொண்டு" (அ) "பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாறு" என்கிறபடியே பூசனைசெய்கையும், (கூ) "புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள்தூவி யெண்ணுமினந்தை நாமம்பிறப்பறுக்கும்" என்று மித்யாநிகளாலே சொல்லப்பட்ட திருவிளக்கெரிக்கை திருமாலையெடுக்கை திருவலகிடுகை முதலான ஸாதநபுத்தியாலே செய்யப்படுவதாய், ருசிபேதத்தாலும் பாகபேதத்தாலும் அத்யந்த(பி)ந்நமாய் ஆத்மபேதத்தோபாதி அஸங்க்யாதமான வுபாயவிஶேஷங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதவா, கர்மஜ்ஞாநபக்திகளுடைய அவாந்தரபாஹுள்யத்தைப்பற்ற பஹுவசநமாகவுமாம்; அதில் கர்மம்-அக்ந்யாதாநதர்ஶபூர்ணமாஸாக்நிஷ்டோம தீர்க்கஸத்ராதிரூபேணபஹுவிதம். ஜ்ஞாநமும் உபாஸ்யவஸ்துஸ்வரூபபேதத்தைப்பற்றி வருகிற ஸத்வித்

(க) பெரிய-தி-க-க-கூ (உ) காருடபுரா (ங)
(ச) ஸஹஸ்ரநாமம் (ரு) தி-வாய்-கo-ரு-ரு (சு) தி-வாய்-கo-உ-அ
(எ) தி-வாய்-ஒ-உ-கூ (அ) தி-வாய்-கo-உ-ச (கூ) தி-வாய்-கo-உ-ரு

யாதஹரவித்யாதிபேதத்தாலே பஹுவிதம்; பக்தியும், (க) "ஸததம் கீர்த்தயந்த:-ஸததம்கீர்த்தயந்த:" (உ) "மந்மநாபவ-மந்மநாபவ" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற அர்ச்சநாஸ்தவப்ரணமாதிகளாலேபஹுவிதம்; இப்படிவருகிற வ்யக்திபாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது பஹுவசநமென்று சொல்லுவர்கள்; ஆக பஹுவசநத்தாலே மோக்ஷஸாதநதயாப்ரதாநமாகச் சொல்லுகிற தர்மங்களினுடைய ஆநந்த்யத்தையும் ப்ரதிவ்யக்தியிலுண்டான வாநந்த்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று, (ந) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த" என்னக்கடவதிறே.

இதில், "தர்மாந்" என்கிற த்விதீயாந்தம் இந்ததர்மங்கள் மேற்சொல்லுகிற த்யாகத்துக்கு விஷயமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. ஆகையாலே பகவதுபாயவரணம் பண்ணுமதிகாரிக்கு தத்வ்யதிரிக்த ஸகலஸாத்யதர்மகளும் த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

இத்தர்மவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தம் த்ரைவர்ணிகஸாதாரணமாய் ப்ரஹ்மசர்யாத்யாஶ்ரமங்கள்தோறும் அநுவ்ருத்தமாய்,(ச) "ஸந்த்யாஹீநோऽஶுசிர்நித்யமநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு-ஸந்த்யாஹீநோஶுசிர்நித்யமநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" "தேத்வகம் புஞ்ஜதே பாபா: - தேத்வகம் புஞ்சதே பாபா:" என்று-பாபத்தையே புஜிக்கிறவர்களாகையாலே அவர்கள்பாபிஷ்டர்களென்றும், அநநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வகர்மாநர்ஹராகவும், அநுஷ்டாநத்தில் அர்ஹராகவும் சொல்லுகையாலே இந்தக் கர்மநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதாபாதகங்களான (ரு) "ஓதியுருவெண்ணுமந்தி" "ஐவேள்வி" என்கிற ஸந்த்யாவந்தந பஞ்சமஹாயஜ்ஞாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

கர்மயோகாதிகளுக்கு யோக்யதாபாத(ஜ)கமாகில் இக்கர்மங்கள், இவற்றையொழிய வுதயமில்லாத ப்ரதாநகர்மங்களுக்கு த்யாகவிஷயத்வம் சொன்னபோதே (சு) "ஸாத்யாபாவே மஹாபாஹோ ஸாதநை: கிம் ப்ரயோஜநம்-ஸாத்யாபாவேமஹாபாஹோஸாதநை:கிம்ப்ரயோஜநம்" என்று ஸாத்யமில்லாதபோது ஸாதநங்களாலே யென்னப்ரயோஜநமுண்டென்கிற ந்யாயத்தாலே இதுக்கும் த்யாகவிஷயத்வம் சொல்லிற்றாகாதோ; ஆயிருக்க ஸர்வஶப்தத்தாலே பிரியச்சொல்லவேண்டுகிறதென்னென்னில்;

(க) கீ-கூ-கச (உ) கீ-கூ-நச (ந) தி-வாய்-ச-உ-ந
(ச) தக்ஷஸ்ம்ருதி (ரு) க-திருவ-நந (சு) வி-பு-க-சக-ந

ஸாதநமான தர்மத்துக்கு யோக்யதாபாதகதர்மவ்யதிரேகேண உதயமில்லையேயாகிலும் "ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்ம:" என்கிற ந்யாயத்தாலே மோக்ஷஸாதநதர்மமே இத்தர்மஶப்தத்துக்கு அர்த்தமென்று நினைக்கையாயிருக்கையாலே அவற்றுக்கு த்யாஜ்யவிஷயத்வம் சொல்லுகிறதென்று தோன்றுகையாலும், த்யாகவிஷயத்வமில்லாதபோது "అశక్తస్సర్వకర్మసు-அநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு" என்று ஸர்வகர்மாநர்ஹத்வம் சொல்லுகையாலே "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற விதஸாதநஸ்வீகாரத்துக்குமநர்ஹனாய், அதுக்கும் இந்தயோக்யதாபாதகதர்மங்கள் அபேக்ஷிதமாமென்று வருகிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்காக ஸர்வஶப்தத்தாலே பிரித்துச்சொல்லுகிறது.

வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு (க) "வைத்தேன் மதியால்" (உ) "அவனதருளாலுறற்பொருட்டு என்னுணர்வினுள்ளேயிருத்தினேன்" (௩) "யானுமென்னெஞ்சுமிசைந்தொழிந்தோம்" இத்யாதிகளிற்படியே அறிவும் அநுமதியும் இசைவுமேயிறே அபேக்ஷிதம். அதுதானும், (௪) "என்னிசைவினை" (௫) "இசைவித்தென்னை" (உ) "அவனின்னருளே" என்று ஈஶ்வராதீநமாயிறே யிருப்பது. அதுக்குவேண்டுவது சைதந்யமாத்ரமேயிறே;

அன்றிக்கே, ஸர்வகர்மங்களுக்கும் யோக்யதை யபேக்ஷிதமாகில் இந்த ஸந்த்யாவந்தநத்துக்கும் யோக்யமாக ஓநஸந்த்யாவந்தந மபேக்ஷிதமாகவேண்டிவரும்; அதுகாணாமையாலே அவை இதுக் கபேக்ஷிதங்கள்;

(௬) "దురాచారోపిసర్వాశీకృతఘ్నో నాస్తికఃపురా। సమాశ్రయేదాదిదేవం శ్రద్ధయాశరణంయది। నిర్దోషంవిద్ధితంజన్తుం ప్రభావాత్పరమాత్మనః-துராசாரோபி ஸர்வாஶீக்ருதக்நோநாஸ்திக:புரா। ஸமாஶ்ரயேதாதிதேவம்ஶ்ரத்தயாஶரணம்யதி। நிர்தோஷம்வித்திதம்ஜந்தும் ப்ரபாவாத்பரமாத்மந:" என்று நிஷித்தாசாரனாய் ஸர்வாஶியாய் பிறர்பண்ணினவுபகாரத்தை யில்லைசெய்து திரியுமவனாய், தர்மாதர்மங்களும் பரலோகமும் பரதேவதையுமில்லையென்று திரியுமவனாய் இவ்வஸந்மர்யாதையிலே பழகவடிபட்டுப்போந்தவனாயிருக்குமவனும் ஸர்வகாரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரத்தையோடே ஶரணமாகவாஶ்ரயித்தா

(க) தி-வாய்-அ-எ (உ) தி-வாய்-அ-அ-௩ (௩) பெரியதிருவ-உ௬
(௪) தி-வாய்-க-எ-௪ (௫) தி-வாய்-௫ அ ௬ (௬) ஸாத்வதஸம்-௧௧

னும் அந்தஜந்துவை ஶரண்யனான பரமாத்மாவின்ப்ரபாவத்தாலே நிர்த்தோஷனாகவே புத்திபண்ணினமையாலே இந்தஸ்வீகாரத்துக்கு இவையநபேக்ஷிதமென்று சொல்லிற்றிறே.

அங்ஙனன்றிக்கே (க) "ததஸ்ஸாகரவேலாயாம்‌ தர்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ: । அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே: - ததஸ்ஸாகரவேலாயாம்தர்ப்பாநாஸ்தீர்யராகவ:। அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக:க்ருத்வாப்ரதிஶிஶ்யேமஹோததே:" என்று கடற்கரையிலே ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களுடனே புல்படுத்துக்கையுமஞ்ஜலியுமாய்க்கிடந்து ஶரணவரணம்பண்ணினவர்க்கு இந்தயோக்யதையும், (உ) "சாபமாநய-சாபமாநய" என்கிறஸாதநத்தில் நினைவுமிறே அது பலியாதொழிந்தது.

(ங) "ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:-ராவணோநாமதுர்வ்ருத்த:" என்று தனக்குண்டான தண்மையைமுன்னிட்டு ஶரணம்புக்க ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்குத் தன்னையிகழவிட்டுப்பிறந்து (ச) "ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி-ஸமுத்ரம்ராகவோராஜாஶரணங்கந்துமர்ஹதி" என்று பிறர்க்கும் உபதேஶிக்கைக்குமதிகாரமுண்டாகக் கண்டோமிறே. ஆகையாலே யோக்யதைதேடவும்வேண்டா; அயோக்யதை போகடவும்வேண்டா; உண்டானயோக்யதை ப்ரதிபந்தகமென்னும், அயோக்யதைபற்றாசன்று மிருக்கையே அதிகாரம்.

அதுக்குமேலே யோக்யதாஸாபேக்ஷமென்னில், அதைத் த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாகையாலே இதினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமும் பங்க(பங்க)மாம். ஆக மேற்சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு இதிற்சொல்லுகிற யோக்யதை அநபேக்ஷிதமென்கைக்காகப் பிரித்துச் சொல்லுகிறதென்றதாயிற்று.

ஆனால், (ரு) "ஶாந்தோ தாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷு: ஸமாஹிதோ பூத்வா ஆத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத் - ஶாந்தோதாந்தஉபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோபூத்வா ஆத்மந்யேவாத்மாநம்பஶ்யேத்" என்று பாஹ்யாப்யந்தரசமேந்த்ரியநியமங்களையுடையவனாய் ஸர்வபோகந்நிவ்ருத்தனாய் ஸம்ஸாரநிஸ்தரணேச்சையுடையனாய் ஏகாக்ரசித்தனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயத்திலே பரமாத்மாவை த்யாநம்பண்ணுவானென்கிற ஜ்ஞாநயோகஸாதநமான ஶமதமாத்யாத்மகுணங்களும் ஸத்யார்ஜவதயாதிகளும்

(க) ரா-யு-உக (உ) ரா-யு-உக-உஉ (ங) ரா-யு-கஎ-கO
(ச) ரா-யு-உO (ரு) ப்ருஹ-ங-ச-உங

ஸாத்விகநாஸ்திக்யாதிகளும் இதுக்கநபேக்ஷிதமாகையாலே இந்த ஸர்வஶப்தத்திலே உபாத்தமாகுமோவென்னில்; அவை உபாயோபகாரமுமின்றிக்கே உபாயஸ்வீகாராங்கமுமின்றிக்கேயிருந்தாலும் ஸித்தோபாயத்திலே அதிக்ருதனானவனுக்கு அந்தவுபாயபலமாய்க்கொண்டு ஸம்பாவிதங்களான ஸ்வபாவங்களாகையாலே ப்ராப்யத்வேந உபாதேயமாமத்தனையொழிய த்யாஜ்யமாகாது;

ஆத்மகுணமானவிவை த்யாஜ்யமென்னில், ஶேஷஶேஷித்வ ரக்ஷ்யரக்ஷகத்வ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ ஜ்ஞாநாதிகளும் த்யாஜ்யமாகவேண்டிவரும்; அப்போது ஸ்வஸத்தாபோகாதிகளுமின்றியிலேயொழியும்; ஆகையாலே ஶமதமாதிகள் த்யாஜ்யமென்னவொண்ணாது;

இஸ்ஸர்வஶப்தத்திலே, (௧) "லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந் கர்துமர்ஹஸி - லோகஸங்க்ரஹமேவாபிஸம்பஶ்யந்கர்த்துமர்ஹஸி" என்று லோகத்திலுள்ளார் ஆதரிக்கைக்கு உறுப்பாகவுமநுஷ்டிக்கைக்கு; அர்ஹனாகாநின்றாயென்ற பூர்வோக்ததர்மங்களும், புத்ரனைப்பற்ற பிதா அநுஷ்டிக்கும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநம் பண்ணப்படுகிறது.

ஸ்வீகார்யமான வுபாயம் ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்திநிரபேக்ஷமாயிருக்கையாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தாலேம்ருதிதகஷாயனாய் ஜ்ஞாநயோகத்தைப்பெற்ற வதிகாரி ஸாத்யஸித்யநந்தரம் ஸாதநஸாபேக்ஷையில்லாமையாலே அந்தக்கர்மத்தை நிவர்த்திக்கில், ஜ்ஞாநயோகாநுகுணனாகமில்லாதவனும், (௨) "யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட:- யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட:" என்கிற ந்யாயத்தாலே கர்மாநுஷ்டாநத்தைத்தவிரும்; ஜ்ஞாநயோகத்திலந்வயமில்லாதே கர்மத்தைவிட்டால் உபயப்ரஷ்டனாய் நஶிக்கும்; அவனுக்கு நாஶகரமானபாபம் கர்மத்தினின்றும் நிவ்ருத்தனான ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியை ஸ்பர்ஶிக்கும்; ஆகையாலே ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாகையாலே அவனுக்கு லோகஸங்க்ரஹார்த்த ப்ரவ்ருத்திகளும் ஜாதகர்மநாமகரணாதிகளும் அநுஷ்டிக்கவேணும்; இவன் ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரம் பண்ணினவனாகையாலே ஸாத்யமானஜ்ஞாநயோகலாபமில்லையென்

(௧) கீ-௩ ௨௦ (௨) கீ-௩ ௨௧

கிறவுபாயமில்லாமையாலும், ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் "நச்சுமாமருந்தம்" என்கிறபடியே அபத்யஸெஹௌஷதமாகையாலே பாபஸ்பர்ஶமுண்டாமென்கிற பயமில்லாமையாலும், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வுபாயத்தைப் பற்றுகையாலே ஸ்வநிவர்த்யமாயிருப்பதொரு பாபமில்லாமையாலும், இவனுக்கு அநுஷ்டேயமல்ல; இனி அநுஷ்டித்தானாகில் ஆந்ருஶம்ஸ்யப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டித்தானாமித்தனை; புத்ரார்த்தமான புமஸவநாதிகளும் பாபபயப்ரேரிதனாயநுஷ்டிக்கக்கடவனல்லன்; உபாயோபகாரபுத்திபாவமின்றிக்கே கர்த்தவ்யபுத்திபாவமின்றிக்கே ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே செய்கையாலே அதுவும் பாபவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பூதமாய் மோக்ஷயிஷ்யாமியிலே அந்வயித்து ஈஶ்வரனை நிவர்த்யமாம்; ஆகையாலே லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்தி இவனுக்கு த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

சிலர் போக்யதாபாதகதர்மங்கள் அப்ருதக்தர்மங்களாகையாலும், தர்மஶப்தம் ஸாங்கமான ஸாதநதர்மத்தைச் சொல்லுகையாலே போக்யதாபாதகங்களும் தர்மஶப்தந்தன்னிலே உக்தமாகையாலும், தர்மஶப்தவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தம் போக்யதாபாதகதர்மவாசகமாட்டாது; ஆகையால் ஸர்வஶப்தம் ஸாகல்யவாசியாமித்தனை யென்பர்கள்; தர்மஶப்தம் ஶ்ரேயஸ்ஸாதநதர்மவாசியாகையாலே போக்யதாபாதகதர்மவாசகமாகமாட்டாமையாலும் ஸாகல்யம் தர்மஶப்தகதமான பஹுவசநத்தாலே ஸித்தமாகையாலும் போக்யதாபாதகதர்மமுங்கூட த்யாஜ்யதர்மவாசகதர்மஶப்தவிஶேஷண ஸர்வஶப்தத்திலே உபாத்தமாய் த்யாஜ்யமென்கையாலே தர்மங்களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகமும் பலிக்கையாலும், ஸம்ப்ரதாயஸித்தஸதாசார்யர்களெல்லாரும் ஸர்வஶப்தம் போக்யதாபாதக தர்மவாசகமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாகல்யவாசியென்கிறது அர்த்தமன்று;

இந்த தர்மங்கள் உபாயோபயோகியன்றாகிலும், (க) "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்று வர்ணாஶ்ரமவிஹிதமாகையாலே யநுஷ்டேயமாகாதோவென்னில்; உபாயப்ரகரணமாகையாலே உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாத(ஜ)கமாயிற வாகார

(க) ப்ரஹ்மஸூ-௩-௪-௩௨

மொழிய விஹிதமாய்வருகிற வாகாரம் இவ்விடத்திலே அப்ரஸ்துத மாகையாலே த்யாஜ்யமாகாதென்னவொண்ணாது;

அதலா; ஸ்வர்க்கபுருஷார்த்தஸித்த்யர்த்தமாக ஜ்யோதிஷ்டோமத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கு நித்யாதிகள் த்யாஜ்யமாமாபோலே மோக்ஷார்த்தமாக வித்ததர்மஸ்வீகாரமாகிற யாகத்திலே தீக்ஷித்தவனுக்கும் விஹிதாப்ரமும் த்யாஜ்யமென்னவுமாய்;

(க) "ஶ்ரேயம்ஸாம்ஸ்யாஸ-தஸ்யைவம்விதுஷ:" என்கிற வநுவாகத்தாலே ஸாணவரணத்தையும் ஒருபாசமாக நிரூபித்தானிறே வேதபுருஷன்; ஆனாலும், இவை பகவத்விஷயத்துக்கு ஆஜ்ஞாரூபகைங்கர்யமாகையாலே பகவத்ப்ரீதியாகிற பரமப்ரயோஜநஸித்திக்காக அநுஷ்டேயமாகக்கடவது; அல்லது, விஹிதமான வாகாரத்தாலேயும் உபாயத்துக்கு யோக்யதாபாதகமான வாகாரத்தாலேயும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது;

ஸாதநஸ்வீகாரத்துக்கு ஸ்வரக்ஷணத்திலஸக்தியும் அப்ராப்தியும் விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையவனிறே அதிகாரி; (உ) "ఇదంశరణమజ్ఞానామిదమేవ విజానతామ్ । ఇదంతితీర్షతాం పారమిదమానన్త్యమిచ్ఛతామ్ -இதம்ஸரணமஜ்ஞாநாமிதமேவவிஜாநதாம் இதம்திதீர்ஷதாம்பாரமிதமாநந்த்யமிச்சதாம்" (ந) "అజ్ఞసర్వజ్ఞభక్తానాంప్రపత్త్యావధికారితా-அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞபக்தாநாம்ப்ரபத்தாவதிகாரிதா" (ச) "అవిద్యాతః அவித்யாத:" இத்யாதிகளாலே ஸ்வஸ்வரூபம் பகவதேகாக்ஷயமாகவநுஸந்திக்கையாலே ஸ்வரக்ஷணத்திலே அஜ்ஞாநஸக்திகளும், உபேயஸ்வரூப மநந்யஸாத்யமாக வநுஸந்திக்கையாலே அப்ராப்தியும், ப்ராப்யவைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநத்தாலே விளம்பாக்ஷமத்வமுமுடையராய், அதவை அநந்யகதிகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு இப்ப்ரபத்தியிலதிகாரமென்று சொல்லிற்றிறே. ஆகையாலேயிறே இவ்வுபாயம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

ஆக, "ஸர்வதர்மாந்" என்று ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களையும் த்யாஜ்யதயா உபாதாநம்பண்ணிற்றாயிற்று.

அநந்தரம், "பரித்யஜ்ய" என்று இவற்றினுடைய த்யாகப்ரகாரஞ்சொல்லுகிறது. இதுதான், "த்யஜ, த்யஜ்ய, பரித்யஜ்ய" என்று த்யாகமும் ல்யப்பும் உபபதமுமாய த்ரிவிதமாயிருக்கும்; இதில்

(க) தை-நா- (உ) மநு-கூ-அச (ந) (ச)

ல்பபந்தமான த்யாகஸப்தத்தாலே அபிமதபுருஷார்த்தஸித்திக்கு அநுரூபமாய் ஸஹாயாந்தராஸஹமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்கிற வதிகாரிக்கு தததங்கமான ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை விதிக்கிறது.

ஸத்வித்பாநிஷ்டனுக்கு தத்வ்யதிரிக்தவித்யாந்தரத்யாகம் ஆர்த்தமாகஸித்திக்கிறாப்போலே புருஷார்த்தலாபத்துக்கு இதராநிரபேக்ஷமான வுபாயத்தை ஸ்வீகரிக்குமவனுக்கு இதரோபாயத்யாகம் அர்த்தஸித்தமாய் வருகையாலே இவ்விடத்திலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லையென்று சிலர் சொல்லுவர்கள்;

அதுசொல்லவொண்ணாது; விதேயமான ஸரணவரணத்துக்கு தத்வ்யதிரிக்தோபாயத்யாக வ்யதிரேகேண உதயமில்லாமையாலே அங்கியான வுபாயவரணம் விதேயமாகிறவோபாதி அங்கமானத்யாகமும் விதேயமாக வேண்டுகையாலே; ஆகையாலே (க) "ప్రక్షాళ్యపాదా వాచామేత్స్నాత్వా విధివదర్చయేత్ । స్థిత్వార్ఘ్యంభానవేదద్యాద్ధ్యాత్వాదేవంజపే న్మనుమ్-ப்ரக்ஷாள்யபாதாவாசாமேத்ஸ்நாத்வாவிதிவதர்ச்சயேத்। ஸ்தித்வார்க்க்யம்பாநவேதத்யாத்த்பாத்வாதேவம்ஜபேந்மநும்" இத்யாதிகளாலே பாதப்ரக்ஷாளநம்பண்ணி ஆசமநம்பண்ணுவான்; ஸ்நாநம்பண்ணி வித்யுக்தமானப்ரகாரத்திலே அர்ச்சிப்பான்; ஆதித்யனுக்கு நின்று அர்க்க்யப்ரதாநம்பண்ணுவான்; மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான தேவதையைத்யாநம்பண்ணி தத்ப்ரதிபாதகமான மந்த்ரத்தை ஜபிப்பானென்று விஸிஷ்டமாக விதிக்கிறாப்போலே இங்கும் த்யாகஸ்வீகாரங்களை விஸிஷ்டமாக விதிக்கிறது.

அவ்விடத்தில் ஆர்த்த(ஸ்)மாக ஸித்தியாமையாலே விதிக்கிறது; இங்கு ஸித்தகர்மஸ்வீகாரந்தானே ததிதரகர்மத்யாகத்தைக் காட்டுகையாலே விதேயத்வமில்லையென்னில்; அது சொல்லவொண்ணாது; இவ்வதிகாரிக்கு நிஷித்ததர்மாந்வயத்தில் ப்ராயஸ்சித்தியாமோபாதி ஸாதநாந்தராந்வயத்திலும் ப்ராயஸ்சித்தியாமென்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஆர்த்தமாக ஸித்திக்கையன்றிக்கே விதேயமாக வேண்டுகையாலே;

எங்ஙனேயென்னில்; (உ) "ఉపాయాపాయసంయోగే నిష్ఠయాహీయతేనయా । అపాయసంప్లవేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తంసమాచరేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి - உபாயாபாயஸம்யோகேநிஷ்டயாஹீயதேந

(க) (அ) லக்ஷ்மீ தந்த்-கள

யா | அபாயஸம்ப்லவேஸத்ய:ப்ராயஶ்சித்தம்ஸமாசரேத் | உபாயா நாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று நிஷித்தமாய் த்யாஜ்யமான ஹிம்ஸாத்யபாயாந்வயத்திலும் ஸாதநமானகர்மாத்யுபாயாந்வயத்திலும் இந்த விதததர்மநிஷ்டைக்கு ப(ங்)ங்கம்வருகையாலே அபாயாந்வயத்தில் சடக்கென ப்ராயஶ்சித்தப்பண்ணுவான்; உபாயாந்வயத்திலும் அப்படியே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவானென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே;

ஆகையாலே, அந்வயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாக வேண்டுமெவற்றினுடைய த்யாகம், நிஷித்தமான பூதஹிம்ஸை "நஹிம்ஸ்யாத் - நஹிம்ஸ்யாத்" என்று விதேயமானவோபாதி விதேயமாக வேண்டுகையாலும், த்யாகந்தனக்குஹேது துஷ்கரத்வாதிகளிலுங்காட்டில் ஸ்வரூபவிருத்த(த்)மென்கிற ப்ரதிபத்தியே ப்ரதாநமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் விதேயமாகக்கடவது.

இப்படி விஹிதமானத்யாகம் ஸாதநாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமோ? பலத்யாகமோ? உபாயபுத்தித்யாகமோவென்னில்; கர்மயோகாதிகள் ஸ்வாபிமதபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸாதநங்களென்கிற ப்ரதிபத்தியைவிட்டு அவற்றையநுஷ்டித்து உபாயஸ்வீகாரம்பண்ணவேண்டி விழுகையாலும், அப்போது புத்தித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டிதமான கர்மயோகாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகையாலே இதினுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஹாநி வருகையாலும், ஸர்வாதிகாரமின்றிக்கேயொழிகையாலும், தர்மஶப்தம் தர்மகதமானவுபாயத்வப்ரதிபத்திவாசகமல்லாமையாலும், (க) "ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம் தர்ம: - ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம்தர்ம:" என்று தர்மஶப்தத்துக்கு உதபம் ஸாதநத்வேநவாகையாலே இத்தர்மஶப்தம் ஸாதநதர்மத்தையே வசி(ஞ)க்கையாலும், "நிவர்த்தகாக்யம் தேவர்ஷிவிஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம் -நிவர்த்தகாக்யம் தேவர்ஷிவிஜ்ஞேயம்மோக்ஷஸாதநம்" என்று நிவர்த்தகதர்மத்துக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸாதநத்வத்யாகம் பண்ணவொண்ணாமையாலும், இவ்வுபாயம் அகிஞ்சநாதிகாரமின்றிக்கே யொழிகையாலும், (உ) "அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽகதி: | த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: - அஹமஸ்ம்யபராதாந

(க) பூர்வமீமாம்ஸா (உ) அஹி-ஸம்-௩௬-௩௮

மாலயோகிஞ்சநோகதிঃ । த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாமதிঃ" என்று - நான் அபராதாநாமாலயனுகாநின்றேன்; அஹமர்த்தம் ஶேஷத்வாதிகளால் நிரூபிதமாகையன்றிக்கே அபராதத்தைவிட்டு நிரூபிக்கும்படி ஸாபராதன்; அத்யந்தபாரதந்த்ரனுகையாலே அகிஞ்சநன்; த்வதேகரக்ஷ்யமாகையாலே அகதியென்று தன்னுடைய அபராதபூயஸ்த்வத்தையும் ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களையும் அநுஸந்தித்து, நீயே உபாயமாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கை ஶரணாகதியென்கிற லக்ஷணவாக்யத்தோடே விரோதிக்கையாலும், இது ஸ்வரூபப்ரதாநமன்றிக்கே விஶிஷ்டவேஷப்ரதாநமாகையாலே, இதினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் பக்ந(த்ந)மாகையாலும் புத்தித்யாக பக்ஷம் அர்த்தமன்று

இந்த தர்மஶப்தத்தில் உபாதாநம்பண்ணிற்று ப(ஃ)லஸங்காதித்யாகபூர்வகமாக அநுஷ்டேயமான நிவர்த்தகதர்மமாகையாலே ப்ரஸஜ்யப்ரதிஷேதத்துக்கு இடமில்லாமையாலும், தர்மஶப்தம் ப(ஃ)லவாசியல்லாமையாலும் புநருக்திப்ரஸங்கத்தாலும் பலத்யாக பக்ஷமுமர்த்தமன்று;

ஸ்வாபிலஷிதமான புருஷார்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிற இவனுக்கு ஸாதநரூபதர்மத்யாகம் பண்ணுகை விருத்தமல்லாமையாலும், முமுக்ஷுத்வத்தாலே ஸ்வர்க்கஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமகர்மம் த்யாஜ்யமானவோபாதி வித்தஸாதநபரிக்ரஹத்தாலே இவையும் த்யாஜ்யமாகக்கடவதாகையாலே இங்குவிதிக்கிறது ஸாத்யஸாதநரூபதர்மங்களுடைய ஸ்வரூபத்யாகத்தை யென்றதாயிற்று.

வித்தஸாதநம் ஸகலேதரநிரபேக்ஷமாகையாலும், ஸஹாயாந்தராஸஹமாகையாலும், ஸாதநாந்தரங்கள் ஸ்வரூபவிருத்தங்களாகையாலும், ஸகலேதரஸாபேக்ஷமாகையாலும் ப்ராப்யவிஸத்ருஶங்களாகையாலும், துஷ்கரங்களாகையாலும், இவை த்யாஜ்யமாகக்கடவன.

பகவதேகரக்ஷ்யத்வேந வித்தஸ்வரூபனுப் பகவதேகஶேஷபூதனுயிருக்கையாலே ததிதரஶேஷதரவ்யாபாராஶ்ரயத்வம் விருத்த(ஃ)மாகையாலே ஸ்வரூபவிருத்தமாயிருக்கும்; வித்தஸ்வரூபனுய் ஏகரூபனுப் பரமசேதநனுய் அமோகஸங்கல்பனுகையாலே ஸஹகாரிநி

பேக்ஷமாகவிருக்கும். ரக்ஷணார்த்தமான ஸ்வவ்யாபாரதர்ஶநத்தில் ரக்ஷகனானவீஶ்வரன் ரக்ஷணநிவ்ருத்தனுமாகையாலே சணற்கயிறு கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே ஸஹாயாந்தராஸஹமாயிருக்கும். சிரகாலஸாத்யமாய்ஸாபாயமுமாயிருக்கையாலே துஷ்கரங்களாயிருக்கும்; ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதநிராகரணபூர்வகமாக அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே அகாலகால்யமான தேஶத்திலேபோய்ப்புக்கு நிரந்தரபகவதநுபவஜநித நிரதிஶயாநந்தஹ்ருஷ்டனாய் அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷபலாத்க்ருதனாய்க்கொண்டு "ஆபரிமித தாஸ்யம்-அபரிமிததாஸ்யவதி" என்கிறபடியே அநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹம்பண்ணி யாவதாத்மபாவி பண்ணுகிற கைங்கர்யத்துக்கு ஸ்வாநுஷ்டேயமாய் ஸ்வதந்த்ரகார்யமாயிருக்கிற கர்மாதிகள் ஸத்ருஶமல்லாமையாலே ப்ராப்யவிஸத்ருஶமாயிருக்கும்;

ஆகையாலே, (க) "ஶீதோ பவ ஹநூமத:-ஶீதோ பவ ஹநூமத:" என்று நெருப்பை நிராக்கவல்லஶக்தி யுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், லங்காபவநத்திலே நிருத்தை(த்தை)யான பிராட்டி, (உ) "தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்" தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருந்தாப்போலேயும், (ங) "ரக்ஷமாம் ஶரணாகதாம்-ரக்ஷமாம்ஶரணாகதாம்" என்று த்ரௌபதி க்ருஷ்ணன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(த்)ரையாய்க்கொண்டுதன்கையைவிட்டிருந்தாப்போலேயுமிருக்கிறதிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநபூர்த்தி பிறந்ததாவது.

ஸ்வஸ்வரூபம், (ச) "கரணாதிபாதிப:-கரணாதிபாதிப:" என்று கரணங்களோடு கரணியோடுவாசியற ஹ்ருஷீகேஶனானவனிட்ட வழக்காகையாலும், தத்தேகரக்ஷ்யத்வைக வித்தஸ்வரூபனாகையாலும் ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்துக்கு யோக்யதையுமில்லை. ப்ராப்தியுமில்லை. ரக்ஷ்யத்வபாரதந்த்ர்யங்களிரண்டும் ஸ்வதஸ்ஸித்தவேஷமாகையாலே பரேச்சாதீநமாய் பரகதமான வ்யாபாரம் ரக்ஷகமாமதொழிய பரப்ரேரிதமேயாகிலும் ஸ்வகதமானவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது.

பரஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும், "அவரக்ஷணே-அவரக்ஷணே"

(க) ரா-ஸு-ருங-உக (உ) ரா-ஸு-கக-ங௦ (ங) பார-ஸபா-கக-சக
(ச) ஶ்வேதா-கக

என்று ரக்ஷகத்வேகநிரூபிதமான ஸ்வரூபத்தையுடையவனுகையாலே ரக்ஷகத்வம் நிருபாதிகமாகையாலும், (க)"உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம்-உபாயோபேயத்வேததிஹதவதத்வம்" என்று உபாயத்வம் ஸ்வரூபமாக வருளிச்செய்கையாலும், ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநத்தில் ப்ராப்தியில்லையாகையாலே ஸ்வரூபத்தில் ஸாதநாந்தரங்கள்புகுராவழியில்லை.

ஆகையிறே *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்கள் (உ)"நோற்றநோன்பிலேன்" என்றும், (ங)"நலந்தானென்றுமிலேன் நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்" (ச) "மற்றேரொன்றறியேன்" என்றும், இவ்வுபாயாந்தராநந்வயத்தை யருளிச்செய்தது. (ரு) "ஸஜாநேஶரணம்பரம்-நஜாநேஶரணம்பரம்" என்னக்கடவதிறே.

ஸாதநாநுஷ்டாநயோக்யமான புண்யகாலங்கள், ஸாதநமான புண்யக்ஷேத்ரவாஸம், தர்மாநுஷ்டாநத்துக்குக்காரணமான ஶரீரஸம்பந்தம், ஸாதநாநுஷ்டாநமத்யே மரணமுண்டானால் வரும் ஶரீராந்தரப்ராப்தி இவையெல்லாவற்றிலும் எனக்கு மஹத்தானபயம் நடவாநிற்கிறதென்கையாலே ஸாதநாந்தரங்கள் ஸ்வரூபஜ்ஞாநவானுக்கு பயஜநகமாயிறேயிருப்பது.

(சு) "அதபாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேந பாரத। விமுக்தாந்யஸமாரம்போ நாராயணபரோ பவ-அதபாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேநபாரத । விமுக்தாந்யஸமாரம்போ நாராயணபரோபவ" என்று ஸாதநாந்தரங்கள் பாதகமென்று பயப்பட்ட நீஸர்வப்ரகாரத்தாலும், பாரதனே! அந்யஸமாரம்பங்களைவிட்டு நாராயணபரனுவாயென்று தர்மதேவதை தர்மபுத்ரனைக்குறித்து பாதகமென்று உபதேஶிக்கையாலும், ப்ராயஶ்சித்தவிஷயமாகச் சொல்லுகையாலும் (எ) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்று பகவத்விஷயத்துக்குப் புறம்பாகைக்கு உறுப்பாகையாலும், உத்தேஶ்யமான பகவத்பாரதந்த்ர்யத்துக்கு விரோதியாகையாலும் அதர்மமென்று போக ப்ராப்தமாயிருக்க, தர்மமென்று பேரிடுகிறது இவ்வளவுபாகம் வாராதவர்களுடைய ப்ரதிபத்தியாலேயிறே.

(க) ர-ஸ்த- (உ) தி-வாய்-ரு-எ (ங) தி-மொ-க-கூ-ச (ச) தி-மொ-க-கூ-க (ரு) ஜிதந்தே-க (சு) விஷ்ணுதர்ம-சுகூ-எக (எ) பெரியதிருவ-க

ஆகையாலே இங்குச்சொல்லுகிறது ஸித்தஸாதநவ்யதிரிக்தஸாத்ய ஸாதநங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

இப்படி த்யாஜ்யமான தர்மந்தான், அநுஷ்டேயதயாஶாஸ்த்ரவிஹிதமான அர்த்தத்துக்கு வாசகமாகையாலே விஹிதாநுஷ்டாநரூபேணவும் நிஷித்தபரிஹாரரூபேணவும்சொல்லுகிற வ்யயவிததர்மத்துக்கும் வாசகமாயிருக்கிறது. இதைத்யாஜ்யதயாவ்யபதேசம்பண்ணுகிறத்தால், நிஷித்தபரிஹாரத்யாகமாகிறது நிஷித்தாநுஷ்டாநமாகையாலே நிஷித்தாநுஷ்டாநம் வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகாதோவென்னில், அது ஸகலப்ரவ்ருத்திகளினுடையவும் நிவ்ருத்தியை ஸஹிக்குமதொழிய ப்ரவ்ருத்தியைஸஹியாது. அதுக்குமேலே நிஷித்தாநுஷ்டாநபலமான பாபம் ஈஶ்வரனுடைய நிக்ரஹமாகையாலே, அவனை யதிஶயிப்பிக்கிற ஸ்வரூபஸித்தியாயிருக்கிற இவ்வதிகாரிக்கு தந்நிக்ரஹகாரணமான நிஷித்தாநுஷ்டாநம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது. புருஷார்த்தமும் பகவத்கைங்கர்யமாகையாலும் நிஷித்தம் த்யாஜ்யமாயிருக்கும். ஆக ஸ்வரூபஸாதந புருஷார்த்தங்கள் மூன்றினுடையவும் வேஷத்தைப்பார்த்தாலும் நிஷித்தாநுஷ்டாநம் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

இங்ஙனன்றாகில் பகவந்நிக்ரஹஹேதுவாய் நரகபதநஹேதுவான ப்ரஹ்மஹத்யாதிகள் பகவதபசாராதிகள் த்யாஜ்யமின்றியிலே யொழியும். ஆனால் நிஷித்தபரிஹாரம் தர்மஶப்தார்த்தமன்றிக்கே யொழியாதோவென்னில்; தர்மமாவது-அநுஷ்டேயதயாஶாஸ்த்ரவிஹிதமானதாகையாலே, “இதம் குரு, இதம் மாகார்ஷீ:-இதங்குரு, இதம் மாகார்ஷீ:” என்று விதிநிஷேதாத்மகமான வ்யயத்தையும் வசிக்குமாகையாலே இது சொல்லவொண்ணாது.

ஆனால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்;-(௧)“நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி-நஹிம்ஸ்யாத்ஸர்வாபூதாநி” (௨) “நகலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்-நகலாஞ்ஜம் பக்ஷயேத்” இத்யாதிகளாலே ஸாமாந்யேநசொல்லுகிற நிஷித்தநிவ்ருத்திமாத்ரம் தர்மஶப்தவாச்யமன்று; ஆனாலும் ஸாதநரூபதர்மவாசகமான இத்தர்மஶப்தத்தில் உபாத்தமன்று; ஆகையாலே ஸாமாந்யேந நிஷித்தாநுஷ்டாநம் வருமென்கிற ஶங்கையில்லை.

இதில் மோக்ஷஸாதநரூபமான விதிநிஷேதாத்மகமான தர்மங்

(௧) (௨)

களைச் சொல்லுகிறது. அதினுடைய த்யாகத்தில் ஸாதநஸித்தியில்லாமையொழியவருவதொரு நிஷித்தமில்லாமையாலே தத்ஸாதநாபேக்ஷையில்லாதவனுக்கு த்யாஜ்யமாகக்குறையில்லை. நிஷித்தபரிஹாரத்திலே யந்வயிக்கிறஸ்வரக்ஷணத்திலே ப்ரவ்ருத்தனுக்கு அநவப்ரபத்த்யதிகாரஹாநிவருமாகையாலே பூர்வார்ஜிதபாபப்ராயஶ்சித்தம் த்யாஜ்யமாமோபாதி நிஷித்தபரிஹாரமும் த்யாஜ்யமாகக்கடவது.

(க) "త్రివిధాంపశ్యదేవేశకర్మణోగహనాంగతిమ్ । నిషేధవిధిశాస్త్రేభ్యస్తాం విధాఞ్చనిబోధమే । అనర్థసాధనంకించిత్కించిచ్చాప్యర్థసాధనమ్ । అనర్థపరిహారాయ కించిత్కర్మోపదిశ్యతే। త్రైరాశ్యంకర్మణామేవంవిజ్ఞేయంశాస్త్రచక్షుషా। అపాయోపేయసంజ్ఞౌతు పూర్వౌరాశీపరిత్యజేత్ । తృతీయోద్వివిధోరాశిరనర్థపరిహారకః । ప్రాయశ్చిత్తాత్మకంకించిదుత్పన్నానర్థనాశకః । తమంశంనైవకుర్వీతమనీషీపూర్వరాశివత్-

த்ரிவிதாம்பஶ்யதேவேஶகர்மணோகஹநாம்கதிம்।நிஷேதவிதிஶாஸ்த்ரேப்யஸ்தாம்விதாஞ்சநிபோதமே। அநர்த்தஸாதநம்கிஞ்சித்கிஞ்சிச்சாப்யர்த்தஸாதநம்। அநர்த்தபரிஹாராயகிஞ்சித்கர்மோபதிஶ்யதே த்ரைராஶ்யம்கர்மணாமேவம் விஜ்ஞேயம்ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஷா। அபாயோபேயஸம்ஜ்ஞௌது பூர்வௌராஶீபரித்யஜேத்। த்ருதீயோத்விவிதோராஶிரநர்த்தபரிஹாரகঃ। ப்ராயஶ்சித்தாத்மகம்கிஞ்சிதுத்பந்நாநர்த்தநாஶக:।தமம்ஶம்நைவகுர்வீதமநீஷீபூர்வராஶிவத்" என்று நிஷேதவிதிஶாஸ்த்ரங்களில் கர்மத்தினுடையப்ரகாரம் த்ரிவிதமாயிருக்குங்காண்; அந்தப்ரகாரத்தை யென்பக்கலிலேயறியென்றுதொடங்கி அநர்த்தரூபநரகாதிகளுக்குஸாதநமாயிருக்கும்சில; போக(భోగ) மோக்ஷரூபபுருஷார்த்தஸாதநமாயிருக்கும்சில; அநர்த்தபரிஹாரஸாதநமாயிருக்கும்சில; இப்படி த்ரிவிதமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ரசக்ஷுஸ்ஸாலேயறியப்படும்; அதிலநர்த்தஸாதநமான அபராதகர்மம் ஸகலேதரோபேக்ஷகமாய்க்கொண்டு வித்தஸாதநத்தைப் பரிக்ரஹிக்கிறவனுக்கு ததங்கமாகையாலே த்யாஜ்யம்; அநர்த்தபரிஹாரதர்மத்தில் பூர்வார்ஜிதபாபபரிஹாரமான ப்ராயஶ்சித்ததர்மம் வித்ததர்மஸ்வீகாரத்துக்கு யோக்யதைகள் போகடவும் வேண்டாதபடி யிருந்தபடியே அதிகாரமாகையாலே த்யாஜ்யம். ஆகாம்யநர்த்தபரிஹாரமான தர்மம் ஶரணவரணாநந்தரம் அநர்த்தஹேதுவான தர்மங்க

(க) லக்ஷ்மீ தந்த்ரம்

ளில் புத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தி கூடாமையாலும், அபுத்திபூர்வகம் ஈஸ்வரஹ்ருதயத்தில் படாமையாலும் பட்டாலும், பாபவிஶேஷணமான ஸர்வஶப்தத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கையாலும் த்யாஜ்யமென்று ஏவம்ரூபமான தர்மத்யாகப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரங்களிலே பரக்கச்சொல்லப்பட்டு; ஆகையாலே மோக்ஷஸாதநதயா விஹிதமான விதி நிஷேதாத்மகமான ஸகலதர்மங்களும் ஸாங்கமாக த்யாஜ்யமென்றதாயிற்று.

அதவா, ஸர்வதர்மபரித்யாகவிதாநபூர்வகஶரணவரணவிதி விஷயபூதனான இவ்வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யத்வேந விஹிதமாயிருப்பதொன்றில்லாமையாலும், ஶரண்யப்ரபாவத்தாலும், ஸர்வபாபவிமோசகயான விஷயத்தைப்பற்றி யிருக்குமவனுக்கு அவஶ்யமாகப் புகுந்தவை பந்தகமாகமாட்டாமையாலும், ஸாமாந்யேநவுண்டான நிஷித்தநிவ்ருத்தித்யாகத்தைச்சொல்லவுமாமென்றநுஸந்திப்பர்கள்.

இப்படி உபாயோபயோகியன்றாகிலும் ஶிஷ்யபுத்ரர்களுடைய வுஜ்ஜீவநத்துக்காகவும் லௌகிகருடைய ஸங்க்ரஹத்துக்காகவும் தந்தாமுடையவாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலும் பூர்வாசார்யர்கள் இத்தை யநுஷ்டித்துப் போருவர்கள்; அவ்வநுஷ்டாநம் ஸ்வவிபூதிபூதரான சேதநருடைய உஜ்ஜீவநஹேதுவாகையாலே ஈஸ்வரப்ரீதிவிஷயத்வமாகிற புருஷார்த்தம் அநுஷ்டாதாவுக்கு ஸித்திக்கையாலே இவை அநுஷ்டேயங்கள்.

கர்த்த்ருகரணத்ரவ்யமந்த்ரங்கள் பேதியாதிருக்கச்செய்தேயும் நினைவுமாறுபட்டத்தாலே ஒருகர்மத்துக்கே ப்ரவர்த்தககர்மமென்றும் நிவர்த்தககர்மமென்றும் பேராகிறவோபாதி நிவர்த்தகதர்மமும் நினைவுமாறுபட்டத்தாலே ப்ராப்யத்திலே அந்வயிக்கும். ஆக, த்யஜவென்கிறத்தாலே ஸாத்யமான ஸகலஸாதநங்களினுடையவும் த்யாகத்தைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் பரிவென்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே ஸாதநதர்மம் ஸ்வரூபாநுரூபமன்றாகிலும் ஸ்வாபீஷ்டமான புருஷார்த்தம ஸ்வயத்நஸாத்யஸாதநஸாப்ய(த்ரு)மென்றுகேட்டுப்போந்தவாஸனையாலேத்யக்தமானவுபாயங்களிலும் வாஸனையநுவர்த்திக்குமாகில் அதிகாரத்துக்கு ப(ங்)க்கமாகையாலும், அபாயஸம்யோகத்திற்போலே உபா

யஸம்யோகத்திலும் ப்ராயஶ்சித்தியாமென்று கீழேசொல்லுகையா லும், வாஸனையும் ருசியும் கிடக்குமாகில் வித்தஸாதநத்தி லந்வய மின்றிக்கே யொழிகையாலும்.ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் பந்த(பத்)த்தை யுமநுஸந்தித்தால் ஸாதநாந்தராந்வயமாகிறதுராஜமஹிஷி உஞ்சவ்ரு த்திபண்ணுதல் குடம்சுமத்தல்செய்தால் ராஜாவுக்கு அவத்யமாமோ பாதி ரக்ஷகனானவீஶ்வரனுக்கு அவத்யமாமாகையாலும் வாஸநா ருசிகளுங்கூடவிடவேண்டுகையாலே ஸவாஸநமான த்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதநாந்தரங்களின் ப்ரத்வம்ஸாபாவமன்றியி லே அத்யந்தாபாவமநுரூபமாகையாலே ப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபா வமாகவேண்டுகையாலே ஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியன்றிக்கே (க)"నజా నేశరణంపరమ్-நஜாநேஶரணம்பரம்"என்றிருக்கையே பூர்ணா திகாரம். இப்படி அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்திவிஶிஷ்டனுகையாலேத்யா கந்தானில்லை யென்னலாம்படியிருக்கும்; ஆகையாலே இதிற்சொல் லுகிற த்யாகமாகிறது ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அநந்வயாநுஸந் தாநமென்னுமிடம் இந்த வுபஸர்க்கத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது.

இந்தவுபாயாந்தராநந்வயமே ஸித்தோபாயாந்வயப்ரதிபத்தி யாகிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகையாலே,த்யாஜ்யாநந்வயநிபந்தந மான த்யாகாபாவத்தாலே ஸ்வீகாரத்திலநந்வயம் வரவொண்ணாது; ஸித்தஸாதநம் ப்ரவ்ருத்திஸஹமல்லாதவோபாதி நிவ்ருத்திரூபக்ரி யையையும் ஸஹியாதாகையாலே; இதில் த்யாகம்விதிக்கிற ப்ரகரண த்திலே ஸாதநாந்தரங்களைப் பரக்கச்சொல்லிக்கொண்டு போருகை யே அப்ரஸ்துதமாகையாலே; அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் ஸ்வீகாரமா த்ரமேயிறே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது.

இவைதன்னிலநுஷ்டாநத்துக்கு அஶக்தனானவன் (உ)"సోహం తేదేవదేవేశనార్చనాదౌస్తుతౌనచసామర్థ్యవాన్కృపామాత్రమనోవృత్తిఃప్రసీదమే ஸோஹம்தேதேவதேவேஶநார்ச்சநாதௌஸ்துதௌநச। ஸாமர்த் த்யவாந்க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திஃப்ரஸீதமே" என்று தேவதேவே ஶனே! தேவருடைய அர்ச்சநஸ்தவநாதிகளில் நான்ஶக்தனல்லே ன்; கேவலக்ருபையாலே ரக்ஷ்யபூதனென்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ர

(க) ஜிதந்தே-க (உ) வி-பு-ரு-எ-எ௦

ஸங்கமாயருளவேணும்; என்விஷயத்திலே; என்கிறபடியே நான் ஶக்தனல்லேனென்றும், அதிலே யதிகரித்தவன் (க) "ஸர்வதர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய-ஸர்வதர்மாம்ஶ்சஸந்த்யஜ்ய" என்கிறபடியே அப்ராப்தமென்கிறவறிவு பிறந்தவாறேவிடும். இவை நமக்கு அப்ராப்தமென்கிற ஜ்ஞாநமுடையவர்கள் (உ) "நோற்றநோன்பிலேன்" (ந) "மறநேரொன்றறியேன்" என்கிறபடியே அவை யெனக்கில்லையென்றறிவிப்பர்கள்; ஆகையாலே ஸித்தோபாயவரணம் ஸர்வாதிகாரமாகிறது.

அப்போது ல்யப்பில்சொல்லுகிற த்யாகாங்கத்வம்ஸித்திக்கும்படி யென்னென்னில், ஸர்வோபாயஶூந்யரா யிருப்பாரில்லாமையாலே யதாயோக்யம்விட்டுப் பற்றுவாரும் அநந்வயாநுஸந்தாநம் பண்ணிப் பற்றுவாருமாயிருக்கையாலே அங்கத்வஸித்திக்குக்குறையில்லை. இவற்றில் இல்லை யென்றறிவிக்கிறவர்களுக்கு வாஸநாருசிகளுங்கூட வில்லாமையாலே அவர்களே முக்க்யாதிகாரிகள். ஏவம்ரூபமான ருசிவாஸனைகளுடைய வத்யந்தாபாவம் த்யாகவாசகமான "த்யஜ" என்கிற ஶப்தத்துக்கு விஶேஷணமான பரிஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. தர்மஶப்தத்திலுபஸர்க்கம் தர்மாநுஷ்டாநயோக்யதாபாதகங்களை யுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாஜ்யம் நிரவஶேஷவாசகமாகிற வோபாதி த்யாகஶப்தத்திலுபஸர்க்கமும் வாஸநாருசிகளையுங்கூட வுபாதாநம்பண்ணுகையாலே த்யாகம் நிரவஶேஷவாசகமாகிறது. வ்ரஜவில்விதிக்கிற பரைகரக்ஷ்யத்வப்ரதிபத்தியில் ஸ்வாந்வய ராஹித்யத்தைக்காட்டுகிற ஏகபதம் உபாயஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாகிறவோபாதி த்யஜவென்று விதிக்கிற ஸாதநாந்தரங்கள் பரைகரக்ஷ்யத்வவிரோதியென்கிற ப்ரதிபத்தி ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு ஔஜ்ஜ்வல்யாவஹமாயிருக்கும்.

அங்கியான ஸ்வீகாரமாகிறது நித்யஸித்தரக்ஷ்யத்வாந்வய ப்ரதிபத்தியினுடைய வநுஸந்தாநமாகையாலே உபாயநைரபேக்ஷ்ய விரோதியில்லாத வோபாதி அங்கமானத்யாகமும் நித்யஸித்தஸாதநாந்தராநந்வய ப்ரதிபத்தியாகையாலே நைரபேக்ஷ்யவிரோதியாகாது. ப்ரக்ருத்யர்த்தாந்விதமான வுகாரம் ஸ்வரூபத்திலநந்யார்ஹதை

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) தி-வாய்-டு எ- (ந) தி-மொ-க-கூ-க

யைக்காட்டும். தாத்வர்த்தாந்விதமான வகாரம் உபாயத்திநுடைய அநந்யார்ஹதையைக் காட்டும்.

ஸ்வரூபத்தில் (க) "மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில்வாழகில்லேன்" என்றும், (உ) "மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயற்கல்லால்" என்றும் அந்யஸ்பர்ஶம் நாசகரமாயிருக்குமோபாதி, உபாயத்திலும், (ங) "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்" (ச) "உன்னாலல்லால் யாவராலுமொன்றும்குறைவேண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இதரஸாதநஸ்பர்ஶமும் ஸ்வகியஸ்வீகாரமும் நாசகரமாயிருக்கையாலே ஸாதநாந்தரங்களினுடைய அத்யந்தாபாவப்ரதிபத்தி இந்தப் பரிஶப்தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

உபாயாபாயங்களினுடைய ஸம்யோகத்தில் ப்ராயஶ்சித்தியாமென்று கீழேசொல்லிற்று. அவ்விடத்தில் அவனுக்குச்சொல்லுகிற ப்ராயஶ்சித்தமாவது-(ரு) "అపిచేత్పాతకంకించిద్యోగీకుర్యాత్ప్రమాదతః। యోగమేవనిషేవేతనాన్యంయజ్ఞంసమారభేత్ - அபிசேத்பாதகம்கிஞ்சித்யோகீகுர்யாத்ப்ரமாததஃ। யோகமேவநிஷேவேதநாந்யம்யஜ்ஞம்ஸமாரபேத்" என்று யோகாப்யாஸநிரதனானவன் ப்ரமாதத்தாலேயேதேனும் பாபம்பண்ணினால் யோகத்தையே ஸேவிப்பான்; வேறொருயஜ்ஞமநுஷ்டிப்பானல்லனென்று யோகிக்கு ப்ராமாதிகபாபஸ்பர்ஶத்தில் யோகாப்யாஸந்தானே ப்ராயஶ்சித்தமாமாபோலே, "అపాయసమ్ప్లవేసద్యః ప్రాయశ్చిత్తంసమాచరేత్ । ప్రాయశ్చిత్తిరియంసాత్రయత్పునశ్శరణాగ్రజేత్ । ఉపాయానాముపాయత్వస్వీకారేప్యేతదేవహి- அபாயஸம்ப்லவேஸத்யஃப்ராயஶ்சித்தம்ஸமாசரேத்। ப்ராயஶ்சித்திரியம்ஸாத்ரயத்புநஶ்ஶரணம்வ்ரஜேத்। உபாயாநாமுபாயத்வஸ்வீகாரேப்யேததேவஹி" என்று புநஃப்ரபத்தியென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

(சு) "కృతేపాపేనుతాపోవైయస్యపుంసఃప్రజాయతే। ప్రాయశ్చిత్తంతుతస్యైకం హరిసంస్మరణంపరమ్-க்ருதேபாபேநுதாபோவையஸ்யபும்ஸஃப்ரஜாயதே।

(க) நா-தி-க-ரு (உ) பெரி-தி-ரு-சரு (ங) தி-வாய்-ரு-அ-அ
(ச) தி-வாய்-ரு-அ-உ (ரு) லக்ஷ்மீ-தம்-கள (சு) வி-பு-உ-சு-சம

ப்ராயஶ்சித்தந்துதஸ்யைகம்ஹரிஸம்ஸ்மரணம்பரம்" என்று பாபம் பண்ணினவளவிலே யாவனொருபுருஷனுக்கு அநுதாபம்பிறக்கிறது; அவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ஹரிஶப்தவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனே அந்தப் பாபங்களைப்போக்குவனென்று நினைக்கையென்றும், (க) "[Grantha] -க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம்" என்று பகவத்ப்ரகாரத்வாநுஸந்தாநமே ஸர்வப்ராயஶ்சித்தங்களிலும் அதிகமான ப்ராயஶ்சித்தமென்று ப்ரதேஶாந்தரங்களிலும் சொல்லிற்று.

அவ்விடத்தில் புநःப்ரபதநமாகிறது - புநःப்ரயோகமின்றிக்கே பூர்வக்ருதப்ரபத்தியினுடைய ஸர்வாநிஷ்டநிவாரகத்வரூபமான வ்யாபாரத்தை யநுஸந்தித்து வ்யவஸிதனாகை. ஆனபடியாலே (உ) "[Grantha] -ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்தःக்ருதः" (ங) "[Grantha] -ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸக்ருத்ப்ரபத்தியோடு விரோதியாது.

அநந்தரம் "த்யஜ்ய" என்கிற ல்யப்பாலே இத்யாகம் மேற்சொல்லுகிற வுபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமானவன்று கர்த்தவ்யம்; அல்லாதபோது கர்த்தவ்யமன்றென்கிறது. உபாயாந்தரங்களைவிட்டு ஸித்தோபாயத்தைப்பற்றுதேயிருக்குமாகில் உபயப்ரஷ்டனாய் விநாஶத்தோடே தலைக்கட்டுமேத்தனையிறே. ஆகையாலே, த்யாகம் மேலிட்டு நரகம் வஸ்தவ்யபூமியாதல், த்யாகபூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதமானவுபாயம் மேலிட்டு பரமபதம் என்கிறமுறிப்படிச் செல்லுதல் செய்யும்படியிறே யென்னிலையென்று ஜீயரருளிச்செய்தது. ஆக த்யாகம் ஸித்தோபாயவரணம்பண்ணுமதிகாரியைப் பற்றவாகையாலே த்யாகவிதிக்கு மநுஷ்டாநவிதிக்கும் விரோதமில்லை; ஆக, ல்யப்பாலே இங்கு விதேயமானத்யாகம் வ்ரஜவென்று விதிக்கிற ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்றதாயிற்று.

நனு, இந்ததர்மபரித்யாகம் விதேயமாகில் இதில் மேற்சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திகூடாது; எங்ஙனேயென்னில், உபாயாந்தரங்களை ஸ்வரூபவிருத்தமென்று விட்டவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலே "மாஶுசः" என்கிற நிஷேதவிதி கூடாமையாலே, அதுக்குமேலே உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டுத் தன்

(க) வி-பு-உ (உ) லக்ஷ்மீ-த-கஎ (ங) ரா-யு-கஅ-ஙங

னுடைய புருஷார்த்தலாபத்துக்கு ஒருபாயமில்லாமையாலே ஶோகித்தவனுக்கு இந்தவுபாயஸாத்யத்வம் முன்புசொன்ன வுபாயங்களைத் தானேவிடுகையாலே யுண்டாகையாலே த்யாகத்துக்கு விதேயத்வமில்லை யாகையாலும், அந்தவுபாயத்யாகந்தான் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தியாலேயாகையாலும், விளம்பாக்ஷமனான புருஷனுக்கு பஹுதரஜந்மஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களில் துஷ்கரத்வாதி ப்ரதிபத்தி பிறக்கையாலும், புருஷார்த்தவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநத்தாலே தத்ப்ராப்தியிலே அதித்வரை நடக்கையாலே அதில்விளம்பத்தை ஸஹியாமல் சிரகாலஸாத்யமான வுபாயாந்தரங்களைவிட்டு அவிளம்ப்ய பலப்ரதமாயிருப்பதொரு வுபாயம் காணாமையாலே ஶோகிக்கிறவனைக்குறித்து ஸ்வதஃப்ராப்தமான த்யாகத்தையநுவதித்து ஸித்தஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையாலும், விஹிதமானவுபாயத்தை விடச்சொல்லிவிதிக்கில் ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருகையாலும், ஒருபலத்துக்கு குருவாயும் லகுவாயுமிருப்பதிரண்டு உபாயத்தைவிதித்தால் லகூபாயமுண்டாயிருக்க குருபாயத்திலிழிவாரில்லாமையாலே லகூபாயமான ப்ரபத்த்யுபாயஸந்நிதியில் குருபாயமானபக்த்யுபாயத்துக்கு அநுஷ்டாநமில்லாமையால் வருகிற வப்ராமாண்யத்தாலும், குருபாயஸந்நிதியில் லகூபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலே இந்தத்யாகம் விதேயமன்று; ஸ்வயமேவத்யக்தோபாயனானவனுக்கு அந்தத்யாகத்தையநுவதித்து ஶரணவரணமாத்ரம் விதிக்கிறதென்று சிலர்சொல்லுவர்கள்.

அது சொல்லவொண்ணாது; அத்யந்தபாரதந்த்ரமாய் பகவதேகாக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமல்லாத ஸாதநாந்தரதர்ஶநத்தாலே ஶோகித்தவனைக்குறித்து அவற்றினுடைய த்யாகபூர்வகமாக வநுரூபோபாயத்தை விதித்து ஶோகியாதே கொள்ளென்கையாலே ஶோகநிவ்ருத்தவிதி கூடாதென்கிறவிடம் அர்த்தமல்லாமையாலும், உபாயாந்தரங்களை துஷ்கரத்வாதிபயத்தாலே விட்டவனுக்கு அதுராஜஸ்த்யாகம்; அவனுக்கு த்யாகபலமான வாகிஞ்சந்யஸித்தியுமில்லை யென்னுமிடம், (க)"దుఃఖమిత్యేవయత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్త్యజేత్ । సకృత్వారాజసంత్యాగం నైవత్యాగఫలంలభేత్"-துக்கமித்யேவயத்கர்மகா

(க) கீ-௧௮-௮

பக்லேப்பயாத்த்யஜேத் ஸக்ருத்வா ராஜஸத்பாகம் நைவத்யாகபலம் லபேத்" என்று கீழேசொல்லி துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமாக வருகிறத்யாகத்தை நிஷேதிக்கையாலும், துஷ்கரத்வாதி பயநிபந்தநமான த்யாகத்தில் ஸக்யாம்ஸாநுஷ்டாநத்தில் ஸர்வஸப்தத்துக்கு நைரர்த்த்யம் வருகையாலும், பகவதேகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்துக்கு ரக்ஷகவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாமதொழிய ரக்ஷ்யவ்யாபாரம் ரக்ஷகமாகமாட்டாமையாலும், ஸ்வரக்ஷணவ்யாபாரம் பாதகாதிகளோபாதி ப்ரதிபந்தகமாகையாலும், ஸுகரமுமாய் அநுரூபமுமாய் நிரபாயமுமான ஸாதநத்தினுடைய ஸ்வீகாரத்துக்காக தத்விருத்தமாய் துஷ்கரமுமாய் ஸாபாயமுமாய் ஸ்வரூபாநநுரூபமாயிருக்கிற ஸாதநாந்தரங்களைவிடச் சொன்னவித்தால் ஸாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் வருமென்னவொண்ணாதாகையாலும், குணாநுகுணமாக விஹிதமான ஸ்யேநவித்யாதிகள் ஸாஸ்த்ரவிஸ்வாஸம்பிறந்து யதாவான புருஷார்த்ததத்ஸாதநங்களிலே ருசிபிறந்தவாறே த்யாஜ்யமாக விதிக்கிறாப்போலே ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்த்ருத்வபோக்த்ருத்வாதிகளே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமென்றநுஸந்தித்தவனைக்குறித்து விஹிதமான ஸாதநாந்தரங்கள் அநந்யார்ஹஸேஷத்வாநந்யஸரணத்வாநந்யபோகத்வங்களாகிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநவானைக்குறித்து த்யாஜ்யமாகவிதிக்க ப்ராப்தமாகையாலும், பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமான புருஷார்த்தத்தை யறிந்திருக்கச்செய்தேயும் ஐஸ்வர்யாதிபுருஷார்த்தங்களிலே அபிலாஷை நடக்கக்காண்கையாலும், ஸாதநத்திலும் ஒருவன் ரத்நபரீக்ஷைபண்ணி ஜீவிக்கக்காணநிற்கச்செய்தேயும் ஒருவன் க்ருஷிபண்ணி ஜீவிக்கக்காண்கையாலும், பூர்வபூர்வகர்மாநுகுணமாக ஸுகரதுஷ்கரமார்க்கங்களிலே ருசிபிறக்குமாகையாலும் ஸாத்யஸாதநங்கள் ஆயாஸாதிகளாலே துஷ்கரமாகிறவோபாதி ஸித்தஸாதநத்திலும் விஸ்வாஸகௌரவத்திலருமையாலே துஷ்கரத்வமுண்டாகையாலும், லகூபாயஸந்நிதியில் குரூபாயத்திலிழிவாரில்லை யென்கிறது தூஷணமல்லாமையாலும், ஆகையாலே ஸகலஸாதநங்களையும் ஸஹியாதேயிருப்பதாய் ஸ்வயம்நிரபேக்ஷமான ஸித்தஸாதநஸ்வீகாரத்தை இதில் விதிக்கிறதாகையாலே ததங்கமான த்யாகம் விதேயமென்கிறது.

ஆக, பதத்வயத்தாலும் த்யஜ்யமான தர்மங்களையும், த்யாகப்ர காரத்தையும், த்யாகம்-ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமென்னுமிடத்தை யும் சொல்லிற்று.

அநந்தரம் த்யாகாங்கமான ஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லக்கடவ தாய்க்கொண்டு ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தை "மாம்" என்கிறபதத்தாலே சொல்லுகிறது. இவ்விடத்தில் பதர்கூட்டைவிட்டு மணிபர்வதத் தை யண்டைகொள்ளென்பாரைப்போலேபிறே இந்தவிதித்வயமு மென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வரென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்வர். ஸாதநாந்தரங்கள் ஸாபாயங்களாய் அநேகங்களாய் அசே தநங்களாயிருக்கையாலே பதர்கூட்டம்போலேயென்றது. இவன் ஸித்தஸ்வரூபனாய் ஒருவனாய் பரமசேதநனாயிருக்கையாலேமணிபர் வதம்போலே யென்கிறது.

"மாம்" என்று த்வத்ஸாரத்யேஸ்திதனான வென்னையென்ற படி. இத்தால் நீவிமுகனானவன்றும் அந்தர்யாமியாய்நின்று ஸத்தை யைநோக்கியும், கரணகளேபரவிதுரனாய் அசித(த்)விசேஷிதனான வன்றும் தன்பக்கலிலே யேறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், பின்பு நீ அபி(ஃ)முகனாயுஜ்ஜீவிக்கக்கூடுமோவென்று கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணியும், பின்பு அவற்றைக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்திகள் செய்கைக் காக அநுப்ரவேஶித்து, தன்னைப்பெறுகைக்கு உடலாயிருப்பதொ ரு ஜ்ஞாநவிசேஷமுண்டாமோவென்னும் நசையாலே வேதங்களை யும்வைதிகரையும் ப்ரவர்த்திப்பித்து,(க)"ధృతినియమనరక్షావిచక్షణైశ్శాస్త్ర దానప్రభృతిభిరచికిత్స్యైః ప్రాణినః ప్రేక్ష్య భూయః సురమనుజతిరశ్చాం లీలయా తుల్య ధర్మా త్వమవతరసి దేవోపేన్ద్ర సన్ స్వయమాత్మా - த்ருதிநியமநரக்ஷாவிசக்ஷணைஶ் ஶாஸ்த்ரதாநப்ரப்ருதிபிரசிகித்ஸ்யாந்ப்ராணிந:ப்ரேக்ஷ்யபூய:ஸுரம நுஜதிரஶ்சாம்லீலயா துல்யதர்மாத்வமவதரஸிதேவோபேந்த்ரஸந் ஸ்வயமாத்மா" என்றிப்படியே த(த்)ரித்துநியமித்துரக்ஷணாவகாசமான ரக்ஷாபேக்ஷை பார்த்திருந்து ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்பண்ணிசெய்துபோ ந்த விவேகாகாரவிசேஷங்களாலே ரக்ஷணாவகாஶம்பண்ணிக் கொடாமையாலே ரக்ஷணத்திலொரு சிகித்ஸையில்லாத ப்ராணிக ளைப்பார்த்து தேவதிர்யகாதியோநிகளிலே அவர்களோடு ஸமாந தர்மாவாய்க்கொண்டு அவதரியாநிற்புதி ; ஜநநமரணாதியோக்யமின்

(க) ர.ஸ்த.உ.௪அ

திக்கே நித்யனுயிருக்கச்செய்தேயுமென்கிறபடியே, ஓலைப்புறத்தில் செல்லாதவிடத்தை யெடுத்துவிட்டு நடத்துவாரைப்போலே ராம க்ருஷ்ணுத்யவதாரங்களைப்பண்ணுவதாய் இப்படி எதிர்சூழல்புக்குத் திரிகிற தன்வ்யாபாராதிகளைக் காட்டுகிறுன்.

"மாம்"என்று தன்வ்யாமோஹத்தைக் காட்டுகிறுனென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர்; அதாவது - (க) "𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇-வைகுண்டேதுபரேலோகே" இத்யாதிகளிற்படியே "𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹-பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ" என்கிற வைகுந்தத்தமரரும் முனிவருமான வயர்வறுமமரர்களோடு ஸ்ரீபூமி நீளைகளோடுமெழுந்தருளியிருந்து நிரந்தரபூர்ணுநுபவம் நடக்கச்செய்தேயும் லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடைய விழவே திருவுள்ளத்திற்பட்டு (௨) "𑌸 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀 𑌨 𑌰𑌮𑍇𑌤-ஸஏகாகீநரமேத" என்று அவ்வநுபவம் உண்டதுருக்காட்டாதே திருவுள்ளம்புண்பட்டு இவர்களையும் அவ்வநுபவத்திலே மூட்டலாமோவென்னும் நசையாலே அவதரித்துத் தாழநின்று அவன்கால் தலையிலேபடநின்று வ்யாபரித்த தன்வ்யாமோஹமெல்லாம் தோற்றும்படியிருக்கை.

"நீ உனக்குபோக்யமான ஶப்தாதிவிஷயங்களை புஜிக்கையாலே உன்னுடம்பில் புசரைப்பார்; எனக்கு போக்யமான வுன்னையநுபவிக்கப்பெறுமையாலே என்னுடம்பில் வெளுப்பைப்பார்" என்று சட்டையைவிழவிட்டுக் காட்டுகிறுனென்று எம்பார் அருளிச்செய்வர். போக்தாவுக்குத் தன்போக்யஜாதத்திலே யொன்றுகுறையிலும் குறைவாயிருக்குமிறே; (௩)"𑌅𑌹𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍-அஹமந்நம்"என்று ஆத்மவஸ்து அத்தலைக்கு போக்யமாயிறேயிருப்பது.

ஆக, "மாம்" என்று பரவ்யூஹாதிகளையும் விபவாந்தரங்களையும் இவ்வவதாரந்தன்னில் நவநீதசௌர்யாத்யபதாநாந்தரங்களையும் வ்யாவர்த்தித்து, உனக்கு ஸாரதியாய் உனக்கு இழிதொழில் செய்து நிற்கிற வென்னையென்று, (௪) "பார்த்தன்செல்வத்தேரேறுசாரதி" என்றும், (௫)"கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன்றன்தேர் முன்னின்றுன்" என்றும், (௬) "தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்

(க) வாயுபுராணம் (௨) மஹோபநிஷத் (௩) தை-ப்ருகு
(௪) தி-மொ-௨-௧௦-௮ (௫) தி-மொ-௨-௩-௧ (௬) தி-மொ-௪௧-௫-௮

தான்'' என்றும் சொல்லுகிற *தேசமறியவோர்சாரதியான நிலையைக்காட்டுகிறது.

''யாம்'' என்று ஆஶ்ரயணீயமான வ்யக்தியைச்சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணோபயோகியாக(க)''நிகரில்புகழாயுலகம்மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே திருவேங்கடத்தானே''என்று ஆம்முதல்வராலே அநுஸந்திக்கப்பட்டு அநுஷ்டாநவாக்யத்தில் நாராயணபதத்திலே யநுஸந்தேயமான வாத்ஸல்யாதிகுணசதுஷ்டயங்களும் அநுஸந்தேயங்கள்.

வாத்ஸல்யமாவது - அன்றீன்றகன்றின்பக்கல்தாய்பண்ணும் வ்யாமோஹம்; அதாவது-சுவடுபட்டதரையில் புல்லையும் காற்கடைகொள்ளும்தேநுவானது-தன்கடையில்நின்றும் புறப்பட்டகன்றினுடைய தோஷத்தைத்தன்பேறாகநக்கித் தன்முலைப்பாலாலே அத்தை த(ர)ரிப்பிக்குமாபோலே, ஆஶ்ரிதகதமான தோஷமே போக்யமாக வங்கீகரித்து (க) ''பாலேபோல்சீர்'' என்கிற தன் கல்யாணகுணங்களாலே அவர்களை ரக்ஷிக்கை. ஸ்வாமித்வமாவது-ஆஶ்ரிதருடைய பேறிழவிலுண்டான ஸுகதுக்கங்கள் அவர்களுக்கன்றிக்கேயாம்படி அவர்களையுடையனாகை. ஸௌஶீல்யமாவது-(உ) ''ஸவாஂப்ய௱ஸ:-அவாக்யநாதர:'' என்கிறபடியே பெரியமேன்மையுடையனாய் (ங) ''அவனெவ்விடத்தான்யானார்'' என்னும்படியிருக்கிறவன் க்ஷுத்ரஸம்ஸாரியான சேதநனோடே அவன் சிறுமையாதல் தன்பெருமையாதல் தன்நெஞ்சிற்படாதபடி புரையறக்கலக்கை. ஸௌலப்யமாவது-(ச) ''கட்கரியபிரமன் சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குக்கட்கரியகண்ணன்'' என்கிறபடியே அதீந்த்ரியனான தான் எல்லாருடையகண்ணுக்கு மிலக்காய்க்கொண்டு ஸுலபனாய்நிற்கை.

(ரு)''நயோத்ஸ்யே-நயோத்ஸ்யாமி''என்று தர்மத்திலே அதர்மபுத்திபண்ணி யுத்தத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்தனானவர்ஜுனன் தோஷம்பாராமல் மேல்விழுந்து தன்பேறாக அவனுக்கு அத்யாத்மோபதேஶம் பண்ணுகையாலே வாத்ஸல்யம்காணலாம்.

(க) பெரியதிருவ-ருஅ (உ) சாந்தோ-ங-கச-உ (ங) தி-வாய்-ரு-க-எ
(ச) தி-வாய்-எ-எ-கக (ரு) கீ-உ-க

அர்ஜுநனுக்கு இழிதொழில்செய்து தான்ரதியாகாமல் ஸாரதியாய் அப்ரதாநனாய் நிற்கிறதசையிலே தன் ஸர்வசரீரித்வ ஸர்வ நிர்வாஹகத்வாதிகளை யுபதேசியாநின்றுகொண்டு (க) "தேவர்தலை மன்னர்தாமே" என்றும் (உ) "பார்த்தன்றன்தேரையூருந்தேவன்" என்றும் சொல்லும்படியாயிருக்கிற வைபவரூப்யத்தைக் காட்டுகையாலே ஸ்வாமித்வம் காணலாம்.

அதிசயிதஜ்ஞாநரான ஸூரிகளுக்கு மெட்டவரியனாயிருக்கிறதானே, (ங) "హేకృష్ణ హేయాదవ హేసఖేతి-ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸகேதி" (ச) "సేనయోరుభయోర్మధ్యే రథంస్థాపయమేచ్యుత-ஸேநயோருபயோர்மத்யேரதம்ஸ்தாபயமேச்யுத" என்று வாராய்தோழனே! க்ருஷ்ணனே யாதவனே யென்றழைத்து, "தேரைநடத்து; புரவியைவிட்டுக்குளிப்பாட்டு" என்னும்படி "பார்த்தர்க்காய், ஐவர்க்காய், தேர்மன்னர்க்காய்" என்கிறபடியே அவர்களுக்குக்கையாளாய்க்கொண்டு * பாங்காக முன்னைவரொடன் பளவிநிற்கையாலே ஸௌசீல்யம்காணலாம்.

(ரு) "నతస్య ప్రతిష్ఠతిరూపమస్యనచక్షుసాపశ్యతికశ్చనైనమ్-நஸந்த்ருஸேதிஷ்டதிரூபமஸ்யநசக்ஷுஷாபஸ்யதிகஸ்சநைநம்" (சு) "నమాంశక్యసేద్రష్టుమనేనైవస్వచక్షుషా-நமாம்ஸசக்ஷுஷாப்ரேக்ஷிதேதம்" (எ) "యస్యావతారరూపాణిసమర్చన్తిదివౌకసః-யஸ்யாவதாரரூபாணிஸமர்ச்சந்திதிவெளகஸ:" (அ) "అపశ్యన్తఃపరంరూపమ్-அபஸ்யந்த:பரம்ரூபம்" என்றும், (கூ) "நேரேகடிக்கமலத்துள்ளிருந்தும்காண்கிலான்" (க0) "கார்செறிந்தகண்டத்தானெண்கண்ணன்காணான்" (கக) "நீறுடிதான்காணமாட்டாத" என்று மித்யாதிகளாலே சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸ்வயத்நத்தால்காண நிலமின்றிக்கேயிருக்கிற விக்ரஹத்தை (கஉ) "దివ్యందదామితేచక్షుః పశ్యమేయోగమైశ్వరమ్- திவ்யந்ததாமிதேசக்ஷு:பஸ்யமேயோகமைஸ்வரம்" என்று அர்ஜுநனுக்கு திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்கொடுத்து

(க) சு-திருவ-கசு (உ) தி-மொ-சு டு-கூ (ங) கீ-கக-சக
(ச) கீ-க-உக (ரு) ஸ்த-நா- (சு) ருக்வேத-
(எ) வி-பு (அ) (கூ) க-திருவ-டுசு
(க0) சு-திருவ-எங (கக) சு-திருவ உஎ (கஉ) கீ-கக.அ

அநுபவிப்பித்து, அத்ருஷ்டபூர்வமாய் அத்பத்புதமாயிருந்துள்ள அந்தவிஸ்வரூபதர்ஶநத்தாலேவந்த ஹர்ஷபயங்களாலேவ்யாகுலனுனவவன்றனக்கே, (க) "[illegible]-கிரீடிநங்கதிநஞ்சக்ரஹஸ்தமிச்சாமித்வாத்ரஷ்டுமஹம்ததைவ। தேநைவரூபேண சதுர்ப்புஜேந ஸஹஸ்ரபாஹோபவவிஶ்வமூர்த்தே" என்று பரிசரிசுபூர்வமான ஶுபாஶ்ரயவிக்ரஹத்தையே காணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தவளவிலே, (உ) "[illegible]-வ்யபேதபீ:ப்ரீதமநா: புநஸ்த்வம்ததேவமேரூபமிதம்ப்ரபஶ்ய" என்று ஸ்வாஸாதாரணவிக்ரஹத்தைக் காட்டியும், (ங) "[illegible]-தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்ஸதாபஶ்யந்திஸூரய:" என்று நித்யஸூரிகள்கண்டு ஸத்தைபெற்றும், (ச) "[illegible]-பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்று பிராட்டிமாரணைந்துஸத்தைபெற்றும் போருகிற திவ்யவிக்ரஹத்தை அர்ஜுநனுக்குக்கடாக்கியொதுங்குகைக்கும் துர்யோதநாதிகளிலக்காகவதிலே யெய்யவும்பண்ணிநிற்கையாலே ஸௌலப்யம் காணலாம்.

இந்த வாத்ஸல்யாதிகளிலுங்காட்டில் கீழ்ச்சொன்னவ்யாமோஹத்துணமே ஆஶ்ரிதருக்கு உத்தாரகமாவது; (ரு) "வாரிக்கொண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்று ஆர்வுற்றவென்னையொழியவென்னில் முன்னம்பாரித்துத் தானென்னைமுற்றப்பருகினான்" என்கிறபடியே ஒருசேதநனைப்பெற்றானாகில் உஜ்ஜீவித்தல், இல்லையாகில் நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்றுக்கிடக்கும்படியான வ்யாமோஹத்தோடேயென்னைமுற்றப்பருகினானென்றாரிறே; (சு) "உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறி" என்று-தம்முடைய ஆத்மஸத்தையை அவனுக்கலங்காரமான திருவாபரணம் திருமாலைகளாகவும், இவருடைய பக்தி மாத்ரமே திருப்பீதாம்பரம்முதலானவலங்காரங்களாகவும்கொள்ளும்படியான வ்யாமோஹமல்லது உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை யென்றாரிறே.

(க) கீ-கக-சகூ. (உ) கீ-கக-சகூ. (ங) ஸாம-உத்தர
(ச) நா-ஆ-ரு0-ருகூ. (ரு) தி-வாய்-கூ-கூ க0. (சு) தி-வாய்-ச ரு-கக

நாட்டில் ஶரண்யரிற்காட்டில் இவனுக்கு விஶேஷம் நிருபாதிகரக்ஷகத்வமும் இந்தவ்யாமோஹகுணமுமென்று ஆச்சான்பிள்ளை வார்த்தை.

இவ்விடத்தில் "மாம்" என்கிற வபரோக்ஷநிர்த்தேஶத்தாலே ப்ரகாஶிதமாய், கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யகுணத்துக்கு விஷயமாய், ஆஶ்ரயணோபயோகிதயாத்வயத்திலே(ஃ)சரணஶப்தத்தாலேசொல்லப்பட்ட விக்ரஹவத்தையும் சொல்லுகிறது.

அதாவது-ஸேநாதூளிதூஸரிதமாய் அலையெறிகிறகொத்தார் கருங்குழலும், ஸ்வேதபிந்துஸ்தபகிதமான கோளரிமுழைவாண்முகமும், ஆஶ்ரிதவிரோதிதர்ஶநத்தாலே சீறிச்சிவந்து சிதறவலர்ந்ததாமரைத் தடாகம்போலே கண்டவிடமெங்கும் அலையெறிகிறதிருக்கண்களும், காளமேகநிபஶ்யாமமாயிருண்டுகுளிர்ந்ததிருமேனியும், குருமாமணிப்பூண்குலாவித்திகழும் திருமார்பணிந்தவனமாலையும் அதுக்குப் பரபாக(ஃ)மாம்படி சாற்றின வந்திபோன்ற நிறத்தாடையும், தூக்கினவுளவுகோலும், ஜ்ஞாநமுத்ரையோடேகூடினவணிமிகுதாமரைக்கையிலேகோத்த சிறுவாய்க்கயிறுமாய் நிற்கிறநிலையைச்காட்டுகையாலே விலக்ஷணவிக்ரஹயோகமும் தோற்றுகிறது.

"மாம்" என்ற விலக்ஷணவிக்ரஹோபேதமாய் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்துவைச்சொல்லுகையாலே, (க) "ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:" (உ) "ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்-ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்ஜாதம்"(ங) "திருமார்பில்திருமங்கைதன்னொடும்திகழ்கின்ற" என்கிறபடியே இந்த விக்ரஹத்துக்கு நிரூபகபூதையாய், (ச) "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பாநிகரில்புகழாய" இத்யாதியாலே வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு உத்பா(ஃ)வகையாக நம்மாழ்வாராலே யநுஸந்திக்கப்படிருப்பாளாய், ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநரை அபராதாபாகரணபூர்வகமாக வங்கிகரிக்கும்படி பண்ணக்கடவ புருஷகாரத்துக்கநுரூபமான வுபயவிஷய ஸம்பந்தத்தையுடையளாயிருக்கிறலக்ஷ்மியோடுண்டான ஸம்பந்தம் இப்பதத்திலே யநுஸந்தேயம்.

(க) ரா-யு-கச௪-௧௫ (உ) (ங) தி-வாய்-௧௦-௬-௯
(ச) தி-வாய்-௬-௧௦-௧௦

(க) "మాధవో భక్తవత్సలః-மாதவோபக்தவத்ஸல꞉" (க) "శ్రీగర్భః పరమేశ్వరః-ஶ்ரீகர்ப்ப꞉பரமேஶ்வர꞉" (உ) "திருவுடையடிகள்" (ஈ) 'திருமகளார்தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்' என்றும் (ச) "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய வென்னன்பே" என்றும், (ரு) "திருவின்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளான்" என்றும், வாத்ஸல்யாதிகள் ப்ரகாஶிக்கிறது-ஶ்ரீஸம்பந்தத்தாலேயிறே.

ஆக, புருஷகாரவஸ்தையையும் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶேஷங்களையும் சொல்லுகையாலே அநுஸந்தாநரஹஸ்யத்தில் ப்ரதமபதமான ஶ்ரீமத்பதத்தையும் நாராயணபதத்தையும் நினைக்கிறது.

இப்படி வேண்டுகிறது வித்யநுஷ்டாநங்களுக்கு ஐக்யமுண்டாகவேண்டுகையாலே; ஶ்ரீமானான நாராயணனையிறே அங்கு உபாயமாக ப்ரார்த்திக்கிறது; ஆக, ஶ்ரீமத்தையைச் சொல்லுகையாலே அபராதாதிகள்பாராமல் ரக்ஷிக்குமென்கிறது; நாராயணபதத்தால் புருஷகாரபூதையானவள் (சு) "சிதகுரைக்கும்" என்றும், "என்னடியார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்றும் அவளோடே மறுதலைத்துரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

இப்படி ஶ்ரீய꞉பதியான நாராயணனாகிறான் க்ருஷ்ணனென்னுமிடம் (எ) "ఏష నారాయణః శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః। నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్ - ஏஷநாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந꞉। நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்" என்றுசொல்லிற்று; (அ) "రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని-ருக்மிணீ க்ருஷ்ணஜந்மநி" என்கையாலே ஶ்ரீய꞉பதித்வமநுவர்த்திக்குமிறே. குணியானவஸ்துபக்கிடத்தே குணங்களும் புகுருமாகையாலே நாராயணத்வமும் அநுவ்ருத்தமாகக் குறையில்லை.

(சு) "కృష్ణ ఏవ హి లోకానాముత్పత్తిరపి చాప్యయః-க்ருஷ்ண ஏவஹிலோகாநாமுத்பத்திரபிசாப்யய꞉" (க0) "అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రళయస్తథా"

(க) ஸஹஸ்ரநாமம்   (உ) தி-வாய்-க-ஈ-அ-   (ஈ) தி-வாய்-க-சு-க
(ச) தி-வாய்-க0-க0-எ   (ரு) தி-வாய்-ச-கூ-க-   (சு) பெரி-தி-ச கூ-உ
(எ) ஹரிவம்ஶம்   (அ) வி-பு-க-   (சு) பார-ஸபா-ஈஅ-   (க0) கீ-எ-சு

ர-அஹம்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகதஃப்ரபவஃப்ரளயஸ்ததா'' (க) ''మయిసర్వమి దంప్రోతంసూత్రేమణిగణాఇవ - மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிகணாஇவ'' (உ) ''మయాతతమిదంసర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా-மயாததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா'' (ங) ''మత్స్థానిసర్వభూతానినచాహంతేష్వవస్థితః । నచమత్స్థానిభూతానిపశ్యమేయోగమైశ్వరమ్- மத்ஸ்தாநிஸர்வபூதாநி நசாஹம்தேஷ்வவஸ்திதஃ । நசமத்ஸ்தாநிபூதாநி பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்'' இத்யாதிகளாலே நாராயணபதோக்தமான ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வங்களும் ஸர்வவ்யாபகத்வ ஸர்வாதாரத்வாதிகளும் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலு மநுஸந்திக்கப்படாநின்றதிறே. ஆகையாலே ஶ்ரிய:பதியாய் நாராயணனானவென்னை யென்றபடி.

ஆனால் நாராயணஶப்தோக்தங்களானஸகலகுணங்களும் அநுஸந்தேயங்களாகாதோவென்னில்; ''மாம்'' என்று ஆஶ்ரயணீயவ்யக்தியைச் சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயணோபயோகியான வாத்ஸல்யாதிகளை இங்கே அநுஸந்தித்து, அஹமென்று அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகேஷ்டப்ரதனானவன்பக்கலிலே தநுபயோகிகளான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் அநுஸந்திக்கப்ராப்தமாகையாலே ஸகலகுணங்களும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்கிற நியமமில்லை.

ஆக வாஶ்ரயிக்கிற சேதநனுடைய ஸ்வாபராதபயநிவ்ருத்திஹேதுபூத புருஷகாரயோகமும், ஸ்வதோஷதர்ஶநபயநிவ்ருத்திஹேதுபூதவாத்ஸல்யமும், அப்ராப்ததாநிபந்தநபயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸ்வாமித்வமும், ஸ்வநைச்யதாநிபந்தந பயநிவ்ருத்திஹேதுவான ஸௌஶீல்யமும், துர்லபத்வநிபந்தநபயநிவருத்திஹேதுவான ஸௌலப்யமும், ''மாம்'' என்கிற வாஶ்ரயணீயவஸ்துவின்பக்கலிலே யநுஸந்தித்ததாயிற்று.

அநந்தரம், ஏகஶப்தம் - இவ்வுபாயவிஶேஷத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலே (ச) ''త్వమేవోపాయభూతోమేభవ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ'' (ரு) ''తమేవశరణంగచ్ఛ-தமேவஶரணம்கச்ச'' (சு) ''మామేవయే ప్రపద్యన్తే-மாமேவயேப்ரபத்யந்தே'' (எ) ''తమేవచాద్యంపురుషంప్రపద్యే-

(க) கீ-எ-எ (உ) கீ-கூ-ச (ங) கீ- (ச) அஹிஸம-கூகூ-கூஅ
(ரு) கீ-க அ-கூஉ (சு) கீ-எ-கச (எ) கீ-கரு ச

தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்தயே" (க) "[Grantha]-த்வா மேவஶரணம்ப்ராப்ய"(உ)"பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" (௩) "கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட" (௪) "நாகணைமிசைநம்பிரான் சரணேசரண்" இத்யாதிகளாலே அவதா(ரு)ரணஸஹிதமாகப்ரயோகித்துக்கொண்டு போருகிற ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே உசாரம்போலே ஏகஶப்தமும் அவதாரணமாய் உபாயத்தினுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வரூப நைரபேக்ஷ்யத்தைக் காட்டுகிறது.

ஏகஶப்தத்துக்குப்பொருள் த்விதீயவ்யாவ்ருத்திபிறே. இத்தால் எது வ்யாவர்த்யமென்னில்; உபாயத்வேநாஶ்ரயணீயமாகிற விவ்வஸ்துவுக்கு விஶேஷணமான ஏகஶப்தமாகையாலே தத்ப்ரதிகோடியான வுபாயாந்தரங்கள்; உபாயோபயோகிகளாய் வருமவைபிறே-வ்யாவர்த்யங்களாவது; அதில் கர்மஜ்ஞாநாதிஸாதநாந்தரங்களினுடைய த்யாகம் கீழேசொல்லுகையாலே அவைவ்யாவர்த்யங்களென்னவொண்ணாது. ஸ்வீகர்த்தாவான சேதநனுடைய முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வ ஸ்வரூபநிஷ்டையாலும், (௫)"[Grantha]-மத்தஃபரதரம்நாந்யத்கிஞ்சிதஸ்திதநஞ்ஜய" என்கிற வாஶ்ரயணீயனுடைய ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தாலும், தேவதாந்தரங்கள் இங்கு அப்ரஸ்துதங்களாகையாலும்-அவை வ்யாவர்த்யங்களென்னவொண்ணாது. இது தான் ஸித்தமான ஸாதநத்தைப்பற்றி வருகிற ப்ரதிபத்திமாத்ரமாகையாலே அதிலுபாயத்வமாதல்,அங்கத்வமாதலில்லாமையாலே"யாம்ஶரணம்" என்று, உபாயத்வம்-மாமென்று நிர்த்தேஶிக்கப்பட்ட வஸ்துவின்மேலே கிடக்கையாலும், அதுதான் ஸஹாயாந்தரங்களை ஸஹியாதபடி நிரபேக்ஷமாகையாலும், ப்ரபத்தியிலுபாயத்வமும் அங்கபாவமுமில்லை.

உண்டாமாகில் இவ்வுபாயத்துக்கு உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்தி ரூபமான ஸித்தத்வ நைரபேக்ஷ்யங்களில்லையாம். ஆனால் ஏகஶப்தத்துக்கு வ்யாவர்த்யமாக வொன்றில்லாமையாலே அது நிரர்த்

(க) ஜிதந்-க- (உ) தி-வாய்-ரு-எ-கo (௩) தி-வாய்-ரு-அ-கக
(௪) தி-வாய்-ரு-கo-கக (௫) கீ-எ-எ

தகமாமீயென்னில்; உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திக்கு மவகாசமில்லையே யாகிலும், ஸித்தோபாய ப்ரதிபத்தியில் அங்கபாவமில்லையேயாகிலும், "యదనన్తరంయద్భవతి తత్తస్యకారణమ్- யதநந்தரம்யத்பவதி தத்தஸ்யகாரணம்" என்று யாதொன்றுண்டான வநந்தரத்திலே யாதொன்றுண்டாம்; அதுக்கு முன்னிலது காரணமாமென்கிற ந்யாயத்தாலே, (க) "ఉపాయోపేయత్వేతదిహతవతత్త్వంనతుగుణౌ-உபாயோபேயத்வேததிஹதவதத்வம்நதுகுணௌ" என்று உபாயத்வம் நித்யமேயாகிலும் இவனுடைய ஸ்வீகாராநந்தரம் அவனுடைய உபாயபாவம் ஜீவிக்கையாலே ஸ்வீகாரத்திலே அங்கபுத்திபிறக்கைக்கு யோக்யதையுண்டாகையாலே அதுவ்யாவர்த்யமாகலாம்.

ஆனால் அங்கபாவம் கழிகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அங்கமாவது அங்கிக்கு கிஞ்சித்காரமாமதிறே. அந்த கிஞ்சித்காரந்தான்-ஸ்வரூபோத்பாதகமாயாதல், உத்பந்நஸ்வரூபத்துக்கு வர்த்த(ர்த)கமாயாதல்; வர்த்தி(ர்தி)தஸ்வரூப பலப்ரதமாயாதலாயிருக்கும். அதில் ஸித்தஸ்வரூபமாகையாலே உத்பத்த்யபேக்ஷையில்லை. ஏகரூபமாகையாலே வ்ரு(ர்த்)த்த்யபேக்ஷையில்லை. பரமசேதநனாகையாலும், அமோக(கு)ஸங்கல்பனாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனாகையாலும் நிருபாதிக ஸுஹ்ருத்தாகையாலும், பலப்ரதாநத்திலும் அந்யஸாபேக்ஷதையில்லை.

"యద్యత్సాధనంతత్తత్సాఙ్గమ్-யத்யத்ஸாதநம்தத்தத்ஸாங்கம்" என்கிறபடியே உபாயமாகில் அங்கஸாபேக்ஷமாயன்றோ இருப்பது, பக்த்யாதிகளைப்போலேயென்னில்; அது உபாயத்வநிபந்தநமன்று; ஸாத்யத்வநிபந்தநம்; எங்ஙனேயென்னில்; பக்தி-(உ) "జన్మాన్తరసహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిః । నరాణాంక్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే- ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:। நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி:ப்ரஜாயதே" என்கிறபடியே சிரகாலஸாத்யமாகையாலே கர்மஜ்ஞாநங்களை யபேக்ஷித்திருக்கும். சிரகாலேந நிஷ்பந்நமாக வேண்டுகைபாலே பகவத்ப்ரஸாதாதி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும். அசேதநமாகையாலே பலப்ரதாநத்திலும் ஈஶ்வராநுக்ரஹ ஸாபேக்ஷமாயிருக்கும்.

(க) ர-ஸ்த-உ (உ) லக்வத்ரிஸ்ம்ருதி-

இவ்வுபாயம் அவற்றை யபேக்ஷித்திராது. ஆகையாலே ஸ்வீகாரம் அங்கமாகமாட்டாது. உபாயாந்தரங்கள் உபாயமாகிறது பல ப்ரதானதேவர்களுக்கு ப்ரஸாதநமாகிறவோபாதி இதுவும் ப்ரஸாதநமாகுலோவென்னில்; அவர்கள் பலப்ரதாநோந்முகரல்லாமையாலே ப்ரஸாதநஸாபேக்ஷதையுண்டு; இங்கு உபாயபூதனுன வீஸ்வரன் எதிர்சூழல்புக்கு ஆள்பார்த்துத் திரிகிறவனுகையாலும் நிருபாதிக ரக்ஷகனுகையாலும் அவனுக்கு ப்ரஸாதநமாகச் செய்யவேண்டுவதில்லை. உண்டென்றிருக்கில் தனக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தையும் கழித்து அவன் ரக்ஷகத்வத்தையும் ஸோபாதிகமாக்குகிறுனித்தனை.

ஆனுல் இவ்வுபாயம் இத்தனைநாளும் ஜீவியாதொழிவானென்னென்னில ; உபாயமாவது-ஒருவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரம்பண்ணுகையாகையாலே அதுக்கொரு அதிகாரியாகில் அபேக்ஷிதம் ; ஸ்வீகாரம் என்செய்யவென்னில் ; ப்ரயோஜநாந்தரபரிலும் ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிலுங் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான வநந்ய ப்ரயோஜநத்வ அநந்யஸாதநத்வங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது.

இப்படி இவனுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனுய் நிருபாதிக ரக்ஷகனுயிருக்கிறவன் பக்கலிலே "ஸ்துதிப்ரதிபத்தி:-யாசநாப்ரபத்தி:" "ப்ரார்த்தநாமதி:-ப்ரார்த்தநாமதி:" என்கிற ப்ரார்த்தனை வேண்டுவானென்னென்னில் ; மோக்ஷதசையில் ஸர்வம்கரிஷ்யாமி யென்கிற ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் கொள்ளுவதாக வொருப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் அடிமைகொள்ளுகிறவன் உத்துங்கதத்வமாகையாலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷனுகையாலும், அடிமைதான் ஸ்வரூபஸத்தாஹேதுவான ஶேஷத்வத்தினுடைய வுத்பத்திஹேதுவாய்க்கொண்டு அநுரூபமாய் அபிமதமாயிருக்கையாலும், ஶேஷவ்ருத்தியிலாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தனைவேண்டினவோபாதி இங்கும் உபாயபூதனுனவன் ரக்ஷணோந்முகனுயிருக்கச்செய்தேயும் அவன்ஶ்ரிய:பதித்வ நாராயணத்வாதிகளாலே ஸர்வாதிகனுயிருக்கையாலும், தன்னுடைய ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலே இவ்வுபாயத்தில் தனக்குண்டான வாதராதிஶயத்

தாலும் பரதந்த்ரசேதநனுகையாலும் சைதந்யகார்யமான ப்ரார்த்தனேவேணும்.

அங்கு கைங்கர்யம் ஶேஷபூதமான ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்தமாகையாலே ஶேஷபூதனுடைய சைதந்யகார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. இங்கு உபாயவிஶேஷமும் பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாகையாலே பரதந்த்ரனுடைய சைதந்ய கார்யமாக ப்ரார்த்தனைபுகுந்தது. ஆகையாலே இந்தஸ்வீகாரம் அதிகாரியை விஶேஷித்துக்கொடுக்கிறது. உபாயமுமன்று. உபாயாங்கமுமன்று; ப்ரபத்தவ்யனுக்கு ரக்ஷகத்வஶேஷித்வாதிகள் ஸ்வரூபமானுப்போலெ ரக்ஷ்ய ஸ்வரூபனான ப்ராப்தாவுக்கும் இப்ப்ரபத்தி ஸ்வரூபம்.

"அவ-ரக்ஷணே" "மந-ஜ்ஞாநே" என்கையாலே ரக்ஷணதர்மாஶ்ரய வஸ்துவுக்கு ரக்ஷ்யவிஷயம் அபேக்ஷிதமானுப்போலே ஜ்ஞாநாஶ்ரயவஸ்துவுக்கும் ஜ்ஞேயவிஷயம் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும். இருவர்க்கும் இரண்டும் விஷயமாயிருக்கையாலும், இரண்டும் தர்மிக்ராஹக ப்ரமாணஸித்தமாகையாலும் இருவர்க்கும் இரண்டும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்.

இனி அதிகாரிக்கு அங்கபாவமுண்டாகில் ஸ்வீகாரத்துக்கும் அங்கபாவமுண்டு. க்ஷுத்து அந்நத்துக்கு ஸாதநமின்றிக்கே போஜநாபேக்ஷாத்யோதகமாகிறவோபாதி, இதுவும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிறதன்று. ரக்ஷாபேக்ஷாத்யோதகமாய்க் கிடக்கிறது. (க) "த்வமேவோபாயபூதோமேபவ-த்வமேவோபாயபூதோமேபவ" (உ) "தஸ்யோபாயதாயாச்ஞா-ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்றிறே லக்ஷணவாக்யங்களும்.

(ங) "உணர்விலுள்ளேயிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே" என்று இப்ப்ரதிபத்திக்கு உபாயகார்யத்வமுண்டித்தனையல்லது உபாயஹேதுத்வமில்லை; (ச) "உன்மனத்தாலென்நினைந்திருந்தாய்" (ரு) "என்செய்கின்றாய்சொல்லு" என்று அவன்நினைவேயிறே உபாயம். இத்தலைக்கு (சு) "தஸ்ய-தத்தஸ்ய" என்றிருக்கைக்கு மேலில்லையே; ராஜமஹிஷி க்ஷிக்குத்துதல், குடம் சுமத்தல்செய்யுமோபாதியிறே இவன் ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்திலிழிகையாகிறது. ராஜாவுக்கு போகயோக்யமாய் அவனாலேரக்ஷ்யமான ஶரீரரக்ஷணம்பண்ணினால

(க) அஹி-ஸம்-ருக-ருஅ (உ) விஷ்வக்ஸேநஸம் (ங) தி-வாய்-அ-அ-ந
(ச) தி-மொ-உஎ-க (ரு) (சு) ரா-ஸு-ருக-ருO

அவளுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ராஜாவுக்கும் அவத்யமாமாபோலே யிறே ஈஶ்வரஶேஷமாய் ஈஶ்வரைகரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபஸம்ரக்ஷணத் திலிவனிழிந்தால் இவனுக்கும் ஸ்வரூபஹாநியாய் ஈஶ்வரனுக்கும் அவத்யமாயிருக்கும்படியாகையாலே இவ்வேகஶப்தம்வ்ரஜவென்று விஹிதமான ஸ்வீகாரத்திலங்கபாவத்தைக் கழிக்கிறது.

அதவா, இவ்வேகஶப்தம் ஶரணஶப்தவிஶேஷணமாய், அத் தாலே அத்விதீயமான வுபாயமென்கிறதென்றருளிச்செய்வார்கள். அத்தாலும் உபயாந்தரநிரபேக்ஷ்யமே பலிக்கிறது. நிரபேக்ஷோபாயமா கையாலேயிறே ஆநுகூல்யாதிகளும் அங்கமின்றிக்கே ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களாகப் பூர்வாசார்யர்களருளிச் செய்வர்கள்.

(ஶரணம்) கீழ், மாமென்றுஸ்வீகார்யத்வேந சொன்னவஸ்து வை ஸ்வீகரிக்கும் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (ஶரணம்) (க) "[illegible]-உபாயேக்ருஹரக்ஷித்ரோஶ்ஶப்தஶ்ஶரணமித்யயம் | வர்த் ததேஸாம்ப்ரதஞ்சைஷஉபாயார்த்தைகவாசக:" என்கிறபடியே ஶர ணஶப்தம் உபாயத்தையும் க்ருஹத்தையும் ரக்ஷிதாவையும் காட்டு மேயாகிலும் "[illegible]-ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற ஸாதநாந்தரத்யாகத்துக்கு அநந்தரபாவியாய் "[illegible]-பாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற பாபவிமோசநத்துக்குப் பூர்வபாவியான ஶரணவரணமாகையாலே உபாயவாசியாய்க் கிடக் கிறது.

(உ) "[illegible]-ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிராஸ்தே" என்றும், (ங) "[illegible]-ஸோஶ்நுதேஸர்வாந்கா மாந்ஸஹ" என்றும், (ச) "[illegible]-ஸதாபஶ்யந்தி" என்றும், ஶ்ரி ய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹோபே தனானவஸ்துவையே ப்ராப்யமாகச் சொல்லுகையாலும், த்வயத்தி லுத்தரவாக்யத்தில் ஶ்ரீமச்சப்தத்தாலும் நாராயணபதத்தாலும் ஶ் ரிய:பதியாய் கல்யாணகுணாகரமாய் விலக்ஷணவிக்ரஹவிஶிஷ்டமான வஸ்துவையே கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திதயாப்ராப்யமாகச் சொல்லு

(க) அஹி-ஸம்-௲ ௲ (உ) வாயுபுராணம் (ங) தை-ஆ-க-
(ச) ஸாம-உத்தர-

கையாலும், கீழ் "மாம்" என்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு உபேயதயாவரணமுண்டாகையாலே இப்போது உபேயதயாவரணத்தைக்கழித்து உபாயதயாவரணத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஸாதநாந்தரத்யாகமே இத்தையும் ஸாதநத்திலே யொதுக்கித் தாராதோவென்னில்; (க) "తస్యకార్యంనవిద్యతే- தஸ்யகார்யம்நவித்யதே" (உ) "క్షేత్రజ్ఞఃకరణీజ్ఞానంకరణంతస్యతేనతత్ । నిష్పాద్యంముక్తికార్యంవైకృతకృత్యంనివర్తతే - க்ஷேத்ரஜ்ஞஃகரணீஜ்ஞாநம் கரணம்தஸ்யதேநதத் । நிஷ்பாத்யமுக்திகார்யம்வைக்ருதக்ருத்யம்நிவர்ததே" என்கிறபடியே ஸாத்யஸித்த்யநந்தரம்ஸாதநத்யாகம் கூடுமாகையாலும், ப்ராபகஸமயத்திற்போலே ப்ராப்யஸமயத்திலும் ஸாதநாந்தரத்யாகம் வேண்டுமாகையாலும், த்யாஜ்யமான ஸாதநாந்தரங்கள் இத்தை ஸாதநத்திலொதுக்கித் தரமாட்டாது.

ஆனாலும் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கதயாவிதேயமான வுபாயாந்தரத்யாகமாகையாலே ஸ்வீகார்யவஸ்துவினுடைய வுபாயத்வத்தைக் காட்டுமேயென்னில்; "ఆక్షేపతఃప్రాప్తాదాభిధానికంగ్రాహ్యమ్- ஆக்ஷேபதஃப்ராப்தாதாபிதாநிகம்க்ராஹ்யம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே அர்த்தஸித்தமாய் வருமதிலும் ஶப்தத்தால்வருமது அழகியதாகையாலே மாமென்று நிர்த்தேசிக்கப்பட்டவஸ்துவினுடைய உபாயதயாவரணத்தைக் காட்டுகிறது. ஆக ஶரணஶப்தம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரத்துக்கு அவ்யவஹிதஸாதநம் வாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவஸ்து வென்றதாயிற்று.

அநந்தரம் வ்ரஜவென்று ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. "மாம்" என்று ஸ்வீகார்யவஸ்துவைச் சொல்லிற்று. ஏகமென்று அதினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லிற்று. ஶரணமென்று ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்று; இதில் ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

கீழ் பரித்யாஜ்யமாகச் சொல்லிற்று (ங) "యేచవేదవిదోవిప్రాయేచాధ్యాత్మవిదోజనాః । తేవదన్తిమహాత్మానంకృష్ణంధర్మంసనాతనమ్- யேசவேதவிதோவிப்ராயேசாத்யாத்மவிதோஜநாஃ।தேவதந்திமஹாத்மாநம்க்ரு

(க) (உ) வி-பு-௬-௭-௬அ (ங) பார-ஆர-அஅ

ஷ்ணம்கர்மம்ஸநாதநம்" என்கிற ஸநாதநதர்ம வ்யதிரிக்தமான ஸாத்யஸாதநங்களையும் ததங்கதயாவிஹிதமான ஸித்ததர்மத்தையும்; இங்கு ஸ்வீகார்யத்வேந விதிக்கிறது-ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமாய் நிரபேக்ஷமான ஸித்ததர்மத்தை;

ஆக, வ்ரஜவென்று ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை யங்கமாகவுடைத்தாய், அதஏவத்யாஜ்யகோடியிலுமுத்தீர்ணமாய், வாத்ஸல்யகுண விஶிஷ்டமாய், நிரபேக்ஷமான வஸ்துவைவிஷயமாக வுடைத்தாய் உபாயகோடியிலும் உபேயகோடியிலுமநநுப்ரவிஷ்டமாய் மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாய் ப்ரார்த்தநாகர்ப்பமாய், அத்யவஸாயாத்மகமாய் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாய், சைதந்யகார்யமாய் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாய், வ்யபிசாரவிளம்பரஹிதமாய் ஸக்ருதநுஷ்டேயமாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷத்தை விதிக்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில்;-"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" "வ்ரஜ" என்று த்யாகஸ்வீகாரங்களிரண்டையும் ஏககர்த்ருகமாகச் சொல்லுகையாலும், த்யஜ்யவென்கிற விடத்தில் ல்யப்பாலும் இந்த ஸ்வீகாரம் த்யாகாங்கமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த வுபாயவரணந்தான்-உபாயமுமன்றிக்கே உபாயாங்கமுமின்றிக்கேபகவதுபாயத்வ ஜ்ஞாநமாத்ரமாகையாலே சைதந்யகார்யமாய் ஶரண்யனுடைய வுபதேஶமாய்க்கொண்டு உபாயகார்யமாகையாலே த்யாஜ்யகோடியிலுத் தீர்ணமாயிருக்குமென்கிறது. ஸ்வதோஷதர்ஶநாதிகளாலே பீ(ஃ)தனாய் ஆஶ்ரயணத்தில் வெருவினவனுக்கு தத்பீதிநிவர்த்தகமான வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டவஸ்துவை யாஶ்ரயணீயமாக நிர்த்தேஶிக்கிற மாமென்கிற பதத்தில் த்விதீயாந்தத்வத்தாலே வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டவஸ்துவை விஷயமாகக் காட்டுகிறது. "மாமேகம்ஶரணம்" என்று அவ்வஸ்துவினுடைய நிரபேக்ஷோபாயத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வீகாரம் உபாயகோடியிலநநுப்ரவிஷ்டமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது.

"మహావిశ్వాసపూర్వకమ్ । తదేకోపాయతా యాచ్ఞా-மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் ததேகோபாயதாயாச்ஞா" என்று லக்ஷணவாக்யத்திற் சொல்லுகையாலும், (க) "శక్తేస్సూపసదత్వాచ్చ ప్రాయోగాచ్ఛాశ్వతాత్ । ఈశ

(க) லக்ஷ்மீதந்த்-கஎ-எ0

శక్తస్య సమ్బన్ధాదనిదమ్ప్రథమాదపి । రక్షిష్యత్యనుకూలాన్న ఇతియాసుదృఢామతిఃసవి శ్వాసోభవేచ్ఛక్ర సర్వదుష్కృతనాశనః - ஶக்தேஸ்ஸ்வபஸத்வாச்சக்ருபாயோகாச்சஶாஶ்வதாத் । ஈஶேஶிதவ்யஸம்பந்தாதநிதம்ப்ரதமாதபி । ரக்ஷிஷ்யத்யநுகூலாந்ந இதியாஸுத்ருடாமதி:। ஸவிஶ்வாஸோபவேச்சக்ரஸர்வதுஷ்க்ருதநாஶந:" என்று ஸர்வஶக்தியோகத்தாலும் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய் நிர்ஹேதுகமான க்ருபாயோகத்தாலும் ஸ்வாபாவிகமான நியந்த்ருநியாம்யஸம்பந்தத்தாலும், இவ்வாகாரங்களால்விமுகரல்லாதநம்மை ரக்ஷிக்குமென்கிற த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், "ப்ரபத்யே" என்று இந்த ஸ்வீகாரத்தை ஸ்வகதமாக வநுஸந்திக்கிறவிடத்தில் "ப்ர" என்கிற வுபஸர்க்கத்தாலே மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகையாலும், (௧) "విశ్వాసపూర్వకంభగ వన్తం నిత్యకింకరతాంప్రార్థయే-விஶ்வாஸபூர்வகம்பகவந்தம் நித்யகிங்கரதாப்ப்ரார்த்தயே" என்று பாஷ்யகாரர் விஶ்வாஸபூர்வகமாக ப்ரார்த்திக்கையாலும், மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது;

ஆக, இத்தால் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்வம் உபாய(ஃ)பல்குத்வம், உத்தேஶ்ய துர்லபத்வமாகிற ஶங்காத்ரயநிவர்த்தக பகவத்ஸ்வரூபகுணாநுஸந்தாநத்தாலே பிறந்த மஹாவிஶ்வாஸத்தைச் சொல்லுகிறது.

இவை ஶங்காத்ரய நிவர்த்தகமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்னில்; (௨) "நன்கள் திரு" என்று ஆஶ்ரயிக்கிற சேதநனோடும் ஆஶ்ரயணீயனான ஈஶ்வரனோடுமுண்டான மாத்ருத்வமஹிஷீத்வரூபமான ஸம்பந்தத்தையுடையளாகையாலே ஸ்வாபராதபீதனான சேதநனுக்கு ஆஶ்ரயணீயையாய் அவன்சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அவற்றை ஈஶ்வரனைக்கேட்பித்தும் இவனபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடுகைக்குறுப்பான ஶ்ரீமத்தையை யநுஸந்திக்கையாலும், அவளாலே உத்பூ(ద్భూ)தமாய் தோஷமேபோக்யமாக வங்கீகரிக்கைக்கு உறுப்பான வாத்ஸல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலும் ஸ்வக்ருததோஷதர்ஶநத்தாலேவந்த பயம்போம்.

ஸ்வத்திலுடையலாபம் ஸ்வாமிக்காகையாலே தன்பேறாகக் கார்யம் செய்கைக்குறுப்பான ஸ்வாமித்வரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாந

---

(௧) ஶரணாகதிகத்யம். (௨) ௨-திருவ-௫௬

த்தாலும், அஶரண்யஶரண்யத்வமாகிற குணாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபல்ருத்வ நிபந்தநமான பயம்போம். நாராயணனென்கிற ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தயுக்த ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலும் ஆஶ்ரிதர்க்குச்செய்யவேண்டுமவை யறிகைக்கீடான ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும் அறிந்தாற்போலே தலைக்கட்டுகைக்குறுப்பான ஸர்வஶக்தியோகத்தையும் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகச் செய்கைக்குறுப்பான ஔதார்ய குணத்தையும் அபராதஜ்ஞாநாதிகளுக்குறுப்பான குணவிஶேஷங்களை ரக்ஷணோபயுக்தமாக்குகிற க்ருபாகுணத்தையு மநுஸந்திக்கையாலும் உத்தேஶ்யதுர்லபத்வமடியாகவந்த பயம்போம்.

ஆக இப்படித்தன்னுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்தமாகவும் குணஸித்த்யர்த்தமாகவும் ரக்ஷிக்குமென்கிற மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகமாயிற்றே ப்ரபத்தியிருப்பது. "𑌯𑌾𑌚𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃-யாசநாப்ரபத்தி:" "𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃-ப்ரார்த்தநாமதி:" (௧) "தமியேனுக்கருளாய்" (௨) "அடிசேர் வண்ணமருளாய்" (௩) "அருளாயுய்யுமாறெனக்கு" என்று ப்ரார்த்தநாரூபமாக வநுஸந்திக்கையாலும் இவ்வுபாயத்தில் ஸ்வீகர்த்தாவுக்குண்டான வாதராதிஶயத்தாலும் ப்ரார்த்தநாரூபமாயிருக்குமென்னுமிடத்தைக்காட்டுகிறது. (௪) "அறந்தானாய்த்திரிவாய்-உன்னையென்மனத்தகத்தே திறம்பாமைக்கொண்டேன்" (௫) "களைகண் மற்றிலேன்" (௬) "உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" என்கையாலும், (௭) "𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃. ஸுத்ருடாமதி:" என்று த்ருடாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகையாலும், அத்யவஸாயாத்மகமாயிருக்கும்.

(௮) "வைத்தேன்மதியால்" என்று அநுமதியைச் சொல்லுகையாலும், "𑌮𑌾𑌂𑌶𑌰𑌣𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜-மாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிற வுபதேஶாநுகுணமாக "ப்ரபத்யே" என்றநுஸந்திக்கையாலும் பகவத்ரக்ஷகத்வாநுமதிரூபமாயிருக்கும், ப்ரணவோக்தமான பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநம் ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்த ஸம்பாதநம்பண்ணுகிறதன்றிக்கே சேதநனை விவனுடைய ப்ரதிபத்திரூபமாகையாலே சைதந்யகார்யமாகிற வோபாதி ஸாதநாந்தர நிவ்ருத்திபூர்வகமான

---

(௧) தி-வாய்-௫-௭-௨ (௨) தி-வாய்-௯-௧௦-௨ (௩) தி-வாய்-௫-௭-௯
(௪) தி-மொ-௬-௩-௨ (௫) தி-வாய்-௫-௮-௮ (௬) தி-வாய்-௫-௮-௨
(௭) லக்ஷ்மீ தந் (௮) தி-வாய்-௮-௭-௧௦

ஷித்தஸாதநத்வ ப்ரதிபத்தியும் உபாயத்வஸம்பாதநம் பண்ணுகிற தன்றிக்கே ஸித்தமானவுபாயத்தைப் பற்றவுண்டான ப்ரதிபத்தி யாகையாலே சைதந்யகார்யமாயிருக்கும்.

(க) "உன்கடைத்தலையிருந்துவாழும்சோம்பரையுகத்தி" என்கையாலும், நானே ஸர்வபாபங்களையும் போக்குகிறேனென்கையாலும் பகவத்ப்ரீதிஹேதுவாயிருக்கும்; தாத்வர்த்தமான ரக்ஷகத்வத்துக்கு ப்ரதிஸம்பந்திதயாரக்ஷ்யமானவஸ்துவுக்கு ஸ்வவ்யாபாரநிஷேதபூர்வகமாக ரக்ஷகவ்யாபாரைகரக்ஷ்யமாகை உசிதமாகையாலும் பரதந்த்ரஸ்வரூபத்துக்கு பரவ்யாபாரமேரக்ஷகமாகையாலும் ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கும்; ஸித்தரூபமாகையாலும் (உ) "సత్యకామస్సత్యసఙ్కల్పః-ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்பః" என்று அமோக(஘)ஸங்கல்பமாகையாலும், ப்ராரப்த(ப)கர்மாவஸாநம் பார்க்கவேண்டாதபடி ஆரப்தஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகையாலும் வ்யபிசாரவிளம்பவிதுரமாயிருக்கும்.

"సకృదేవం ప్రపన్నస్య కృత్యం నైవాన్యదిష్యతే - ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று (ந) "సకృదేవహి శాస్త్రార్థః కృతస్సంసారతారకః - ஸக்ருதேவஹிஶாஸ்த்ரார்த்தః க்ருதஸ்ஸம்ஸாரதாரகः" (ச) "నరస్యబుద్ధిదౌర్బల్యాదుపాయాన్తరమిష్యతే-நரஸ்யபுத்திதௌர்ப்பல்யாதுபாயாந்தரமிஷ்யதே" என்றும், ஸக்ருதநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே ஸம்ஸாரதாரகமென்கிறபடியே ஈஶ்வரனே யுபாயமென்று ஒருகாலநுஸந்தித்தால் பின்னை கர்த்தவ்யமில்லை யென்கையாலும், இதில் விஶ்வாஸம் பண்ணமாட்டாத துர்ப்பலபுத்திகளாகையாலே உபாயாந்தரம் தேடுகிறார்களத்தனை யென்கையாலும், ஸக்ருதநுஷ்டேயமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

ஸக்ருதநுஷ்ட்டேயமாய் பின்பு கர்த்தவ்யாம்ஶமின்றியிலேயிருந்ததாகிலும் ஸ்வர்க்கார்த்தமான ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸப்தாஹஸ்ஸிலே ஸமாப்தமானாலும் தத்கார்யமான வஹ்நிஹோத்ரஹோமம் யாவச்சரீரபாதம் அநுஷ்டேயமாகிறாப்போலே இதில் விஶ்வாஸம் யாவத்பலப்ராப்தி நடக்கவேணும். "అగ్నిహోత్రం జుహుయాత్స్వర్గకామః

(க) திருமா-ருஅ (உ) சாந்தோ (ங) லக்ஷ்மீ-கஎ-அடு

(ச)

அக்நிஹோத்ரம்ஜுஹுயாத்ஸ்வர்க்ககாம:” என்று அநுஷ்டியாத போது ஸ்வர்க்கமாகிற பலஸித்தியில்லையாய் அநுஷ்டாநத்தாலே பலஸித்தியாகிறஅக்நிஹோத்ரஹோமத்தையும்கேவலசைதந்யகார்ய மான ஸ்வீகாரத்தில் மேல்வருகிற விஸ்வாஸவிஸேஷத்தையும் ஸம மாகச் சொல்லலாமோவென்னில்; விஸ்வாஸத்துக்குப் பலஹேதுத்வ மில்லையாகிலும் ப்ரபத்திநிஷ்டையை ப்ரகாஸிப்பிக்கையும் யாவத் பலப்ராப்தி காலக்ஷேபமாகையும் ஸம்ஸாரதோஷாநுஸந்தாநதசை யில் நிர்ப்பயனாயிருக்கையுமாகிற பலங்கள் இதுக்குமுண்டாகையா லே சொல்லலாமல்லது ஸாதநாங்கத்வம் ஸ்வீகாரத்துக்குமில்லையா யிருக்க தத்கதமான விஸ்வாஸத்துக்கு உண்டாகிறதன்றிறே.

இந்த விஸ்வாஸாவ்ருத்திகள் கணையத்துக்குள்ளிருப்பாரைப் போலேநிர்ப்ப(ய)ரனாயிருக்கைக்குறுப்பென்று ஆச்சான்பிள்ளையரு ளிச்செய்வர். ஏவம்ரூபமான ஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது, “வ்ரஜ” என்கிற மத்யமபுருஷைகவசநத்தாலே; “ப்ரபத்யே” என்கிற ஸ்வீ காராநுஸந்தாநத்திற்காட்டில் இதுக்குவாசி - த்யாகவிஸிஷ்டமாக விதிக்கையும் நிரபேக்ஷமாகவிதிக்கையும், ஸௌலப்யாதிகுணவிஸிஷ் டவஸ்து விஷயத்வம் இரண்டுக்குமுண்டு.

இதுதான் “வ்ரஜ-கதௌ” என்கிற தாதுவிலே கதிவிஸேஷ மாய், ச(X)த்பர்த்தம்-புத்த்யர்த்தமாய், புத்திகதியைக் காட்டுகிறது. இந்த கதிவிஸேஷம் (க) “బద్ధాఞ్జలిపుటందీనంయాచన్తంశరణాగతమ్-பத் தாஞ்ஜலிபுடம்தீநம் யாசந்தம்ஸரணாகதம்” என்கிறபடியே த்ரிவித கரணத்தாலுண்டாயிற்றாகில் பூர்ணப்ரபத்தியாய், அதிகாரிவைப வம் ப்ரகாஸிக்கக்கடவது. ஏககரணமாத்ரத்தாலே யானபோது பக வத்வைபவம் ப்ரகாஸிக்கக்கடவது. ஆனாலும் ப்ரபத்தியாகிறது ப்ரதிபத்தியாகையாலே மாநஸமாகக்கொள்ளக்கடவது. ஆக இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு தர்மத்யாகம் அங்கமாகக்கடவது. த்யாகவிஸிஷ்ட மான ஸ்வீகாரம் அதிகாரிவிஸேஷணமாகக்கடவது. ஸ்வீகாரவிஸி ஷ்டனான அதிகாரிக்கு வாத்ஸல்யாதிகுணவிஸிஷ்டன் உபாயமாகக் கடவன்;

(க) ரா-யு-கஅ-உள

ஆக, பூர்வார்த்தம்-த்யாஜ்யமான ஸாதநங்களையும் அவற்றினுடைய வாநந்த்யத்தையும் த்யாகத்தையும் த்யாகப்ரகாரத்தையும், த்யாகம் அங்கமென்னுமிடத்தையும் ஸ்வீகார்யஸ்வரூபத்தையும் தந்நைரபேக்ஷ்யத்தையும், ஸ்வீகாரப்ரகாரத்தையும் ஸ்வீகாரத்தையும் சொல்லிற்று.

ஆக இத்தால் அதிகாரிக்ருத்யம்சொல்லி, மேல்இப்படி ப்ரபத்தவ்யனான ஈஸ்வரக்ருத்யத்தையும் ப்ரபத்தாவானவதிகாரியுடைய க்ருத்யலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது. ப்ரபத்தவ்யக்ருத்யம் ப்ரபத்தவ்யபலமோக்ஷவிரோதி ஸகலபாபநிவர்த்தநம்; ப்ரபந்நக்ருத்யம் தத்பலநிர்ப்ப(ர்)ரத்வாநுஸந்தாநம்; (அஹந்த்வேத்யாதி) "மஹம்" என்று கீழ்ச்சொன்ன வுபாயபலமான இஷ்டப்ராப்தி-அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாயிருக்கையாலே நிவர்த்யமானவநிஷ்டஸ்வரூபம் மேற்சொல்லக்கடவதாகக்கொண்டு நிவர்த்தகமானஸ்வரூபத்தை "அஹம்" என்று காட்டுகிறது. உபாயமாகவுன்னாலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட நானென்றபடி.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி"என்கிற வுத்தமனுக்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க் கொண்டு அஹம் ஶப்தம்வாராநிற்கப் பிரித்து அஹமென்கிறவிதுக்கு ஒருவிவக்ஷையுண்டு; அதாவது-த்வத்ஸ்வீக்ருதனான நானென்றவாறே ஸ்வீகார்யரூபமான வாத்ஸல்யாதிகுணவைஶிஷ்டியேதோற்றும்; அத்தை வ்யாவர்த்தித்துக் கார்யகரத்வோபயோகி ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணவைஶிஷ்டி தோற்றுகைக்காக;

(அஹம்) தேவமநுஷ்யாத்யபிமாநிகளுடைய அஹமர்த்தம் அவ்வளவிலே பர்யவஸிக்கும்; ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகம்பண்ணினவனுடைய வஹமர்த்தம் ப்ரக்ருதிசேஷபரமாய், பரஶேஷமான வாத்மவஸ்துவின்பக்கலிலே பர்யவஸிக்கும்; ஈஸ்வரனுடைய அஹமர்த்தம் ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தங்களையும் தனக்கு விபூதியாகவுடையவனாகையாலே உள்ளதெல்லாம்காட்டும். இவ்வஹம்ஶப்தம் கீழ்ச்சொன்னவிடத்தில் ஸௌலப்யாதிகுணோபேதனான நிலையைக்கழித்து ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனான நானென்கிறது; அதுக்கடி மேற்சொல்லுகிற பாபவிமோசநத்துக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகள் அபேக்ஷிதமாகையாலே;

ஆக ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய் நிரவதிகதயாவானான நானென்றபடி. (க) "త్వజ్ఞానశక్తికరుణాసుసతీషు నేహ పాపంపరాక్రమితుమర్హతి మామకీనమ్- த்வஜ்ஜ்ஞாநஶக்திகருணாஸுஸதீஷு நேஹ பாபம்பராக்ரமிதுமர்ஹதி மாமகீநம்" என்று ஜ்ஞாநஶக்திக்ருபாதிகளைப் பாபநிவ்ருத்திக்குப் பரிகாரமாகவாழ்வானு மருளிச்செய்தார்.

நிவர்த்தநாதிகாரி ஸ்வரூபமும் நிவர்த்த்யமின்னமென்னுமிடமறிகைக்கும் ஸர்வஜ்ஞனாகவேணும்; (உ) "நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி" என்னக்கடவதிறே. அறிந்தபடியேசெய்து தலைக்கட்டுகைக்கு ஸர்வஶக்தியாகவேணும்;

இந்த ஸர்வஶக்தித்வம் (ங)"முழுவதுமகப்படக்கரந்தோராலிலைச்சேர்ந்த" என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த ஶக்தியோகத்திலும் (ச) "பக்கமே கண்டாருளர்" என்று அதீந்த்ரியனான தன்னை இந்த்ரியகோசரனாக்கின ஶக்தியோகத்திலும் (ரு) "எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற" என்று அணுபூதவஸ்துக்களிலே விபுவான தான்பரிஸமாப்யவர்த்தித்வரூபஶக்தியோகத்திலும் (சா) "நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும்வித்தாய் முதலிற்சிதையாமே" என்று ஜகத்துக்கு உபாதாநமாகாநிற்கப் பரிணமியாதே காரணமான ஶக்தியோகத்திலும் அதிகமாயிருக்கும்.

அதுக்கடி நித்யஸம்ஸாரியாய் பகவத்விமுகனான சேதநனை *என்னை இசைவித்து நானுமிசைந்தேனென்னும்படி, (எ) "தாமொட்டிவந்தென்தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து" என்கிறபடியே இசைவித்து (அ) "ஶ்ரீநிகேதனவிவாதந-தேநசேதவிவாதஃ" என்கிற அவிவாதத்தை யுண்டாக்கிப் பாபவிமோசநம் பண்ணுகைபாலே எதிர்த்தலையை யிசைவிக்கவேணும். அவற்றுக்குத் தன்னிசைவேயமைபும்; ஆகையாலே அவற்றிற்காட்டில் இதுக்காதிக்யமுண்டு;

(க) அதிமாநுஷஸ்த-சுக (உ) தி-வாய்-ச-அ-சு (ங) திருவாசிரி-அ
(ச) பெரி-தி-ச-க-அ (ரு) தி-வாய்-ங-உ-எ (சா) தி-வாய்-க-ரு-உ
(எ) தி-வாய்-க-எ-எ (அ) பார

ஸர்வஶக்தியானாலும் அபூர்ணனாயிருக்குமாகில் ப்ரயோஜநத்திலே நினைவாய் இவன்கார்யம் செய்யக்கூடாது; அது வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்குமென்கிறது; ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் பிறர்கார்யம்செய்யக்கூடாதே; அதுவேண்டாதபடி நிருபாதிகஶேஷியென்கிறது.

ஸர்வஜ்ஞத்வம் அபராதங்களை யறிகைக்கும், ஸர்வஶக்தித்வம் ததநுகுண தண்டதரனாகைக்கும், அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் சிலவற்றைக்கொடுத்துக் கழித்துக்கொள்ளவொண்ணாமைக்கும், ஸர்வஸ்வாமித்வம் இப்படிச் செய்யாநின்றால் நிவாரகரில்லாமைக்கும் உறுப்பாயிறே இதஃபூர்வம்போந்தது; இப்போது அவற்றைக்கழித்து ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ரக்ஷணவிதியிலும் ஸர்வஶக்தித்வத்தை ரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும்அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வத்தை ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷரக்ஷணத்திலும் ஸ்வாமித்வத்தைத் தன்பேறாகச்செய்கையிலும் உபயுக்தமாக்குகைக்கு பரதுஃக்காஸஹிஷ்ணுதாலக்ஷணமான பரமதயை வேணும்; இதுக்காக நிருபாதிகதயாவானாகவிருக்குமென்கிறது;— ஆக க்ருபாஸஹக்ருதமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களே இவனுக்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவாவது;

(க) "விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்" (உ) "சேமம்செங்கோனருளே" (ங) "ஆழியானருளேநன்று" என்றும், (ச)"துணியேனினிநின்னருளல்லது" என்று மாழ்வார்களருளிச்செய்தார்கள். (ரு)"కృపయా కేవలమాత్మసాత్కురు-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" (சு) "కేవలం మదీయయైవ దయయా-கேவலம்மதீயயைவதயயா" (எ) "కృపయాశరణం భవ-க்ருபயாஶரணம்பவ" (அ) "దయస్వమాంగుణమయరజ్ఞమన్దిర-தயஸ்வமாம்குணமயரங்கமந்திர" (கூ) "దేహిమేకృపయానాథ-தேஹிமேக்ருபயாநாத" இத்யாதிகளாலே க்ருபையே உத்தாரகமென்னுமிடத்தை ஆசார்யர்களுமருளிச்செய்தார்கள்.

ஆக, இந்த ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்கள் இவ்வஹமர்த்தத்திலே அநுஸந்தேயங்கள். இவைசேதநனுடைய அநந்யஸாதநத்வ வ்யவ

(க) தி-வாய்-ரு-க-க (உ) திருவிருத்தம்-உஎ (ங) தி-மொ-க-க-ச
(ச) தி-மொ-கக-அ-அ (ரு) ஸ்தோ-ர (சு) ஶரணாகதிகத்யம்
(எ) (அ) ர-ஸ்த (கூ) ஶ்ரீரங்ககத்ய

ஸாயத்துக்கு மடியாய் ஈஶ்வரனுடைய விரோதிநிரஸநத்துக்குப் பரிகரமுமாயிருக்கும்.

"மாம்"என்று தன் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று பரத்வத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்கிற நிலையிலே *தேர்மன்னர்க்காயன்று தேரூர்ந்தஸௌலப்ப்யம் தோற்றும். "அஹம்" என்கிற நிலையிலே * தார்மன்னர்தங்கள்தலைமேலான பரத்வம்தோற்றும்; "மாம்" என்று (க) "பற்றலர்வீயக்கோல்கையிற்கொண்டு பார்த்தன்தன்தேர்முன்னின்றான்" என்று, *கொல்லாமாக்கோலான வுளவுகோலும், கையுமானநிலையைக் காட்டினான். அஹமென்று (உ) "வெள்ளைவிளிசங்குவெஞ்சுடர்திருச்சக்கரமேந்துகையன்" என்று கையும் திருவாழியுமான வேஷத்தைக்காட்டுகிறான்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம்" என்கையாலே "மாம்"என்று தர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக்காட்டினான்; "அஹம்ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே அஹமென்று அதர்மநிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்று ஶரணமென்கிறவுக்தியும் ஸஹியாதநிரபேக்ஷமான நிலையாகையாலே உக்திக்கு விபரீதமான நிலையைச்காட்டினான்; "அஹம்" என்று பாபவிமோசகத்வத்தாலே அநுஷ்டாநத்துக்கு விபரீதமானநிலையைக் காட்டுகிறான்; "அஹம்மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே பந்தகனானநானே விமோசகனானால் வேறுநிவாரகருண்டோவென்று தன்னுடைய ஸமாப்யதிகராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறான்.

ஆக, ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாய் ஸர்வஸ்வாமியுமாய் பரமதயாவானுமான நானென்றதாயிற்று.

அநந்தரம், "த்வா" என்று நிவர்த்த்யபாபாஶ்ரயபூதனாய், நிவ்ருத்த்யுபாயத்தைப்பற்றி அவன்பக்கலிலே ஸர்வப(ா)ரங்களையும் ந்யஸித்து விமுகவ்யாவ்ருத்தி ஸூசகமான ப்ரபத்தியையுடையனாய் பாபநிவ்ருத்த்யவஸர ப்ரதிக்ஷகனான வதிகாரியைச்சொல்லுகிறது.

"ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாம்ஶரணம்வ்ரஜ" என்று விதித்தப்ரகாரத்திலே ஸாதநாந்தரங்கள் நமக்கு ஸாதநமன்றென்கிற ப்ரதி

(க) தி-மொ-உ-ரு-க   (உ) பெரி-தி-சு-க-எ

பத்திவிஶிஷ்டனும், தத்ஹேதுவான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநவா வானும், தத்தேதுவான விஶ்வஸ்ரக்ஷத்வப்ரதிபத்தியையுடைய னும் தத்கார்யமான பகவதேக ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையும் தத்பர்ய வஸாநபூமியான ததீயஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையுமுடையனும், புரு ஷார்த்தாந்தரங்களில்விமுகனும்,ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வபுத்தியை ஸவாஸநபரித்யாகம்பண்ணி, (க)"𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌜𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑌕𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑌯𑌾𑌨𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃-ஜ்ஞாநக்ரியாபஜநஸம்பதகிஞ்சநோஹமிச்சா திகாரஶகநாநுஶயாநபிஜ்ஞ:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாதநாந்தரங் களிலநந்வயத்தாலே அகிஞ்சநனும், அவற்றிலிச்சையுமின்றிக்கே, அதிகாரமுமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப்ராப்தியையு மநுஸந்தித்து அத்தாலே தத்விஷயமான அநுஶயமுமின்றிக்கே வித்தோபாயப்ரதிபத்த்யநுவ்ருத்தியும் ஸாதநாந்தரஸமாநமாக வநு ஸந்தித்திருப்பானும், ஆகவிப்படி த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனைக் கொண்டுஸர்வஸுலபனனவென்னைபே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றி க்ருதக்ருத்யனாய் நிற்கிறவுன்னை யென்றபடி.

"அஹம்"என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனும் உபாயபூதனனவனுடைய ஸ்வேதரஸகலஸாதநாந்தர நைரபேக்ஷ்யத் தாலும் "த்வா" என்கிறவிடத்தில் அஜ்ஞாநாஶக்திகளையும் அப் ராப்தியையுமுடையனுப்கொண்டு பரித்யக்தஸமஸ்தஸாங்கஸாத நனவதிகாரியினுடைய வாகிஞ்சந்யத்தாலும், இந்தரக்ஷ்யரக்ஷகபா வத்தினுடைய ஸௌஸாத்நுஶ்யம் தோற்றுகிறது.

ஏவம்பூதனன வதிகாரியினுடைய க்ருதக்ருத்யதையை (உ) "𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃-தஸ்யைவம்விதுஷ:"என்கிறவநுவாகத்தாலேசொல் லிற்று. "ஏவம்விதுஷ:" என்று ஸத்யம், தபஸ்ஸு, தமம்முதலாக யஜ்ஞம்முடிவாக கர்மயோகத்தைச்சொல்லி, "மாநஸம்" என்று ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களைச் சொல்லி இவற்றை யொன்றுக் கொன்று உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லி, எல்லாத்துக்கும் மேலாக "𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 - ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸஓமி த்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்று ஶ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணா த்மகனுய்ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணன் திருவடிகளிலே ஆத்மாத்மா

(க) ந்-ஸ்த-உ-௮௯ (உ) தை-நா

ஆத்மாத்மீயங்களில்(ள்)பரஸமர்ப்பணமாகிற ப்ரபத்தியை ந்யாஸஶப்தத்தாலே சொல்லி, "தாநி வா ஏதாந்யவராணி தபாம்ஸி-தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்று அந்தப்ரபத்தியை ஸத்யதபாதிகளான ஸாதநாந்தரங்களில் அதிகமாகச்சொல்லி, இப்படிக் கீழ் அநுவாகத்வயத்திலும் சொன்ன ஸாதநாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வகமான விஹிதோபாயபரிக்ரஹத்தை "ஏவம்விது:" என்றுசொல்லி "தஸ்ய" என்று இந்த ஶரணாகதிஸ்வரூபத்தை யதாவாக வநுஸந்தித்தசேதநனுக்கு ஸ்வீக்ருதந்யாஸரூபஸாதநவைபவத்தாலே ஸர்வகர்மாநுபூர்த்தியையும் சொல்லிற்று.

"ஆத்மா யஜமாந:" என்றுதொடங்கி "ஶ்ரோத்ரமக்நீத்" என்று முடிவாக ஶரணாகதிஜ்ஞாநவானான புருஷனுடைய ஆத்மாத்மீயங்களை யாகோபகரணமாகவகுத்து இத்தை யாகரூபமாகச்சொல்லி, "யாவத்த்ரியதே ஸா தீக்ஷா" என்றுதொடங்கி, "ஸர்வவேதஸம்வா ஏதத் ஸத்ரம்" என்று முடிவாக இவனுடைய ஶரீரஸ்திதியுள்ளவளவும் தீக்ஷையாகச்சொல்லி இவனுடைய ஸ்திதிகமநஶயநாதிவ்யாபாரங்களாலே ஸர்வகர்மங்களினுடையவும் ஸித்தியாகச்சொல்லி, "யந்மரணம் ததவப்ருதம்" என்று இந்த யாகத்துக்கு அவப்ருதம் இவனுடைய ஶரீரவிமோசநமாகச் சொல்லி "ய ஏவம்வித்வாநுதகயநே ப்ரமீயதே" என்றுதொடங்கி "ப்ரஹ்மணோ மஹிமாநமாப்நோதி" என்று இறுதியாக அர்ச்சிராதிமார்க்ககமநமும், ஆதிவாஹிகஸத்காரமும், ஆவரணலங்கநமும் விரஜாஸ்நாநமும் ஸூக்ஷ்மஶரீரவிதூநநமும் அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகாவிர்ப்பாவமும், அப்ராக்ருதவிக்ரஹபரிக்ரஹமும், அகாலகால்யமான திவ்யதேஶப்ராப்தியும், ஐரம்மதீயதிவ்யஸர:ப்ராப்தியும், திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களுடைய அப்ராக்ருதாலங்காரமும், திவ்யகோபுரப்ராப்தியும், அநந்தகருடாதிஸூரிபரிஷத்ப்ரத்யுத்கமநமும் ராஜமார்க்ககமநமும் ப்ரஹ்மவேஶ்மப்ரவேஶமும், அப்ராக்ருததிவ்யமண்டபப்ராப்தியும் பரமாத்மதர்ஶநமும், பரமபுருஷஸ்துதிப்ரணாமாதிகளும், தத்ஸமீபப்ராப்தியும், பர்யங்காரோஹணமும், பகவதுத்ஸங்காஸநமும், ஆலோகாலாபாலிங்கநாதிகளும் ஸ்வரூபகுணவிக்ரஹாத்யநுபவமும், அநுபவஜநிதப்ரீத்யதிஶயமும், ப்ரீதிப்ரேரிதாநேகவிக்ரஹபரிக்ரஹமும் ஸர்வதேஶாதிவிஶிஷ்டஸர்வப்ரகாரகைங்கர்யப்ராப்தியும் கைங்கர்யஜநிதபகவந்

முகேசால்லாஸாநுபவமுமாகிற புருஷார்த்தலாபத்தைச் சொல்லிற்று.

(க) "విదుఃకృష్ణం బ్రాహ్మణాస్తత్త్వతో యే తేషాం రాజన్ సర్వయజ్ఞాస్సమాప్తాః-விதுஃக்ருஷ்ணம்ப்ராஹ்மணாஸ்தத்வதோயேதேஷாம்ராஜந்ஸர்வயஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தாஃ" என்றும், (உ) "కృషిర్భూవాచకశ్శబ్దః-க்ருஷிர்ப்பூவாசகஶ்ஶப்தஃ" இத்யாதிப்படியே ஸத்தாதாரகனும் மோக்ஷப்ரதனுமான க்ருஷ்ணனையே நிருபாதிகரக்ஷகனாக வறிந்தவர்கள் ஸர்வயஜ்ஞங்களும் பூர்ணமாக வநுஷ்டித்தார்களென்று சொல்லிற்று.

(௩) "కృతాన్యేవ సర్వాణి తేన తప్తాని వై తపాంసి సర్వతీర్థాని యజ్ఞాస్సర్వదానాని చక్షుణాత్ । కృతాన్యేవ మోక్షశ్చ తస్య హస్తే న సంశయః-க்ருதாந்யநேக ஸர்வாணிதபாம்ஸிதபதாம்வர । ஸர்வேதீர்த்தாஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதாநாநிசக்ஷுணாத் । க்ருதாந்யநேகமோக்ஷஶ்சதஸ்யஹஸ்தேநஸம்ஶயஃ" என்று இந்தவுபாயஜ்ஞாநமுள்ள புருஷனைக் கீழ்ச் சொல்லி அவனாலே எல்லாதபஸ்ஸுக்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வயஜ்ஞங்களும் பண்ணப்பட்டன; எல்லா தீர்த்தஸ்நாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; ஸர்வதாநங்களும் பண்ணப்பட்டன; மோக்ஷம் அவன் கையிலே; இவ்வர்த்தத்தில்ஸந்தேஹமில்லையென்று சொல்லிற்று.

(௩) "యాని నిశ్శ్రేయసార్థాని చోదితాని తపాంసి వై । తేషాం తు తపసాం న్యాసమతిరిక్తం తపశ్శ్రుతమ్-யாநிநிஶ்ஶ்ரேயஸார்த்தாநிசோதிதாநிதபாம்ஸிவை । தேஷாந்துதபஸாம்ந்யாஸமதிரிக்தம் தபஶ்ஶ்ருதம்" என்று மோக்ஷஸாதநமாக ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட தபஸ்ஸு முதலான ஸாதநங்களெல்லாவற்றிலும் ந்யாஸமென்கிற ஸாதநமே உத்க்ருஷ்டஸாதநமென்றும்சொல்லி, "సమిత్సాధనకాదీనాం యజ్ఞానాం న్యాసమాత్మనః । నమసా యోఽకరోద్దేవే స స్వధ్వర ఇతీరితః ॥ యాగసాధనభూతేన స్వాత్మనా చేజ్యమీశ్వరమ్ । అయజత్తాని ధర్మాణి ప్రథమాని చ శ్రుతమ్-ஸமித்ஸாதநகாதீநாம் யஜ்ஞாநாம் ந்யாஸமாத்மநஃ । நமஸாயோகரோத்தேவேஸஸ்வத்வர இதீரிதஃயாகஸாதநபூதேநஸ்வாத்மநாசேஜ்யமீஶ்வரம் । அயஜத்தாநிதர்மாணிப்ரதமாநிசஶ்ருதம்" இத்யாதியாலே ஸமிதாதிஸாதநங்களாலே பண்ணப்படுவதான யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றிலுங்காட்

(க) பாத-அது. (உ) (௩)

மல் ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஆத்மபரந்யாஸம்பண்ணியிருக்கு மதுவே நல்லயஜ்ஞமாவதென்றும், யாகஸாதநபூதனான தன்னாலே இஜ்யனான ஸர்வேஶ்வரனை யஜிக்குமது ப்ரதாநதர்மமென்றும் சொல்லிற்றிறே;

ஏவம்ரூபமான ஶரணவரணம்பண்ணிக்ருதக்ருத்யனானவதிகாரிக்கு (௧) "కిమహంసాధు నాకరవమ్, కిమహంపాపమకరవమ్-கிமஹம்ஸாது நாகரவம், கிமஹம் பாபமகரவம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே புண்யகர்மங்கள்பண்ணாதிருந்தோமே, பாபகர்மங்கள் பண்ணினோமேயென்கிறபயமில்லை. உபாயத்வேநவரணீயனான விஶ்வாஸன் (௨) "స్మరామి-ஸ்மராமி" என்கிறபடியே இவனுக்கபேக்ஷிதஸகலக்ருத்யங்களும் நிர்வஹித்துக்கொண்டுபோருமாகையாலே இவனுக்குக்கர்த்தவ்யம்ஸ்வநிர்ப்பரத்வாநுஸந்தாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையும் வாஸநாநிபந்தநமாகப்பிறந்ததப்புக்களுக்கு உபாயத்திற்பண்ணின விஶ்வாஸாதிஶயத்தாலே நிர்ப்ப(ஶ்ரு)ரனாயிருக்கையும்.

ஆக "த்வா" என்று த்யாகஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான வுன்னையென்று ஸ்வீகர்த்தாவான வதிகாரிவிஶேஷத்தைச் சொல்லிற்று; மேல்ஸ்வீகார்யவஸ்துக்ருத்யத்தையும் ஸ்வீகர்த்ருக்ருத்யலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது.

"அஹம்" என்று நிவர்த்தகஸ்வரூபம்சொல்லி "த்வா"என்று நிவர்த்த்யாஶ்ரயம் சொல்லி, அநந்தரம் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று நிவர்த்த்யஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. (ஸர்வபாபேப்ய:) பாபமும் பஹுவசநமும் ஸர்வஶப்தமுமாய், இதுவும் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கும்; பாபஶப்தத்தாலே அநர்த்தரூபது:க்கபலஹேதுவானவற்றைச் சொல்லுகிறது. அதில் நரகபலஹேதுவான கேவல பாபத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; பந்தகமாகையாலே புண்யபாபரூபமான உபயவிதகர்மத்தையும் சொல்லுகிறது: அதுக்கடி மோக்ஷவிரோதி ப்ரகரணமாகையாலே;

(௩) "తత్సుకృతదుష్కృతే విధూనుతే-தத்ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே விதூநுதே" (௪) "పుణ్యపాపే విధూయ-புண்யபாபே விதூய" (௫) "సుహృదస్సా

(௧) தை. (௨) வராஹசரம (௩) கௌஷீ ௧-௪-௪
(௪) முண்ட-௩-௧-௩ (௫)

ధుకృత్యామ్, ద్విషన్తః పాపకృత్యామ్-ஸுஹ்ருதஸ்ஸாதுக்ருத்யாம் த்விஷந்தஃபாபக்ருத்யாம் (க) "తస్య ప్రియా జ్ఞాతయస్సుకృతముపయన్తి, అప్రియా దుష్కృతమ్ - தஸ்யப்ரியாஜ்ஞாதயஸ்ஸுக்ருதமுபயந்தி, அப்ரியாதுஷ்க்ருதம்" இத்யாதிகளாலே ஸுக்ருதஶப்தவாச்யமான புண்யத்துடன் துஷ்க்ருதஶப்தவாச்யமான பாபத்துடன்வாசியற இரண்டையுமுதறிப்போகடுமென்றும், ஸுக்ருதத்தை இவனிருந்தநாளில் இவன்பக்கலநுகூலித்தார்பக்கலிலும், துஷ்க்ருதத்தை இவன்பக்கல் ப்ராதிகூலித்தார்பக்கலிலும் பகிர்ந்திடுமென்றும் சொல்லுகையாலே உபயமும் பாபஶப்தவாச்யமாய் நிவர்த்த்யகோடியிலே புகுமன்றோ.

ஆழ்வாரும், (௨) "சார்ந்தவிருவல்வினைகளும் சரித்து"என்று எள்ளிலெண்ணெய்போலவும் அரணியில்அக்நிபோலவும் விடாமற் பொருந்தியிருப்பதாய் ஸர்வஶக்தியாலும் விவேகிக்கவரிதாம்படி வலிதாயிருக்கிற புண்யபாபரூபத்தாலே உபயவிதமானகர்மங்களை விரகர்கெடுஞ்சுவர்தள்ளுமாப்போலே தள்ளியென்றாரிறே; "வீடுதிருத்துவான்" என்கிற மோக்ஷப்ரகரணமாகையாலே ஐஹிகமானபுத்ரபஶ்வந்நாதிரூபபலஹேதுவானபுண்யத்துடன் ஆமுஷ்மிகமான ஸ்வர்க்காதிபலஹேதுவான புண்யத்துடன் தாபத்ரயாத்யநுபவஹேதுவானபாபத்துடன் ரௌரவாதிநரகஹேதுவானபாபத்துடன் வாசியற எல்லாவற்றையும் பாபஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறது.

ஆக, பாபஶப்தத்தாலே ஸாம்ஸாரிகஸகலதுக்கஹேதுவாய் நிரதிஶயாநந்தரூப பகவத்ப்ராப்திக்கும் ப்ரதிபந்தகமான ஸகலகர்மங்களையும் சொல்லிற்று; ஸ்வரூபவிரோதியாயும் ஸாதநவிரோதியாயும் ப்ராப்யவிரோதியாயும் ப்ராப்திவிரோதியாயும் சதுர்விதமாயிறே விரோதிதானிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபவிரோதி ப்ரணவத்திலேமத்யமபதத்தாலும் திருமந்த்ரத்தில் மத்யமபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ஸாதநவிரோதி இப்ஶ்லோகத்தில் ப்ரதமபதத்தாலும் த்விதீயபதத்தாலும் சதுர்த்தபதத்தாலும் நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்யவிரோதி-த்வயத்தில்சரமபதத்தாலே நிவ்ருத்தமாயிற்று. ப்ராப்திவிரோதி † (நிவ்ருத்தி) சொல்லுகிறது இப்பதத்தாலே.

---

(௧) (௨) தி-வாய்-௧-௫-௰ † குண்டலிதம்வாசிக்கம்

இதில் பஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிபாஹுள்யத்தைச் சொல்லுகிறது. அவைபாவன;—அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்கள். அவித்யையாகிறது-அஜ்ஞாநம்; அதுதான் ஜ்ஞாநாநுதயாந்யதாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும்; ஜ்ஞாநாநுதயமாவது - ஒருபதார்த்தவிஷயமாக வொரு ஜ்ஞாநமும் உதியாமை; அந்யதாஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தவிஷயமானஸ்வபாவத்தை அந்யதாவாக க்ரஹிக்கை, ஸம்ப்ரதிபந்நமாகஸ்வேதமானயூபத்தைப்ரீதமாகக்ரஹிக்குமாபோலே. விபரீதஜ்ஞாநமாவது-பதார்த்தஸ்வரூபத்தை விபரீதமாகக்ரஹிக்கை: ரஜ்ஜுவில்ஸர்ப்பபுத்திபோலே; அதாவது-ஆத்மாவென்று ஒருவஸ்துவுண்டென்றறியாமையும், ஆத்மாவுண்டென்றறிந்தால் அவனை ஸ்வதந்த்ரனாகநினைக்கையும், ஆத்மாவாகிறது-தேஹந்தானென்றறிகையும்.

கர்மமாவது-அக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசாரபாகவதாபசாராஸஹ்யாபசாரரூபமாகவும், புண்யபாபரூபமாகவும், பாதகம்அதிபாதகம்மஹாபாதகம்துடக்கமான விசேஷங்களாலேபஹுவிதமாய், பூர்வாகோ(ஷோ)த்தராகரூபமாயுமிருக்கும்;- அக்ருத்யகரணமாவது-சாஸ்த்ரங்களில் அவிஹிதமானவற்றைச்செய்கை;க்ருத்யாகரணமாவது-விஹிதமானவற்றைச்செய்யாதொழிகை. பகவதபசாரமாவது-பகவதர்ஹமானத்ரவ்யங்களைத்தான் ஜீவிக்கையும்,ஜீவிப்பார் பக்கலிலேஸாபேக்ஷனாயும் அயாசிதமாகவும் யாசிதமாகவும் ஜீவிக்கையும், அர்ச்சாவதாரத்தில் உபாதாநஸ்ம்ருதி, ஸர்வஸ்மாத்பரனை ஸர்வேச்வரனை தேவதாந்தரங்களோடு ஸமமாகநினைக்கையும், அவனதானவாத்மாத்மீயங்களைத்தன்னதாக நினைத்திருக்கையும்முதலானவை. பாகவதாபசாரமாவது-அர்த்தகாமாபி(ஹி)மாநாதிகளடியாகஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடேத்வேஷம்பண்ணுகையும்,ஜ்ஞாநாதிகரானவவர்விஷயத்தில் ஜ்ஞாநத்வாராஉபாதேயரென்று காண்கையன்றிக்கேஜந்மவ்ருத்தங்களையிட்டுக்குறையநினைக்கையும்,†விலக்ஷணர்பக்கலிலே க்ஷேபோக்திபண்ணுகையும் அவர்கள்பக்கலிலே ஸஜாதியபுத்தியும் முதலானவை; அஸஹ்யாபசாரமாவது- பகவத்பாகவதவிஷயமான உச்ச்ராயங்கள்கண்டால் அஸஹமானனாய்க்கொண்டு அதிவ்ருத்திபண்ணுகை.

---

† "விகலகரணர்" என்று பாடாந்தரம்.

ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாவது - தேவதிர்யங் மநுஷ்யஸ்தாவரரூபமான சதுர்விதஶரீரஸம்பந்தம்; இவையடியாகவரக்கடவதானராகத்வேஷம்முதலானவை. ருசிவாஸனைகளாவன-குணதாரதம்யத்தாலே யிந்தவஜ்ஞாநாதிகளைப்பற்றிவரக்கடவதான ருசியும் அவற்றைப் பற்றிவருகிறவநாதிவாஸனையும்; ஆழ்வாரும், (க) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்" என்றுப்ரதாநமான வஜ்ஞாநாஸத்ப்ரவ்ருத்திதேஹஸம்பந்தங்களை யருளிச்செய்து "இந்நின்றநீர்மை" என்று தத்கதமானருசிவாஸனைகளை யருளிச்செய்து "இனியாமுறாமை" என்று அவைதான் பகவந்நிவர்த்யமாகவருளிச்செய்தாரிறே;

ஆக,"பாபேப்ய:" என்றபஹுவசநத்தாலே ப்ராப்திவிரோதி ஸகலபாபங்களையும்சொல்லிற்று. ஆகவிவ்வளவாலே ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுடன் வித்தஸாதநநிஷ்டனுடன்வாசியற ஸாதாரணமாக நிவர்த்திப்பிக்கப்படும் பாபங்களைச்சொல்லிற்று.

அநந்தரம் ஸர்வஶப்தத்தாலேவித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு விஶேஷநிவர்த்யமானபாபத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாவது-(உ)"తదధిగమ ఉత్తరపూర్వాఘయోరశ్లేషవినాశౌ, తద్వ్యపదేశాత్,""ఇతరస్యాప్యేవమశ్లేషః- ததநிகம உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ, தத்வ்யபதேஶாத்," "இதரஸ்யாப்யேவமஶ்லேஷ:" என்று பூர்வாகத்துக்கு அஶ்லேஷத்தையும், ப்ராமாதிகமாகப்பிறந்தஉத்தராகத்துக்குவிநாஶத்தையும்சொல்லிவைத்து, "భోగేనత్వితరే క్షపయిత్వాథసమ్పద్యతే-போகேநத்விதரேக்ஷபயித்வாதஸம்பத்யதே" என்று அந்த பூர்வோத்தராகங்களையொழிந்தப்ராரப்தகார்யமானபுண்யபாபரூபகர்மங்கள் ஸாதநாந்தரநிஷ்டனுக்கு அநுபவவிநாஶ்யமாயிருக்குமென்றுசொல்லிற்று. வித்தஸாதநநிஷ்டனுக்கு அப்படியன்றிக்கே ப்ராரப்த (ங) மும்ஸர்வஶப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவர்த்யமாமென்கிறது.

அதுக்கடி - பாபஶப்தோபபதமானஸர்வஶப்தத்தாலே; நிவர்த்யாபஶத்தைச்சொல்லுமாகையாலே, ஸர்வஶப்தந்தனக்குஸங்கோசமில்லாமையாலும்,"மாஶுச:"என்கிறஶோகநிவ்ருத்தி-பாபங்களினுடைய நிரவஶேஷத்யாகத்திலல்லதுகூடாமையாலும் ப்ராரப்த-

(க) திருவிருத்தம்-க (உ) ப்ரஹ்ம ஸூ-ஔ.

மும்ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; (க) "సాధనంభగవత్ప్రాప్తౌసఏవేతిస్థిరామతిః। సాధ్యభక్తిస్సృతాసైవప్రపత్తిరితిగీయతే। ఉపాయోభక్తిరేవేతితత్ప్రాప్త్యౌయాతుసామతిః। ఉపాయభక్తిరేతస్యాః పూర్వోక్తైవగరీయసీ॥ ఉపాయభక్తిఃప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ। సాధ్యభక్తిసుసా హన్త్రీ ప్రారబ్ధస్యాపిభూయసీ-ஸாதநம்பகவத்ப்ராப்தௌஸவேவேதிஸ்திராமதி:।ஸாத்யபக்திஸ்ஸ்ம்ருதாஸைவப்ரபத்திரிதிகீயதே।உபாயோபக்திரேவேதிதத்ப்ராப்தௌயாதுஸாமதி:। உபாயபக்திரேதஸ்யா: பூர்வோக்தைவகரீயஸீ।உபாயபக்தி:ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தாகநாஶிநீ। ஸாத்யபக்திஸ்துஸாஹந்த்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி பூயஸீ." என்று பகவத்ப்ராப்திக்குபகவத்விஷயமேஸாதநமென்கிற நினைவுக்கு ஸாத்யபக்தியென்றுபேர் ; அதுப்ரபத்தியென்று சொல்லப்படும்; பகவத்ப்ராப்த்யுபாயம் பக்தியென்கிறநினைவுக்கு உபாயபக்தியென்றுபேர். இதிற்காட்டில் பூர்வோக்தையான ப்ரபத்தியே ஶ்ரேஷ்டை; உபாயபக்தியானபக்தியோகம் ப்ராரப்தவ்யதிரிக்தங்களானபாபங்களைப்போக்கும்; ஸாத்யபக்தியான ப்ரபத்தியோகம் ப்ராரப்த(ப)நுபபாபத்தையும்போக்குமென்றுசொல்லுகையாலும், ப்ரபத்தி-ப்ராரப்தவிநாஶிநியென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம் ;

ஆனால் ப்ரபந்நனுக்கு துக்கஹேதுவான ப்ராரப்தஶேஷம் அநுபவிக்கவேண்டுவானேனென்னில், ப்ராரப்தகர்மநிபந்தநஶோகமொழிய ப்ராரப்தஶரீரவிஷயமானஶோகமில்லாமையாலே; உண்டாயிற்றதாகில் அப்போதேநஶிக்கும்; ஆகையிறேபாஷ்யகாரர் "ఆరబ్ధకార్యాననారబ్ధకార్యాంశ్చసర్వానపతః క్షమస్వ-ஆப்தகார்யாநநாரப்தகார்யாம்ப்சஸர்வாநஶேஷத:க்ஷமஸ்வ" என்றுப்ராரப்தமும் ப்ரபத்தவ்யனான பகவான்க்ஷமிக்கத்திருமாகவருளிச்செய்தது;

ஶாண்யனானவீஶ்வரனும் (உ) [స్మర్తామివిశ్వరూపఞ్చమామజమ్।తతస్తంమ్రియమాణన్తు కాష్ఠపాషాణసన్నిభమ్। అహంస్మరామిమద్భక్తం నయామిపరమాంగతిమ్] "ஸ்மர்த்தா" என்று மாநஸமானப்ரபத்தியைச் சொல்லி, "தத:" என்று-அதினுடைய நைரந்தர்யத்தைக்கழித்து "ம்ரியமாணம்" என்று ஶரீராவஸாநத்திலே பலமாகச்சொல்லி, தத்ஶப்தத்தாலே ஸாதகனிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசியென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்து "காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்" என்று அந்திமஸ்

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம். (உ) வராஹசரமம்

ம்ருதியும் அநபேக்ஷிதமென்று, "அஹம்ஸ்மராமி" என்று அந்திமஸ்ம்ருதியையும்தானேஏறிட்டுக்கொண்டு, "மத்பக்தம்" என்று அவனுடைய அந்தரங்கதையைச்சொல்லி "பரமாம்கதிம்நயாமி" என்று தானே ஆதிவாஹிகனுமாய்க்கொண்டு தேஶவிஶேஷத்தைப்ராபிப்பிக்கையாலே இவனுக்கு ப்ராரப்தகர்மமநுபவிக்கவேண்டாமென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்தான்;

(க) "నావిరతో దుశ్చరితాన్నాశాన్తో నాసమాహితః । నాశాన్తమానసో వాపి ప్రజ్ఞానేనైవమాప్నుయాత్ - நாவிரதோ துஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோ நாஸமாஹித:। நாஶாந்தமாநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைவமாப்நுயாத்" என்று-துஷ்கர்மங்களில்நின்றும் நிவ்ருத்தனன்றாகிலும் இந்தப்ரபத்திஜ்ஞாநத்தாலேஜ்ஞாநலாபமுண்டாகக்கடவதென்றுசொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ராரப்தகர்மமும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது.

அதுக்குமேலே "ஸர்வதர்மாந்" என்று த்யாஜ்யத்வேநவிஹிதமானதர்மங்களில்உபாயத்வபுத்தியின்றிட்டிற்றாகில் அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; அதுக்கடி ஸாதநாந்தரஸத்பாவப்ரதிபத்தியும் அத்யந்தாபாவமாகவேணுமென்று பரிஶப்தத்தாலே சொல்லுகையாலே, ஸதாசார்யோபதிஷ்டஜ்ஞாநனாய் பகவத்ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணினவநந்தரம் கர்மஹேதுசரீரஸ்தனாகையாலே அந்தகர்மப்ராபல்யத்தாலும் அநாதிவாஸநாநிபந்தநமாகபுத்திபூர்வகமாகவும் ப்ராமாதிகமாகவுமுண்டானபாபங்களும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாய்க்கொண்டு நிவ்ருத்தமாகக்கடவது.

இவன் ஸ்வீகரித்தஸாதநம் பலாவ்யபி(ஓ)சாரியாகையாலும், (உ)"துன்பவினைகள்" என்றும், (ங)"உற்றவிருவினையாய்" என்றும், *பாவமுமறமுமே உபாயபூதனுடைய கோபமுமருளுமாகையாலே அவன் பொறுத்தேனென்னத்திருமதாகையாலும், இவன்தான் பூர்வாகத்தோடு உத்தராகத்தோடு ப்ராரப்தத்தோடுவாசியற ப்ராப்திவிரோதி ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான விஷ்டப்ராப்திக்கு நிரபேக்ஷஸாதநமாக பகவத்விஷயத்தைப்பற்றி யிருக்கையாலும் சேதநக்ருதமானவற்றில்ஶேஷிப்பதொன்றில்லையிறே; பாஷ்யகாரரும்

(*) (உ) தி-வாய்-கூ-உ-அ (ங) தி-வாய்-க௦-க௦-அ

(க) "వర్తమానం వర్తిష్యమాణఞ్చ సర్వం క్షమస్వ- வர்த்தமாநம்வர்த்திஷ்யமாணஞ்சஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்று வர்த்தமாநபாபத்தோடேகூட ஆகாமியான பாபத்தையும்கூட்டி அவையெல்லாவற்றையும் க்ஷமிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்ததும்; அத்தைப்பற்றவிறே, உத்தராக(ஃ)ம் அவஶமாகவருமதாகையாலும்,புத்திபூர்வகமாகவந்தாலும் ஜ்ஞாநவாநாகையாலே அநந்தரக்ஷணத்திலே அநுதப்தனுமாகையாலும், ப்ரபத்தவ்யனுடைய ஜ்ஞாநஶக்திபூர்த்திகளையும் க்ருபையையுமநுஸந்தித்து அவ்வநுஸந்தாநத்தாலே த்ருடசித்தனுமாகையாலும், ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது;

காலக்ஷேபார்த்தமாகப்பண்ணுமநுகூலவ்ருத்திகளில் ஸாதநபுத்தியின்றிட்டிற்றாகில் அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது. (உ) "సకృదేవ ప్రపన్నాయ-ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" (ந) "సకృదేవం ప్రపన్నస్య-ஸக்ருதேவம் ப்ரபந்நஸ்ய" என்று புநःப்ரபத்திநிஷேதபூர்வகமாக ஸக்ருத்ப்ரபத்தியே அமையுமென்னாநிற்கச்செய்தேயும் ஆபத்தஶைகளிலே கலக்கத்தாலே ப்ரபத்திபண்ணினானாகில் அதுவும் ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது; லோகஸங்க்ரஹார்த்தப்ரவ்ருத்திகளும் ஸர்வஶப்தாந்தர்ப்பூதமாகக்கடவது. இவன்*நாட்டாரோடியல்வொழிந்து நாரணனை நண்ணினவனாகையாலே, ஏவம்பூதஜ்ஞாநவான்களாய் வித்தஸாதநபரிக்ரஹம்பண்ணியிருக்கும்ஸாத்விகாக்ரேஸரரானவர்களும் தந்தாமைப்பற்ற விதியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தேயும் இத்தனைபாகமில்லாத ஶிஷ்யபுத்ரர்களைப்பற்ற நாம் இவர்களுஜ்ஜீவநத்துக்கு ஹேதுவாகையொழிய நாஶத்துக்கு ஹேதுவாகவொண்ணாதென்கிற வாந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டிக்கவேண்டுவன சில கர்மங்களுண்டு; இவை ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலே யநுஷ்டித்தாலும் ஒருபலத்தோடேஸந்திப்பிக்கக்கடவது; அந்தபலத்தில் இவனுக்கு அபேக்ஷையில்லாமையாலும் உண்டானாலும் அப்ராப்தமாகையாலும் அதுவும்பாபமேயாகையாலே ஸர்வஶப்தவாச்யமாகக்கடவது;

ஆக, "ஸர்வபாபேப்ய:" என்று-அவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்கள், பூர்வாகோத்தராக(ஃ)ப்ராரப்தங்கள், ஶரீரஸம்பந்தநிபந்தநமாகவும அபிமாநநிபந்தநமாகவும் ஆந்ருஶம்ஸ்யத்

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ரா-யு-கஅ-ஙங (ந) பாஞ்சராத்ரம்

தாலும் வரக்கடவதாய் ப்ராப்திவிரோதியான ஸகல பாபங்களையும் சொல்லிற்று.

அங்ஙனன்றிபிலே "பாபேப்ய:" என்கிறபஹுவசநத்திலே ஸர்வ பாபங்களும் உபாத்தமாயிற்றதாய் ஸர்வஶப்தத்தாலே இவையெல்லாவற்றையுமென்று ஸாகல்யபரமாகவும் சொல்லுவார்கள்; பாபங்களிலே சிறிதுகிடப்பது ப்ரபத்தவ்யன்குறையாலேயாதல், ப்ரபத்தாவின் குறையாலேயாதலாகவேணுமே; அஹம்ஶப்தோக்தமானஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளில் குறையில்லாமையாலே ப்ரபத்தவ்யன்பக்கல் குறையில்லை; "த்வா" என்கிறவிடத்தில் த்யாகஸ்வீகாரங்களில் வைகல்யமில்லாமையாலே ப்ரபத்தாவின்பக்கல் குறையில்லை.

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஏவம்ரூபஸகலபாபங்களினுடையவும் நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (மோக்ஷயிஷ்யாமி) யாவை சிலபாபங்கள் நிமித்தமாக நீ பயப்படுகிறாய்; அந்தப்பாபங்கள்தானே யுன்னைவிட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன்; இதில் தாத்வர்த்தத்தாலே அவைதான் என்னைப்பற்றின ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே இவன் நமக்கு ஆஶ்ரயமன்றென்று கள்ளர்பட்டதுபட்டுப் போமென்றபடி;

அதாவது-(க)"வானோமறிகடலோமாருதமோதீயக்மோகானோ வொருங்கிற்றும்கண்டிலமால்" என்கிறபடியே ஆகாஶத்திலேகரந்து கிடக்கிறதோ? ஸமுத்ரஜலத்திலேகரைந்துபோயிற்றோ? காற்றோடேபரந்துபோயிற்றோ? நெருப்பிலேபுக்குவெந்துபோயிற்றோ? மஹாப்ரஸ்தாநம்போயிற்றோ? ;"[illegible]-கண்டகேசைவகண்டகம்" என்னுமாபோலே கன்றாய்வந்தவஸுரனைக்கொண்டுவிளாவாய் வந்தவஸுரனை நிரஸித்தவனுடைய திருவடிகளிலே தலைசாய்த்தவளவிலே அநாதிகாலம் என்னைக்குடிமைகொண்டுபோந்த வலியபாபங்களைப் பார்ஶ்வத்திலும் கண்டிலோமேயென்று ஆஶ்ரயபூதனானவிவனுமறியாதபடிபோகை.

(உ)"நின்னுள்ளேனாய்ப்பெற்றநன்மை" என்று நாம் பகவத்ரக்ஷ்யபூதரென்கிறவநுஸந்தாநமாத்ரத்தாலே "சும்மெனாதேகைவிட்டோடித்தூறுகள்பாய்ந்தன" என்கிறபடியே அநாதிகாலார்ஜிதமான மஹாபாபங்களெல்லாம் காடுபாய்ந்துபோயிற்றென்னுகின்றதிறே.

(க) பெரியதிருவ-   (உ) பெரி-தி-ரு-௯-௩

(௧) "యథైషీకాతూలమగ్నౌప్రోతంప్రదూయేత, ఏవంహాస్యసర్వేపాప్మానఃప్రదూయన్తే-யதைஷீகாதூலமக்நௌப்ரோதம்ப்ரதூயேத,ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மாநஃப்ரதூயந்தே" என்றும்"ஆயர்குலத்தினில் தோன்றும்மணிவிளக்கை-மனத்தினாற்சிந்திக்கப்போயபிழையும்புகுதருவாநின்றனவும்தீயினிற்றூசாகும்" என்கிறபடியே (௨)"வடமதுரைப்பிறந்ததாதுசேர்தோள்கண்ணன்சரண்" என்று நினைக்க, பூர்வாகோத்தராசப்ராரப்தம்முதலானஸகலபாபங்களும் நெருப்பினிற்பட்டபஞ்சுபோலே பிணங்காணவொண்ணாதபடி தக்த(దగ్ధ)மாய்ப்போமென்கிறது.

இதில்ணிச்சாலே உபாயபூதனானவீஶ்வரனுக்கு இந்தப்பாபவிமோசநத்தில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வமொழியஸ்வயம்கர்த்ருத்வமில்லை; ஆதித்யஸந்நிதியில் அந்தகாரம்போலே தானேவிட்டுப்போமென்கிறது.

இவைதானே விட்டுப்போகையாவது-புகுந்து கழிந்ததென்று தெரியாதபடிபோகை; - அதாவது- இவைஸ்ம்ருதிவிஷயமானாலும் ஸ்வநிர்ப்பர(భ)ரத்வாநுஸந்தாநத்தாலே இவன்நிர்ப்பயனாம்படிபோகை. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் பவிஷ்யதர்த்தஸூசகமானவசநம் பலவிளம்பம்சொல்லுகிறதன்று;"ஏதத்கர்மகரிஷ்யாமி" என்கிறவிடத்தில் தாத்காலிகமான ஸங்கல்பத்துக்குவாசகமாயிருப்போலே ஸத்யஃகாலீநவிரோதிநிவ்ருத்தியில் ஸங்கல்பத்தைச்சொல்லுகிறது. உபாயபூதனுடையவிந்தஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிஸகலபாபங்களும்போமென்கையாலே, பாபங்களாவன-பகவந்நிக்ரஹரூபமாயிருப்பதொன்றாய், அவன் க்ஷமித்தேனென்னத்தீருமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; சேதநன்பண்ணினகர்மங்கள் அப்போதேநஶிக்கும்; க்ரியாவானானவன் அஜ்ஞனாகையாலே மறக்கும்; ஸர்வஜ்ஞனானவீஶ்வரனுடைய ஹ்ருதயத்திலே கிடந்திறே இவை பலபர்யந்தமாவது; நிருபாதிகரக்ஷகனானவீஶ்வரன்(௩)"நீயென்னைக் கைக்கொண்டபின்" என்கிறபடியே இவனை ரக்ஷ்யத்வேநவங்கீகரித்தவன்று அவற்றைப் பொறுத்தோமென்னத்தீருமே, ஆகைபிறே

---

(௧) சாந்தோ-௫-௨௪-௩ (௨) தி-வாய்-௯-௧-௯ (௩) பெரி-தி-௫-௪-௨

(க) "ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ-ஸர்வம்க்ஷமஸ்வ" என்றும், (உ) "க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு-க்ருபயாகேவலமாத்மஸாத்குரு" என்றும் பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்தது. ஆகையாலே இவனுடைய பூர்வாக(ஷ)த்தை க்ஷமித்து உத்தராகத்திலவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கும்; ஆகையாலேபாபங்களெல்லாம் பகவத்ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே நிவ்ருத்தமாமென்றதாயிற்று.

(௩) "போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடிறப்பவைபேர்த்துப்பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித்தன்தாளின்கீழ்ச்சேர்த்து" என்றுமித்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே *தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை நாசம்செய்திட்டு நடத்தின திருவரங்கர்தாம் பணித்தமெய்ம்மைப்பெருவார்த்தையிற் சொல்லுகிற ஸித்தஸாதநத்தைப்பற்றினவர்களுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமான விஷ்டப்ராப்தி பலமாயிருக்க, (ச) "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே-ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே" என்று ஜராமரணாத்யாஶ்ரயமான ஶரீரவிமோசநமாத்ரத்தையே பலமாகவிழிந்த கேவலனுக்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே பலமாகச்சொல்லுவானென்?; ஶேஷத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாக உபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரிக்கு இஷ்டரூபமான கைங்கர்யலாபமே ப்ரதாநபலமாய் தத்ஸித்திக்காகவிரோதிநிவ்ருத்தியும் அப்ரதாநபலமாய்க்கொண்டுவருமதாயிருக்கவென்னில்;

இவ்வுபாயவரணம்பண்ணினவிவ்வதிகாரியுடைய பகவத்கைங்கர்யார்த்தித்வமாகிற முமுக்ஷுத்வத்தாலும் பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வரூபஜ்ஞாநபூர்வகமாக ததநுரூபோபாயவரணம் பண்ணினவனுகையாலும் இவன் ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தால் ஏவம்ரூபஶேஷத்வமேநிலைநின்றவேஷமாய் இங்கு நிவர்த்யமாகச் சொல்லுகிறவவித்யாதிகள்வந்தேறிபாகையாலே, அந்த விரோதி-நிவ்ருத்தமானால், (௫) "மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:-மமஸஹஜகைங்கர்யவிதய:" என்று ஸ்வரூபத்துக்கு ஸஹஜமாய் உபாயபலமாய் இவனுக்கு அபிமதமானகைங்கர்யம் "ஆவிஸ்ஸ்யு:-ஆவிஸ்ஸ்யு:" என்கிறபடியே தன்னடையே ஆவிர்ப்பவிக்குமதாகையாலும்,மலயோகத்தாலேமழுங்கின

(க) ஶரணாகதிகத்யம் (உ) ஸ்தோ-ரத்ந- (௩) தி-வாய்-எ-டு-க௦
(ச) கீதை-எ-உ-௯ (௫) அஷ்டஶ்லோகி

மாணிக்கத்தைமாசறக்கடைந்தால்ஸ்வதஸ்ஸித்தமாய்நித்யமானவொ ளிப்ரகாஶிக்குமாபோலேஸ்வாபாவிகமான கைங்கர்யம்ப்ரகாஶிக்கு மாகைபாலேவிரோதிநிவ்ருத்தியேப்ரதாநமென்கிறவாகாரம்தோற்ற ப்ரதாநபலமான கைங்கர்யம் சொல்லாதே ததங்கமான விரோதிநிவ் ருத்தியைச் சொல்லிற்று.

(க) "శేషోహిపరమాత్మనః-ஶேஷோஹிபரமாத்மநः" என்று ஶே ஷத்வேந ப்ரஸித்தமானவாத்மஸ்வரூபத்துக்கு அவித்யாதிகளான விரோதிகள் வந்தேறியென்னுமிடமும்தந்நிவ்ருத்தியே ப்ரதாநமெ ன்னுமிடமும் சொல்லுகிறது;(க)"యథానక్రియతే జ్యోత్స్నామలప్రక్షాళనా న్మణేః। దోషప్రహాణాన్న జ్ఞానమాత్మనః క్రియతేతథా। యథోదపానకరణాత్క్రి యతేన జలామ్బరమ్। సదేవనీయతేవ్యక్తి మసతస్సమ్భవః కుతః। తథాహేయగుణధ్వం సాదవబోధాదయోగుణాః। ప్రకాశ్యన్తేనజన్యన్తే నిత్యాఏవాత్మనోహితే-யதாநக் ரியதேஜ்யோத்ஸ்நாமலப்ரக்ஷாளநாந்மணே: | தோஷப்ரஹாணாந்நஜ் ஞாநமாத்மநः க்ரியதேததா | யதோதபாநகரணாத்க்ரியதேநஜலாம்ப ரம் | ஸ்தேவநீயதேவ்யக்திரஸதஸ்ஸம்பவः குதः | ததாஹேயகுணத் வம்ஸாதவபோதாதயோகுணா: | ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தே நித்யாஏ வாத்மநோஹிதே" என்று-யாதொருபடி ரத்நத்துக்கு ஆகந்துகமான வழுக்கைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான வொளியைப்ர காஶிப்பிக்கிறதொழிய அபூர்வமானவொளியுண்டாகிறதின்றிக்கே யொழிகிறது; அப்படியே ஆத்மாவுக்கு வந்தேறியான தோஷத் தைப்போக்குகிறவித்தால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநத்தைப்ரகாஶிப் பிக்கையொழியமுன்பில்லாததொருஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்குகிறதன் றென்றும், யாதொருபடி கிணற்றைக்கல்லஜலாகாஶங்கள் அப்போ துண்டாகிறதன்றே; பூர்வமே உள்வாயிற்கிடக்கிறவற்றைப்ரகாஶி ப்பிக்கிறது; அப்படியே ஹேயகுணங்கள்கழிகைபாலே ஜ்ஞாநாதி குணங்கள் ப்ரகாஶிக்கின்றன; அவையாத்மாவுக்கு நித்யங்களாயன் றோ விருப்பனவென்றும் சொல்லிற்று;

பகவச்சாஸ்த்ரத்திலும், "పూర్వంముక్తాః కర్మబన్ధైర్మద్దేశప్రాప్తిపూర్వ కమ్। నిస్సృజోఽత్రచాభవన్త్యేతే మమసాధర్మ్యమాగతాః ఆవిర్భూతస్వరూపాశ్చవిధ్వ స్తాశేషకల్మషాః। సమస్తహేయప్రధ్వంసాజ్జ్ఞానానన్దాదయోగుణాః। ప్రకాశ్యన్తేన

(க) பகவச்சாஸ்த்ரம்

జన్యన్తే నిత్యాహ్యాత్మగుణాశ్చతే- பூர்வம்முக்தாஃகர்மபந்தைர்மத்தேஶப்ராப்திபூர்வகம் | நிஸ்ஸங்கோசாபவந்த்யேதேமமஸாதர்ம்யமாகதாஃ | ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூபாஶ்சவித்வஸ்தாஶேஷகல்மஷாஃ | ஸமஸ்தஹேயப்ரத்வம்ஸாத்ஜ்ஞாநாநந்தாதயோகுணாஃ | ப்ரகாஶ்யந்தேநஜந்யந்தே நித்யாஹ்யாத்மகுணாஶ்சதே'' என்று ஸகலப்ரதிபந்தக கர்மங்களாலும் முக்தராய் நம்முடைய தேஶத்தைப்ராபித்து நம்மோடே ஸாதர்ம்யம்பெற்றவர்கள் முன்புஸங்குசிதமான ஜ்ஞாநாதிகள் ப்ரகாஶிக்கையாலே நிஸ்ஸங்கோசராவர்களென்றும், அஶேஷபாபங்களும் வித்வஸ்தங்களாய்ப்போகைபாலே ஆவிர்ப்பூதமான ஸ்வபாவத்தையுடையவர்களென்றும், ஸமஸ்தஹேயங்களும் கழிகையாலே ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணங்கள் ப்ரகாஶிக்கிறனவித்தனை; உண்டாகிறனவன்று; ஆத்மாவுக்கு நித்யங்களானகுணங்களிறே அவையென்று பகவான்றானேயருளிச்செய்தான்;

ஶ்ருதியிலும், (க) ''పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్య స్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే- பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்யஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே'' என்று பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸைக்கிட்டினால்ஸ்வாபாவிகமானஸ்வரூபம்ப்ரகாஶிக்குமென்று சொல்லிற்றிறே; (உ) ''సమ్పద్యావిర్భావస్స్వేనశబ్దాత్-ஸம்பத்யாவிர்ப்பாவஸ்ஸ்வேநஶப்தாத்'' என்று ஸூத்ரத்திலும் சொல்லிற்று. ஆகையாலே ப்ரதாநபலம் இஷ்டப்ராப்திரூபகைங்கர்யமேயாகிலும்; அதுக்கு விரோதிநிவ்ருத்திமாத்ரமேயபேக்ஷிதமாகிறவாகாரத்தாலே ப்ரதாநமாக விரோதிநிவருத்தியைச் சொல்லிற்று;

கேவலனுக்கு விரோதிநிவ்ருத்தியானவாறே பகவத்ப்ராப்தியும் அநுபவமும் அநுபவஜநிதப்ரீதியும், ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாகாதொழிவானென்னென்னில்; (௩) ''యథేష్టవినియోగార్హం శేషశబ్దేనకథ్యతే-யதேஷ்டவிநியோகார்ஹம் ஶேஷஶப்தேநகத்யதே'' என்று கைங்கர்யார்ஹமானஶேஷத்வஜ்ஞாநமுடையனாய் தத்கார்யமான ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்து ததநுரூபமான புருஷார்த்தாபேக்ஷையும்பண்ணி, ததநுரூபோபாயவரணமும் பண்ணுகையன்றிக்கே (௪) ''பிறவித்துயரற ஞானத்துள் நின்று'' என்கிறபடியே ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாத்மஜ்ஞாநமாத்ரத்திலேநின்றுமின்மினி

(க) சாந்தோ- (உ) ப்ரஹ்மஸூ- (௩)
(௪) தி-வாய்-க-எ-க

போலே தோற்றுகிறதன்னைக்கண்டுகொண்டிருக்கிறவளவே புருஷார்த்தமாகச் சொல்லுகையாலே அவனுக்கு பகவதநுபவமும் தத்ப்ரீதியும் ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் உண்டாயிற்றில்லை; அல்லது ஆத்மாவுக்கு கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தப்ரார்த்தனை ஸ்வாபாவிகாகாரமல்லாமையன்று;

ஶேஷபூதனுக்குக்கைங்கர்யம்ஸஹஜம்; ஜ்ஞாதாவுக்கு தத்ப்ரார்த்தனைஸஹஜம். ஆயிருக்க, கேவலனுக்கு இந்த ஜ்ஞாநம்பிறவாதொழிந்தது ஶேஷியானவீஶ்வரனுடைய இச்சாதீநமானவிநியோகமொழியஸ்வாதீநமாகவருவதொன்றில்லாமையாலே இஷ்டப்ராப்திரூபமான பகவதநுபவத்துக்கும் அர்ஹதாமாத்ரமே இவனுக்குள்ளது; ஶேஷியானவன் அநுபவிக்கும்போதல்லது அநுபவிக்கவொண்ணாதே; ஆகையிறே (க)"క్రియతామితిమాంవద-க்ரியதாமிதிமாம்வத" என்றும், (உ) "கூவிக்கொள்ளாய்" என்றும் ப்ரார்த்தித்தும், "సర్వం కరిష్యామి-ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிற ஸங்கல்பத்தளவிலேநின்றதும்; ஆகையாலே கைங்கர்யம் ஆத்மாவுக்கு ஸஹஜமேயாகிலும் தத்திரோதா(ந)யகமான விரோதியைப்போக்கிக் கைங்கர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறான் ஈஶ்வரனேயென்கிறது.

ஆக, "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயக்ருத்யம் சொல்லுகிறது;

அன்றியிலே, (ஈ)"మన్మనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు । మామేవైష్యసిసత్యం తేప్రతిజానేప్రియోసిమే-மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம் நமஸ்குரு । மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தேப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே" என்று-"என்பக்கலிலே நெஞ்சைவை ; என்னையேஸ்நேஹபூர்வகமாக விடைவிடாமல் த்யாநம்பண்ணு ; ஸர்வகர்மங்களாலும் என்னையேயாராதி; என்பக்கலிலே ஸமர்ப்பிதஸர்வப(ர)னாய்க்கொண்டு நமஸ்ஸைப்பண்ணு; அநந்தரம் என்னையே அடையக்கடவை ; நீஎனக்கு ப்ரியனாகையாலே உனக்கு ஸத்யமே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறேன்" என்று கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வப்ராப்திக்கு ஒருஸாகாஸாதநத்தை விதிக்கிறதாகையால் இஶ்லோகத்தில் தனித்துப் பலம்சொல்லாதே அதுக்கு அபேக்ஷிதமான விரோதிநிவ்ருத்தி அங்குச்சொல்லாமையாலும், இவ்வுபாயவிஶேஷஸ்வீகாரம்பண்ணினவதிகாரிக்கு விஶே

(க) ரா-ஆ-௩௰-௫ (உ) தி-வாய்-௩0-௩0- (ஈ) கீ-௩அ-௬௫

ஷேணநிவர்த்த்யமான விரோதிவேஷம்சொல்ல வேண்டுகையாலும், "பாபேப்ய:" என்கிற பதத்தாலும் ஸர்வஶப்தத்தாலும் அந்த விரோதிகளைச்சொல்லி "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவற்றினுடைய நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்; ஆக, "அஹம்" என்று சொன்ன வுபாயபூதனுடைய க்ருத்யம் சொல்லிற்று;

அநந்தரம் "த்வா" என்று நிர்த்தேஶிக்த வதிகாரியினுடைய க்ருத்யலேஶம் சொல்லுகிறது ;-"மாஶுச:" என்று; (மாஶுச:) ஶோகியாதே கொள்ளென்று விதிக்கிறது; இத்தால் "வ்ரஜ" என்கிற விதியோபாதி ஶோகநிஷேதவிதியும் கர்த்தவ்யமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது; இனி ஶோகிக்கையாவது - அநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப பலத்துக்கு ஸ்வேதர ஸகலஸஹாயாஸஹமாய் வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டமாய் ஜ்ஞாநாதிகுணவிஶிஷ்டமாயிருக்கிற வஸ்துவை யுபாயமாகப்பற்றி ஸ்வப(ர)ங்களையும் அவன்பக்கலிலே ந்யஸித்து நிற்கிறநிலைக்கு விருத்த(ம்)மிறே;

ஆகையாலே ப்ரணவத்திலே பகவதேகரக்ஷ்யபூதனாகவும் பகவதநந்யார்ஹ ஶேஷபூதனாகவும் சொல்லப்பட்ட வாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வநிபந்தநமாக வருகிற ஸ்வரக்ஷகத்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஶேஷித்வாபிமாநத்தையும் ஸ்வஸ்வாமித்வாபிமாநத்தையும் ஜ்ஞாநவாசிதாத்வாஶ்ரயமான ஷஷ்ட்யந்தமகாரத்தாலே அதை நிஷேதிக்கிற விடத்திலேநிஷேத்யவாசியான மகாரத்துக்குமுன்னே நிஷேதாக்ஷரமான நகாரம் முற்பட்டாப்போலேயும் புருஷார்த்தத்தில் ஸ்வகீயத்வாதி நிஷேதம்பண்ணுகிற நமஶ்ஶப்தம் கைங்கர்யப்ரார்த்தநாவாசிபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், ஸர்வதர்மபரித்யாகம்சொல்லுகிறவிடத்தில் த்யாகத்தினுடைய வத்யந்தாபாவத்திலல்லது ஸ்வரூபபூர்த்தியில்லாமையாலும், ஸ்வீகார்யோபாயத்துக்கு உதயமில்லாமையாலும், தத்வாசகமான பரிஶப்தம் த்யாகஶப்தத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான வுபாயஸ்வீகாரம் ஸித்தோபாயவிஷயமான ப்ரதிபத்திமாத்ரமாய்த் தானுமுபாயமுமின்றிக்கே ஸஹகாரியுமின்றிக்கே யொழிகையாலே தத்வ்யாவர்த்தகமான ஏகபதம் ஸ்வீகாரவிதாநம்பண்ணுகிற வ்ரஜவென்கிறபதத்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும் ந்யஸ்தபரனான விவனுக்குண்டான ஶோகோதயமும் ஸ்வபலாந்வயத்தையும் ஸ்வரக்ஷணாந்வயத்தையும்

காட்டுமாகையாலே, ஶோகம் ப்ரஸ்துதமாவதுக்கு முன்னே நிமிஷதாக்ஷரம் முற்படுகிறது;

ஸ்வகதஸ்வீகாரம் உபகாரஸ்ம்ருதியும் ஸ்வரூபவிருத்தமாய் பரஸ்வீகாரவிஷயத்வமும் பரபலப்ரதிபத்தியுமே ஸ்வரூபாயவாம்படியிறே ஸ்வரூபயாதாத்ம்யத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது; ஆகையாலே இவ்வதிகாரிக்கு யாவத்பலப்ராப்தி நிர்ப்பரனுமாய் நிர்ப்ப(ஞ்)யனுமாயிருக்கையே கர்த்தவ்யமென்கிறது.

அதாவது-தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய நிருபாதிகரக்ஷகத்வாநுஸந்தாநத்தாலும் நிர்ப்பயனுயிருக்கையும், தன்னுடைய வாகிஞ்சந்யாநுஸந்தாநத்தாலும் உபாயபூதனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணாநுஸந்தாநத்தாலும் நிர்ப்பரனுயிருக்கையும் தான் ஶேஷபூதனாகையாலே பலித்வமில்லை; பாரதந்த்ரனாகையாலே உபாயகர்த்ருத்வமில்லை; பலாலாபநிபந்தநமாகவும் உபாயாபாவநிபந்தநமாகவும் ஶோகிக்க ப்ராப்தியில்லை; உபாயாந்தரஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்திலனுகில் அவற்றினுடைய துஷ்கரத்வ ஸ்வரூபாநநுரூபத்வாதிதோஷங்களறிந்திலனையும், இவற்றினுடைய த்யாகத்திலல்லது ஸித்தோபாயாந்வயமுண்டாகாதென்னுமிடமும் அறிந்திலனாகையாலே உபாயாதிகாரமில்லை; ஸித்தோபாயஶ்ரவணத்திலே ஶோகித்தானுகில் அவனுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வமும் ஸ்வரூபப்ராப்தத்தையும் முதலானகுணங்களையுமறிந்திலன்; அதில் தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶமொன்றுமில்லையென்கிற வாகாரமுமறிந்திலனாகையாலே உபேயாதிகாரமில்லை;

ஆகையாலே முன்புற்றை ஶோகாநுவ்ருத்தி ஸாத்யஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; பின்புற்றை ஶோகநிவ்ருத்தி - ஸித்தஸாதநயாதாத்ம்யஜ்ஞாநகார்யம்; ஸித்தோபாயஸ்வீகாராநந்தரம்ஶோகமநுவர்த்திக்கிறதாகில் த்யாகஸ்வீகாரத்திலந்வயமில்லை; அதுக்குமுன்பு ஶோகித்திலனுகிலும் த்யாகஸ்வீகாரங்களிலந்வயமில்லை; துஷ்கரங்களாய் ஸ்வரூபவிருத்தங்களான ஸாதநாந்தரங்களினுடைய தர்ஶநமும், ஸுகரமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமானஸாதநதர்ஶநமும் தத்ஸாபேக்ஷதையும் வ்யவஹிதத்வமும் அதிலநுமையும் அஸாமர்த்த்யமும் ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய கிஞ்சநதையும் விரோதிபாஹுள்யமும் தந்

நிவ்ருத்தியில் அஶக்தியுமிறே ஶோககாரணம்; இவை யித்தனையு மில்லாமையாலே ஶோகிக்கவேண்டாவென்கிறது;

எங்ஙனேயென்னில்; "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்று துஷ்கரத்வாதிதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜிக்கச்சொல்லுகையாலே ஸாதநாந்தரதர்ஶநமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாமேகம்ஶரணம் வ்ரஜ" என்று ஸுகரஸாதநத்தைப் பற்றச்சொல்லுகையாலே அநுரூபஸாதநாதர்ஶநநிபந்தநமாக ஶோகிக்கவேண்டா; "மாம்" என்று வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனாகச்சொல்லுகையாலே ஸ்வதோஷமடியாகவும் அவனுடையவப்ராப்தியடியாகவும் தன்னுடைய தண்மையடியாகவும் அவனுடைய துர்லபத்வமடியாகவும் ஶோகிக்கவேண்டா; "ஏகம்" என்று நிரபேக்ஷமாகச் சொல்லுகையாலே ஸாபேக்ஷதையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "ஶரணம்" என்று அவ்யவஹிதஸாதநமாகச் சொல்லுகையாலே வ்யவஹிதமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; "வ்ரஜ" என்று மாநஸவ்யாபாரமாகச் சொல்லுகையாலே அருமையடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; "அஹம்" என்று ஜ்ஞாநாதி குணபூர்ணமாகச் சொல்லுகையாலே அஸாமர்த்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; அதில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நிவர்த்யாம்ஶமும் ப்ராப்தவ்யாம்ஶமுமறியானென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வஶக்தித்வத்தாலே நிவ்ருத்திப்ராப்திகளில் அஶக்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; அவாப்தஸமஸ்தகாமனாகையாலே அபூர்த்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; ஸ்வாமியாகையாலே அப்ராப்தனென்று ஶோகிக்கவேண்டா; க்ருபாவத்தையாலே கார்யம்செய்யுமோ செய்யானோவென்றஞ்சவேண்டா; "த்வா" என்று ஆகிஞ்சந்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ஸ்வரக்ஷணாந்வயமடியாக வுபேக்ஷிக்குமென்று ஶோகிக்கவேண்டா; ஸர்வபாபவிமோசகனாகையாலே விரோதிபாஹுள்யமடியாக ஶோகிக்கவேண்டா; (மோக்ஷயிஷ்யாமி) அவை தானே விட்டுப்போமென்கையாலே நிவ்ருத்தியிலஶக்தியடியாக ஶோகிக்கவேண்டா;

ஆக, துஷ்கரத்வாதி தோஷதூஷித ஸாதநாந்தரங்களை த்யஜித்து வத்ஸலனுமாய் ஸ்வாமியுமாய் ஶீலவானுமாய் ஸுலபனுமாய் நிரபேக்ஷனுமாய் பரமாப்ததமனுமாய் நிரவதிகதயாவானுமாயிருக்கிற

வென்னைப் பற்றுகையாலும், (க) "ಸಕೃದೇವಂ ಪ್ರಪನ್ನಸ್ಯ ಕೃತ್ಯಂ ನೈವಾನ್ಯದಿಷ್ಯತೇ-ஸக்ருதேவம்ப்ரபந்நஸ்ய க்ருத்யம்நைவாந்யதிஷ்யதே" என்று என்னையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப்பற்றின வுனக்கு கர்த்தவ்யாம்ஶ மில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணகனான நான் உன்னுடைய வவித்யாதி ஸகலபாபங்களையும் மறுவலிடாதபடிபோக்கி அஸங்குசிதமான வநுபவகைங்கர்யங்களிலே யந்வயிப்பித்து ஆநந்தநிர்ப்பரனும்படி பண்ணுகிறேனென்கையாலும் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; நீ உன்னுடைய ஸர்வப(ஂ)ரங்களையும் என்பக்கலிலேவைத்து வாழும் சோம்பனாய் செயல்தீரச்சிந்தித்து வாழ்ந்து கண்ணனைத் தாள்பற்றிக் கேடின்றிக்கேயிருக்கையாலே உன்னைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶிஷ்டனான நான் சன்மசன்மாந்தரம் காத்துத் தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளுமவனாய், இருவல்வினைகளும் சரித்து வீடுதிருத்தி விசும்பேறவைக்கப் பாரிக்கையாலே என்னைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை; (உ)"துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாய்" (௩)"உற்றவிருவினையாய்" (ச)"நல்வினையும்தீவினையுமாவன்" என்கிறபடியே விரோதியாகிறது என்னுடைய நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களாய் *வினைபற்றறுக்கும் விதியானநம்முடையவதீநமாய் நாம் பொறுத்தோமென்னத் தீருமதாகையாலே விரோதியைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கஹேதுவில்லை.

இனி ஶோகித்தாயாகில் நமக்கு ஶேஷமும் பாரதந்த்ரமுமாய் அநந்யஸாதநங்களிலந்வயமின்றிக்கே யிருக்கிற வுன்ஸ்வரூபத்தையுமழித்து உன்னைப் பலியுமாக்கி ஸ்வதந்த்ரனுமாய்க்கொண்டு ஆதித்யஸந்நிதியிலந்தகாரம் நில்லாதாப்போலே ஹேயப்ரத்யநீகனானநம்முடைய ஸந்நிதியிலே ஹேயம்நில்லாதென்கிறநம்ப்ரபாவத்தையுமழித்தாயாவுதி; (ரு) "ಈಶ್ವರೋಽಹಮಹಂ ಭೋಗೀ-ஈஶ்வரோஹமஹம்போகீ" என்று அஹங்காரமமகாரதூஷிதனாய் "நமமேயம்" என்று மமகாரதூஷிதனாய்,-ரக்ஷகனான நானே "க்ஷிபாமி" "நக்ஷமாமி" என்னும்படி பண்ணிக்கொண்டு அதுக்கடியானபாபம் மூர்த்தாபிஷிக்தமாயிருக்க, ஶோகியாதிருந்த வறிவுகேட்டோபாதிபோரும்; நீயும் என்பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாய் நானும்உன்கார்யம் எனக்கு(ஂ)பரமாகவேறிட்டுக்

(க)　　　(உ) தி-வாய்-௩-க௦-அ　　　(௩) தி-வாய்-க௦-க௦-ஆ
(ச) ௪-திருவ-௫௭　　　(ரு) கீ-கஅ-கங-கச

கொண்டு ஸகலபாபங்களையும் போக்குவேனனபின்பு சோகிக்கை யும், சோகித்தாயாகில் நீபண்ணின ப(்ர)பத்யாஸமும் வ்யர்த்தமாய் நான் பாபவிமோசநம் பண்ணுகிறேனென்றதும் நிரர்த்தகமாய் உன் கார்யத்துக்கு நீயேகடவையாய், பழையபாபபலாநுபவமும் நீயுமாய் விடுவிதி; ஆனபின்பு சோகத்தைவிட்டு நிர்ப்ப(்ர)ரனுமாய் நிர்ப்பய னுமாய் மத்ப்ராப்தியில் நிஸ்ஸம்சயனுமாய்க்கொண்டு ஸுகமேயிரு வென்றதாயிற்று.

ஆக, த்யாஜ்யஸ்வரூபத்தையும், த்யாகம் ஸ்வீகாராங்கமென் னுமிடத்தையும், ஸ்வீகார்யமான வுபாயத்தின் சீர்மையும், தந்நைர பேக்ஷ்யத்தையும், உபாயத்வம் ஔபாதிகமன்றென்னுமிடத்தையும், ஸ்வீகாரம் மாநஸமென்னுமிடத்தையும், உபாயம் ஸர்வசக்தியுக்த மென்னுமிடத்தையும், அதிகாரியுடைய வாகிஞ்சந்யத்தையும், நிவர் த்த்யமான பாபங்களையும், தத்பாஹுள்யத்தையும், தந்நிவ்ருத்தி ப்ரகாரத்தையும், அதிகாரியினுடைய நைர்ப்ப(்ர)ர்யத்தையுஞ்சொல் லித் தலைக்கட்டுகிறது;

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

சரமச்லோகப்ரகரணம் முற்றிற்று.

திருவரங்கச்செல்வனரென்கிற பரகாலார்யரருளிச்செய்த

ரஹஸ்யார்த்த ப்ரதீபிகையென்கிற

பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம் முற்றிற்று.